

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק עו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל
הַנוֹבֵעַ מִקּוּר חֲכָמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים, יַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת
לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהֶיָּה.

בְּנוֵי וּמִסֵּד עַל־פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אוֹר נִפְלְאָה, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִי
רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמִשְׁלֵב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, גְּבִיּאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשֵׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדַפּוּס עַל־יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיר "ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב" א

**הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים**

מתיבתא היכל הודש – חסידי ברסלב

MESIFTA HEICAL HAKODESH

1129-42ND STREET BROOKLYN NY 11219

היכל הקודש וומסב"ג

651 BEDFORD AVE. 917-578-0495

היכל הקודש קרית יואל - היכל הקודש מאנסי

32 DOLSON RD

347-733-7551

8 HAYES CT.

845-662-2548

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שע"י עמותת "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל" בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליטא

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356 – פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site WWW.Mohorosh.org

לשמוע השיעורים 212-444-9191

פֶּתַח דְּבָר

הַיְנָה חֻלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֶּי, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-בֶּן לֹקְחִים מִסְפָּרִים אֵלֶּי, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַיְנָה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֻלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנֵדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בְּיֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדְנוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְּרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מְפֻסְקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיִּגְיַעַה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיסִים עֵתָה אֶת כָּרְךָ עוֹ,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כָּרְךָ אַחֵר כָּרְךָ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֵה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וּגְלוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכְל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעֵמֶד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְּמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בָּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנִעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נִאֶמַר עֵינֵי לֹא רִאֲתָהּ
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתֵיךְ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לגטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות ברסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הפולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידיים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול היס, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פְּרוּשׁ, אוּ בְּאוּר, אוּ סִפְרֵי הַפּוֹסְקִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, אוּ סִפְרֵי מוֹסֵר וְאַגְדוֹת וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, כָּלֶם נְכוּחִים לַמַּבִּין, וְכָלֶם צְרִיכִים לְעוֹלָם, כָּלֶם אֲהוּבִים, כָּלֶם קְדוּשִׁים, כִּי כָלֶם מְדַבְּרִים מֵרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, הַנֶּעְלָם בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת, וּבּוֹדְאֵי אֶסוּר לְקוּץ בְּרַבּוּי סִפְרִים, כְּמוֹ שְׁנַמְצָאִים קֶצֶת, אֲשֶׁר עֵינָם צָרָה כְּשֵׁרוּאִים שְׁנַתְּחַדֵּשׁ עוֹד אֵיזָה סֵפֶר חֲדָשׁ, וְעַתָּה יוֹצֵא מִפִּיהֶם כְּאֵלוֹ מְצֻטְעָרִים עַל הָרֵאשׁוֹנִים, שֶׁכֶּבֶר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמָּה לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בְדַעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קִהְלַת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׁיֵשׁ מִכֶּבֶר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׁיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוּלַי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְסַגֵּל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׁרוּאִים בְּחוּשׁ, שְׁיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁיֵשׁ לָהֶם חֵיווֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְחִיזָה אוֹתָם סֵפֶר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ שְׁנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לַפְעָמִים מִתְעוֹרֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי דָבָר זֶה שֶׁבְּסֵפֶר זֶה, וְלַפְעָמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תּוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסֵפֶר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה, וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכָרָה נוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעֵין וּלְהִבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ כְּמָה גְדוּלִים, שֶׁהֵיוּ בְּקִיָּאִים בְּכְמָה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמָּה לֹא נִלְמַד קָל וְחִמְרָה מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֲנִינֵי חֲכָמָתָם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צֶל עוֹבֵר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֻלָּם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קָצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חֶסֶת וְשָׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חֶסֶת וְשָׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אֶרֶץ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחָה

נצחיים! והלא כמה תחבולות עושים וכמה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כמה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, פי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרךנו הרחוקה מאוד מאוד, וכבר נלכדו רבים מאוד מאוד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, פי תורת ה' תמימה, פי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שכן וכל שכן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-כן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-כן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, פי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יֵרָאֶה הַרְוָאָה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקווי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחזיב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשא, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמת, הרופא הממחה מאוד מאוד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ עו

ט"ז תל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשׁוּבֵי הַתַּנְשׁוּאָה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַזְכָּרוֹן בְּעֵלְמָא דְאַחִי, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), שְׁצָרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַזְכָּרוֹן, וְעַקֵּר
הַזְכָּרוֹן לְזִכְרוֹ בְּעֵלְמָא דְאַחִי, לִידַע שְׂיֵשׁ עוֹד עוֹלָם, הֵינּוּ עוֹלָם רוּחָנִי,
כִּי הִנֵּה כְּתִיב (דְּבָרִים כט, כח): "הַנְּסִתְרוּת לְהַנִּי"ה אֶלְקֵינוּ וְהַנְּגִלוֹת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת". וּמוֹכָא
בְּזִהַר (חֵלֶק א', לט): הַקְּדוּשׁ-כְּרוֹף-הוּא סְתִים וְגִלְיָא, נְגִלָה זֶה הָעוֹלָם
הַזֶּה, שְׂרוּאִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה — דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, וְנִסְתָּר
זֶה הָרוּחָנִיּוֹת חֵיּוֹת אֶלְקוּת, הַמְּלַבֵּשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאִיף זוֹכִים לְגִלוֹת
מָה שְׂמִסְתָּר? עַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים שְׁלַחַן עֲרוּף, שְׂבֻזָּה נְתַגְלָה שְׂאִין
הָעוֹלָם הַפְּקָר, כִּי יֵשׁ הִלְכוֹת בְּדוּמָם, יֵשׁ הִלְכוֹת בְּצוּמָח, יֵשׁ הִלְכוֹת
בְּחֵי, וְיֵשׁ הִלְכוֹת בְּמְדַבֵּר.

וְלָכֵן הַזִּהְיָרְנוּ רַבְּנֵי ז"ל מְאֹד עַל לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּף כָּל-כָּף יוֹתֵר
מִכָּל הַלְמוּדִים, כִּי עַל-יְדֵי לְמוּד שְׁלַחַן עֲרוּף מְבָרְרִים אֶת הַטּוֹב
מִהַרְעָה (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח'), כִּי בּוֹ בְּרַגְעַ שְׂאָדָם מִחֲדִיר

בְּעֶצְמוֹ לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה בַּעַל-הַבַּיִת עַל הָעוֹלָם
 (עֵינִי לְקוּיטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ו); כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְגַלָּה, אֲשֶׁר
 אֵין טֹבַע כָּלָל, וּבְכָל דְּבַר יֵשׁ תּוֹרָה, וּבְזֶה נִתְגַּלָּה נִסְתָּר שְׁבַבְרֵי-אָה,
 וְכִּף גַּם הַנְּגַלָּה שֶׁל הַבְּרִיאָה עוֹבֵר בִּירְשָׁה מִדּוֹר דּוֹר, שְׁזֶה סוֹד
 הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂאָב לְבָנִים יְנַחִיל, וְדוֹר לְדוֹר יִסְפָּר נִפְלְאוֹתָיו.
 נִמְצָא, שְׁבֻזָּה שְׂאָדָם לּוֹמֵד שְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְכֵן בְּכָל דְּבַר שֶׁרַק עוֹבֵר
 עָלָיו הוּא מְקַשֵּׁר עֶצְמוֹ וְאֵת עֵנְיָנוֹ אֶל הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
 נּוֹפֶלֶת עָלָיו יְרָאָה. וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שְׂרַבְנוּ ו"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת
 יְרָאָה, חֶלֶק שְׁנֵי סִימָן ג'): עַל-יְדֵי לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ זּוֹכִים לְיְרָאָה, כִּי
 מֵאֲחֵר שְׁמִתְגַּלָּה אֵלָיו, שְׁבַכְל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה דוּמָם, צוּמַח,
 חֵי, מְדַבֵּר, יֵשׁ בְּזֶה אֱלֻקוֹת, וְשׁוּם דְּבַר אֵינְנוּ הַפְּקָר, עַל-יְדֵי-זֶה
 נּוֹפֶלֶת עָלָיו יְרָאָה גְדוֹלָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ. וּכְשֵׁי-לֹא יְרָאָה, אֲזִי מִמִּילָא
 כְּבָר בָּאָה אֵלָיו הָאֱהָבָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל
 (לְקוּיטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה') עַל-פִּי מְאֲמָרָם ו"ל (קְדוּשִׁין ב:): דְּרַכּוּ
 שֶׁל אִישׁ לְחַזֵּר אַחֵר אֲשֶׁה; אֲשֶׁה הִיא בְּחִינַת יְרָאָה, כְּמוֹ שְׁפַתּוֹב
 (מְשַׁלֵּי לֹא, ל:): "אֲשֶׁה יְרָאָת הַוַּי"ה הִיא תַתְּהַלָּל", וְאִישׁ זֶה בְּחִינַת
 אֱהָבָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהַקְדִּים אֶת הַיְרָאָה, וּמִמִּילָא תְּבוֹא אַחֲרֵי-כֵן
 הָאֱהָבָה.

וְלָכֵן רָאָה לְהַרְגִּיל עֶצְמָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה פּוֹסְקִים, הֵינּוּ שְׁעוֹר
 בְּטוֹר בַּיִת יוֹסֵף וְשְׁלַחַן עֲרוּךְ, וְכֵן תִּעֲיֵן הַרְבֵּה בְּסַפְרֵי שְׂאֵלוֹת
 וּתְשׁוּבוֹת הַמְּבַרְרִים אֶת הַהֲלָכָה הַיֵּטִב עַל כָּל פֶּרֶט, וּבְזָכוֹת זֶה תְּמִיד
 לֹא יִמוּשׁ הַזְּכָרוֹן בְּעֵלְמָא דְאֵתִי מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה, וְאַנְחָנוּ
 יְכוּלִים לְסַלֵּסל בְּדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ עַל
 כָּל הַחֲסָד חָנָם הַזֶּה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשַׁרְי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא הַמּוֹלִיךְ וְהַמְבִיא בְּכָל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְלִכְן "בְּטַח בַּהֲוִי"ה וַעֲשֵׂה טוֹב" (תהלים לו, ג), תְּמִיד רַק אֶת הַטוֹב, הֵינּוּ קִיוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂוֹת דִּיקָא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, כִּי "הַבוֹטַח בַּהֲוִי"ה חֲסֵד יִסּוּבְּכֶנּוּ" (שם לב, י), מִי שֶׁבוֹטַח בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב אוֹתוֹ עִם חֲסֵד.

חֶשֶׁב הַיֵּטֵב כַּמָּה חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים עֲשֵׂה עִמָּךְ כָּבֵר בִּימֵי חַיֶּיךָ וְכו', מַכְמָה צְרוֹת וְיִסּוּרִים הַצִּילְךָ, בְּשַׁעַה שֶׁשׁוֹנְאֶיךָ תַכְנְנּוּ עֲלֶיךָ כָּל מִינֵי מְזִימוֹת רָשָׁע, וְהֵם חָשְׁבוּ שֶׁהֲצִלִּיחוּ, וּבְרַגַע הָאֲחֲרוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קִיֵּם בָּךְ: "הַפַּח נִשְׁבֵּר וְאַנְחֲנוּ נִמְלִטְנוּ" (תהלים קכד, ז), וְאִם תֹּאמֶר וְתִקְשֶׁה — לָמָּה מְבִיאִים אֶת הָאָדָם לְמַצֵּב כְּזֶה, שֶׁיְהִיֶּה תְּמִיד מְסַבֵּב בְּצְרוֹת וּבִיּוּסוּרִים, וְיִקּוּמוּ עֲלָיו שׁוֹנְאִים? כָּל זֶה מִנְפִּלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, דְּבָרִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַבִּין בְּשֶׁכָּל אֲנוּשֵׁי. אָבֵל עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מְנַסִּים אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי נְסִיווֹת קִשִּׁים וּמְרִים לְרֵאוֹת אֵל מִי יִפְנֶה בְּעַת צָרָה וְכו'. וְזֶה עֵקֶר שֶׁכָּחוּ יִתְבָּרַךְ — כְּשֶׁאָדָם נִמְצָא בְּמִבּוֹי סְתוּם, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוֹ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא אֵינוֹ מְאָבֵד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו, וּבּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֹו מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל.

וְלִכְן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִכָּל הַנְּסִיווֹת הַקִּשִּׁים שֶׁעוֹבְרִים עֲלָיו וְנֹאֵף שְׁנֵה קַל לְדַבֵּר וְקַל לְכַתֵּב, כִּי יֵשׁ בְּגִי-אָדָם שֶׁעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים מְרִים מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי אַמוּנָה פְּשוּטָה, יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַכָּל.

אָבֵל הָאָמוּנָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכָל קוֹמָתוֹ, הֵינּוּ שְׁתַּחֲפֹשֶׁט אֶצְלוֹ
בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל אִיבָרָיו: בְּעֵינָיו — שְׂיִזְכָּה לְרֵאוֹת אֱלֻקוֹת, בְּאָזְנוֹ —
שְׂיִזְכָּה לְשִׁמְעַע אֱלֻקוֹת, וְיִהְיֶה מְאָרִיף אֶף עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו,
וְיִהְיֶה סִבְלָן גָּדוֹל בְּאֵרִיכַת אַפִּים גָּדוֹל מְאֹד, וְלֹא יִכְעַס וְלֹא יִהְיֶה
קַפְדָּן כָּלֵל, וְכֵן יִדְבֵּר רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית דְּבוּרֵי
נְחוּמִים וְכוּ', וְאִם פֶּעַם שְׁלֹא יוֹצִיא קְלָלוֹת וְכוּ', אוֹ לְשׁוֹן הָרַע, אוֹ
סֵתֵם דְּבוּרִים שֶׁל מַה בְּכַף וְכוּ', שְׁלֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוּם דְּבַר וְכוּ'. וְכֵן
בְּרֵאוֹשׁוֹ וּבְמַחְשָׁבְתוֹ תְּמִיד רַק יַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, יָדָיו וְרַגְלָיו לֹא
יִתְנוּעְעוּ רַק עִם אָמוּנָה, לִידַע שְׁבִלֵי חַיּוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ הוּא אֵינוֹ יְכוֹל
לְהִתְנוּעֵעַ כָּלֵל, וְכֵל זֶה נִקְרָא אָמוּנָה הַמְתַּפְּשֶׁטת בְּכָל קוֹמָתוֹ וְכוּ',
וְאִזּוֹ יִלְךְ לוֹ כְּסִדְרָן, כִּי יִהְיֶה בְּטֵל וּמְבֹטָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּף
הוּא, אָבֵל תַּחֲשֹׁב שְׂאִין זֶה קַל וְכוּ', כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁסוּבְלִים סִבְלָ
אִים וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, זֶה בְּכַה וְכוּ', וְזֶה בְּכַה וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁסוּבְלָ
כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּסִבְלָנוֹת גָּדוֹלָה, וְאֵינוֹ קוֹרָא תִּגְרָן נִגְדוֹ יִתְבַּרֵּךְ
רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִסְפֵּר אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבוֹ עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, שְׂזֶה אֶצְל רַבְּנוֹ ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת, שְׂאָדָם
יִרְגִּיל עֲצֻמוֹ לִילְךְ לְמִקוֹם שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְשֵׁם יִשְׁפֹּף שִׁיחוֹ
וּתְפִלָּתוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְאִם שְׂבִיחַתְחִלָּה
יִהְיֶה נִדְמָה לוֹ שְׂאִין מִי שְׂשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, כָּל זֶה בָּא מִהַפְּסִירוֹת
וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׂנוֹכְנְסָה בְּאָדָם מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי,
שְׂמְאָמִין שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא תְּמִיד יִדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הֵלֹא
הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין, וְסוּבֵב כָּל עֲלָמִין
וּבַתוּף כָּל עֲלָמִין וְכוּ', וּמַה שְּׂיָף לֹא לְדְבַר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הֵלֹא הוּא
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה. וְזֶה עֵקֶר הַבַּיִת מְנוּס שֶׁל הָאָדָם, שְׂבִשְׂעָה
שְּׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שְּׁעוֹבֵר, יִשְׁתַּדֵּל לְבָרוּחַ רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְאֵל הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וְאֵל קִיּוּם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂקוֹנָה לְעֲצֻמוֹ
מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת וְדוּמָם וְשׁוֹתֵק וְכוּ', עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

כְּפִי שְׁאֲנִי רוֹאָה עַל הַמְּכַתֵּב שֶׁפִּתְּכַתֵּם אֵל ... לֹא חָתְמוּ הַרְבֵּה
נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, לְזֹאת רְאָה לְהַחֲתִימָם, כִּי צוּיְתִי אֶת הָאֲבָרְכִים
לְהַדְפִּיס אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה בְּעֵתוֹן "יִבְנֵאל שְׁלֹנו", לְמַעַן יִתְגַּלֶּה בְּכֹל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת, שְׁאֶחָד הַקּוֹרֵא אֶת עֲצָמוֹ רַב בְּיִשְׂרָאֵל,
הוּא קָל שֶׁבְּקָלִים, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ טְהֵרַת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל.

רְאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל
הַכֹּל — רְאָה לְהַתְּבַרְדֵּךְ בְּכֹל יוֹם, וְתִחַזֵּק בְּשִׁעוּרִים הַקְּבוּעִים מִדֵּי
יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאִז תִּרְאָה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשֵׁרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, הַגֵּרִים בְּיִבְנֵאל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ
תְּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיָּקָרִים! מֵאֲחֵר שְׁאֲנִי רוֹאָה, שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ
יֵצֵא כְּנִגְדֵנו, וְגוֹרֵם עֲלֵינוּ כֹּל מִינֵי מַחֲלָקָת, וּמְסִית וּמְדִיחַ עֲלֵינוּ אֲנָשֵׁי
הַמְּקוֹם בְּהִסְתּוֹת פְּרוּעוֹת, לְזֹאת אֲנִי מַצִּיעַ, שֶׁיַּעֲזֹב שְׁנֹכְנָסִים עֲכָשׁוּ יְמֵי
הַסְּכּוֹת הַקְּדוֹשִׁים, שְׁאִז אָנוּ זֹכִים לְהִכָּנֵס בְּצֵלָא דְמְהִימְנוּתָא, צֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּקַבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם לֹמֵר בְּגִרְסָא אֶת כֹּל מְסַכֵּת
סְפָה, רַק הַגְּמָרָא לְבַד מֵהַיּוֹם עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה, וְאִז לַעֲשׂוֹת סִיוָם,

כי רבנו ו"ל גלה לנו בפרוש (ספר-המדות, אות מריבה, סימן נו):
 "למחלקת ילמד מסכת ספה"; לזאת מאחר שנתעוררה עכשו עלינו
 מחלקת בדיוק בימי חג הסכות, מה טוב ומה נעים, שכל אחד
 מאנשי שלומנו יקבל על עצמו לגמור בגרסא בעלמא כל מסכת
 ספה, ובזכות זה נזכה להכנס בסתר צל כנפיו יתברך, והקדוש-
 ברוך-הוא ישמרנו מכל רע, ותהיה לשונאינו מפלה גדולה, ונזכה
 לבנות פה עיר על שם רבנו ו"ל, ויתרבו התושבים מאנשי שלומנו,
 ונקים פאן בית-מדרש ענקי, ותלמוד תורה לבנים, ובית-ספר לבנות,
 ומקוה טהרה, וספריה גדולה על טהרת הקדש, ועזר שבת לכל
 אנשי שלומנו, שתהיה פרנסה בשפע ובנקל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

קבלתי את מה שרשמתי, וראה לשלח עוד חמר, ותהלה לאל,
 אתה מכשר לזה.

ראה לקיים ולצית כל אשר הורו, לספר את האמת לכל
 התושבים הנותקים — מה שקורה פאן, שאין לנו שום עסק פה
 אלא עם אדם משחת, הגונב כספי הצבור וכו'...

נא ונא שמר את עצמך לבל תכנס בשום מריבות עם אף אחד,
 רק תעשה הכל בדרך נעם.

נא ונא ראה להצטרף בענין ללמד ולגרס מסכת ספה כל ימי
 חג הסכות, ותשתדל להתבודד בכל יום בשדה, ולבקש ממנו
 יתברך, שכבר נזכה לבנות את בית-המדרש.

זה שלוית ממנו חמשת אלפים דולר, בא אלי בטענה,

שֶׁהַתְּשׁוּלֹם הָרֵאשׁוֹן הָיָה צָרִיךְ לְהַגִּיעַ כְּכֹר בְּחֵדֶשׁ אֱלוּל, וְעַכְשָׁו
אֲמַצֵּעַ חֵדֶשׁ תְּשָׁרִי, וְהַרְגַּעְתִּי אוֹתוֹ, שְׂאֵתָה תְּשַׁלֵּם בְּקָרוֹב, עַל-כֵּן
רְאֵה לְעַמֶּד בְּדַבְרֶיךָ, כִּי אַחֲרַת תִּאֲבֹד אֶת הַנְּאֻמֹּת שֶׁלְּךָ, וְחֻבֵּל מְאֹד.

רְאֵה לְקַחַת דְּגָלִים, וְתִמְכֹר אוֹתָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְנִיס לְךָ
שְׂפַע.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֹחַ, כ"ה תְּשָׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת כָּל הַדְּוִוּחִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעִזָּר לָנוּ עַד עַכְשָׁו, יַעֲזֹר לָנוּ עוֹד מֵעַכְשָׁו,
וְנִזְכֶּה לְנִצָּחַת בְּמַלְחַמַת הַקֶּדֶשׁ, וּבְקָרוֹב נוֹכַל לְהִתְחַיֵּל לְבָנוֹת אֶת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָנוּ כְּכֹר יְסוֹד חֻזַּק וְיִתֵּד נֶאֱמָן
בְּיַבְנָאֵל, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה לְבָנוֹת שָׁם גַּם מְקוּוֹה טְהוּרָה לְנָשִׁים, וְגַם
סְפָרְיָה עֲנֻקִית לִילָדִים עִם כָּל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁיֵּצְאוּ עִתָּה. וְכֵן
סְפוּרֵי צְדִיקִים וְכַדוּמָה, בְּאֶפֶן שְׁלֵא נִצְטָרְךָ לְשׁוֹם אָדָם.

הַעֲקָר רְאֵה אֶתָּה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד וְלֹא לִפְחֹד, כִּי אֶתָּה
בְּעֶצְמְךָ אֵינְךָ יְכוּל לְתַאֲרַ מַה הַכִּינּוּ פֶה הָאֲבָרְכִים, "יַבְנָאֵל שְׁלָנוּ"
יֵצֵא בְּחֵדֶשׁ חֲשׁוֹן כָּל שְׁבוּעַ וְכוּ'... מַה נַּעֲשֶׂה?! אֵין לָנוּ שׁוֹם עֲצָה,
אֲנִי רוֹאֶה כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינּוּ שׁוֹקֵט כְּרַגַּע וְכוּ', אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ
שׁוֹם דְּבָר. לְזֹאת מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם אֶתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח לִי אֶת
כָּל הַתְּמוּנֹת בְּדֵאָר אֶקְסֶפְרִס, וְאִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תְּמוּנֹת מֵהַשְּׁלֵטִים
שֶׁהָיוּ לָהֶם, בְּאֶפֶן שֶׁנוֹכַל לְהַדְפִּיסָם שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ, וְשִׁיְהִיָּה בְּרוּר
מַה שֶׁכָּתוּב בְּשֵׁלֶט... וְאוֹדוֹת הַבֵּית-דִּין, שֶׁהוּא תָּמִיד מִפְּחִידֵנוּ...
אֲדַרְבֶּה גַּלְיָה עִמּוֹ עַד הַסּוּף, וְנִנְיַח שָׁם הַכַּל עַל הַשְּׁלַחָן, כִּי הַדְּבָר

חמור מאד, אים ונורא, פי באות נשים חילוניות, שלא תארנו שהן שומרות טהרת המשפחה, והן אומרות שהמקוה מגעילה אותן, והן יורדות עד טבריה, שמו שמים! איך יכולים לשבת בשקט על דבר כזה. והיה טוב לעשות מזה בעצמו פרסום, וכל מה שכתבת עד עכשו, כבר מוכן לדפוס, ואם אתה יכול לכתב עוד — מה טוב ומה נעים, פי אין לנו שום עצה אחרת, רק לצאת ולהריע בחוץ, העקר אל תפחד, אפלו שיאימו עליך.

תכף-ומיד פשיצא "יבנאל שלנו", אם תוכל לשלחו על-ידי הדאר — מה טוב, ואם לא, אז נחלקו בדרך אחרת, אבל עליך לברר היטב היטב, אם הדאר לא יזרק את זה, וחבל על ממון ישראל, ולך תדע את הקשרים שיש לו, אף אם אתה בטוח, ששישמו בכל תבת דאר, זה הכי טוב.

העקר ראה להיות בשמחה, וגם אתה תצטרף עם אנשי שלומנו לגמר מסכת ספה בגרסה, במשך כל אלו הימים, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותנו מכל רע.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו.

באתי לברוך אתכם בברכת "מזל טוב" על הלדת בנכם היקר, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו לגדלו בנקל.

נא ונא אל תפלו בקטנות הדעת, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ובודאי תהיה לכם פרנסה בשפע, תראו לקבל את החג בשמחה עצומה, ותראו את הנסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ואני מבטיחכם אישית, שעוד תהיה לכם דינה משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות, ומה גם שתהיה לכם פרנסה בשפע. העקר

קִצַּת סְבֻלָּנוֹת. וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִקְצַת סְבֻלָּנוֹת לֹקַח כְּכֹר זְמַן, עִם כָּל זֹאת אַתֶּם כְּכֹר גְּמֻצָאִים בַּפֶּתַח, וְלֹא פְדָאִי לְבָרַח, אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאוּ נְסִים וְנִגְלִים פְּאֵלוֹ, שְׁתוֹדוּ וּתְפַרְסְמוּ אֶת זֶה בְּרַבִּים.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקַּח אֲלֵפִים דְּגָלִים, וּתְמַכֵּר אֹתָם בְּשֵׁנֵי שְׁקָלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִכְנַס לָךְ שְׁפַע שֶׁל אַרְבַּעַת אֲלֵפִים שְׁקָלִים, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם רַחֲבוֹת עַל הַחֵג. הַעֲקֹר אֶל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, וְתִלְכוּ בַּגְּדֵלוֹת הַמַּחִין.

אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב נִפְתַּח צְרוּכְנֵיהָ "עֲזוֹר שִׁבְתִּי", שְׂיִמְכְרוּ שָׁם בְּחֻצֵי הַמַּחִיר, וְעוֹד הִרְבֵּה הַטְּבוֹת שֶׁנַּעֲשֶׂה בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְתִגְוְרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשָׁלוֹם כִּיאוֹת לְתַלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ".

נָא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מַחִיָּה וּמְהִירָה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שֶׁקוֹרָה עִמָּנוּ, הַכֹּל כְּדֵי לְזַכְּנוּ וּלְצַרְפָּנוּ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב, שְׁנֹזְקָה עוֹד לְרְאוֹת יְבָנָאֵל בְּפְרִיחָתָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תלז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נַח, כ"ה תְּשֵׁרִי ה'תַּנְשׁ"א.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַדוּמָה מְכֹל מָה שֶׁקָּרָה, רְאֵי לְחַזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְתִאֲמְרֵי לָהֶן בְּשָׁמַי, שְׁזֶה לֹא הֵלֵךְ לְרִיקָה, כִּי בּוֹדָאִי

מִן הַשָּׁמַיִם רוֹאִים אֶת הָאָמֶת, וְזֶה צָר וּמָר לִשְׁמַע דְּבַר כְּזֶה, שְׁנֹשְׁמִים חִילוּנִיּוֹת אוֹמְרוֹת, שֶׁהֵן שׁוֹמְרוֹת טְהָרֵת הַמְשַׁפָּחָה, אִף אֵינָן נִכְנָסוֹת לַמִּקְנָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי הֵן מִתְנַעְעֵלוֹת מִהִלְכְּלוּף וְכוּ', אוֹי וְאַבּוֹי שֶׁכָּף עָלְתָה לָנוּ בְּיָמֵינוּ, שֶׁהֲרַע-הַמְקוֹמִי אֵינוֹ דוֹאֵג לְכָל זֶה, אִף שֶׁמִּקְבֵּל בְּעֵבוֹר זֶה תִּקְצִיב גְבוּהַ מְאֹד, זֹו בּוֹשֶׁה וְחֹרְפָה שְׁנֹשׁוֹת יַבְנָאֵל אֵינָן יְכוּלוֹת לְהַפְגִּס לַמִּקְנָה בְּיַבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן הֵן יוֹרְדוֹת לְטְבָרְיָה, שְׁמוֹ שְׁמַיִם עַל דְּבַר כְּזֶה, וּבְשִׁבִיל זֶה בְּעֶצְמוֹ הִיָּה כְּדַאי שִׁיפֵל, וְאַנִּי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד נִרְעִישׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, וְלֹא נִפְחַד מֵאִף אֶחָד.

הַעֲקָר רְאִי לְחִזּוֹק אֶת כְּלָן, שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אַחַת מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְהֵן צָרִיכוֹת חִזּוֹק יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, וּבִכְפָּרֵט עֲכָשׁוּ, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֵן שׁוֹם אֲכֻזָּבָה, אֲדַרְבָּה עִם הָאֲסֵפָה פְּעֻלָּתָן הַרְבֵּה מְאֹד, וְזוֹהִי רַק הַהִתְחַלָּה, אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד לְהַפְּךָ אֶת כָּל הָעֲנִיָּה לְעִיר בְּרִסְלָב. הַעֲקָר רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הָאֲסֵפָה, וְתַעֲשׂוּ תַעֲמוּלָה לְסַפֵּר לְכָלֵן מֵהַ שְׁקוּרָה פֹּה, וְכָל הַשְּׁחִיתוֹת וְהָעוֹלוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהַתְּקַצִּיבִים הוֹלְכִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְכִיסוֹ הַפְּרָטִי, וְאֵינוֹ דוֹאֵג בְּמֵאוּמָה לַיְהוּדוֹת.

תְּכַתְּבִי לִי בְּפָרְטִיּוֹת מֵהַ קָרָה עִם הַדִּינָרָה שְׁלָכֶם, וְאַנִּי מַצִּיעַ לָכֶם לֹא לְצֵאת מִשָּׁם, כְּדִי שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם לֹא יִכְנִיס שָׁם אִיזוֹ מְשַׁפָּחָה מִתְנַגֶּדֶת. וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְאוּ אוֹ תִשְׁמְעוּ מֵאִיזוֹ דִּינָרָה, שֶׁתִּכְתֹּב-וּמִיד לְהוֹדִיעַ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַשְׁדּוֹד, שֶׁתִּכְנִס עוֹד מְשַׁפָּחָה וְעוֹד מְשַׁפָּחָה.

נָא וְנָא רְאִי לְאַחַד וּלְחִזּוֹק אֶת כְּלָן, כִּי הֵן מְנַחֲוֹת בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, וְצָרִיכִים רַק לְשִׁמְחָן.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אִם יֵשׁ אֵילוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת שֶׁל "מִזֵּל טוֹב" וְכַדוּמָה, רְאִי לְמַסֵּר אֶת זֶה אֵלֵינוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל.

ט"ז תלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נח, כ"ה תשרי ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את הפאקסמיליה ממך. מה אמר לך, ידידי היקר! טוב מאד עשית שהלכת אל הציון הקדוש של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, לשפך את נפשך אליו יתברך על כל צרותיך וחובותיך שעוברים עליך ברוחניות ובגשמיות, כי אין עצה אחרת בזה העולם, רק לברח אליו יתברך, ואף שמרים ומרורים החיים, ועוברים על כל אחד ואחד מה שעובר — מרירות דמרירות עד אין סוף, זה מעצמו וזה משלום ביתו, וזה מילדיו, וזה מפרנסתו, וזה משכניו וידידיו ומקרוביו וכו', וכו', כל אחד כפי הצרות והמרירות שלו, שעובר עליו מבית ומבחוץ, אין עצה אחרת, רק לברח אליו יתברך, ולהיות רגיל לבוא אליו יתברך, ולשפך שיחו ותפלתו אליו, ואין לפל בחלישות הדעת, אף שעובר עליו חובות וצרות, אסור להשבר משום דבר, רק לבוא אליו יתברך בלב נשבר ונדכה, ולספר לו את כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ועל ידי זה שיוזכה להתחזק בעת צרותיו המרבות, יהיה נעשה כלי להמשכת השכינה בעולם, ויהיה נעשה מרפכה להשכינה, כי בזה שאדם שבור בתכלית השכינה, עד שנדמה לו, שאין לו מי שיעזור לו, והוא כבר אינו שונה שום דבר, בו ברגע אם מחזיק מעמד, הוא ממשיך על עצמו ערבות זיו שכנית עזו יתברך, ונעשה מרפכה לגבי האין סוף ברוך הוא, כי "ואת דכא" כתיב (ישעיה נז, טו), הינו הקדוש-ברוך-הוא שוכן רק אצל אדם שמתחזק את עצמו ללא כלום, עד שהוא בטל בעיני עצמו לגמרי.

מה אמר לך, ידידי היקר! מנסים את כל אדם בנסיונות קשים ומרים, לראות אל מי יפנה בעת צרתו ומרירותו, ועל-כן עשה זאת,

וּבְרַח לָךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת גְּדוּלָה, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נח, כ"ה תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר ...
גֵּרוּ יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְהַחֲתִים עוֹד פֶּעַם אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי רְאוּי לְהִדְפִּים אֶת הַמְּכַתֵּב בְּעֵתוֹן "יִבְנֶאֱל שְׁלֵנו", כִּי כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא נִגִּיעַ לְשׁוֹם מְקוֹם, אִם לֹא גִלְךָ בְּגִלּוּי וּבְפָרְסוֹם, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם אֵינוֹ מִבֵּין אַחֲרֵת, רַק שְׁמִפְרָסְמִים אוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לְמַעַן יִרְאוּ וְיִשְׁמְעוּ חֲמֵרַת הַדְּבָר.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַקִּדְשׁ, וְתַחֲזֵק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְשִׂמְחָה בְּכָל לַיְלָה, וְתִאֲרַגְּנוּ אֶת הַשִּׁירָה וְהַרְקוּדִים בְּ"הֵיכַל־הַקִּדְשׁ", וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה, יִמְשֶׁךְ עֲלֵיכֶם שְׂפַע שֶׁל שְׂמֵחָה כָּל הַשָּׁנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנְּחָל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
 אִיךָ שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה
 הָעֵקֶר, כִּי עַל-יְדֵי אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ נַעֲשִׂים כָּלִים לְקַבֵּל כָּל
 מִיָּנִי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, כִּי הָאַמוּנָה הַיָּא בְּחִינַת הַמְּלָכוֹת, שְׂבָה
 נִתְגַּלּוֹת כָּל הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזֵק אֶת עֲצָמוֹ
 בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְקַבֵּל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע
 מִהַסְּמָ"ךְ-מ"ם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂזָה הַבְּרוּר
 הָאֲחֵרוֹן, כִּי בְּקָרוֹב נִתְחַיֵּל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ הַגְּדוֹל שְׁלָנוּ,
 וַיִּכְנּוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכַנּוֹת מְקַנְהָ טְהָרָה, וְכֵן סִפְרִיָּה גְּדוֹלָה
 לִילְדֵינוּ וְתִלְמוּד תּוֹרָה לְבְנֵינוּ וּבֵית-סֵפֶר לְבְנוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּה לְעַבֵּד אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת פֶּה בְּעִירַת יְבֻנָּאֵל, שֶׁהוּא
 מְקוֹם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְלֹא בְּחֻנָּם שְׂהַסְּמָ"ךְ-מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ
 כְּל-כָּף עֲלֵינוּ, אֲבָל כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: נִצְחָתִי וְאֲנִצְחָתוֹ שְׂמַדְתּוֹ מִדַּת
 נִצְחָ; וּבְיַדֵּי סוּף כָּל סוּף נִצְחָ וְנַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

רְאֵה רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהַמְשִׁיךְ בְּשַׁעוֹרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, כִּי כָּף
 אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבָלִין
 כְּנִגְדוֹ (קְדוּשִׁין ל:), הֵינּוּ שְׂזָה עֵקֶר הַרְפּוּאָה וְהַתְּבָלִין נִגְדֵי הַסְּמָ"ךְ-
 מ"ם, שֶׁהוּא הַיֵּצֵר הָרַע הַרוֹצֵה לְקַרְנּוֹ — רַק לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
 שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד, שְׂתִזְכָּה לְבֵית דִּינָה שְׁל עֲצָמְךָ,
 וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְגוֹר עִם שְׂכֵנִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תְּחַיֵּינִי.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נַח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגְּרָמִים בְּעִיר יִבְנָאֵל, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֻזַּק, עַל אִף כָּל הַהֶסְתּוֹת שְׁמִסִּיתִים נִגְדָנוּ, תִּדְעוּ כִּי הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת־רוּחַ, כִּי אֵין לְסֹטְרָא אֲחֵרָא כַח רַק לְשַׁעֲתוֹ, וְלִבְסוּף כָּלָה לְגַמְרֵי וְכו'.

הַעֲקָר מַה שְּׂאֲתֶם צְרִיכִים — לְהַתְחַזֵּק יַחַד יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, וְלִדְבַר אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי, וְלִהְשַׁתְּדֵל שְׁתַּכַּנְסְנָה מַה שְּׂיּוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֲתֶכֶם, וְעַל אִף שְׁעַכְשׁוּ לֹא רוֹאִים שׁוּם דְּבַר, וְאֲדַרְבֶּה נְדָמָה כְּאֵלוּ אֵלוּ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים מִצְּלִיחִים, תִּדְעוּ שְׁהַכָּל הֶבֶל וְדַמְיוֹן גְּדוֹל, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאֲמַת תַּצּוּף לְמַעְלָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְכֶם בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׂאֲתֶם צְרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַעֲקָר הִיא תַפְלָה וּבִקְשָׁה, וְזֶה מַה שְּׂקַבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל — לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם וּבֵין גְּשׁוּמֵיכֶם, וְעַל־יְדֵי־זֶה תַצְּלִיחוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

רְאוּ לְחַדֵּשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד אֵיזָה חֲדוּשׁ בְּדַבְרֵי אֲמוּנָה, וְלִהְשַׁתְּדֵל לְהַדְפִּיסָם, כִּי רַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּיטִי־מִזְהַרְזֵן, חֶלֶק ב', סִמָּן קה), אֲשֶׁר חֲדוּשֵׁי תוֹרָה הֵם תַּקּוּן גְּדוֹל לְפָגַם־הַבְּרִית וְקַלְקוּל הַמַּחַת,

אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַחֲדָשׁ בְּכָל פַּעַם אֵיזָה חֲדוּשׁ וַיִּדְפַּס, בְּאִפְנֵי שְׂיֵהִיָּה זְכוֹי הַרְבִּיִם.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם לְשֹׁמֵר עַל נְשׁוּתֵיכֶם וַיִּלְדִּיכֶם, שְׁלֹא יֵלְכוּ לְמִקְוֹמוֹת שְׁמַעְרָבִים שֶׁם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, וּבִפְרָט בְּשִׁמְחַת תּוֹרָה הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, כִּי הוּא סֵם הַמּוֹת מִמֶּשׁ, בְּשַׁעַה שְׂיִשְׁנָה תַעֲרֹכֶת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר הוּא מְקוֹם שֶׁל שְׁדִים וְרוּחוֹת וּשְׁעִירִים יִרְקְדוּ שֶׁם (מִדְּרַשׁ אַגָּדָה), רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, וְזֶה נוֹרָא וְאִים. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשֹׁמֵר מָאֵד מָאֵד עַל בְּנֵי בֵיתְכֶם וַיִּלְדִּיכֶם, שְׁלֹא יֵלְכוּ בְּמִקְוֹמוֹת אֱלֹהִים.

רָאוּ לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁנֹזְכָה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְכָבֵר אֲזוֹכָה לְצֵאת מִהַגְּלוּת וּלְכוּא וּלְהִתְיַשֵּׁב עִמָּכֶם בְּיַבְנָאֵל, שְׁתַּתְּהַפֵּךְ לְ"עִיר בְּרִסְלָב".

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשַׁרִי ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

אוֹדוֹת שְׂאֵת כּוֹתְבָת, שְׂיִשׁ לָךְ הַשְּׁפָעָה מְרַבָּה עַל נָשִׁים וְכוּ', מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תּוֹצִיאִי אֶת זֶה מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְעוֹרְרָן וּלְחִזְקוֹן, שְׁתַּפְּנִסְנָה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שְׁתַּתְּהַפֵּךְ סוּף כָּל סוּף לְעִיר בְּרִסְלָב, וְאִף שְׁעַכְשׁוֹ עוֹבֵר עָלֵינוּ מַה שְׁעוֹבֵר, הַכֹּל נְסִיּוֹן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, לְרֵאוֹת אִיךָ נִחְזִיק מִמֶּמֶד.

נָא וְנָא רְאִי לְהֵיוֹת תְּמִיד שְׁמַחָה וְעֵלִיזָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יַעֲזוֹר לָךְ, שְׁתַּזְכִּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, וַיְהִיו צְדִיקִים אֲמִתִּיִּים, כִּי בַתְּפִלָּה יְכוּלִים לְפַעַל הַכֹּל. הֶעֱקָר מַה שְׂאֵת צְרִיכָה לְרֵאוֹת,

שֶׁתְּהִי תְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, וְתִשְׁמְרֵי אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל מִינֵי עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוֹת, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּשְׁתַּדְּלֵי לֵילֶךְ אֶל הַשְּׁעוּרִים שֶׁל
נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהוּא דָּבָר שֶׁיֵּאָחַד אֶתְכֶם כָּלְכֶם בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, תִּשְׁתַּדְּלֵי לְאַרְגֵּן אֶת כָּל נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
שֶׁיִּחְזִיקוּ אֶת עֲצֻמָּן בְּיַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלֵי לְתַת לָהֶן עֲצוֹת טוֹבוֹת אִיךְ
לְהִרְחִיב אֶת פְּעֻלוֹת נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תּמג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תּנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבָעוּלִים, יִהְיֶה אִיךְ
שִׁיחֶיָהּ, וְיִהְיֶה מָה שִׁיחֶיָהּ, הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשְּׂמֵחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַמַּח. רְאֵה לְחִזּוּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שִׁיחֶיּוּ
בְּשִׂמְחָה, וְלֹא יִפְחָדוּ מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשְּׂמֵחָה, כִּי אִם
תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא תִשְׁלַט עֲלֵיכֶם שׁוֹם קְלָפָה מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, קִצָּת מִדְּרָשׁ, קִצָּת שְׁלֶחַן
עָרוּף, וְתַתְּבוּדַד עֲצֻמְךָ בְּכָל יוֹם עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתְּךָ, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֵל מָה שֶׁאַתָּה
צָרִיךְ לְהַגִּיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֵׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נִרוּ יָאִיר.

אִף שֶׁהַזְמַן לְחוּץ עֵתָה מָאד, אִף דְּבַר זֶה מָאד נְחוּץ, לְזֹאת
אִמְרָתִי לְרוּץ שׁוֹרוּתִים אֵלוֹ אֵלֶיךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזָּכְנוּ עִם פֶּאקְסִימִילִיָּה, שֶׁזָּה, תְּהִלָּה לְאֵל,
קָרַן נִפְלְאָה, וּבְזֶה נוֹכַל לְדוּחַ הַכֹּל.

הִזָּה טוֹב מָאד, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְיַח מוֹדְעוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלֵנוּ, וְכָף
בְּכֹל פְּעַם, אִם תִּהְיֶה אִיזוֹ מוֹדְעָה נְדָפִיס אֶת זֶה, וְנִתְלָה אֶת זֶה
בְּלוּח־הַמוֹדְעוֹת, מְלַבֵּד זֹאת בְּעֵגֶן הָעֵתוֹן "יִבְנֵאל שְׁלֵנוּ" מִסְבוֹת
טְכְנִיּוֹת לֹא יְכוּל לְצִאת לַפֶּעַל לַפְּנֵי אִסְרוּ חג [חֲסֵר]. הַעֲקָר מֵה
שְׁצָרִיכִים הוּא — לְאַרְגֵּן אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְחִזָּק וּלְאַמֵּץ אוֹתָם, כִּי
סוּף כָּל סוּף הַסְטֵרָא אַחְרָא יֵשׁ לָהּ כַח גְּדוֹל מָאד, אֲבָל זֶה רַק
לְשַׁעֲתוֹ, לְבִסוּף כָּלָה וְנִאָבְדָת, כְּמוֹ-כֵן עִם הַקְּלָפָה הַזֹּאת הִיא קְלָפָה
עֲצוּמָה, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּכְנָיעַ אוֹתָהּ לְגַמְרִי.

בְּעֵגֶן הַהֶסְתָּה שֶׁהוּא מְסִית, הָרִי זֶה מְעוֹרֵר שְׂאֵט נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ,
וְצָרִיכִים לְפָרְסֵם, אֲשֶׁר כָּל הָאֲסוֹנוֹת שְׁקוֹרִין בְּיִבְנֵאל, וְכֹל הָעֲנִיּוֹת
וְהַדְּחָקוֹת שֶׁהָאֲפָרִים סוּבְלִים, הַכֹּל זֶה מְחַמֵּת שְׂאִין מְקַנֶּה טְהָרָה, כִּי
מְקַנֶּה הוּא עֵגֶן שֶׁל כְּרִיתוֹת, וְדָבָר זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּרָאשׁ וּבְרָאשׁוֹנָה
בְּקֵהלוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, וְכָף הַלֵּךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, וּבְשִׁבִיל שְׂאִין מְקַנֶּה
טְהָרָה, לְכֵן סוּבְלִים מְחִלוֹת וְעֲנִיּוֹת וְדְחָקוֹת, צְרוּת וְיִסוּרִים וְאֲסוֹנוֹת,
וְלֹא כְּמוֹ שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ, וְאֲנִי מְקַנֶּה אֶת כָּל זֶה לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם
בְּרַבִּים.

פֹּה תִקְבֵּל כְּמָה מְכַתְּבִים, שֶׁתִּרְאֶה לְמִסֵּר אוֹתָם לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד,
כִּי הֵם מָאד נְחוּצִים, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ,

וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא נַחֲזֵק אֶת בְּדָקֵי הַבַּיִת, מִי יוֹדֵעַ מֶה יִקְרָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנֹזְכָה לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי בְזֻכוֹת רַבָּנוּ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵר הָאוֹרוֹת, הַנַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, שֶׁאָמַר: נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי, וּמִדָּתוֹ הֵיא נִצְחִי; אֲשֶׁרֵנוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֶה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָ כְזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נח, כ"ו תְּשֵׁרֵי ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרָיָה, הַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כָּל מֶה שֶׁאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֵבוֹת, יְדִידוֹת, נְעִימוֹת, זִיו, חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד שִׂמְחָה וְלִשְׂמֹחַ אַחֲרֵיכֶם, וּבְזֻכוֹת הַשִּׂמְחָה תִּזְכֶּה שִׁימְשִׁיף עָלֶיךָ אֹרֵר הַשְּׂכִינָה, כְּמֵאמָרָם ו'ל (שְׁבַת ל): אֵין שְׂכִינָה שׁוֹרָה לֹא מִתּוֹךְ עֲצָבוֹת אֲלָא מִתּוֹךְ דְּבַר שִׂמְחָה שֶׁל מְצוּהָ; וְרְאוּי לָנוּ לִשְׂמֹחַ עִכְשָׁו מְאֹד בַּמְצוּוֹת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁנִּתְּנָנוּ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּוֹדָאֵי בְזֻכוֹת הַמְצוּוֹת הָאֵלוּ נֹזְכָה לְהַכְנִיעַ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי, כִּי בַּמְדַּבֵּר דָּרְכוּ עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ עַל-יְדֵי מְצוֹת סִכָּה, כֵּן מוּבָא בַּזֵּהַר הַקְדוּשׁ, וְכִימֵי צִאֲתָנוּ מִמִּצְרַיִם, יִרְאֵנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִפְלְאוֹת. אֲנַחְנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְתִרְאֵה אֵיךְ שֶׁלְכָל הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּנוּ תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

אֵל תִּשְׁכַּח לְהִתְבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל

מִיָּנִי מֵאֲמָצִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, כְּרָצוֹנוֹ
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תתלה את המודעה הזו בבית-הכנסת שלנו (לא להפיצו
ברחובות).

ט"ז תמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תשרי ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי הַפֶּאקְסִמְלִיא, וּבְאֵמַת תְּאַמִּין לִי, שְׁלֹא כְּדָאִי
לְהַתְיַחֵס אֶל הַהֶסְתוֹת שֶׁל הַרִיק וּפּוֹחַז הַזֶּה, רַק צְרִיכִים לְגַלוֹת
הָאֵמַת, וְאִם מְדַבְּרִים כְּבָר מֵעַנְשִׁין, מִי הַעֲנִישׁ אֶת זֶה שֶׁהוֹצִיא נְגִדֵי
"גְלוֹי דַעַת", וְתַכְף-וּמְיָד נִשְׁפְּכוּ מִיָּם רוֹתְחִין עַל בְּתוֹ בַּת הַחֲדָשׁ
וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַיַּעֲלֶה לָנוּ עַל הַדַּעַת לִילֵךְ לְהַתְפָּאֵר בְּדַבְּרִים
כְּאֵלוֹ? ! כִּי כְּבָר כְּתִיב (מְשָׁלִי יז, כו): "וְגַם עָנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא טוֹב",
וְאִין אָנוּ מְתַעֲסָקִים בְּדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, אֲלֵא מִן הַשָּׁמַיִם כְּבָר מוֹחִים
וְנוֹקְמִים עַל בְּזִיווֹנֵי, וּמוֹהַרְנֵת ז"ל רְגִיל לְכַתֵּב בְּמִכְתָּבָיו עַל
מְתַנַּגְדִּיו: יוֹתֵר טוֹב לִי שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא, מִן הַשָּׁמַיִם כְּבָר
יִנְקָמוּ אֶת נִקְמָתִי, עַל-כָּל-פָּנִים כָּל אֵלוֹ הַהֶסְתוֹת שֶׁמְסִיתִים הֵן סֶתֶם
שְׁטִיּוֹת, וּכְשִׁיֵּצֵא בְּקִרּוֹב בְּכָל כְּפֹה יָמִים הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", בְּזֶה
נוֹכַח לְהַגִּין עַל עֲצָמָנוּ. וּבְאֵמַת מְסַפֵּר, שֶׁהֵרַב הַקְדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דִּב
מִבְּעֶלְזָא זי"ע, הוּא אֲשֶׁר עוֹדֵד וְעוֹרֵר לְהוֹצִיא עֵתוֹן בְּשֵׁם: "מַחְזִיקֵי
הַדַּת", וְאָמַר, כִּי בְּזֶה נוֹכַח לְלַחֵם נֶגֶד הַמְשַׁפְּלִים, וּכְמוֹ-כֵן הֵרַב
הַקְדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מְרַדְּכֵי מְגוֹר זי"ע, הוּא אֲשֶׁר הוֹצִיא עֵתוֹן בְּשֵׁם
"קוֹל יִשְׂרָאֵל", וְהַכֵּל הָיָה כְּדִי לְעַמֵּד זֶה לְעַמַּת זֶה נֶגֶד הַפּוֹשְׁעִים.
וְאַחֲרֵי-כֵן בָּנוּ הֵרַב הַקְדוֹשׁ רַבִּי יִשְׂרָאֵל מְגוֹר זי"ע שָׁנָה אֶת הַשֵּׁם

וכו', והיה הוא בעצמו בודק מה פתוב שם. ודבר זה ידוע לכל. והכל כדי לשבר ולהכניע את הגזל לעמת זה; וכמו-כן אין לנו עצת אחרת, רק להוציא את העתון פעם בשבוע, ולפעמים גם פעמים בשבוע, העקר שאתה לא תפחד לחלוק, כי אני בטוח שהוא לא ישב בחבוק ידים, אף לבסוף יפל לגמרי הוא ואחזת מרעהו.

העקר לא לשפח מהתכלית הנצחית, ונשתדל לדבק את מחשבותינו בו יתברך שרק זה ישאר מאתנו.

פה תקבל רצוף שני מכתבים, ותמסר אותם להם, כי הם שרויים מאד בחלישות הדעת.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תמוז

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נח, כ"ו תשרי ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל פעלתך ומעשיך שאתה עושה בין אנשי שלומנו, כי אין אתה יכול לתאר איך אנשי שלומנו מחבבין אותך. ועכשו קבלתי מכתב מכל נשות אנשי שלומנו, שכל-כף נתפעלו מן השעור בהלכות שבת שמסרת, שאין לתאר ולשער כלל, כי זה להן כמים קרים על נפש עיפה, כי הן צריכות את זה מאד מאד; ועל-כן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבועולם, וכן להעביר שעורים לגברים, וזו תהיה טובה גדולה מאד לאנשי שלומנו.

אודות הערוב שפתכת לי, עדין אני באמצע הברור אצל כמה רבנים.

מה טוב ומה נעים, אם תוכל לרשם כל ההלכות שאתה לומד עם המראה-מקומות, באפן שנפתח מדור הלכה בעתוּן.

כמו־כן מה טוב ומה נעים, אם תתחיל ללמד הוראה, ולקבל סמיכה מרבנים מפרסמים, כי במשך הזמן נצטרך לזה. העקר ראה להכניס באנשי שלומנו למודי הלכה, ובכל עת מצוא תדרש להם הלכה, כי סוף כל סוף אלו שנכנסו עכשו לגור, הם אינם יודעים שום הלכה, והם מסכנים גדולים, ועל־כן אשרי מי שלומד עמם הלכה.

ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך קלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובוודאי סוף כל סוף נעבר גם על הרוח סערה הזו, שהכל הבל ורעות-רוח, ואין אני יכול להסביר לך מה אני סובל זה ימים ושנים משברים וגלים, ועם כל זאת אני מחזיק מעמד, והכל בכחו של רבנו ז"ל. לזאת, ראה להכניס את עצמך בספרי רבנו ז"ל, ותראה שם דברים נוראים ונפלאים מאד, אשר יחזקו אותך, ותזכה לחזק גם את אחרים.

נא ונא ראה להיות בשמחה, והשמחה תרחיב את לבך, עד שתזכה לצאת לשדה להתבודד אליו יתברך, ובפרט מביתך עד בית מדרשנו זו הליכה של כעשרים דקות, אתה יכול לדבר אז אל הקדוש-ברוך-הוא ולשיר שירות ותשבחות, וכן על הדרך חזרה, כי חבל על כל רגע ורגע, שיכולים לדבר עמו יתברך.

עליך לדעת, כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצא מכל הצרות שלך, ותזכה לפתקא טבא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח, כ"ו תְּשַׁרֵי ה'תנש"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּהִיָּה בְּעֶצְבוֹת וּבְמַרְרֵירוֹת וְכוּ', כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה
יָבוֹא הַטּוֹב, וְתוֹזָפָה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר כְּרִצּוֹנָךְ. אֲבָל הָעֶקֶר תְּלוּי כָּפִי
מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁתִּקְנֶנָּה לְעֶצְמְךָ, וְכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים לֹא הִגִּיעוּ
אֶל מְדֻרְגָתָם, רַק כָּפִי מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁהִיָּתָה בָּהֶם, כִּי בְּיָדָי עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְגֹדְלֵי הַצְּדִיקִים עָבַר מֵה שֶׁעָבַר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
הֵם הִתְחַזְּקוּ כָּפִי כַּחַם וְהִשְׁגָּתָם וְכוּ'.

הַרְגֵּל עֶצְמְךָ לֹא לְעֲנוּת לְמִי שֶׁמְבַזֶּה אוֹתְךָ, כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה
— לְשִׁמְעַע בְּזִיוְנוֹ וַיְדַם וַיִּשְׁתַּק, אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחֻז בְּזֶה!
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נח, כ"ו תְּשַׁרֵי ה'תנש"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְגֵּיל עֶצְמְךָ לֹא מֵר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים שֶׁמְסַגְּלִים
לְתְשׁוּבָה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג),
וְעַל-יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים נִפְתַּח הַשַּׁעַר וְהִפְתַּח שִׁשְׁיָה לוֹ, וּמִי שֶׁרְגֵיל
בְּכָל יוֹם בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה שֶׁדוֹר הַמְּלָךְ בָּא לְקַרְאָתוֹ,
בְּעֵת שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יוֹצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְכַמְּסֹפֵר הַרְבֵּה סְפוּרִים מְעַנְיָנִים
אֵלוֹ בְּהִמּוֹן סְפָרִים, וְכֵן מִקְּבֵל מִצְּדִיקִים עֲלִיוְנִים, וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר

מוֹהַרְנָת וְי"ל הֵיטָה דָרְכוֹ לומר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, רַק שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה הָיָה גוֹמֵר פְּעָמִים אֶת הַיּוֹם: בִּימֵי אֶלּוּל, בִּימֵי שׁוֹבְבִים וּבִימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר, וְלִכְן הִלּוּאֵי שְׁנֹזְכָה לומר על-כָּל-פְּנֵים בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְסַיֵּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שֶׁהוּא מְזוּן לְנֶפֶשׁ, וְרַבְּנוֹ וְי"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כו): אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאוּכַל כָּל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְשׁוֹתָה אַחֲר־כֶּף כַּמָּה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים. וְאֵל תֹּאמַר לִי שְׁזָה כָּל-כֶּף כְּבֵד, כִּי זֶה לֹקֵחַ רַק כַּחֲצֵי שְׁעָה וְכוּ', אֲבָל הַעֲצָלוּת נוֹפְלֵת עַל הָאָדָם, וְלִכְן הוּא מְזַלְזֵל בָּזָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נח, כ"ו תְּשֻׁרֵי ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

תְּרַגֵּיל עֲצָמֶךָ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה-עֶשֶׂר עֲקָרִים מִהַרְמְבִים, שְׁזוֹ סִגְלָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וּמְסַגֶּלֶת לְכַטְחוֹן חֵזֶק לְכַטְחַר רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא בְּכֶשֶׁר וְדָם — שְׁאֵינוֹ מוֹעִיל כָּלֵל, כִּי בְּנֵי-אָדָם בְּשִׁבִיל כְּבוֹדָם הָעֲצָמֵי דוֹאֲגִים רַק בְּשִׁבִיל הָאֲנוּכִיוּת הָאִישִׁית שְׁלֵהֶם, וְלִכְן הִרְגַּל עֲצָמֶךָ לומר אֶת הַשְּׁלֵשָׁה-עֶשֶׂר עֲקָרִים, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ אַמוּנָה עִם דַּעַת. וְהִרְבַּה הַקְּדוּשׁ מְצֻאָנוּ, בְּעַל ה"דְּבָרֵי חַיִּים" זי"ע, הָיָה אוֹמְרָה כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּקוֹל וּבְכַח גְּדוּל, עַד שְׁמֵי שָׁרָק שָׁמַע אֶת זֶה, הֵיטָה נְחֻדְרַת בּוֹ אַמוּנָה בְּגִלּוּי רַב.

וּבְעֵינַי הָאֲבָרָךְ שֶׁמְדַבֵּר מִהַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ', קִדְּם צְרִיכִים לְדַבֵּר עִמוֹ הַרְבֵּה דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַתְּחַזְּקוּת, שְׁמִחָה וּבְכַטְחוֹן וְכוּ', וְכֵן כְּדֹאֵי לְדַבֵּר עַל לְבוֹ, שִׁיקַח תְּרוּפָה נֶגֶד מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצָבִים חֲלָשִׁים וְכוּ',

וְזֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּחַ נַפֶּשׁ, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁיְּכֹוֹל לְהַצִּיל אֶת הַזּוּלָּת שֶׁלֹּא יִתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי הַמְּאַבֵּד עֲצָמוֹ, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּבַקֵּשׁ לְרֵאוּתָךְ בְּקָרוֹב...

ט"ז תנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תשרי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ עִם קְדָשֶׁת שַׁבָּת שְׂאִתָּה נִזְהָר בְּזוּה. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא בְּרֵאשִׁית): כְּבוֹד שַׁבָּת כְּאֵלָּךְ תַּעֲנִיּוֹת; בְּזוּה שְׂהָאֲדָם מְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת, הָרִי זֶה כְּמוֹ שְׂצָם אֵלָּךְ תַּעֲנִיּוֹת. וְעַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אוֹתָךְ — הָאֵם לֹא כְּדַאי לְכַבֵּד, וְלַעֲנֹג אֶת הַשַּׁבָּת, וְזֶה יִנְכָּה מִמֶּךָ אֵלָּךְ תַּעֲנִיּוֹת? ! הָרִי כְּלָנוּ אֵין פְּנִינוּ יְפוֹת כָּלֵל (עֵין מִדְּרַשׁ תְּהֵלִים, מִזְמוֹר קמג), וְעֲלֵינוּ לְהִתְעַנּוֹת עַל רַבּוּי עֲוֹנוֹתֵינוּ, וּבָאִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים עֲצָה — לְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת, וּבְזוּה נִפְטָרִים מֵאֵלָּךְ תַּעֲנִיּוֹת, אֲשֶׁר מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכֶּל, וּמְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁקָה, וְעַל כָּלֵם — עִם שְׂמִחָה עֲצוּמָה.

הַרְבֵּי הַקְּדוּשׁ רַבִּי בְּרוּךְ מִמְּעוֹז'בוֹז' זי"ע פֶּרֶשׁ: "כֹּל מְקַדֵּשׁ שְׂבִיעִי כְּרֵאוּי לוֹ", הַשְּׂבִיעִי שֶׁהוּא שַׁבָּת, מְקַדֵּשׁ אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲבָל "כְּרֵאוּי לוֹ", כֹּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ, כְּמוֹ חֵלוֹן שְׂרוּצִים שֶׁהַשְּׂמֶשׁ תֹּאִיר בוֹ, אֲזַי צְרִיכִים לְנִקּוּתוֹ, וּכְפִי שְׂמֵנְקִים אוֹתוֹ, כְּמוֹ-כֵן הוּא מְזַכֵּךְ, וּמְאִירָה דְרָכּוֹ הַשְּׂמֶשׁ, כְּמוֹ-כֵן כְּפִי שְׂמֵזַכֵּךְ עֲצָמוֹ, כֵּן הַשַּׁבָּת מְאִירָה בוֹ, כִּי כָּל אֶחָד צְרִיךְ לְזַכֵּךְ עֲצָמוֹ, כְּמוֹ-כֵן יְאִיר בוֹ אוֹר הַשַּׁבָּת, אֲשֶׁר מִי שֶׁזֹּכֵה לָזֶה !

מָה אָמַר לָךְ ! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה וְלִרְקֹד מִרְבַּ שְׂמִחָה, עַל אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו'ל' בְּתוֹךְ כָּל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים שְׂעוּבָרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ, כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנִפְשׁוֹ מָה שְׂעוּבָר עָלָיו וְכוּ', וְלוֹלֵא הָעֲצוּת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל', לֹא הֵיִינוּ מְחִזְיָקִים

מַעֲמַד אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד, וַיִּסּוֹד כָּל הָעֲצוֹת הוּא תְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, שְׂזוֹ הָעֲצָה הַכּוֹלֶלֶת כָּל הָעֲצוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לְשׁוֹם יַעֲזָה, רַק עַל־יְדֵי כְּלֵי הַתְּפִלָּה הַכּוֹלֶלֶת כָּבֵד הַכֹּל. וְלִכְן עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וְרֵאיוּ לָנוּ לְהִרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וּלְבַקֵּשׁ אֶת כָּל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲבוּדָה תְּמִידִית אֲצִלָּנוּ עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן. וְכַמוֹכָא (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פֶּרֶק טו): לְפִי, שֶׁכָּל הַמְּרַבֵּה שִׂיחוֹת וַתְּפִלוֹת, הֵם הַמְּלֹוִים אֶת הָאָדָם עַד שֶׁמִּגִּיעַ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְנַהֵג כֵּן, הֵינוּ לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר תְּמִיד רַק עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁבָּא, הוּא מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנב.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרֵי ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּתוּב (וַיִּקְרָא כו, ג): "אִם בְּחַקְתִּי תִּלְכוּ" וְגו', וּפְרָשׁ רַש"י: שֶׁתִּהְיֶה עֲמָלִים בַּתּוֹרָה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן קיט), שֶׁאֵין עוֹלָם הַזֶּה — כְּפִי רַבּוּי הַצְּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים שֶׁסּוֹבְלִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכַתִּיב (אִיּוֹב ה, ז): "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד", וְדָרְשׁוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְוֵט שֶׁמְעוֹנֵי בְּרֵאשִׁית, פֶּרֶק ב', רַמְזוֹ כ'): זָכָה — עֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, לֹא זָכָה — עֲמָלוֹ בְּהַבְּלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה; נִמְצָא, שֶׁעָקַר הַצְּלָחָה שֶׁל הָאָדָם הוּא רַק לְעֵמֶל בַּתּוֹרָה, לְהִיּוֹת רְגִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וְכו', שֶׁבְּזֶה צָרִיכִים לְהַכְנִים אֶת כָּל הָעֲמָל, וְהִנֵּה עַל-פִּי־רַב כָּא הַסֵּמ"ך-מ"ם וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, וּמְכַנֵּס בּוֹ יְאוֹשׁ וְדַכְּאוֹן פְּנִימִי, עַד שֶׁנִּסְכָּם אֲצִלוּ, שֶׁאֵין לוֹ יַעֲזָה אַחֲרָת, רַק לְהִיּוֹת מְאֻבָּד עֲצָמוֹ לְיַדְעַת. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שֶׁזֶּה רֵאשִׁי תְּבוֹת: ע'מ'ל',

כּי מִי שֶׁמְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲזִי הוּא עֶסוֹק תָּמִיד, וְאִין לוֹ שׁוֹם דְּבָר בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְהִיּוֹת מִתְמִיד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, שְׂאֵז נִתְקַיֵּם אֲצָלוֹ: זָכָה — עֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, וּכְבָר אֵינּוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת מ'אֲבָד ע'צָמוֹ ל'דַּעַת, אֲשֶׁר זֶהוּ טְרוּף הַדַּעַת, שְׂבָא מִחַמַּת הַבִּטְלָה וְכוּ', אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים....

ט"ז תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרִי ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבָהּ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם. וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: אָדָם — מוֹלִיכִין אוֹתוֹ, וְלֹא שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְבַד, הֵינּוּ כָּל הַלּוֹף וּנְסִיעָה, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂיִישׁ לוֹ מַה לְתַקֵּן בְּמִקּוֹם הַזֶּה. וְלָכֵן אֶסוּר לְדַאֵג, וְלְהֶאֱמִין רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ. וּכְבוֹדָאֵי הַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְאֲנִי מְדַגֵּישׁ לָךְ, שְׂאִין לָךְ מַה לְפַחַד, וְזָכַר כִּי גִידוֹל אֲדוֹנָנוּ יַעֲזוֹר יְשׁוּעָה, תִּרְאֶה כְּבָר בְּדַרְךְ פְּלֵא, כִּי מִמֶּנּוּ לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת, תִּרְאֶה רַק טוֹב בְּאִפְּן נִפְלֵא, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁשֶׁפְּכַתְּ יָמִים וְשָׁנִים, לֹא הֵלְכוּ לְרִיק כְּלָל, רַק בְּנִיתָ לַעֲצָמָךְ כְּלִי, וְעַכְשָׁו אַתָּה צָרִיף עוֹד קִצַּת לְהַרְחִיב אֶת הַכְּלִי, וְיִהְיֶה לָךְ מְקוֹם שֶׁמוֹשׁ לְהַכְנִים בּוֹ יְשׁוּעָתָךְ. וְלָכֵן אֶסוּר לְהַתְיַאֵשׁ מִתְּפִלָּה, רַק לִידַע, שֶׁכָּל תְּפִלָּה אֵינָה הוֹלֵכַת לְרִיק כְּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בַּתְּפִלָּה, וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְפַּלֵּל, וְזוֹרֵק תְּפִלוֹת בְּלִי הַפְּסָקָה וְכוּ'. וּבְאַמַּת רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ב'): עַקֵּר כְּלִי זַיְנוּ שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא תְּפִלָּה [עַיִן אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה בְּקִצּוֹר לְקוּטִי-מוֹהַר"ן]. וְלָכֵן כְּמוֹ חֵלֵל שֶׁעוֹמֵד עִם כְּלִי נֶשֶׁק מוֹל הַשּׁוֹנָא, וְיוֹרֶה וְיוֹרֶה, וְאֵינּוּ מְפַסֵּיק, עַד שֶׁיִּכְבֹּשׁ אֶת הַשּׁוֹנָא, כְּמוֹ-כֵן וְיֹתֵר מִכֵּן אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת חֲזָק

בְּתַפְלָה, וְלֹא לְהַפְסִיק לְהַתְפַּלֵּל, וּבְכָל פַּעַם בְּכַחוֹת חֲדָשִׁים, רַק לְבַקֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן — יִתֵּן וְכוּ' (צ"ן לקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְסִימָן קצו), הֵינּוּ מִצַּד אֶחָד צָרִיכִים לְהִיּוֹת עֹקֵשׁ בְּתַפְלָה, וּמִצַּד שְׂנֵי לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, רַק לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים לְשַׁפֵּךְ אֶת הַלֵּב תָּמִיד בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ וְכוּ', וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְתִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, נְסִי נְסִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרֵּי ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵה רַק לְשָׁמֵר עַל הַדְּבֹר שְׁלֶךְ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מִיכָה ז, ה): "שָׁמֵר פִּיךָ וְגו', וְאָמַר (מִשְׁלֵי כֹא, כג): "שָׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ, שָׁמֵר מִצְּרוֹת נִפְשׁוֹ", כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁבָּאוֹת לְאָדָם הֵן רַק מַחֲמַת שְׁמִפְקִיר אֶת פִּיו לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (צ"ן לקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח): מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים קמח): "רוּחַ סְעָרָה עָשָׂה דְבָרוֹ", עֵקֶר הַרוּחַ סְעָרָה שֶׁנִּגְרַמֶּת לְאָדָם בְּמַחוּ — זֶה הַדְּבֹר שְׁמִפְקִירוֹ, וְעַל-יָדֵי פָגֶם הַדְּבֹר, עַל-יָדֵי-זֶה נִתְּבַלְּבַל מַחוּ. וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר עַל דְּבוּרוֹ, עַל-יָדֵי-זֶה זוֹכֶה לְדַבְּקוֹת, לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סִימָן הַדְּבִקוֹת הוּא תְּפִלִּין; וּבְקִאֲמַת כְּשֶׁאָדָם מְמַעֵט בְּדְבוּר, זֶה סִימָן שֶׁהוּא דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵרַב הַדְּבִקוֹת הוּא שׁוֹתֵק; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עַל דְּבוּרוֹ, וְאִינוֹ מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ.

כִּי רוֹאִים בְּגִי-אָדָם מְדַבְּרִים כָּל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ, מְסַפְּרִים כָּל מִינֵי סְפוּרִים שֶׁל הֶבֶל וְרִיק, שְׁלֹא יוֹצֵא מִזֶּה שׁוּם

תּוֹעֵלֶת, דְּבוּרִים בְּעֵלְמָא וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה לְבִסּוּף מְסַתְּבָכִים בְּצָרוֹת
 וּבְמַחְלָקָת, וּמוּבָא בְּזֵהר (חֶלֶק ג' מ.ב.) עַל פְּסוּק (קִהְלֵת ו, ז): "כָּל עֲמַל
 הָאָדָם לְפִיהוּ", בְּגִין פִּיהוּ דְלֹא נָטִיר לִיה, מִפְּנֵי שְׂאִין הָאָדָם שׁוֹמֵר
 עַל דְּבוּרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מְסַתְּכֶסָּךְ בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים, וּבְפִרְטוּת
 בְּשִׁלּוּם-בֵּית וְכוּ', כָּל הַצָּרוֹת שְׂיֵשׁ לְאָדָם בְּבֵיתוֹ הֵן רַק שְׂמַצְעֵר אֶת
 אִשְׁתּוֹ בְּדְבוּרֵי סָרְק וְהֶבֶל וְכוּ', אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה בָּא אַחֲרֵי-כֵן
 לְמַחְלָקָת וְכוּ', וְזֶה שְׁהִזְהִירוּנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אַבוֹת א, ה): וְאֵל
 תִּרְבֵּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה וְכוּ', כִּי עַל-יְדֵי רְבוּי הַדְּבוּרִים שֶׁל מָה בְּכָךְ,
 בָּאִים אַחֲרֵי-כֵן לִידֵי וּפְתוּחִים, וּמִזֶּה נֶעֱשִׂית אַחֲרֵי-כֵן מַחְלָקָת גְּדוּלָה,
 וְהָאֵשׁ לְלֵהב יוֹצֵאת וְכוּ', עַד שֶׁהִרְבֵּה פְעָמִים בָּאִים עַל-יְדֵי-זֶה לִידֵי
 גְרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְהַכֵּל מִתְחִיל עִם דְּבוּרֵי סָרְק וְהֶבֶל וְכוּ', עַד
 שְׁנִגְמַר אַחֲרֵי-כֵן בְּמַחְלָקָת וּבְמַרְיבוּת עַד שֶׁבָּאִים לִידֵי גְרוּשִׁין,
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְאֵי עוֹסֵק כְּבָר בְּהַבָּאת שְׁלום בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ זֶה עֲשָׂרִים
 וְחָמֵשׁ שָׁנִים מִשְׁנַת תִּשְׁכ"ד, וְכַמְעַט בְּכָל הַמְקָרִים הַתְּחִילוּ הַמְרִיבוּת
 רַק עַל-יְדֵי דְבָרִים בְּטָלִים וְשֶׁל מָה בְּכָךְ, וְהַבְעַל עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי
 בַקְרָת עַל אִשְׁתּוֹ, וְדוֹקֵר אוֹתָהּ בְּחָרֵב לְשׁוֹנוֹ, שְׁזָה יוֹתֵר חַד מִסְפִּין
 וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ, וְאִף פְּעַם
 אֵינוֹ מְבַקֵּר אֶת מַעֲשִׂיהָ, רַק תְּמִיד מְשַׁבְּחָה וּמִיְקָרָה, וְחֲכָמֵינוּ
 הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אֲוִקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הִיכִי דְתַתְּעִטְרוּ,
 תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִטְרוּ; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
 (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה לְאָדָם רַק
 עַל-יְדֵי אִשְׁתּוֹ; וְלִכֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל כְּבוֹד אִשְׁתּוֹ,
 וְלֹא לְהַשְׁפִּילָהּ, וְלֹא לַעֲרֹךְ שׁוּם בַּקְרָת עָלֶיהָ, כִּי טֹבַע שֶׁל הָאִשָּׁה,
 שְׁבַקְלוֹת הִיא נִפְגְּעָה עַל-יְדֵי כָּל דְּבַר קָטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזְהֵר
 בְּכַבּוּדָהּ, אֲשֶׁר הִיא מְקַפְּדַת עַל זֶה מְאֹד (עִי' לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
 סִימָן רב).

וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם רְשָׁעִים וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ,
 וְיוֹרְדִים לְחַיֵּי נְשׁוֹתֵיהֶם, בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם בְּרִשְׁעוֹת כְּזוֹ,
 שְׂאִינָה מִתְּאִימָה לִיהוּדֵי, וּמִשְׁפִּילִים אֶת הָאִשָּׁה, וְעוֹשִׂים עָלֶיהָ

בַּקֶּרֶת, וּמוֹצְאִים בָּהּ כָּל מִינֵי חֲסָרוֹנוֹת, וְלֹא דֵי שְׁהִיא סוֹבְלַת צַעַר
 בְּעָבוּר צַעַר לְדָה, צַעַר גְּדוּל יְלָדִים וְכוּ', עוֹד זֹאת הַבְּעַל מִשְׁפִּילָה
 וּמִבְּזָה בְּפָנֵי הַיְלָדִים, וְאַחֲר־כֵּן צוֹעֵק שְׂאִין שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', בְּשַׁעֲה
 שֶׁהוּא מִתְנַהֵג מִמֶּשׁ כְּרָשַׁע מְרָשַׁע, וּמִתְאַכֵּזר אֵלֶיהָ כְּאַכֵּזר, גּוֹי עָרֵל
 טָמֵא וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן הוּא מִתְפַּלֵּא — לָמָּה לֹא נִתְקַבְּלוֹת תְּפִלוֹתָיו
 בְּשָׁמַיִם. בְּשַׁעֲה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינֵי כִּבְא מְצִיעָא נט): לְעוֹלָם
 יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמִתוֹף שְׂדֵמְעָתָהּ מְצוּיָה וְכוּ'; כִּי
 כְּשֶׁאָדָם מִשְׁפִּיל וּמְצַעַר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְהִיא בּוֹכָה, אַזִּי הוּא מְעוֹרָר עָלָיו
 קִטְרוֹג גְּדוּל בְּשָׁמַיִם וְכוּ'.

וְלִכֵּן רָאָה לְהַזְהִיר בְּדִבְרֵים אֵלָיו עַד מְאֹד. וְדַע לָךְ, כִּי אֱלִימוֹת
 מְלוּלִית הַרְבֵּה פְּעָמִים כּוֹאֶבֶת יוֹתֵר מֵאֱלִימוֹת פִּיזִית וְכוּ', אָדָם צָרִיף
 לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ רַק לְשִׁבַח אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְלִמְצָא בָּהּ רַק אֶת הַטּוֹב,
 כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג רסד), וְאִם רַבְּנֵי ז"ל
 הִקְפִּידוּ כָּל-כֵּן לִמְצָא טוֹב אֶפְלוּ בְּאָדָם הַכִּי רָשָׁע, עַל אַחַת כַּמָּה
 וְכַמָּה אֵיף צָרִיכִים לִמְצָא רַק אֶת הַטּוֹב בְּאֲשֶׁתּוֹ, וְלְדוֹנָה לְכַף זְכוּת
 (עֵינֵי לְקוּטִימוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), וְאִם צָרִיכִים לְדוֹן אֶת אַחֲרִים לְכַף
 זְכוּת יִהְיֶה אֵיף שְׁיִהְיֶה וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאִין עָרְף, אֵיף
 צָרִיכִים לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתּוֹ לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוּל מְזָה. וְאַסוּר
 לַעֲשׂוֹת בַּקֶּרֶת עָלֶיהָ וְכוּ', וּכְשֶׁתִּקְיִים אֶת כָּל מַה שְׁנֹאֲמַר כָּאן, אַז
 יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמִתִּי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תשרי ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי כָּל הַשְּׂאֵלוֹת בְּקַבְּלָהּ וְכוּ' שְׁשֹׂאֲלָתָּ, וְאַתָּה רוֹצֵה שְׂאֲשִׁיב

לך וכו', הקדוש-ברוך-הוא זכני לחבר פרוש פשוט על דרך גלוי אלקות על ספר "אוצרות חיים", ועל ספר "עץ חיים", וספר "פרי עץ חיים", וזהו פרוש פשוט עד מאד בגלוי אלקות. ולכן איני נכנס בחקירות ומשפטים, קשיות ותרוצים בזה, אצלי הוא רק איך זוכים להתחזק ולהחזיק מעמד בזה העולם העובר וכו', פי "ימי שנותינו שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה" (תהלים צ, י), ורהבם עמל ויגיעה וכו', צער ויסורים וכו', טרדות וכו', ואוי לו לאדם שאין לו התחזקות וכו', שאז הוא מספן מאד, ועלול לאבד את שני העולמות גם יחד וכו', כי כמה אבדו עצמם לדעת וכו', שלא היו יכולים להתחזק מעמד בזה העולם, מרב הבלבולים והספקות והצרות שעברו עליהם בימי חיי הבלם, ואם הייתה להם ההתחזקות של רבנו ו"ל, היו נעשים חדושים עצומים וכו', ועכשו בלי התחזקות יש הרבה שפרקו על, רחמנא לצלן.

הכלל, אני לקחתי מרבנו ו"ל וממוהרנ"ת ו"ל העקר את ההתחזקות. ולצערי הרב, מסתובבים אצלי אנשים מרי נפש, שעובר עליהם מה שעובר וכו' ברוחניות ובגשמיות וכו', ואני רואה ושומע ומרגיש מה אלו האנשים צריכים.

לזאת, זכני הקדוש-ברוך-הוא לחדש חדושים בדברי רבנו ו"ל על-פי דרך פשוט, דרך התם בלי שום חכמות כלל, ולכן מי שמחיה עצמו בהם, אשריהם ואשרי חלקם [ומי יתן, שיעזרו לי להדפיס את כל הספרים הנמצאים תחת ידי], ומי שאינו מקבל מהם חיות והתחזקות וכו', יש לו ברירה אחת — לא להסתפל בהם כלל, וכבר כתב האור-החיים הקדוש זי"ע בהקדמת ספרו "חפץ השם", מאד מאד חריף למי שאינו חפץ בספרו, ואומר: להחזירה סחור סחור ולספרי לא תקרב וכו', עין שם; וכבר אמר החכם: "קל להיות מבקר מלהיות מחבר". ולכן איני עוסק בקשיות ובתרוצים, רק בעניני התחזקות.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשָׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֶל הַיְקָר לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צְרִיכִים לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בַטּוֹר 'בֵּית יוֹסֵף', וְזוֹ סִגְלָה לְיִרְאֵת שְׁמַיִם. וְאָמַר הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זי"ע, שֶׁהַעֲקָר שְׁמֵלָא אֶת עֲצָמוֹ בְּיִרְאֵת שְׁמַיִם, הִיָּה רַק עַל-יְדֵי שְׁשֻׁקָד הַרְבֵּה עַל הַטּוֹר 'בֵּית יוֹסֵף', וּמִשָּׁם לָקַח מְלֵא חֲפָנָיו יִרְאֵת שְׁמַיִם. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ קִבְעוֹת לְלַמֵּד שְׁעוֹר בַטּוֹר בֵּית-יוֹסֵף כְּסִדְרָן, וְאִפְלוּ שְׁיִקַּח כְּמָה זְמַן — מָה בְּכָךְ, הַעֲקָר לְסִיִּים עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם אַחַת בְּחַיָּיו אֶת כָּל סִפְרֵי טוֹר וְהַבֵּית-יוֹסֵף, וּמִקָּבֶל, שְׁכָל הַכַּח שֶׁהִיָּה לַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זי"ע לְרַפָּא בְּנֵי-אָדָם, הִיָּה גַם מִלְמוֹד הַרְבֵּה טוֹר וּבֵית-יוֹסֵף.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת סְבָלָן, וְאֵל תַּתְּפָרֵץ עַל אֲשֶׁתְךָ וְעַל יְלָדֶיךָ וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵיתְךָ וְיִדִידֶיךָ וְכוּ', כִּי מָה הֵם אֲשֵׁמִים בְּזֶה שֶׁפָּגַמְתָּ בְּבִרְיַת וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶתָּה תְּמִיד עֲצָבָנִי, כַּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחֹות-הַר"ן, סִימָן רמט), שֶׁעַל-יְדֵי פָגַם-הַבִּרְיַת אָדָם נַעֲשֶׂה עֲצָבָנִי וְכַעֲסָן גָּדוֹל, וְלָכֵן תִּרְחִיק עֲצָמְךָ מִכַּעֲס וּקְפֻדוֹת וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשָׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי מִכְרַח

לומר לך בפרוש, כי כל מה שאמה סובל, זה רק מפני שאינך לומד "לקוטי-הלכות", כי אם היית מתמיד בהם, מוהרנ"ת ו"ל לא היזה נותן לך לפל, כי ההתחזקות שיש שם לא תמצא בשום מקום שבעולם, וזה ברור. ואני רק נותן לך יצה טובה, כי תהלה לאל, בעת שהייתי בחור צעיר, שקדתי והתמדתי מאד בספרי "לקוטי-הלכות" בהתמדה ובשקינה נפלאה [היתה תקופה שזכיתי לסיים כל חודש את כל חלקי ה"לקוטי-הלכות" במשך שלשים חודשים רצופים], וזה מה שמחזיק אותי במשך כל השנים שעוברים עלי משברים וגלים, צרות ויסורים, והעולה על הכל — מחלקת ומריבות וכו', עלבונות ובזיונות וכו', מאינשי דלא מעלי, ריקים ופוחזים וכו', ועם כל זאת אני עובר על הכל רק בזכות הלמוד והשקינה שזכיתי להתמיד ולשקד בספרי "לקוטי-הלכות". ולכן עלי, תהלה לאל, לא יכולים לעבד — מה זה ברסלב?! ומי זה ברסלב?! כמו שעבדו לפני שלשים שנה על הרב החסיד ר' אשר פריינד [נ"י] ו"ל, שהוא איש כשר וירא ה' באמת, והיה פעם מקרב אל אנשי שלומנו [הוא אבי החסד בדור הזה, כי הוא היה הראשון שהתחיל עם ארגון החסד בארץ ישראל], ופעם אחת בהיותו במרון וכו', היה לו איזה וכוח עם ... והוא אמר לו "רבנו ו"ל אינו סובל אותך", ותכף כשרק שמע דבר זה, התרחק מאנשי שלומנו, והלך לדרך. ויש לו סביבו המון אנשים קשי יום, והוא מחזקם וכו', ומאז אין לו שיכות עם אנשי שלומנו [וזה חבל מאד מאד, כי הוא איש מורם מעם] ואני אומר תמיד, שהוא לא למד כראוי את ספרי רבנו ו"ל, כי אם היה שוקד בהם, לא היה יכול אחד לומר לו דבר כזה: "רבנו ו"ל אינו סובל אותך", אלא היה עונה לו חזרה: "מי אתה בכלל, שתאמר לי דבר כזה" ... ובאמת מי שלומד ספרי רבנו ו"ל, לו אין יכולים למכר ספורים כאלו וכו', "רבנו ו"ל כן רוצה אותך" וכו', "רבנו ו"ל אינו רוצה אותך" וכו', כי מי שלומד ספרי רבנו ו"ל יודע, שרבנו ו"ל הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ואפלו את אמות העולם הוא יכול להביא קרוב אל דת ישראל, כמו שאמר בפרוש (עין חיי-מוהר"ן, סימן רנא); ולכן אשרי מי שלומד הרבה את ספרי רבנו ו"ל, עד שהוא שגור בהם בעל-פה, ואז יראה מה רבנו

ו"ל רוֹצֵה וְכוּ' (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנְיוֹ, שְׂכָלוֹ וְנִשְׁמָתוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק גְּנוּזִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר. וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁהֵיא זְכוּת גְּדוּלָה לְנִשְׁמָה, שֶׁבְּקִיאָה בְּהַסְפֵּר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר כָּלוּל מִכָּל הַסּוּדוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל וְכוּ' (עֵינֵי חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ססה), וּבְכַרְטוּיּוֹת כְּפִי שְׁמוֹהֶרְנ"ת ו"ל מְסַבִּיר אֶת כָּל הָאֲרָבֶעָה חֻלְקֵי שְׁלֶחַן עֲרוּף עַל-פִּי הַסּוּד, לְפִי דְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל, אֲזִי כָּבֵר לֹא צָרִיכִים שׁוּם הֶסְבֵּר וְכוּ', וְאֵת זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר רַק לְמִי שֶׁלָּמַד וְלוֹמַד "לְקוּטֵי-הֶלְכוֹת".

זְכוּר תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר רַבְּנֵי ו"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֵף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לֹאמַר, שֶׁרַק הוּא מִבִּין אֶת רַבְּנֵי ו"ל ... הוּא כֵּן בְּרִסְלָכָר... וְהֵהוּא אֵינּוּ בְּרִסְלָכָר... זֶה הֶבֶל הַבָּלִים וְדַמְיוֹן אֶחָד גְּדוּל, הַנּוֹבֵעַ מִמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר הַמְּסַתּוֹכְבִּים גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֱלוֹ נִקְיֵי הַדַּעַת שֶׁבִירוּשָׁלַיִם... שְׂרָאשֶׁם מְלֵא צוּאָה וְטִנּוּף מְלֵא מוֹתְרוֹת, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר מִי שֶׁחוֹלֵק וּמִתְלוֹצֵץ מִסִּפְרֵים קְדוּשִׁים הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, רֵאשׁוּ מְסַבֵּב עִם מוֹתְרוֹת, וְהוּא מְלֵא עֲשָׂנִים סְרוּחִים מִהַצּוּאָה שֶׁבְּרֵאשׁוֹ וְכוּ', וְעֵינֵי בְּאֲרִיכוֹת בְּלְקוּטֵי-הֶלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הֶלְכָה ג', עַל תּוֹרָה זוֹ, אֵיךְ שְׁמוֹהֶרְנ"ת ו"ל מְכָה עַל קַדְקֻדֵיהֶן שֶׁל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הָעוֹשִׂים צְחוּק מִסִּפְרֵים קְדוּשִׁים.

מִי יִתֵּן, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ וּבִהֶלְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְאִזּוּ טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — תִּשְׁמַר מְאֹד עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית, וְלִהְתְּפַלֵּל רַק בְּמִנְיָן, וְתִשְׁמַר עֲצֻמָּה מִכָּל מִינֵי מְסִיתִים וּמִדִּיחִים לְמִינֵיהֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה וְטוֹבָתָה כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרֵּי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעָר בְּמָה שֶׁכְּתַבְתָּ וְכוּ' דְבָרֵי יְאוּשׁ וְכוּ', הֲלֹא רַבְּנוּ ז"ל צָעַק: "הוֹי גִּיּוּוֹא לְד זַיִט אֵיךְ נִישֵׁט מִיֹּאשׁ", אֵל תְּתִיאֲשׁוּ, אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל. וְלִכֵּן לְמָה תְּמַשִּׁיךְ עֲצָמְךָ אֶל עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים (בְּרָכוֹת ה'): עַל רַבִּי יוֹחָנָן שְׁמַתוֹ לוֹ עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְהָיָה לוֹ בְּכִיסוֹ עֲצָם קְטָנָה פְּחוֹת מְשֻׁעוּרָה שְׂאִינָה מְטַמְּאָה [וּבְעָרוֹךְ מוּבָא, שֶׁהָיָה שָׁן שֶׁל בְּנוֹ הַעֲשִׂירִי], וּבְזָה נֶחַם אֶת כָּל הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים וְכוּ', "אֲתָה כָּל-כָּף בִּיאוּשׁ וּבְעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵיּוֹת וּבְדַכְּאוֹן", אָמַר, "רְאֵה הָיוּ לִי עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְכֻלָּם מָתוּ, וְעַדִּין אָנִי מִתְחַזֵּק", וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בִיאוּשׁ, וְתַמִּיד תְּרַגְּלֵ עֲצָמְךָ לְמִצָּא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ צְרוּתֶיךָ, שְׂזָה מַה שְּׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קצ"ה) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד'): "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", שֶׁדוֹד הַמֶּלֶךְ בְּכָל פַּעַם שֶׁעָבְרָה עָלָיו אִיזוֹ צָרָה אוֹ מִשְׁבֵּר, מְצָא הִרְחָבָה בְּחַיָּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְהִתְחַזֵּק. וְלִכֵּן אֵין זוֹ סִבָּה, שֶׁתַּחֲזִיחַ בְּמַרְרֵיּוֹת וּבְדַכְּאוֹן, מַה יֵּשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים, אֲדוּרְבָה, לְדַעַתִּי, כְּבָר הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיִּתְבַּרֵּר לָךְ בְּבִירוֹר גְּמוּר, כִּי לְאָדָם אֵין חֲבָרִים וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל הַבָּלִים, כָּל אֶחָד לְכַבּוֹד עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, וְאִם הָיָה יְכוֹל לְהִטְבִּיעַ אֶת הַשְּׁנַי בֵּינָם, הָיָה עוֹשֶׂה אֶת זֹאת וְכוּ', כִּי הַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה חוֹגְגִים מָאד, וְלִכֵּן עָלֵינוּ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

אָסוּר לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים כָּלָל, וְגַם הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שֶׁאֲתָה מְחַדֵּשׁ, צְרִיךְ שֶׁיְהִיָּה כָּל חֲדוּשׁ מָאד יָקָר בְּעֵינֶיךָ. וְתַדַּע וְתִאֲמִין, שֶׁיֵּשׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִחַת מִחֲדוּשֵׁיךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ס"א): בְּשִׁבִיל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ מִאֲמִין בְּחֲדוּשֵׁיוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה עוֹבְרַת עָלָיו מִחֻלְקָתוֹ. וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַמְשִׁיךְ לְרִשָּׁם לְעֲצָמְךָ

חדושי תורה. וכן תלקט חדושים ודברים יפים משאר ספרים, באפן שיהיו שגורים על פיך, ותאמין שיש להקדוש-ברוך-הוא נחת גדולה מהחדושים, כי דיקא החדושים שלך והסברות שאתה מחדש — נצרכים בעולם, ולולא שהיית יודע זאת, היית מתאמץ לרשם ולכתב מה שיותר ויותר, כי רק זה ישאר ממך לגצח נצחים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לשמור על הבריאות שלך וכו', העקר לא לקחת כל דבר אל הלב, כי זה מאד מסכן. תאמין לי, שכל הבלי עולם הזה אינם שוים לעניית "אמן" היא שמייה רבה" אחד, לאמירת קדשה אחת, ומכל שפן פרק משניות, דף גמרא וכו', ולכן תשמור מאד על הבריאות שלך, כי צריכים אותך עוד בזה העולם.

מה אמר לך! אם בשביל וכו', תאמין לי שאין בן אדם אחד שלא עובר את הסבל הזה שאתה סובל וכו', זה יותר וזה פחות, הצד השונה שבצער הוא, שכלם סובלים, צריכים רק להיות חכם ולא צודק וכו', עקר החכמה, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מור"ן, חלק ב', סימן פב), לידע אשר כח"י מ"ה [חכמ"ה אותיות כ"ח מ"ה], הינו עקר החכמה למסור עצמו לגמרי אליו יתברך, ולידע אשר כחי מה לגבי הקדוש-ברוך-הוא, ורק זו נקראת חכמה, כי כל הנפילות והירידות של האדם הן, כשתולה במקרה במזל ובטבע וכו', שאז נדמה לו, אשר "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח, יז), ואז מסתבך בסבוכים וכו', ונשבר ונכנס בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', מה שאין בן פשאדם יודע שהכל זה מהקדוש-ברוך-הוא, ואז נכנסת בו שמחה עצומה, יודע או שזה בשביל כפרת

עוונות וכו', או להצילו מגזרה יותר גדולה וכו', או בשביל להציל יהודים אחרים וכו'.

הכלל, שאסור להשבר משום דבר, ואסור לקחת אל הלב שום דבר, וצריכים לשמר על הבריאות, לאכל בזמן ולישן בזמן, ולשמר לא להסתובב בטל, פי הבטלה מביאה לידי שעמום (שגעון), ולידי זמה וכו', והורסת לו את כל החיים.

נא ונא תמעט בדבור, פי כף אִמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (משלי כא, כג): "שִׁמְר פִּי וּלְשׁוֹנוֹ שִׁמְר מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ". ואמר (שם יז, כח): "גַּם אֲוִיל מִחֲרִישׁ חֶכֶם יִחַשֵׁב", ואמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ד'): "סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה".

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תרגיל עצמך לומר בכל יום "יום תהלים", אף שנה קשה לך וכו', זה רק בא מגאות, שלא מתאים לך להיות "תהלים זאגער", אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן עג): תהלים מסגל לתשובה; ותאמין לי, שאמירת 'יום תהלים' אינו לוקח יותר מחצי שעה, ואם-כן לפה שלא תהיה רגיל לומר בכל יום 'יום תהלים', וזה יביא לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך. ואין לתאר ואין לשער מעלת האדם הזוכה לומר בכל יום על-כל-פנים 'יום תהלים', שלוקח קצת זמן, אבל בשמים זה מהפך עולמות. והסמך-מ"ם מאד מאד מפחד מאמירת תהלים, כי תהלים פורת אותו לגמרי. ולכן אל תהיה בטלן! תעשה התחלה חדשה מעכשו לומר תהלים.

צדיקים אָמרו, דָּוֵד הַמֶּלֶךְ אֵינוֹ נוֹתֵן לָנוּ לַיִשָּׁן, מוֹצְאֵי שַׁבַּת
מֵאַחֲרֵים בְּמִלְוֵה-מִלְכָּה, שְׁבוּעוֹת זֶהוּ יוֹם הַלּוּלָא שְׁלוֹ, הוֹשַׁעְנָא רַבָּה
זֶה הָאוֹשְׁפִיזָא שֶׁל דָּוֵד הַמֶּלֶךְ, נִמְצָא, שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ אֵינוֹ נוֹתֵן לַיִשָּׁן,
כְּמוֹ-כֵן מִי שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', דָּוֵד הַמֶּלֶךְ לֹא יִתֵּן
לוֹ לַיִשָּׁן, וְרַבְּנּוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'): 'יֵשׁ בְּגֵי-אֲדָם
שְׂיִשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם וְכוּ', וְהַצְדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאוֹמֵר
בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְזוֹ סִגְלָה לְכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבָעוֹלָם,
רְפוּאוֹת, יְשׁוּעוֹת, פְּרִנְסָה, זְווגִים, נְצַחוֹן נִגְדַּד הַיָּצָר הָרַע וְנִגְדַּד
הַשׁוֹנְאִים, וְנַחַת מֵהִילָדִים וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ לֹא לִפְלִי בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַתְיָאֵשׁ,
וְכִבֵּר צַעֲקָא רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח): אֵין שׁוּם יְאוּשׁ
כָּלֵל; אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהַתְיָאֵשׁ! מְכַל צָרָה וְצוּקָה יְכוּלִים לְצַאת, אִם
רַק רוּצִים, וְהַסְמָךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הַרְצוֹן, וְלִכְּן רְאָה מֵה לְפָנֶיךָ,
וְתִהְיֶה חֲזוּק בְּזֶה, וְאַז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרֵי ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, שְׁלֵכְל אֶחָד יֵשׁ נִקְדָּה אַחֲרַת מֵה שְׂאִין בְּחִבְרוֹ, כֵּן
גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ו'ל (ע"ן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), וְלִכְּן אָסוּר
לְהַתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרֵים כָּלֵל, יֵאֱחָז כָּל אֶחָד אֶת דְּרָכּוֹ, וְהוּא יֵאֱחָז אֶת
נִקְדָּתוֹ יְקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְאַף שְׁפָלָם צוּחֲקִים עַל נִקְדָּתְךָ וְכוּ', מֵה
בְּכָךְ?! שׁוּם בְּרִיָּה לֹא נִבְרָאָה בְּחִנּוּם בְּזֶה הָעוֹלָם, לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת
הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְהוּא צָרִיךְ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֵל הַפְּעַל נִקְדָּתוֹ, שְׁעוּד
תְּחִיָּה אֶלְפֵי וְרַבְבוֹת אַנְשִׁים, וְאַף שְׁעַכְשׁוֹ נִרְאָה הַדְּבָר כְּצַחוּק מְכַאֵיב

וכו', אין להסתפל על זה, רק להכניס את עצמו אל תוך התורה הקדושה, ולחדש בה כפי יד השם יתברך הטובה עליו, וכל סברא וכל חדוש אפלו דבר קטן יהיה חשוב מאד בעיניו יתברך, כי זה חלקו שקבל בהר סיני, וזה סוד קבלת התורה שלו, ולכן שלא יפל רוחו בעצמו כלל.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תסב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה גם עלי רשע צורר ביבנאל, ורודף אותי על לא דבר וכו', אדרבה כשפאתי נתתי לו את כל הכבוד, וקרבותי אותו מאד וכו', ואיני מבין איזו רוח שטות נכנסה בו.

אך במשך הזמן החילותי לראות, שזהו רשע ערום, טמא מטמא, חוטא ומחטיא את הרבים, אינו שליח הסמוך-מ"ם, אלא הוא הסמוך-מ"ם בעצמו! המקוה של נשים אינה פשרה כלל, לא היו מים באוצר כלל, נמצא, שהיה זה סתם אמבטיה וכו', והכשיל את הנשים בכריתות, רחמנא לצלן, וכשהתחלתי לצעק על הרשעות, פתאם נתמלא האוצר עם מים... וזה היה בתקופת תמוז באמצע הקיץ, שאף פעם לא יורד גשם, בן לילה ליום כבר היו מים... בודאי מהברז יורדים מים...

עמד וראה את הרשעות של הטמא מטמא, חוטא ומחטיא את הרבים, הערוב היה קרוע, ולא רצה שנתקנו, כי הוא מחכה לתקציב... וכשאחד מאנשי שלומנו תקנו, פתח עליו תיק במשטרה, על שעקר שני עמודים... וכשבא לפני שופט שהיה לחרפתנו דרוזי, שאל את ההוא מאנשי שלומנו, שיסביר לו תחלה מה זה ערוב,

וּכְשֶׁשָׁמַע, צָחַק וְאָמַר: וְאִיךָ הוּא יְכוּל לומר עֲלֶיךָ שְׂאֵתָה עֲקַרְתָּ שְׁנֵי עַמּוּדִים, בְּשָׁעָה שְׂאֵז לא תוּכַל לְהוֹצִיא מִבֵּיתְךָ אֶת הַיְלָדִים. וְהֵלֶךְ וְקָרַע אֶת הַתֵּיק... וְזֶה הָיָה דְרוּזִי... כְּמוֹ-כֵן הִבְאֵתִי שׁוֹחֵט יְרֵא שְׂמִים, וְהֵלֶךְ וּמָסַר אוֹתוֹ, וְקָפַח אֶת פְּרִנְסָתוֹ, הָיָה לְטָמֵא הַזֶּה שׁוֹחֵט אֶחָד עִם שְׁעָרוֹת אֲרָכִים כְּדָב מִמֶּשׁ, וּמְכַנְסִים קְצָרִים וּסְנֵדְלִים בְּלִי גְרָבִים וְכוּ', קַל שְׂבָקְלִים, אֲשֶׁר בְּקִשֵׁי יוֹדֵעַ לְקָרֵא וְכוּ', וְהוּא הָיָה הַשׁוֹחֵט שְׁלוֹ, רִיק וּפּוֹחֵז, אֲשֶׁר הַחִילוּנִים לֹא רָצוּ לְשַׁחַט אֶצְלוֹ, וּבָאוּ אֶל הַשׁוֹחֵט שְׁלֵנוּ, בְּאִמְרָם, כִּי שׁוֹחֵט צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ זְקָן וּפְאוֹת. אוֹי לְעֵינַיִם שְׂכָף רוֹאוֹת, אוֹי לְאֲזָנַיִם שְׂכָף שׁוֹמְעוֹת, שְׁחִילוּנִים גְּמוּרִים, מַחְלָלֵי שְׂבֵת וְכוּ', מְעִידִים עַל הַשׁוֹחֵט שְׁלוֹ, שְׂאִסּוֹר לְאָכַל מִשְׁחִיטָתוֹ, כִּי הוּא קַל וּבַעַל עֲבָרָה, וְהֵם בְּאִים דִּיקָא עִם הָעוֹפּוֹת וְהַכְּבָשִׁים לְשַׁחַט אֶצֶל הַשׁוֹחֵט שֶׁהִבְאֵתִי, יְהוּדֵי עִם צֶלֶם אֱלֹקִים, זְקָן וּפְאוֹת, יְהוּדֵי יְרֵא שְׂמִים וְתַלְמִיד חֲכָם. וְהִרְשַׁע הַזֶּה מָסַר אוֹתוֹ, הוּי קַל שְׂבָקְלִים, טָמֵא מְטָמֵא!

וּבְנוֹגַע לְעֵנִין הַחֲנוּף, בְּשׁוּם פָּנִים לֹא נָתַן לִי הַרְשָׁע לְפָתַח גֵּן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת — בְּגִפְרֵד, עַד שֶׁהַחֲלָטְתִי לֹא לְהַתִּיחַס אֵלָיו, וְהַקְמַתִי גֵן לְבָנִים וְגֵן לְבָנוֹת, וּלְבִסּוֹף מָסַר אוֹתָנוּ. וְאַחֲרֵי-כֵן הַקְמַתִי תַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהוּא אֵינּוּ מִפְּסִיק לְמָסַר, הוּי טָמֵא מְטָמֵא, בְּנוֹ שֶׁל מַתִּיר הַמְּמַזְרִים הַמְּפָרְסֵם וְכוּ'.

אֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן, אֶלָּא עַל אֲבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, שְׁסוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, אֲבָל מִי יוֹדֵעַ מַתִּי הַטְּמֵאָה וְהִרְשָׁע הַזֶּה יִתְבַּטֵּל וְכוּ', אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂלִבְסוֹף יִתְגַּלֶּה קְלוּנוֹ בְּרָבִים, וְתַתְּפָרְסֵם הַרְשָׁעוֹת וְהַטְּמֵאָה שְׁלוֹ.

הַמְּצַפֶּה לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה מִן הַשְּׂמִים...

ט"ז תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נַח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי סַעֲדַת מְלוּה־מְלָכָה, תַּכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְטַל יְדִים אֶפְלוּ
לְכוּזִית, פִּמּוּבָא בְּשֵׁלַחַן עֲרוּף, אַרְחַ חַיִּים, סִימָן ש', וְזֶהוּ סִימָן שְׁלָם,
וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְזֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁנוּטֵל
יְדוּ לְפֶת בְּכָל שְׁבוּעַ לְסַעֲדַת מְלוּה־מְלָכָה, וְאֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
יְזַכֶּה בְּעִבּוּר זֶה, וְצַדִּיקִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה מַקְפִּידִים עַל זֶה מְאֹד.

וּמִשְׁמִיהַ דְּרַבְּנֵנוּ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֲנֶסֶק זִי"ע אוֹמְרִים דְּבָרִים
נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים לְמִי שְׁנוּטֵל יְדִיו לְפֶת דִּיקָא בְּסַעֲדַת מְלוּה־מְלָכָה,
וְזוּ סִגְלָה לְאַשְׁה מַעֲבָרַת, שְׁתַּלְד בְּנִקְל, וְלִבְעַל שִׁיזְנָה לִירְאֵת שְׁמַיִם,
וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמִסְפֵּר אֲזוּ אֵיזָה סְפוּר מִהַבְּעַל־שָׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר נח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַדְּבַר הָאֲחֵרוֹן שְׁאַתָּה צָרִיף לְבָרַח מִמַּחְשָׁבוֹת פְּאֵלוּ שֶׁל
הַתְּאֲבָדוֹת וְכוּ', וְכֵן מְלוֹמֵר שְׁאַתָּה מְגַבִּייהַ יְדִים, וְאַתָּה מֵיֵאֵשׁ מִחֲיִיף
וְכוּ', וְלָמָּה לָךְ חַיִּים וְכוּ', חַס וְשְׁלוֹם; בְּשִׁבִיל זֶה זְכָנִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא לְחַבֵּר כָּל־כָּף הַרְבֵּה קוֹנְטְרַסִים הַמְּשִׁיבִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וּמְחַיִּים
אֶת כָּל הַנֶּפְשׁוֹת הַשְּׁבוּרוֹת וְהַרְצוּצוֹת וְכוּ', וְכָל הַדְּבוּרִים הֵם סֵלֶת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל — מִי שְׁפָקִי בְּסִפְרֵיהֶם
הַקְּדוּשִׁים. וְהִיָּה רְאוּי שְׁתַּקְרָא בְּכָל יוֹם קוֹנְטְרַס אֶחָד, וְאֲזוּ יִהְיֶה לָךְ
לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת. וְהִיָּה טוֹב שְׁתַּעֲשֶׂה דְרָפְךָ

אלי, ואסביר לך מה תכלית החיים וכו', ואיך עוברים את העולם בשלום ובשמחה וכו'.

הרב הקדוש רבי אברהם מקאליסק זי"ע בסוף ימיו היה גר בטבריה, ושם מנוחת כבודו (בבית העלמין הישן). פעם לעת זקנתו הגיע אליו יהודי זקן מאד, ובכה ואמר: מה טעם שאחיה, אני רוצה למות, כבר אין לי כח לחיות וכו', צעק עליו הרב הקדוש רבי אברהם קאליסקר זי"ע: הוי זקן טפש, וכי לא פדאי לחיות שמונים שנה, ולחכות לעוד יום להתעטף עם טלית ולהתעטר עם תפלין, שנה שנה יותר מפל חיי עולם הבא, ששם הוא הגמול, ושם אי אפשר לקיים את זה, ולבסוף אתה רוצה כבר למות. מה אתה, זקן שוטה?!

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ מַעֲלַת הַנְּגִינָה, וְאָמַר (שיחות-ה"ר, סימן רעג): טוב לאדם להרגיל עצמו, שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון, פי נגון הוא דבר גדול וגבה מאד מאד, ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך, ואפלו מי שאינו יכול לנגן, אף-על-פי-כן בינו לבין עצמו הוא יכול לנגן, יהיה איך שיהיה, והנגון הזה יחיה אותו, וימשיך את לבבו אליו יתברך.

רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְשֻׁמָּה, אִיךָ צָרִיכִים לְשִׁמַּח עֲצֻמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם, אֲפֹלוּ בְּמִלֵּי דִשְׁטוּתָא וְכו' (עין לקוטי-מוה"ר, חלק ב', סימן כד), וצריכים למסור את נפשו להיות בשמחה, ולגייס את כל הכחות להכריח עצמו להיות בשמחה, שנהו דבר גדול מאד, ורק על-ידי-זה נצולה הבת מלך מהעשרה חצים שירה בה המלך האכזר (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"ג, מיום ו'), שרק על-ידי עשרה מיני נגינה נצלה ממנו, עין שם. וזה מרמז על נשמתו של בר ישראל, שנפל לעמקי עמקים בשאול תחתית של עצבות ומרה שחורה וכו', ואי אפשר לו לצאת רק על-ידי נגינה; ולכן ראה לשמח עצמו באיזה נגון, ואיך שיהיה תראה לשמע בכל יום כל מיני קלטות של שמחה, ואין בזה שום פקפוק בהלכה, כי פקווח נפש דוחה הכל, כי עצבות ומרה שחורה, ודפאון פנימי וכו', יכול

לְהִבִּיא אֶת הָאָדָם לַיַּדִּי אֲבֹדוֹן מִמֶּשׁ, עַד שֶׁיִּכְנָסוּ בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל
הַתְּאֵבָדוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

וְלִכְּנֵן הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן רְאֵה לְשִׁמְחַ עֲצָמָךְ, וְאֵל תִּפְחַד, כִּי הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִרְאֶה עוֹד יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת וְנִסִּים רַבִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂדוּד הַטֶּבַע מִמֶּשׁ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשַׁרִּי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלִיךָ לְמִסֹּר אֶת עֲצָמָךְ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וּלְקַבֵּל עַל עֲצָמָךְ
מֵה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ רוּצָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁתִּרְצֶה, כִּי כְּשִׁמוֹסְרִין אֶת
הַרְצוֹן אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, זֹו נִקְרָאת עֲלִיַּת הַמְּלָכוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל
(לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קעז): וַיִּמְלִיךְ מְלָכוּתִיָּה, כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת
רְצוֹנוֹ אֵל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מְמַלִּיךְ מְלָכוּתוֹ. וְזֶה סוּד מֵה
שֶׁהַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ אָמַר (אָבוֹת, פֶּרֶק ב'): בְּטַל רְצוֹנָךְ מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי
שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹן אַחֵרִים כְּרְצוֹנָךְ.

וְאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, וּוִילָסְט וּוִי סְאִיז וּוְעַט זִיין
וּוִי דוּ וּוִילָסְט (אִם תִּרְצֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא, אִזִּי יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוּצָה),
וְזֶה דְבַוּר עֲמַק מְאֹד מְאֹד, הַכֶּלֶל רַק לְבַטֵּל רְצוֹנוֹ נֶגֶד רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאִזּוּ יִחְיֶה חַיִּים נְצַחִיִּים. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
פב), אֲשֶׁר עֵקֶר חֻכְמָ"ה הִיא כ"ח מ"ה, לְדַעַת שְׂכַחִי מֵה נֶגֶד כְּבוֹדוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ יִלְךְ לָךְ תְּמִיד כְּסֵדֶר, מֵה שֶׁאֵין כֵּן כְּשֶׁאֵינּוּ רוּצָה לְבַטֵּל
יְשׁוּתוֹ, אִזִּי יִלְךְ לוֹ שְׁלֵא כְּסֵדֶר, הַהַפּוּךְ מִמֶּשׁ. וְלִכְּנֵן דַּע לָךְ, שֶׁעֵקֶר
הַחֻכְמָה בְּזֶה הָעוֹלָם לִידַע שְׂכַחִי מֵה נֶגֶדוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה חֻכְמָ"ה —
אוֹתִיוֹת כ"ח מ"ה.

וְהָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי חַיִּים מְקַרְאֶסְנַע זי"ע (מְבַנֵּי הַיְכָלוֹ שֶׁל הַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע וְהַמְגִיד זי"ע) אָמַר: לְשַׁעֲבֵר הָיוּ הָרְאשֵׁי תְבוֹת שֶׁל (תְּהִלִּים צו): חֲכַמָּה — חִילוֹ מ'לִפְנֵי כָּל ה'אֲרָץ, הֵינּוּ שֶׁהִיְתָה יִרְאָה גְדוֹלָה, אֲבָל עֲכָשׁוּ שְׂאֲנוּ בַּגְלוּת בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלוֹמְדִים מִמַּעֲשֵׂיהֶם, אֲזִי הָרְאשֵׁי תְבוֹת שֶׁל חֲכַמָּה (בְּרֵאשִׁית ו'): "כִּי מ'לָאָה ה'אֲרָץ ח'מָס", הֵינּוּ זֶה 'חֲכַמָּה' גְדוֹלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִי שִׁיכּוֹל לְגַנֵּב וְלַחֲמֵס יוֹתֵר, וְעַל זֶה יְדוּוּ כָּל הַדְּוִוִּיִּים, וְעַלִּינוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁלֵא יִהְיוּ בָנוּ שׁוֹם כִּסְפֵי גְנָבָה, כִּי יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁלוּיִם כֶּסֶף מְאַחֲרִים וְאִינָם מְשַׁלְּמִים, וְהָרִי הֵם רְשָׁעִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים לו, כא): "לֹוֹה רְשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם", וַיֵּשׁ בְּנֵי־אָדָם שְׁמַעֲסִיקִים פּוֹעֲלִים וְלֹא מְשַׁלְּמִים, הָרִי הֵם עוֹבְרִים עַל לָאוּ שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, יג): "לֹא תִלִּין פְּעֻלַת שְׂכָר שְׂכִיר"; וְזוֹ פְּשׁוּט גְנָבָה, הֵהוּא עֲשֵׂה אֲצִלָּךְ מְלֵאכָה, וְאַתָּה מִתְחַמֵּק וְאִינָךְ מְשַׁלָּם, וְעוֹד זֶה חֲכַמָּה לְעַבֵּד עַל בְּנֵי־אָדָם וְלְגַנֵּב מֵהֶם, כִּי מ'לָאָה ה'אֲרָץ ח'מָס, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַשְׁלָם אֶת אֲשֶׁר הוּא חַיֵּב.

הַדְּוִרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר נח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, שְׂרַב הַפּוֹסְקִים אוֹמְרִים, שְׂאֲסוֹר יְחוּד הוּא דְאוֹרִיְתָא, וְלִכֵּן שָׁמַר עַל זֶה מְאֹד, וְתִרְאָה שְׁתַּמִּיד הַגְּבָאִי יִהְיֶה בְּתוֹךְ הַחֲדָר בְּעַת שְׁנוּמַצָּאת שָׁם אֲשֶׁה, כְּדִי שְׁלֵא יֵצֵא עָלֶיךָ לְעֹז שְׁפָתַיִם וְשֵׁם רַע, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַיּוֹם צְרִיכִים לְהִזְהַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי אֶהֱרָן מְבַעֲלֹזָא זי"ע, אֵף שֶׁהִיָּה מְפָשֵׁט מִהָעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא הִסְתַּכֵּל חוּץ לְד' אַמּוֹתָיו אֲפֵלוּ בְּבֵית, עִם כָּל

זאת כְּשֶׁנִּכְנְסָה אֲשֶׁה, הִיוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת שָׁם שְׁלֹשָׁה גְּבָרִים, וְזוֹ הִיְתָה קַפְדָּה גְּדוֹלָה, וּבְסוּד צְדִיקִים מִי יִפְנֶס.

וְלִכֵּן רָאָה לְהִזְהַר בְּזֶה, שְׁלֹא יִטְמִינוּ לָךְ פֶּח וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן יַעֲלִילוּ עֲלֶיךָ אִיזוֹ עֲלִילַת דָּם וְשָׁקָר, חֵס וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תְּשֵׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי וְכוּ', מָה אִמַּר לָךְ! תָּמִיד כְּדַאי לָךְ לְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹלְדוֹת הַצְּדִיקִים, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַתְּנַהֲגוּ בְּקִדְשָׁה, וְהַסְּפוּרִים וְכַנִּיסוּ בָּךְ גַּם-כֵּן תִּשׁוּקָה לַעֲשׂוֹת כְּמוֹתָם. וְכֵן תִּרְאֶה סְפוּרִים רַבִּים, שְׁגַם עֲלֵיהֶם עָבְרוּ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', וְסָבְלוּ מֶה שְׁסָבְלוּ וְכוּ', כָּל אֶחָד מִמֶּשׁ, אִין אֶחָד מֵהֶם שְׁלֹא סָבַל מִרְשָׁעִים אַרוּרִים שְׁרָדְפוּ אוֹתָם, וְכֵן הִיוּ הַרְבֵּה שְׁלֹא עָלִינוּ וְלֹא עַל שׁוֹם בַּר יִשְׂרָאֵל מִתּוֹ עֲלֵיהֶם בֵּן אוֹ בֵּית אוֹ כְּמָה יְלָדִים, אוֹ אֲשֶׁתוֹ וְכוּ', וְסָבְלוּ דִּחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְכוּ', וּמְכַל זֶה תִּרְאֶה וְתִבִּין וְתִשְׁפִּיל, שְׁאַתָּה לֹא הִיְחִידִי שְׁסוֹבֵל, אַדְרָכָה עִמָּךְ וְאַתָּה הוֹלְכִים עוֹד בְּחֶסֶד מִן הַשָּׁמַיִם. וְלִכֵּן אֵל תִּתְלוּנִי, וְאַל תִּקַּח לְלֵב כָּל מֶה שְׁנִנְאַרְע עִמָּךְ, תְּחִיָּה עִצְמָךְ עִם הַדְּבֹר שֶׁל רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קצ"ה) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד'): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁצְרִיכִים לְמַצֵּא אֶת הַהִרְחַבּוֹת שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב, וְאִיךָ שְׁאִפְלוּ בְּתוֹךְ הַצְּרוֹת יֵשׁ הִרְחַבּוֹת, וּלְבִסוּף יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַצְּרוֹת, עַל-יְדֵי שְׁמוּצָא הִרְחַבָּה בְּתוֹכָן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תּסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תּשְׁרֵי ה'תּנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַרְבֵּי רַבֵּי זושא מְאַנִּיפוֹלִי זי"ע אָמַר: מִי שְׂיִבְטֵל עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר, הוּא מְבַטֵּחַ לוֹ בְּעֵבוֹר זֶה שְׁלֵא יִטָּה מִן הָאֲמֵת לְעוֹלָם, וּכְפִי שְׂיִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמוֹ-כֵן לֹא יִטָּה מִן הָאֲמֵת יוֹתֵר, כִּי הָאֲמֵת תְּלוּי רַק כְּפִי שְׂזוּכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל וְכָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְבַטֵּל אֶת יִשׁוּתוֹ לְגַמְרִי, כִּי בְּזֶה תְּלוּיָהּ יִשׁוּעָתוֹ. וַיֵּשׁ לוֹמַר (תְּהִלִּים פה, יב): אֲמֵת מ'אַרְצָן תְּצַמַח, הִינּוּ כְּפִי שְׂהֶאֱדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ עַד לְעֶפֶר, מִשֵּׁם תְּצַמַח לוֹ הָאֲמֵת. וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט' וְסִימָן קיב): כְּפִי שְׂאוּחֵז בְּמִדַּת הָאֲמֵת, כְּמוֹ-כֵן מְאִיר בּוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹאֶה אֶת הַפְּתֻחִים לְצֵאת מִהַחֲשֵׁף שְׁנֹלְפֵד בָּהֶם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תּסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תּשְׁרֵי ה'תּנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנּוֹ ז"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): מִה שְׂהָעוֹלָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְפַנֵּי שְׂאִין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אִין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת? מְפַנֵּי שְׂאִינָם שְׂמַחִים, וְלָמָּה אִינָם שְׂמַחִים? מְפַנֵּי שְׂאִינָם מוֹצְאִים בְּעֲצָמָם נִקְדוּת טוֹבוֹת; רוֹאִים מְכָל זֶה אֶת

הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁהָאָדָם יָדִין אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, וְיִשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יָקָר מִזֶּה.

מָה אָמַר לָךְ! אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמִתִּיִּים, שְׁלֵא הִטְעוּ עֲצָמָם בְּזֶה הָעוֹלָם, הָיוּ אוֹמְרִים בְּכָל לַיְלָה תִּקּוֹן חַצוֹת, וְהָיוּ צוֹעְקִים אַחֲר־כָּךְ הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִתֵּן לָהֶם יַעֲזֶה שְׁלָמָה לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירוּנוּ לְצַעֵק עַל תִּקּוֹן הָעֲצָה.

יֵאָחַז כָּל אֶחָד דְּרָכוֹ, וְאֲנַחְנוּ נֵאָחַז בְּדַרְכֵּנוּ הַסְּלוּלָה מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִוִּהְרֵנוּ י"ת ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל יְמֶיךָ...

ט"ז תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר נח, כ"ז תְּשֵׁרֵי ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גִּירוֹ זָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַרְעֵיוֹן, וּמְאֹד יָפֵה, וּמִי יִתֵּן, שְׂתִכְתַּב בְּכָל שָׁבוּעַ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּצְיֵן מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, וְכֵן לְכַתֵּב אֶת מֵאֲמָרֵי חַז"ל בְּדִיּוּקָן, וְכָךְ לֹא יִצְטָרְכוּ לְחַפֵּשׂ אַחֲרֵיהֶן, כִּי כְּשִׁמְכֵנִיסִים מִרְאֵי מְקוֹמוֹת, יֵשׁ לָזֶה חֵן אַחֵר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים, וּבְזֶה שְׁנִשְׂרָף מִשְׁהוּ בְּמִכּוֹנָה וְכו', הַכֵּל כְּדֵי לְנִסּוֹת וּלְעַיֵף אוֹתָנוּ, אֲבָל אִם הַפְּנוּהָ הִיא לְשִׁמָּה אֲזִי מְצַלִּיחִים. הָעֶקֶר הוּא עֲקֻשְׁנוֹת, וְלֹא לְחֹזֵר חֲזָרָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תעא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תנשא.

שלום וברכה אל ידידי היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וכן מאד מאד שמחתני עם שיחת הטלפון שלך. ואף שמצד אחד אני מצטער שנה על חשבונך, אבל באמת החייתני, כי אני מאד מאד שבור מכל מה שעובר עלינו בעתים הללו, ואני מרגיש ממש איך שהסמ"ך-מ"ם הניח את כל העולם, ולקח את עצמו עלינו, ואין לנו עצה אחרת — רק תפלה ובקשה, וזה אנחנו עושים, תהלה לאל.

ראה להתחזק מאד, ואף שבין כף יש לך הפסדים בהדפסה, מה אמר לך, אם היית אצלי, הייתי מראה לך מחסנים שלמים של ספרים, שעדין נשארו לי משנת תשל"ו, וזה הולך לאט לאט, ואף שאני בעל חוב גדול, אבל זו שמחתי, שתהלה לאל, החובות שלי הם על דבר שבקדשה. כמה אלפים ורובבות בני-אדם חיבים חובות, וגם פשוט את הרגל בעניינים של מה בכך בתי חרשת ובניינים וכו' וכו', ולכן ראה לשמח, ותדע, כי הסחורה היא סחורה מציינת, ופתאם יבוא קונה ויקנה הכל. ובפרט, שהסחורה הזו מזכה את עם ישראל באמונה טהורה, אשר כל רגע ודקה שרק חושבים ממנו יתברך, היא זכות גדולה ונפלאה מאד, ומצות עשה תמידית של "ובו תדבק" (דברים י, כ), אשרנו.

מהערב התחלנו עוד פעם ללמד בין מנחה למעריב שעור בלקוטי-מוהר"ן, ואנחנו אוהזים בקסטה מספר 41, אקנה להשם יתברך להמשיך כל הדרך, אם יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה למסר תכף-ומיד את המכתב הרצוף פה ל... גרו יאיר, כי הוא מאד שבור, ואינו יודע מה לחשב.

ט"ז תעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ז תשרי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָה שְׁלֹא עָנִיתִי
לְךָ תִּכְרַח-וּמִי כִּרְצוֹנְךָ, כִּי אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַצַּעַר וְהַעֲגָמַת נַפְשׁ וְהַיִּסּוּרִים שֶׁיֵּשׁ לִי מִכָּל הַעֲנָנִין שֶׁקָּרָה עִכְשָׁו
בְּיַבְנָאֵל, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ חֶרֶק בְּלִי שׁוֹם
גִּזְמָא כָּלָל.

גְּלִינוּ פְּרָצָה נוֹרְאָה, שְׁאִין שָׁם מִקְנֵה טְהָרָה כָּלָל, וְאִי אֶפְשָׁר
לְסַמֵּךְ עַל זֶה כָּלָל, וְהַפֵּל הַפְּקָר, וְהַאֲדָם הַזֶּה הוּא קַל שְׁבִקְלִים,
וּבְמוֹצָאֵי שְׂמֵחַת תּוֹרָה עָשׂוּ תְמוֹנוֹת אֵיךְ הוּא עוֹמֵד עַל הַבְּמָה וְשָׁר
עִם הַמִּיקְרוֹפּוֹן, וְתַעֲרַבְתָּ גְבָרִים וְנָשִׁים רוֹקְדִים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּר
מִינָן, וְאִם הִזָּה דְבָר זֶה בְּמִקּוֹם אַחֵר, הִיוּ מַחְרִימִים אוֹתוֹ בְּלִי שׁוֹם
סִפְקָא, וְאֵיךְ יְכוֹלִים לְהַאֲמִין לְאָדָם כְּזֶה עַל כְּשֵׁרוֹת הַמִּקְנֵה.

כָּל הַנָּשִׁים בְּיַבְנָאֵל מְנַשּׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְלוֹנְנוֹת אֵלַי, אֶשְׁר
מְאֹד קָשָׁה לָהֶן לְנִסְעַ לְמַרְחָקִים עַד כְּפָר תְּבוֹר אוֹ עַד טְבָרְיָה,
וּבְפְרָטִיּוֹת בְּלִילוֹת הַחֹרֶף, וּמָה יַעֲשׂוּ בְּלִילוֹת שַׁבָּת, וְהַשְׁוֹעוֹת הַלְלוּ
קוֹרְעוֹת אֶת לְבָבִי, וְאִין לִי שׁוֹם עֲצָה עַל זֶה.

וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, אֲזִי עִכְשָׁו הוּא הַתְּחִיל עִם מְסִירוֹת, וְנַעֲשֶׂה
מִמֶּשׁ "מוֹסֵר", אֶשְׁר דִּינוּ מְבַאֵר בְּשִׁלְחָן עֶרוֹף חֲשָׁן מִשְׁפָּט, סִימָן
שפ"ח, סְעִיף ט' וְסְעִיף י', עֵינִין שָׁם, מָה דִּינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וּמִכָּל
זֶה מִתְעַכְבֵּת הַכְּתִיבָה, וּכְמוֹ שֶׁתְּרַאֶה עִכְשָׁו, שְׁאֵנִי כּוֹתֵב לְךָ בְּיָדִי,
כִּי אֵין לִי עִכְשָׁו מִי שֶׁיִּתְקַתֵּק לִי. עַל-כֵּן אֶמְרָתִי וַיְהִי מָה אַרוּצָה
דְּבָרֵי אֵלֶיךָ לְבַל תַּחֲשֹׁד בִּי, שֶׁיֵּשׁ לִי מַשְׁהוֹ עֲלֶיךָ, חַס וְשְׁלוֹם, כִּי רַק
הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ יוֹדַע שְׁבָרוֹן לְבִי וְנִמְיַכַת רוּחִי.

תאמין לי, שאני מאד מאד מעריך את עבודתך הן בהפצה והן בהדפסת הלוח, והיא זכות הרבים נוראה מאד, אשר לא יאמן כי יספר, כי זה נכנס באלפי בתים ויתלה על הקיר כל השנה, ויזכרו שיש רבי כזה בעולם.

מה אמר לך! ראה לדון אותי לכף זכות, כי הרבה עובר עלי בעתים הללו, אף תהלה לאל, עם הלמודים של רבנו ז"ל, אני מחזק את עצמי ומחזק אחרים.

אין אתה יכול לתאר מה שאני צריך לשמע בכל יום מנמוכי רוח סובלי חלאים כל מיני צרות אנשים, נשים וילדים חולים וכו', בעלי חובות וכו', מריבות בין משפחות וכו' לעשות שלום-בית וכו', אשר אפלו מי שיש לו לב האבן יכול להשבר בלי שום גזמא, וכל זה אני צריך לשמע בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא נתן לי כח ברזל לסבל הכל, ובפרט המחלקת, שכל אחד מדבר עלי כל דבר רע, ובפרטיות עכשו ביבנאל, ההסתות עלי זה אין לשער ולתאר כלל, עם כל זאת אני מחבר עוד ספר ועוד ספר, ובפרטיות אריכות הספרים הגדולים על ה"לקוטי-מוהר"ן" ועל הזהר ועל התקונים, מפל זה ראוי לך לדון אותי לכף זכות, פשוט אין הזמן בידי, וגם את זה אני כותב עכשו במסירות נפש ממש, והכל כדי להראות לך אהבתי.

ראה לכתב בכל פעם, כי אתה מחנך בלשון צחה ויפה, תהלה לאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תעג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נח, כ"ז תשרי ה'תנשא"א.

שלום וברכה לידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר ומה אדבר, אין מלים בפני להסביר לך את גדל כאבי

וְצַעֲרֵי וְעִגְמַת נַפְשֵׁי מַמָּה שְׁעֵשָׂה לָךְ הַרְשַׁע הַזֶּה, הוּא נַעֲשֵׂה מִמֶּשׁ מוֹסֵר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֲשֶׁר דִּינוֹ מִפְּרָשׁ בְּשִׁלְחָן עָרוּךְ חֲשׂוֹן מִשְׁפָּט, סִימָן שִׁפְחָה, סְעִיף ט' וְסְעִיף י', לָךְ רְאָה מַה שְׁכַתּוּב שָׁם, וּבְכַרְט בְּסִפְרֵי שׁו"ת עַל סִימָן זֶה אִים וְנוֹרָא, אִיךְ אָדָם מְסַגֵּל לְהַתְּגוּלָּל וְלִיָּרֵד לְעַמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּה, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל מַה? בְּשִׁבִיל כְּבוֹד וְכֹסֶף, עַד שְׁנַעֲשֵׂה מְשַׁנֵּעַ מִמֶּשׁ.

וְהִנֵּה הָעֶבֶר אֵין [חֶסֶר].

וְהִנֵּה אָנִי רוֹאֶה, שְׁלֹא אָדָם הַזֶּה יִהְיֶה סוּף מְאֹד מֵר, וְעֲלִינוּ לֹא לְהַתְּפַחַד מִמֶּנּוּ כָּלָל, רַק לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִפְּלוּ בְּרוּחָם.

הָעֶקֶר רְאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ, כִּי עַד חֲדָשִׁים הַרְבֵּה דְבָרִים יִקְרוּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא כָּל הָעֲלִילָה שְׁטַפְּלוּ עָלֶיךָ, הַכֵּל יִתְּבַטֵּל. וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין צ.ה.): בַּת דִּינָא בְּטִיל דִּינָא; כְּשִׁדְּוִחֲפִין וּמְלִינִין אֶת הַדִּין נִתְּבַטֵּל הַדִּין; וְעַל-כֵּן אֵין מַה לְדַאֵג עַל זֶה כָּלָל, רַק צְרִיכִים לְהַתְּחִיל לְחַשֵּׁב וּלְטַכֵּס עֲצוֹת מַה הַרְשַׁע הַזֶּה מְסַגֵּל עוֹד לַעֲשׂוֹת. וְאֵנִי מְקַוֶּה, שְׁבִקְרוּב תִּתְּגַלֶּה כָּל הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ.

מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, אִם תִּלְמַד בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמְּתַקֵּת הַדִּין, וְתִקְּיִם כָּל מַה שְׁתּוּכַל, כִּי הִיא סְגֻלָּה נִפְּלְאָה לְהַמְּתִיק כָּל הַדִּינִים מִמֶּךָ. אֵין מְלִים בְּפִי לְסַפֵּר לָךְ אֶת גְּדֹל צַעֲרֵי, אִיךְ שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵינוּ מִמֶּשׁ, וְהִנִּיחַ אֶת כָּל הָעוֹלָם, הַנִּרְאָה שְׁאָנוּ עוֹשִׂים דְּבַר טוֹב, וְהַמְּסוּר הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ, תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְּדוּלָּה, וּבִקְרוּב נִרְאֶה הַסּוּף שְׁלוֹ.

נָא וְנָא לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִפְּלוּ בְּרוּחָם, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ.

תֵּאֱמִין לִי, עוֹד נִסְפָּר הַכֵּל בְּשִׁמְחָה מַמָּה שְׁקָרָה לָנוּ, וְעוֹד נִרְאֶה אֶת יְשׁוּעַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ.

בְּיָמִים אֵלוֹ זֶהוּ בְּדִיוֹק שְׁמוֹנִים וְחָשַׁע שָׁנִים מֵאֲזוּ הַנְּסֻדָּה שֶׁל יְבֻנְאֵל, יוֹם כ"ה בְּתַשְׁרִי הוּא הַיָּאֲרֻצִּיט שֶׁל הָרַב הַקְּדוּשׁ ר' לױ

יִצְחָק מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב זי"ע, וְכֵן הִיאֲרֻצִּיט שֶׁל הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ הַחַת"ם סוֹפֵר זי"ע. וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁמִּצַּד אֶחָד הָיָה הַחַת"ם סוֹפֵר קִנְאֵי גְדוֹל, וְאָמַר: "הַבְּדִלוּ". וּמִצַּד שְׁנֵי הַרְבֵּ הַקְדוֹשׁ מִבְּאֲרֵיטְשׁוֹב הָיָה בְּעַל לְמוֹד זְכוּת גְדוֹל, וְאֵת שְׁתֵּי הַמַּדוֹת צְרִיכִים לְגַבֵּי כָּל הַתּוֹשְׁבִים בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהֵם מִמֶּשׁ תִּינוּקוֹת שֶׁנִּשְׁבּוּ; מִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְדוֹן אֵת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, וּמִצַּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְהִיּוֹת קִנְאֵי לְדַבֵּר ה', לְשֹׁמֵר עַל חֲנוּף וְלְדִינוֹ עַל טְהָרַת הַקִּדְשׁ וְעַל כְּשָׁרוֹת וְעַל מְקוֹה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְוֹתֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן. וְזֶה לְגַבֵּי הַעֲיָרָה, אֲבָל לְגַבֵּי הַרְשָׁע, כְּבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמַּדוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פח): אֵין מְלַמְדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית, וְהֵיִשׁ עוֹד מְסִית וּמְדִיחַ כְּמוֹ הַרְשָׁע הַזֶּה וְחֲבָרָיו, יִמַּח שְׁמֵם; וְעַל-כֵּן עֲלֵיהֶם אֵין שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ יִפְלוּ בְּנִפְלָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לָהֶם תְּקוּמָה.

רק חזק וְאִמָּץ, וְאֵז תְּרַאֶה נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אַל יִפַּל רִוְחֶךָ וְאֵל יִשְׁבֵר לְבָבְךָ, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי סוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תעד.

בְּעֲזָרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נח, כ"ח תְּשׁרִי ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף מֵה שֶׁהַכְּנוֹ לְדַפּוּס "מְדוֹר הַלְכָה", וְתַעֲבֵר עַל זֶה מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי זֶה צְרִיךְ כְּבָר לְהִיּוֹת בְּדַפּוּס בְּשָׁבוּעַ הַבֵּא, עַל-כֵּן תִּשְׁלַח אֵת זֶה תַכְּף-וּמְדִד חֲזָרָה דְרָךְ פֶּאקְסִמְלִיָה שֶׁל ... גְּרוֹ יֵאִיר, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוֹכַל לְכַתֵּב מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה רַק עַל עֲמוּד אֶחָד וְלְכַתֵּב מִסְפָּרִים, כִּי נִתְבַּלְבַּל כָּל הַסֵּדֵר, וְכֵן חָסַר הַשְּׁעוֹר שֶׁל שִׁבְתַּת בְּרֵאשִׁית, וְחִבֵּל שִׁיאֲבֵד שְׁעוֹר אֶחָד. וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תּוֹכַל לְבָרֵר יוֹתֵר, כִּי אֵינוֹ דוּמָה כְּשֶׁאֲדָם מְסַבִּיר אֵת זֶה בְּעַל-פִּי

לְאָדָם הַמְסֻבֵּר אֶת זֶה בְּכֹתֵב, כִּי יִרְכִּי לְהִסְבִּיר בְּכֹתֵב יוֹתֵר טוֹב, כִּי הָרִי הַמּוֹן אֲנָשִׁים קוֹרְאִים בְּזֶה, וּבִפְרָט עֲנִין הַלְכָה, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהָר, שְׁלֹא תִצָּא תִקְלָה מִתַּחַת יָדוֹ, עַל-פֶּן צְרִיכִים לְעֹבֵר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְרְאוֹת אֶת הַפְּרוֹת הַיְקָרִים שְׂיוֹצָאִים בְּיַבְנָאֵל, מִי הָאֵמִין שְׁאֵתָה תְּבוֹא לְגוֹר עֲמָנוּ, וְתֹאמֵר שְׁעוֹר בְּהַלְכָה וְאֵגְדָה, וַיִּדְפֹּס בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִהְיֶה מִמְּזוֹכֵי הַרְבִּיּוֹת, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסֹד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁהֵבִיא אוֹתָךְ כָּאֵן לְיַבְנָאֵל, וְתִשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד בְּכָל שַׁבַּת שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ הַלְכוֹת, וְתִכְתֹּב-וּמִיָּד אַחַר שַׁבַּת רְאֵה לְכֹתֵב אֶת זֶה בְּכֹתֵב בְּרוּר עַל עֲמוּד אֶחָד, הֵינּוּ לֹא עַל שְׁנֵי הַצְּדָדִים, בְּאִפְסָן שְׂיוֹכֵל לְעֹבֵר דְּרָךְ הַפֶּקֶס בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל. וְכֵן אֶת דְּבָרֵי אֵגְדָה מֵה שְׁאֵתָם לוֹמְדִים בְּעֶנְג שַׁבַּת, רְאֵה לְרֹשֶׁם, וּבְכָלֵל — כָּל מֵינֵי חֲדָשׁוֹת שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ עִם הַיְלָדִים, רְאֵה לְכֹתֵב, כִּי זֹו זְכוֹת הַרְבִּיּוֹת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי בְּסוּף הַשָּׁנָה הָאֲבָרְכִים פֶּה מְדַפְּסִים אֶת הַעֲתוֹן בְּכָרְךָ, הֵינּוּ שֶׁמְדַפְּסִים עוֹד פְּעַם אֶת כָּל הַעֲתוֹנִים וַיְהִי מְכָרְךָ, וְזֶה נִשְׁאָר כְּמוֹ סֵפֶר. וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְאֶה לְבָרֵר וּלְהִסְבִּיר יוֹתֵר אֶת כָּל הַהַלְכָה.

רְאֵה לְהִרְאוֹת אֶת הַמְּכֹתֵב הַזֶּה לֹא שְׁתֵּךְ, שְׁגַם הִיא תִהְיֶה שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, לֹא בְּחֲנָם בְּאַתָּם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד פֶּה בְּיַבְנָאֵל, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה פֶּה "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אִפְסָם וְחֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי וְרוֹדְפֵי, אֵתָה רַק רְאֵה לְתֵן שְׁעוֹרִים בְּהַלְכָה, שְׁמָאֵד מְאֹד צְרִיכִים, וְכֵן תִּתֵּן חֲזוּק לְאֲנָשִׁים וּלְנָשִׁים וְלִילָדִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקֵנוּ וְרִצּוֹנֵנוּ לְהִקָּים שָׁם עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וּלְבִסוּף תִּרְאֶה מֵה שְׂיִהְיֶה.

נָא וְנָא שְׁלַבֵּל תִּהְיֶה בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת כְּלָל, לֹא אֵתָה וְלֹא אֲשְׁתֵּךְ, כִּי לְגוֹדְלוֹת נוֹצְרָתָה, וּפֶה בְּיַבְנָאֵל תִּזְכָּה לְדְבָרִים נוֹרְאִים וְנִשְׁגָּבִים מְאֹד. רְאֵה מֵה שְׂיִצָּא בְּ"מְדוֹר הַלְכָה" מִמְּךָ, וְעוֹד נְדַפְּסִים

אֶת דְּבָרֵי אַגְדָּה גַּם-כֵּן, רַק תִּכְתֹּב הַכֹּל בְּרוּר עַל עֲמוּד אֶחָד שְׁלֹא יִתְבַּלְבֵּל.

מה טוב ומה נעים, אם תלמד את ההוראה באופן שתקבל הטר הוראה מגדולי הפוסקים, כי אנחנו צריכים מורה צדק, כי בסופו של דבר אני רוצה להקים בית-דין אמתי בקהלתנו, שיהיו שלשה אברכים לומדי תורה, ועוד תראה דברים נוראים אשר יהיה ביבנאל, העקר רק להתחזק עכשו אף שקשה מאד מאד, ואל תשכח שבחדש הזה מרחשון ירד המבול, והיה רע ומר בעולם, אבל מי שזכה להתחבא בתבת נח, שעליו נאמר (בראשית ה'): "זה ינחמניו ממעשינו ומעצבון ידיו", על-ידי-זה נצל.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל.

הכפל הדבר, ראה לחזק בכל שיחה ובכל דרשה את אנשי שלומנו, כי הם צריכים חזוק יותר מהכל, כי הסמ"ך-מ"ם התגבר על כל אחד ואחד, ודבורי התחזקות הם כמים קרים על גפש עיפה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה תהי-ומיד לעבר על מדור ההלכה, ולהחזירו דרך פקסמיליה, כי בשבוע הבא זה כבר צריך להיות מדפס ביבנאל.

ט"ז תעה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, כ"ח תשרי ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

באתי בשורותים אלו לתזקה, שתשכח מכל העולם, ולדבק עצמך בו יתברך, ואף שאני יודע שמאד קשה לך, ובפרט עכשו,

שְׁכַל-כָּף נִתְפָּשֵׁטוּ הַגְּזֵרוֹת וְהַדִּינִים עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת עַל-יַדֵּי שְׁתִּזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, תִּזְכֶּה לְרֹאוֹת נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי הַעֲקָר בְּזָה הָעוֹלָם לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְלִחְשֹׁב תָּמִיד בְּמַחְשְׁבֹתוֹ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְכָל מֵה שֶׁהָאָדָם מְכַנֵּס בְּיוֹתֵר בְּדַעְתּוֹ אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, עַל-יַדֵּי-זָה הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר.

רְאֵה לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה לְהִתְבּוֹדֵד בַּחוּץ בֵּין הַהָרִים, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשֶׁךָ, שְׁתִּזְכֶּה בְּאַמְתַּת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, כִּי בְּאַמְתַּת מִי יוֹדֵעַ אִם כָּל הַצָּרוֹת שֶׁסָּבְבוּ אוֹתְנוּ, אִם זֶה לֹא כְּדֵי לְעוֹרֵר אוֹתְנוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה אֶצֶל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, בְּשַׁעַה שֶׁמְסֹרוּ אוֹתוֹ הַרְשָׁעִים וְהַמְתַּנְגְּדִים, נִתְעוֹרֵר דִּיקָא עַל-יַדֵּי-זָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְנּוּ ו"ל אָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמְתַּקַּת דִּין, סִימָן מג): מִי שֶׁמְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ בְּלַיְלָה לְמַדַּת אַמוּנָה, נִמְתַּק מְעַלְיוֹ הַדִּין, וְעַל-כֵּן בְּכָל לַיְלָה וְלַיְלָה תַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, לְהַכְנִיס בְּעֲצָמְךָ אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-יַדֵּי-זָה בְּאַמְתַּת תִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיִּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְתִזְכֶּה לְרֹאוֹת נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא [חֶסֶר].

אֲשַׁרְנוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׁנַתָּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲכָשׁוּ אֶת הָעֵתוֹן "אוֹר יְבִנְאֵל", שְׁבִזָּה נוֹכַל לְהִתְבַטֵּא, וְאֵנִי מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבַרֵךְ, שֶׁמַּעַט מֵהָאוֹר הַזֶּה יְבַטֵּל אֶת הַחֲשֶׁךְ הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה הַסִּמָּ"ךְ-מ"ם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּכַתֵּב לִי מִכְתָּב חוֹזֵר אִם קִבַּלְתָּ אֶת הַכֵּל.

ט"ז תעו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְכֵן מִמֶּשׁ שְׂמַחְתִּי בְּזֶה שְׁטַלְפַנְתָּ אֵלַי, וְסִפַּרְתָּ לִי שְׂאֵתָה
מִתְחִזֵּק מָאד מָאד בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּךְ רָאוּי לְךָ לְהִתְחַזֵּק מָאד,
וְאַנִּי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָה תִזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת עַל בְּמִתִּי
הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וַיְמָה טוֹב וַיְמָה נְעִים, אִם תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר יַחַד
עִם הָרֵב ... שְׁלִיט"א, אֲשֶׁר לוֹמֵד בְּכָל לַיְלָה בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ
"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְתִקַּח גַּם אֶת חֲבֵרְךָ לְשֵׁם, וְתַעֲוֹרְרוּ שְׁיִלְמַד אֶתְכֶם
הַלְכָה, כִּי רַבְנוּ ו"ל מָאד מָאד רָצָה וְהַקְפִּיד שְׁנִלְמַד הַלְכָה.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט בְּעִנְיַי יִבְנְאֵל, וְאֵל
תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד
תִּזְכֶּה לְרִאוֹת נְסִים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזָּק אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגֵּרִים בְּיִבְנְאֵל,
שְׁיִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוֹב עִכְשָׁו, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לְעֲשׂוֹת רַק פְּרוּדִים בְּיַנְנוּ, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים
לְהִתְאַזֵּר לְהִחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ רַק בְּיַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ, כִּי קִנְיָה
אֶחָד יְכוּלִים לְשַׁבֵּר, וְהַרְבֵּה קִנְיִים אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר (תַּנְחוּמָא נִצְבִים א').

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תעז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ זֶה מִזְמַן רַב, וְלֹא יֵצֵא לְהַשִּׁיבְךָ מֵרַב טְרָדוֹתַי.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂזֻכִּיתָ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מִקְּנִיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ יְלָדִים, וְתִזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָהּ, בְּתוֹרָהּ וּבְתַפְלָהּ וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, הָעֵקֶר רַק חִזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הַיָּא הַיְסוּד וְהָעֵקֶר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אַל תִּירָא וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְפַּלֵּל כָּל הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא מְלָה בְּמְלָה, וְאִם אֶפְשָׁר לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן — מָה טוֹב וּמָה נְעִים. וְכֵן רְאֵה לְהַצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוּר שֶׁל הָרַב ... שְׁלוּמִד בְּכָל לַיְלָה בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "הַיְכַל-הַקְדוּשׁ".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, וּלְפְרִנָּסָה בְּשִׁפְעַת, וְלֹא יִחְסַר לְךָ אֶף פֶּעַם שׁוּם דְּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת מְחַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, כִּי כָּל הַמְחַבֵּר לְטָהוֹר — טָהוֹר, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת מְחַבֵּר אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תעח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נַח, כ"ח תְּשׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ אֵין
לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאָה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבִפְרִט בְּשַׁעַה
שְׂאֵתָה נּוֹסֵעַ עַל הַדֶּרֶךְ — מַה טּוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּקַּח עִמָּךְ קִסְטָה,
וְתִשְׁמַע שְׁעוּרֵי תּוֹרָה, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵר אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם בְּקִסְטוֹת,
וְאֵתָה יְכוּל לְשִׁמְעַ בְּדֶרֶךְ שְׁעוֹר בְּגִמְרָא וְשְׁעוֹר בְּהַלְכָּה, וְזֶה יַחְזִיק
אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד. וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאֵנוּ מְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית, הַצְּלָחָה
כּוֹז, שְׂאֵין לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַחֲזִיק
אֶת עֲצָמְךָ לְהֵיוֹת יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתִצְטַרֵּף עִם הַשְּׁעוֹר אֲצֵל
הַרְבֵּ. ... וּבִיחַד תִּצְלִיחוּ, כִּי הָעֵקֶר רַק לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הַבַּעַל-דְּבָר אוֹרְב עֲכָשׁוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ לְשַׁכְּרוֹ וּלְבַטְלוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים זֶה לְעֲמַת זֶה לְהַתְחַזֵּק
בְּאַהֲבָה וּבְאַחֻוּה גְדוּלָּה, וְלֹא לְהַשְׁכִּיר מְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם. אֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ בִּיחַד.

מַה טּוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּזְכֶּה לְצֵאת פֶּעַם בְּלִילָה לְהַתְבוֹדֵד
בְּחוּץ, וּלְקַיֵּם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת אֶת לְמוּדוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
שְׁגִלָּה לָנוּ עַל-פִּי הַגִּעּוֹר בְּלִילָה' (עֵינִי לְקוּיִטִּי-מוֹהַר"ו, חֶלֶק א', סִימָן נב).

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁיֵשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה,
עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וּמַה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל. וּבְזֶה
רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פֶּעַם אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פֶּעַם
אֲשֶׁרֵנוּ, וְרְאוּי לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְלוֹמַר אֲשֶׁרֵנוּ, שְׂזוּכֵינוּ לְהַתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ
ז"ל.

רְאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּבָה ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לךְ מַה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, עֲלִיךָ לומר, שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּבַר, וְאָבֵד מִמֶּךָ וְכו'. הַכֵּל. וּבְאַמַּת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מִסְכַּת דֵּרַךְ אֶרֶץ זוטא פ"ג): לְמַד לְשׁוֹנֶךָ לומר 'אִינִי יוֹדֵעַ', וְזוֹ הַתְּשׁוּבָה הִכִּי טוֹבָה, כִּי אִינִי יוֹדֵעַ אִיךָ הַשִּׁיג וְכו', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתַּק מִמֶּךָ הַכֵּל. הַעֲקָר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְתֵאֱמִין לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לְסִמּוֹן-מ"ם מִפְּלֵה גְדוּלָה כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי הַגְּאֻלָּה תִּתְחַל כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל (עֵינ זֶהר שְׁמוֹת בְּתַחֲלִיתוֹ). וְעוֹד נִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְהִתְחַלֵּל לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְךָ, וְטוֹב שְׁתוֹסִיף כְּמָה חֲדָרִים, כִּי מְקוֹה מְמִילָא יִהְיֶה לָנוּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּבֵית-מְדֻרָשׁ הַגְּדוֹל, וְעַל-כֵּן חָבַל עַל הַמְּקוֹם, וְכַךְ יֵשׁ לךְ עוֹד שְׁנֵי חֲדָרִים, הֵן בְּשָׁבִיל יְלָדֶיךָ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לךְ עוֹד יְלָדִים, וְהֵן בְּשָׁבִיל אוֹרְחִים. הַעֲקָר אֵל תִּפְחַד כָּלֵל, אַתָּה רְאֵה לְהִתְחַלֵּל לְבָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעָה. וְכַבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמְדוּת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פח): דְּבוּרֵיהֶם שָׁל הַצְּדִיקִים מְבִיאִים פְּרֻנְסָה.

אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׂאֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אַמַּת כְּזֶה, וּמַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת כְּאֵלוֹ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ו"ל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת זְרִיז, וְתִצֵּא בְּלִילָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁפֹּף אֶת נַפְשְׁךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂיִשְׁתַּנֶּה כָּל מַצְבְּךָ. וְכַבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמְדוּת, אוֹת פּחַד, סִימָן יא): מִי שְׂיֵשׁ לוֹ פְּחָדִים יִזְמַר זְמַר

של שמחה; ועל-כן ראה תמיד לזמר וזמר של שמחה, ותצא בלילה בין הקרים להתבודד, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך שאתה מבקש ומתפלל, שתזכה להמתיק ממך כל הדינים, ולגדל את ילדיך על-פי דרכי התורה והיראה, ואל תפחד משום בריה שבעולם כָּלֵל, רק ראה להודרו בכל מעשיך להיות זריז — הן במדת השמחה והן במדת התפלה והבקשה וההתבודדות, והן לחזק את אנשי שלומנו בדבורים ערכים ומתקים, כי כל אנשי שלומנו כותבים לי, שיש לך, תהלה לאל, דבורים נפלאים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, כ"ח תשרי ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים בעיר יבנאל, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אבקש את כל אנשי שלומנו — הן הגברים והן הנשים והן הילדים, שתתאספו יחד בבית מדרשנו "היכל-הקדוש" ביום חמישי ערב ראש-חודש חשון בשעה ארבע וחצי אחר הצהרים, ולומר בצותא העשרה מזמורי תהלים, שהם ה'תקון הכללי, ואחר-כך להקיף את הבמה שבע פעמים, ולומר בכל פעם מזמור "ויהי נעם", ולתקע בשופר תשר"ת תש"ת תר"ת, ולבקש רחמים ממנו יתברך, שזוכה שתהיה לנו מקנה כשרה פאן ביבנאל, ולהמתיק מעלינו כל הדינים, ונזכה לשוב בתשובה אמיתית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתכם, ותזכו לפעל אצלו יתברך כל מה שצריכים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנָה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתְּבַאֲנָה בְּיוֹם חֲמִישִׁי עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ מֵר־חֲשׁוֹן בְּשַׁעַת אַרְבַּע אַחַר הַצְּהָרִים לְבֵית מִדְרָשְׁנוּ, וְתֵאמְרָנָה יַחַד אֶת הַיְתָקוֹן הַכְּלָלִי, שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שֶׁגָּלָה רַבְּנוּ ו"ל לִישׁוּעָה וּלְהַצְלָחָה, וְכֵן לֹאמַר שֶׁבַע פְּעָמִים מְזֻמֹּר "וַיְהִי נַעַם", וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְמַקְוָה טְהוֹרָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי הִדְבָּר מָאד חָמוּר, וְהוּא תְלוּי בְּכַרִּיתוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא נִכְשְׁלֵנוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בַּר מֵינָן, עַד עַכְשָׁיו בְּאֶסוּר כְּרַת, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, וְזֶה דְבַר רְצִינֵי מָאד מָאד. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מָאד מָאד לְבֹא לְהַצְטַרֵף עִם הַיְלָדִים לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת, רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, וַיִּמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדִּינִים, וַיִּפְּלוּ כָּל שׁוֹנְאֵינוּ תַחַתָּנוּ, וְנִזְכָּה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְתִלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְכַנּוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁוּרֵי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גְּרוֹ יָאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּלְחִזּוֹק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ חִזּוֹק מִיָּחָד, כִּדִּי שְׁלֵא יִשְׁבַּר

מהלחצים ומהפחדים שלוחץ ומפחיד הסמ"ך-מ"ם, על-כן עליך נפלה חובת היום, שתראה לחזק את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו במיוחד, ועוד תראה נוראות נפלאות שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עמנו, העקר שתחזיקו את עצמכם ביחד, כי קנה אחד יכולים לשבר, והרבה קנים ביחד אי אפשר בשום פנים ואפן לשבר. ועל-כן העקר שתחזיקו את עצמכם ביחד.

מאד מאד רציתי שתלך אל ... ותוציא ממנו כל מה שתוכל, כי יש לו אוצרות מסבו על יבנאל, אשר הרבה חוקרי תולדות ארץ ישראל לקחו ממנו, ואם היה מענין בעצמו לכתב, היה טוב מאד, על-כל-פנים אם קשה לו, היה טוב שישפר לך, ותקליטם בקסטה כל מה שהוא זוכר מראשית הנסדה של עירת יבנאל, ואנחנו פכר נסדר את זה יפה, כי זה מאד מאד נחוץ לנו.

[חסר].

עליך לדעת, כי אנחנו לא צריכים את אף אחד, ויש לו די חמר לכמה שנים, אבל יותר יפה כשמצטרפים גם תושבי המקום, שזה עושה רשם מאד גדול.

תאמר לבנדך שיקח מדירתך כמה חבילות קונטרסים ברוסית, ויביאם הנה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מתפלל בעדך, שתצליח בכל דרכיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נח, כ"ח תשרי ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

ראה להתחזק ולא להשבר משום דבר, עליך לדעת, כי העצה

הכי טובה והכי קלה והכי חזקה היא להוציא פְּעָמִים בַּשְּׁבוּעַ עֲתוֹן, הינו בתחלת השבוע ובסוף השבוע, וְזֶה יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ פְּסִיכוֹלוֹגִית לְגַמְרִי, וְאֲנִי אֶשְׁלַח לְךָ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֶת כָּל הוֹצָאוֹת הַדָּאָר בַּשְּׁבוּעַ הַבָּא, וְגַם אִם יְהִי לִי בְּקֶרֶב שְׁלִיחַ, אוּ כְּשֶׁאֲנִי אָבּוֹא אֲבִיא לְךָ שְׁתֵּי חֲבִילוֹת, וּבְהֵם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה גְּלִילִים שֶׁל גֵּיז פְּקִסְמִילִיָּה, כִּי כָּאֵן זֶה עוֹלָה מְאֹד בְּזוּל, וּבְשַׁעָה שֶׁאֲנִי שׁוֹלַח לְךָ פְּקִסְמִילִיָּה, אֲנִי מְשַׁתְּמֵשׁ עִם הַגְּלִיל, שְׁנִמְצָא אֶצְלְךָ בְּמִכּוֹנָה, וְלִהְפוֹךְ כְּשֶׁאַתָּה שׁוֹלַח אֵלַי, אֲזִי זֶה יוֹצֵא מֵהַגְּלִיל שְׁנִמְצָא אֶצְלִי, כִּךָ הוֹלֶכֶת הַמִּכּוֹנָה, וְאֲנִי אֲרָאָה לְצַמְצֵם לְשִׁלַּח רַק מֵה שְׁמִכְרַח תְּכָף-וּמְיָד, וְלֹא יִתְבַּזְּבוּ הַגֵּיז לְחִנָּם.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר — הַמְּכָה הַכִּי גְּדוֹלָה שֶׁאַתָּה יְכוֹל לְתַת לוֹ הִיא — רַק לְהַפִּיץ פְּעָמִים בַּשְּׁבוּעַ עֲתוֹן, כִּי אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה מַחֲכָה בְּכָל עֲתוֹן, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיָבּוֹא הַיּוֹם וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְלֹא כְּדַאי לְלַכֵּת בְּתַקִּיפוֹת, רַק לְגַלוֹת אֶת הַשְּׁחִיתוֹת שְׁקוּרִית שָׁם.

הַעֲקָר אֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, אֲנִי מְכָרַח לְכַתֵּב לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֲנִי מְקַבֵּל מֵהֶם מְכַתְּבִים, וְאֲנִי צָרִיךְ לְחַזְקָם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נח, כ"ח תְּשׁרִי ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֹו זָאִיר.

אַתְמוֹל שְׁלַחוּ לְךָ עֲתוֹן "אוֹר יִבְנָאֵל" גְּלִיוֹן מְסָפֶר 4, רָאָה לְהַדְפִּיסוֹ תְּכָף-וּמְיָד, מְחַר יִשְׁלַח לְךָ מְסָפֶר 5 וְעוֹד שְׁנֵי עֲלוֹנִים עַל

פְּרַשַׁת וַיִּרְא תַיִי-שָׁרָה, וַיִּרְאָה לְזָרָו אֶת ... שִׁישְׁלַח אֶת מִסְפָּר 3 עוֹד הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה.

רְאָה לְהַתְקַשֵּׁר עִם ... שִׁילַח אֶל הַסּוֹפֵר, וַיִּתְוַדַּע מַה עִם פְּרָשִׁיּוֹת הַתְּפִלִּין, כִּי אֲנִי צָרִיף אֶת זֶה לֹא יֵאָחַר מִחֲצִי חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, שְׁאֵז בָּא חֲמֵי שְׁלִיט"א לְכָאן, וְאִם לֹא יִגְמַר עַד אָז, אֲזִי אֵינִי צָרִיף אֶת זֶה בְּכָר.

רְאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אוֹדוֹת הַגָּבֶס עַל רַגְלֵי בְּנֵךְ, זֶה שׁוּם דְּבָר, הַיּוֹם זֶה מְאֹד שְׁכִיחַ וּמְצוּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רַגְלִים יְשָׁרוֹת, שִׁיּוּכַל לְרַקֵּד הַרְבֵּה, וְלָלֶכֶת לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תפּה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נח, כ"ט תְּשֵׁרִי עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תּשׁו"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִשִּׁיגוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶל"ב, תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים בְּעִירַת יְבֵנְאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשָּׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל מְרַעִין בִּישׁוּן וְעֵין הָרַע, וַיִּתְּבַרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "חֹדֶשׁ טוֹב" וּבְרִיא, וְחַרְף קָל, וּפְרָנְסָה בְּשִׁפְעַ בְּלִי דְאָגוֹת וְצִמְצוּמִים, וְהַרְבֵּה נַחַת מִהִלְדִּים, וְתַגְדְּלוּ אוֹתָם בְּנִקְל, וְתַחֲנֹכוּ אוֹתָם עַל-פִּי דְרָךְ הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה כְּפִי שְׁקִבְלָנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ, בְּלִי שׁוּם זִיז כְּלָשָׁהוּ.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! חֲזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד עֲכָשׁוּ בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה, שְׁמַתְחִיל הַחַרְף הָאָרֶךְ, וְתַנְצְלוּ אֶת זְמַנְכֶם הַיְקָר לְטוֹב, וְאִין טוֹב

אֵלָא תוֹרָה (אבות, פֶּרֶק ו'), שְׁנֵאמַר (מְשַׁלֵּי ד, ב): "כִּי לָקַח טוֹב נִתְּתִי לְכֶם תּוֹרַתִי אֶל תַּעֲזוּבוּ", וְעַקֵּר הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְלַמֵּד תּוֹרָה הוּא בְּלִילֵי חֲרָף הָאֲרָכִים, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ערוכין סה): לֹא אֵיבְרִי סִיְהֵרָא אֵלָא לְגִירְסָא (לֹא נִבְרָאָה הַלְבָנָה שְׁמֵאִירָה בְּלִילָה אֵלָא עַל מְנַת לְגִרְסָא בַּתּוֹרָה). וְכַתֵּב הַרְמַב"ם ו"ל (בְּפֶרֶק ג' מֵהַלְכוֹת תְּלֻמוֹד תּוֹרָה, הַלְכָה יג): אֵין אָדָם לוֹמֵד רַב חֲכָמָתוֹ אֵלָא בְּלִילָה, לְפִיכָף מִי שְׂרוּצָה לְזוֹכוֹת בְּכַתֵּר הַתּוֹרָה, יִזְהַר בְּכָל לֵילוֹתָיו וְכוּ', וְאֲמְרוּ חֲכָמִים: אֵין רְנָה שֶׁל תּוֹרָה אֵלָא בְּלִילָה, שְׁנֵאמַר (אֵיכָה ב, יט): "קוּמִי רְנִי בְּלִילָה", וְכָל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, חוּט שֶׁל חֲסֵד נִמְשָׁךְ עָלָיו בַּיּוֹם, שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים מב, טו): "יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי", עֵינֵי שָׁם. כִּי אֶז בְּלִילָה שֶׁקֵּט בְּעִיר, וַיְכוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּיָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי וּבְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וּבְפֶרֶט בְּעִירְתָנוּ יְבִנְאֵל, אֲשֶׁר הַשֶּׁקֶט הַטְּבָעִי שָׁפָה מִיֵּשֶׁב אֶת הַדַּעַת לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּמַח צְלוּל, וּלְהַתְבַּדֵּד עֲצָמוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְיֵשֶׁב הַיֵּטֵב אֶת דַּעְתּוֹ הַיֵּכָן הוּא בְּעוֹלָם.

וְלָכֵן רְאוּ, אֶהוּבִי, אַחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים, מַה לְפָנֵיכֶם! חֲרָף הָאֲרָף עִם לֵילוֹת אֲרָכִים. נָא וְנָא רְאוּ לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיִּקְרָר שְׁלָכֶם, וְאֵל תַּתְּעַרְבוּ בְּשׁוּם רֵיב וּמַחְלָקַת כָּלֵל, וְאֵל תִּפְנוּ וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל כָּל אֵלוֹ הַמְּצִיתִים אֲשֶׁר הַמַּחְלָקַת וְהַמְּרִיבוֹת בְּעִירְתָנוּ, רַק רְאוּ לְדַבֵּק עֲצָמְכֶם בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שְׁעוֹרֵינִי כְּסוּדָן כָּל אֶחָד כְּפִי מְדַרְגָתוֹ, וְאֶז מִמִּילָא תַהֲיֶה מִפְּלָה לְכָל הַקָּמִים עֲלֵיכֶם, כִּי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, יֵשׁ לוֹ דַּעַה בְּשָׂמִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׁשָׁם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֵל לְבָבוֹ, וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשָׁךְ עָלָיו טַל שֶׁל תַּחֲיָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְהֵיוֹת דְּגָמָא חַיָּה לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בְּהַתְנַהֲגוּתְכֶם עַל-פִּי דְרַכֵּי הַתּוֹרָה, וְתַקְדְּשׁוּ שָׁם שְׂמִים בְּרַבִּים, וְעֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אַתֶּם עֵינֵי הַעֲדָה, כִּי מִי שְׁלוֹמֵד תּוֹרָה, עָלָיו מְסַתְּפִלִים בְּיוֹתֵר, וְעַל-כֵּן אֵיךְ שְׂאֲתֶם תַּתְנַהֲגוּ — כֵּן תַּהֲיוּ הַדְּגָמָא חַיָּה לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְלָכֵן רְאוּ לְהַתְנַהֵג רַק כְּפִי הַתּוֹרָה, וְאֵל תּוֹזוּזוּ מִמֶּנָּה כִּי הוּא זֶה, שְׁלֹא לְגִרְסָא, חֵס וְשְׁלוֹם, חֲלוּל שָׁם שְׂמִים וּבְזוּי

הַתּוֹרָה, כִּי אוֹי לוֹ לְאָדָם אֲשֶׁר לוֹמֵד תּוֹרָה וְאִינוּ מְקַיְמָהּ, שְׂאֵז אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם מִסִּתְּפָלִים עָלָיו בְּבוֹז וּבְזוּלָזוּל. וְלִכֵּן עָלֵיכֶם נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם לְהִיּוֹת לְדַגְמָא חַיָּה לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הִיָּתָה הַדַּת וְהַיְהוּדוּת מְזוּנַחַת מְאֹד בַּעֲיָרָה, וְעַל-יַדֵּי שְׂאֵתֶם תִּתְנַהֲגוּ עַל-פִּי דַרְכֵי הַתּוֹרָה בְּלֹא שׁוּם וְתוֹר כָּלֵל, עַל-יַדֵּי-זֶה תִּהְיוּ דַגְמָא חַיָּה וּמוֹפְתִית לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם.

הַמְּבַרֵךְ אֶתְכֶם בְּכַרְפַּת הַחֹדֶשׁ...

ט"ז תפ"ו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשֵׁרִי עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְצַדָּקָה זוֹ, כִּי הִיא מְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וְזֶה מֵאֲכָל רִוּחֵינִי, כִּי שְׁלָמוֹת הַצְּדָקָה כְּשֵׁנוֹתֵן אֲכָל לְאֲכָל לְרַעֲב, וּבְזֶה אֵין יְכוּלִים לְטַעוֹת, כִּי כְּשֵׁאֲחַד רַעֲב, וְאֵין לוֹ מַה לְאֲכָל, אֶת זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מְצוֹת צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלִּתֵּן לְרַעֲב, וּכְמוֹ-כֵן הוּא בְּרוּחֵינֵינוּ, כְּשֶׁהַנְּשִׂמָה רַעֲבָה וְצִמְאָה, וְאֵין מִי שְׂיִתֵּן לָהּ אֲכָל וְכוּ', וּמִבִּיאֵין לָהּ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל וּמְחִיִּים אוֹתָהּ, אֵין מְצוּנָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, וְזֶה יוֹתֵר גְּדוּלָה אֲפֵלוּ מְצַדָּקָה שֶׁל אֲכִילָה גְּשָׁמִית וְכוּ', כִּי כְּשֵׁאָדָם שְׂכוּר וְרַצוּץ מְכָל מַה שְׂעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', הוּא יְכוּל לְהִתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מֵרַב מְרִירוֹת וּדְכָאוֹן פְּנִימִי, וּנְפִשׁוּ מְבִהָלָת וּמְבִלְבָלָת וְכוּ', וְעַל זֶה מִתֵּר לְחַלֵּל שַׁבַּת, וּלְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ, כִּי זֶהוּ עֲנִינְ פְּקוּחַ נַפְשׁ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קִנְיָא): מִתֵּר לְחַלֵּל שַׁבַּת אַחַת, כְּדֵי שְׂיִקְיִים הַרְבֵּה שַׁבָּתוֹת; וְכֵן הוּא בְּעֲנִינְ לְהַצִּיל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁלֹא תִלָּךְ לְאַבּוּד וְכוּ'.

וְלִכֵּן צְדָקָה לְהַפְצָה וּלְהַדְפָּסָה, זוֹהִי שְׁלָמוֹת הַצְּדָקָה, בְּדִיוּק כְּמוֹ שְׁנוֹתֵינוּ לְאָדָם לְאֲכָל. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִיךְ שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי לְהַדְפִּים וּלְהַפִּיץ

את ספרי רבנו ז"ל, ולא בחננם שהסמ"ך-מ"ם הלביש עצמו במי שהתלבש למנע ולעכב אותי וכו', כי באמת מי שמדבר עלי, בודאי עשה עברה חמורה וכו', כי מה אני ומה נפשי? כל הענין שלי זהו רק להפיץ את אור רבנו ז"ל. ולכן המדבר עלי כל דבר אסור, בידוע שהוא נואף גדול, רחמנא לצלן, והוא מספן המגלה את לכלוף מעשיו המגנים וכו', יהיה מי שיהיה, כל מי שמדבר עלי, הוא נואף גדול, ואם תאמר מה עם זה...? ומה עם זה...? אענה לך בפשיטות, כן גם הוא נואף, פשוטו כמשמעו, ואיך אמר שמואל הנביא (שמואל א' טז, ז): האדם יראה לעינים, והשם יראה ללבב, בנקל מאד יכולים להטעות את הבריות, מצד החיצוניות יכול להראות מי יודע מה וכו', אף בפנימיות הוא רקוב מאד מאד בנאוף, ונהמת מעשיו מדיפה ריח רע וכו', לזפי הנפש הדבוקים בו יתברך.

ולכן כל מי שמדבר עלי, דע לך, שהוא נואף גדול, וברח ממנו, כי לבסוף גם אתה תלכד בזהמה הזו, או שגם מעשיך המגנים יתגלו ברבים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תפז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נח, כ"ט תשרי ערב ראש חודש חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר להיות מפיר את מקומו, שזה אחד מקניני התורה, כי האדם צריך להפיר את עצמו היטב מה פגם בזה העולם, וישוב תמיד בתשובה שלמה, ועל-ידי-זה יאיר עליו אורו יתברך בגלוי רב ונורא מאד, כי כל מי שמפיר את עצמו היטב, ויודע שפלותו

הַאֲמִתִּית, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה כָּל־אֵל מִמֶּשׁ. וְעַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר עָלָיו אֹרֹר יִתְבָּרַךְ. וְכַמוּבָא (זִהְר חַיִּי-שָׂרָה קַכב): זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּאַזְעִיר גְּרַמִּיה בְּהַאי עֲלָמָא כְּמָה אִיהוּ רַב וְעֲלָאָה בְּהַהוּא עֲלָמָא, וְכָל מַה שֶּׁהָאֲדָם מִקְטִין אֶת עֲצָמוּ בְּזֵה הָעוֹלָם, כְּמוֹ-כֵן הוּא חָשׁוּב לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה שְׁפִלוּת וְעַנּוּהָ, כִּי אֲשַׁכּוֹן אֶת דַּבָּא (יִשְׁעִיָּה נו, טו). וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְהִיּוֹת מִכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ בְּאַמְתָּ, וְאִזּוּ יִהְיֶה כְּלִי לְהַשְׂרָאת הַשְּׂכִינָה עָלָיו.

הדורש שלומך בתוך כלל נשמות ישראל...

ט"ז תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תשרי ערב ראש חודש חשוון ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים עַל-יְדֵי פִּלְא עֲלִיּוֹן, וְיִמְשְׁכוּ עָלֶיךָ רַק רַחֲמִים וְחַסְדִּים.

רְאֵה לְהַקְפִּיד לְקַיֵּם מַה שֶּׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֵרַח חַיִּים, סִימָן א', סַעִיף ה'): טוֹב לוֹמֵר פְּרֻשֶׁת הָעֵקֶדָה וּפְרֻשֶׁת הַפֶּן, וְתַהֲיֶה זֹהִיר בְּזֵה, וְאִזּוּ תִרְאֶה נִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵן שְׁתִּזְכֶּה לְמִסֵּר עֲצָמְךָ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְהֵן שְׂתִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ פְּרִנְסָה בְּהִרְחָבָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִאֲמִין לִי שְׂאִין לָךְ אֵף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ אֶתָּה יָכוֹל לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשֵׁרִי עֶרֶב רֵאשׁ הַדָּשׁ חֲשׁוֹן
ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֵלָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְשׁוֹם אָדָם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן,
כִּי כָל אֶחָד לְטוֹבַת עֲצָמוֹ הוּא דוֹרֵשׁ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סימן ז'), שְׁעֵצַת הַמּוֹן עִם הִיא עֲצַת הַנְּחֵשׁ [וּלְצַעֲרֵי הַרֵב,
חֲשֵׁתִי וְלִמְדוֹתַי אֶת זֹאת עַל בְּשֵׁרִי, שְׁאֲנָשִׁי דִּלָּא מְעֵלִי אִמְלָלוּ אוֹתִי
עַד מָאֵד וְכוּ', גָּנְבוּ וְעֲשָׂקוּ אוֹתִי וְכוּ', בְּלִי שׁוֹם רַחֲמָנוּת וּבְלִי שׁוֹם
טַפַּת רַגְשׁ. וְלִכֵּן אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁאֲנִי כוֹתֵב לְךָ], מַה שְׁאִין בֵּן עֲצוֹת
הַצַּדִּיק הַאֲמֵת, הֵן עֲצוֹת מִהַעוֹלָם הַבָּא, כְּלוּ וְרַע אֲמֵת (וְרַמְיָה ב'), כִּי
הוּא כְּבָר נִמְצָא יוֹתֵר לְמַעְלָה מִכָּאֵן לְמַטָּה וְכוּ', וְלִכֵּן מִהֵן הַעֲצוֹת
שְׁלוֹ? רַק אֵיךְ שְׁאֲתָה תַּצְלִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁלֶחֶן עֲרוּף, זֵהָר וְתִקּוּנִים וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה
תַּצְלִיחַ גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

וְרֵאִיתִי לְהִבִּיא בְּשֵׁם הַגָּאוֹן רַבִּי מִשֶּׁה פִּינְשֵׁטִין, וְזָכַר צַדִּיק
וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה (שְׁלִמְדוֹתַי אֶצְלוּ חֲמֵשׁ שָׁנִים רְצוּפוֹת), שְׁאָמַר: מַעוֹלָם
לֹא הִסְתַּכַּל בְּשׁוֹם עֵתוֹן, וּמִמִּילָא כָּל דַּעְתּוֹ הִיא דַּעַת תּוֹרָה, כִּי מִי
שְׁקוֹרָא בַּעֲתוֹן מִשְׁפָּע מִהַכְּתָב וְכוּ', וְיַעַן שְׁהוּא אָף פִּעַם לֹא קָרָא
עֵתוֹן, לִכֵּן דַּעְתּוֹ הִיא דַּעַת תּוֹרָה, כִּי מִהִיכֵן הוּא פּוֹסֵק? רַק מִהַגְּמָרָא,
רִש"י וְתוֹסְפוֹת וּמִהַרְאֲשׁוֹנִים וְכוּ', כִּי רַק שָׁם מַח מַחֲשַׁבְתּוֹ מְצוּיִים.

וְזֶה נִקְרָא צַדִּיק אֲמֵת, שְׁכָל מַחוּ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ נִמְצָאִים אֶצְלוּ
יִתְבָּרֵךְ, אִין לוֹ בְּזֶה הַעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִין לוֹ
שׁוֹם נְגִיעוֹת אִישִׁיּוֹת וְכוּ', כָּל מַגְמָתוֹ לְעֵלוֹת גַּם אֶת הַזּוּלַת לְמִדְרָגָה

זו שִׁיתְמִיד בַּתּוֹרָה, וַיְהִיָּה דְבוּק רַק בּו יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן מִצְדִּיק כְּזֶה יְכוּלִים לְקַבֵּל עֲצָה גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

אָבֵל מִשְׁאֵר בְּנֵי-אָדָם צְרִיכִים לְשֹׁמֵר כְּמוֹ שְׁנֹשְׁמָרִים מִחֲזִיָּה טוֹרֶפֶת וְכוּ', שֶׁלֹּא תִרְחַם עֲלֶיךָ כָּלֵל, אֲלֵא תִטְרַף אוֹתָךְ בְּאִכְזָרִיּוֹת.

אֲנִי אֶת שְׁלִי כּוֹתֵב לְךָ, וְהַבּוֹחֵר יִבְחַר, וְהַתְּדַל יִתְדַל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשַׁרֵּי עֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, אֵיךְ שָׂרַק מֵגִיעַ זְמַן תְּפִלַּת שְׁחִרִית אוּ מִנְחָה אוּ מְעִרֵב — תְּתַפְּלֵל, וְזוֹ דַעַת רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן לא): לְפִי גֵדֵל מַעֲלַת הַתְּפִלָּה צְרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז מֵאֵד מֵאֵד, כִּי לֹא תִדַּע אֵילוּ מְנִיעוֹת יְהִיוּ לְךָ אַחֲר־כֵּן. וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל כָּל הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, שֶׁאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל, הַעֲקָר רַק לְקִשֹּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּכַח גְּדוֹל, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל מִחֲמַת רַבּוּי הַעֲוֹנוֹת וְכוּ', וּבְפִרְטִיּוֹת פְּגָמֵי הַבְּרִית וְכוּ' וְנֵאוּף וְכוּ', הַמַּחְשָׁבָה חוֹשֶׁבֶת דְּבָר אֶחָד, וְהַדְּבוּר מְדַבֵּר דְּבָר אֶחָד וְכוּ', יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת כָּל הַתְּפִלָּה בְּאִמְרָה בְּלִבָּד, וְלֹא חָשַׁב כְּלוּם מֵה שֶׁאָמַר וְכוּ' כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֵק א', סימן ל'), שֶׁכָּל הַמַּחְשָׁבוֹת זְרוֹת בְּאוֹת בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקִשֹּׁר אֶת הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר, וְזוֹ נִקְרָאת תְּפִלָּה בְּכַח, כִּי כְּדֵי שִׁיְהִיָּה קָשׁוּר מַחְשָׁבָתוֹ אֶל דְּבוּרוֹ צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים.

וְאָמַר הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָזָא זי"ע, שֶׁאִם אָדָם מְכּוֹן רַק פְּרוּשׁ

הַמְּלוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ מֵהַתְּחִלָּה עַד הַסּוֹף, יִזְכֶּה לְרוּח־הַקֹּדֶשׁ, כִּי הָרִי סֹדֵר
הַתְּפִלָּה תִּקְנֶנּוּ אֲנָשִׁי כְּנֹסֶת הַגְּדוּלָּה עַל-פִּי רְזִין וְרִזִּי דְרִזִּין וְכוּ', שְׁמוֹת
וַיַּחֲוִדִים הַיּוֹצֵא מֵרֵאשִׁי תְּבוּת וְסוֹפֵי תְּבוּת וְאֲמַצְעֵי תְּבוּת וְכוּ'. וְלֶךְ
נָא וּרְאֵה אֶת הַפְּנוֹנוֹת שֶׁסֹּדֵר הָאִישׁ הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁלוֹם שְׂרַעֲבֵי זִי"ע
עִם תְּלִמִּידָיו הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִמִּילָא.
וְלִכֵּן צְרִיכִים הָעֶקֶר לְקִשֵׁר אֶת דְּבוּרוֹ אֶל מַחְשַׁבְתּוֹ, שִׁיחֲשַׁב הֵיטֵב
מֵה שְׂאוּמֵר, וְזֶה עֶקֶר שְׁלֵמוֹת תְּפִלָּה בְּכַח וְלֹא דְבַר אַחֵר, אֲשֶׁרִי מִי
שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וּמִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם בְּכּוֹנֵת
פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נח, כ"ט תְּשִׁרִי עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן
ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִידַע שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר
קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ, וְשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם שָׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ.

מֵה אִמֵּר לָךְ! אֵף שְׂאִין זֶה נַחוּם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְקַחַת
בְּחֻשְׁבוֹן, שִׁישׁ כְּהַיּוֹם אֲנָשִׁים שְׁסוּבְלִים אֵלָיךְ אֶלְפֵי פְּעָמִים יוֹתֵר מִמֵּה
שְׂאֵתָה סוּבֵל וְכוּ', יֵשׁ אֲנָשִׁים עוֹרִים וְכוּ', גִּכִּים וְכוּ', וְשְׁכוּלִים וְכוּ',
וּתְהַלֵּה לָאֵל, אֵתָה אֵינְךָ מֵהֶם, וְלִכֵּן מֵה לָךְ לְהִיּוֹת כַּל-כֶּף שְׁכוּר
וְרִצּוֹן? ! מִדּוּעַ לֹא תִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמַּרְשָׁם שְׁקוֹרִין 'רִצְעַפְט' שֶׁל רַבְּנוֹ
ז"ל, שְׁגָלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ד,
ב): "בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי", הִינְנוּ דוֹד הַמְּלֶךְ הַחַיָּה אֶת עַצְמוֹ בְּתַקְּףָהּ
הַצָּרוֹת, וְתִמִּיד מֵצֵא הִרְחַבְתָּ בְּתוֹךְ צְרוּתָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא הַחַיָּה

מעמד בשבעים שנותיו על פני האדמה. מדוע שאתה לא תלך בדרך זו, הלא כל תורה ומאמר מרבנו ז"ל, הם מרשם — שקורין רצעפט, על מחלה וירידה אחרת, וראוי להשתמש בהם.

והרב החסיד ר' ישראל קארדונוער ז"ל, אמר פעם לאחד מאנשי שלומנו, שהתלונן שעובר עליו מה שעובר וכו': אתה יודע מה ההפרש ביני לבינך? תאמין לי, שעלי עובר פי-אלף ממה שעובר עליך, ואף-על-פי-כן אני תמיד שש ושמח ועוד משמח אחרים, אלא אני מקיים את עצותיו של רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות, ואתה אינך מקיים אותן. רואים מזה, שהעקר לקיים את עצותיו של רבנו ז"ל ולחיות עמהן, וזה לא מספיק ללמד את העצות והדרכים והנתיבות שגלה רבנו ז"ל, אלא צריכים לילך עמהם בלי שום חכמות, ולהחיות עצמו עמהם, וזו שלמות ההתקרבות אליו. אשרי מי שיאחז בעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל, וישתדל תמיד לשמח עצמו, ולדון עצמו לכף זכות, ולמצא הרחבות בתוך צרותיו וכו', ואז דיקא יאיר עליו מלך הכבוד בעצמו בהארה נוראה ונפלאה מאד.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תצב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נח, כ"ט תשרי ערב ראש חודש חשון ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היטב חרה לי למה אינך שומע בקולי, ואתה תמיד חוזר ונעור וכו' אחר דרך השטות שלך — להפגס בוכוחים עם כל ריק ופוחז וכו', מה לך עמהם?! דע לך, שהיום אסור להאמין לאף אחד בעולם, אתה תדבר רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, אם יקבל את

דְּבָרֶיךָ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שְׁזַפִּיתָ עוֹד יְהוּדֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה מְצוּה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאִם לֹא יִקְבַּל אֶת דְּבָרֶיךָ, עַל-כָּל-פָּנִים אַתָּה תִּתְחַזֵּק מִהַדְּבוּרִים שֶׁל עֲצָמְךָ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד), שֵׁישׁ אֹרֶךְ יִשָּׁר וְאוֹר חוֹזֵר, וְלִפְעָמִים אִם לֹא פּוֹעֵל הָאוֹר יִשָּׁר, שֶׁהוּא אֵינוֹ מְקַבֵּל אֶת דְּבָרֶיךָ, עַל-כָּל-פָּנִים יִהְיֶה אֹרֶךְ חוֹזֵר, שֶׁהַדְּבוּרִים יִקְפְּצוּ חוֹזְרָה אֵלֶיךָ, וְאַתָּה תִּתְחַזֵּק בְּדַבְּרוֹרֶיךָ, אֲבָל אַף פֶּעַם אֵל תִּפְגַּס בְּוִפּוֹחִים עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי לֹא כְּדַאי בְּכָלֵל לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהַקְּבֵל וְרִיק, וְכַמוֹ שֶׁכָּתוּב (אִיּוֹב טו, ג): "הַקֶּץ לְדַבְרֵי רוּחַ".

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ תָּמִיד...

ט"ז תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשׁרִי עֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצַל בְּנֵי-אָדָם אַמוּנָה הוּא דְּבַר קָטָן, אֲבָל אֲצִלִּי הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה, וְעֵקֶר הָאַמוּנָה הוּא כְּלִי שׁוֹם דְּעַת וְשִׁכָּל כָּלֵל, רַק כְּמוֹ הַנְּשִׂים וְהַיְלָדִים מְאַמִּינִים (הֵינּוּ לְהַשְׁלִיךְ אֶת שִׁכָּל עֲצָמוֹ לְגַמְרִי). וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַם חֲכָמוֹת וְחִקְרֵיחוֹת אֵין מַגִּיעִים אֵל שׁוֹם מְקוֹם, רַק אֵל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתִּיו (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), אֲשֶׁר עֵקֶר הַיְיָדוּת הִיא רַק עַל-יְדֵי תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת. וַיֵּשׁ רְשָׁעִים גְּדוֹלִים הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁקָּלְקְלוּ כָּל-כָּף, עַד שֶׁנִּעְקְרוּ מִן הָעוֹלָם, וְעוֹד עֵקְרוּ אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מִשְׂרָשָׁם וְכוּ', וְהַכֵּל עַל-יְדֵי הַחֲכָמוֹת שְׁלָהֶם. וּבְאַמֵּת מֵה שֶׁנִּגְדַּד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַשְּׁטוֹת הַכִּי גְדוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כ"א, ל): "אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה נִגְדַּד הַשֵּׁם", הֵינּוּ דְּבַר שֶׁהוּא נִגְדַּד הַשֵּׁם, אֵין בְּזָה לֹא

חֲקֻמָּה וְלֹא תְבוּנָה, אֲלֵא כְּסִילוּת וְטִפְשׁוּת גְּמוּרָה וְכוּ'; כִּי בְּאֻמַּת
 בְּשֶׁכַל אָנוּשִׁי אִי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין כָּלֵל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ? יִתְבָּרֵךְ, רַק
 עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עוֹבֵר עַל כָּל הַחֲכָמוֹת (עֵינִי לְקוּיטִי-מוֹהֲרִין,
 חֶלֶק א', סִימָן פד), שֶׁהַחֲכָמוֹת הֵן הַקְּלָפוֹת וְהַמּוֹתְרוֹת וְכוּ', וְאִי אֶפְשֶׁר
 לְעֹבֵר עֲלֵיהֶן רַק עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, שְׁעוֹבֵר מֵעֹבֵר לְעֹבֵר. וּבְאֻמַּת מִי
 שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵלּוֹ הַחַיִּים הַנִּצְחָיִים, וְיֵשׁ לוֹ
 חַיִּים טוֹבִים, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁכֵּל מַה שְּׁקוֹרָה עִמּוֹ, זֶהוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן קסה) עַל פְּסוּק (נִיגְרָא
 יט, יח) "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעְדָּךְ" (לְשׁוֹן רַע), הִבָּא עֲלֶיךָ, כִּי צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע
 "כְּמוֹדָךְ", כְּמוֹ שְׁאֵתָה הוּא, עֲדִין "אֲנִי הַיְיָ" הַהוּא הוֹלֵךְ עִמָּךְ בְּמִדַּת
 הַרְחֻמְנוּת.

וְלָכֵן צָרִיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בוֹ, וְתַמִּיד
 יִמְצָא אֲצֵלוֹ רַק אֶת הַטּוֹב, וְיִדוּן עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֵף פַּעַם לֹא
 לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאַחֲרִים כָּלֵל, וּבַפְּרָטִיּוֹת מֵאֵלּוֹ שְׁעוֹשִׂים עֲלֶיךָ בַּקִּנְיָת
 וְכוּ', מֵהֶם תִּלְעַג וְתִצְחַק, וְאֵל תִּפְגַּס עִמָּהֶם בְּשׁוּם וּפְנֻחִים וּבְשׁוּם
 דִּין וּדְבָרִים, מַה לָּךְ וְלָהֶם, שֵׁילְכוּ לְדַרְכָּם, וְאֵתָה תִּצְחַק בְּדַרְכְּךָ
 הַפְּשׁוּט וְהַתָּם, לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁכֵּל
 מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִי פְּרִטִית,
 כִּי דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ (חֲלִין
 ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמִטָּה, אֲלֵא אִם מְכַרְיִזִין עֲלָיו מִלְּמַעְלָה;
 (יּוֹמָא לח): וְאֵין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׁמוּכָן לְחִבְרוֹ; וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגַעַת
 בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָה אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא גִימָא; (בְּרַכּוֹת נח): וְאֶפְלוֹ רִישׁ גְּרַגְיָתָה
 (זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבִּיּוּבִין) מִן שְׁמִיא מוּקְמִינָן לִיה, מִנּוּ אוֹתוֹ
 מֵהַשְּׁמַיִם; וְדָבָר זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּשֶׁכַל אָנוּשִׁי, אִיךָ שֶׁהַכֵּל רַק
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּהַשְׁגָּחַה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה. וְלָכֵן צָרִיכִים רַק לְהַתְּחַזֵּק
 בְּאֲמוּנָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֵׁיזְכֶּה לְאֲמוּנָה.

וְזֶה כָּל עֲנִין הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ, שֶׁכָּל-כֶּף הַרְבֵּה רַבֵּנוּ ז"ל
 לְדָבָר עִמֶּנּוּ, כִּי אֲמוּנָה וְתַפְלָה הוֹלְכוֹת יַחַד, כִּי לֹא יִתְפַּלֵּל אָדָם,
 אֲלֵא אִם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁאֵינּוּ מְסַפֵּר לְזוּלַת כָּל מַה

שְׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְעֹזֵר לָךְ מְאוּמָה, אָלָּא מְסַפֵּר אֶת
כָּל לְבוֹ רַק לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא בְּיָדָיו יָכוֹל לְעֹזְרוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תצד.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשֵׁרִי עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ חֶשְׁוֹן
ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּרֵּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק תִּחְזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּתְּפַעֵל
מֵאַף אֶחָד, דַּע לָךְ, שְׂרַבְנוּ ו"ל בָּא לְגֵאֵל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֶת
כָּל הָאֲנוּשׁוֹת כְּלָה, עַל-יְדֵי חֶרֶב הַתְּפִלָּה (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א',
סִימָן ב), וְכִמּוֹ שְׁאָמַר פֶּעַם רַבְּנוּ ו"ל: מְשִׁיחַ וְנֹעֵט אָפִי גַעְמָעַן דִּי
וְנֹעֵלֵט אֵן אֶ שְׁאֵס פִּילְאָוֶרַע [מְשִׁיחַ יְכַבֵּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּלִי
יְרִיָּה אַחַת]. כִּי הוּא מְגַלֵּה אֶת הָעֵנָן שֶׁל תְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין
קוֹנוֹ, וְיָמִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם
שְׁלוֹ, אֲזִי הוּא אֵף פֶּעַם אֵינוֹ לְבַד, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ —
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ כְּבִיכּוֹל עִמוֹ, בְּבַחֲיַנַּת (וַיִּקְרָא כו, יב):
”וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם”, וּפִרְשׁ רַש"י: עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְטַיֵּל
עִמְכֶם בְּגֵן-עֵדֶן, הֵינּוּ תַכְּף כְּפֶאֱשֶׁר אָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ
יִתְבַּרֵךְ, הוּא מְהַפֵּךְ אֶת כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ לְגֵן-עֵדֶן, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְקַבֵּל הַכָּל לְטוֹבָה, וְיִמָּה שְׂרַק יִקְרָה עִמוֹ, הוּא
הוֹלֵךְ עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל לְבוֹ לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ,
וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִגְאָל מִכָּל צְרוּחָיו. וְרוֹאִים בְּגֵי-אָדָם, שֶׁסֹּבְלוֹ סִבָּל
רַב מְאֹד, אֵף וְרַק מִחֲמַת הַשְּׁעָמוּם וְהַבְּטָלָה וְכוּ', אֵינִי לָהֶם מֵה
לְעִשׂוֹת וְכוּ', אֵינִי לָהֶם עִם מִי לְדַבֵּר וְכוּ', אֲבָל בְּרַגַע שְׁמַרְגִּילִים
עֲצָמָם לְדַבֵּר וּלְהִתְפַּלֵּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְכָל מְקוֹם בּוֹאֵם הֵם

פּוֹתְחִים פִּיהֶם וּמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי כָּל חַיֵּיהֶם נִתְהַפְּכִים
 לְגִן-עֵדֶן, אִין לָהֶם שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וַיּוֹדְעִים שְׁכַל מַה
 שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, הַכֹּל לְטוֹבָתָם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'),
 וְתָמִיד רַק נוֹתְנִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׁזֵה בְּעַצְמוֹ שְׁעִשׂוּעַ
 עוֹלָם הֵבֵא (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'); וְכֵן עַד הֶרְגַע הָאֲחֵרוֹן
 וְעַד הַנְּשִׁימָה הָאֲחֵרוֹנָה, הֵם מְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזִי הֵם הִכִּי
 מְאֹשְׁרִים וְהִכִּי בְּטוֹחִים, כִּי מַה כָּבֵד יִקְרָה לָהֶם?! הֵם צְרִיכִים
 לְהוֹצִיא אֶת הַנְּשִׁמָּה וְכוּ', אֲזִי מוֹצִיאִים אוֹתָהּ דְּרָךְ תְּפִלָּה, וְזֵה מַה
 שְׁמוֹבָא (תָּנָא דְּבִי אֶלְהוּ רַבָּה, פֶּרֶק טו): לְפִי שְׁכַל הַמְרַבֵּה שִׂיחָה וְתְפִלָּה,
 הֵם הַמְלַיִם אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִים
 דְּבוּרִים אֵלּוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, אֲזִי הוּא 'בְּרִסְלָכָר חֲסִיד' אֲמַתִּי, אֲשֶׁרִי לוֹ!
 הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תצה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשַׁרִי עָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ חֶשְׁוֹן
 ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה רַק לְבַטֵּחַ בְּהַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא בְּנֻדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ,
 וְהַסְמֵךְ-מִ"ם מַכְנִים בְּאֲדָם מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינּוּ
 רוֹצֵה בּוֹ, וְזֵה עֶקֶר כַּח הַטְּמֵאָה וְכוּ', וּבְאֲמַת הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ,
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְרוֹצֵה בָּךְ וּמְחַיֶּה אוֹתָךְ, וְעוֹזֵר לָךְ,
 וְנוֹתֵן בָּךְ חַיּוֹת לְחַיּוֹת, אֶלְא מְאֹז חֲטָא הַנְּחַשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שְׁהַכְנִיס
 זְהֵמָה בְּתוֹךְ חֲנוּה, שְׁהִיא הִסִּיתָה אֶת אָדָם, מְאֹז נִכְנְסוּ מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ
 בְּכָל בְּרִיָּה, כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה רַק לְהַרַע וְכוּ', וּכְאֵלוֹ
 אֵינּוּ צְרִיף אוֹתָךְ וְכוּ', וְלֹא רוֹצֵה בָּךְ וְכוּ', זֶה זְהֵמַת הַנְּחַשׁ שְׁהַכְנִיס
 בְּחֲנוּה שְׁהַכְנִיסָה בְּאֲדָם, כִּי וְכֵה — עוֹזְרָתוֹ (יְבָמוֹת סג), אִם הָאָדָם
 הִיָּה מְזַכֵּךְ, אֲזִי הִיָּתָה אֲשֶׁתּוֹ עוֹזְרַת לוֹ בְּשַׁעָה שְׁעוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבְּרִים

וְגַלִּים, וְהִיָּתָה מְחַזְקֶת אוֹתוֹ, מֵה שְׂאִין כֵּן לֹא זָכָה — כְּשֶׁאִינוּ מְזַכֶּה עֲצָמוֹ, אֲזַי כְּנִגְדּוֹ, בְּשַׁעַה שְׁעוֹבְרִים עָלָיו מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים הִיא עוֹד שׁוֹבֵרֶת אוֹתוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשַׁרֵּי עָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה רַק לְהִיּוֹת חֲזֵק בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כְּלָל, אֲפֹלוּ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזֵק בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהוּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְכוּ', כִּי עֵקֶר הַטְּמָאָה וְהַזְּהֵמָה וְכוּ' לַעֲזֹב אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבִיכּוֹל, שֶׁהַסְּמִךְ-מ"ם מְכַנֵּס בְּדַעַת הָאָדָם, כְּאֵלוּ אֵין צְרִיכִים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה, וְזֶה עֵקֶר הַטְּמָאָה וְהַקְּלָפוֹת הַמְּסַבְּכִים אֶת הָאָדָם.

רְאֵה לְלַמֵּד הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲפֹלוּ בְּגִרְסָה, שְׂזָה הוֹרֵג אֶת הַסְּמִךְ-מ"ם, כִּי תִלְמוּד עוֹלָה כְּמִסְפַּר הַקְּלָפָה לִילִי"ת, נוֹקְבָא דְּסְמִךְ-מ"ם, הַמְּטַמְּאֵת אֶת הָאָדָם בְּטַמְּאֵת פְּגַם-הַבְּרִית וְכוּ', אֲשֶׁר מְשִׁם נְמֻשְׁכִים עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֲפִיקוֹרְסוֹת, כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', וְלִכֵּן הַתְּמַד מְאֹד בְּהַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וְזֶה יִצִּיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע. וְתִהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה לְגִרְסַי דְּךָ אַחַר דְּךָ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים מְסַכֵּת אַחַר מְסַכֵּת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַש"ס.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תשרי עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דע לך, פי העָקָר הוא הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהֵאֱמִין בוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁהוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְעַל זֶה צָעַק רַבְּנוּ ז"ל יוֹמָם וְלַיְלָה — לְהִתְחַזֵּק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְהִשְׁמֵר מִחֻמּוֹת שֶׁל הֶבֶל אֶפְלוֹ הֵן יֵצְאוּ מִפִּי גְדוּלֵי עוֹלָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, בְּאָמוּנָה בוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין שׁוּם חֻמּוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת, אֶלָּא לְזַרֵּק אֶת שְׁכָלוֹ הַמְּדַמָּה לְגַמְרִי, אֵין לוֹמֵר סְבָרוֹת בְּאָמוּנָה, אָמוּנָה זֶה בְּלִי חֻמּוֹת שְׁיִישׁ מְנַהֵג לְבִירָה, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם, עַל-יְדֵי מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּהַר סִינַי, וְאֵין לְזוּז פִּי הוּא זֶה מִהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, הַרְמַב"ם אוֹמֵר (פֶּרֶק ל', מֵהַלְכוֹת שַׁבָּת הֵלָכָה טו): הַמְּחַלֵּל שַׁבָּת בְּפִרְהֶסְיָה, דֵּינּוּ כְּגוֹי, יֵינּוּ יֵין נֶסֶף וְכוּ', וְלִכֵּן אִם רוֹאִים שְׂאָחֶךָ מְחַלֵּל שַׁבָּת, דֵּינּוּ כְּגוֹי הַכּוֹפֵר בוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵין פְּשָׁרוֹת בִּיְהוּדוֹת בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, מִי שְׂאוּכַל בְּשָׂר פְּגוּלִים טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת, הוּא מוֹמֵר לְהַכְעִים, וְהַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֻמּוֹת הוּא מְלֵא מִיְנוּת, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִזָּהֵר מִכָּל אֵלוֹ כְּמוֹ שְׁנֹזְהָרִים מֵאֵשׁ, כִּי עִם אֵשׁ לֹא מִשְׁחַקִּין, כִּי בּוֹדָאֵי יִשְׂרָאֵל (עַר וְעֵט פֶּאֶר בְּרַעֲנַט וְוַעֲרָן), וְכִמּוֹ-כֵן בְּעֲנִין אָמוּנָה, רַק זִזִּין כַּחוּט הַשְּׁעָרָה עִם אֵיזוֹ פְּשָׁרָה בִּיְהוּדוֹת, יְהִיָּה דֵּינּוּ כְּגוֹי גָּמוּר, וְזֶה בְּרוּר. וְצָרִיכִים לְחַזֵּר עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, צָרִיכִים לְדַעַת, אֲשֶׁר מֵה שְׂרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן רפ), שְׂצָרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶפְלוֹ רָשַׁע גָּמוּר, זֶהוּ יְהוּדֵי מְסַכְּן, שְׁנֶפֶל לְמַצָּב כְּזֶה, צָרִיכִים לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וּלְהִחְזִירוֹ עַל-יְדֵי-זֶה בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אָסוּר לְדוֹן אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁלוֹ, הַחֲלוּל שַׁבָּת שֶׁלוֹ, הָאֲכִילַת טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת שֶׁלוֹ וְכוּ' וְכוּ' לְכַף זְכוּת, צָרִיכִים לוֹמֵר לוֹ

בְּפָרוּשׁ: כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה מְחַלֵּל שַׁבֶּת, אַתָּה גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה אוֹכֵל בָּשָׂר פְּגוּלִין, סֵתָם הַכָּשֶׁר פִּיקֻטִּיבִי, אַתָּה מוֹמֵר לְתַאֲוֹת, וְעַל זֶה יָדוּוּ כָּל הַדְּוִיִּין, אִיךְ מִהֶפְכִּין עֲכָשׁוּ רַע בְּטוֹב וְטוֹב בְּרַע, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (ישעיה ה, כ): "שָׁמַיִם אוֹר לְחֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ לְאוֹר, מֵר לְמֵתוּק וּמֵתוּק לְמֵר" וְכוּ', וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְנַפֵּחַ עִמָּהֶם, כִּי שְׂאֵנִי מִינּוֹת דְּמִשְׁכֵּי וְכוּ', וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׂיִהְיֶה חֲזֵק בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִקְיָם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְלֹא יִרְצֶה לְעֲשׂוֹת שׁוּם פְּשָׁרוֹת בִּיְהוּדוּת, וְיִחְזֹר פַּעַם אַחַר פַּעַם, אֲשֶׁר מְחַלֵּל שַׁבֶּת דֵּינוֹ כְּגוֹי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְעַם גוֹי אֵין מִתְעַרְבִין בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, כִּי הִמְתַּחֲבֵר אֶל גוֹי, לְבִסּוּף גַּם הוּא יִהְיֶה גוֹי. וְלִצְעָרָנוּ הַרְבֵּי, הַכְּנִיס הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת הַרְעֵ-בָנִים שְׁלוֹ, שֶׁמְכַשִּׁילִין אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם כְּרִיתוּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַמְקַנָּה אֵינָה כְּשֶׁרָה לְגַמְרִי, וּבְפִרְט שְׁמַקְלִין הַרְבֵּה קוֹלוֹת לְנָשִׁים, הַרִי נִשְׁאָרוֹת נְדוּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַשׁוֹחֵט הוּא קַל גְּרִיק וּפּוֹחֵז, וְאֵינוֹ שׁוֹמֵר שַׁבֶּת, וְאִיךְ יְכוּלִים לְהַאֲמִין לוֹ עַל שְׁחִיטָתוֹ, שְׂזָה בְּנֵדָאֵי נְבִלָה וְטִרְפָּה, וְהַעֲרוֹב קְרוֹעַ, וְלֹא נוֹתְנִים לְתַקְנֹו, נִמְצָא, שֶׁמְחַלְלִים שַׁבֶּת בְּפִרְהֶסְיָה, וְכָל זֶה קוֹרָה כָּאֵן אֲצִלְנוּ בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר אָנִי רוֹאֶה בְּחוּשׁ, אִיךְ הָעֲבִירוֹ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי אִם יֵשׁ "רַב" כְּזֶה כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, שְׁכָל דַּעְתּוֹ הֵטְמָאָה — אִיךְ לְעַקֵּר אֶת הַיְהוּדוּת, אֲשֶׁר אֵין מְקַנָּה כְּשֶׁרָה לְנָשִׁים, אֵין שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה, וְאֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ הוּא אוֹסֵר... אֵין שַׁבֶּת כְּרָאוּי, כִּי אֵינוֹ מְנִיחַ לְתַקְנֵן אֶת הַעֲרוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד מִינֵי רִשְׁעוֹת שְׁעוֹשָׂה, אֲזִי פְּלֵא שְׁכָךְ הוּא וְכוּ', שְׁהַעֲבִירוֹ עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר צְדִיקֵי עֲלִיּוֹן רָאוּ אֶת זֶה מֵרָאשׁ מַה יִּקְרָה לְבִסּוּף, וְלָכֵן כָּל מִי שְׁרַק אוֹחֵז עִמוֹ, הוּא דוֹמָה לוֹ, יִהְיֶה מִי שְׂיִהְיֶה, יִהְיֶה אֲדָמוֹר, יִהְיֶה רַבָּנִים וְכוּ' וְכוּ', כְּלָם בְּדוּמָה לוֹ, וְהִיא כְּדָאֵי לְהַגִּיעַ לְכָאֵן לְיִבְנָאֵל לִירֵד אֶל הַשָּׂרֵשׁ פּוֹרָה רֵאשׁ וְלַעֲנָה, וְלִידַע מַהִיכֵן נוֹבְעֵת הַמִּינּוֹת וְהַכְּפִירוֹת — רַק עַל-יְדֵי קָלִים וְגְרִיקִים וּפּוֹחֵזִים הַמְזוֹלְזָלִים בְּמִצְוֹת, וְדוֹרְסִים בְּרַגְלֵיהֶם הֵטְמָאוֹת עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה...

כְּמָה מְסִירוֹת נַפְשׁ יֵשׁ לִי לְהַחְזִיק תְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-

סֵפֶר לְבָנוֹת, שִׁילְמָדוֹ תוֹרָה וְאַמוּנָה וְקִיּוּם מְצֻוֹת מְעֻשִׁיּוֹת, הֵרִי הוּא רוֹדֵף אוֹתָנוּ בְּכָל מִיַּי תַּחְבּוּלוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנַחְנוּ מִחֲזִיקִים מְעַמָּד, וְלָכֵן הָעֵקֶר הוּא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהִיּוֹת חֶזֶק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבִתְוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְוַתֵּר כִּי הוּא זֶה, אֲפִלּוּ עַל נִקְדָּה קִטְנָה, וְלִמְסַר נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת אֶת הָאֱמֶת, שֶׁהִיא אֲחֻדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכֻלָּם, בְּרִישׁ גָּלִי, לֹא לְהַתְבַּיֵּשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן.

הָעֵקֶר לְהַחֲדִיר אֶת לְמוּד הַלְכָה בֵּין אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁמָאֵד הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, כִּי בְּלִי לְמוּד הַלְכָה אֵין כְּלוּם.

יְהוּדֵי נִקְרָא רַק מִי שֶׁמִּתְנַהֵּג עַל-פִּי הַשְּׁלַחַן עָרוּף, וּמִי שֶׁנּוֹטָה מִהַשְּׁלַחַן עָרוּף, הוּא קַל שֶׁבִּקְלָיִם, וְלִבְסוּף יִתְלוּצֵץ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

אַמוּנָה וְשְׁלַחַן עָרוּף הוֹלְכִים בְּיַחַד, אֵי אֲפָשָׁר לְהַפְרִיד בֵּינֵיהֶם כָּלֵל, אֲדַרְבָּה אֵי אֲפָשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה, רַק עַל-יְדֵי לְמוּד הַלְכָה פּוֹסְקִים (עֵינִי לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), וְאֵת כָּל זֶה אַתָּה צָרִיף לִזְמַר הַשְּׂכָם וְהַעֲרַב לְכָל אֱלוֹ הַשּׁוֹמְעִים בְּקוֹלְךָ וְלֹא לְפָחַד, לְצַעֵק אֶת הָאֱמֶת הַבְּרוּרָה הַזֶּה, שְׁלָנוּ אֵין אֱלֹא הַשְּׁלַחַן עָרוּף.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תְּשַׁרֵּי עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן ה'תשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

מָה אִמַּר לָךְ! כָּל מִי שִׁיּוֹדֵעַ אֲפִלּוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת מְגַדְּלַת רַבְּנוּ ז"ל,

עליו למסור את נפשו, פשוטו כמשמעו, לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם. ובאמת צריך לזכר מה שעשה רבנו ז"ל עמו, ואז כבר יתנוצץ לו מעט דמעט גדלת רבנו ז"ל, וצריכים להפיר טובה לרבנו ז"ל, שהוציא אותנו מהבוץ וכו'. ועקר הכרת הטוב להוזיל מעות להדפיס ספריו הקדושים.

וצריך שתדע אם היתה לך חיות מספר, והספר הזה חזק אותך בעת מצוקה, והחיה אותך וקרוב אותך אל הקדוש-ברוך-ברוך ואל התורה, ראה פל ימי חייך להפיר טובה לספר הזה, ותשפך מעות כמים להדפיס את הספר ולהפיצו בכל העולם כלו, לא כמו שנוהג עכשו, על-ידי כפויי טובה, כל זמן שהם שבורים, הם מתחזקים מן הספרים הקדושים, בו ברגע שונכנסה בהם ישות וגדלות וגאות סרוחה, אזי כבר מזלזלים בספרים, ומשליכים אותם אחר גוים וכו', רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן, ומתלוצצים מזה וכו', אוי להם לכפויי טובה, ויקים אצלם מה שאמר החכם מכל האדם (משלי יו, יג): "משלם רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו".

ולכן מאחר שהספרים החדשים כל-כף מחיים אותך, ועל ידם זכית לצאת מהעצבות והדכאון וכו', וזכית כבר לסים עשר פעמים ששה סדרי משנה על ידם, וכן פעמים ש"ס, ופעם אחת ארבעה חלקי שלחן ערוך וכו' וכו', ולכן כל הצדקות שלך תן רק להדפסת הספרים האלו, שהחיו אותך בעת צרתך, וזה דבר פשוט עד מאד.

העקר הוא האמונה — אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מהר"ן, חלק ב', סימן ה'), וצריך לחפש בעצמו היכן אויחו באמונה, פי האמונה צריך שתתפשט בכל האיברים (עין לקוטי-מהר"ן, חלק א', סימן צא); אשרי מי שחזק באמונה בו יתברך. ועקר האמונה הוא בלי שום חכמות כלל, וזה מתבטא על-ידי שיחה בינו לבין קונו. ולכן אמר רבנו ז"ל בבטחון, שאנשיו יהיו חזקים באמונה, פי על-ידי שיחה בינו לבין קונו, נתחזקת אצלו האמונה הקדושה. ולכן יסוד היסודות בתסידות ברסלב הוא שיחה בינו לבין קונו, ובזה נבנית האמונה ביותר, פי אי אפשר לדבר עמו יתברך, רק אם יש לו אמונה ברוחה ומזככת,

כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ וַיֵּל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן סב), וּבְאַמַּת אִם הֵיְתָה לְאָדָם אַמוּנָה בְּרוּרָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, הֵיְתָה תְּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמַחֲמַת שְׂאִין הָאִמוּנָה אֲצִלוּ בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן אֵינוֹ מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ.

וּבְאַמַּת אִי אֲפָשָׁר לְהֵיוֹת יְהוּדֵי אַמְתֵּי בְּלֵי שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, תְּמִיד לְזַכֵּר אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֲצִלוֹ, וְתְּמִיד רַק לְחֶשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִסְיַח דַּעַת פְּרָגַע מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁהַסְמִיךְ-מ"ם שׁוֹנֵא אֶת רַבְנּוּ וַיֵּל וְאֵת כָּל הַקְּשׁוֹר אֵלָיו בְּאַמַּת וְכוּ', כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מִרַבְּנּוּ וַיֵּל, כִּי רַבְנּוּ וַיֵּל מוֹחֵק אוֹתוֹ לְגַמְרֵי. אָבֵל הַסְמִיךְ-מ"ם אֵינוֹ מְפַחַד מִכְּאֵלוֹ שְׂאִינָם אַמְתֵּיִם, וְאֲדַרְבֵּה שׁוֹלַח אֲלֵיהֶם אֲלָפִים וְרַכְבוֹת אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵינוֹ מְפַחַד מֵהֶם כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה הֵם שְׁלוּחָיו, וְדִי לְחַפְימָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נח, כ"ט תשרי עֶרֶב רֵאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה שְׁשָׂאלֶת עַל מְאָרֶם וַיֵּל (עבודת זרה יד): גְּמִירֵי דְעִבּוּדָה זָרָה דְאַבְרָהָם אֲבִינוּ אֲרַבְעָה מְאָה פְּרָקֵי הוִיָּן וְאֲנִן חֲמִשָּׁה תַּנָּן וְלֹא יְדַעִינָן מֵאֵי קְאָמְרִינָן וְכוּ', הַפְּרוּשׁ הוּא פְּשׁוּט, בֵּימֵי אַבְרָהָם אֲבִינוּ הָיוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה עוֹבְדֵי עִבּוּדוֹת זָרוֹת עִם כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת, עַד שֶׁהָיָה צָרִיךְ מִסְכָּתָא גְּדוּלָה שֶׁל אַרְבַּע-מֵאוֹת פְּרָקִים, כְּדֵי לְבַרֵּר אֶת הָאֲמַת, וְלְהוֹכִיחַ עַל כָּל הָעִבּוּדוֹת זָרוֹת שֶׁהִפְלִ שְׁקָר וְדַמְיוֹן גְּדוּל, אָבֵל אֲנַחְנוּ יֵשׁ לָנוּ מִסְכַּת עִבּוּדָה זָרָה עִם חֲמִשָּׁה פְּרָקִים בְּלָבָד, וְקִשָּׁה לָנוּ לְהַכְנִיס אֶת הָאֲמַת בְּעוֹלָם, שֶׁהִפְלִ שְׁקָר וְכוּב, עוֹשִׂים מִבְּנֵי-אָדָם מְמוֹר וְכוּ' עִבּוּדָה זָרָה וְכוּ', וְעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבֵל מִזֶּה כְּבָר אֲלָפִים

שָׁנָה, וְכֵן אֶצֶל הַגּוֹיִים, הַנְּבִיא הָיָה מְשַׁעַע וְחוֹלָה בְּמַחֲלַת הַנְּפִילָה, וְאוֹמְרִים שְׁעָלָה אֵז לַשָּׁמַיִם וְכוּ', וְלִכֵּן צָרִיכִים רַחֲמִים לֹא לְהִלָּכֵד בְּמַלְכֻת שְׁלֵהֶם. וְרוֹאִים, אֲשֶׁר מַעֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל סוּבָלִים עִם יִשְׂרָאֵל בְּיוֹתֵר, וְעַל כָּלֵם מַעֲמָלֵק, שְׂזָה הָרַע הַכּוֹלֵל הֵן מִבְּנֵי עֲשׂוֹ וְהֵן מִבְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל, שְׁכָלֵם סָבְלוּ מִהַרְוֹצָחִים הָאֵלוּ, וְעַם יִשְׂרָאֵל סוּבָלִים מְשַׁלְּשָׁתָם זֶה אֶלְפִים שָׁנָה, שְׁהוֹרְגִים בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מִיתוֹת אַכְזָרִיוֹת, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן אֶפְלוּ לְכַתֵּב, וְעַלֵּינוּ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹנֶן, וְתַעֲבִיר אֱלִילִים מִן הָאָרֶץ, וְכָל הָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרְתוּן. וְלִכֵּן זֶהוּ עֲנִין גָּדוֹל לֹאֹמֵר אַחֵר כָּל תְּפִלָּה אֶת תְּפִלַּת "עַלֵּינוּ לְשַׁבַּח" שְׁתַּקֵּן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, בְּשַׁעַה שְׁכַבְשָׁ אֶת יְרִיחוֹ, וְזוֹ סִגְלָה שְׁהַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יִתְעַרְבוּ בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא לְכוּן בְּקִרְיַאת שְׁמַע, וְלוֹמֵר מְלָה בְּמְלָה וְלִכֵּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד מְאֹד לְחֻזוּק הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי נַח א' דְּרֵאש־חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עַלֵּינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּזֶה הָעוֹלָם אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ, צָרִיכִים לְהִתְאַוֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְזֶה זוֹכִים עַל־יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּיטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): אֱמוּנָה זֶה סִדְרֵי זְרָעִים (שַׁבַּת ל"א); הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁמַכְנִיסִים גִּרְעִין שֶׁל זֶרַע בְּתוֹךְ אֲדָמָה חֲרוּשָׁה הַיָּטֵב, אֲזִי צוֹמַח וְגָדֵל, כְּמוֹ־כֵן אֱמוּנָה. אִם אָדָם חִזַּק מְאֹד בָּהּ, וַיִּדְעַ שְׁכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, זֶהוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יֵשׁ אַרְיִכַת אֶפִּים, שְׁזוּהֵי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת לְסַבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו.

וְרֵאִיתִי בַסֵּפֶר "תַּפְאֶרֶת שְׁלֹמֹה" (בַּהֲעֵלוֹתָד): "וַתִּנַּח עֲלֵיהֶם הַרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ" וְגו' (בַּמִּדְבָּר יא, כה), מֵהוּ הֶעֱנִין שֶׁל רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ? אֵלֶּא אִם הָאָדָם מְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָזִי הוּא תָּמִיד בְּנַחַת, שְׁזֶה וַתִּנַּח אוֹתֵיזוֹת וְנַח"ת, אָזִי שׁוֹרֶה עָלָיו הַרוּחַ שֶׁהִיא רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ. וְזֶה (קִהְלַת ט): "דְּבַרֵי חֻכְמִים בְּנַחַת נִשְׁמָעִים" (עֵין קִהְלַת ט, יז), אֵלֶּוּ שְׁשׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ מְדַבְּרִים בְּנַחַת, וַיֵּשׁ לָהֶם סְבָלָנוֹת, וְזֶה מְרָאָה שֶׁנַּעֲשׂוּ כִּסָּא וּמְרַכְבָּה לְשִׁכְנֵי עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

וְלִכֵּן רָאָה לְקִנּוּת לַעֲצָמָךְ מֵדַת הַסְבָּלָנוֹת, וְלֹא לַעֲעַק וּלְהַתְפָּרֵץ וְכוּ', רַק דְּבַרֵי חֻכְמִים בְּנַחַת דִּיקָא נִשְׁמָעִים, תְּדַבֵּר לְאֵט וּבְדִרְךָ אֶרְךָ וְכוּ', וּבְזֶה אִתָּהּ מְגַלֶּה שְׁשׁוֹרֶה עָלֶיךָ הַשִּׁכְנָה, וַיֵּשׁ לָךְ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּת, שֶׁמֶשֶׁם נּוֹבַעַת אַרְיַכַת אִפִּים.

תַּתְּבוּנָן הֵיטֵב מָה עָבַר עַל מוֹהֲרַיִת ו"ל, אִיזָה סְבָל סְבָל, הֵן מִבְּנֵי בֵיתוֹ וַיִּלְדָּו וְכוּ', וְהֵן מִבְּחוּץ בֵּין מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלַמִּידֵי רַבְּנּוֹ ו"ל, שֶׁלֹּא הִסְפִּימוּ עִמּוֹ, וְהֵן מְאֵלוֹ הַחֹלְקִים, שֶׁהַתִּירוֹ אֶת דְּמוֹ מִמֶּשׁ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְהַשְּׂאִיר לָנוּ "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם אוֹצְרֵי אוֹצְרוֹת שֶׁל סוּדוֹת וְרָזִים נִפְלְאִים, וְלִכֵּן תַּתְּפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל מֵדַת הַסְבָּלָנוֹת, וְזוֹ הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה לְאָדָם, שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תקא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, עֲרַכְשֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נַח א' דְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ חֲשׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

יְדוּעַ, שְׁרַבְנוּ ו"ל עוֹרֵר מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְלַמֵּד תְּקוּנֵי זֶה, אֲפֵלוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְלֹא רַק בְּחֵדֶשׁ אֲלוּל, וְגַם הוּא נִהַג כָּךְ, וְאָמַר, שֶׁכָּל הַחֻכְמוֹת וְהַסּוּדוֹת טְמוּנִים וְגִנוּזִים בְּתוֹךְ סֵפֶר הַתְּקוּנִים. וְלִכֵּן

הוא דבר גדול להרגיל עצמו ללמד בכל יום בספר התקונים, אשר אפלו האמירה בעלמא, זה מאד מסגל להנשמה.

ידיוע, שהאריו"ל נתן תקון לבעל תשובה לומר בכל יום חמשה דפים זהר וחמשה דפים תקוני זהר. ולכן אל תהיה בטלן, תראה גם-כן להרגיל עצמך לומר בכל יום חמשה דפים זהר וחמשה דפים תקונים, וזהו דבר גדול מאד מאד, ומסגל מאד לנשמה. ובפרט היום, שכבר נדפסו ספרי הזהר והתקונים עם אותיות גדולות ומאירות עינים, וכן פרושים קלים ונעימים, ועל-כן זה לא כל-כף קשה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומקיים זאת בכל יום.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תקב.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר נח א' דראש-חודש חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם כסף הפדיון, יעזר הקדוש-ברוך הוא, שימסקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון, ותראה כבר ישועה, גם גלוי ממנו יתברך.

ידיוע, שרבנו ו"ל הזהירנו מאד מאד על המחשבה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): במקום שאדם חושב, שם כל האדם; ולכן צריכים לחשב רק ממנו יתברך תמיד. ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט'), אשר מחשבות רעות זה יצר הרע, ומחשבות טובות זה יצר הטוב; ולכן בזה יבחן אדם היכן אוהו, הינו במה הוא חושב — אם חושב בטוב, סימן שנמצא תחת יצר הטוב, ואם חס ושלום, להפוך, אזי נמצא תחת היצר הרע. ואמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן מו): עם המחשבות הוא יכול לעלות עד אין סוף ברוך הוא. וכן הוא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלד): על-ידי שהוא

שׁוֹתֵק, עוֹלָה עַד הַפֶּתֶר. וְזֶה (מִנְחוֹת כֵּט:): שְׁתֵּק, כִּף עֹלָה בְּמַחְשָׁבָה. וּמוֹבָא בְּתַקוּנֵי זֵהר (תַּקוּן יט), שֶׁהַמַּחְשָׁבָה הִיא עוֹלָה עַד לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ'; חֲכָמָה עֲלָאָה אֶתְקַרֵי מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיֵלָא לְעֵילָא מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיֵלָא מִפְּלֵהוּ מַחְשָׁבָה דְּלִית לְעֵילָא מִינָהּ, וְהִיא סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין עֲלָאָה דְּכָל עֲלָאִין וְכוּ'; הֵינּוּ כָּל מַה שְׁאַדָּם מִפְּשִׁיט מַחְשָׁבָתוֹ מִהֶבְלֵי עוֹלָם הַזֶּה, עוֹלָה מַעְלָה מַעְלָה, עַד שְׁנֹדֶבֶק לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַל-יְדֵי שְׁמוֹת וַיְחֻדִים קְדוּשִׁים.

הַכֶּלֶל, שְׁצָרִיכִין לְשָׁמֵר מְאֹד עַל הַמַּחְשָׁבָה, שֶׁזֶה לְבוּשׁ שֶׁל הַנְּשָׁמָה. וַיֵּשׁ עֲשֶׂרָה לְבוּשֵׁין עַל גְּשָׁמָתוֹ, שֶׁזֶה סוּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, עֲשֶׂרָה מִינֵי מַחְשָׁבוֹת, זֶה לְמַעְלָה מִזֶּה וְכוּ', וְכָל זֶה בְּקִדְשָׁה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאַדָּם נוֹפֵל בְּעֲשֶׂרָה כְּתָרִין דְּמִסְאַבוּתָא, שְׁחוּשָׁב וּמְהִרְהֵר בְּכָל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַשְּׁגָת מְמוֹן וְכוּ', וּבִפְרֻטִּיּוֹת בְּנֵאוּף, רַחֲמָנָא לְצִלָן, הוּא מְטַנֵּף אֶת כָּל הַבְּגָדִים וְהַלְבוּשֵׁין שָׁלוֹ, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ; וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְשָׁמֵר עַל הַמַּחְשָׁבָה, וְלִהְרַגֵּיל עֲצֻמוֹ רַק לְחֻשָׁב מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, וְלַצִּיר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שְׁאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּרְאֶה לְפָנָי עֵינָיו תָּמִיד אֶת שֵׁם הַנִּי"ה בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַכְ-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נַח א' דְּרֵאשִׁי-חֲדָשׁ חֲשׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָּת הַבֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעְלַת הַשֵּׁם שְׁנוֹתָנִים. וְאָמַר, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּבֵד מִזְמִין אֶת הַשֵּׁם בְּפִי הַהוֹרִים, אֲבָל הָעֵקֶר לֹא לְרִיב,

וּמְכַל שְׁכֵן לֹא לְתַן שְׁמוֹת בְּדוּיִים שֶׁהַמְצִיאוֹ הַכּוֹפְרִים: שְׁחַר וְכוּ', טַל וְכוּ', עַל אָבְנִים וְעֵצִים וְצִמְחִים וְכוּ', חֵס מְלֶהֱזַכִּיר שְׁמוֹת כָּאֵלוֹ, כִּי הֵם כּוֹפְרִים בְּכַל, וְלִכֵּן רוֹצִים לְהִרְאוֹת שְׂאִין עֲרֵף לְשְׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים וְכוּ', וְאִין הַמְּשֵׁף לְנִשְׁמָתוֹ (רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עֲפָרָא לְפּוּמִיָּהוּ). וְלִכֵּן נוֹתְנִים שְׁמוֹת בְּדוּיִים עַל יָמִים וּנְהָרוֹת, עַל עֵצִים וְאָבְנִים וְכָל מִינֵי צִמְחִים וְחַיּוֹת וְכוּ', וְלָנוּ אִין אֵלָא דְבַרֵּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, שְׂאֲמָרוּ (תַּנְחוּמָא הַאֲזִינוּ): לְעוֹלָם יְבָדִק אָדָם בְּשְׁמוֹת לְקָרָא לְבָנוּ שֵׁם הָרְאוּי לְהִיּוֹת צְדִיק, כִּי לְפַעְמִים הַשֵּׁם גּוֹרֵם טוֹב אוֹ רַע, עֵינֵי שָׁם; וְכֵן מוּבָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ, הַרְבֵּי אֱלִימְלָךְ זִי"ע (נַעַם אֱלִימְלָךְ בַּמְדַּבֵּר): כְּשֶׁנוֹתְנִים שֵׁם אַחַר צְדִיק, הַתִּינּוֹק יִהְיֶה צְדִיק כְּמוֹתוֹ.

עוֹד מוּבָא מִהַחֲכָם הָאֱלָקִי הַיְשׁ"ר מִקְּנֵדְיָא וְ"ל, דְּמִי שְׂשֵׁמוֹ יוֹסֵף מְסַגֵּל שְׂיִתְקַנְאוּ בּוֹ, וְכֵן יוֹסֵף עוֹלָה כְּמִסְפֵּר קְנֵא"ה, עֵינֵי שָׁם; עַם כָּל זֹאת הָעוֹלָם לֹא מְקַפִּידִים עַל זֶה, וְכֵן נוֹתְנִים אֶת הַשֵּׁם יוֹסֵף, וְהוּא שֵׁם מְסַגֵּל לְתַקוּן הַבְּרִית.

וּבְעֵינֵינוּ שְׂרוֹצִים לְתַן שֵׁם אַחַר סְבָא וְכוּ', אוֹ אֶחָד שֶׁלֹּא הִיָּה שׁוֹמֵר שְׁבֵת וְכוּ', עֲלִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר שְׁנוּאָה הַמַּחְלָקַת וְכוּ', וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשָׁבָא לִידֵי זְלוּל אָבָא וְאֲמָא וְכוּ', וּמְכַל שְׁכֵן כְּשֶׁמְצַעֵר אוֹתָם, צְרִיכִים תָּמִיד לְדַעַת, אִם זֶה שֵׁם שֶׁל אֶחָד מִהָאֲבוֹת אוֹ מִהַשְּׁבֻטִים אוֹ מִהַנְּבִיאִים וְכוּ', תָּמִיד לְחֻשָׁב בְּעֵת קְרִיאַת הַשֵּׁם אַחֲרֵיהֶם, וְהַהוֹרִים יַחְשְׁבוּ שֶׁזֶה אַחַר הַסְּבָא וְכוּ', וְכֵן פּוֹטְרִים עֲצָמָם מִמַּחְלָקַת, וְהַכֹּל בָּא עַל גְּבוּל, הַשֵּׁם נִקְרָא עַל הַסְּבָא וְכוּ', וְהַכּוֹנֵה הִיא אַחַר הַצְּדִיק אוֹ הַנְּבִיא שֶׁנִּקְרָא בָּהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אִין מַחְלָקַת כָּלָל, וּמְשַׁמַּח אֶת אָבָא וְאֲמָא, שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל עַד מְאֹד.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב-שְׁבֵת-קַדְשׁ לְסִדְרָא נַח א' דְּרַאשֵׁי-חַדְשׁ חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִשְׁיֵגוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ

הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", הַגֵּרִים בְּעִירַת יְבִנְאֵל, הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמַר אוֹתָם מִכָּל רַע, וַתִּמְשַׁךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׁבָעוּלָם לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה בְּשִׁקִּיּוֹת רַבָּה, אִישׁ אִישׁ כְּפִי יְכַלְתוּ וּכְפִי מְדַרְגָּתוֹ, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאֵנוּ לְיְבִנְאֵל, שֶׁהוּא מְקוֹם שְׁקֵט, שְׁנִזְכָּה לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּכְמֵאמָרָם ו"ל (יְרוּשָׁלַיִם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הַלְכָה ח'): בֵּינוֹן שְׁקִיבִלְתָּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעַלָּה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלּוּ לֹא חֲטָאתֶם מִימֵיכֶם. וְאָמְרוּ (מְנַחוֹת קי.): כֹּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה, אֵינוֹ צָרִיף לֹא עוֹלָה וְלֹא חֲטָאת, וְלֹא מְנַחָה וְלֹא אֲשָׁם. וּבִזְהַר הַקְּדוּשׁ מִפְּלִיג מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁאֵין פְּרָשָׁה שְׁלֵא יִדְבַּר מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְשִׁקֵּד בְּתוֹרָה, וְאֵיף שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת פְּתוּחִים אֲז לְפָנָיו. עַל-כֵּן רְאוּ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלַכְּם רַק בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ כָּלֵל עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרוֹצֵה לְעַקֵּר אֶתְכֶם בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵה שְׂאֵתָם אוֹכְלִים, כִּי אֲכִילַת טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת מְטַמְטְמִים אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת וְהַשִּׁכְּל, וּמוֹלִידִים מְדוֹת וְתַאוֹת רַעוֹת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם, וְעַל-כֵּן תִּדְקְדְּקוּ לְאַכֵּל בְּשֵׁר רַק מֵהַשּׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל בְּנְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת, בְּשֵׁר חֲמוּרִים וּגְמֵלִים מִמֶּשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוֹת, וְעַל-כֵּן אֵל תֵּאבּוּ וְאַל תִּשְׁמְעוּ לְאַף אֶחָד, רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְאַכֵּל מֵהַשּׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, וְכֵן תִּרְאוּ לְעַשֵּׂר בְּעַצְמְכֶם אֶת הַפְּרוֹת וְהַיְרִקוֹת, כִּי אֵין לְסַמֵּךְ עַל הַהֶכְשֵׁר שֶׁם כָּלֵל כְּפִדּוּע לְכֶם, וְלָמָּה לְפִטְטֵם אֶת עַצְמוֹ עִם מַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים עַל לֹא דְבַר.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִחַזִּיק אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְאַל תִּנְיָחוּ שׁוּם גּוֹרֵם מִבְּחוּץ, שְׂיֻכַּל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם. רְאוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים רַק בּו יִתְבַּרְךָ, וְאֲז הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְתִהְיוּ תָּמִיד שְׂמוּרִים מֵהַכָּל, כִּי הַדְּבָקוֹת בּו יִתְבַּרְךָ, זֶהוּ עֵקֶר הַחַיִּים וְהַעֲרִבוֹת.

אֲשֶׁרֵנוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקֵנוּ, שְׁאֵנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, נַחַל

נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה זי"ע, הַמַּחֲיָה וּמַחֲזִיק אוֹתָנוּ תָּמִיד, טוֹב לְהוֹדוֹת
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְרֵאוי לָנוּ
 לְהַחֲזִיק בְּרַבְּנוּ ו"ל כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֵךְ הַרְבֵּה מְאֹד,
 שְׁלֵבֵל נִדְחָה מְרַבְּנוּ ו"ל, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי
 יִנִּיחַ אֶת הָאֲדָם לִילֵךְ בְּכָל מְקוֹם, אֲבָל הָעֵקֶר לְעַקֵּר אֶת הָאֲדָם מְרַבְּנוּ
 ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל מַחֲדִיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֵךְ, וּמְדַרְיָנוּ
 בְּדַרְךְ הָאֲמוּנָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים, בְּעֶצֶם עֲצָמֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
 יְתַבְּרֵךְ, כִּי מֵרֵב גְּלוּי אֱלֻקוֹת שְׂרַבְּנוּ ו"ל מְגַלָּה לָנוּ, אֲזַי מְקַבְּלִים
 מֵעֲצָמֵיּוֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ לְבַד, שֶׁזֶה כָּל עֲנִיָּן הַתְּבוּדָדוֹת, לְהִיּוֹת נִכְלָל לְגַמְרֵי
 בּוֹ יְתַבְּרֵךְ, וְעַל-כֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל מְקַרֵּב וּמְקַרֵּב לְנִתְקוֹ
 וּלְרַחֲקוֹ מְרַבְּנוּ ו"ל. וְלָכֵן רֵאוי לָנוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֵךְ בְּכָל
 יוֹם, שְׁלֵבֵל נִתְרַחַק מְרַבְּנוּ ו"ל, וְשׁוֹם גּוֹרֵם בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְנִתְקָנוּ
 מִמֶּנּוּ, רַק נִשִּׁיר בְּכָל יוֹם: "בָּךְ רַבְּנוּ נִגְיָלָה, בָּךְ רַבְּנוּ וְנִשְׁמָחָה",
 אֲשֶׁרֵנוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְכֶם וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם,
 שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת...

ט"ז תקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן הַתַּנְשׂוּא.

שְׁלוֹם ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין בִּיכְלָתִי עֲכָשׁוּ לְסִדְרַ נֶסַח, תֵּרְאוּ אֶתֶם לְעִשׂוֹת
 נֶסַח, כִּי עוֹבֵר עָלֶי הַרְבֵּה הַרְבֵּה מְרוֹת מ"בֵּית" וּמִבְּחוּץ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ
 מַה יֵּצֵא מִכָּל הָעֵסֶק וְכוּ', נִתְקַיֵּם בִּי (מִיכָה ז, ו): "אֵיבִי אִישׁ אֲנִישִׁי
 בֵּיתוֹ", וּפְרָשָׁה סוֹחֶבֶת פְּרָשָׁה שְׁנֵיָהּ וְכוּ'.

תֵּאמֵר עֲכָשׁוּ ל... שְׂאֵנִי מִשְׁתַּדֵּל לְשַׁלַּח הַיּוֹם חֲזָרָה אֶת בָּנוּ ...
 כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׂמִכְנִיסִים אוֹתוֹ בְּמִלְפָּדֶת וְכוּ', וּבִינֵיהֶם ... מָה אֵמֵר
 לְךָ! אֵינִי יוֹדֵעַ מַה יִּקְרָה, אוֹ אֵיזוֹ יִשׁוּעָה גְּדוּלָּה מִן הַשָּׁמַיִם, כְּפִי
 הַצֵּעַר וְהָעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהִיסוּרִים מְרוֹרִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי כָּל הַבְּעַלִּי

חובות באים ביום אחד וכו', או, חס ושלום, אצטרך לעזוב את העולם, הקדוש-ברוך-הוא יעשה כמו שהוא יודע שטוב בעבורי.

אבל זאת אצנה אותך בתור "צנאה" ממש, שאני רוצה להקבר דיקא ב"יבנאל", במקום שקרתי, ואפלו שלא יניחו, אני תעשו כל מיני מאמצים ולא לותר כלל וכו', העקר שיהיה על המקום ההוא דיקא, ובנה תעשה עמי חסד של אמת.

כל זה אני כותב לך בדעת שפויה, תהלה לאל, אף צרות כאלו שעוברות עלי בפעם אחת איני זוכר עדין, ואני מרגיש אידך שאני מרגיש, ועל-כן פתבתי לך את כל זאת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר לך-לך, ב' השון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

הנה במשך היום עברו הרבה שנויים מאז שפתבתי המכתב הראשון.

הנה בענין ... לדעתי, מה שאתם יכולים לדבר עם כמה רבנים, זה טוב מאד, אבל תדע כי הם משפעים מהסמ"ך-מ"ם מאד, כי הוא בלשונו השקרית נראה שעשה להם שטיפת מוח, כי היום הלך ... אל העורך של העתון ... והוא בעזרתו טלפן לפניו אל הסמ"ך-מ"ם, ושניהם צחקו מאתנו מהכל וכו', ועל-כן אני רואה כי לא פדאי יותר לרוץ אחריהם, אתם רק ראו להדפיס עתון אחר עתון, ותקחו את הרשימה של כל בית ... ותשלחו להם את "אור יבנאל", ושם יראו את האמת מי משקר וכו', אני ממשיך בדרךכי, אף שעובר עלי מה שעובר ברוחניות ובגשמיות וכו', עם כל זאת אני מחזק את עצמי בו יתברך, כמו שפתוב בדוד המלך (שמואל-א)

ל. ו: "וַיִּתְצַר לְדָוִד מְאֹד כִּי אָמְרוּ הָעָם לְסַלְקוֹ, כִּי מָרָה נִפְשׁ כָּל הָעָם עַל בְּנָיו וְעַל בְּנוֹתָיו, וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּה' אֱלֹהָיו" וגו', אוֹתוֹ דָּבַר עֹבֵר עָלַי מִכָּל הַצְּדִידִים.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמִּי גַם נִגְלָה וּפְטָרְנִי מִצָּרָה אַחַת, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, וְעַכְשָׁיו אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁעֹזֵר לִי בְּשָׂבוּעוֹת אֱלֹהִים, גַּם מִשָּׂאֵר הַצָּרוֹת אֲזַכֶּה לְהַפְטֵר.

עַכְשָׁיו אֲנִי כֹבֵד נִשְׂאָר פֶּה עַד אַחַר הַבְּרִי-מִצָּה שֶׁל בְּנֵי, וְאִז אֲנִי נוֹסֵעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מוֹכֵן לְלֶכֶת עִם הַרִיק וּפּוֹחֵז הַזֶּה עַד הַסּוּף וְכו', אֵינִי חוֹזֵר בֵּי, אַחַר שֶׁהִכְשִׁיל כָּל-כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים אֶת הַרְבִּים וְכו' עִם מְקַנְהָ מִקְלָקֶלֶת וְכו', וּשְׂאֵר עוֹלוֹת שֶׁעָשָׂה בְּעִנְיַי דַּת וְכו', אֵינִי מִתְחַרֵּט כְּלָל, שֶׁיִּדְפְּסוּ עוֹד עִתּוֹן "אוֹר יִבְנֵאל" וְעוֹד עִתּוֹן בְּכָל שָׂבוּעַ, עַד שֶׁתִּגְלֶה כָּל שְׁחִיתוֹתָיו.

לִי אֵין כֹּבֵד מֵה לְהַפְסִיד, מִמִּילָא כֹּבֵד עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים הַרְבֵּה בַּחַיִּים, אֲזִי מֵה יֵשׁ לִי לְהַפְסִיד?! וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, לֹא כְּדָא לְהַכְנִיעַ וְלְהַתְבַּזּוֹת עֲצָמָנוּ כָּל-כָּף עִם ... וְכו', תִּאֲמִין לִי, שֶׁלֹּא צָרִיכִים אוֹתָם וְכו', סוּף כָּל סוּף תִּתְפָּרֵס הַשְּׁחִיתוֹת שְׁלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה אוֹ שִׁילָךְ אוֹ שִׁיעֹזֵב אוֹתָנוּ.

בְּעִנְיַן שֶׁהִזְמִינוּ אֶתְכֶם לְסַעֲדָה בְּ... אַתֶּם צָרִיכִים לְהַתְנוּת תְּנָאִי כְּפוּל, אִם הַסְּמ"ך-מ"ם יִהְיֶה שָׁם, אֲנַחְנוּ לֹא נִהְיֶה שָׁם. אָדָם שֶׁבָּזָה אֶת הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, אֵין אֲנוּ רוֹצִים לְשָׁבֵת עִמּוֹ יַחַד תַּחַת קוֹרֵת גַּג אַחַת. וְכֵן אַתֶּם צָרִיכִים בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת, כִּי גַם חֲסִידֵי ... לֹא יוֹשְׁבִים בְּחֶדֶר אַחַד עִם מִי שֶׁמְבַזָּה אֶת רַבָּם.

מֵה אִמַר לָךְ! הַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה דָּוִד הַמְּלֶךְ כְּנִ"ל, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ אֵף אַחַד, וְעַם כָּל זֹאת הִחְזִיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה.

קבלתי לנכון את הכל, רק השבועה עמודים של ... נקטעו מהצדדים, ולכן כדאי לשלח את זה דרך הידאר. ורק "מדור הלכה" כן כדאי לשלח תכף-ומיד, כי זה נדפס מידי.

טוב יותר לכתב באמצע העמוד, וכך המכונה אינה מוחקת את זה.

הנה כמה נשים בקשו ממני מאד, אשר אין להן עזרת נשים, והן עומדות בחוץ בקור, בכך היה טוב לסדר חזרה את הוילונות, כי הן סובלות הרבה מאד. ובאמת הן צודקות, כי אני אמרתי את זה רק לענין ראש השנה, שהיה קבוץ גדול, תהלה לאל, ולא היה מקום, וגם לא ידעתי אילו טפוסים תסתובבנה בין הנשים וכו', אבל עכשיו היה טוב ונכון להחזיר את הוילונות, שתהיה להן עזרת נשים, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו כבר להתחיל ולגמר את בית-המדרש הגדול.

הכפל הדבר, מאד מאד אבקש להחזיר את הוילונות, שתהיה עזרת נשים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מתפלל עליך ועל כל אנשי שלומנו, ונזכה כבר לראות במפלתו של הסמ"ך-מ"ם ועלית המלכות דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

... אמרה לי בטלפון, שיש לה ספור מענין בית-המדרש "שבת אחים", שלקח הסמ"ך-מ"ם כספים בעבור שפוצים, ולא עשה שום דבר, שתכתב דרך הפקס וכו'.

תכתב לי אם קבלת הכל.

ט"ז תקז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם שֶׁלַחְתִּי חֲזָרָה אֶת בְּנֵךְ ... וְתֹאמִין לִי, שְׁעֲשִׂיתִי עִמָּךְ חֶסֶד נִפְלָא, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הִסִּיתוּ אוֹתוֹ הַרְבֵּה כְּמֵה אֲנָשִׁים, וּבִיגִינָהם ... וְאִם הִזָּה נוֹסֵעַ לְלוֹנְדוֹן, מִי יוֹדֵעַ מָה הִזָּה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, כִּי לְכָל הַפְּחוֹת אוֹ שְׂיִכְנָס לִישִׁיבָה שָׁם, אוֹ שְׂיַעְזוֹר לְךָ בְּעִבּוּדָה, וּלְכָל הַפְּחוֹת יִהְיֶה תַּחַת הַשְּׂגָחָתְךָ, כִּי לְאִשְׁתְּךָ אָמַר בְּטוֹיִים מְאֹד חֲרִיפִים כְּפִי שְׁשִׁמְעֵתִי בְּטִלְפוֹן: "אִם אֲנִי רוֹצֵה לְצִאֵת לְתַרְבוּת רְעָה" וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכִדּוּמָה, עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי לְקִנּוּת לוֹ כְּרִטִּים, וְשִׁיִּסַּע חֲזָרָה, אֵל תְּדַאָג בְּעִבּוֹר הַכֶּסֶף, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד מְאֹד. אוֹדוֹת הַפְּרִנָּסָה שְׁלֵךְ, אֲנִי אֶעֱשֶׂה תַעֲמוּלָה גְדוֹלָה אֲצֵל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמְּדֵי "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ" בְּאִשְׁדּוֹד וּבְכַנֵּי-בְרַק וּבִירוּשָׁלַיִם, שְׂיִקְנוּ דִיקָא אֲצִלְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ.

רְאֵה לְלַכֵּת עִם בְּנֵךְ בְּעַדִּינּוֹת, כִּי סִתָּם הִסִּיתוּ אוֹתוֹ, אֲבָל מָה אֶעֱשֶׂה, זֶה שְׂרַשְׁרַת שֶׁל צְרוֹת עֲכָשׁוּ וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ב' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

לְכָבוֹד ... תְּחִיָּה.

אוֹדוֹת הַסְּפוּר מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת "שְׁבַת אַחִים" מ... טוֹב מְאֹד

אָשֶׁר ט"ז תקט – ט"ז תקי בַּנְחַל קג

שְׁתַּכְתְּבִי אֶת זֶה בְּאֵר הַיֵּטֵב, וְלִשְׁלַח תִּכְתֵּב-וּמְיָד דְּרָךְ הַפְּקֵס, כִּי דְבָר
כְּזֶה מִצְוָה לְפָרְסָם, וּבְקָרוֹב אֶכְתֵּב בְּאֲרֵיכוֹת.

הַמֵּאֲחִיל כָּל טוֹב...

ט"ז תקט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְךָ-לֵךְ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְפָנַי שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת צִעַד כְּזֶה לַעֲזֹב אֶת הָעֲבוּדָה, קָדָם
תִּתְעַנֵּן אִם יִקְבְּלוּ אוֹתְךָ לְמַלְמֵד, וְאִם אֵתָה בְּאֵמֶת מִכָּשֶׁר לְזֶה,
וְעַל-יְדֵי תִפְלָה תִפְעַל הַכֹּל.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, הַהִכָּרַח לִי לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ מְרֹב הַטְּרָדוֹת בְּאִישׁוֹן
לְיִלָּה, וְעוֹד אֶכְתֵּב לְךָ בְּאֲרֵיכוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תקי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר לְךָ-לֵךְ, ב' חֶשְׁוֹן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתְּבִים.

לְדַעֲתִי ... צוֹדֵק, לֹא צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת שׁוֹם יַעֲסֹק עִם ... כָּלֵל, רַק
לִשְׁלַח וְכו'.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הֵם מְסַתְּפָלִים עָלֵינוּ בְּעֵין לֹא טוֹבָה, כִּי לָהֶם
אֵין שׁוֹם דְּבָר לְמִכּוֹר, מִמָּשׁ כָּלוּם כָּלוּם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, אֶצְלָנוּ קוֹנְטְרָס
אֶחָד מִצִּיל נְפִשׁוֹת מִמָּשׁ, אֶצְלָם מְסַפְּרִים מוֹפְתִים ..., וְאֶצְלָנוּ
מְסַפְּרִים מוֹפְתִים מְקוֹנְטְרָס אֶחָד, חֲתִיכַת גֵּר שֶׁהִצִּיל נְפִשׁוֹת מִמָּשׁ

מִמְנוֹת לְחַיִּים, וְכַמְעַט שְׁאִין מְקוֹם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים
מִהִקוֹנֵטְרָסִים, וְדָבָר זֶה דוֹקֵר אוֹתָם מְאֹד. וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאֵי כָּלֵל
לְהִתְעַסֵּק עִמָּהֶם. וּבִפְרָט אַחֲרֵי שֶׁסִּפֵּר לִי ... מַה קָרָה עִמָּכֶם, שֶׁהֵייתֶם
אֶצֶל הָעוֹרֵף שֶׁל ... זוֹ סֵתֶם לִיצְנוּת, הֵם מְלֵאִים לִיצְנוּת. תִּאֲמִין לִי,
אֲשֶׁר דָּבַר רַבְּנוּ ז"ל יַעֲבֹר גַּם אוֹתָם (וְנֹעַט זֵי אֵיךְ אֵיבֵעַר קוֹמְעֵן)
[חֶסֶר].

אֹדוֹת ... תֹּאמֶר לוֹ, אֲשֶׁרִי לוֹ שְׁמֻקִּים הַמְצָנָה שֶׁל "לֹא תִעַמַד
עַל דַּם רַעֲף" (וַיִּקְרָא י"ט, טז), אֲבָל קָשָׁה לְהֵאֲמִין שֶׁהַעֲתוֹן יִכְנִיס
הַכֶּחָשָׁה, כִּי הָרִי אַחֲוֹתוֹ עוֹבְדֵת שָׁם, וְהִיא תִשְׁמֹר וְכוּ', רְאֵה לְכַתֵּב
לִי אֵת שְׁמָהּ בְּדִיוֹק אִם אֶפְשָׁר.

בְּיוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת-קִדְשׁ שָׁלְחוּ לָךְ עוֹד עֲתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל",
וּשְׁנֵי עֲלוֹנִים: וַיִּרְא חַיֵּי שָׂרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁעוֹר לִי כָּבֵד עַד עַכְשָׁו, יַעֲזֹר לִי גַם עַכְשָׁו
לְצֵאת מִכָּל מַה שֶׁסִּבְבוּנִי, וְאַזְכֶּה עוֹד לְרֵאוֹת אֶת "יִבְנֵאל עִיר
בְּרֶסֶלֶב" עַל אִפְסָם וְעַל חֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי וּמְפֹלֵת הַסֵּמ"ך-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ.

תִּגִּיד לִי ... שֶׁלֹּא כְּדָאֵי לוֹ לְבוֹא לְכָאֵן, אֲלֵא יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת
תַּעֲמוּלָה בֵּין הָאֲפָרִים וְתוֹשְׁבֵי יִבְנֵאל, וְתִבּוֹא עֲלָיו בְּרָכָה.

תִּשְׁלַח לוֹ הַעֲתָק מִהַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זְמַן לִי אֵיזָה אֲבָרָךְ חֲדוּשׁ גָּדוֹל בְּגִימְטְרִיאוֹת,
וּפְתַח מְדוֹר "פְּרַפְרָאוֹת לְחֻכְמָה" כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה, וְהוּא צְלִצְלֵל אֲלֵי
עַכְשָׁו, כִּי בְּתִבַּת "לִיקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" נִפְלָה טְעוּת, אֲנַחְנוּ הַדְּפֻסָּנוּ
"לִיקוּטֵי-מוֹהֲר"ן עִם יו"ד, וְצָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הַיּו"ד, כִּי אַחֲרַת
אֵינוֹ עוֹלָה 796, וְזֶה נִמְצָא שֶׁם שְׁתֵּי פְעָמִים כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֶצְמָךְ,
וְעַל-כֵּן תִּרְאֶה לְתַקֵּן שָׁם.

ט"ז תקיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי אֶת הַפֶּקֶס.

עֲכָשׁוּ אֲנִי נִמְצָא בְּמִצָּב לְחוּץ מְאֹד, וּבְעוֹד שְׁעֵתִים אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד בְּאֲרִיכוֹת הַכֵּל [חֶסֶר].

ט"ז תקיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ב' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלֻמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְגוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִצְלִיחַ דְּרַכָּם בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד מְאֹד לְקַיֵּם אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל, לְהֵיוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים תָּמִיד. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ, וְאָמַר: אִם אַתֶּם תִּהְיוּ שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, תִּהְיֶה טוֹבָה גְּדוֹלָה לְעוֹלָם, כִּי בְּזֶה שְׂאֲנַחְנוּ נִהְיֶה שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, נִזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְנִכְנָסֶת בָּהֶם אֲהַבָּה אֲמִתִּית, אֲשֶׁר כָּל-כֶּף חֲסֵרָה בְּפֶרֶט בְּשָׂנִים הָאֲחֻרוֹנוֹת, שְׁפֵלָם הוֹלְכִים מְמַרְמְרִים, וְכֹל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וּבְפֶרֶט הַנּוֹתִיקִים כָּל-כֶּף חֲפָצִים וְצִמְאִים לְדַת הַמְּקוֹרִית, וְהִיא נִמְנָע מֵהֶם כָּל הַזְּמַן, בְּאֲשֶׁר כָּלֵם מוֹדִים זֹאת בְּפֶה מְלֵא, וְעַד כְּדֵי כָּף, שֶׁהֵם בָּאִים אֵלֵינוּ וּמְבַקְּשִׁים אוֹתָנוּ, שְׂנֵקִים לָהֶם חוּגֵי בַּיִת וְשַׁעוּרִים לְלִמּוּד הַדַּת, מִי הָאֲמִין דְּבָר כְּזֶה שִׁיקְרָה כָּאֵן בְּמוֹשְׁבַת יַבְנָאֵל. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּתְמַלְאוּ אֶת בְּקָשׁוֹתֵיהֶם, וְתַקִּימוּ לָהֶם חוּגֵי בַּיִת לְלִמּוּד עֲקָרֵי הַיְהוּדוֹת, וְכֵן

שְׁעוּרִים לְלִמּוּד תּוֹרָה, וְתַזְמִינוּ אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּין כָּל הַתּוֹשָׁבִים, כִּי בַּפְּרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת סד.): תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. וְאָמְרוּ (רֹאשׁ הַשָּׁנָה יח.): בְּזֶמֶן שֵׁישׁ שְׁלוֹם, יִהְיוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמֻחָה. וְצָרִיכִים לְהוֹקִיעַ אֶת כָּל אֵלוֹ הַבְּעָלִי מַחֲלָקָת, וְלִגְלוֹת אֶת קִלּוֹנָם בְּרַבִּים, בְּאֲשֶׁר הֵם מְשַׁחֲתִים, וְאִינָם מוֹכְנִים לְעֶזֶר לְזוּלְתָם, אֶלָּא לְטוֹבַת כִּיסָם הַפְּרָטִי דוֹרָשִׁים.

נָא וְנָא, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! כָּל עֲבוֹדַתְכֶם צָרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְגִלוֹת וְלִפְרֹסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל הַתּוֹשָׁבִים, וְלִדְבַר עֲמָהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלְהַחֲדִיר בָּהֶם אֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּלִי שׁוּם כַּחַל וְשֶׁרֶק. וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְתִדְעוּ כִּי אָדָם הַזּוֹכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַתְּבַדֵּד עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ וְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא בָּא וּמְשִׁיחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי אֵין לוֹ מַה לִּירָא וְלִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה. וְזֶה מַה שֶּׁאַתֶּם צָרִיכִים לְעֲשׂוֹת. וּבַפְּרָט כָּאֵן בֵּיבְנָאֵל, שֶׁהוּא מְקוּם שְׁקֵט, מְקוּם הָרִים וְשְׂדוֹת, יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים! מִצַּד אֶחָד רְאוּ לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבַדְּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינְכֶם לְבֵין קוֹנֵכֶם בְּעֵקֶשׁנוֹת גְּדוּלָּה, וְלְהִיּוֹת רְגִילִים לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּמִצַּד שֵׁנִי רְאוּ לְגִלוֹת וְלִפְרֹסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוּם, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִהַסְּמ"ךְ-מ"ם אֲשֶׁר מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדְּכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִפֹּל וְיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, כִּי כָּל מַה שֶּׁמִּתְחַזְּקִים בַּתְּפִלָּה, נִתְגַּלֶּה עַל הָאָדָם אֹר אֱלֻקֵי, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל. וְתִכְף-וּמִיד כְּשֶׁמִּתְגַּלֶּה לְאָדָם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, אֲזִי כְּבָר אֵין לְסִמְ"ךְ-מ"ם שׁוּם שְׁלִיטָה, כִּי כָּל עֲנִיָּנוּ הוּא רַק לְהִסְתִּיר וְלִכְסוֹת אֶת אֲמַתַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבָּא וּמְלָבִישׁ עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים שׁוֹנִים, וּבָּא וּמְסַתֵּמַר בְּכָל מִינֵי שְׁחִיתוֹת וּגְנֻבוֹת וּגְזוּלוֹת, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נִתְקַיֵּם אֶצְלוֹ הַפְּסוּיק (תְּהִלִּים צב, י): "כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ ה', כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֵאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹוֹן".

אַשְׁרָנוּ מַה טוֹב חֲלָקָנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי

נִפְּלָא כְּזֶה, רַבֵּי אַמֶּת כְּזֶה הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְּלָאוֹת כְּאֵלוֹ,
טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן
עָלֵינוּ, אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פְּעַם אֲשֶׁרֵנוּ.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקיג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר לְדִלְיָה, ג' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר מְאֹד,
צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִימֵי הַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

אֲחֵרֵי שֶׁדַּבְּרָנוּ אֶתְמוּל בְּלִילָה וְכוּ', כְּפִי שְׁאֵנִי מִבֵּין מִמְּנָה, הִיא
רוֹצָה שְׁלוֹם לְפִי דְרָכָה... וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, אֵל תְּבַטֵּל עֲדִין אֶת
הַמְּשַׁפֵּט נִגְדָה, כִּי זֶה מַה שֶׁהִרְתִּיעַ אוֹתָהּ וְהִבִּיאָה אֵלַי, עַד שֶׁדַּבְּרָנוּ
שְׁלֹשֶׁתָנוּ דְרָךְ הַטְּלָפוֹן בְּמִשְׁךְ שְׁעָה וַחֲצִי.

עַם כָּל זֹאת הֵייתִי כֵּן מִיַּעַץ לָךְ לְהִגִּיעַ לְכָאן לְכַמָּה יָמִים, מִיּוֹם
חֲמִישִׁי עַד יוֹם שְׁנִי, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָךְ אֵיזָה קֶשֶׁר עִם הַיְלָדִים, וְכֵן שְׁלֹא
תִטְעַן שְׂאֵתָה לֹא רְצִיתָ אֶת הַשְּׁלוֹם.

כְּפִי הַנִּרְאָה זֶה בְּרַכָּה לְבַטְלָה... אַךְ אֲצַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֹּל
יְכוּל לְהֵיוֹת, וְאֵנִי רַק מְקַנְהָ אֶת הַטוֹב שֶׁיֵּצֵא מִזֶּה. אֵתָה אֲחֹז בְּשִׁלְיָה,
וְלֹה יַעֲצֵתִי שֶׁתִּקַּח עוֹרֹךְ-דִּין מִשְׁלָה, וּשְׁנֵי הָעוֹרְכֵי דִין יִתְקוּטְטוּ, כִּי
הִיא בְּקִשָּׁה מִמֶּנִּי לְדַחֵק עָלֶיךָ שֶׁתְּבַטֵּל אֶת הַדִּין וְהַמְּשַׁפֵּט, וְאֲשֶׁר
דָּבַר זֶה הוּא בְּבַחֲיַנֵּת 'הַרְצַחְתָּ וְגַם יִרְשַׁתָּ'.

עַם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה מְאַמְצִים לְקַפֵּץ לְכָאן לְכַמָּה יָמִים, וְנִרְאָה
אִיךָ יִפֹּל דְבָר.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי כֵּן הוֹלְכִים

החיים — עליות וירידות, ואין אדם יודע מה מחכה ומצפה לו ביום המחרת וכו', העקר להתאזר במדת ההתחזקות, שיהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה אני לא אברח מהקדוש-ברוך-הוא, כי רק הוא מנוסי, ורק אליו אצטרך סוף כל סוף לחזור, אזי מדוע לא אחרזר כבר עכשו בעודי בגופי הגשמי.

ראה לקבצ לַעצֶמֶךָ קביעות עתים לתורה בכל יום, אפלו מעט דמעט — הן במקרא, הן במשנה הן בגמרא והן בשלחן ערוך, אָשׁר אין למעלה מזה, כי רק זה ישאר מאתנו, כי "מינו כצל עובר" (תהלים קמד, ד), ועל כלם — ראה לפרש שיחתך אליו יתברך אפלו חמש דקות ביום, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל פרט ופרט שאתה צריך בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את אשור העברת הדירה, ותשואות חן לך על זה.

מה אמר לך! אני מצפה בכל יום לשמע בשורות משמחות מאשתי, ונסיתי כמה פעמים לצלצל אליך ולא יכולתי להשיגך. ראה לבשר לי תכף-ומיד בשורות משמחות ותשמחני, כי אתה קשור בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע כי אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו צריכה להיות תשוקתנו. ומצד שני — אסור להתפעל משום בריה שבעולם, יהיה

איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, לפחד צריכים רק מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו ולא מבני-אדם. העקר לא לצאת מגדרי השלחן ערוף, ועל דבר זה שם לנו רבנו ז"ל יסוד גדול — ללמד בכל יום שלחן ערוף, הינו מצד אחד להתבודד הרבה עמו יתברך, ולהכלל באין סוף ברוך הוא, ולירא ולפחד רק ממנו יתברך, ומצד שני לא לצאת מגדרי השלחן ערוף, שהוא חיינו וארץ מינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב פל הימים, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לאחר ישוב הדעת הרבה התישבותי, לא פדאי לכם כלל לעשות מודעות וכו', כי בדרך כלל עתון הנה קוראים את זה, ואחר-כך זורקים אותו, וכמשף שבוע שבועים הכל נשכח, מה שאין בן אם מתחילים לבחש בסיר הנזבל וכו', יוצא ריח רע עד מאד. ולכן אנחנו עשינו את שלנו, הלכתם אל העורך של ... וכן אנשי שלומנו הקלו אל כמה מרבני ... ויותר מזה אתם לא מחיבים לעשות שום דבר, רק למחות דרך העתון "אור יבנאל", אשר שם תמחו מחאות נמרצות, ותכתבו פל מה שאתם רוצים, ואף אחד אינו יכול למנע אתכם, כי זה עתון שלכם, ורק זה יועיל, פי נשלחו אל פל ... בארצנו הקדושה, ואם יהיה ההכרח, תשלחו בכל העולם פלו.

עליך לדעת, פי אין לנו להתחנף אליהם כלל, פי גם הם ליצים גדולים, והם מקנאים בנו מאד, פי סוף פל סוף בלי רבי עם גוף גשמי וכו', שיתקבצו כמעט שלשת אלפי אנשים בראש השנה בציון רבנו ז"ל, זהו פלא גדול, פלאי פלאות, וכל העולם מקנאים בזה, ובעזרתו יתברך, אנו יודעים מי הביא את פל הקבוץ הקדוש

הַזֶּה לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה — אִם לֹא הַקּוֹנְטְרָסִים שְׁאֵנוּ מְפִיזִים
 לְאַרְכָּה וּלְרִחְבָּהּ בְּכָל קְצוֹת תְּבִיל, וְעַל-כֵּן בְּתוֹךְ תוֹכֶם הֵם מְסַתְּפָלִים
 עָלֵינוּ בְּעֵין לֹא טוֹבָה כְּאֵלוּ אֲנַחְנוּ מִתְחַרְרִים עִמָּהֶם, וּבְאֵמֶת אֵין לָנוּ
 שׁוּם שְׂיִכוּת עִמָּהֶם, אֲנַחְנוּ מְגַלִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
 צְרִיכִים שׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם, וּמִכָּל שְׂפֵן לֹא לְחַנֵּף אֶת שׁוּם בְּרִיָּה.
 וְאִם יִהְיֶה הַהֶכְרַח לְמַחֹת — תִּמְחוּ נִמְרָצוֹת רַק בְּעֵתוֹן, וְזֶה כְּבָר
 יָבֹא לִיעוֹד הַצְּרִיף, כִּי סוּף פֶּל סוּף אִם הֵם יִשְׁמִיזוּ, אֲנָשִׁים יִרְצוּ
 לְשִׁמְעַע מֵהַתְּגוּבוֹת שְׁלָנוּ, וְלֹא יֵאָרֶף זְמַן, שְׂיִתְגַּלֶּה בְּכָל הָעוֹלָם
 צְדָקָתָנוּ, וְלִכֵּן לְמָה לָנוּ לִילֵף וּלְחַנֵּף אֶת זוּלָתָנוּ, וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר
 כְּשִׁמְשׁ.

תֵּאֱמִין לִי, יוֹתֵר הַשְּׂמִצוֹת מֵאֲשֶׁר הַשְּׁמִיזוּ אוֹתִי בְּכָל הָעֵתוֹנִים
 שְׂבָכָל הָעוֹלָם כָּלוּ לְפָנַי חֲמֵשׁ שָׁנִים — לֹא יָכוֹל לִהְיוֹת, וּתְהִלָּה
 לְאֵל, נִתְפָּרְסַמְתִּי בְּכָל הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן מֵהַ וְלְמָה לָכֶם כָּךְ לְפָחוֹד
 מֵהַשְּׂמִצוֹת שְׂיִשְׁמִיזוּ אֶת שְׁמִי, אֲנָשִׁים בָּאִים אֲצִלָּנוּ רַק מִפְּנֵי
 שְׂמוֹכְרִים לָהֶם אֲכָל טְעִים, וּמִי שְׂטָעַם טְעַם יֵין הַהוֹנְגָרִי, אָמַר רַבְּנוּ
 וְ"ל (תִּי-מוֹהֲרִין, סִימָן רס), אוֹתוֹ כְּבָר לֹא יוֹכְלוּ לְהִטְעוֹת. עַל-כֵּן
 עָלֵיכֶם רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם עַל הַדְּפַסֶּת וְהַפְּצַת הָעֵתוֹן.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמַסֵּר תְּכִיף-וּמִיד אֶת הַמְּכַתֵּב לְ... כִּי הוּא מְאֹד נְחוּץ, וְכֵן
 תִּשְׁלַח הָעֵתָק מִמְּכַתֵּב זֶה לְ...

רְאֵה לֹא לְצַעַר אֶת ... כְּדֵי שְׂלֹא תִצָּא, חֵס וְשְׁלוֹם, אִי נְעִימוֹת
 חֲדָשָׁה מִצַּד אָבִיו, הַכֹּל הַסֵּתֵדֵר כְּבָר.

ט"ז תקטז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר לְךָ-לְךָ, ג' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי

מָאד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנְּחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעַד כֹּה עֲזָרָנִי, כֵּן יַעֲזֹר לִי, שְׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת עוֹד יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת וְנִפְלְאוֹת, שְׁאֲנִי מְחַכֶּה וּמְצַפֶּה וּמְקַוֶּה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמָּשׁ בְּכֻלְיוֹן עֵינָיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרָיִם, כִּי אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרַת, רַק הִתְחַזְּקוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים עֲכָשׁוּ עַל חוּט בְּרִזָּל דֵּק מָאד. וְהַכֹּלל וְהַעֲקָר שְׁלֹא לְפַחַד כָּלֵל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מו), כִּי הַפַּחַד בַּעֲצָמוֹ יָכוֹל לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם לְתֵהוֹם, חַס וְשָׁלוֹם.

תֵּאמֵר לִי, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אֲנִי מִתְחַזֵּק עַד מָאד, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֵא מְחַזֵּק בְּכָל יוֹם הַמּוֹן אֲנָשִׁים, אֲבָל הַלְחָצִים שֵׁישׁ עָלַי עֲכָשׁוּ מִבֵּית וּמִבְחוּץ, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר, וְכָל הַבַּעֲלֵי חוֹבוֹת בָּאוּ יַחַד, וְתוֹבְעִים אֶת הַפְּקֻדוֹנוֹת וְהַחוֹבוֹת וְכוּ', וּמֵאֵין יָבוֹא עֲזָרָי? עֲזָרֵי מַעַם ה' עוֹשֶׂה שְׂמִים וְאָרֶץ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁלֹא יִלְכוּ אֶל שׁוֹם מְסֻבָּה שְׁעוֹשִׂים ... וּבִפְרָט בֵּיבְנֵי אֵל, אִם הַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִמְצָא שָׁם, וְדָבָר זֶה יְבִינּוּ גַם אֲנָשֵׁי ... כִּי אֵין אָנוּ רוֹצִים לְשַׁבֵּת עִם הַנְּחַשׁ בְּכַפִּיפָה אַחַת, כִּי גַם הֵם לֹא יוֹשְׁבִים יַחַד עִם רוֹדְף רַבָּם, וְדָבָר זֶה מוֹבֵן מִמִּילָא.

הֲיֵה טוֹב מָאד לְעוֹרֵר אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, בַּעֲנִין מֵה שְׁהַבְטִיחַ לְתַת בְּשָׁבִיל הַחוּג שֶׁל הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, כִּי ... מִתְלוֹנְנֵת שֶׁהִיא מוֹצִיאָה מִכְּסָפָה, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, שֶׁר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִשְׁתַּתֵּף, אֲזַי אֲנִי אֲכַסֶּה אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִמְשִׁיכוּ הַחוּגִים הֵן שֶׁל הַבְּנִים וְהֵן שֶׁל הַבְּנוֹת, כִּי זֶהוּ קְדוּשַׁת שֵׁם שְׁמַיִם גְּדוּל וְהִתְחַזְּקוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ. וְעֲכָשׁוּ הִיא עוֹשֶׂה בְּחֲכָמָה גְּדוּלָה שְׁלוֹם בֵּין שְׁתֵּי נָשִׁים הַרְבוֹת זוֹ עִם זוֹ, וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָהּ.

רְאֵה לְדוֹחַ מֵה הַחֲדָשׁוֹת אֲצֻלְכֶם, וְכֵן בַּעֲנִין הַמְּחִיצָה בַּעֲזָרַת נָשִׁים, שְׁבַקְשְׁתִּי מִמֶּךָ שְׁתַּחֲזִירוּהָ עַל מְקוֹמָהּ. מֵה לַעֲשׂוֹת, הַהֲכָרַח

להתעסק גם עם דברים קטנטנים כאלו... שלא תתחיל איזו מריבה חדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר לך-לך, ג' חשון ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, הגרים בעיר אשדוד, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, ויתברכו ממעון הברכות בשפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, בין בגשמיות ובין ברוחניות.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותשתדלו להתאסף לכל הפחות פעמים בשבוע, ולשמע שעור אצל הרב... שליט"א, וזה יסוד גדול בדרךכי רבנו ו"ל, להתאסף יחד ללמד ברבים, ולשמח איש עם רעהו, כי אצל רבנו ו"ל ה"ה העקר מאד נקדחת החבר, ועל-ידי-זה תוכלו להתחזק ולחזק אתרים.

נא ונא אל תתערכו בשום מחלקת, ואל תפנסו בשום ופוחים, אתם ראו רק להתמיד בתורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, כי התורה משמרת את האדם מפל רע בנערותו, ונותנת לו אחרית ותקנה טובה בזקנותו (עין קדושין פב:). ועל-כן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, רק מתמיד בכל יום בתורה הקדושה. ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פ"ק ד'): כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות כבוד שמים, אינו צריך לא חרב ולא חנית, אלא הקדוש-ברוך-הוא משמרם בעצמו. ועל-כן תקבעו לעצמכם שעור פסדרן בכל יום במקרא, משנה, גמרא, מדרש, שדבר זה הוא יסוד ועקר גדול להמשיך על עצמו קדשה וטהרה, כמאמרם ו"ל (שם, פ"ק ל'): כיון שקרא אדם תורה בנביאים וכתובים, ושנה מדרש הלכות ואגדות,

וְשָׁנָה הַגְּמָרָא וְשָׁנָה הַפְּלִפּוּל לְשָׁמָּה, מִיַּד רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה עָלָיו. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם עַל-פִּי סֵדֶר-דִּרְדָּרֵי-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל, רָאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁכֶם לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנּוּ ו"ל בְּכָל יוֹם, וְאֵל תַּתְּפַּעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּלִבּוֹלִים וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים וְכוּ', רָאוּ לְהַפִּיץ יוֹתֵר אֶת אֹר רַבְּנּוּ ו"ל בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחְבָּהּ.

רְצִיתִי לְהִזְהִיר אֶתְכֶם, שְׁצָרִיכִים בְּעֵתִים הַלְלוּ לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֵיזָה בְּשֵׁר אוֹכְלִים, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, גַּם בְּזָה יֵשׁ פּוֹלִיטִיקָה, וְלֹא יוֹדְעִים מִיְהוּ הַשׁוֹחֵט וּמִי הַמְּכָשִׁיר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוֹכְלוּ לְקַנּוֹת בְּשֵׁר בְּהֵמָה וּבְשֵׁר עוֹף אֲצֵל הַשׁוֹחֵט ר' ... בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁר מְלַבֵּד זֹאת שֶׁהוּא שׁוֹחֵט פְּרָטִי בְּלִי שׁוּם לְחֻצִים, וְהוּא הַמְּכָשִׁיר בְּעֶצְמוֹ, עוֹד מְקַיְמִים (וַיִּקְרָא כה, לו): "וַחֲמִי אֶחֱיָד עִמָּךְ", וְאִם אַתָּם יְכוֹלִים לְהַרְבּוֹת קוֹנִים אֲצֵלוֹ — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד מָה אוֹכְלִים, וּבַפְּרָט בְּשֵׁר, אֲשֶׁר כָּל הָאֲרֶץ מְלֵאָה עִם בְּשֵׁר פְּגוּל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְדַקְדַּק שֶׁהַשׁוֹחֵט יִהְיֶה יָרָא שְׁמִים. וַחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים, פָּרָק ו', הַלְכָה ד'): הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַהֵר לָהֶם לִישְׂרָאֵל וְאוֹמֵר לָהֶם: אֵל תִּנְבְּלוּ עֲצַמְכֶם בְּדָבָר רַע, וְאֲנִי נוֹתֵן לָכֶם שְׂכָר טוֹב, וּבְזֹהֵר הַקְּדוֹשׁ (וַיִּקְרָא מא): כָּל מָאן דְּאָכִיל מְאִינוֹן מְאֲכִילֵי דְאִיסוּרָא אַתְדַּבֵּק בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִזְהֵר מָה אוֹכְלִים, וּלְהִזְהֵר בְּבֵיתוֹ, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ אֲפִלוּ עֲשָׂרִים דְּקוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וּתְפָרְשׁוּ אֶת כָּל שִׂיחַתְכֶם וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה הָיָה יְסוּד מוֹסֵד אֲצֵל רַבְּנּוּ ו"ל. וְהַתְּפִלָּה הִיא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם, כִּי בְּזָה שְׁהָאֲדָם מְתַפְּלָל אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, הוּא מוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזָה הַעוֹלָם. וַחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין כב): הַמְּתַפְּלָל צָרִיךְ שִׁירָאָה עֲצַמּוֹ

כָּאֵלֹו שְׁכִינָה כְּנִגְדּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (תהלים טו, ח): "שׁוֹיֵתִי הַיּוֹי"ה לְנִגְדֵי תְּמִיד", כִּי זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִדְבַר הַרְּבֵה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי מֵה שְׁאִין הָאָדָם מִתְגַּבֵּר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא עַל-יְדֵי הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְיֻקוּרְסוֹת שֶׁנִּכְנָסָה בּוֹ, כִּי אִם הִיָּה מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה אֱמֵתִית, שְׁאִין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וְאִין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הִיָּה עוֹסֵק תְּמִיד בַּתְּפִלָּה. וּמִחֲמַת שְׁאִין הָאָדָם חֲזָק בִּיְדֵיעוֹת אֵלֹו, עַל-כֵּן הוּא מִתְּרַשֵּׁל בַּתְּפִלָּה (עֵינִי לְקוֹטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב); וְלִכֵּן יַעֲצָנוּ רַבְּנֵי וַיֵּל לְלַמֵּד הַרְּבֵה פּוֹסְקִים, כִּי עַל-יְדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים הֵינּוּ שֶׁלְחָן עָרוּף, זוֹכֵה שֶׁיִּפְתַּח לְבָבוֹ, וַיִּזְכֶּה לַיִּשְׁרוּת לֵב, וְלֹא יִקְשֶׁה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיִּרְגִישׁ אֶת אֱמֵתָת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל פְּנָיו; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְקִיָּם אֶת רְצוֹנֵו שֶׁל רַבְּנֵי וַיֵּל, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכָתֵב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכְּתָב פַּעַם אַחַת בַּשְּׁבוּעָה, וְאֲשַׁתְּדַל מְצַדֵי לַעֲנוֹת לְכָלְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר לְדִ-לֶךְ, ג' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

רְאֵי לְחֲזֵק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַעְעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְאִין טוֹב אֵלָא תוֹרָה, אֲשֶׁר בַּעֲלֶיךָ יִזְכֶּה לְלַמֵּד תוֹרָה מִתּוֹךְ הַרְּחִבָּה, וַיִּשְׁתַּדַּל לְהַתְּעַלּוֹת בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שָׁמַיִם, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם, כִּי לֹא נִשְׁאָר מִהָאָדָם שׁוֹם דָּבָר, רַק כְּשֶׁזוֹכֵה לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ", וְהַלּוֹאֵי כְּצֵלֵו שֶׁל כְּתָל, וּכְצֵלֵו שֶׁל

אֵילָן, וּכְצִלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף, הֵינּוּ שְׂיָמִי חַיִּינוּ הַבָּל וְרַעוּת־רוּחַ, הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹה וְעוֹד מְעֻט גַּצָּא מִכָּאן, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אָנוּ שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם סְפוּרִים מְזוּעָזְעִים כְּאֵלוּ, אֲשֶׁר עוֹבְרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עַל בְּנֵי־אָדָם, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ, וַיִּשְׁלַח לָהֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם בְּתוֹךְ כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁרַק שׁוֹמְעִים דְּבָרִים כְּאֵלוּ, חֵיל וְרַעְדָּה יֵאָחֲזוּ אֶת הָאָדָם, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְבִרְחָא אֱלִיּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם. וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְאָמַר, שְׁלֵמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, כִּי הָאִשָּׁה בְּשָׁעָה שֶׁהִיא מִתְפַּלֶּלֶת, הִיא מִתְפַּלֶּלֶת עִם אָמֶת. וְעַל־כֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּפַלְּלֵנָה שְׁבַע־לֵהֶן יִהְיוּ בְּנֵי תוֹרָה, וַיִּזְכּוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַרְחֻבָּה, וַיִּהְיוּ בְּנֵיכֶם תְּלָמִידֵי חֻכְמִים, וּבְנוֹתֵיכֶם תְּנַשְׂאָנָה לְתַלְמִידֵי חֻכְמִים, כִּי מֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם אֵינוּ פּוֹעֵל. וְרְאִי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. וּבְזֶה גַם לָךְ תִּהְיֶה הַתְּחַזְּקוֹת. וּמְאֹד מְאֹד אָנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁבְּבִיתְךָ מִתְקַיֵּם בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁעוֹר, יַעֲזוּר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיתְּסַפּוּ כֹהֵנָה וְכַהֲנָה, עַד שֶׁתִּזְכּוּ לְהַרְבוֹת קִדְשָׁה וְדַעַת בִּיבְנָאֵל, וּכְבָר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל וּבְבִנְיָן בֵּיתְכֶם הַפְּרָטִי, שְׁגַם־כֵּן יִהְיֶה בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים.

הַמְּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תְּרַאֲי אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְכָל נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

ט"ז תקיט

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ לְךָ־לֶךְ, ג' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תְּפַל

בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִף שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבֹא הַטּוֹב. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ג.ס): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ, כּוֹפֵלִין לוֹ פְּרִנָּסָתוֹ; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם בְּצָרָה גְדוּלָּה וּבְדַחְקוֹת, וּמְשַׁתֵּף אֶת צָרְתוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שְׁמֵפָרֵשׁ אֶת כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂזָה נִקְרָא שְׁמֵשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעֲרוֹ, וְאִפְלוּ כְּשֶׁעוֹבְרַת עָלָיו אֵיזוֹ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', הוּא תָּמִיד אוֹמֵר: בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם, הֵינּוּ שְׁמֵשַׁתֵּף אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ צְרוּתוֹ, וּבִפְרִט בְּשַׁעֲהַ שְׁמֵת־פֶּלֶל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה כּוֹפֵלִין לוֹ פְּרִנָּסָתוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ שְׁפַע כְּפוּל. כִּי בְּזֶה שֶׁהָאָדָם מִסְתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם הַחֻמְרִי וְהַגְּשָׁמִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֵבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אֵינּוּ מֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא לֹא שְׁמַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא מְחַזֵּק אַחֲרֵים, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע גְּדוֹל בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצָּבִים הֵכִי קָשִׁים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיךְ בְּעֵתִים הֵלְלוּ הַתְּחַזְּקוֹת, הֵן בְּכִלְלִיּוֹת וְהֵן בְּפִרְטִיּוֹת וְהֵן בְּפִרְטִיּוֹת, כִּי הַמַּצָּב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ חֲמוּר מְאֹד, וּבְנֵי אָדָם מִתְפַּחְדִּים מְאֹד, וְאֵינָם יוֹדְעִים הֵיכֵן לְרוּץ וְלִבְרַח. וּבְאֲמַת יִבְנָאֵל הִיא כְּמוֹ סִפָּה, מְקוּם בְּטוּחַ שֶׁהָאָדָם נִכְנָס לָשֵׁם, וְנִכְלָל לְגַמְרֵי בְחֵי הַחַיִּים. וְעַל-כֵּן לֹא בְחִנָּם לִקַּח אֶת עֲצָמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף עָלֵינוּ, כִּי רוּצָה לְגַרְשָׁנוּ מִהַסֵּפָה. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחֲזֵק מֵעַמֵּד בְּעֵתִים הֵלְלוּ! יִבְנָאֵל עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה 93, בְּסוּפָה עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה 93, מְגֵן עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה 93, לְרִמּוֹ — מִי שֶׁנִּכְנָס לְגוּר בְּיִבְנָאֵל, הָרִי הוּא כְּמוֹ שֶׁנִּכְנָס בְּסִפָּה, וְיֵשׁ לוֹ מְגֵן לְהִגֵּן עַל עֲצָמוֹ מִכָּל הַקְּלָפוֹת. וְתִדַּע, שְׁמַכָּאן תִּתְגַּלֶּה הַגְּאֻלָּה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אֲשֶׁרִי הַמְּחַכָּה וְיִגִיעַ!

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַפֶּתַק, שָׁבוּ אִתָּה מְבֹשֶׁר לִי ש... נִמְרָצָה
מִהֶעֱתוֹן, רַק מְבַקֵּשׁ לֹא לִקְרֹא לִיבְנָאֵל עֵינֶיהָ אֶלָּא מוֹשְׁבָה... זֶה
מִרְאָה אֵיךְ הֵם מְפַחְדִים וְכו', אֵף אָנוּ לֹא נִרְקַד כְּפִי הַחֲלִיל שְׁלוֹ...
לֹא כָּל שְׂגֵעוֹן שִׁיכְנַס בְּרֹאשׁוֹ שֶׁל אֵיזָה אֶפְרַיִם נֶעֱשֶׂה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׁפֹלֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה. וְכַמוֹכֵן אֶת זֶה אִתָּה לֹא צָרִיךְ
לְהַגִּיד לוֹ, רַק תֹּאמֶר לוֹ תְּמִיד: "בְּסֵדֶר, בְּסֵדֶר", וְכִשְׁיִצְלָל לְךָ,
תִּשְׁאַל אוֹתוֹ בְּדֶרֶךְ אֲנִי: "מָה עִם הַכְּבִישׁ שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן" וְכו', וְזוֹ
תְּהִי תְּמִיד הַשְּׂאֵלָה שֶׁתִּשְׁאַל אוֹתוֹ, אֲבָל כֶּף מָה שֶׁיִּגִיד לְךָ —
תִּגִּיד: "כֵּן, כֵּן", וְאֲנַחְנוּ נֶעֱשֶׂה אֶת שְׁלֵנוּ. אֲנִי כִּבְרֹא לֹא אֲשַׁנֶּה שׁוֹם
דְּבָר, עַל אִפְסֵם וְחִמְתֶּם זֶה תְּהִי "עֵיר בְּרִסְלָב", אֲבָל כְּפִי שֶׁאֵינִי רוֹאֶה,
כָּל הֶעֱתוֹנָאִים הֵם לְכַלּוֹף אֶחָד גָּדוֹל וְכו', וְעַל-כֵּן לֹא כְּדַאי לְהִתְעַסֵּק
אִתָּם, וְכִשְׁהֵם יְבוֹאוּ וַיִּרְצוּ לְרַאֲיֵן אֶתְכֶם, תִּשְׁלַחוּ אוֹתָם מִכֶּם. אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים לְדַבֵּר גְּלִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵינוּ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.
וְתוֹצִיא אוֹתוֹ בַּחוּץ, וְתִרְאֶה לוֹ אֶת הַשָּׁמַיִם, וְתִגִּיד לוֹ: "יְדִידִי, מָה
אִתָּה רוֹאֶה?" וְכִשְׁיִעֲנֶה לְךָ: "שָׁמַיִם", תֹּאמֶר לוֹ: "דוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר
בְּתֵהִלִּים (תְּהִלִּים ב, ד), 'יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק', מִי שֶׁדְּבֹק בְּהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא — צוֹחֵק מִהַפֵּל; אֵין לָנוּ שׁוֹם יַעֲסֵק עִם אֵף אֶחָד. וְכַדַּאי
לְפָרְסֵם אֶת זֶה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר לֹא כְּדַאי לְהִתְרַאֲיֵן עִם
עֲתוֹנָאִים כָּלֵל, אֲשֶׁר הֵם כּוֹזְבִים וּמְסַלְפִים אֶת אֲשֶׁר אוֹמְרִים לָהֶם.
הֵם מְבַטְיָחִים דְּבָר אֶחָד, וְאַחֲרֵי-כֵן עוֹשִׂים כְּרִצוֹנָם. וְכֵן בְּעֵינֵינוּ ...
גַּם-כֵּן לֹא צָרִיכִים לְלַכֵּת לְחַנֵּף אוֹתָם כָּלֵל. מָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְהַגִּיד, זֶה
מִמִּילָא יִדְפֵס בְּעֵתוֹן "אוֹר יְבִנְאֵל". וְתִהְיֶה לְאֵל, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
חֲנִן אוֹתָנוּ בְּכַמָּה אֲבָרְכִים מְכַשְּׂרִים, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב
[חֲסֹר].

הִיָּה טוֹב מְאֹד לָזְרוּ אֶת ... שְׂיִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְטַפֵּל בְּעֵנִין
בֵּית-סֵפֶר, כִּי כָפִי שֶׁשָּׁמַעְתִּי הֵם הוֹצִיאוּ אֶת הַיְלָדִים חֲזָרָה לְטַבְרָיָה.
וְעַל-כֵּן יַעֲזֹר לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִשְׁנֵה הַבָּאָה עֲלִינוּ לְטוֹבָה,
יִהְיוּ לָנוּ הַמְבַנִּים, וּבֵינָן כֶּף יִכְנָסוּ לְגוֹר עוֹד הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת עַל אַפֶּם
וּחְמָתָם.

הַעֲקָר לֹא לִפְחַד כָּלָל! תִּאֲמִין לִי, שֶׁבַתְקָף דִּחְקוֹתַי וְצָרוֹתַי אֲנִי
מִתְחַזֵּק, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, וְאִף שְׁבִין כֶּף
עוֹבֵר עָלַי מִבֵּית וּמְחוּץ הַרְבֵּה מְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַרְבֵּה צָרוֹת וְחוּבוֹת
וְדִחְקוֹת וְלַחֵץ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אִף פַּעַם לֹא הִתְלוֹנְנֵתִי וְכוּ' וְכוּ', עִם
כָּל זֹאת אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי, כְּמוֹ
שֶׁעָשָׂה לִי עַד עַכְשָׁו נְסִים, יַעֲשֶׂה אִתִּי עוֹד נְסִים, וּבִזְהָ בְּעֲצָמוֹ שֶׁבָּרַח
הַסֵּמ"ף-מ"ם אֶפְלוֹ לְשָׁבוּעַ שְׁבוּעִים אוֹ לְחֹדֶשׁ, זֶה כְּבָר מְרָאָה אֶת
'גְּבוּרָתוֹ'... וּבִאֲמַת הִיָּה יָכוֹל לְקַבֵּל אֶצְלָנוּ הַכְּבוֹד הַכִּי גְדוֹל, אִף הוּא
דָּחָה אֶת זֹאת, וְהוֹצִיא עֲלִינוּ כָּל מִינֵי לַעֲזוֹ, עַכְשָׁו שְׂיִקְבֵּל אֶת הַמְנָה
שְׁלוֹ מְנַה אַחַת אִפִּים. וְלִכֵּן לֹא כְּדָאִי כָּלָל לְהִתְיַחֵס לְמָה שֶׁאֶכָּר פְּלוּנֵי
אוֹ אֲלִמוּנֵי אוֹמֵר, כִּי הֲלֹא הֵם לֹא יִשְׁתַּנּוּ, הֵם אוֹתָם הָאֲנָשִׁים, וְתִהְיֶה
לְאֵל, גַּם אֲנַחְנוּ לֹא נִשְׁתַּנֶּה, אֲנַחְנוּ נִקִּים שֶׁם מוֹסְדוֹת תּוֹרָה וִירָאָה
וּבֵית-הַמְדָרֶשׁ עֲנָקִי, בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְחֹדֶר לְבָנִים, וְצָרְכֵנִי "עֲזֹר
שְׁבַת", וְתִהְיֶה יְשִׁיבָה גְדוֹלָה עִם בְּחוּרִים, וְכוּלָל אַבְרָכִים, וְהַמְקוֹם
יִשְׁגָּשֵׁג עִם תּוֹרָה, אִף שֶׁהַדְּבָר נִרְאָה עֲתָה כְּחִלוּם, אָבֵל הַחִלוּם,
בְּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִתְגַּשֵּׁם, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת, שֶׁהִתְחִילוּ
לַעֲשׂוֹת שְׁכוּנָה חֲרָדִית, וְעָבַר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעָבַר, עַד שֶׁנִּצְחָחוּ, וּבְכַרְט
עֵנִין רַבְנוּ ז"ל הוּא: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", בּוֹדְאִי נִצְלִיחַ וְנִנְצַחַת, נָא לֹא
לְשִׁים לֵב לְמָה שֶׁפֶל אֶכָּר שׁוֹטָה... מִפְּהֶק וּמִשְׁתַּעַל... אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה
אֶת שְׁלָנוּ, וְהֵם יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלָהֶם.

בְּעֵנִין הַדִּין תּוֹרָה, אֵל תְּתִיחֵס לָזֶה כָּלָל, רַק תִּכְתָּב מִכְּתָב שְׁנֵי
יָמִים לִפְנֵי כֵן, שֶׁאֲתָה רוֹצֵה אֶת הַבֵּית-דִּין שְׁלָךְ, וְזֶה הַכֵּל. וְאִם
יִשְׁאָלוּ אוֹתָךְ מִדּוּעַ, תֹּאמֵר, שֶׁאֵינְךָ רוֹצֵה לְהִתְדַיֵּן עִם 'מוֹסֵר', אֲשֶׁר
דִּינוֹ מִבְּאָר בְּפֶרוּשׁ בְּסִימָן שִׁפ"ח בְּחֶשֶׁן מִשְׁפָּט הַלְכָה מִפְּרָשַׁת,
וְאֲתָה הוֹלֵךְ אֵל בֵּית-הַדִּין שְׁלָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר עֲזָרְנוּ עַד כּוּה, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, נִתְקַבֵּץ
 קְבוּץ יִפֶּה שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, יַעֲזוּר לָנוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדַרְשׁ
 הַגָּדוֹל, וַיִּכְנָסוּ שָׁם מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא עַל אַפָּם וַחֲמָתָם,
 וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דְּבָר, תַּהֲלֶה לְאֵל, כְּבָר דְּלִגְתִּי עַל הָרִים יוֹתֵר
 גְּבוּהִים מִזֶּה, וְעַבְרָתִי אֶת כָּלֶם, בֵּן יִהְיֶה פֹה [חֲסֵר].

הַעֲקָר לֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַק לְזַכֵּר תָּמִיד אֶת אַמְתַּת
 מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ
 שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסַּר אֶת הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּוּ, כִּי הֵם נְחוּצִים, וְכֵן אֶת
 הַמֵּאמָר ... תִּשְׁלַח דְּרָךְ הַדָּאָר, כִּי חָבֵל לְבַזְבֹּז אֶת הַטְּלָפוֹן עַל זֶה,
 רַק אֶת מְדוּר הַהֶלְכָה שֶׁל ... זֶה נְחוּץ מְאֹד, וְכֵן בְּרַכַּת "מְזֵל טוֹב"
 שֶׁל ... זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי צְרִיכִים לְקַרְבָּם וּלְבָרַךְ אוֹתָם בְּרַכַּת
 "מְזֵל טוֹב" חֲמָה [חֲסֵר].

הַנִּל...ל

ט"ז תקכ"א

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּכַתְּב.

בְּזֶה שְׂאֵת כָּל-כְּף חוֹשֶׁשֶׁת שְׁכֵתוֹב עֲיָרָה אוֹ עִיר בְּרִסְלָב וְכוּ',
 אֵין מַה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי בְּאַמַּת הַמְּקוֹם יִתְהַפֵּף לְעִיר גְּדוּלָה, יִרְאוּ
 עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבַנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וּבְאַמַּת יֵשׁ ל' ... מְכַתְּב בְּכַתֵּב יְדוּ שֶׁל הַרְבֵּי מְלִיּוּבָאוּיטִשׁ
 שְׁלִישִׁט"א [זצ"ל], שְׁנַתֵּן לָהּ בְּרַכָּה לְהַפְּגֵס לְיִבְנָאֵל, וְרָשָׁם בְּכַתֵּב יְדוּ

'עיר'. אָבֵל לֹא פְדָאֵי לְגִלוֹת אֶת זֶה לְכֻלָּם, פְּדֵי שְׂלֵא תִהְיֶה שׁוֹב פְּעַם מִחֲלֻקַּת חֲדָשָׁה, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִגִּיב כָּלָל, זֶה סֵף הַכֹּל שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה אַפְרִים שְׁמֻדְבָּרִים מִזֶּה... הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, וְלֹא יַעֲשׂוּ דְבָר, הֵם רַק רְאוּ אֶת הַכְּתוּב בְּעִתּוֹן... וְרָגְזוּ מְאֹד, כִּי שָׁם כְּתוּב הָעֲנִין הַזֶּה, שְׁאַנְחָנוּ קוֹרְאִים לְמָקוֹם 'עיר' וְהֵם מְכַנְיִם 'מוֹשְׁבָה' וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל שְׁטִיּוֹת וְהֶבֶל, וְאִין מַה לְפַחַד כָּלָל, וְלֹא צְרִיכִים הַתְנַצְלוֹת. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכֵנוּ — רַק לְגִלוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֶת דְּרֹךְ הָאֱמֶת, וְרַק לְבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדֻת בֵּן אוֹ בַת, בְּר־מְצָנָה, אוֹ נִשׁוּאִין וְכוּ' וְכוּ', כִּי דְבָרִים חַיּוּבִיִּים, רַק זֶה יֵצִיל אֶת הַמְצַב. אָבֵל אִין לָנוּ מַה לְהַתְפַּחַד, רַק לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקְדָּשׁ... וּבְעֲנִין הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, תִּהְיֶה לוֹ מַפְלָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְּמִדְרַשׁ מוֹבָא, בְּאֶשֶׁר קָם קִינן נֶגֶד הַבַּל, אִזִּי הַבַּל תִּפְסֹו וְהַפִּילוֹ עַל הָאָרֶץ, וְהוּא הָיָה מְלַמְעָלָה, וְכִרְאוֹת קִינן שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמְצַב לֹא טוֹב... הַחֵל לְבַכּוֹת וְאָמַר: תַּעֲזֹבֵנִי, תַּעֲזֹבֵנִי, אֲנִי כָּבֵר אֶהְיֶה יְלֵד טוֹב... וְהַבַּל הָאֵמִין לוֹ בְּתַמּוֹ וְעֲזָבוֹ. וְאַחַר-כֵּן עָלָה עָלָיו קִינן וְהִרְגֹו. כֵּן מוֹבָא בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא פְּרַשְׁתָּ בְּרֵאשִׁית, וְכֵן מוֹבָא בְּאִרְיִכוֹת בְּסִפּוֹר הַיֵּשֶׁר. וְכֵן הַדְּבָר אֶצְלָנוּ, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַזֶּה עַכְשָׁיו עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ מְסַכֵּן, וּבְאֱמֶת לֹא נַעֲזֹב אוֹתוֹ, אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים פֹּה מְקוּהָ טְהָרָה כְּשֶׁרָה לְכָל הַדְּעוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה שְׁאַנְחָנוּ נִהְיֶה עַקְשָׁנִים, נִצְלִיחַ אֶת דְּרַכֵּנוּ, לֹא פְדָאֵי לְהַפְנִים בְּוִפּוּחִים כָּלָל עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, רַק לְדַבֵּר דְּבָרִים חַיּוּבִיִּים, וּלְבַסּוֹף הַכֹּל יַעֲבֹר, אֲנַחְנוּ לֹא נִשְׁנָה וְנִקְרָא "עיר בְּרִסְלָב" וְכוּ' וְכוּ', אִין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אַחֲרִים כָּלָל, וְאַנְחָנוּ נֹאִיר אֶת אוֹר יְבֻנְאֵל בְּאוֹר כְּזֶה, שְׁמַעֲט מִהָאוֹר יִגְרַשׁ הַרְבֵּה מִהַחֲשָׁךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁבַאֲמַת נִזְכָּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלֵי שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִשָּׁה אֶת רַעוּתָהּ תַּעֲזֹרְנָה.

הַמֵּאחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ד' חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׂאַתֶּם פּוֹתְחִים כּוֹלֵל לִפְנֵי הַצְּהָרִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד לְהַחְזִיק אֶת הַכּוֹלֵל בְּקֶר וְלֹא לִבְטֹלוֹ — זֶה כּוֹלֵל אֶחָד, וְאַחֲרֵי-כֵן שִׁיְהִיָּה עוֹד כּוֹלֵל מִשְׁעָה תִּשַׁע עַד שְׁעָה אַחַת, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיּוּ לָכֶם תִּקְצִיבִים עַל זֶה, אֲבָל שִׁיְהִיּוּ שְׁנֵי כּוֹלָלִים: כּוֹלֵל בְּקֶר וְכוֹלֵל לִפְנֵי הַצְּהָרִים, וְעוֹד נִדְבָר מִזֶּה אִיךָ לְהַצְּלִיחַ בַּכּוֹלֵל הַזֶּה.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדִי כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד נִרְאָה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּיַבְנָאֵל, הַעֲקֵר רְאִי לְחֻזֵּק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁתַּחֲזַקְנָה אֶת עֲצָמָן בְּיַחַד, וְלֹא כְּדַאי כָּלֵל לְהַפְגִּס בּוֹכוֹחִים עִם נְשׁוֹת הַמְּקוֹם. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר חִיּוּבִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְּלִיחַ, וְכָל הָאִיּוֹמִים שְׂמֵאִימִים עֲלִינוּ עִכְשָׁו, הַכֹּל הֶבֶל וּרְעוּת-רוּחַ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַחֵם לְזַכּוֹתָנוּ — מְקַנֶּה כְּשֶׁרָה וּנְקִיָּה, וּמִי יִתֵּן, שְׂכָבֶר נִזְכָּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְאִזּוּ נִבְנֶה מְקַנֶּה טְהוֹרָה מִשְׁלָנוּ, אֲבָל לְעַת עֵתָה אֵין לָנוּ בְּרָרָה רַק לְלַחֵם עִם הַסְּמִיךְ-מ"ם הַזֶּה וְכוּ', וְלֹא כְּדַאי לְהַפְגִּס עִם אֶף אֶחָד בּוֹכוֹחִים, הֵם מִמִּילָא לֹא מִחִבְּבִים אוֹתָנוּ, וּמֵה שֶׁרַק נַעֲשֶׂה יְהִיּוּ לָהֶם טַעֲנוֹת עֲלִינוּ, אִזּוּ לְמָה בְּכָלֵל לְהַפְגִּס וּלְהַתְחִיל לְדַבֵּר אִתָּם. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת עוֹד וְעוֹד רוּחָנִיּוֹת, עוֹד שְׁעוֹר תּוֹרָה וְעוֹד שְׁעוֹר תּוֹרָה, וְזֶה מֵה שִׁיִּצְּלִיחַ דְרָכָנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר לֵךְ-לֵךְ, ד' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר עַל שְׁעֵדִין לֹא קִבַּלְתָּ אֶת הַגְּלִיּוֹן מִסֵּפֶר 5 וּשְׁנֵי הַעֲלוּנִים, אִם עַד מָחָר בְּשָׁעָה שֵׁשׁ בְּעָרֵב אֲצַלְכֶם לֹא תִקְבְּלוּ, תִּכְףּ-וּמֵיד תוֹדִיעַ לִי, וְאֲנִי אֲשַׁלַּח אֶת זֶה דְרָךְ שְׁלִיחִיּוֹת, וּבְתוֹךְ יוֹמַיִם זֶה מְגִיעַ אֵל בֵּיתְךָ.

הַעֲקֹר אֶל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבָר, וְלֹא כְּדַאי לְלַכֵּת כְּבָר אֵל אֶף אֶחָד, וְכֵן לֹא לַעֲשׂוֹת מוֹדְעוֹת וְכוּ' הַעֲתוֹן כְּבָר יְדַבֵּר לְעֶצְמוֹ, וְיֵשׁ כְּבָר קוֹל הַבְּרָה נִגְדַּד הַעֲתוֹן, וּבְזֶה כְּבָר אֵין לָנוּ מַה לְפַחַד, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ תְּמִיד אֶת דְּרַכְנוּ.

הַמֵּאחַל לֵךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לֵךְ-לֵךְ, ו' חֲשׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן שְׁלַחְתִּי לֵךְ הַיּוֹם "אוֹר יִבְנֵאל" מִסֵּפֶר 6, וְגַם אֶת סֵפֶר "שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא" ש" חֵלֶק ו' מֵאוֹת ח' עַד הַסּוּף, הַמְּגִיָּה עַל יְדֵי, כְּדִי שְׁלֹא תִצָּא תִקְלָה, כִּי מַה שְּׁאֲחֵרִים כּוֹתְבִים בְּשָׁמִי, אֲנִי צָרִיךְ לְכַדֵּק אִם בְּאֵמֶת כֶּף אֲמַרְתִּי וְכוּ'. וְעַל-כֵּן אַתֶּם כְּבָר יְכוּלִים לְהִתְחִיל לְנַקֵּד, וְאֲנִי אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת כָּל הַהֲגָהוֹת שֶׁתִּתְקַנּוּ, וְהַהֲכָרַח לְהִיּוֹת מְתַקֵּן כְּפִי זֶה הַהֲגָהוֹת שְׁלִי, שְׁלֹא תִצָּא, חַס וְחִלְלִי, עוֹד פֶּעַם תִּקְלָה כְּמוֹ בְּשָׂאֵר הַחֲלָקִים, וְתִכְףּ-וּמֵיד כְּשֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת הַגְּלִיּוֹן וְכֵן אֶת הַדִּיִּסְקָט תוֹדִיעַ לִי דְרָךְ הַפְּקִסְמִילָיָה, וְכֵן אִם לֹא יִצָּא קְמוּט גְּלִיּוֹן "אוֹר

יבנאל", כי בטעות שלח את זה הבחור בשקית פשוטה, אקנה שהכל יהיה בסדר, רק תודיע לי תכף-ומיד.

אודות ששאלת, לדעתי, אם יוצא יותר בזול להדפיס על נייר עתון — מה טוב ומה נעים, כי ממילא יש בדעתי לחזור להדפיס בסוף השנה את כל הגליונות ביחד, ושיהיה כמו ספר, ולכן גם את כל הפלטות תראה להצניע, כי נצטרף את זה לסוף השנה, שעוד נדפיס הכל על נייר משבח, נייר לבן.

העקר ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשמור מאד על בריאות גופך, ותנוח הרבה, וכן תאכל ותשתה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך לך רפואה שלמה בתוך המאכלים, ותראה לעדכן אותי בכל הענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר לך-לה, ו' חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הניקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל המכתבים מך.

ראה רק להמשיך להפיץ את העתון, כי רק זה ישבר אותו לגמרי, ויבריחו לגמרי מהמקום, עלינו לא לעשות שום פעולות אחרות, רק להפיץ את העתון, והעתון כבר ידבר מעצמו.

ואודות הדחקות, תאמין לי, שממי איני זוכר מצבים כל-כך קשים — הן בגשמיות והן ברוחניות, כי עובר עלי הרבה מאד, אף-על-פי-כן אין שום עצה אחרת רק להתחזק ולהחזיק מעמד, כי אין זו עצה לפל כל-כך בדעתך, ובנדאי צריכים רחמים רבים על כל פרט ופרט. וזה מה שאנחנו צריכים לעשות, הקדוש-ברוך-הוא

יֵעֹזר לָנוּ, שְׁבָאָמֶת נִזְכָּה לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, עַל אִף כָּל
הַכְּבוֹלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֵינוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

רְאֵה לוֹמַר לְ... שְׁתַּדְּוֹחַ כָּל פֶּרֶט קָטָן שָׂרָק קוֹרָה בְּיַבְנָאֵל, כִּי
זֶה מְאֹד נַחוּץ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְעַבֵּד עִם כָּל הַתּוֹשָׁבִים, הֵינּוּ לְשִׁתְּףָה
אִתָּם פְּעֵלָה, אֲזִי כָּל שְׁטוֹת קִטְנָה... שָׂרָק קוֹרִית בְּיַבְנָאֵל, אֵילוּ
חֲדָשׁוֹת וְכוּ' צְרִיכִים לְרִשֵׁם אֶת זֶה, וְזֶה יוֹעִיל מְאֹד מְאֹד, וְכָל שָׂפָן
בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב".

רְאֵה לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יְתַבְּרֶה, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶה עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט שְׁאֵתָה צְרִיף, כִּי כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה
אֵינָה הוֹלֶכֶת לְאִבּוֹד, וּבּוֹדָאֵי סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל
תְּפִלָּה, כִּי עַל תְּפִלָּה צְרִיכִים עֲקָשְׁנוֹת יוֹתֵר מִכָּל פֶּרֶט בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם
יְתַבְּרֶה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן בַּתְּפִלָּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, וְ חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִכֶּם, אֵיךְ שְׁבַעְלָךְ מִתְחַזֵּק בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יֵעֹזר לָכֶם, שְׁבָאָמֶת יְתַחַזֵּק בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרִאוֹת
דְּבָרִים יָפִים בְּיַבְנָאֵל, וְלִקְנוֹת פֶּה דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר
בְּשִׁכְנוֹת, וְכֵן תִּזְכּוּ לִילָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

נָא וְנָא רַק לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת, וְאִז תִּרְאֵי אֵיךְ בְּעֵלְךָ יְשִׁתְּנָה
לְגַמְרֵי, הַעֲקֹר לְכַבְּדוֹ וּלְיִקְרוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תָּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ וּבָהּ, פֶּרֶק
ט'): אֵינְהוּ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ.

אֲשֶׁר ט"ז תקכו — ט"ז תקכח בַּנַּחַל קכה

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁתַּהַיֵּינָה בְּיַחַד, וְשִׁתְּבֹאֵנָה לְשִׁעוּרִים, וְאִז טוֹב לָכֵן כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ו' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְפַּלֵּל עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּלְהִתְחַבֵּר עִמָּהֶם — הֵן בְּלִמּוּד וְהֵן בְּהַפְצָה, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֶעֱקַר תַּהֲיֶיה חִזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתְּךָ מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא בַּחוּץ וּבִפְרֵט בְּלִילָה, וּמְסַתְּפֵל עַל הַשָּׁמַיִם, וְרוֹאֶה אֶת הַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים, וּמִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֵין עוֹד דְּבָר לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיַחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּדַבֵּר זֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ו' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם.

ראי לחזק את עצמך בשמחה, חסדי השם יתברך, זכה אותך הקדוש-ברוך-הוא עם בעל טוב, ואף שעובר עליכם עדין מה שעובר, עם כל זאת כן הולכים החיים, וצריכים לעשות כל מיני מאמצים להמתיק את כל המרירות שעוברת על האדם, אשרי מי שזוכה לחזק את עצמו, ולא יפל בדעתו משום דבר שבעולם, כי זה העקר.

נא ונא ראי להיות ביחד עם נשות אנשי שלומנו, ותדוני אותן לכף זכות, ותסתפלי רק על הטוב שבהן, ואז תראי הרבה טוב.

ועל כלם — ראי לבקש הרבה ממנו יתברך, שתזכו לדירה משלכם, שלא תצטרכו לגור בשכנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, שתצליחו בדרךכם בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקכט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר לך-לך, ו' חשון ה'תשנ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה להצטרף עם השעורים של הרב ... גרו יאיר, וכן תהיה מאחד עם אנשי שלומנו היקרים, וביחד תדברו, ועל-ידי-זה תתעלה ברוחניות ובגשמיות.

ראה לקבץ לעצמך שעורים קבועים בהלכה, ותשתדל לגמור

אֲשֶׁר ט"ז תקל בַּנְחַל קכז

בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת 'בֶּן אִישׁ חַי' עַל פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְתִלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת
הַשִּׁיכוֹת אֵלָיךָ, כִּי כָּל הַלְכָה וְהַלְכָה מְאֹד מִכְרַחַת לָךְ.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִפְרַשׁ אֶת כָּל
שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְנַתֵּק אוֹתָךְ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחַנִיּוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לְךָ, ו' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת הַרְמָזִים שֶׁפִּתְבַּרְתָּ לִּי, רִמְזֵי יְבִנְאֵל, וּבְעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יִדְפֹּס בְּתַכְלִית הַהַדְּוֹר וְהַיָּפִי. וְרְאֵה לְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם
רְמָזִים חֲדָשִׁים בְּכָל פְּסוּקֵי תַנ"ךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁתִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת צִיצִים וּפְרָחִים בְּתוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַכֵּל תִּקְשֹׁר אֶל
יְבִנְאֵל.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה תַּעֲזֹר
לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְרְאֵה לְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ,
וְתִצְטַרֵּף עִם הַשְּׁעוּרִים שֶׁל הָרֵב ... וּבִפְרָט שְׁעוּרֵי הַלְכָה שֶׁמֵּאֵד
מִכְרַחִים, כִּי כָּל שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים בְּהַלְכָה, מְאֹד מִכְרַח לְכָל אָדָם.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבַּרְךָ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

קכח אָשׁר ט״ז תקלא – ט״ז תקלב בַּנְחַל

אל תפל בְּדַעְתְּךָ מְשׁוּם דְּבַר שְׂפָעוּלָם, תמיד תדע שְׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא הוֹלֵךְ עִמָּךְ, וְאִז כְּשֶׁתַּחַקֵּק בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אַף פֶּעַם
לֹא תהִיָּה שְׂבוּר, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלַחַת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻכְנִיס
בְּדַעְתוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ו' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנֻכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְדוּחַ לִי תָמִיד כָּל הַשְּׂמֻחוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל מֵה שְׁקוּרָה
בִּיבְנָאֵל וְאֶפְלוּ דְבַר קָטָן, זֶה יִהְיֶה אֶצְלָנוּ דְבַר גְּדוֹל, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹצִים
לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְדוּחַ מֵהַכֵּל, וְאִז
נוֹכַח לְהַדְפִּיס אֶת זֶה, וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ שׁוֹם דְבַר קָטָן, כִּי כָּל דְבַר
מְעַנִּין בִּיבְנָאֵל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַדְפִּיס, וְכֵן לְשַׁתֵּף פְּעֻלָּה עִם כָּל
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתַצְּלִיחוּ, וְיִהְיוּ לָכֶם הַרְבֵּה יְלָדִים,
וְתִזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר לְךָ-לֵךְ, ז' מַרְחֶשֶׁן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל-כְּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים

בַּעֲרִיַת יִבְנָאֵל, הַיְוִ"ה יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם לברח מכל מיני מחלקת, אשר דבר זה לא שיף אצלנו כלל, כי רק מי שפסול, הוא מעורר תמיד מחלקת ומריבות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין עא.): אם ראת שני בני-אדם שמתגרים זה בזה, שמן פסול יש באחד מהם, ועל-פן אם אתם רואים שרשע מתגרה בנו, תדעו ששמן פסול יש בו, וצריכים לברח ממנו, ולא להתעסק עמו כלל. אין לנו עכשו שום עצה, רק לברח אליו יתברך, ולבלם את פינו, אשר רק בזכות זה העולם קים, כמאמרם ז"ל (חלין טט.): אין העולם מתקים אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה. ועל-פן ראו לא להתעסק בכלל עם הבעלי מחלקת, רק ראו לעורר את השלום בין התושבים, כי הם ממילא כבר יודעים את האמת, כי האמת היא אחת, ואי אפשר לשנותה בשום פנים ואפן, ואל תחשבו, שאנשי המקום הם טפשים, כלם יודעים ומבינים מה קורה פה והיכן היא האמת, ואפלו ששופכים לכלוף וזבל עלינו, עם כל זאת לא יועיל שום דבר, כי כמו שמן טוב, אפלו שתשפך עליו כל מיני מי שופכין, מים עכורים, השמן אף פעם לא יתבטל, אלא יצוף למעלה, כמו-כן אם אתם תהיו דבוקים רק בו יתברך, ותמיד תחשבו ממנו יתברך, ותדברו רק ממנו יתברך, ותגלו את אמתת מציאותו יתברך לכל תושבי המקום ולכל עם ישראל, על-ידי-זה תהיה מפלה גדולה לכל הקמים עליכם, אתם ראו רק לברח אליו יתברך, ולפרש את כל שיחתכם לפניו יתברך, ותשתדלו ללמד תורה עם תושבי המקום, אשר הם אנשים נחמדים ויקרים מאד, אנשים חמים, שאבותיהם ואבות אבותיהם בנו במסירות נפש את העירה "יבנאל", אשר בעזרתו יתברך תהיה עירה לשם ולתפארת, לא רק בכל ארץ ישראל אלא בכל העולם כלו. ולכן ראו לעשות זאת וללמד בעצמכם תורה בהתמדה רבה, התמדה נפלאה, ולהוסיף שעורים, והן ללמד עם תושבי המקום שתעשו חוגי בית, וכן שעורים ברבים, ורק

על־ידי־זה נצליח דרפנו, כי האמת תמיד תעלה מעלה מעלה כמו השמן הצף על כל מיני מים, והשקר ירד מטה מטה עד התהום.

העקר ראו שתהיה אהבה, אחנה ורעות ביניכם ובין אנשי המקום, ואל תאבו ואל תשמעו לכל אלו המסיתים והמדיחים, אשר סופם יהיה סוף מר מאד. וזכרו היטב את מאמרם ז"ל (שיר השירים רבה, פרשה ה'): תנו דעתכם שלא תשנאו זה את זה, ולא תחרתו זה עם זה, שלא יאמרו מלאכי השרת לפניו יתברך: תורה שנתת להם, אינם עוסקים בה, והרי איבה ומחלוקת ותחרות ביניהם, עין שם; ועל־כן העקר ראו רק להתמיד בלמוד התורה הקדושה, וישמע קול תורה מבית מדרשנו עשרים וארבע שעות. ותלמדו עם תושבי המקום תורה ויהדות, ואל תתפעלו משום ברחה שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, וסוף כל סוף יפלו ויתבטלו כל הקמים עלינו, ויפלו בנפילה ובכטול כזה, שאין להם תקומה.

אשרנו מה טוב חלקנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו, המלמדנו עצות נפלאות כאלו איך לשוב אליו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקלג.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר לך־לך, ח' מרחשון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל־הקדש", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמר אתכם מפל רע, ותמשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

אחי ורעי היקרים! חזקו ואמצו, ואל תיראו ואל תפחדו משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ורבים אשר עמנו מאשר עמכם.

העקר רק לדבק את עצמכם בו יתברך, ולהמשיך בדעתכם

אָמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִהוֹיָה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם כִּסּא לְאֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁתְּכַנְיִסוּ בְּעֶצְמְכֶם יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, תִּהְיוּ מְסַבְּבִים עִם אֱלֹקוֹת כְּמוֹ סִפָּה, וְלֹא תִירָאוּ וְלֹא תִפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם. וּבְאָמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וְיוֹשְׁלֵמי סִפָּה, פָּרָק ב', הַלְכָה י'): אֵין תִּשְׁבּוּ אֶלֶּא תְדוּרוּ, כְּמָה דְאֵת אָמַר: וַיִּרְשָׁתֶם אוֹתָהּ וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּהּ, הָרִי שְׁמִשׁוּהָ סִפָּה לְיִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁזִכְיֹתֶם וְנִכְנָסְתֶם לְגוּר בִּיבְנֵאֵל, וְאַתֶּם מִיִּשְׁבִּים אֶת הַמְּקוֹם, עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כְמוֹ סִפָּה, עֵקֶר הַמְּצָוָה לְאָכֵל וְלִשְׁתּוֹת וְלִישׁוֹן בָּהּ, הֵינּוּ לַעֲשׂוֹת מְגִשְׁמִיּוֹת רוּחָנִיּוֹת, כִּי הַסִּפָּה הִיא מְצָוָה רוּחָנִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צָנָנוּ לַעֲשׂוֹתָהּ, וְאֶכְלָה וְיִשְׁתֶּיהָ וְשִׁנָּה וְכוּ', הֵם גִּשְׁמִיּוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן צְרִיכִים לְהַכְנִים אֶת הַגִּשְׁמִיּוֹת לְרוּחָנִיּוֹת, כְּמוֹ-כֵן יִשׁוּב אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא כְּמוֹ מְצוֹת סִפָּה, כִּי עֵקֶר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא הָאָמוּנָה, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'): וְעַל-כֵּן גַּם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אָסוּר לְהִסְיַח דַּעְתּוֹ כְּרָגַע מִהֲנוּתָן אֶת הָאֶרֶץ לְעַם יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאַמְרָם ו'ל (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ז', סִימָן כג): אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חֲבִיבָה עָלַי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִן הַכֹּל, אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמִשָּׁה: הֵן הָאֶרֶץ חֲבִיבָה עָלַי וַיִּשְׂרָאֵל חֲבִיבִין עָלַי, אֲנִי אֶכְנִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן חֲבִיבִין עָלַי לְאֶרֶץ שְׁחֲבִיבָה עָלַי, עֵינַן שָׁם; וְרַבְּנֵי ו'ל כְּשֶׁהִיָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, גְּלָה לְמִקְבֵּל סִפְרֵי סוּד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא סוּד הַתְּפִלִּין (שְׁבַח־הַר"ן, סִימָן לא); וְעַל תְּפִלִּין אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת יב): חֲבִיב אָדָם לְמִשְׁמַשׁ בַּתְּפִלִּין כָּל שְׁעָה וְשְׁעָה, קָל וְחֹמֶר מְצִיץ, מַה צִּיץ שְׂאִין בּוֹ אֶלֶּא אֲזַכְּרָה אַחַת, אָמְרָה תּוֹרָה: "וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד, שֶׁלֹּא יִסְיַח דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ, תְּפִלִּין שֵׁישׁ בֵּהֵן אֲזַכְּרוֹת הַרְבֵּה — עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׂאָסוּר לְהִסְיַח דַּעַת מֵהֶם; וְעַל-כֵּן כְּמוֹ שְׂאָסוּר לְהִסְיַח דַּעַת לְרָגַע מִהַתְּפִלִּין הַקְּדוּשִׁים, כְּמוֹ-כֵן אָסוּר לְהִסְיַח דַּעְתּוֹ כְּרָגַע, שְׁנִמְצָא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִהֲנוּתָן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ כַּנ"ל; וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מז): נִפְתְּלֵי אוֹתִיּוֹת תְּפִלִּין; וְיָדוּעַ אֲשֶׁר עִיר יִבְנֵאֵל הִיא בְּחֵלְקוֹ שֶׁל שְׁבֻט נִפְתְּלֵי (יְהוֹשֻׁעַ ט): וְעַל-כֵּן גַּם אֵלֹהִים אֲשֶׁר זָכוּ לְהַכְנִס

לגור בְּעִירַת יְבִנְאֵל, אֲסוּר לָהֶם לְהִסְיַח דַּעַת כְּרָגַע מֵהִזְכוּת הַנוֹרָאָה שְׁזָכוּ לָזֶה. וְאֵל יִתְפַּעֲלוּ מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע הַרוֹצֶה לְעַקֵּר אֶתְכֶם, אֲדַרְבֵּה כָּאֵן בְּיְבִנְאֵל תִּהְיֶה לוֹ מַפְלָה, וְנִזְכֶּה לְבִטֵּל אֶת הַסֵּטְרָא אַחֲרָא לְגַמְרִי, וְלִגְלוֹת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִמְלִיכוּ וְנִיחַדוּ, וְיִתְקַיֵּם (תְּהִלִּים כב): "כִּי לְהוֹי"ה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִים, וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עֶשׂוֹ, וְהִיִּתָּה לְהוֹי"ה הַמְּלוּכָה, וְהִיִּתָּה הוֹי"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה הוֹי"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד"; יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתֶךָ שֶׁל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְגִאֲלָתֶךָ עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּמַהֲרָה דִּינָן.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקלד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר לְךָ-לֶךְ, ח' חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ אֵל ר' ... וְאַתָּה עֲמוּ ר' ...
גַּרְם יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם קוֹרָא אֶתְכֶם לְדִין. לְדַעֲתִי, תִּכְתְּבוּ יוֹמִים קִדְּם מִכְתָּב רְשׁוּם אֶל בֵּית-דִּין, שְׂאֲתֶם מוֹכְנִים לְלַכֵּת עֲמוּ לְדִין, אֲבָל רַק בְּבֵית-דִּין אַחֵר. וּבִאֲמַת כֵּן תַּעֲשׂוּ, אִם צְרִיכִים לְלַכֵּת לְדִין.

הַעֲקֵר אֶל תִּפְחָדוּ כָּלֵל, כִּי עֲלִילָה הוּא מְבַקֵּשׁ, וְעוֹד מְעַט יְבוֹא הַסּוּף שְׁלוֹ, אוֹי לְדוֹר שְׂאֵלוֹ הֵם הַרְבָּנִים שְׁלוֹ, וְרַע בָּנִים כְּאֵלוֹ הַרְסוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כְּלָה, כִּי כָּל מַחְשַׁבְתָּם הִיִּתָּה רַק כְּסֵף וְתִקְצִיבִים, וְלֹא הָיָה בְּדַעֲתָם לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּשִׁבִיל הַיְהוּדוֹת וְכוּ'.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מִמֶּשׁ נוֹכַח כְּבָר לְקַבֵּל רְשִׁיוֹן, וּמִי יִתֵּן עוֹד בְּחֻדֶּשׁ הַזֶּה בְּעֶבֶר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲזַכֶּה כְּבָר לְבוֹא לְגוֹר אֶתְכֶם, וּבִיחַד תִּהְיֶה הַשְּׂמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת. תִּהְלֶה לְאֵל,

אָשֶׁר ט"ז תקלה בנחל קלג

עומדים להכניס עכשו עוד כמה אברכים מאנשי שלומנו, ויתרבה הקבוצה הקדוש שלנו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד נזכה להקים בית-דין משלנו וכן יהיה לנו תלמוד תורה לבנים ובית-ספר לבנות, ועוד מוסדות תורה וחסד. רק סבלנות, כי אם הייתם קוראים בדברי ימי ההסטוריה של יבנאל, מה שעברו בחייהם ומה שסבלו שם וכו' מכל מיני מרעין בישין וכו', ואף-על-פי-כן התחזקו, אזי תתפעלו אף וכו' להקים מושבה כזו עם כל-כף הרבה שונאים שסבבו אותם, ועוד יספר באריכות גדולה בעתון "אור יבנאל". ועל-פן ראו להתחזק, ועוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, ותהיה לכם הצלחה רבה.

הדורש שלומכם...

ר' ... ראה לכתב לי מה שלום בנך ... גרו יאיר, וראה לשמור עליו, כי הוא בחור טוב, וחבל שישפיע לרעה, חס ושלום.

פה תקבל רצוף מכתב בעבור החבר שלך.

ט"ז תקלה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר לך-ך, ח' חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות כל העסק וכו', היה טוב לעשות מה שיהיה טוב לאשתך, כי שלום-בית עולה על הכל, כי אם תהיה לך פרנסה בשפע וכו', אבל לא יהיה לך שלום-בית, חס ושלום, מה כבר שנה כל השפע! ?

ועל-פן ראה לעשות מה שטוב בעבור אשתך, והקדוש-ברוך-

הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתפילתי בכל דרכך, וירחיב לך, ותזכה לצאת מכל המצרים, ותבשר לי רק בשורות משמחות.

הדורש שלומך...

ט"ז תקלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויגא, ט' השון ה'תנש"א.

שלום ל... גרו יאיר.

קבלתי עכשו את הפקסמיליה, ומאד שמחתי שקבלת את הכל, ויצא דבר מתקן [חסר].

והנה מרב מהירות שכחנו להכניס את עלון ברסלב, ויש תחת ידינו ויגא, תולדות, וישלח, הינו שלשה עלונים, ומחר בצעהרים נשלח לך זאת אקספרס, ומסתמא יהיה על עוד שבוע, ועל-כן תוכל עוד להדפיסו בשבוע זה, רק תודיע לי עד מחר בבקר אצלנו, או עד הצעהרים — אם הדיסק טוב, כדי שאוכל לשלח אחר וכו', וכן נחוץ מאד את ההגהות שיש תחת ידי, שאשלח לך במשך שני שבועות גם-כן אקספרס, אבל בין כך תתחילו לתקתק, אף להדפיסו רק עם הגהות.

ואודות שעובר עליך וכו', תאמין לי, שמימי איני זוכר, שעברו עלי כל-כך הרבה צרות ברוחניות ובגשמיות כמו בחדש הזה מרחשון, ומסתמא אנו עושים דבר טוב.

מחמת הטורדות אני מקצר, ומחר אכתב באריכות, נא להודיעני אם הדיסק טוב עד מחר בצעהרים.

הדורש שלומך...

ט"ז תקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י' מַרְחֶשֶׁן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם לְ... גֵרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהַיֶּה מִפְּלֵה גְדוֹלָה לְכָל הַשּׁוֹנְאִים שְׁלָנוּ, בְּרָגַע שְׁנִתְחַחֵל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הֵם יִתְחִילוּ לְהִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

כָּבֹד כְּתַבְתִּי לָךְ, אֵין לָנוּ לְהִתְיַחַס כְּלָל אֶל הַשְּׁטִיּוֹת שְׁלָהֶם וְשְׂעוֹשִׁים בְּגִנְבָה וּבְחֻשָׁף כְּדֶרֶךְ הַרְשָׁעִים שְׂעוֹשִׁים בְּמַחְשָׁף מַעֲשֵׂיהֶם, וְלִבְסוּף בּוֹדְאֵי יִקְבְּלוּ מָנָה אַחַת אִפִּים [חֶסֶר].

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ט"ז תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י' חֶשֶׁן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֶל יְדִידֵי ... גֵרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם שְׁלַחְתִּי לָךְ עֲלוֹן בְּרֶסֶלֶב עַל פְּרִשַׁת "תּוֹלְדוֹת", "וַיֵּצֵא", "וַיִּשְׁלַח", וְכֵן גַּם הַגְּהוֹת "שְׂיַחֲוֹת מוֹהֲרֵא"ש" אוֹתִיּוֹת: ט', י', כ', וְכֵן שְׁלַחְתִּי מֵאֲתִים וְחֻמְשִׁים דּוֹלָר, וְהַכֶּסֶף הַזֶּה הוּא בְּעֶבֶר "אוֹר יִבְנֵאל", וּבְקָרוֹב אֲשַׁלַּח לָךְ עוֹד.

הִיָּה טוֹב שְׂתַשְׁלַח לְמַעֲרַכַת ... וְלַעוֹד כְּמָה רַבָּנִים מְפָרְסָמִים שֶׁל ... אֶת הָעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", כִּי יֵצֵא שֵׁם רַע בְּעוֹלָם כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ נְגִד ... חֶס וְשְׁלוֹם, וְצָרִיכִים לְגִלוֹתָם הָאֵמֶת לְאַמְתָּה.

רְאֵה לְשַׁלַּח לִי מְכַל עֵתוֹן "אוֹר יִבְנְאֵל" כְּעֹשֵׂרִים וְחַמְשָׁה
עֲתָקִים, עַל-יָדֵי ...

אֶת הַמְּאָמֵר שֶׁל ... קִבַּלְתִּי, אֲךָ "קִבַּל אֶת הַמְּצִיאוֹת", זֶה נִקְטַע
בְּאֲמִצֵּעַ, רְאֵה לְשַׁלַּח אֶת זֶה עוֹד פַּעַם, וְהִיָּה טוֹב שְׁפָלָם יִכְתְּבוּ רַק
בְּאֲמִצֵּעַ, כִּי נִקְטַע מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים.

רְאֵה לְכַתֵּב עוֹד, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת הַמְּפִיצִים לְכַתֵּב סְפוּרִים
אַמְתִּיִּים.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּקִרְוֹב לְשַׁלַּח לְךָ כַּמָּה קוֹנְטֵרַסִּים
חֲדָשִׁים, וְכֵן כַּמָּה סְפָרִים נִפְלְאִים.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הֶרַע יָבֹא הַטּוֹב,
וְעוֹד תִּזְכֶּה לְטוֹב אַמְתִּי וְנִצְחִי.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד שֶׁ... יִלְחֹץ עַל הָעוֹרֶךְ שֶׁל ... שְׂיִכְנִיס מוֹדַעַת
הַתְּנַצְלוֹת, וְרְאֵה לְשַׁלַּח לוֹ "אוֹר יִבְנְאֵל", וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁתִּקְבַּל אֶת
"אוֹר יִבְנְאֵל", רְאֵה לְדַוֵּחַ וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְךָ...

ט"ז תקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּרָא, "חֲשׁוֹן ה'תנשא".

שְׁלוֹם אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

הַעֲקֵר לְשַׁלַּח לְמַעַרְכַּת ... כִּי הָרִי הוּא אֲשֶׁר מְפָרֵס אֶת
הַדּוּחַוֹת שְׁקוֹרָה סְכִיב ... וְיוֹתֵר מִזֶּה אֵין מַה לַעֲשׂוֹת, רַק לְהַדְפִּיס
עוֹד עֵתוֹן וְעוֹד עֵתוֹן, וְלֹא לְהַפְסִיק.

זֶה שֶׁ... הַפְּסִיק וְכוּ', זֶה בְּשִׁבִיל הַסְתָּחוֹתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי
הָיוּ מִיָּדָיִם מְאֹד וְכוּ', וְכִבֵּר שָׂכַח אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבַּל אֶצְלִי,
שֶׁחֲזַרְתִּי לוֹ אֶת אֲשֶׁתוֹ וְכוּ', כִּי הִיא רָצְתָה לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ וְכוּ', נוֹ

אָשֶׁר ט"ז תקמ בַּנְחָל קלז

מילא, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לעבר גם על זה, אל תצלצל אליו כלל.

תגיד ל... כי לא תפסיקו בשום פנים ואפן את הדפסת העתון "אור יבנאל", כי זה המקל הכי טוב בשבילו, אחרת הוא יסחף גם את שאר אנשי שלומנו, כמו שסחף את ... ועל-כן שאנשי שלומנו לא תהיה להם שום שיכות עמו.

יותר מזה אי אפשר לעשות דבר, רק לתלות עינינו אליו יתברך.

תכף-ומיד שיהיה לה שליח, תשלח לי "אור יבנאל", וכן אם תקבל גליון מספר 7, להודיע לי הכל.

הדורש שלומך...

ט"ז תקמ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וירא, י' חשוון ה'תנשא.

שלום אל ... גרו יאיר.

עכשו קבלתי את הפקס, אולי לארגן את אנשי שלומנו בעבור ההסעה, או אולי יש עצה בתוך יבנאל בעצמה?! על-כל-פנים זו עוד מניעה וכו' לשבר אותנו, ועלינו רק להחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא יעשה עמנו נס, ובצר נרחיב לנו.

זאת תדע, שהוא רשע מרשע וכו', חכם להרע וכו', עוד לא ראיתי איש בליעל וצבוע כמהו וכו', ואין עצה אחרת רק דרך העתון. נא לנח איך קבלו תושבי המקום את גליון מספר 6.

בליזה אשלח תשובה לכלם, כי עכשו אצלנו 3 בבקר.

הדורש שלומך...

ט"ז תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י' חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

קִבַּלְתִּי אֶת הַמַּכְתָּב.

אִם תּוֹכְלִי לְגַמֵּר עִם הַדִּירָה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי עַדִּיף
שֶׁתְּגוּרוּ בְּבֵית שְׁלֹכֶם, נָא לְכַתֵּב אִם יֵשׁ גְּנָה סְבִיב וְכוּ' וַיִּתֵּר הַפְּרָטִים
וְכוּ', הַמְּחִיר הוּא טוֹב מְאֹד.

וְאוֹדוֹת שְׁיֵשׁ שְׂכָנִים מִתְּנַגְּדִים, עוֹד מְעַט כָּלֶם יַעֲלֶמוּ.

דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהָאָמָא וְכֵן הָאֵח ... שְׁהִיוּ אֶצְלִי בְּיוֹם רֵאשׁוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי,
שֶׁתְּצַלִּיחוּ לְקִנּוּת בֵּית מַה שְׁיִוָּתֵר מֵהָר, וְתִתְּהַפֵּף לְהִיּוֹת יִבְנֵאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב" בְּקָרוֹב.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י' מַרְחֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" הַגָּרִים
בְּיִבְנֵאֵל, הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל רַע,
וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עַצְמְכֶם בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תְּפִלוּ בְּדַעַתְכֶם מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַהֲכָרַח לְעֵבֵר
עַל כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהַכֵּל נְסִיווֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם,

שְׂרוּצִים לְנִסּוֹת אוֹתוֹ לְרֵאוֹת אִם יִהְיֶה חֲזַק וְאִמִּיץ בְּדַעְתּוֹ, וְלֹא יִפֹּל רוּחוֹ וְלֹא יִשְׁבֵּר לְבוֹ וְכוּ', וְזֶה עָקֵר שֶׁעָשׂוּעוֹ יִתְבַּרֵּךְ, כְּשֶׁרוֹאֶה אָדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שְׂעוּבָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא מְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבּוֹרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּבִפְרָט אַתֶּם, שֶׁהֵנִיכֶם זוֹכִים לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, עֲלֵיכֶם לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינְךָ עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שֶׁאָדָם זוֹכֵה לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שׁוֹחֵר טוֹב תְּהִלִּים נו): "לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' בְּאוֹר הַחַיִּים" — זֶה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי שָׁם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זוֹכִים לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי ה' דִּיקָא. וּבִפְרָט אַתֶּם, שֶׁזִּכְיִתֶם לְהַכְנִס לְגוֹר בְּמוֹשְׁבַת יְבֻנָּאֵל, רְאוּי לְכֶם לְשִׂמְחַת מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר כָּאֵן יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה וִינְרָאָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ו', סִימָן טז): "וְזֶה הָאֶרֶץ הַזֹּאת טוֹב" — מְלַמֵּד שֶׁאֵינְךָ תּוֹרָה כְּתוּרַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא חֻכְמָה כְּחֻכְמַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּמַחַ מְזֻבָּה, וּבִפְרָט בְּאוֹרֵת יְבֻנָּאֵל, אֲשֶׁר אֵינְךָ כְּמוֹהַ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עֲלֵיכֶם לְשִׂמְחַת מְאֹד, שֶׁזִּכְיִתֶם לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיְבֻנָּאֵל, וּתְבַקְשׁוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁכָּבֵר אֲזַנְהָ גַם-כֵּן לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת חֲשָׁקֵי וּרְצוֹנֵי, וְלָבוֹא לְגוֹר עִמָּכֶם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְחִיּוֹת עִם עֵקְרוֹנוֹת, שֶׁעַל יְסוֹד זֶה הֵיחָה בְּנוּיָה מוֹשְׁבַת יְבֻנָּאֵל, כִּי רֵאוּנוּ הַמִּיִּסְדִּים לֹא רָצוּ לְהִיּוֹת מְקַבְּלִים, אֲלֵא מְשִׁפִּיעִים, כִּיִּדוּעַ הַהִיסְטוֹרִיָּה שֶׁל בְּנֵי מוֹשְׁבַת יְבֻנָּאֵל, אֲשֶׁר לֹא רָצוּ לְקַחַת שׁוּם קְצָבָה וְטוֹבוֹת מֵאַף אַחַד, רַק רָצוּ לְעִמַּל וְלַעֲבֹד וְלִהְתַּנַּגֵּעַ בְּעַצְמָם, כִּי אֵינְךָ עוֹד לְחַם יוֹתֵר טוֹב וְנִעְמִים מִמֶּה שֶׁהָאָדָם מְרוּיַח בְּעַצְמוֹ, וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְאַחֲרִים, וְעַל יְסוֹד זֶה בְּנוּ רֵאוּנוּ הַמְתִּישְׁבִים אֶת מוֹשְׁבַת יְבֻנָּאֵל, כִּי זֶה הֵיחָה אֲצִלָּם עֵקְרוֹן — לְהִיּוֹת מְשִׁפִּיעִים וְלֹא מְקַבְּלִים.

וְזֶה מֵהַ שֶׁאֵינְךָ מְחַדִּיר בְּכֶם תְּמִיד, לְהִיּוֹת רַק מְשִׁפִּיעִים וְלֹא מְקַבְּלִים, כִּי לֹא צָרִיכִים לְקַבֵּל מֵאַף אַחַד רַק מִהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָאָדָם אֲסוּר לוֹ לְהַעֲמִיס עַל עַצְמוֹ שׁוּם עַל, רַק עַל מְלַכּוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁיִּדַע שֶׁאֵינְךָ שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (כְּתוּבֹת קִיא): כָּל הַמְהִלָּךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּאַרְצָךְ יִשְׂרָאֵל, מִכְּטַח לֹו שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא; כִּי כְּשֶׁאַדָּם בָּא לְאַרְצָךְ יִשְׂרָאֵל בְּאֶפְן כְּזֶה לְרֵשֶׁת עוֹלָם הַבָּא, בְּזֶה שֶׁהוֹלֵךְ בֶּה אַרְבַּע אַמּוֹת, כְּבָר מִכְּטַח שִׁיְהִיָּה בֶּן עוֹלָם הַבָּא, כִּי אֵין צְרִיף לְאַף אֶחָד, רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזוֹ הַתְּכָלִית שֶׁל יְשִׁיבַת אֶרְצָךְ יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא נִצְטַרְף לְטוֹבוֹת מְזוּלְתָנּוּ, אֶלָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם הָעֶקְרוֹן הַזֶּה, וְאַף שֶׁבָּא מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל כְּדָאי שֶׁתִּזְכְּרוּ מֵה שֶׁעָבְרוּ רֵאשׁוֹנֵי הַמִּיּוֹסְדִים — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, רְדִיפוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, וְהָיוּ לָהֶם בְּכָל פַּעַם מְלַחְמוֹת עִם הָעֲרָבִים וְהַבְּדוּאִים וְכוּ', וְאַנְשֵׁים רְשָׁעִים, וְכָל מִינֵי מַרְעִין בִּישִׁין וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּגַבְּרוּ בְּכֹסֶפֶם וּרְצוֹנֵם הַחֲזֹק, וּנְשָׂאֲרוּ בִּיבְנָאֵל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה לָהֶם עֶקְרוֹן בְּחַיִּים, כְּמוֹ-כֵן עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁצְרִיכִים לְחִיּוֹת עִם עֶקְרוֹן, וְהָעֶקְרוֹן הוּא לֵישֵׁב אֶת הַמְּקוֹם, וּלְגַלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וּלְכָל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַגֵּרִים בְּאַרְצָךְ יִשְׂרָאֵל, וּלְכָל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַגֵּרִים בְּכָל קְצוֹי תְּבֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁרֵי וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּמִתְמַיֵּד בְּשַׁעֲוֵרֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל שׁוֹם דְּבָר, וְחִי עִם עֶקְרוֹן בְּחַיִּים, הוּא זוֹכֶה לְהִיּוֹת מְשֻׁפָּע וְלֹא מְקַבֵּל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף שֶׁעַכְשָׁיו לֹא רוֹאִים שׁוֹם דְּבָר, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְרְאוֹת אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּבָר, וּבְקָרוֹב נִתְחִיל לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לְבַנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשוון ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר להיות בשמחה, ולא למשך עצמו אחר העצבות והמרירות והדכאון, שזה אבי אבות הטמאה, מה שאין פן שמחה זה מקור הקדשה, ובה אדם יכול למדד עצמו היכן הוא אויז, אם הוא בעצבות ובמרירות, צריך לידע שהוא שקוע בתוך הטמאה, רחמנא לצלן, אבל אם הוא בשמחה, ראוי לו לדעת ולהאמין, שהוא נמצא במקור הקדשה.

גא ונא ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגיל עצמך לדבר עמו יתברך, אשר כל ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלויה רק בזה. ואמר החכם מפל האדם (משלי טו, ג): "בכל מקום עיני הוי"ה צופות רעים וטובים", ולכן אי אפשר להתחבא ממנו יתברך, כי הוא צופה ומביט על הרע ועל הטוב של האדם. ואל זה זוכים על-ידי רבוי שיחה בינו לבין קונו, שמדבר עמו יתברך, על-ידי זה נמשכת עליו השגחתו הפרטי פרטית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשוון ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר את גדל הצרות והיסורים שאני סובל

בִּיבְנָאֵל, שְׁהֲרַע־הַמְקוּמִי טָמֵא מְטָמֵא, מוֹסֵר וּמְלַשִּׁין אוֹתָנוּ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל, עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְכוּ', וְהוּא עוֹד מִתְפָּאֵר: אֲנִי לֹא מְנִיחַ אַחֲרֵי עֲקֻבוֹת, וְכִךְ הוּא מְשַׁקֵּר לְרַבָּנִים וְלְאֲדַמּוּרֵי־ם וְכוּ', כְּאֵלּוּ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְכוּ', אֵיזוֹ לִיצְנוּת, אֵיזוֹ צָחוּק וְכוּ' מְכַאִיב, אֲבָל מַה לַעֲשׂוֹת, כִּי זֶה מַעֲקָרֵי הַבְּחִירָה, עִם כָּל זֹאת לָנוּ זֶהוּ נְסִיּוֹן גָּדוֹל, וְעֲלִינוּ לְזָכֹר אֶת הַרְשָׁעוֹת שְׁלוֹ, כִּי יָבֹא הַיּוֹם וַיִּתְחַרֵּט, אֲבָל כְּבָר יְהִי מְאַחֵר מְאֹד.

זָכֹר — "אֵלֶּה בְּרִכְבִּי וְאֵלֶּה בְּסוּסֵים, וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם הַיְיָ" אֵלֶּקֶינוּ נִזְכִּיר, הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדְדַ" (תהלים כ, ח-ט), עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ קְבוּץ קָטָן, וְעוֹד תִּגְדַּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ לְמֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְתִגַּל וְתִפְשְׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיֵּרָא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אִם אַתָּה נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי הַדְּפֵאוֹן וְהַעֲצָבוֹת, רְאֵה לְשִׁמְעַתְּמִיד קִלְטַת שֶׁל שְׂמֻחָה, שִׁירִים וְנִגּוּנִים, וְכֵן תִּשְׁמַע דְּרֵשׁוֹת הַתְּחִזְקוֹת מִיֵּרֵאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

הַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁאֵר בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוּת, וְתַחֲיֶיהָ אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמָה שְׂאֵתָה רַק יָכוֹל, וְתִרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְשִׁיחַ וּלְסִפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, שִׁזוֹ נִקְרָאת הַתְּבוּדָּה, וּבְמִקּוֹם לְבָכוֹת לְבָשָׂר וָדָם, וּלְסִפּוֹר אֶת מִרְרוּת לְבָבְךָ הַמָּר וְכוּ', תִּסְפֹּר הַכֹּל רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל לְפָנֵי בָשָׂר וָדָם תַּעֲשֶׂה עֲצֻמָּךְ כְּאֵלּוּ אֵין חֶסֶד לְךָ שׁוֹם דְּבָר. כִּי עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂבִנֵי-אָדָם אֵינָם מְעַנִּינִים לְשִׁמְעַתְּ אֶת הַמִּרְרוּת שֶׁל הַזֵּוּלָת וְכוּ', כִּי כָּל אֶחָד שְׂרוּי בְּצַעַר וּבְדְפֵאוֹן,

בַּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת מְשָׁלוּ וְכוּ', וְלָכֵן הוּא רַק רוֹצֵה לְשָׁמֵעַ דְּבוּרִים טוֹבִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ וַיֵּל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט): 'טוֹב הַכֹּל חִפְצִים לְשָׁמֵעַ, וְלָכֵן בְּגִי-אָדָם תְּמִיד רַק מִחִפְשִׁים אָדָם שֶׁיְכוּל לְחַזֵּק אוֹתָם, וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבָרֵי גַחֲוִימִים וְהִתְחַזְּקוֹת, וְאִם אֶחָד אֵינוֹ מְעַנֵּן לְשָׁמֵעַ אֶת צְרוּתֵיךָ וּמִרְרוֹתֵיךָ. וְלָכֵן הִרְגַל עֲצָמְךָ מֵהַיּוֹם וְהִלָּא רַק לְבָכוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ בֵּינֶךָ לְבֵין עֲצָמְךָ, וְיִתְסַפֵּר לוֹ יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל הַמִּרְרוֹת וְהַצְּרוּת וְהַיְסוּרִים שֶׁאַתָּה עוֹבֵר וְכוּ', כִּי רַק הוּא יִתְבַּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת כָּל פֶּה, וְרַק הוּא יִתְבַּרַךְ יְכוּל לְעוֹר לֵךְ, אֲבָל לְגַבֵּי בְּגִי-אָדָם, תִּקְבַּל אֶת כָּל־בְּסֻבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִרְאֶה לְחַזֵּק אֶת כָּל מִי שֶׁבָּא אֵלֶיךָ, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

גַּא וְנֵא אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר, קַח אֶת סֵפֶר הַתְּנ"ךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר הַרְבֵּה הַרְבֵּה פְּרָקִים כְּסֻדְרָן, בֵּן הִזֵּה נוֹהֵג רַבְּנוּ וַיֵּל, הֵינּוּ מְלֻבֵּד שְׁצָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד מִתְּרַגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, כְּדָאֵי גַם לֹאמֹר הַרְבֵּה תְנ"ךְ, לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלֵּת בְּרֵאשִׁית, וּלְסַיֵּם עַד סוֹף מְלֻאכֵי, וּלְהִתְחִיל עוֹד פַּעַם. וּבִיּוֹתֵר הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ וַיֵּל לְסַיֵּם אֶת זֶה בֵּימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים, וּכְמוֹ-כֵן כְּדָאֵי לֵךְ, שֶׁתִּקַּח מִשְׁנֵיּוֹת, וְתִרְגִּיל עֲצָמְךָ לְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם פְּרָק אַחֵר פְּרָק, מִסְּכַת אַחֵר מִסְּכַת, עַד שֶׁתִּסַּיֵּם שְׁשֵׁה סֻדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן תִּקַּח גְּמָרָא, וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן כְּפֶה וּכְפֶה דְּפִים מִמִּסְּכַת בְּרֻכוֹת, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם מִסְּכַת בְּרֻכוֹת וְתִתְחִיל שַׁבָּת, וְכֵן הִלָּא, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַש"ס, וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף — לְהִתְחִיל מִתְחִילַת הָאֲרַח חַיִּים עַד שֶׁתִּסַּיֵּם, וְתִתְחִיל יוֹרֵה דְעָה, וְאֲבָן הַעֲזָר וְחִשָּׁן מִשְׁפָּט עַל-כָּל-פְּנִים מִחֻבֵּר רַמ"א, וְכֵךְ אִם פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד, תִּהְיֶה עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְתִהְיֶה עִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ וַיֵּל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יְטַעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד; וְעַקֵּר הַטְּעוֹת זֶה בְּכַפֵּה כּוּוּנִים: אֶחָד — שְׁשׁוּבְרִים אֶת הָאָדָם כְּאֵלוֹ לֵךְ אֵין כְּבֹר תִּקְנֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְאֵלוֹ אֶתָּה אֲבוּד וְכוּ', וְהַשְּׁנִי — מְטַעֵם אֶת בְּגִי-אָדָם עִם מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׁקָר, כְּאֵלוֹ רַק פְּלוּנִי יְכוּל לְתַקֵּן אוֹתְךָ,

אוּ זֶה אוּ זֶה וְכוּ'. וּבְאֵמַת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן ו'): הַיִּצָּר הָרַע גְּדָמָה כְּאֶחָד שָׁרֵץ עִם יָד סְגוּרָה, וְכֻלָּם רָצִים אַחֲרָיו, כִּי בְּיַדָּאֵי יֵשׁ בְּיַד הָאָדָם הַזֶּה הַתְּקוּן שְׁלִי, וְלִבְסוּף פּוֹתַח אֶת הַיָּד, וּמוֹצֵא יָד רִיקָנִית, וְאִזּוּ הוּא מִתְאַכּוֹב מְאֹד — אֵיךְ בָּלָה אֶת יָמָיו הַטּוֹבִים, הַשְּׁבוּעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים הַיְפּוֹת בְּהֶבֶל נְרִיק, וְעַכְשָׁו מְאוּמָה אֵין בְּיָדוֹ, מַה שְּׂאִין כֵּן כְּשֶׁמְקַרְבֵּי אֶל צַדִּיק אֲמַתִּי, הוּא תִּכְרֵף מְרוֹיַח מִיַּד לְיָד, הַצַּדִּיק מַחְזִקוֹ שְׂיִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן וּבְשִׂמְחָה וּבְחִיּוּת אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, אַחֲרֵי שְׁמֹזְמָן כְּכֹר הַתְּיָאֵשׁ מְלֵה־תְּפִלָּה בְּכָלֵל, וּמְכַל שֶׁפֶן בְּמַגֵּן, וְהַצַּדִּיק מְכַנֵּס בּוֹ חִיּוֹת לְהַתְּפַלֵּל. וְכֵן עָבְרוּ יָמִים שְׁלֵא הִנִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ' וְכוּ', וְהַצַּדִּיק מַחְזִקוֹ, וּמְכַל שֶׁפֶן כְּשֶׁהַצַּדִּיק מְעוֹדְדוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְלֵאט לֵאט מְרַגְּלֵוֹ לְלַמֵּד מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ', זֶה נִקְרָא צַדִּיק, שְׂיִכּוּל לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַדְּפָאוֹן, וְלְהַבִּיאֵוּ אֶל רוּם הַמַּעֲלוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל צַדִּיק כְּזֶה אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אַחֲרֵי הַצַּדִּיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה, וְהַאֲרִיף בְּזֶה מוֹהַר"ן ת"ז לְאֲרִיכוֹת גְּדוֹלָה בְּלְקוּטֵי-הַלְּכוֹת, שְׁלוּחִין, הַלְּכָה ה', וְרֵאוּי לָךְ לְעֵין שֵׁם דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, אֵיךְ שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ אַחֲרֵי הַרוּח־הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק, שְׁעֵדִין חַי וְקַיִם בְּתוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

הַכָּלֵל, תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׂיִהְיֶה לָךְ שֶׁכֵּל, וְתִרְבֶּה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר, שְׂזֶה אֲתַחֲלָתָא דְגְּאָלָה, כִּי בְּבוֹא הַגְּאָלָה, אִזּוּ תִתְמַלֵּא הָאֶרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת הַנּוּי"ה. וּבְזֶה שְׂאֵתָה תִלְמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", כְּכֹר עַכְשָׁו יִתְחִיל לְהַאֲרִי עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּהַתְּגַלּוֹת גְּדוֹלָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר, עַד שְׂיִפְתַּח פִּיךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מַה שְׂאֵתָה צְרִיךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר אֶל הַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְרְאוֹת יְשׁוּעָה, בְּרַח לְךָ עֲכָשׁוֹ לְמָקוֹם שָׂאִין שָׁם בְּנֵי־אָדָם, וְתִבְכֶּה הַרְבֵּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וּמִי מְצִיֵּק לְךָ וְכוּ', וְתִבְקֹשׁ רַחֲמִים וְתִחַנּוּגִים מִמֶּנּוּ, שְׂיַחֲוֶס וְיִחַמֵּל עָלֶיךָ, וְאִם תִּדְעַ בִּידְעָה בְּרוּךְהוּא, אֲשֶׁר שׁוֹם בְּרִיָּה לֹא תוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לְךָ לֹא טוֹב וְלֹא רַע, כִּי אַתָּה תְּלוֹי וְעוֹמֵד רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ תִּהְיֶה לְךָ לִישׁוּעָה גְּדוּלָה. הַלְּוֹאֵי שֶׁתִּכְנִּס אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּתוֹךְ לִבְךָ הַנֶּשֶׁבֶר וְהַנְּדָפָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! נִכְנָסְתִּי לְגוֹר בְּעִיר יִבְנָאֵל הַקְּדוּשָׁה, שָׁם מְקוֹם נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, אֵךְ זֶה לְעַמַּת זֶה שָׁם הוּא מְשַׁבֵּן הַסְּמֶךְ"מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ. וַיֵּשׁ שָׁם אֲנָשִׁים רְעִים וְחִטָּאִים לְהַשֵּׁם מְאֹד, וְלִדְעָתִי, גַּם אֲנָשִׁי סְדוּם וְעַמּוּרָה הָיוּ צְרִיכִים לְבוֹא לְעִיר יִבְנָאֵל לְלַמַּד מֶה זֶה רְשָׁעוֹת, וְאֲנִי תָמָה — מַה זֶה וְעַל מַה זֶה עָשָׂה עָמִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִבִּיאֵנִי לְמָקוֹם כֵּזֶה, וּמַה יֵּשׁ לִי לַעֲשׂוֹת כָּאֵן?! אֵךְ כְּנִרְאָה שֶׁעָקַר עֲבוּדְתֵנוּ הִיא תְּמִיד לְגִלּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתָהּ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיֵנִי אֶת

הקלפות. ויען שקאן המקום קדוש ונורא עד מאד, וזה לעמת זה פאן משפן הסמ"ך-מ"ם בעצמו, ולכן הוא מצר לנו על כל פסיעה, אבל לבסוף תהיה לו מפלה גדולה, ויתגלה קלוננו ברכים, ויברח ויתבטל מרב בושה. ועלינו בין כך להגביר את הקדושה, על ידי בנית מקנאות וכו', תלמוד תורה לבנים, בית-ספר לבנות, ישיבה לבחורים, וכולל לאברכים, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

הדורש שלומך בטוב ובנעימים...

ט"ז תקמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשון ה'תנשא.

שלום וברכה אל היקר והנעלה, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! החיים מלאים נסיונות קשים ומרים מאד מאד, ולכל אחד יש את חבילת צרותיו. ולכן אשרי האדם שזוכה לעזר לזולתו, ולא להכביד על אף אחד את מר גורלו וכו'. ובאמת עליך לזכור, שלעזר ליהודי מיאש ומדכא, עצוב וממרמר וכו', ולדבר עמו דבורי התחזקות ושמחה, זו המצוה הכי גדולה, וזה בכלל צדקה וחסד הכי גדול שרק יש, ומי שמנסה למנע את זה, הוא האכזר הכי גדול.

ולכן צעקתי כל השנים, שזכות להדפיס ספרי רבנו ז"ל שיכת לכל אחד, ואין לאף אחד לומר "כל הזכויות שמורות", אין דבר כזה בספרי רבנו ז"ל, ומפל שפן בהספרים שזכיתי לחדש בדבר רבנו ז"ל, אין לאף אחד אפלו מיוצאי חלצי לומר, שיש לו על זה בלעדיות, אין דבר כזה! אני נותן רשות לכלם להדפיסם, ואפלו שמאה אנשים ידפיסו אותו ספר, אין לאחד רשות לאסור על השני,

כּי כָּל הַסְּפָרִים שְׁזָכִיתִי לְחַבֵּר וּלְחַדֵּשׁ וּלְהַדְפִּיס — זֶה מִתְּנָה לְכָלֵּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמִי שֶׁלֹּא יוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה, הֵינּוּ לְהַדְפִּיסָם, אֵין לוֹ שׁוּם רְשׁוּת לֹאמַר לְזוּלַת: אֵתָּה אַל תִּדְפִּיס, וְזֶה שֶׁיֵּךְ אֶפְלוּ עַל יוֹצְאֵי חֻלְצֵי.

זְכַנִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזָכוֹת חַנּוּם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל זֶה שָׁנִים רַבּוֹת, וּתְהִלָּה לְאֵל, הַתְּמִדָּתִי הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בִּימֵי נְעוּרַי, וְקַבְּלָתִי מִתְּנָה — לְשׁוֹן לְמוֹדִים שְׁמוֹשְׁכַת לְבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים, וְלִכֵּן אָנִי רוֹצֶה שְׁכַל סִפְרֵי יִדְפְּסוּ וַיִּחְזְרוּ וַיִּדְפְּסוּ פְּעָמִים אֵין מְסֻפָּר עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, לְהַחֲיוֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי; כּי לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּה, יֵשׁ מְלִיוֹנִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִהַשְׁפָּרִים הָאֵלוּ (אֲשֶׁר, לְהַבְדִּיל, גַּם גּוֹיִים יוֹנְקִים חַיִּים מִהַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלוּ, כּי לֹאֲחִים אֵת זֶה בְּחַפְזָא וּבְרָצוֹן רַב). וּמִכָּל שְׁכֵן אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹאֲבִים הַמוֹן הַתְּחִזְקוֹת מִהַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים. וְלִכֵּן זֶה מִתְּנָה לְכָלֵּם, וְאֵין לְאָף אֶחָד רְשׁוּת לְמַנַּע מִהַזּוּלַת לְהַדְפִּיסָם, וְאֵף אֶחָד אֵינוֹ בְּעַל-הַבַּיִת עֲלֵיהֶם, אֶפְלוּ יוֹצְאֵי חֻלְצֵי.

הַמְּצַפֶּה לְרִאוּתְךָ בְּקָרוֹב...

ט"ז תקמט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

יַעַן שֶׁאֵתָּה גֵר בְּטַבְרִיָּה, תְּהִיָּה רְגִיל לְלַכֵּת אֶל צִיּוֹן רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֶּס, וְשֵׁם תִּתְפַּלֵּל, וְתִרְאֶה נְסִים גְּדוֹלִים שָׁם [גַּם אָנִי זָכִיתִי לְרִאוּת יְשׁוּעוֹת אֲצֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, מִמֶּשׁ שְׁדוּד הַטְּבַע]. גַּם תִּלְךָ אֶל צִיּוֹנֵי הַצְּדִיקִים תִּלְמִידֵי הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, וְתִלְמִידֵי הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל מִמְּעוֹזְרֵיטֵשׁ זִי"ע, שְׁטַמוּנִים וְסַפּוּנִים שָׁם, כְּגוֹן: רַבִּי

נחמן מהורודענקא זי"ע [סבו של רבנו ז"ל, ובשעה שהיה רבנו ז"ל בטבריה הלך אל ציון סבו הגדול, אשר על שמו נקרא, ועמד מראשותיו, וכן מוהרנ"ת ז"ל כשהיה בארץ ישראל, עמד שם מראשותיו, ואמר: "עלשו אני עומד בפסיעות רבנו ז"ל"], וכן רבי מנחם מענדיל מפרמישלאן זי"ע, תלמיד הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, וכן תלמידי המגיד רבי מנחם מענדיל מויטבסק זי"ע, רבי אברהם מקאליסק זי"ע, שרבנו ז"ל הפליג במעלתו, ואמר עליו: "ראיתי כבר צדיקים, אבל שלמות יש רק אצלו". ורבנו ז"ל התכופף שיברכהו, וקפץ חזרה רבי אברהם הכהן מקאליסק זי"ע, ואמר: "איך אנו מתיראים מנכדי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע", אף שרבנו ז"ל היה אז צעיר — בן עשרים ושש. והוא היה כבר מבוגר מאד, עם כל זאת נתמלא פחד ויראה מרבנו ז"ל!

ידוע, שרבי אברהם מקאליסק זי"ע, היה כל-כף גדול וחסוד בשמים, שפעם שלחו מטבריה שליחא דרחמנא לאסוף כספים בעבור עניי ארץ ישראל, והבטיח לו הצדיק רבי אברהם מקאליסק זי"ע: "אם תצטרף באיזה מקום ישועה — תזכיר את שמי, וכך תאמר: 'אלהא דאברהם מקאליסק דיתיב בטבריה עגני', ואז תראה ישועה". והשליח נסע לחוץ לארץ, והגיע לטורקיה, ושם היתה בצרת, שלא היו גשמים זמן רב, וכשראו שליחא דרחמנא מארץ ישראל, באו והתחננו אליו ראשי העיר, שיעשה משהו בשבילם, ונזכר בסגלה שנתן לו רבי אברהם מקאליסק זי"ע, והלך להתבודד, ובקש: "אלהא דאברהם דיתיב בטבריה עגני", והתחילו לירד גשמים עזים, אשר לא ירדו זמן רב גשמים כאלו, ונתנו לו כל העיר שפע גדול של כסף, וכבר לא היה צריך להסתובב בשאר מדינות, וחזר לארץ ישראל. רואים מזה את גדלתו. וכן יש שם הקבר של רבי יעקב שמשון משיפיטובקה זי"ע, ושאר קברי צדיקים, אשר זכותם בודאי תגן על כל אלו שבאים להתפלל על קברם.

מה אמר לה! העקר הוא אמונת חכמים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): על-ידי אמונת חכמים יכולים להוציא משפטנו לאור, והולך על דרך האמת, ואינו נוטה לא לידי

ימין ולא לידי שמאל, אבל כשפוגם באמונת חכמים, על-ידי-זה יוצא ממנו משפט מעקל, ואינו יודע לשית עצות לנפשו, ועולים לו עשנים סרוחים במחו, ומסבבים אותו, ומפל שפן כשפוגם בדבריהם ולועג על ספריהם, על-ידי-זה גדון בצואה רותחת וכו' עוד בחיים חיותו, הוא מלא טנוף בראשו וכו', ולא כמו שפותבים על זה וכו', ועל זה וכו' — נקיי הדעת שבירושלים... כָּלֵל זֶה יֵשׁ לָנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יֵשׁ סְפָרִים וְעִתִּידִין לְהִיּוֹת סְפָרִים, וְכָל הַסְּפָרִים נֶצְרָכִים לְעוֹלָם, וּמִי שְׁלוּעַג עֲלֵיהֶם, סִימָן שֵׁיִשׁ בְּרֹאשׁוֹ צוֹאָה וּמוֹתְרוֹת, וְעֵשָׂנִים סְרוּחִים מְסַבְּבִים אֶת מַחוּ וְכוּ', עֵינַי שָׁם בְּאֵרִיכוֹת גְּדוּלָה בְּהַתּוֹרָה "חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן", וְכֵן כָּל הַהֲלָכוֹת עַל זֶה מִ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", שְׁמַרְבֵּה מוֹהֲרֵי ת"ז לְבָרֵךְ עַל הַפָּגַם שֶׁל אֱלוֹ הַלּוֹעְגִים עַל הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים וְסְפָרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים.

ההכרח לקצור.

המאחל לך ברכה מן השמים...

ט"ז תקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשוון ה'תנשא."

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תכנס בדכאון וביאוש כָּלֵל, כי רבנו ז"ל אמר בקול צמק (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עב): אין שום יאוש בעולם כָּלֵל, גיוואלד זייט אייך נישט מייאש, עס איז גאהר קיין יאוש פארהאנדן, העקר זה להתחזק להיות בשמחה, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, והשמחה תכניס בך בטחון חזק לבטח רק בו יתברך, ואז לא תצטרך לפחד מאף אחד, כמו שכתוב (ישעיה יב, א): "אבטח ולא אפחד", ועליך לחקק היטב בדעתך, אשר אין בלעדיו יתברך כָּלֵל, והכל לכל אלקות גמור הוא,

וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קִטְן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל
הַעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן אֵינִי יוֹדֵעַ מָה אַתָּה צָרִיךְ לְדַאֵג, רְאֵה לְזֶרֶק הַכֹּל עָלֶיךָ
יְתַבְּרָךְ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים נה, כג): "הַשֶּׁלֶךְ עַל הַנְּיָה יְהִיבָךְ וְהוּא
יְכַלְכְּלֶךָ", אַתָּה אֵינְךָ יְכוּל לְלַכֵּת נִגְדוֹ יְתַבְּרָךְ, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', זֶה
רְצוֹנוֹ יְתַבְּרָךְ, אֲזִי תִקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה, רַק תִּרְבֶּה לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים (לְקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְסִימָן קצו), לֹא
לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּתַפְלָה, אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא וְכוּ',
וְאִסוּר לְהַשְׁבֵּר מִזֶּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, יְהִיֶּה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, וְיִהְיֶה מָה
שְׂיִהְיֶה וְכוּ', תִּקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה אִף שְׁלֹא נֶעֱשֶׂה רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁרְצִיתָ
וְכוּ', מָה אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת דְּרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יְתַבְּרָךְ שְׁמוֹ
וְיִתְעַלֶּה?! וְלָכֵן אֵל תְּדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, מָה אַתָּה יוֹדֵעַ מָה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת מִמֶּךָ וְכוּ', וּמָה יְהִיֶּה הַלְּאֵה וְכוּ',
וְלָכֵן אִסוּר לְהַשְׁבֵּר.

הַעֲקָר לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה לְקַפֵּת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגָּס, שֶׁפָּתַחְתִּי
כּוֹלֵל "אוֹר הַמֵּאִיר" עַל שְׁמוֹ שֶׁל הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ, וְלוֹמְדִים שָׁם
אֲבָרְכִים יְקָרִים בְּעֵנִיּוֹת וְדַחֲקוֹת גְּדוּלָה, וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזוֹר לִי לְהַחֲזִיק
אֶת הַכוֹלֵל. וְיִדוּעַ מִצַּדִּיקִים, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי צַדִּיקַת רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגָּס
יְכוּלִים לְרְאוֹת תִּכְף-וּמִקֵּד יְשׁוּעָה, אֲשָׁרִי מִי שֶׁמְרַבֶּה בְּצַדִּיקָה לְקַפֵּת
רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגָּס "אוֹר הַמֵּאִיר" בִּיבְנָאֵל, וְאֲזִי יִרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקנא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תנשא".

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וַיְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחִזְק עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרָךְ, שֶׁהוּא מְנַהֵיג אֶת

עולמו בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְלִכְּנֵן אֵל תִּבְהַל מְשׁוּם דְּבָר, וְכֵן אֵל תִּפְחַד מְשׁוּם בֶּן אָדָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְבַד.

רַבֵּנוּ וְ"ל אֹמֵר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִימָן לֵג): עַל־יְדֵי אַמוּנָה יִסְלַח הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ; וְלִכְּנֵן הַדְּבָק עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הָאַמוּנָה, וְתֵאמֵן שְׁפָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא בּוֹדְאֵי לְטוֹבָתְךָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁפָל מְאוּרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא; וְלִכְּנֵן עַל־יְדֵי אַמוּנָה פְּשוּטָה תִּרְגִּישׁ פְּכָר עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנּוּ זי"ע (בְּעַל דְּבָרֵי חַיִּים), הִיְתָה דְרָכּוֹ לְצַעֵק בְּכָל פְּעֵם: "אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא", כְּדֵי לְהַזְכִּיר עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַמְשִׁיכוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הוּא הִיָּה רְגִיל לֹמַר: "מִי שְׁאֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימְלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זי"ע קִדָּם הַתְּפִלָּה, הוּא יִלֵּךְ תָּמִיד יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִטָּה מִן הַדְרָךְ הַנְּכוֹנָה". וְלִכְּנֵן בְּכָל יוֹם לִפְנֵי הַתְּפִלָּה בַּחַל וּבְשִׁבְתָּ וּבְיוֹם טוֹב, תִּהְיֶה רְגִיל לֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד עַל תְּקוּנַת אַמוּנָה, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָנִי לְהוֹסִיף לֹמַר אַחֲר־כֵּן הַתְּפִלָּה קל"ה מ"לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת" עַל הַתּוֹרָה בְּלְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק סִימָן רב"י, שֶׁהִיא תְּפִלָּה שְׁנֵתְחַבְּרָה בְּרוּח־הַקְּדוֹשׁ נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָר ה"לְקוּטֵי־תְּפִלוֹת" שְׁאָמַר מוֹהַר"ן תְּ וְ"ל, שֶׁהַתְּפִלוֹת הֵן מְשַׁעֵר נו"ן, חֲמָשִׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִזְכֶּה לֹמַר בְּכָל יוֹם לִפְנֵי הַתְּפִלָּה בְּבִקְרָא אֶת תְּפִלַּת הַרְבֵּי אֱלִימְלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זי"ע, וְאַחֲרַיָּא אֶת הַתְּפִלָּה קל"ה מְלְקוּטֵי־תְּפִלוֹת, וְאָז יִרְגִישׁ טַעַם אַחֲרֵי בְּתִפְלוֹת שְׁחֲרִית, שְׁבוּנָה אֶת הָעוֹלָמוֹת, וּמּוֹרִידָה אֹרֶךְ וְחַיּוֹת וְזֵיו וְדְבָקוֹת לְאָדָם בְּזֶה הַיּוֹם הַחֲדָשׁ שְׁנֵתְנּוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תקנב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשון ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא אל תפנס ביאוש ובדכאון, הרגל עצמך לחפש את הטוב שבה, תהלה לאל, נבראת מזרע ישראל, ולא עשה אותך גוי כגויי הארצות, מה היית עושה אם היית נברא סיני או תאילנדי או יפני וכו' וכו', לא היה מועיל שום דבר, והנה נבראת מזרע ישראל בן של הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להויה אלקיכם", אשר אין עוד שמחה יותר מזו. והרב הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זי"ע, היה רגיל לומר: תכף-ומיד בבקר פשאני אומר את הברכה: "שלא עשני גוי", קבלתי כבר הכל, ויש לו במה לשמח כל היום. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), שהשמחה הזו של "שלא עשני גוי", זו שמחה אמיתית, שלא יכולים לבטל אותה. ולכן אל תדבר שטיות, שאתה כבר רוצה למות וכו', הלא מה יהיה כבר אז? העכברים, הנחשים והעקרבים יאכלו ממך וכו', אבל תהיה בשמחה, ותקיים כל מצוה בשמחה, אזי לא יוכל להתקרב אליך בקבר שום שרץ וכו' ושום מזיק וכו'.

הרב הקדוש רבי אברהם מקאליסק זי"ע, היה גר בסוף ימיו בעיר טבריה, ושם מנוחת כבודו, הלוך פעם בבקר לבית-הכנסת להתפלל, והנה רואה על דרך זקן עומד ובוכה, ושאלו: "מה אתה בוכה?" ענה ואמר: "אני רוצה כבר למות", ונתן הצדיק צעקה גדולה עליו: "הוי, טפש שכמותך, האם לא שנה לחיות שמונים שנה, ולהניח פעם אחת תפלין?! לך מהר לבית-הכנסת, ותניח תפלין, ותתפלל בשמחה, שיש לך זכות גדולה עוד יום אחד להניח תפלין..." רואים מזה, שכדאי לחיות עוד יום ועוד יום, כדי שניח תפלין, ואתה טפש מה אתה כותב? שאתה רוצה למות?! הלא שם

אֲשֶׁר ט"ז תקנ"ג — ט"ז תקנ"ד בַּנְחַל קנ"ג

יְהִי לָךְ יוֹתֵר גְּרוּעַ, אֲבָל תַּחֲיָה וְתַתְחַזֵּק בַּתְּשׁוּבָה, אַז תִּזְכֶּה שְׂיֵאִיר
עֲלֶיךָ מְלַךְ הַכְּבוֹד, וְתַהֲיֶה שְׁמוֹר מִהַמְזִיקִים — בֵּין בְּחַיֶּיךָ וּבֵין
בְּמוֹתֶךָ.

הַמְצַפֶּה לְרְאוֹתְךָ בְּקִרְוֹב...

ט"ז תקנ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רק אל תִּכְנַס בְּלַחֲץ מִשׁוֹם דְּבָר, וְתַמִּיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר הַכַּל מִשְׁגָּח
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוּ כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה שְׁלָךְ הֵיכָן וּלְאֵן תִּלָּךְ הַיּוֹם
וְכוֹי, וְלִכֵּן מַה לָּךְ לַהֲיוֹת כָּל-כֶּף לְחוּץ? ! תִּמְסֹר אֶת עֲצָמֶךָ רק אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וּמַה שֶּׁהוּא יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁטוֹב בַּעֲדֶךָ, רק אֶת זֶה תִּבְקֶשׁ
שְׂיִהְיֶה, וְלֹא מַה שְׁטוֹב לָךְ לְפִי דַעְתֶּךָ הַמְשַׁבֵּשֵׁת וְכוֹי, וְלִכֵּן רְאֵה רק
לְמִסֵּר עֲצָמֶךָ אֵלָיו.

הַרְגֵּל עֲצָמֶךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל פְּרָט וּפְרָט, וּמַה שְׂיִהְיֶה
כֶּף יְהִי וְכוֹי, הֵינּוּ אֶתָּה תִּבְקֶשׁ מַה שְּׂאֵתָה רוֹצֶה וּמַה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ,
וְאִם תִּקְבְּלוּ, סִימֵן שְׁנֵה טוֹב בַּעֲדֶךָ, וְאִם לֹא וְכוֹי, אֲזַי אֵל תַּהֲיֶה
שְׁבוֹר, סִימֵן שְׁנֵה לֹא טוֹב בְּשִׁבְלֶךָ. אֲבָל תַּהֲיֶה חֲזֵק בַּתְּפִלָּה וְשִׂיחָה
בֵּינֶךָ לְבֵין קוֹנֶךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקנ"ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, אָשׁר יסוד בשלום-בית — להוריד את הגאונה הטמונה בו, כי בכל אחד ואחת מאתנו טמונה גאונה, אך "גע בכל אָשׁר לו אם לא על פניך יברכה", ולכן חסר שלום-בית, בא מגאונה: "מה אמרת לי כך וכך?" "אתה דברת על אמא שלי? אני אראה לך"..." "דברת על אבי, ואמרת לי כך וכך, תראה למה אני מסגלת"..." וכך מתחיל ריב עם אש קטנה, עד שהאש גדלה ושורפת את כל הבית, שבאים לידי גרושין, רחמנא לצלן, והכל התחיל מגאונה וישות, "לי אסור להגיד שום דבר... עלי אסור לעשות שום בקרת"..." אבל אם הפעל והאשה ותרגים אחד לשני, זה בא ממדת ענוה, שאומרים זה לזה: "אז מה אם אמרת לי כך וכך?!" ומוחלים אחד לשני ונגמר הספור. ועליך לזכור, אָשׁר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), שְׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם — כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים אוֹחִזִים יחד באותה דעה, זה נקרא שלום.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו גן עלינו, ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק ראה לחזק עצמך, ואל תפגס בלחץ, ואיני מבין למה אתה צריך תמיד להסתכסך עם אחרים? ! אם היית הולך עם הגלוי של רבנו ז"ל, שגלה על פסוק (יחזקאל לג, כד): "אחד היה אברהם", הינו שהיה בבחינת אחד, ואף פעם לא הסתפל על אחרים וכי, על שום מונע ומעכב, לא היה מסתפל וכך הצלית. ואמר רבנו ז"ל, שזו דרך טובה ונפלאה לא להסתפל על אחרים המונעים אותו מעבודת השם

יתברך, ואז דיקא יצליח. ובאמת השלחן ערוף מתחיל כך: "ולא יתבייש מפני בני-אדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך", הינו אם אתה רוצה לקיים מה שכתוב בשלחן ערוף, זכר גם זכר שלא תתבייש מהמלעיגים עליך, כי מה לך עמָהם?! ובדרך זו זוכים לקיים את כל השלחן ערוף בתמימות ובפשיטות.

העקר ראה להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, אל תסתפל על אחרים כלל, מה לך ולָהֶם?!

המצפּה לראותך...

ט"ז תקנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"א חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבק עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אור האין סוף ברוך הוא, רק פקח עיניך וראה את הפנימיות שבתוך דומם, צומח, חי, מדבר, ואז תראה כבר הכל בצורה אחרת לגמרי, ולא תצטרך לפחד משום ברִיָה שבעולם, והכל יתהפך לטובה, וכל הרשעים לא יוכלו לעשות לך שום רע. רק עצה אחת אגלה לך, שתציית את רבנו ז"ל, שאמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה): ההתבודדות היא מעלה עליונה מהכל, דהינו שפדאי להחביא עצמו במקום פנוי שאין שם בני-אדם, ושם תשפוף את נפשך אליו יתברך, ותספר לו יתברך הכל בכל מכל, ואז תראה ישועה. בזמן שהיו צדיקים בעלי רוח-הקדש, כשבא יהודי עם מר נפשו, ושפוף את מרירות לבבו לפניהם, אזי הצדיק פעל בשבילו ישועה גדולה, והצלה ופליטה נפלאה, פלאי פלאות, אבל עכשו שהכל געלם מאתנו, ואין עמנו יודע מה וכו', אזי הכי טוב לברח

הישר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולשפוף מר נפשו רק אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ובוודאי תראה ישועה.

העקר להכניס בדעתו יראה ואהבה ליראה ממנו יתברך, ולאהב אותו יתברך, שזה גם כל ההלכות בספר "היד החזקה" להרמב"ם.

וידוע הספור, אשר הצדיק הקדוש רבי צבי מרימנוב זי"ע, נתפרסם אחר הסתלקות רבו הגדול רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע, והעולט החזיקו אותו לעם-הארץ, כי הרי היה רק המשרת אצל רבו הקדוש, ואף אחד לא ידע גבורתו ויגדלתו בתורה ובחכמה. והרב הקדוש רבי יחזקאל שרגא משינאנא (בעל דברי יחזקאל) זי"ע, היה מהראשונים שנסעו אליו, והתלנה עמו גדול אחד, ואמר לו: "איך תסעו אל סתם אדם משרת, והוא עם הארץ? האם מתאים לכם דבר זה?" ונתבהל הרב הקדוש משינאנא זי"ע, ואמר לו: "חס ושלום, אל תאמרו כן, אלא תדעו, שהוא גאון גדול". והלה צחק, ואמר: "איך יתכן לקרא אדם משרת בשם גאון?" וענה ואמר לו הרב הקדוש משינאנא זי"ע: "ספר היד החזקה מהרמב"ם מלא הלכות, יש הלכות בעניני טוען ונטען, בעניני גנבה ויגזלה, ויש הלכות בספר המדע ליראה את הוי"ה הגדול והנורא ולאהבה אותו וכו', יש שהוא גאון בזה, ויש שהוא גאון בזה", וסיים הרב הקדוש משינאנא זי"ע: "תאמינו לי, שהוא גאון בהלכות אלו, ואלו ההלכות יותר קשה לקיים מהלכות טוען ונטען" וכו'.

ועליך לדעת, אשר על-ידי יראה ואהבה, האדם יש לו גדפין (פנפים) לעלות אליו יתברך, ולכן ראה לחזק עצמו ביראה, ליראה ולפחד רק ממנו יתברך, ובאהבה לאהב את הקדוש-ברוך-הוא, ואז תראה שהכל יתהפך לטובה, וכל הרשעים לא יוכלו לעשות לך הרע כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִירָא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיִתְרָא שְׂאֵת וּבְיִתְרָא עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּחִיָּי
בְּפָחַדִּים כָּלֵל, זְכָרִי הֵיטֵב מַה שְּׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תהלים סב, ט):
"בְּטַחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת, שְׁפָכוּ לְפָנָיו לְבַבְכֶם אֱלֹקִים מַחְסֵה לְנוֹ סֵלָה";
צְרִיכִים לְבַטַּח רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁפֹּף תְּמִיד שֵׁיחַ וּתְפִלָּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְאֵז אִף פַּעַם לֹא תִהְיֶה לְבַד.

לֹא כְּדַאי כָּל הָעֲגָמַת נַפֶּשׁ בְּחַנּוּם, רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלֶיךָ, וְאֵז הוּא
יִחְזִיק מֵעַמֵּד פִּי כַּמָּה וְכַמָּה, כִּי גַם גָּבֵר צְרִיף הִתְחַזְּקוֹת, וְאִם אֲשֵׁתוֹ
מַחְזֵקַת אוֹתוֹ, אֵז תִּתְרַחֵב דַּעְתּוֹ, וְהוּא יֵשִׁיב לָךְ אַחֲר־כֵּן חֲזָרָה יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, אֲדַרְבֵּה תְּנַסִּי וְתִרְאֵי, שְׂכַדַּאי וּמִשְׁתַּלֵּם לְחַזֵּק אֶת הַבַּעַל,
וְעַל־יְדֵי־נָה הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִירָא, י"א חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק אֵיִזִּיק מְקַאֲלִיב זי"ע, הִיָּה לוֹ בֵּן בְּשֵׁם
רַבִּי מִשֵּׁה חַיִּים ו"ל, שְׁהִיָּה חֲתָן הַרְבֵּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי צְבִי מִזִּידֻטְשׁוֹב
זי"ע, שְׁלַקַּח אֶת בַּתּוֹ הַצְּדִיקַת רִיִּזֵּל, עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם. פַּעַם לְפָנָי פִּסַּח

בְּקֶשׁ מְאֹד הָרַב הַקְדוֹשׁ מִקְאֲלִיב זי"ע אֶת בְּנוֹ וְכֻלָּתוֹ, שִׁיְהִיו אֶצְלוֹ
עַל הַסֵּדֶר, וְהַפְּלָה לֹא רָצָתָה בְּשׁוּם פְּנִימִים וְאֶפְסָן, כִּי הִיא רְגִילָה לְאָבִיָּה
הַקְדוֹשׁ מִזִּידִיטְשׁוּב זי"ע, שְׁשֵׁם הַכַּל הוֹלֵךְ אַחֲרֵת — הֵן עִם הַנְּגוּז, הֵן
עִם הַנֶּסֶח וְכוּ', וּפְהָ לְנִסְעֵ לְהוֹנְגְרִיָּה, לְמִדְיָנָה אַחֲרֵת בְּנִסְחָ אַחַר,
בְּכֵן לֹא אָבְתָה. וְאָבִיָּה הַקְדוֹשׁ מִזִּידִיטְשׁוּב זי"ע אָמַר לָהּ: "בְּתִי,
הָרִי אֶצְלִי הֵיית פְּכָר הַרְבֵּה שָׁנִים, תִּלְכִּי שָׁנָה אַחַת אֶל חֲמִיף", וְכֵן
עָשְׂתָה. וְהִנֵּה הַסֵּדֶר אֶצֶל הָרַב הַקְדוֹשׁ מִזִּידִיטְשׁוּב זי"ע הִיָּה,
שְׁתַּכְּף-וּמִיד אַחַר הַתְּפִלָּה הַחַל אֶת הַסֵּדֶר, אֲבָל אֶצֶל הָרַב הַקְדוֹשׁ
מִקְאֲלִיב זי"ע, לְקַח הַרְבֵּה זְמַן הַהֲכָנָוֹת לַסֵּדֶר, וּבְדִיוֹק עֲכָשׁוּ
כְּשִׁפְלָתוֹ הִיָּתָה, הוּא הַסְתּוֹכֵב מְחֻדָּר לְחֻדָּר, וּבְכָל פַּעַם נִגַּשׁ אֶל
הַחֲלוֹן וְהַסְתַּכֵּל לַחוּץ, כְּאִלּוּ הוּא מְחַכֶּה לְמִישֵׁהוּ, וְלֹא הַפְסִיק
לְהַתְּבוֹדָד, וּיְכַבֵּר הִיָּתָה שְׁעָה אַחַת-עֶשְׂרֵה בְּלִילָה. וְהִנֵּה הַגִּיעָה
כְּרַכְרָה גְדוֹלָה, אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָּהּ שְׁלֹשָׁה גְבָרִים וְאַרְבַּע נָשִׁים, וַיֵּצֵא
לְקִרְאָתָם בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה וְשָׂאֵל בְּשִׁלּוּמָם, וַדְּבַר עֲמָהֶם בְּהוֹנְגְרִית
בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאַחַר-כֵּן נִפְרְדוּ לְשִׁלּוּם וְנִסְעוּ לָהֶם, וְהִיא הַצְדִּיקָת
רִיזוֹל, עֲלִיָּה הַשְּׁלּוּם, הַצְטַעְרָה מְאֹד מְאֹד — מָה זֶה וְעַל מָה זֶה,
שְׁחַכְּהָ חֲמִיָּה פֶל-כֵּף הַרְבֵּה זְמַן, וְכֵן מִי הֵם אֵלּוּ הַפְּרִיצִים וְכוּ',
וְאַחַר-כֵּן הַתְּחִיל חֲמִיָּה אֶת הַסֵּדֶר וְכוּ'. אַחַר הַחֵג נִסְעָה חֲזָרָה עִם
בְּעִלָּה אֶל זִידִיטְשׁוּב, וְסִפְרָה לְאָבִיָּה אֶת צְעָרָה הַגְּדוֹל שְׁעָבְרָה וְכוּ',
אָמַר לָהּ אָבִיָּה: "בְּתִי, אֵת לֹא יוֹדַעַת אֶת גְּדֹל צְדִיקַת חֲמִיף, וּבְאִיזוֹ
דְּרָגָה הוּא עוֹמֵד כְּכֹר, הוּא לֹא רָצָה לְהַתְּחִיל אֶת הַסֵּדֶר, עַד
שְׁיִבְטִיחוּ לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, שְׁכַבְּרָ תְהִיָּה הַגְּאֻלָּה, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְסַבֵּל
כְּכֹר צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁשָׁלְחוּ לוֹ לְמַטָּה אֶת הַשְּׁלֹשָׁה אָבוֹת
הַקְדוֹשִׁים וְהָאֲרַבַּע אִמָּהוֹת הַקְדוֹשׁוֹת, וְהַבְּטִיחוּ לוֹ, שְׁסוּף כָּל סוּף
יִגְאָלוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּגֻאֻלָּה שְׁלֵמָה, וְאָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה". מְכָל
זֶה רוֹאִים גְּדֹלַת הַצְדִּיקִים הַקְדוֹשִׁים הַדְּבוּקִים בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא,
וּמָה רְצוֹנָם וְחַפְצָם, רַק שִׁיְהִיָּה טוֹב לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּמְחַכִּים וּמְצַפִּים
לְגֻאֻלָּה, לְגֻאֻלָּה אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן אָסוּר לְשָׂאֵל אֵיךְ פַּעַם קָשִׁיוֹת עַל צְדִיקִים, צְרִיכִים תָּמִיד
לִידַע, שְׂאִין יוֹדַעִים כָּלֵל מָה עֲנִין הַנְּהַגְתָּם הַמוֹזָרָה וְכוּ' [בְּוִדְאִי

מְדַבְּרִים פֹּה רַק מְצַדִּיקִים קְדוֹשִׁים, עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּים, וְלֹא מִסְתָּם אַרְחֵי פְּרָחֵי לִיצָנִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים מִימִנָּם וּמִשְׂמֵאלָם כָּלֵל.

וְהִנֵּה לְהַסְבִּיר לָךְ קֶצֶת, כְּדֵי שְׂתַבִּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר. רַבְּנֵי ו"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נב): מִכָּל הַדְּבָרִים צוֹעֵק כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמְרַמֵּז לְאֶדָם רְמָזִים וְכוּ', וְקוֹרֵא אוֹתוֹ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; וְהִנֵּה צַדִּיק כְּשֶׁמְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אוֹת אוֹ מוֹפֵת, שְׂיִכְבֹּטִיחַ לוֹ עַל אֵינָה דְּבַר, אָזִי כְּכִיכּוֹל מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ, וְשׁוֹלֵחַ אוֹ בְּנֵי אֶדָם אוֹ חַיּוֹת אוֹ צוֹמְחִים אוֹ אֲפֵלוֹ דּוֹמְמִים, וּמְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים, שְׂזוֹ חֲכָמָה עֲמָקָה. וְהִנֵּה הַצַּדִּיק בְּקֵשׁ אוֹת וּמוֹפֵת שְׂיִכְבֹּטֵחַ לוֹ, וּפִתְאֻם בָּאוּ שְׂלִשָּׁה פְּרִיצִים וְכוּ', וְזֶה הִנֵּה הַסִּימָן בְּשִׁבְלֵנוּ, כְּדֵי שְׂיִרְגַע, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאֵז קָבֵל אֶת זֶה, וְעָרַךְ אֶת הַסֵּדֵר כְּמוֹ שְׂצָרִיף בְּשִׂמְחָה, כִּי קָבֵל גְּלוּי מִן הַשָּׁמַיִם הַבְּטָחָה חֲזָקָה, עַל-יְדֵי הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהָאֲמֵהוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וּבּוֹדָאֵי אֵין מְקַרְהָ, וְזֶה הִנֵּה לוֹ רְמֵז מֵהַשָּׁמַיִם, וְיִכּוֹל מְאֹד לְהַיּוֹת, שְׂאֵלוֹ הִיּוֹ סֶתֶם שְׂלִשָּׁה פְּרִיצִים וְאַרְבַּע פְּרִיצוֹת שְׂנִסְעוּ לְדַרְכָּם, וְהֵם לֹא יָדְעוּ כָּלֵל מֵהַ זֶה וְעַל מַה זֶה, שְׂעֲבְרוּ דֶרֶךְ בֵּית הַצַּדִּיק הַזֶּה, שְׂהִנֵּה מְאִיר עִם הַרְבֵּה אוֹר, וְנִנְעָצְרוּ, וְהוּא שְׂאֵל בְּשִׁלּוּמָם בְּהוֹנְגְרִית, וְהֵם דְּבָרוּ מֵהַ שְׂדַבְּרוּ, אֲשֶׁר אֵין לָזֶה שׁוּם קֶשֶׁר וְכוּ', אֲבָל הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ, שְׂאֵין טֵבַע וְאֵין מְקַרְהָ וְאֵין מְזַל, אֲלֵא הַכֹּל הוּא תוֹרָה שְׂלָמָה, רְמָזִים שְׂהַקְּדוֹשׁ-כְּרוּף-הוּא מְרַמֵּז לְאֶדָם, וּמְנַהֵג הוּא לוֹמֵד רְמָזִים, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שְׂהַקְּדוֹשׁ-כְּרוּף-הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ מְאִין סוּף עַד אֵין תְּכָלִית לְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים וְכוּ', וַיֵּשׁ עַל-יְדֵי בְּנֵי אֶדָם וַיֵּשׁ עַל-יְדֵי חַיּוֹת אוֹ צִפְרִים וְכוּ' וְכוּ', וְדַבֵּר זֶה הוּא מִסְתַּרֵי הַבְּרִיאָה, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְמִי שְׂאֵינּוּ אוֹחִז בְּזֶה.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים, וְאֲשֶׁרֵי דִבְקִיָּהֶם, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שְׂזָכְנוֹ לְהִתְקַרֵב אֵל רַבְּנֵי ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי וַיְרֵא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! מְאֹד כּוֹאֵב לִי כְּאַבְךָ וְצַעֲרָךָ הַקָּשָׁה, עִם כָּל זֹאת
עֲלִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּזֶה שְׂאֵתָה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, שְׁזַהֵוּ הַחֲסֵד הַכִּי
גָדוֹל, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְלַבֵּשׁ בְּלָבוֹשׁ גְּשָׁמִי וְחִמְרִי, הוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ
מַהִי גְדֻלַּת הָעֲנָנִין הַזֶּה לְזִכּוֹת לְהֵיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וּבְזֶה
בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ, וְאִפְלוּ שְׁמַרְגִּישׁ שְׁעֵדִין לֹא יֵצֵא מֵהַחֵל
אֶל הַקִּדְּשׁ, אִפְלוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה וְכוּ', וְאִדְרָבָה מְרַגִּישׁ שֶׁהוּא נֹעֲשֶׂה
יֹתֵר גְּרוּעַ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהַחֲזִיק בְּרַבְּנוּ ו"ל, וְלֹא לְבָרַח
מִמֶּנּוּ ו"ל, וּכְבָר פָּרַשׁ רַבְּנוּ ו"ל אֶת הַמְּשָׁנָה (נִדָּה ל:): "וְאֵל תְּהִי רָשָׁע
בְּפָנָי עֲצָמְךָ", אִפְלוּ שְׂאֵתָה מְרַגִּישׁ שֶׁהֵנֵךְ רָשָׁע, עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר
הַתְּנָא: "אֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנָי עֲצָמְךָ", הֵינּוּ לְבַד, אֶלֹא בּוֹא תְּבוֹא אֶל
הַצְּדִיק, וְכָל הַמְּחַבֵּר לְטָהוֹר — טָהוֹר, כִּי סוּף כָּל סוּף גַּם אֵתָה
תִּזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְתִתְעַלֶּה בְּתַכְלִית הָעֲלִיָּה.

וְזֶה הִיָּה פָּגַם קִרְחַת, שֶׁהִגְאֹת שְׁלוֹ טְרַפָּה אֶת דַּעְתּוֹ, עַד שֶׁהִסִּית
עוֹד מְאִתִּים וְחִמְשִׁים רְאִשֵׁי סְנֵהֲדָרָאוֹת כְּנִגְדַּת מִשָּׁה. וּמַה הִיָּה הַסּוּף
שְׁלֵהֶם? שְׁלִבְסוּף יְרָדוּ לְשִׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתִּיו, "וּתִפְתַּח הָאָרֶץ אֶת
פִּיהָ וּתְכַלַּע אוֹתָם וְאֶת בְּתִיָּהֶם" וְגו' (בַּמִּדְבָּר טז, לב), וּבְמִקּוֹם לְלַמֵּד
מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל מַה קוֹרָה לָזֶה שְׂיִוְצָא נִגְדַּת הַצְּדִיק, מַה כְּתוּב אַחֲרֵי-כֵן?
"וַיִּלְנוּ כָּל עַדַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּחַרַּת עַל מִשָּׁה וְעַל אֶהְרֹן לֵאמֹר, אַתֶּם
הִמִּיתֶם אֶת עַם הַשֵּׁם" וְגו' (שֵׁם יז, ו), שְׁמוֹ שְׁמִים! רֹאִים בְּחוּשׁ, מִי
שְׂמַתְחִיל עִם הַצְּדִיק, לְבִסּוּף יֵשׁ לוֹ סוּף מֵרַ מְאֹד. וְהִנֵּה כְּבָר שׁוֹכְחִים
אֶת זֶה, וְלֹא לוֹקְחִים מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל וְכוּ'.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁעֵדִין אֵתָה מְחֲזִיק בְּתַמְךָ, וְאֵתָה מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ

ו"ל, ראוי לך לשמח מאד מאד עם עצם ההתקרבות שאתה מקרב אליו. וכבר אמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז): אתם צריכים לשמח מאד, שיש לכם רבי כזה. ואמרו אנשי שלומנו: אם לא שמחים עם עצם ההתקרבות אל רבנו ו"ל, זה מראה פגם באמונת חכמים. ולכן ראה להחיות עצמך בזה שאתה מקרב אל רבנו ו"ל, ואל תבלבל עצמך משום דבר, רק קח את עצמך בידיך, ותחיה עצמך בזה שאתה מקרב אל רבנו ו"ל, ואל תסתפל על אף אחד בעולם. וצריך שתדע, שההתקרבות אל רבנו ו"ל אינה תלויה בשום בריה, כי רבנו ו"ל מתנה לכל עם ישראל, ואינו מצמצם אצל יחיד, כי זו טעות גדולה, שהכניסו כמה טפשים מפרסמים של שקר, שיש גם בין אנשי שלומנו, כאלו רבנו ו"ל מצמצם אצל זה או אצל זה — הכל דמיון, רבנו ו"ל הוא מתנה לכל עם ישראל ולכל העולם כולו, ואנחנו צריכים רק לפרסם אותו לכלם. ורק זו עבודתי מזה עשרים וחמש שנים רצופות, משנת תשכ"ד עד עכשו, ומה שאני סובל בשביל זה — עלבונות, חרופין וגדופין, שאין לתאר ואין לשער כלל מבית ומבחוץ. [ופלא על גבי פלא, שכל אלו שזכיתי לקרבם וכו', גם הם מתנגדים וכו'], אבל אני יודע, שהכל נסיון, כי הסמ"ך-מ"ם מאד שונא את רבנו ו"ל, וגורם פרוידים מבפנים וכו', ומחלקת מבחוץ וכו', שמעלימים ומסתירים את רבנו ו"ל, כי הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד מרבנו ו"ל, ולכן מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ו"ל, תחיה עצמך עם זה מאד, העקר אל תשים לב לכל המחלקת שיש בפנים וכו', כי הכל מעשה הסמ"ך-מ"ם להפריד בין אחד לשני מבין אנשי שלומנו דיקא, שזהו הדבר הכי גרוע, ולא לומדים לקח מה שקרה לתלמידי רבי עקיבא, שכלם מתו רק מפני שלא כבדו זה את זה.

והנה היסוד לקבל מרבנו ו"ל, זהו רק על-ידי אהבה בין אנשי שלומנו. אך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין פח): משרבו תלמידי שמאי והלל, שלא שמשו כל צרכן, על-ידי-זה גרמו מחלקת; כמו-כן אלו שהם נקראים סתם על שם המשאל "חסידי ברסלב", הם אשור גורמים מריבות ומחלקת וכו' וכו'. הוי טפש, נולדת

בפסול, אתה ספק ממזר וכו', ובטוח בן הנדה וכו', אינך מתבייש להכניס את אפך... ולומר זה נאה וזה לא נאה (ע"ן לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן פג), שזהו יצר הרע גדול להפריד בין הדבקים וכו', הלא אתה גם-כן התקרבת על-ידי הספרים החדשים והקונטרסים, והיום אתה מדבר על זה וכו'. ולכן אשרי מי שבורח מפל מיני מחלקת, ואז טוב לו כל הימים.

ואני מכרח לומר לך, שהמצנה הכי גדולה, שישתדל האדם להיות בשלום בביתו עם אשתו וילדיו, ויהיה שלום בין אנשי שלומנו, שכלנו מקבלים מאותו רבי, ומקרבים אל אותו צדיק, וכמו שהסמ"ך-מ"ם שובר בתי ישראל, על-ידי מריבות ומחלקת שקורה שם, כן הסמך-מ"ם שובר את אנשי שלומנו עם מחלקת שבפנים, שעושה פרודים בין אנשי שלומנו, וזה היה עוד בימי מוהרנ"ת ז"ל, שקמו תלמידי רבנו ז"ל עליו, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל: כואב לי יותר המחלקת מבפנים מהמחלקת מבחוץ וכו'. ורואים בחוש, שהמחלקת בפנים הורסת הכל, יותר מהמחלקת מבחוץ, וכך היה בכל הדורות בין אנשי שלומנו, שהיו אי הבנות וכו', ולך נא וראה מה היה בין אנשי שלומנו בפולגנה, שהתלבשו על הרב החסיד ר' אהרן לייב ציגלמאן ז"ל הי"ד, אדם שמסר חלבו ודמו על הדפסת ספרי רבנו ז"ל, וחסדו בו מה שחשדו, כאלו לקח לעצמו את הכסף, בשעה שהיה עני ואביון גדול מאד וכו', ואף-על-פי-כן הדפיס את ספרי רבנו ז"ל במסירות נפש גדולה, אף שסבל בזיונות רבים, וכן עבר הרבה על הרב החסיד ר' יצחק ברייטער ז"ל הי"ד, שהיה הפאר מאנשי שלומנו, ועוד הרבה מחלקת וחלוקי דעות שהיו באומן וכו', ובפרט בין ר' שמשון בארסקי ז"ל ובין ר' געציל ז"ל, וכן חתנו ר' ברוך ז"ל סבל מה שסבל (ספורים שכבר מזמן נשפחו מהדורות הקודמים), וכן בארץ ישראל היתה מחלקת גדולה בענין ראש השנה, אלו אמרו, שרבנו ז"ל נמצא במרון, ואלו אמרו, שרבנו ז"ל נמצא בירושלים, והיתה מחלקת מאד מאד גדולה וכו', תמיד היו ופוחים גדולים וכו', אבל מה שקורה עכשו, זה אף פעם לא היה, שנאה כזו, שאין לתאר ואין לשער זה נגד זה, וזה נגד זה

וכו', ומי סובל בין כך? רק שמו של רבנו ז"ל מתבזה. וכבר אמר
 רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן ט): מי שאוהב את הצדיק, צריך
 לשמר שלא יצא שם רע על הצדיק, ואין עוד שם רע כמו שקורה
 עכשו. תהלה לאל, דבר רבנו ז"ל הולך מסוף העולם ועד סופו,
 וספרי רבנו ז"ל מופצים בכל כדור העולם, ורב רבם של נשמות
 ישראל מאד מאד מתענינים בספרי רבנו ז"ל. והנה דיקא עכשו
 נעשו פרודים כאלו וכו', אין זה אלא עבודת הסמ"ך-מ"ם בעצמו,
 כי הוא רואה, שהנה בא יומו, ויתבטל מהעולם, על-ידי התגלות
 רבנו ז"ל בעולם. ולכן עושה פרודים בין אנשי שלומנו הזקנים,
 שדוחפים את הנערים, והנערים את הזקנים וכו', ערבוּבָה שְׁלֵמָה,
 עד שפבר אין יודעים מי הם הנערים ומי הם הזקנים וכו', פשוט
 מגחך, חדשים מקרוב באו, והם פבר אומרים מבינות — מי פן
 ברסלבר ומי לא וכו', וכל זה גורם הסמ"ך-מ"ם לעשות פרודים
 בין אנשי שלומנו היקרים, וכל אחד צועק שפונתו לשם שמים,
 בשעה שצריכים עוד הרבה לבנות על חטאות נעורים וכו', על
 לכוף החטאים שיש בהם וכו', הענין של מי בראש חוגג, וכל
 צורב קטן מתרברב להיות בראש וכו', ובין כך מי מפסיד מזה? רק
 כלל נשמות ישראל, כי נעשית ערבוּבָה גדולה וכו', ושואלים:
 הזאת נעמי?! הנעימות של התקרבות אל הצדיק (עין לקוטי-מוהר"ן,
 חלק ב', סימן עא), נעימות שמנעימים זה לזה, חובלים שחובלים זה
 בזה וכו', עין שם; וכן בין אנשי שלומנו זה מאד מאד מזיק וכו',
 כי אם היו כלם מתאחדים, היתה טובה גדולה לכלם וכו', ואמר
 רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן רא): המחלקת על הצדיקים, זה
 בא ממחלקת שבין הצדיקים; ולכן פל-פך חבל שיש מחלקת
 בפנים. אבל אתה ראה לחזק עצמך על-פל-פנים, שאתה נמצא
 ב"היכל-הקדש" שבונה רבנו ז"ל (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט),
 אשר תהלה לאל, יש בינינו אחדות גדולה ורבם מסימים בכל חדש
 את ה"לקוטי-מוהר"ן" ואת ששה סדרי משנה, ומתמידים בתנ"ך
 ובגמרא — בבלי ירושלמי תוספתא, בונים לעצמם ב"ית" נצחי,
 וכן רמב"ם טור ושלחן ערוך, זהר ותקונים וכו', ולך נא וראה —
 טובי האברכים שיש היום בכרסלב, היתה להם שיכות גדולה אל

"היכל-הקדש", וקבלו הַמּוֹן מִכְּתָבִים שְׁנֵדְפָסוּ כְּבָר בְּשֵׁאלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּתְהִלָּה לְאֵל, וְכֹו לְסִיִּים הַמּוֹן סְפָרִים, כִּי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שֶׁל רַבְּנוּ וַ"ל, זֶה אֶצְלָנוּ יְסוּד מוֹסֵד. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ וַ"ל, הַמּוֹבָא בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו, הֵם מְקִימִים בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת.

וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁלַבֵּל תְּתַעַרְבַּ מֵהַיּוֹם בְּשׁוּם מַחְלָקַת וּבְשׁוּם דָּבָר, רַק תִּשְׁמַח מְאֹד שְׂזַכִּיתָ לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וַ"ל, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂמִחָתְךָ, וּבְשִׁכָּר זֶה תִּזְכָּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שֶׁהִיָּה רְאוּי לְהֶאֱרִיךְ.

הַמֵּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ וַיֵּרָא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַמִּיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ, אִיךָ שְׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ הוּא אֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה כָּל הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

גַּא וְנָא שְׁמַר עַל הַדְּבֹר שְׁלָךְ, וְאַף פַּעַם אַל תִּדְבַּר מֵאַחֲרִים כָּלֵל, לְמַעַן לֹא תִכָּשֵׁל בְּלִשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, שְׂזֵה אָבִי אַבוֹת הַטְּמֵאָה.

תִּתְמִיד הַרְבֵּה בְּלְמוּד מְשֻׁנּוֹת כְּסִדְרָן, וְכֵן תֵּאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כְּדִי שְׂתַעֲשֶׂה סִיּוּם כָּל שָׁבוּעַ עַל כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלְמוּד שְׁלֶחַן עֲרוּף, וּתְבָרַר לְעֲצָמְךָ

אֶת הַהֶלְכָה בְּאֵר הַיֵּטֵב, וְתַרְשָׁם אֶת זֹאת לְעֶצְמָךְ, וְזֶה בְּכָל־ל חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ וְ"ל לְחֲדָשׁ (עִי' לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה), כְּדֵי שְׂיִהְיֶה תְּקוּן לְנִשְׁמָתְךָ וְכוּ'.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תקסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִירָא, י"א חֶשֶׁן ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאֵל תִּתְעַרֵב עִם אַחֵרִים כָּלֵל, לֵךְ עִם הַגְּלוּי שְׂגָלָה רַבְּנוּ וְ"ל עַל פְּסוּק (יְחֻזְקָאֵל לֵג, כד): "אֶחָד הִיָּה אַבְרָהָם", שְׂאֲבָרְהֶם אָבִינוּ הֵלֶךְ בְּבַחֲיִנַת 'אֶחָד', שְׁלֵא הִסְתַּפֵּל עַל אִף אֶחָד, וְכֵן הִתָּם הִקְדוּשׁ הִיָּה רַגִּיל לֹמֵר: "זֶה מַעֲשֵׂה שְׁלוֹ וְזֶה מַעֲשֵׂה שְׁלִי" (עִי' סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֵׂה ט'), בְּעַנְיָן מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים (בְּבֹא מַצִּיעָא נח:): אִם הִיָּה בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֵל יֹאמֵר לוֹ זָכֹר מַעֲשִׂיךָ הִרְאִשׁוֹנִים, כְּתֹב הִרְ"י מְלוֹנִיל וְ"ל: זֶה דִּיקָא אִם הוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֲבָל אִם אֵינוֹ בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֶפְשָׁר לְהִזְכִּיר לוֹ חֲטָאָיו, כְּדֵי שְׂיַעֲזֹב דַּרְכּוֹ הַרְעָה וַיָּשׁוּב אֶל הַשֵּׁם, עִי' שָׁם; וּמִכָּל שְׂכָן אֶחָד שְׂעֲשֵׂה מַה שְׂעֲשֵׂה, וְעַכְשָׁו אֹמֵר שֶׁהוּא בְּעַל תְּשׁוּבָה, אֲבָל גּוֹרֵם מִחֻלְקַת וּפְרוּדִים וְכוּ', צְרִיכִים לְהַעֲמִידוֹ עַל הַמָּקוֹם, וְלֹמֵר לוֹ: "שֵׁב בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וְאֵל תִּתְרַבֵּב". וּבְרַח מִמְחֻלְקַת, כִּי מִי שְׂמַחֲזִיק בְּמִחֻלְקַת וְכוּ', אוֹ גּוֹרֵם פְּרוּדִים וְכוּ', רְאוּי לְרַחֲקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ לְגַמְרֵי, כִּי הוּא מְאַרִיךְ אֶת הַגְּלוּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"א חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁלִים עִם אָבִיךָ וְאִמְךָ, כִּי כְּבוֹד אָב
וְאִם הִיא מֵהַחֲמוּרָה שְׂבַחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים וּבָה, פְּרָשָׁה ב', סִימָן ו'), וְלִכְּוֹן
תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְבַקֵּשׁ מֵהֶם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכוּ', כִּי אִם
לֹא, דַּע לְךָ, שְׂתִקְבַּל אֶת זֶה חֲזוֹרָה מִלְדָּיִךְ, כִּי אִם אֶחָד מְצַעֵר אֶת
אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, מְקַבֵּל זֹאת חֲזוֹרָה מִלְדָּיִו. וְלִכְּוֹן רְאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת
סְלִיחָתְךָ, וּמֵהַיּוֹם וְהַלְאָה שְׁמֹר עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, כִּי יֵשׁ עַל זֶה עֲנֵשׁ
חֲמוּר, וּרְאֵה לַעֲשׂוֹת לָהֶם נַחַת גְּדוּלָה מֵעַתָּה.

וְזָכוֹר תִּזְכֹּר מַה שְּׂאָמַר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא (שְׁמוֹת כ, יב): "כִּפְּדוּ
אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יְמֵיךָ עַל הָאָדָמָה", אֲשֶׁרִי מִי
שְׂמִכְבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, וְתִהְיֶה לוֹ אַרְיִכַת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

ט"ז תקסג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הֲרַגַע קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לְקִנּוֹת דִּירָה, אֲשֶׁרִיךָ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
בְּוֹדָי יַעֲזֹר לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּפֹה בִּיבְנֵאֵל תַּצְלִיחַ
וְתִרְאֶה הַרְבֵּה נְסִים.

אוֹדוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, בְּוֹדָי צְרִיכִים לְכַבְּדֵם וְלְבַקֵּרֵם, וּבְכַפְרֵם

עם הנכדים וכו', אבל אני מקנה שיהיה לך רכב, ואז לא תהיה שום בעיה וכו', אדרבה, זו חנויה גדולה — הן בשביל האשה והן בשביל הילדים, שיכולים לנסע בכל פעם לטיול אל הסבא והסבתא.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח ברכך, שתקנה דירה טובה ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר וירא, י"ב חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל המכתבים, העקר לא להתפחד כלל, כי זה סתם רוח... מעלה אבק ועפר... והם לא יכולים לעשות שום דבר, רק להפחיד אותנו ולהחליש את דעתנו, ועל-כן צריכים להתחזק מאד מאד, ולא להתפעל מהם כלל, רק להמשיך להדפיס עתון אחר עתון, וזה מה שישבר אותם. עכשו זוהי רק מלחמה פסיכולוגית וכו'... ובאמת הכל הכל ורעות-רוח וכו', ויבוא ויגיע יום שמחנתנו, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ולידע שהוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, ואין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ואין לנו שום עצה אחרת, רק לברח אליו יתברך, כי זוהי העצה הכי טובה והכי קלה והכי יקרה, ומבלעדי זאת אין שום עצה כלל, והמאמין האמתי שמאמין בו יתברך, ויודע אשר הוא יתברך מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה כלה, הוא אינו מפחד משום ברירה שבעולם, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ועל-כן העקר הוא האמונה הקדושה, ומי שחזק באמונה

פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, לֹא תוּכַל לֹא שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲפֹלוּ שְׂיֵהָא
נְדָמָה כְּאִלוּ אָבֵד מְנוּס וְתִקְוָה, עִם כָּל זֹאת יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן
(תהלים צב, י), וְלֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לֹא שׁוּם דְּבָר.

תְּאֲמִין לִי, שְׁפָמוּ שְׁעֵבֶר עָלַי בְּחֻדֵשׁ הַזֶּה, עֲדִין לֹא עָבַר עָלַי
מִימֹת חַיֵּי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחֻזַּק אֶת עֲצָמַי לְדַבֵּק עֲצָמַי בּוֹ יִתְבַרֵךְ,
וְאֲנִי יוֹדֵעַ כִּי רַק הוּא יִתְבַרֵךְ סוּף כָּל סוּף יִהְיֶה אֶת הַרְעָה לְטוֹב,
וְיִכְנִיעַ וְיִבְטֵל אֶת שׁוֹנְאֵינוּ מִתְחַתְּנוּ לְגַמְרֵי, הַעֲקָר שְׂאֵתָה תִרְאָה
לְחֻזַּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיִבְשָׁבוּעַ הַבָּא יֵשׁ לִי שְׁלִיחַ, אֲנִי אֲשַׁלַּח לְךָ
כֶּסֶף בְּעִבּוּר הַדָּאָר, וְאֵתָה רְאֵה רַק לֹא לְהִתְפַּחֵד, כִּי הַסֵּמֶף-דְּמִ"ם
אֵינוּ נָח אֲפֹלוּ רַגַע, וּמְתַנַּפֵּל בְּכָל מִינֵי עֲרַמְמִיּוֹת וְכוּ', וְחֹשֶׁב
מִחְשָׁבוֹת אֵיךְ לְהַרְעָה וְכוּ', יִפְלוּ כָּל הַתְּכַנְיּוֹת עַל רֹאשׁוֹ וְכוּ'.

אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַסּוּף שֶׁל הַדְּיוּחַ שֶׁל ... מִהַפְּרוֹטוֹקוּל, שְׁשָׁם
מְדַבֵּר מִבֵּית הָעֶלְמִין, רַק הַחֲתִיכָה הַזֶּה, כִּי זֶה לֹא יֵצֵא עַל הַפֶּקֶס,
וְאִם יִהְיֶה חֲדָשׁוֹת — רְאֵה לְדִוַּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ר' ... מְעַנְיָן עֲכָשׁוּ מְאֹד לְקַנּוֹת דִּירָה גְמוּרָה, וַיֵּשׁ לֹא עֵתָה
הַאֲפֻשְׁרוֹת לְזֶה מִצַּד אֲבִיו, וְעַל-כֵּן אִם יֵשׁ אִיזוֹ דִּירָה — נָא לְהוֹדִיעַ.

ט"ז תקס"ה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וְהִנֵּה אֲנִי מִבֵּין וְיוֹדֵעַ מְרַחוּק מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אַךְ בְּאֵתִי לְחֻזַּק אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל,
כִּי הוּא כָּלֵב נּוֹבַח בְּקוֹלוֹת מְאִיָּמִים, אֲבָל כָּלֵב בְּלֵי שְׁנַיִם... וְעַל-כֵּן

אין לה מה להתפחד ממנו כלל, כי, תהלה לאל, אתה יכול לקבל משרה בפרנסה בכל מקום בארץ, ואנחנו חסידי ברסלב נשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לקנות רק אצלך בשר, וממילא לא יכול לעשות לה שום דבר. וכבר היה ספור פזה, שהיה שוחט תלמיד חכם בעירה, ובא אליו הרב שהיה עם הארץ גדול, ורצה להעביר אותו מהשחיטה, וקרא לו ואמר לו בזה הלשון: אני מעביר אותך... ענה ואמר לו השוחט: קדם תהיו מעביר את הסדרה... ואחר-כך תהיו מעבירים אותי, כי היות שהיה עם-הארץ, אפלו לעבר את הסדרה 'שנים מקרא ואחד תרגום' בכל שבוע לא היה עושה, כמו-כן הדבר עמך, ועל-כן אין לה מה להתפחד כלל, ובענין דין תורה, עליך ללכת רק אל בית-דין שלך שאתה בוחר, כי התובע הולך אחר הנתבע, ועל-כן אין לה מה להתפחד כלל, כי לא יקרה לה שום דבר, ההוא סתם ממלא עשן ורוח רע וכו'. אבל זה רק לפי שעה, כי הכל יתבטל, הוא רוצה להפחיד אותנו, ועל-כן מאים כל מיני איומים, אך הוא לא יכול לעשות שום דבר, כי אם לקחת שופר ולעלות על ראש החר, ולתקע תקיעה גדולה... (אם הוא בכלל יכול לתקע בשופר...) העקר לא להתפחד כלל, ולחזק ולאמץ את אנשי שלומנו בכל מיני אפנים שבעולם, שלא יתפחדו כלל, כי החדש הזה הוא חדש הברור, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לקבל בחדש הזה את האשור לבניה לבית-הפנסת, ומוכא בבני יששכר, שבחדש חשון יהיה גם בגן בית-המקדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו לראותו בנוי על תלו, ועל-כל-פנים בית-מקדש מעט, שהוא בתי פנסיות ובתי מדרשות. איך שהוא העקר לא להתפחד כלל, כי אינו יכול לעשות שום דבר, וכן הפלב השני הוא בין הפטיש לסדן, כי בתוך לבו הוא שונא את שנינו... ועל-כן הוא אינו יודע איך להגיב, או ללכת עם ההוא, או ללכת אתנו, על-כל-פנים אין לנו מה להתפחד כלל, יאבדו הם ואליך פיוצא בהם, ואנחנו נכנס לגור שמה עוד משפחה ועוד משפחה, עד שתבנה עיר ברסלב על אפם וחתם של כל שונאינו.

ואודות בנג' ... טוב מאד שיהיה עמך, ויעזר לה בעבודה, וכך

יְהִי עֲצֻמְאִי, וְרֵאָה לְקָרְבוֹ, וְעוֹד תִּרְוֶה מִמְּנוּ הַרְבֵּה נַחַת, וְאַנִּי אֶכְתֹּב
לוֹ בְּשִׁבוּעַ הַבָּא מִכְתָּב אָרָף, כִּי יְהִי לִי שְׁלִיחַ לְשִׁלַּח אֵלָיו.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲלִיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם עַל גְּדֹל זְכוּתְךָ, שְׁזַכִּיתָ
כְּבֹר לְהַדְפִּיס מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה רַבַּע מִלִּיּוֹן סְפָרִים,
זֶה מִשְׁהוּ נִפְלָא, זְכוּת כְּזוֹ שְׁאַנִּי מֵאֵד מִקְּנֵא בְּךָ, רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל
מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, יְהִי אִיךָ שְׁיִהְיֶה וַיְהִי מֵה שְׁיִהְיֶה, כִּי סוּף
כֹּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַעֲקָר רֵאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לִידַע
שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּים אֶת כֹּל הַבְּרִיאָה כְּלָה — דּוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֹל
מֵה שְׁהָאָדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בִּידְעוֹת אֵלּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁמַר
מִכֹּל רַע. וְזֶה עָקֵר הַבַּיִת מְנוּס וּמִבְּטָח שְׁלִי, וְרַק שָׁם אָנִי מִתְחַבֵּא,
וְעַל-כֵּן אֵף אֶחָד לֹא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת לִי שׁוּם דְּבָר, וְאַיִנִּי מִפְּחַד מֵאֵף
אֶחָד רַק מִמְּנוּ יִתְבַּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ.

לֹא לְהַדְפִּיס אֶת הַ"שִּׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש", כִּי אִם עַל-יְדֵי הַהֲגָהוֹת
שְׁהַגְהַתִּי, שְׁלֹא יֵצֵא, חֵס וְשְׁלוֹם, קְלִקוּלִים כְּמוֹ שְׁיֵצֵא, עִם כֹּל זֹאת
רֵאָה לְשִׁלַּח אֶל עוֹרְךָ הָעֵתוֹן ... בְּכֹל פֶּעַם שְׁיֵצֵא "אוֹר יְבִנְאֵל", כְּדֵי
שְׁיִרְאֶה בְּעֵינָיו שְׁאִין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִמָּהֶם, וְכֵן לְשִׁלַּח לְכַמָּה רַבָּנִים
מִרְבְּנֵי ...

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, י"ג חשוון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

קבלתי את הפקס, ראה להפיץ את העתון, ואל תתפעל מהרשע
אף שישתולל... לא יעזר לו שום דבר, איני רוצה להסתפל בפרצופו
הטמא, כי אסור להסתפל בפני אדם רשע, ואני מקנה שלא אצטרף
להסתפל כבד בפרצופו... [חסר]

אודות הפשרות — זו באמת בעיה, אבל יש לי הצעה, תגיד
ל... שאתה מוכן לבוא כמה פעמים בשבוע אליו, ואינך צריך שום
"שכר", ואנחנו נפרסם שהמפעל שלו פשר בהכשר "ועד הפשרות
של קהלת חסידי ברסלב", והוא יכול לקחת גם הכשר מהסמ"ך-
מ"ם, וזה לא נוגע לנו כלל, אין לנו עסק עמו. ואני יודע, שעל דבר
זה הסמ"ך-מ"ם ישתולל, כי הוא רוצה להיות הסמכות הבלעדית,
אך אנו איננו רוצים להיות תחת הסמכות שלו כלל, כי אצלנו
ההכשר של האדם הזה אינו שונה מאומה. וזה אתה יכול להגיד
לכל אחד שמקבל ממנו הכשר, שאתה מוכן להפגס כמה פעמים
בשבוע פתאם, ולראות מה קורה שם, והעקר, שאינך רוצה פסוף
כלל, רק להסתפל, ואפלו שיהיה לך קשה, לבסוף שכתב יבוא מן
הצד וכו', אבל פדאי לעשות את זה בלי פסוף, כך באמת נהיה
קהלה נפרדת, ואנחנו נותנים הכשר בעצמנו, בתור "ועד הפשרות
של קהלת ברסלב", ונפרסם את ההכשר בכל שבוע, וזה יכניע את
הסמ"ך-מ"ם.

הדורש שלומך...

ט"ז תקסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְרֵא, י"ד חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָהּ שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם
מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם בְּאַמּוֹנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדְעוּ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מַחְיָה וּמְהֵוָה וּמְקַיֵּם אֶת
כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת
אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַפֶּל בְּחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְלִכְן צְרִיכִים תָּמִיד רַק לְחֹזֵר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ עֲבוּדַת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ יְדוֹ פְּתוּחָה לְקַבֵּל שָׂבִים, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (פְּסָחִים
קִיט.): יְדוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּרוּסָה תַּחַת כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת, כְּדִי
לְקַבֵּל בְּעֲלֵי תִשׁוּבָה. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְחֹזֵר תָּמִיד בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר
צָרִיף לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם תִּשׁוּבָה, כִּי אֶפְלוּ מִי שֶׁכָּבַר זָכָה לְהִגִּיעַ
לְאִיזוֹ מְדֻרְגָּה, צָרִיף לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָתוֹ, וּמִכָּל שָׂכָן שֶׁעֲדִין
אֲנַחְנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מִתִּשׁוּבָה, כִּי צְרִיכִים תָּמִיד לְהַכִּיר אֶת מַעֲשָׂיו,
כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְלַחֲשֵׁב שֶׁכָּבַר
הִגִּיעַ לְאִיזוֹ מְדֻרְגָּה, וּבְאַמַּת עֲדִין אָנוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי.

וְכָל מָה שֶׁאָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בִּידְעוֹת אֵלוֹ, שֶׁיִּוָּדַע אֶת
מַעֲמָדוֹ וּמַצְבּוֹ אֵיךְ שֶׁהוּא רְחוּק עֲדִין מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ וְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה,
עַל-יְדֵי-זֶה הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם
מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וַיִּוָּדַע וְעַד, אֲשֶׁר
הוּא עֲדִין רְחוּק בְּתַכְלִית הַרְחוּק, וּמִחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ לְהַכִּי מְרַחֵק,
וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא חוֹתֵר מִמְּקוֹמוֹ גַּם-כֵּן לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, עַל-יְדֵי-
זֶה הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, מֵאֲחֵר שֶׁהוּא מִחֲזִיק
אֶת עֲצָמוֹ לְהַכִּי גְרוּעַ וְהַכִּי נִמְךְ. וְאִם-כֵּן גַּם הוּא יְכוּל לְחֹזֵר

בתשובה, מכל שפן שפלים יכולים לחזור בתשובה, וזה סוד מאמרם ו"ל (יומא פו.): גדולה תשובה, שבשביל יחיד שעשה תשובה, מוחלין לכל העולם פלו, כי בזה שאדם מחזיק את עצמו להיחיד שהוא הכי גרוע, ואף-על-פי-כן הוא חוזר בתשובה, נמצא שגם רחוק פמוני יכול לחזור בתשובה, בודאי כל העולם פלו יכולים לחזור בתשובה, ועל-כן הוא גורם על-ידי תשובתו, שגם אחרים יחזרו בתשובה, והקדוש-ברוך-הוא מוחל לכל העולם פלו. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות לד.): במקום שפעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם יכולים לעמד.

ועל-כן אשרי מי שזוכה לשוב בתשובה שלמה בכל יום אליו יתברך, כי סוף כל סוף לא ישאר מאתנו שום דבר, כי הנה אנחנו פאן ועוד מעט נצא מפאן וכו', והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ומקבל את כל אחד בתשובה, כמאמרם ו"ל (שמות רבה, פרשה יט, סימן ד'): אין הקדוש-ברוך-הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה, וכל מי שהוא מבקש לכנס — יכנס; ועל זה צריכים לחזור בכל יום בתשובה מחדש, ואל נא נסחף אל קמץ קטן המבאישים את שמנו, כי הכל ורעות-רוח, כי רב רבם של תושבי המקום ביבנאל הם אתנו, ורבים פכלם אנשים נחמדים וטובים מאד, ועלינו לחזור בתשובה אמיתית, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: כשאדם רואה איזה רע, תכף-ומיד יסתפל על עצמו, ובה זכה פכר לתקן את פלם.

ועל-כן צריכים אנו רק למשך את עצמנו תמיד אליו יתברך, ולהרגיל את עצמנו להתבודד עמו יתברך בכל יום ויום, ולא להסתפל על שום בריה שפעולם, רק לצאת בכל לילה לשדה ולהר, ולהתבודד עמו יתברך, ולא להסתפל על שום לצים, ולהכניע את עצמנו רק לפניו יתברך. ואמרו חכמינו הקדושים (תורת פהנים, פרשת פחקתי) אז פכנע לכבם הערל, לצד התשובה הפתוב מדבר, שמיד שהם מכניעים לפם לתשובה, מיד אני חוזר ומרחם עליהם, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה תשובה, כמאמרם ו"ל (פסיקתא רבתי): גדול כחה של תשובה, שפיון שאדם מהרהר בלבבו לעשות

תְּשׁוּבָה, מִיָּד הוּא עוֹלָה לֹא עַד י' מִלִּין, וְלֹא עַד כ', וְלֹא עַד ק', אֲלֵא מִהֲלֵךְ חֲמִשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה, וְלֹא עַד רְקִיעַ רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי, אֲלֵא שְׁהִיא עוֹמֶדֶת לִפְנֵי כֹסֵא הַכְּבוֹד, כָּל-כָּף חֲשׁוּבָה אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מִדַּת הַתְּשׁוּבָה, שְׁאֵפְלוֹ שְׁאָדָם רַק מִהֲרֵהוּ בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, הוּא כְּבָר עוֹלָה לַמַּעְלָה.

וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְאַזֵּר בְּיַחַד לְשׁוּבַת בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלַצָּאת לְהִתְבַּוֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְמַחֲקַת אֶת זְכָרוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָאוֹרֵב עָלֵינוּ, כִּי בְּזֶה שְׁהָאָדָם שָׁב בְּתִשְׁבָּה, הוּא מְבַטֵּל אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, וְכַמְאָמְרָם ז"ל (בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה כ', סִימָן יג): בְּלַעַם הָיָה רָשָׁע אָרוּר, וְיָדַע שְׂאִין עוֹמֵד בְּפָנָי הַפּוֹרְעָנוֹת אֲלֵא תְּשׁוּבָה, שְׁכָל מִי שְׁחֻטָּא וְאוֹמֵר: חֲטָאתִי, אֵין רְשׁוּת לְמַלְאָךְ לַגֵּעַ בּוֹ. וְעַל-כֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה מְאִתָּנוּ כָּל מִינֵי לִיצָנוֹת, וְעָלִינוּ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְשׁוּבַת בְּתִשְׁבָּה אֲמִתִּית, וְיִתְבַטֵּל זְכָרוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה, וְנִזְכָּה לְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ וּלְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְשַׁמֵּעַ קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שְׂיָבוֹא וְיִתְגַּלֶּה בְּיַבְנָאֵל, שְׁהִיא טְבוּרַת הָאָרֶץ, יְפִי הַגָּלִיל.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חַיִּי-שָׁרָה, י"ז מַר-חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יַעֲזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה הַכָּל בְּהַצְּלָחָה מְפֻלְגָת, וְתִתְמַיד בַּתּוֹרָה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, הָעֵקֶר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה נְסִים נְגִלִים, נְסִים נִסְתָּרִים עִם בְּרִיּוֹתָיו בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִדְבַק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אָשֶׁר ט"ז תקע בַּנְחַל קעה

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֶךָ וּמְרֻצָּה בְּהַכּל, וְתִרְאֶה
שְׂחִבְרִיךָ יְבוֹאוּ לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ, וְתִהְיֶה
מִפְּלֵה גְדוּלָּה לְסַמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׂמוֹ, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ מִיַּבְנָאֵל דִּיקָא, שְׂיִהְיֶה עִיר בְּרִסְלָב, עַל אִפְסֵי וְעַל חֲמַתֵּם
שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ט"ז תקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיִּי-שְׂרָה, י"ז מַר-חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
יָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַנְּסִיעָה שְׁלֶךָ, סַע לְשַׁבּוּעַ, וְתִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מִפְּלָגָת.
וְרִאֵה לְקַחַת עִמָּךְ קוֹנְטְרַסִּים וְתַפִּיצֵם שָׁם בְּלִי פַחַד.

רְאֵה לְכַתֵּב עוֹד בְּתַבּוֹת, כִּי מְאֹד נִצְרָךְ, כְּדֵי שְׁלֹא יִפְסִיקוּ
לְהַדְפִּיס אֶת הָעֵתוֹן, שְׁבַע-עֶזְרֵתוֹ יִתְבָּרַךְ הוֹלֶךְ וְגִדְל, וּבְחֶסֶדוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁלַח אֵלַי פְּמָה אֲבָרְכִים מְכַשְׂרִים, וְהֵם מְצַלִּיחִים לְהוֹצִיא דְבָר יָקָר
וְיִפֶּה תַּחַת יָדָם.

בְּשַׁבּוּעַ זֶה חוֹזֵר ... כָּל הַשְּׁלֵשָׁה סְפָרִים שְׁלוּיֹת בְּיַבְנָאֵל, וְרִאֵה
לְהַחְזִירָם, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, חָלוּל ה'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִהְיֶה לְסַמ"ךְ-מ"ם מִפְּלֵה גְדוּלָּה,
אֶף אֶתָּה רְאֵה לְשַׂמַּח וּלְבַדַּח אֶת כָּל הָאֲפָרִים, וְתִדְבֵר עִמָּהֶם
כְּחֻמַּתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ט״ז תקעא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, י״ז חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם וְכוּ' רַק עַל הָעֲוֹלוֹת וְכוּ', וְתִבְהִיר אֲשֶׁר כָּלֵם
פְּחָדוֹ לִפְתַּח אֶת הַפֶּה, וְאֲנִי אֵין אָנוּ מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד. רְאֵה רַק לְדַבֵּק
מִחֲשַׁבְתְּךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת שֵׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

רְאֵה לְשַׁלַּח עִם ... אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל הַרְבֵּי ... כִּי הוּא מְאֹד נִצְרָךְ
לְנוּ.

אֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב נִרְאֶה נְסִים נִגְלִים,
יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ בִישׁוּעָתוֹ.

הַיּוֹם חַתֵּם עוֹד אֲבָרְךָ מֵאַשְׁדּוֹד חוּזָה עַל בֵּית בִּיבְנָאֵל, תִּהְלֶה
לְאֵל, לְאֵט לְאֵט יִכְנָסוּ עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה.

הָאֲבָרְךָ שָׁמוּ ... וְקִנְיָה דִירָה בְּרַחוּב שֶׁל ... אִם יֵשׁ אֵיזָה בֵּית
לְר' ... נָא לְהוֹדִיעַ, כִּי אָבִיו עֲכָשׁוּ רְצִינִי לְקַנּוֹת בֵּית גָּמור.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ ...

ט״ז תקעב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, י״ז חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הפּקס פֿתוּח אָצְלִי.

רֵאָה לְהַתְעַנֵּן אוֹדוֹת הַפְּרָשִׁיּוֹת אָצֵל ... וְטוֹב שִׁישְׁלַח אֶת זֶה עִם ... שְׁנוּסֵעַ לְכָאן בְּיוֹם רַבִּיעִי, וְהוּא בְּעַל אַחֲרִיּוֹת, וְגַם יִתְאַכְסֵן אָצְלִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה מְאֹד, כִּי הִנֵּה עוֹד מְעַט פֶּכֶר יִהְיֶה הַבֶּר־מִצְוָה שֶׁל בְּנֵי, גֵּרוֹ יֵאִיר.

תִּכְתֹּב לִי אִם יֵשׁ אַפְשָׁרוֹת לְהַדְפִּיס בְּאַנְגְּלִית אֶת "מִצִּיאַת הַזְּוִיג", וְאֲנִי מוֹסֵר לָךְ אֶת הַכֶּסֶף דְּרָךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְתִהְיֶה לִי זְכוּת עַל יְתֵר הַסְּפָרִים שֶׁאֶקַח מִמֶּךָ.

רְאוּ לְכַתֵּב עוֹד, וְכֵן לְדוּחַ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאִם הִפְצִיּוּ בְּבִנְי-בְּרַק אֶת הַגְּלִיּוֹן מִסֶּפֶר 7, וְאִם יֵשׁ תְּגוּבוֹת.

הַשְּׁבוּעַ נוּסֵעַ ... מִכָּאן, וְנִשְׁלַח עִמוֹ גְּלִיּוֹן מִסֶּפֶר 8 וְאַרְבָּעָה עֲלוֹנִים: וַיֵּשֶׁב, מִקֵּץ, וַיִּגַּשׁ, וַיַּחֲי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ט"ז תקעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חַיִּי-שָׂרָה, י"ז חֶשְׁוֹן ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

תִּכְתֹּב מִי הוּא הָרַב ... וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְדַעַת, וְכֵן רֵאָה לְכַתֵּב סְפוּרֵי הַפְּצָה, כִּי נִצְרָךְ לָנוּ מְאֹד, כִּי הַמְּלָאכָה מְרַבָּה, וְאִסוּר לָנוּ לְחַדֵּל כֻּלָּל. אִף פַּעַם לֹא תֵאָרְתִי לְעִצְמִי, שְׂאֵדָם הַקּוֹרָא עִצְמוֹ "רַב", שִׁיְהִיָּה רָשָׁע מְרָשָׁע פְּזָה, וּמוֹסֵר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אֲבָל הוּא יִקְבַּל אֶת הַסּוּף שְׁלוֹ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִין אֲנוּ מִפְּחָדִים מִמֶּנּוּ כֻּלָּל.

יֵשׁ סֶפֶר "מִלְכֵי תַרְשִׁישׁ", הַמְדַבֵּר מִגְּרִבָּה וּמַתּוּנִים, וְכֵן יֵשׁ עוֹד

כּמָה סְפָרִים, וּבְכָל־לֵב טוֹב שֶׁתְּכַתֵּב מִכְּמָה נוֹשָׂאִים סְפוּרֵי מוֹפְתִים,
יְפִי יִבְנֶאֱל, מְדוּת טוֹבוֹת, סְפוּרֵי צְדִיקִים, מוֹסֵר וְהַתְּחַזְּקוֹת וְכוּ'.

אוֹדוֹת הָאֱלֹף דּוֹלָר, אִם אֶפְשָׁר לְמָסֵר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁאֲנִי חָיֵב
לוֹ, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

רְאֵה לְכָתֵב לִי, וּמָמֵשׁ תַּחֲיִינִי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיִּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁחִיּוֹ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, רְאוּ לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל
מְאֹד, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי פְדָאֵי שְׁזָכוּתוֹ הַגְּדוֹלָה תִּגְן עֲלֵינוּ, וּבְפֶרֶט שְׁשֻׁנִיכֶם
זְכִיתֶם לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, עֲלֵיכֶם לְשִׂמְחַ בְּזֶה פֶל יְמֵי חַיִּיכֶם,
כִּי הֵבֵטְחָה שְׁהִבְטִיחַ רַבְּנוּ ו"ל, מִי שְׁיִהְיֶה בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, אֵין דְּבָר
יֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, לְכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׁזָכָה לְהִיּוֹת אֶפְלוֹ פֶּעַם אַחַת עַל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְרְאוּ לֹ לְשִׂמְחַ עַל זֶה פֶל יְמֵי חַיִּי.

נָא וְנָא אֵל תְּרִיבוּ וְאֵל תִּתְקוּטְטוּ, וְאֵל תִּאֲשִׁימוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי,
רַק רְאוּ לְהַמְשִׁיךְ לְבָנוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע
גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה, שְׁיִהְיֶה לְכֶם לְשִׁלָּם, וְתַעֲשׂוּ חֶדֶר גְּדוֹל שְׁיִהְיֶה בְּשִׁבְלֵי
אוֹרְחִים לְאָכַל בְּשִׁבְת-קִדְשׁ, וּבְאֲמִצַּע הַשְּׁבוּעַ לְקַיֵּם שָׁם אֶת הַחוּגִים
לְנִשְׁיִם, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וּכְדָאֵי שְׁזָכוּת
הַרְבִּים תִּגְן עֲלֵיכֶם, וְיִרְחִיב לְכֶם בְּכֹל הַמּוֹבְנִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל יְלָדֵיכֶם, שְׁיִהְיוּ כְּלָם בְּרִיאִים, וְיִצְלִיחוּ בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתִרְווּ מֵהֶם רַב נַחַת, בְּוִדְאֵי הוּא הַצֶּעֶר

שׂאַנִי כָּל-כָּף מִצְטַעַר — לָמָּה בְּשָׁבִיל אִישׁ רַע וּבְלִיעַל סִמְ"ךְ-מ"ם מִמֶּשׁ, הַיְלָדִים צְרִיכִים לְסָבֵל כָּל-כָּף, וְלִנְסֵעַ וּלְהַטְלִיטֵל בְּכָל יוֹם עַד טְבָרְיָה, וּכְשֶׁמְגִיבִים, יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עָלֵינוּ... אָנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ, שְׂיִהְיֶה לָנוּ תַלְמוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן" בְּעִבּוֹר בְּנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת "בֵּית פִּיגָא" פֶּה בִּיבְנָאֵל, עַל אָפֶס וּחְמָתֶם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, עֲכָשׁוּ זֹו רַק מְלַחְמָה פְּסִיכּוֹלוֹגִית, הֵם לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ מְאוּמָה, הַכּל רַק רִיחַ סַעֲרָה, אָבָק וְעָנָן מִעֵלָּה עֲשָׂן... וְהַכּל הֶבֶל וּרְעוּת-רוּחַ, לְאֵט לְאֵט נִכְנָסֶת עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְזֶה אֲשֶׁר יִנְצַח, וְעוֹד תִּהְיֶה יְבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֵא מוֹבֵן הַמֶּלֶךְ, וְאֶפְלוּ שְׁנִרְאָה הַדְּבָר עֲכָשׁוּ פְחָלוֹם, תִּאֲמִינוּ לִי, שְׂהַחֲלוֹם הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, וְעוֹד תִּרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, אִיךְ שְׂיִבְנְאֵל דִּיקָא תַעֲשֶׂה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחַד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִחָה מְרַחֵבָה אֶת הַדַּעַת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רֶכֶב חֲדָשׁ, וְתוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם הַרְבֵּה מְצוּוֹת, רַק לֹא לְהַתְיָאֵשׁ, וְלֹא לִפְלֵ בְקִטְנוּת הַמַּחִין, קִטְנוּת הַדַּעַת, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה טו:): לְוִי עָלִי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ; בְּיַדֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחַמְנוּ, וְלֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, רַק תַּחֲזִיקוּ מִעַמֵּד, יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֹדוֹת הַמְקַנְוֶה וְכוּ', עֲלִיכֶם לְדַעַת כִּי אֲסוּר לְדַבֵּר עַל מְקַנְוֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֵן וְכוּ', אִיךְ כָּל דְּבוּרֵינוּ הוּא כְּדִי לְשַׁפֵּר וּלְהִיטִיב אֶת הַמְצָב הַקָּיִם עֲכָשׁוּ, אָבָל עֲצָם הַמְקַנְוֶה אֶפְלוּ שְׂטוּבִלִים בְּמִים מְלַכְלָכִים, גַּם-כֵּן עֲלֵתָה הַטְּבִילָה, וְעַל-כֵּן אֵין לָכֶם מֵה לְדָאג כָּלֵל, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְהַכְנִים בְּדַעַתוֹ דְּמִיּוֹנוֹת וְכוּ', כָּל צְעָקָתִי וְיַעֲקָתִי שְׂאַנִי צוֹעַק וְזוֹעַק, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזוּגוֹת צְעִירִים הַנְּכַנְסִים עֲכָשׁוּ בִּיבְנָאֵל, יִמְנְעוּ לְהַכְנִס לְמְקַנְוֶה כְּזֶה, שְׂהַמְצָב הַסְּנִיטְרִי בּוֹ מְאֹד יִרּוּד וְכוּ', וּבְשָׁבִיל זֶה אֲנִי צוֹעַק וְזוֹעַק וּמְרִיעַ, אָבָל אָנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְקַנְוֶה שְׁלָנוּ, וְלֹא נִצְטַרְךָ טוֹבוֹת מֵאַף אֶחָד.

אָבֵל זֹאת אָנִי חוֹזֵר עוֹד פְּעַם, שְׁעַל עֲצָם מִקְנֵה אָסוּר לְדַבֵּר, רַק
אָנִי מְעוֹרֵר, כְּדֵי לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר אֶת הַמַּצָּב, וּבּוֹדֵאי מִי שְׁיִכּוֹל לְרַדֵּת
עַד טְבָרְיָה אוֹ עַד כְּפָר תָּבוּר — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְכָה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל
חֲשֻׁקְנוּ וְכוֹסוֹפֵינוּ, וְלִבְנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לְשֵׁם
וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, רְאוּ לְהַמְשִׁיף לְבָנוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ
עֲלֵיכֶם שְׁפַע גְּדוֹל עַד מְאֹד, בְּבַחֲיִנַת (מְלֹאכֵי ג, ט): "וְהִרְיָקוּתִי לָכֶם
בְּרָכָה עַד בְּלֵי דַי, עַד שְׁיִכְלוּ שְׁפֹתוֹתֵיכֶם מִלּוֹמֵר דַּי" (שְׁבַת לב:).

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה עַל גְּדֻלַּת הַזְּכוֹת שְׁזָכָה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַכְנִס לְגוּר
בְּיַבְנָאֵל, בּוֹדֵאי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְיִרְחִיב לָךְ בֵּין
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְתוּכַל לְהַפְטֹר מִכָּל הַחֻבוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ
שׁוֹם דְּאֶגוֹת כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר מֵה שְׂאֵתָה עוֹשָׂה וְגוֹרָם
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עִם הַשְּׁעוּרִים שְׁלָךְ, שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִמָּהֶם הַלְכוֹת
שְׁבַת וּשְׂאָר הַשְּׁעוּרִים, כִּי זֶה מְכַנֵּס בָּהֶם רוּחַ חַיִּים, וּמְמַשׁ כָּל
הַמְשֻׁפָּחוֹת תְּלוּיּוֹת בָּךְ, וְעַל-כֵּן חִילָךְ לְאוֹרֵיָתָא. רְאֵה לְהַתְחַזֵּק יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, וּלְהוֹסִיף שְׁעוּרִים עַל שְׁעוּרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁיִכְנָאֵל תַּתְּהַפֵּף לְהִיּוֹת עִיר בְּרִסְלָב מְמַשׁ. לֹא בְּחַנּוּם שְׁעוֹשָׂה

הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֶת שְׁלוֹ, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד, כִּינּוּן שְׁרוּאָה אֲשֶׁר הִנֵּה קִיצוֹ, וְהִנֵּה בָּא יוֹמוֹ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַרֵךְ.

רְאֵה לְשִׁלַּח בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת מְדוּר הַהֶלְכָה וּמְדוּר הָאֲגָדָה, כְּדִי שְׂיִדְפֵס בְּעֵתוֹן "אוֹר יִבְנְאֵל", וְלֹא יִתְבַטֵּל הַתְּמִיד, כִּי חָבֵל מְאֹד. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשִׁלַּח תִּכְף-וּמִיד מֵהַ שְׁלֵמֶדֶת אַחַר הַשָּׁבֶת, כְּדִי שְׂיִדְפֵס תִּכְף-וּמִיד.

הַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקעו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ח חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁלָךְ, וְלֹא הִזָּה לִי הַיּוֹם פְּנְאֵי לְהַשִּׁיבְךָ מֵרֵב טְרֵדוֹתַי בְּעֶסֶק הָרַבִּים, שֶׁהָיוּ הַיּוֹם הַרְבֵּה אֲנָשִׁים אֲצָלִי.

הַעֲקָר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, וְהֵם מַעֲלִים עֲשׂוֹן אֲבָק וְעָנָן... וְהַכֹּל כְּלֹא לְגִבִּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמֵהַ שְׂיִישׁ לָהֶם קִיוִם, הוּא רַק בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן.

הָאֲמַת נִתְּנָה לְהָאֵמֶר, כִּי יִבְנְאֵל תְּהִיָּה לְבִסוּף "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אַפֶּם וְחֻמָּתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, שְׂיִבִיאוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַתְּקִשְׁרֹת שְׁבַעוּלָם, אֲדַרְבָּה זֶה רַק יַעֲזוֹר לָנוּ לְהַתְּפַרְסֵם יוֹתֵר בְּעוּלָם, וְכֹל הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְבְּזוֹתֵינוּ, יִפְלוּ עַל רֵאשׁוֹ חֲזָרָה, וְזֶה בְּלִי שׁוֹם סֶפֶק.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נִכְנָסָה עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, וְעֲלִיף וְעַל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְעוֹדֵד עוֹד מִשְׁפָּחוֹת לְהַפְנִס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, כִּי רַק זֹה תִהְיֶה הַתְּרוּפָה, וְעַד שֶׁהֵם יִתְפָּסוּ, נִהְיֶה שֵׁם הָרֵב, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דָּבָר כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאָה אֶתָּה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם תְּכִלִּית אַחֲרַת רַק זֹאת — לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְכָל מָה שֶׁאַדָּם מְדַבֵּיק יוֹתֵר אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁךְ עֲלָיו שִׁפְעַ מֵאַחֲדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְכָל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוֹת אֶל צַדִּיק אֲמִתִּי. כִּי לְהַפּוֹךְ — מִי שֶׁפּוֹגֵם בַּבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִתְחַבֵּר אֶל אֵיזָה סוּמָא וְשִׁקְרָן, הַמּוֹלִיכּוֹ הַיָּשֵׁר אֶל הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ [חֲסֵר].

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו.

פֶּה תִקְבְּלוּ רְצוּף שְׁלֹשׁ מֵאוֹת דּוֹלָר בְּעֵבוֹר הַכּוֹלָל, וְתַחֲלִקוּ בֵּין לוֹמְדֵי הַכּוֹלָל. וְתִשְׁתַּדֵּל לְשַׁלַּח לִי דו"ח מֵהַמַּצָּב בְּכוֹלֵל וּמִי לוֹמֵד שָׁם, וְאֵיךְ הַהִכְנָסָה וְכוּ', וְכַמָּה מְשַׁלְּמִים וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ נִשְׁתַּדֵּל בְּכָל פַּעַם לְעֵזֶר.

לְדַעֲתִי, תַחֲזִיקוּ אֶת הַכּוֹלָל-בְּקָר שְׁעָה אַחַת חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, מִשְׁבַּע עַד שְׁמוֹנֶה, וְזֶה יַעֲזֹר לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיְּבוֹאוּ לַמִּנְיָן. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, שֶׁתִּתְמַיֵּד לְלֵמֵד אֶז מְשֻׁנּוֹת זֶה־ר וּגְמָרָא, כְּאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, מְלַבֵּד זֹאת אֶת הַכּוֹלָל שֶׁל לְפָנֵי הַצְּהָרִים גַּם-בֵּן תַּחֲזִיקוּ, וְתַעֲשׂוּ מִזֶּה שְׁנֵי כּוֹלָלִים, הֵינּוּ מִי שֶׁאֵינּוּ יְכוֹל לְבוֹא בַּבְּקָר,

אֲשֶׁר ט"ז תקעח בַּנַּחַל קפג
שְׂיבּוּא לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וּמִי שְׂאִינוּ יָכוֹל לָבוֹא לְפָנֵי הַצְּהָרִים, שְׂיבּוּא
עַל-כָּל-פָּנִים בְּבִקְרָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל וּמִבְּקָשׁ בַּעֲדֵכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ מְאֹד, וְנִזְכֶּה כָּבֹד לְבָנוֹת
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְאֲזוּ נַעֲשֶׂה אוֹלָם מִיַּחַד לְכוֹלֵל, בְּעֶזְרָתוֹ
יְתַבְּרֶךְ, בְּאִפְסָן שְׁלֵא יִתְּבַלְּבוּ הַלּוֹמְדִים בְּכוֹלֵל מֵאלוֹ אֲשֶׁר מִתְּפַלְּלִים
אִז.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵיכֶם, וְאֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ
מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּירְאוּ נְסִים
נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תַּחֲזִיקוּ מֵעַמְד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקעח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי-שְׁרָה, י"ט חֶשְׁוֹן ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת כָּל הַדְּו"ח,
כֵּן רְאִי לְהַעֲבִיר עוֹד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלִי כָּל-כָּף בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וּבְחִלְיוֹת הַדַּעַת עַד
שְׁתַּפְּחָדִי לְצֵאת בַּחוּץ... כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, וְלֹא יְכוּלִים
לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר, וְתֹאמִינוּ לִי, שְׁכָּל אֵלֹהֵי הַיָּרְאִים וְהַחֲרָדִים
לְדָבָר ה', שְׁנִכְנְסוּ לְגוֹר בְּמָקוֹם חֲדָשׁ, עֲבַר עֲלֵיהֶם פִּי אֶלֶף יוֹתֵר מִמָּה
שְׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ, וּבִפְרִט בְּשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת, שְׂאֲזוּ סָבְלוּ מֵה שְׁסָבְלוּ מִכָּל
מִינֵי מִשְׁכִּילִים וְאִפְיִקוּרְסִים, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן עֶזֶר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּהַצְּלִיחָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלָל, כִּי אֶצְלוּ יְתַבְּרֶךְ מְאֹד חָשׁוּב מְסִירַת
נַפְשׁ, וְעַל-כֵּן אִם מוֹסְרִים אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּרֵי יְתַבְּרֶךְ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא עוֹזֵר, כִּי מְסִירוֹת נַפְשׁ מְגַלָּה אֶת רְצוֹנוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָיו יְתַבְּרֶךְ,
וּמָה עֲשֶׂה הַרְבֵּי הַרְבֵּי צ' מְלִיּוּבֵא וְוִיטְשׁ זי"ע כְּשֶׁבֵּא לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית,

והיה פה חרבן נורא וכו', וכלם החלישו את דעתו, שלא יצליח פה וכו', והתוצאות רואים כבר היום אחר חמשים שנה. וכמו־כן הרבי מטאטמאר זי"ע כשפא לכאן, החלישו את דעתו ואמרו לו: חבל לכם להשאר כאן, כדאי לכם לחזור להיכן שבאתם... והוא בעקשנותו העמיד דור שלם של יראים ושלמים, עד שלא מכירים את ניו יורק, חושבים שנמצאים או בירושלים או בבני-ברק, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שלנו לא יקח חמשים שנה... פי תהלה לאל, בכל פעם נכנסת משפחה חדשה, ומעט מן האור ידחה הרבה מן החשף. העקר לא להתפחד כלל, ורק לחזק את כל נשות אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא? תן להם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, ויהיה להם שפע בפונסה ברוחניות ובגשמיות גם יחד.

פה תקבלו רצוף צ'ק מאתים וחמשים שקלים בצרוף עוד חמשים שקלים, שתמסרו את זה בעבור ... וזה על שלשה חדשים: אלו, תשרי, חשון, שהבטחתי להשלים את מה שבקשה, אקנה שהכל יסתדר על נכון, העקר לא להתפחד כלל, גם להחזיר בין הנשים שאסור לפחד — רק מהקדוש-ברוך-הוא בעצמו, פי המצב לא כל-כך נורא כפי שחושבים, אלו סתם פמה אנשי שוילים העושים רעש וסרחון, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה לעבר על זה, ועוד תראו דברים יפים ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, י"ט חשון ה'תנשא.

שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז. ועליך לדעת, שכל מה שעובר עליך זהו רק נסיונות, שהקדוש-ברוך-הוא מנסה אותך

אֵל מִי תִפְנֶה בְּעַת צָרָה. וְלִכֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמָךְ לֵאמֹר בְּכָל יוֹם מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹתֵרִין, חֶלֶק ב', סִימָן עג), שְׂאֵמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּלֶת לְתִשׁוּבָה; וְעַל-יַדֵּי אֲמִירַת תְּהִלִּים, יִזְכֶּה לִפְתּוֹחַ אֶת הַשְּׁעָרִים הַשְּׂיִכִּים אֵלָיו. הַעֲקָר אָסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, אַתָּה עֹדִין בְּחוּר צָעִיר, וְאִף שְׁעֵבֶר עָלֶיךָ מֵה שְׁעֵבֶר בְּפָגַם-הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עוֹד מְעַט תִּתְחַתֵּן, וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל בְּשֵׁם רִבְּנוּ ז"ל, שְׂבֻזָּה שְׂאָדָם מִתְחַתֵּן, זֹכָה לְתַקוּן הַבְּרִית. וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ שְׁמוּאֵל יז), שְׂחַתְּזוּ מוֹחֲלִין לֹא עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית כח, ט): "וַיִּלְךָ יַעֲשׂוּ אֶל יִשְׁמַעֲאֵל וַיִּקַּח אֹתוֹ מִחֶלֶת", וְכִי מִחֶלֶת הָיָה שָׂמָה, וְהֵלֵא בְּשֵׁמַת הָיָה שְׂמָה? אֵלֵא מְלַמֵּד שְׂמַחֲלוּ לֹא עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עַצְמָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּכְנַס בְּעַצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, אֵלֵא הַתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מִכָּל חַטָּאתָיו, כִּי (תְּהִלִּים ל'): "הַ'עֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל ג'פְּשִׁי", רֵאשִׁי תִבּוֹת: מ'שִׁנְיָה' ג'שִׁנְיָה', כִּי מִי שְׂמַרְבֵּה לְלַמֵּד מְשֻׁנּוּת, זֹכָה לְהַעֲלוֹת אֶת גִּשְׁמָתוֹ מִהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתָּיו שְׁנַפֵּל לְשָׁם, וְאִם הָיָה בְּחוּרִים יוֹדְעִים מֵה זֶה לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת בְּכָל יוֹם, לֹא הָיָה מִפְּסִיקִים מִלְּגַרְסַת מְשֻׁנּוּת, כִּי זֶה יִצִּיל אוֹתָם מִהַיָּצָר הַרְעֵ שְׂבוּעֵר בְּהֵם מְאֹד בְּתַאֲוֹת גִּאוּף. וּבִפְרָט שְׁעַל-יַדֵּי הַתְּמִידָה בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת זֹכִים לְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ז', סִימָן ג'): אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֵלֵא בְּזִכּוֹת מְשֻׁנּוּת; וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, מֵאַחַר שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם תּוֹפֵס אוֹתָךְ בְּמַצּוּדָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׂבַעוּלָם לְכַרְח מִמֶּנּוּ, וְלִזְה תִזְכֶּה — עַל-יַדֵּי שְׂתִתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת כְּסִדְרָן, לְגַרְסַת פְּרָק אַחַר פְּרָק, עַד שְׂתִזְכֶּה לְסִיִּם שְׂשֵׁה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְתִתְחִיל עוֹד פְּעַם, פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, וְזֶה יִקְרֵב אֶת מְצִיאַת זְיוּגָךְ בְּלֵי שׁוּם סִפְק.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי-שרה, י"ט חשוון ה'תנשא.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמר מאד על בריאות גופך, ותאכל טוב, כדי שיהיה לך כח לשבת וללמד תורה, שאין ערוך אליה, ואל תסגף את גופך באכילה, שאחר-כך תשבר לגמרי, כי כל ענין התעניות לא כף למדנו רבנו ז"ל, ואמר: "מי שיודע ממני, כבר לא צריך להתענות, ומי שאינו יודע ממני, לא יועילו לו התעניות". וכן אמר (לקוטי-מורה"ן, חלק א, סימן י'), שזה כמו הרקת השק, והתאוות נשאות אצלו. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל לא לקחת על עצמו שום תעניות, והיום כשיש כבר הענין של התבודדות, לשיח ולספור את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, הקפיד רבנו ז"ל לא לקחת על עצמו שום תעניות להתענות בשביל תשובתו וכו' וכו', אלא את התעניות שתקנו חכמינו הקדושים, על זה צריכים להקפיד, אבל לא לקחת על עצמו שום תעניות, וכן אסור לסגף את עצמו בשנה, כי זה יהרס לו את המחין, עד שלא יוכל ללמד עם מח צלול. ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה ט, סימן ז'): אמר רבי שמעון בן אלעזר: "הנה טוב מאד" והנה טובה שנה, וכי שנה טובה מאד, אמתהא? לא-כן תנינן — יין ושנה לרשעים, נאה להם ונאה לעולם? אלא מתוך שאדם ישן קמצא, הוא עומד ויגע בתורה הרבה. נמצא, כשאדם ישן, על-ידי-זה נותן ניקח למחין, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א, סימן לה), ועל-ידי-זה יתן ניקח למחין, שיוכל ללמד הרבה תורה. ולכן תשמור מאד מאד לא לסגף את עצמך לא בשנה ולא באכילה, אלא תאכל טוב ותישן טוב, ובזמן שאתה ער ושבע, שב ותלמד שעות על גבי שעות, כי התורה היא חיינו וארך ימינו.

וכן תתבודד עמו יתברך, ותבקש רחמים על עצמך, כי בזה

העולם צריכים הרבה רחמים, כי אף אחד אינו יודע מה המחר יביא אותו. ולכן צריכים להקדים תפלה לצרה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם! ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקפא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ' חשוון ה'תשנ"א.

שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד, הרוצה להאיר את נפשו באור האורות, צח הצחצחות, הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ובפרט בחור שעובר עליו מה שעובר, הוא צריך ביותר התחזקות, ועקר ההתחזקות שלו הוא בתפלה ובקשה ותחנון לפני יושב מרומים, שיחוס וירחם עליו, שיזכה למצא את בת זוגו, כי כל זמן שאדם לא התחתן, אזי הוא פלג גוף וכו', ובפרט שגם נכשל בפגם-הברית, רחמנא לישיזבן וכו', ולכן על בחור לבקש בכל יום ממנו יתברך: "רבוננו של עולם, חוס וחמל עלי, וזכני למצא את בת זוגי, באפן שאזכה להתחתן בקדשה ובטהרה, ואזכה להנצל מחטאים ועוונות, זכני לקדש ולטהר את עצמי, ואזכה להיות כלי להמשכת השכינה, כי כל זמן שאני פלג גוף, אני מסתובב נע ונד, ואין לי מנוחה ושלות החיים, אגא השם הקדוש והנורא, חוס וחמל ורחם עלי, אל תדינני כמעשי, זה כמה שנים שאני מבקש אותך, שאזכה למצא את בת זוגי ולהתחתן, ולמה תאמר עלי תפח רוחי ונפשי, הרי אני מוכן כבר מזמן להתחתן, אלא מרב עוונותי אני לא מוצא את בת זוגי, ולכן אני מאד מתחנן ומבקש אותך, רבוננו של עולם, במתנת חנם, שתחוס ותרחם עלי, שאזכה כבר למצא את בת זוגי, כי בודאי

יש לי בת זוג, פֶּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: קִדְּם יִצִּירַת הַוּלְד מְכַרְיִזִים 'בֵּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי', וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁגָם עָלַי הַכְּרִיזוּ אֶת הַכְּרוֹז הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּזְמִין לִי אֶת בֵּת זוּגִי, שֶׁהַכְּרִיזוּ בְּשִׁבְלִי בְּשָׁמַיִם, אֶתָּה לְבַד יוֹדֵעַ, אִיךָ אֲנִי מְחַפֵּה כְּבָר שָׁנִים רַבּוֹת לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגִי, וְאֲנִי יְכוּל לְמַצֵּא אוֹתָהּ, וְלִכֵּן עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד חֲנֻם בְּזָכוֹת רֵאשׁ צְדִיקֶיךָ, שֶׁהוּא הַשֶּׁדְּכָן הַמְשַׁדֵּךְ אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת יַחַד, וְאֲזַכֶּה לְשִׁמְעַע תּוֹרָה מִפִּיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַרֵב זוּגִי אֵלַי, וְנִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן יַחַד בְּקִדְּשָׁה וּבְטְהָרָה, וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת נַחֲת-רוּחַ אֵלֶיךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה”.

כִּן אֶתָּה צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ, אֲפֹלוּ שְׁאֶתָּה עֲדִין אֵינְךָ רוֹאֶה מְרָאֶה מְקוֹם שֶׁל יְשׁוּעָה, עִם כָּל זֹאת חֲזוּק וְאֶמֶץ לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ, וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפִרְטִיּוֹת, וְאִז לֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, כִּי בְּרַגְעַ שְׁאֲדָם שׁוֹפֵךְ אֶת נַפְשׁוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹרִיד מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַדֵּינִים וְכָל הַקְּלָלוֹת, כִּי כִן אֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשִׁין כ"ט): בֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה, כָּל יָמָיו בְּעִבְרָה וְכוּ', תִּנָּא דְּבִי רַבִּי יְשֻׁעָא, עַד כִּי שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְצַפֶּה לְאָדָם: מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה, כִּינֹן שֶׁהִגִּיעַ כִּי וְלֹא נָשָׂא, אוֹמֵר: תִּפַּח עֲצוּמוֹתָיו; וְלִכֵּן כִּשְׁאֶתָּה תִּהְיֶה רְגִיל לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, שְׁמָא אֶתָּה חַיֵּב בְּדָבָר וְכוּ', הֲרִי אֶתָּה מוֹכֵן כְּבָר לְהִתְחַתֵּן כַּמָּה שָׁנִים, וְאֵינְךָ מוֹצֵא אֶת בֵּת זוּגֶךָ וְכוּ', בְּזֶה שְׁאֶתָּה תִּתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, עַל-כָּל-פְּנִים לֹא יִהְיֶה עָלֶיךָ דֵּינִים וְקְלָלוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַעֲקָר בְּתִפְלָה הוּא סְבָלְנוֹת לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲלֹא לְבַקֵּשׁ וְלְהִתְחַנֵּן בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְסִימָן קצ"ז), שְׁגָם בְּתִפְלָה אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, אֲלֹא לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים, אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא, אֶתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָךְ, וְלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת: "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עַד מְתִי אֲסָבֵל צְרוּת וְיִסוּרִים

כְּאֵלוֹ, כִּי הָרִי גֵלִיתָ לָנוּ עַל-יַדֵי רֹאשׁ צְדִיקֶיךָ, שְׁנִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל הֵן חֶלֶק אֱלֹהִים מִמֶּעַל, וְלֹא שִׁיף אֲלֵיהֶם עוֹן כָּלֵל, כִּי מֵרֵב דְּבָקוֹתֶם לֹא שִׁיף שִׁיחֻטָּאוֹ, וְאֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן נִטְבָּע בֵּינוֹן מְצוּלָה, וְנוֹפֵל בְּכֹל פַּעַם בְּעֵמֶק הַקְּלָפוֹת, עַד מְתִי אֶסְתַּוֵּב נַע וְנָד כְּשִׁפּוֹר, בְּלִי שׁוֹם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְהַפֵּל מִפְּנֵי שֶׁהִפְרַדְתִּי אֶת בֵּת זֹוגֵי מִמּוֹנֵי, עַד שֶׁשָּׁקְשָׁה לִי לְמִצָּא אוֹתָהּ, חוּס וְחִמַּל עָלַי, וְהִצֵּל אוֹתִי מִעֲבָרוֹת חֲמוּרוֹת, כִּי כָּל מִי שְׁפוּגִים בְּבָרִית חַיִּב מִיָּתָהּ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאִינִי רוֹצֵה לְחֻטָּא, אֲנִי רוֹצֵה רַק לְהִתְחַתֵּן, וְלַחֲיוֹת בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה, וְעֲשִׂיתִי כְּכֹר כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתִי לְהִתְחַתֵּן, וְאִינִי מוֹצֵא אֶת בֵּת זֹוגִי, וְלֶכֶן, רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אָמַר לְנַפְשִׁי יִשׁוּעַתְךָ אֲנִי, וְתִבּוֹא לְעֲזָרְתִּי, שְׁאֲזַכֶּה כְּכֹר לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמֵי בְּתֻכְלִית הַשְּׁלָמוֹת, וְאֲזַכֶּה לְקַיִם אֶת מֵה שְׁאָמְרוּ לִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לּוֹמַד תּוֹרָה בְּטְהָרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲר־כֵּן לּוֹמַד תּוֹרָה; וְהִנֵּה אֲנִי לּוֹמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה זֶה יָמִים וְשָׁנִים, אֲבָל אֲנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, וְלֶכֶן רַחֵם עָלַי, וְהִמָּצֵא לִי אֶת בֵּת זֹוגִי שְׁאֲזַכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה בֵּינֵנוּ תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְעַל-יַדֵי זֹוגִי לְמַטָּה, יִהְיֶה זֹוגִי לְמַעְלָה בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת, עַל-יַדֵי מַדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְאֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָלָה”.

כֹּל זֶה אֲנִי רַק נוֹתֵן לְךָ דְּגָמָא אִיף שְׁצָרִיכִים לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה, וְאֵילוּ דְּבוּרִים צָרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, שְׁזֶה עֵקֶר הַיְהִדּוּת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז”ל (לְקוּטִי-מוֹהַר”ן, חֶלֶק ב’, סִימָן יב): כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׁכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ, יְכוּל לִפְלֵל בְּטַעֲוִיּוֹת וּבְמַכְשׁוּלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לִיַּדֵי רַעוּת גְּדוּלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ’. וְעֵקֶר הַיְהִדּוּת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְלַהֲסַתְּפֵל בְּכֹל דְּבָר שְׁעוֹשָׂה, שְׁיִהְיֶה שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ, רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לָאוּ לָאוּ, אֲזִי בְּאִפְסַן פְּזָה לֹא יִפְשֵׁל לְעוֹלָם, וְאִפְלוּ שְׁנוֹפֵל נְפִילוֹת גְּדוּלוֹת, עָלָיו לְצַעֵק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ: אֵינִי מְקוּם כְּבוֹדוֹ, אֵינִי הַמְּקוּם שְׁאוּכַל לְמִצָּא אוֹתָךְ. וְאִם תִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, תִּרְאֶה נְסִים גְּדוּלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבִלְבָד שְׁלֹא תִתְיַאֲשׁ, כִּי יֵאוּשׁ חֲמוּר מְאֹד. וְרַבֵּנוּ ז”ל צָעֵק (לְקוּטִי-מוֹהַר”ן, חֶלֶק ב’, סִימָן עח): אֵין

שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, ואפלו שלוקח ימים ושבועות, שמתחננים ומבקשים ממנו יתברך איזה דבר וכו', צריכים להתאזר במדת הסבלנות, ואז סוף כל סוף בוא תבוא ישועתו, וזה בטוח. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקפב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חיי־שרה, כ' חשוון ה'תנשא.

שלום וברכה אל הפחור היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שבחור צעיר יכול לזכות לכל המדרגות שבפעולם — אם רק ירצה, פי העקר תלוי כפי הרצון, כמו שגלה הבעל־שם־טוב הקדוש זי"ע, שעם הרצון יכולים להגיע לכל טוב אמתי ונצחי. ואם אחד אומר: אני לא יכול, אל תאמין לו, תגיד: אני לא רוצה, פי אם רוצים — יכולים, וזה הלמוד העמק של הבעל־שם־טוב הקדוש זי"ע, ואת זה למד עם כל תלמידיו: אם רוצים — יכולים, פי הרי כלל נשמות ישראל הם חלק אלוך ממעל, ולא שיהי שאחד יותר גדול מהשני, ולמה אנחנו רואים, שיש נשמות שזכו להגיע למדרגות כאלו בהשגות אלקות, עד שזכו להתמיד ולהיות בכל חלקי התורה הקדושה, וכן היו צדיקים שזכו לגלוי אליהו הנביא זכור לטוב? אלא הם רצו ואחרים לא רצו, פי הכל תלוי ברצון, פי מי שרוצה — יכול להגיע לכל המדרגות שבפעולם. ורבנו ז"ל אומר למוהרנ"ת ז"ל, שהעקר תלוי ביגיעה וטרחה, פי בודאי זה קשה מאד לשבת על מקום אחד, וללמד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, פי היצר הרע מאד מסית: "מה לך לשבת על מקום אחד" וכו' וכו', "ומה לך להתנגע" וכו' וכו', ואת הנסיונות האלו עברו כל הצדיקים, שהיצר הרע הסיתם: "מה לך להתנגע, פי סוף כל סוף לא תגיע לשום דבר" וכו' וכו', אבל הם

הצדיקים לא הטעו את עצמם. ולכן שאל מוהרנ"ת ו"ל את רבנו ו"ל: למה אִנחנו רואים, שהיו הרבה שיגעו, ולא הגיעו לשום דבר? ענה ואמר רבנו ו"ל: מסתם, לא יגעו. והכלל — מי שרוצה לזכות להיות איש פֶּשֶׁר, הכל תלוי כפי היגיעה והטרחה שיגצע וטורח בעבודת השם יתברך.

והנה בחור צעיר, יש לו יום אָרֶךְ, שיִּוָּצֵא לוֹ מִסְפִּיק לִישׁן וּלְאָכֵל וּלְנִיחַ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יְכוּל לְלַמַּד הַרְבֵּה תוֹרָה אִם רַק רוֹצֶה. וּבְיָדָאִי בַחֹר צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ — לְאָכֵל טוֹב, שִׁיְהִי לוֹ כַחוֹת וְכוּ', וְכֵן צָרִיכִים לְהִקְפִּיד מְאֹד עַל הַשְּׁנָה, לִישׁן לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁבַע שָׁעוֹת, כְּדֵי שִׁיְהִי אַחֲר־כֶּף בְּנִיחָא, כִּי מִי שֶׁמִּמְעַט בְּשָׁנָה, הַמַּח שְׁלוֹ מְבַלְבֵּל. צָרִיכִים לִישׁן טוֹב וּלְאָכֵל טוֹב, וְאַחֲר־כֶּף יֵשׁ לוֹ כַח לְלַמַּד וּלְהַתְפַּלֵּל.

הַעֲקָר לַחַיּוֹת עִם סֵדֶר, אִם אָדָם מְסֻדָּר, הוּא יְכוּל לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, אִם אָדָם אֵינּוּ מְסֻדָּר, הוּא לֹא יַצְלִיחַ בְּשׁוּם דָּבָר. הַדָּבָר הַרְאִשׁוֹן לְזִכֹּר — "וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְר", כְּפִי הַעֲרֵב שִׁישׁ לוֹ — כֶּף הוּא בִקְר, הֵינּוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁן מְקַדָּם, יְכוּלִים לְקוֹם מְקַדָּם, וּכְשֶׁקָּמִים מְקַדָּם, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד; כִּי בַבִּקְר הַשְּׁפָם הַמַּח מְאֹד מִיָּשֵׁב, מֵה שְׁאִין בֵּן אַחֲר הַצְּהָרִים הוּא כְּבָר מִתְנַמְנֵם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לִישׁן מְקַדָּם וְקָם מְקַדָּם, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְהִקְפִּיד מְאֹד.

הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, צָרִיכִים לְהִקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, מְלָה בְּמְלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וּלְכוּן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, וּבְזָה כְּבָר כְּלוּלוֹת כָּל הַפְּנוּנוֹת, כִּי כָּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת תִּקְנוּ אֲנָשִׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָה עַל-פִּי סוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, וְאִם רַק מְכוּנִים פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת, מִמִּילָא מַגִּיעַ לְכָל הַסּוּדוֹת, וְלִכֵּן רְאוּי לְשֹׁמֵר מְאֹד לְהַתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, וּבִיּוֹתֵר תִּזְהַר לֹא לְדַבֵּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה.

וּבְעִנְיַן לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בַּחֹר צָעִיר צָרִיף לְהִיּוֹת קָדָם בְּקִי בְּמִקְרָא, כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה בַחֹרִים שְׁשׂוֹאֲלִים אוֹתָם פְּסוּק בַּחֲמֵשׁ

— היכן זה נמצא ולא יודעים להשיב. ולכן מה טוב ומה נעים לבחור צעיר שאומר בכל יום את כל הפרשה מפרשת השבוע, ורש"י הוא לומד ביום ראשון עד שני, וכן ביום שני עד שלישי, וגם התרגום ככה, אבל בחמש כדאי לעבור את כל הפרשה ביום אחד, שזה לוקח סך הכל חמש-עשרה דקות, וכך במשך השבוע כשילמד כל יום פרשת השבוע עם שבת, ששומע את הבעל קורא לקרות, ואומר אתו יחד בלחש, הרי גמר את פרשת השבוע שבע פעמים, נמצא, שבסוף השנה הוא גמר את כל החמשה חמשי תורה שבע פעמים, ואם בחור יעשה כן שנתים שלש, הוא יהיה בקי בכל חמשה חמשי תורה, וזה בדיוק ומנוסה, כי חבל מאד שבחור צעיר אינו יודע היכן נמצא כל פסוק ופסוק, אבל בצורה כזו הוא יחזור שבע פעמים במשך השבוע את פרשת השבוע, עד שיהיה בקי, וזה לא לוקח הרבה זמן, אדרבה תנוסה ותראה, פחמ-עשרה עשרים דקות לוקחות הפרשות הגדולות, והקטנות אורכות כעשר דקות, אבל התועלת בזה, שכתב יזכר את כל החמשה חמשי תורה, וכך יהיה עסוק, כי היצר הרע מאד מושך לבטלה. מלבד זאת כדאי לגרס המון פרקים משניות, שהבית-יוסף זכה, שנתגלה אליו מגיד מן השמים, וגלה לו סודות התורה, רק בזכות שלמד הרבה משניות, הוא היה גורס בפעם אחד שלשים ארבעים פרקים משניות. וכן טוב מאד לעשות לעצמו סדר בגרסא בש"ס, ללמד דף אחר דף, פרק אחר פרק, מסכתא אחר מסכתא, וזה מכניס ספוק נפשי. ואם תרגיל את עצמך ככה, אזי אפלו שתזקין, אף פעם לא תלך בטל, כי כבר הרגלת את עצמך מימי נעוריך לומר בכל יום את כל פרשת השבוע, ואתה גורס המון פרקים משניות והמון דפים גמרא. ולכן רואים הרבה זקנים מסתובבים בלי מעש, ומשתגעים מהבטלה, וכן רואים הרבה אנשים, שלא הרגילו את עצמם מימי נעוריהם ללמד כף, וכשבאים לאמצע ימיהם, או כשהם נזקנים, הם משתגעים משעמום. ובאמת עליך לזכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב.): יניקוּתָא כָּלִילָא דְוַרְדָּא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו; הינו בחור צעיר יכול ללמד הרבה אם רק רוצה, מה שאין כן כשמזקין, אז אין לו כבר כח ומח לשום דבר, אבל

אם הרגיל את עצמו בעודו צעיר לילך בדרך זו, אזי הוא תמיד עסוק ותמיד שמח, ואף פעם הוא אינו בודד.

ולכן בחור צעיר צריך מאד מאד לשמר על הזמן היקר שלו, כי כף אִמֵר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות השוכה, סימן עג): העבודות שאדם עובד את השם בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו; יום אחד של בחור שנה מפכה שנים של אדם זקן, אף דא עקא, שהסמ"ך-מ"ם מניח את עצמו על בחורים, שישתובבו ברחובות, ויסתכלו בתגיות מה מוכרים ומה קונים וכו', וכו', והולכים שולל ושוכב וכו' וכו', העקר לשרף את הזמן היקר שלהם, ולכן אשרי הבחור שזוכה לשכל, ומנצל את הזמן היקר שלו, וכך יוכל להפגס לחפה כשזכה כבר לסיים לכל הפחות שבע פעמים חמשה חמשי תורה רק בשנה אחת, ומכל שפן כמה שנים, אזי כמה פעמים שבע, וכן עשרות פעמים זכה לסיים ששה סדרי משנה, וכן כמה וכמה פעמים את כל הש"ס, וזה לא כל-כף קשה, מי שרואה מה שקורה היום, שהיצר הרע מסית ומדיח בחורים, שישתובבו בלי מעש, נדמה לו שאין דבר כזה, אבל מי שהוא באמת מרחם על עצמו, הוא בן יכול להראות את זה, שעד החתונה הוא יכול לגמר כל-כף הרבה.

וכן מה טוב ומה נעים, אם תלמד הרבה שלחן ערוף מחבר רמ"א, והיום הדפיסו עם אותיות גדולות מאירות עינים, וקל מאד לגרס בזה, וכך ידע כל דין מהשלחן ערוף היכן הוא נמצא, וזה כדאי מאד, שכל בחור יקנה לעצמו סט כזה, וכך יוכל להתמיד בארבעה חלקי שלחן ערוף, ומה שלומדים כשצעירים, זה נכנס במח, וזוכים אחר-כך לזכר את הכל. העקר אל תהיה בטלן ותקיים את זה, ולא תתחרט — לא בעולם הזה, ומכל שפן לא בעולם הבא.

ה'בן-איש-חי' זי"ע מביא משל נפלא: פעם היה אדם, שכאבו לו מאד העינים, והלך אל רופא עינים שיִרפא לו את עיניו, מחמת שאינו רואה טוב, אבל הרופא היה שקרן, רופא אליל, אשר כלל

לא ידע איך לרפא, אזי הכניס בעיניו טפות, כביכול, כדי לרפא אותו, ואחר שהכניס בו את הטפות — נתעורר לגמרי. וההוא התחיל לצעק: "מה עשית לי, באתי שתִּרְפָּא לי את העינים, ועכשיו איני רואה כלום, נעשיתי עור". והרופא השקֵרן פָּחד מאד, שֶׁעֲכָשׁוּ יֵלֶךְ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ, ויספר להם מה עשה לו, בכֵּן אָמַר לְהוּא: "יש לי עוד עצה אחת, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְרַפָּא לְגַמְרִי", והכניס לו באָזְנוֹ חֹמֶר כִּזְהוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה חֶרֶשׁ. וְאָמַר לוֹ: "עֲכָשׁוּ יָקוּחַ קֶצֶת זָמַן, וְתוּכַל לְרֹאוֹת טוֹב", וְכַמוֹכֵן שָׁלַא רַק שָׁלַא רָאָה, אֲלָא גַם לֹא שָׁמַע. וְהֵלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ, וְצָעַק לְבָנָי מִשְׁפַּחְתּוֹ: "רְאוּ מָה עָשָׂה לִי הָרופָא, אִינִי רואֶה וְאִינִי שׁוֹמֵעַ", וְכִשְׂרָצוּ לְשָׁאֵל אוֹתוֹ: מִיְהוּ הָרופָא? מִי עָשָׂה לָךְ דְּבַר כִּזְהוּ? מִי אִמְלַל אוֹתְךָ כַּל-כֶּף, שְׁאַתָּה עוֹר וְחֶרֶשׁ גַּם יַחַד?" הוּא לֹא שָׁמַע אֶת אֲשׁוֹר מְדַבְּרִים אֵלָיו, וּמְמִילָא לֹא עָנָה לָהֶם, כִּי לֹא שָׁמַע אֶת הַשְּׁאֵלוֹת כָּלָל. וְכֶף נִשְׁאַר עוֹר וְחֶרֶשׁ. מְסִיִּים ה'בֵּן אִישׁ חַי' זי"ע, שֶׁהֵיָצַר הָרַע מְקַלְקַל לְאָדָם אֶת הָעֵינִים, שֶׁיִּסְתַּכַּל בְּמַקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, עַל נְשִׁים פְּרוּצוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נוֹפֵל וְנִכְשָׁל בְּמָה שֶׁנִּכְשָׁל, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִין מֵה.): אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת; וְלִכֵּן כִּיּוֹן שְׁאָדָם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, אִינֵנו שׁוֹמֵר עַל הָעֵינִים שְׁלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא לְכָל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. אֲבָל עֲדִין יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה — אִם יֵלֶךְ אֶל צְדִיק וְיִשְׁמַע אֶת דְּבָרָיו. אִךְ מָה עוֹשֶׂה הֵיָצַר הָרַע וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם יִמַּח שְׁמוֹ? מִכְּנִיס לוֹ חֹמֶר רַעַל שֶׁל לִיצְנוּת מִבְּנֵי-אָדָם בְּתוֹךְ הָאֲזִנִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא כֶּבֶר אִינֵנו רֹצֵה לְשִׁמְעַ אֶת דְּבָרֵי חֲכָמִים, דְּבָרֵי צְדִיקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא נִשְׁאַר עוֹר וְחֶרֶשׁ, וְכֶף עוֹבְרִים לוֹ כָּל הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים בְּהֶבֶל וּבְרִיק וּבְחֻשָׁן, וְרָעִים וּמְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְשׁוֹאֵל: "לְמָה אֵלֹו נַעֲשׂוּ צְדִיקִים, וְאִנִּי נִשְׁאַרְתִּי עוֹר וְחֶרֶשׁ — לֹא רֹאֶה אֱלָקוֹת וְלֹא שׁוֹמֵעַ אֱלָקוֹת", וְאִינֵנו יוֹדֵעַ שֶׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם גָּרַם לוֹ כָּל זֹאת.

וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנֶיךָ! אֲתָה בְּחוֹר צְעִיר, אִם אֲתָה רֹצֵה לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ לְדְבָרִים גְּדוֹלִים, רָאָה לְשִׁמֹר עַל הָעֵינִים שְׁלָךְ, וְעַם הָאֲזִנִּים תִּשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי הַצְּדִיקִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲתָה תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב

אֲמַתִּי וְנִצְחִי, וְאִם תִּקְרִים אֶת זֶה, תִּהְיֶה הַכִּי מֵאַשֶׁר בְּתִיבֶיךָ; כִּי בְּאַמַּת
 כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא אֲוֵרוֹת, אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד יְכוּל לְרְאוֹת אֶת זֶה,
 כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרָשׁ אֲנָה): אוֹי לְבְנֵי-אָדָם, שְׂרֹאִים
 וְאִינָם יוֹדְעִים מָה רוֹאִים; כִּי בְּאַמַּת לְפָנַי הָעֵינַיִם יְכוּלִים לְרְאוֹת
 דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
 רנד), שֶׁהָעֵינַיִם שֶׁל הָאָדָם רוֹאוֹת בְּכָל פֶּעַם דְּבָרִים גְּדוּלִים מְאֹד, אֲבָל
 זֶה הוֹלֵךְ כָּל-כּוֹף מִהֵר, עַד שְׂאִינוֹ תוֹפֵס מִה הוּא רוֹאָה. וְלִכֵּן בַּחֲזוֹר
 צָעִיר אִם רַק יֵדַע אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלוֹ, הוּא יְכוּל לְרְאוֹת
 דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, וְלֹא יִתְחַרֵּט כָּלֵל וְעָקָר. וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נג, סִימָן כ'), הַכֹּל בְּחִזְזָקָת סוּמִים, עַד
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר אֶת עֵינֵיהֶם; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
 לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּכַנִּיס בְּתוֹךְ הַלֵּב שֶׁלְּךָ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּיךָ,
 וְתִהְיֶה כְּבָר אִישׁ כְּשֶׁר, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁהֵם מְקַנְאִים בְּפִלּוּנֵי אוֹ
 בְּאֵלְמוּנֵי, וְחוֹשְׁבִים שֶׁלְּפִלוּנֵי טוֹב אוֹ לְאֵלְמוּנֵי טוֹב, וּבְאַמַּת כָּל אֶחָד
 בְּזֶה הָעוֹלָם מְסֻתּוֹבֵב מִמְרָמֵר, וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְקַנֵּא בּוֹ? בְּמִי
 בֵּן יֵשׁ לְקַנֵּא? בְּרַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי, בְּאַרְיִז"ל, בְּבַעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ זי"ע, בְּרַבֵּנוּ ו'ל, בְּהֵם יֵשׁ לְקַנֵּא, אֵיךְ זָכוּ לְמִדְרָגוֹת כְּאֵלֶּיךָ?
 וַיֹּאמֶר אָדָם לְעֲצָמוֹ: "גַּם אֲנִי רוֹצֶה לְזַכּוֹת לְהִיּוֹת כְּמוֹתֶם". וּבְאַמַּת
 גַּם אֶתָּה יְכוּל — אִם תִּרְצֶה, תִּרְצֶה וְתוּכַל! בֵּן אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אַף פֶּעַם אֶל תִּגִּיד "אֲנִי לֹא יְכוּל", תִּגִּיד "אֲנִי לֹא
 רוֹצֶה", כִּי "תִּרְצֶה וְתוּכַל".

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבֹרֶךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ' וְכוּ', אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם

אורב מאד על בני הנעורים לשבר להם את השלום-בית, כמו שאמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן רסג), וצריכים לשמר על זה מאד מאד, וצריך שתדע, שאיש ואשה הם בחינת קדשא בריך הוא ושכנתיה, וכשיש ביניהם שלום ואהבה, סימן שיש עכשו יחוד בין קדשא בריך הוא ושכנתיה, אבל כשיש ביניהם מריבות, רחמנא לישזבן, צריכים לדעת, שעכשו יש פרוד בין הדבקים, וצריכים הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיזפה שיהיה נעשה על ידו יחוד עליון של קדשא בריך הוא ושכנתיה, ולכן צריכים מאד לשמר על השלום-בית.

ואמר רבנו ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקסג): בימי אברהם היתה השכינה נקראת שרה, ובימי יצחק היתה השכינה נקראת רבקה, ובימי יעקב היתה השכינה נקראת רחל ולאה; ודבר זה שיף אצל כל בר ישראל, שאשתו היא בחינת השכינה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום-בית שלו, כדי שלא יהיה פרוד בין קדשא בריך הוא ושכנתיה, ובאמת כל כתבי האריו"ל סובבים והולכים על דבר זה, שהכל לכל אלקותו, ועל-ידי שמתחברים יחד, נעשה יחוד עליון נורא מאד, ואם, חס ושלום, מפרידים בין הדבקים, על-ידי-זה נעשה פרוד בכל העולמות.

ולכן תשמר מאד על השלום-בית שלך, ותבקש הרבה ממנו יתברך, שיהיה לך תמיד שלום-בית, כי הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד על דבר זה לשבר בתי ישראל, וכן הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, אינו נותן שימצאו בני הנעורים את זיוגם, כי הוא רוצה להכשיל אותם בפגם-הברית הוצאת זרע לבטלה ובזנות, רחמנא לישזבן, אוי לו ואוי לנפשו, ובאמת היו יכולים להציל את כל הדור מלהכשל בפגם-הברית ומזנות, רחמנא לצלן, אם לא הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שמונע ומעכב מלהתחתן. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קדושין כט:): אמר רב חסדא האי דעדיפנא מחבראי דנסיבנא בשיתסר, ואי הוה נסיבנא בארביסר הוה אמינא לשטן גירא בעיניך; וזו גמרא מפרשת, ולא חמרא בעלמא.

וְלָכֵן עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד, שְׂיִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגוּ מֵהַ שְׂוִיֹּתֵר מֵהֶר, כְּדֵי שְׁלֹא יִכָּשֵׁל בְּעוֹנוֹת חֲמוּרִים שֶׁל פְּגַם-הַבְּרִית, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם): בֵּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נִשְׂא אִשָּׁה, כָּל יָמָיו בְּעֵבְרָה; וְאָמְרוּ (שם): עַד כ' שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִצָּפָה לְאָדָם — מְתֵי יִשְׂא אִשָּׁה, כִּינּוֹן שְׁהִגִּיעַ כ' וְלֹא נִשְׂא, אוֹמֵר: תִּפְח עֲצָמוֹתָיו; וְלָכֵן זֶה בּוֹשֵׁה וְחֹרֶפֶה שְׂיֵשׁ רָאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְכוּ', שְׂאִינָם מְנִיחִים אֶת הַבְּחוּר לְהִתְחַתֵּן קֹדֶם גִּיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹ עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ, שְׁזֶה נֶגֶד גְּמָרָא מְפֹרָשֶׁת. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, וַיְהִיָּה שְׂמּוֹר מְעַבְרוֹת, אֲבָל כְּמוֹכֵן צָרִיךְ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלוֹ, שְׁלֹא יְהִיֹּ שׁוֹם מְרִיבוֹת בֵּינוּ לְבֵין אִשְׁתּוֹ, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, וְתַהֲיֶה וְתִרְנָן בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְאִזּו טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפד.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲזִי-שָׁרָה, כ' חֶשֶׁן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְבַנֵּי-אָדָם, אֲשֶׁר יוֹלִיכוּ אוֹתְךָ שׁוֹלָל לְגַמְרֵי, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), שְׂבַנֵּי-אָדָם שְׂאִינָם דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵם יוֹתֵר גְּרוּעִים מִחַיּוֹת טוֹרְפוֹת, כִּי חִיָּה אֵינָה טוֹרְפֵת, אֲלֹא כְּשֶׁהִיא רְעֵבָה, מֵהַ שְׂאִין כֵּן בְּנֵי-אָדָם שְׂאִינָם דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אוֹתְךָ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲקֹר אוֹתְךָ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"א, סִימָן ד'): רַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹמֵר, מִנִּין שְׂהַמְחִטִּיא אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַהוֹרֵג? שְׂהַהוֹרֵג הוֹרֵג בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם

הבא, והמחטיא הורגו בעולם הזה ובעולם הבא; ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן פ'): בני-אדם יש להם כח למנע ולהסית את האדם ולרחקו מעבודת הבורא ומצדיקי אמת, יותר מן היצר הרע. פי היצר הרע אין לו יכולת רק כפי כחו, כפי בחינת היצר הרע מאיזה עולם שהוא. אבל האדם הוא כלליות, שפלוזה מכל העולמות, ועל-פן מניעות של בני-אדם הם יותר ממניעות היצר הרע, וצריכים להזהר ולהשמר מהם מאד, כי הם יוליכו אותך שולל.

ודבר זה שיך גם בין אלו הנקראים אנשי שלומנו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רפז): מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך כי אם להתפלל וללמד ולהתפלל. מע באדארף מער ניט נאר דאווענען אין לערנען אין דאווענען; ולכן כל מי שמדבר נגד למוד התורה הקדושה, צריכים לדעת שהוא שליח הסמ"ך-מ"ם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן יט): נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כף וכף בכל יום חק ולא יעבר וכיוצא. ואמר שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שגלכדו במצדה רעה, עד שרגילין בעברות, חס ושלום, רחמנא לצלן, רחמנא לישזבן, אף-על-פי-כן הכח של התורה גדול כל-כף, עד שיכול להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם, חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף יהיה איה שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על-ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד [וכל עקר מגמתו וחפצו היה תמיד רק לעבודות ועשיות של קדשה בלי שום חכמות כלל, רק שנעסק תמיד בעשיות של קדשה בפשיטות, דהינו להתרבות בלמוד התורה ולעשות מצוות הרבה בכל יום ולהרבות בתפלה ותחנונים תמיד, והכל בפשיטות בלי שום חכמות].

ולכן מי שמדבר נגד זה, אין לו שום שיכות אל רבנו ז"ל, כי אנשים חדשים מקרוב באו, שאינם מתבישים להגיד: דעם רעבינ'ס זאך איז נישט לערנען וכו', עפרא לפומיהו, שהם צועקים דער עקר איז זיין איין עובד, לויפן אין פעלד וכו', בודאי מי שרוצה להיות

איש כָּשֶׁר יְכוּל לְקַיֵּם אֶת הַכֹּל — הֵן לְהַתְבוּרָה הַרְבֵּה אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁפֹךְ אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהֵן לְהַתְמִיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת, אֲשֶׁר מִי שִׂיֵּאחֲזוּ בְּזֶה!
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי-שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זְכוּר תִּזְכֹּר, שְׁבִינָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה יָשׁוּב הַדְּעַת, כִּי
הַסֵּמ"ף-מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אָדָם לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ וְלַהֲרַחֵיקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.
וּבְאַמַּת אֵין לָךְ מְנוּל כְּמוֹ הַיֵּצֵר הָרַע, שְׁמַנּוּל אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֲמָרָם
ו"ל (קְדוּשִׁין ל.): תִּנָּא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל, בְּנִי, אִם פָּגַע בְּךָ מְנוּל זֶה,
מְשַׁכְּהוּ לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, אִם אָבֵן הוּא נְמוּחַ, וְאִם בְּרוּזֵל הוּא מְתַפּוּצֵץ,
שְׁנֵאֲמַר (יְרֵמְיָה כג, כט): "הֲלֹא כֹה דִּבְרִי בְּאֵשׁ נֵאֵם הַיְיָ"ה וּכְפִטְיֵשׁ
יְפּוּצֵץ סֵלַע", אִם אָבֵן הוּא נְמוּחַ, שְׁנֵאֲמַר (יִשְׁעִיָּה נה, א): "הוּי כָּל
צְמָא לְכוּ לְמִים", וְאוֹמַר (אִיּוֹב יד, ט): "אֲבָנִים שֹׁחֲקוּ מִים", וְכֹתֵב
עַל זֶה בְּעַל אֵיִי הַיָּם בְּשֵׁם הַמַּהְרָשׁ"א ו"ל, שְׁלִכְנָן קָרְאוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים אֶת הַיֵּצֵר בְּשֵׁם מְנוּל, מְשׁוּם שִׁיְצָא מִמְּעֵי אִמּוֹ מִמְּקוֹם
סְרַחוּן, אוֹלָם הוּא כּוֹתֵב, שֶׁקֶשָׁה לְהַבִּין אֵיךְ קָרְאוּ אֶת הַיֵּצֵר, שְׁסוּף
סוּף מְלֵאךְ הוּא — בְּשֵׁם "מְנוּל"? וְכֹתֵב: לֹיֵלָא דְמִסְתַּפְּינָא הֵיִיתִי
קוֹרָא מְלַת מְנוּל הַנּוּ"ן בְּפִתְחָה, וְהֵינּוּ אֵיךְ כִּי מְלֵאךְ טְהוּר הוּא, בְּכָל
זֹאת מְנוּל הוּא בְּפִתּוּיּוֹ אֶת הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר הִיא מְתַחִילָתָה טְהוּרָה
וְנִקְיָה, עֵינֵי שָׁם; וְלִכְנָן צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר מְאֹסוּר יְחוּד, שֶׁהוּא חֲמוּר
מְאֹד, וְכַמוּכָא (תּוֹסֵפוֹת קְדוּשִׁין פ:): מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה אַחַת, שֶׁהִיְתָה בּוֹכָה
וּמְתַאֲוֹנָנַת עַל קֶבֶר בְּעֵלָה, וְהִיָּה שָׁם אָדָם אַחַד, שֶׁהִיָּה שׁוֹמֵר תְּלוּי
אַחַד, וְצִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ לְשֹׁמְרוֹ, וּבָא אֶצֶל הָאִשָּׁה וּפְתָה אוֹתָהּ, וְשִׁמְעָה
לוֹ. וּכְשִׁחֲזַר אֶצֶל הַתְּלוּי — לֹא מְצָאוּ, וְהִיָּה מְצַטְעַר מְאֹד מִפְּחַד

הַמְלִיךְ. אָמְרָה לוֹ הָאִשָּׁה: אֵל תִּירָא, קַח בְּעֲלֵי מִקְבְּרוֹ וּתְלֵהוּ בְּמִקְוָמוֹ, וְאַפִּיקְתִּיהָ לְבַעֲלָהּ וּתְלֵהוּ. הָרִי לָךְ, שְׂאֵפְלוֹ בְּשַׁעַת אַנְיָנוּת, נִתְגַּבֵּר יִצְרָה עֲלֶיהָ וְכוּ', עֵינַי שָׁם; רוֹאִים מִזֶּה, אִיךָ שֶׁהֵיִצֵּר הִרְעָה נִקְרָא מְנוּל, שְׂמֵנוּל אֶת הָאָדָם, שְׂאֵפְלוֹ בְּמַצָּב כְּזֶה וְכוּ', הוּא יָכוֹל לְהַכְשִׁילוֹ בַּעֲבֻרוֹת, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵי וי"ל, שֶׁתְּאֹת נֶאֱוָף כָּל-כָּף חֻזְקָה, שְׂאֵפְלוֹ אָדָם מִחֻזִּיק מֵת בְּיָדָיו, וּמִנִּיחוֹ לְקַבְּרוֹ, וְהִגִּיה בָּאָה לְפָנָיו אִשָּׁה, הוּא יָכוֹל לְזַרֵּק אֶת הַמֵּת אַחַר כְּתֻפָּיו, וְלָרוּץ אַחַר הָאִשָּׁה. וְלָכֵן נִקְרָא הֵיִצֵּר הִרְעָה מְנוּל, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּזְכָה לְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ.

וְעַקֵּר הַשְּׂמִירָה הוּא עַל-יָדֵי שְׂלִמְד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה שׁוֹמֶרֶת אֶת הָאָדָם, וּבִפְרָט מִי שֶׁזֹּזְכָה לְהִרְבּוֹת בְּלִמּוּד מְשֻׁנָּיוֹת בְּגִרְסָא, עַל-יָדֵי-זֶה הוֹרֵג אֶת הֵיִצֵּר הִרְעָה לְגַמְרֵי, וּמוֹבָא מִתְּלִמְיָדֵי הָאֲרִיזוֹ"ל, שְׂמִי שֶׁזֹּזְכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, הָרִי זֶה הוֹרֵג אֶת הֵיִצֵּר הִרְעָה שְׁבוּעֵר בּוֹ. וְכֵן רַבְּנֵי וי"ל גִּתֵּן תְּקוּנָה לְכַמְּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת (עֵינַי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), וְגַם מוֹהֲרַנְ"ת וי"ל קִבַּל מִרַבְּנֵי וי"ל אֶת הַתְּקוּנָה הַזֶּה. וְלָכֵן אִשְׁרֵי מִי שֶׁזֹּזְכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְעַל-יָדֵי-זֶה יִהְרַג אֶת הֵיִצֵּר הִרְעָה שְׁלוֹ, שֶׁהוּא הַמְּנוּל שְׂמֵנוּל אֶת הָאָדָם; אִשְׁרֵי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, וְאִם הוּא יוֹדֵעַ שֶׁנִּכְשַׁל כָּבֵר בְּמָה שֶׁנִּכְשַׁל, וְנִפְּל לְמִקּוֹם שֶׁנִּפְּל וְכוּ', וְכוּ', אֵל יִתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, אֶלָּא יִגְרַס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת.

וְכָל אֵלוֹ שְׁלוּעֲגִים וְצוֹחֲקִים מִזֶּה, הֵם הֵם הֵיִצֵּר הִרְעָה הַמְּנוּל, כִּי מָה אִכְפַּת לָךְ כְּשֶׁאַתָּה רוֹאָה בְּחוּר אוֹ אֲבִרָךְ גּוֹרֵם מְשֻׁנָּיוֹת, וְאַתָּה בָּא עִם חֲכָמוֹת, וְאוֹמֵר לוֹ: "מָה פִּתְאֹם? מֵהֵיכֵן לְקַחְתָּ אֶת זֶה?" וּבְאֵמַת מִי שֶׁמְעִינַי בְּסִפְרֵים הַקְּדוּשִׁים — יִרְאֶה, שְׂמֵרְבִים לְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת הַזֹּזְכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת. עֵינַי בְּסִפְר "לְקוּטֵי-תּוֹרָה" מִהַמְּגִיד רַבִּי מְרַדְּכֵי מִשְׁרָנוּבֵּל זי"ע בְּהִנְהֻגוּתוֹ שֶׁכָּתַב: "תֵּאמַר ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּלֵי פְּרוּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי שֶׁתִּגְמַר בְּכָל הַחֹדֶשׁ כָּל הַשָּׁשָׁה סְדָרִים, בֵּן תִּנְהַג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְלֹא תִקְנֵא לְשׁוֹם אָדָם" [וְכֵן נוֹהֲגִים נִכְדָּיו עַד הַיּוֹם הַזֶּה], וְכֵן הִרְבּוּ

הַקְדוֹשׁ מִקְאֲמַרְנָא זי"ע מביא בהקדמה לספרו פרוש על המשניות, שייגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה תועלת גדולה להנפש לזככה מכל מיני חלדה, ולהאיר את נפשו באור זיו עליון, גלוי אלקותו ותברך, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו!

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקפו.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר חיי-שרה, כ' חשון ה'תנשא"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, כשבר ישראל זוכה לעשות חסד עם הזולת, על-ידי-זה הוא נצל מחבוט הקבר, ומכל ענשין הקשים שבאים בעולם, ואין לתאר ואין לשער את גדל הזכות של האדם הזוכה לעשות חסד עם נשמות ישראל, והחסד הזה הוא קדם לתת להם אכל לאכל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן פד): תקון הגוף קדם תקון הנפש; קדם צריכים לתת לאדם לאכל, אשר אין עוד חסד יותר גדול מלהאכיל רעבים, שעל-ידי-זה ינצל מכל מיני ענשין קשים ומרים שבאים אחר שיוצא מזה העולם, שפויבל חבוט הקבר וכו'. ולכן אשרי מי שעוזר להאכיל עניים ורעבים בכל יום, ואחר-כך הוא מזכה את נשמות ישראל, שילמדו בכל יום מקרא, משנה, גמרא, אשר מעלתו גדולה בשמים.

ולכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז בעבודה הקדושה הזו שאמה עוסק בזה, ואל תחלש דעתך משום בריה שבעולם, אמה תעשה את שלך, ותראה אל אילו מדרגות תזכה, ואל תקל בעיניך העבודה הקדושה הזו — להאכיל עניים ורעבים בגשמיות, ולהאכיל תורה, מקרא, משנה, גמרא — את נשמות ישראל, שעל-ידי-זה תנצל מחבוט הקבר, שהוא מר מאד, כמוכא

(בפרק חבוט הקבר, פרק ב'): שאלו את רבי אליעזר כיצד דין הקבר?
 אמר לו: בזמן שנפטר האדם מן העולם, בא מלאך המות, ויושב
 לו על קברו ומכה אותו בידו, ואומר לו: קום הגידה לי שמך. ואמר
 לו: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שאיני יודע מה שמי,
 מיד מכניס רוחו ונשמתו בגופו, ומעמידו ומחייבו בדין וכו'. וכתב
 על זה בעל "חסד לאברהם", מעין ה', גהר ב', וזו לשונו: והענין
 שהשם הוא ענין נוגע אל האדם מקבוץ חלקיו, וכאשר השם טוב
 מורה על טובתו, כך השם הרע מורה על קבוץ אותם החלקים
 לרעה, והעד בגמרא (יומא פג:) עובדא דכדור והצדיקים ו"ל: אותה
 הבחינה הידועה שהיא שם עומדת קימת מציאות קבוץ חלקיו
 לכרכה ולהתברך מלמעלה, כענין (ישעיה נח, יא) "ועצמותיך יחליץ",
 גם חלק השם המורה על קבוץ חלקיו יתקיים להתברך, והרשע
 חלקיו נפרדים, שאין לו שבע צחצחות, ולא חליצת עצמות ולא
 שאר חלקים, אלא ירקב כעין שאוחז ירקב בעצמות, כן יאחו בשאר
 החלקים ובשם קבוץ, ולזה אינו יודע שמו, שאינו נאחז בו אותם
 אותיות הקדושים פרחו ממנו ונפרדו ואחזם רקבון, ולא נשאר לו
 בהם חלק וכו', עין שם; ועל ידי שאדם עושה חסד עם הזולת,
 מאכיל רעבים ועניים, ומזכה את נשמות ישראל ללמד מקרא,
 משנה, גמרא, נצל מכל העושים האלו. ולכן עליך לזכר,
 שעל ידי שאדם מוציא טפות זרע לבטלה, הוא בורא קלפות
 ומשחיתים, שהם רודפים אחריו אחר מיתתו. כמוכא בדברי רבנו
 ו"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמא), וזו לו בושה גדולה מאד,
 ועל ידי שפגם בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, עוד בחיים חיותו,
 הוא מרגיש כל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים שבאים לו
 מהקלפות והמשחיתים שבורא, על ידי העוין המר הזה, וכשעושה
 חסד עם בני אדם, מאכילם ונותן להם אכל בשפע, על ידי זה בורא
 מלאכי רחמים, שהם לוחמים עם הקלפות והמשחיתים שבורא,
 והמלאכים האלו מנצחים. ולכן כל מי שיודע בנפשו, שחטא בחטא
 המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, עליו להתנגע ולעזר להאכיל
 רעבים ועניים, וזהו תקונו. כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר,
 חלק א', סימן רסד), שתקון הברית — להרבות בצדקה, ועקר הצדקה

— לַתַּת לְעַנְיִים וְלָרַעְבִּים לְאָכֹל. וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזַק בַּמִּדָּה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁל חֶסֶד — לְהַאֲכִיל עַנְיִים וְרַעְבִּים, וְכֵן תִּזְכֶּה אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
לְלַמַּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵל רַב טוֹב הַגָּנוּז
וְהַצָּפוּן תִּזְכֶּה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר חַיֵּי-שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְכו'.

אוֹדוֹת שְׂכוֹתֵב בְּעֵתוֹן, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְקַחַת אוֹתָנוּ לְמִשְׁפָּט
בְּשִׁבִיל הוֹצָאֵת דְּבָהּ, הַכֹּל הֶבֶל הַבָּלִים, כִּי לֹא נִזְכָּר שְׁמוֹ בְּאֵף עֵתוֹן,
וְאִם-כֵּן הוּא אֵינוֹ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, זֶה בְּרוּר. וּבְאֵמֶת הוּא לֹא
יַעֲשֶׂה דְבָר כְּזֶה, כִּי הוּא מְפַחַד מֵעוּרוֹ, כִּי נִדְפִיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה
מֵה שֶׁמְּפַחֵד אוֹתוֹ, כִּי לְדַעֲתִי, הָעֵתוֹן זֶהוּ הַמִּקָּל הַיְחִידִי, וּבְקָרוֹב
גַּם נִשְׁלַם לָזֶה שְׁיֹשֵׁב בְּגֵן-הַחַיּוֹת... הַרוֹפֵא שֶׁל הַחַיּוֹת...

רְאֵה רַק לְחֲזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵמוּנָה
פְּשוּטָה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָךְ רִשְׁיוֹן, וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבָה מֵאֵף אֶחָד, וְלֹא
יִוָּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֵמֶתִי בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא יְכוֹל לְנַצַּח בְּמִלְחָמָה, כִּי הוּא
יִתְבָּרַךְ נִצְחִי, וְדָבָר נִצְחִי לֹא יְכוֹלִים לְנַצַּח אֵף פֶּעַם, וְעַל-כֵּן גַּם דְּבָר
רַבָּנוּ וְ"ל הוּא דְבָר נִצְחִי, וְלָכֵן אָמַר: "נִצַּחְתִּי וְאֵנִיצַח", כִּי מִדְּתוֹ
נִצַּח, וְהָיוּ חֲסִידֵי יוֹתֵר שֶׁהָיוּ לָהֶם אֲלֵפֵי אֲלֵפֵים חֲסִידִים וְכו', וּפְרָסוּם
גָּדוֹל בְּעוֹלָם וְכו', וְלִבְסוּף אֶבֶד לְגַמְרֵי הַכֹּל, וְלֹא נִשְׁאָר רַק שְׁמֵם,
שְׁיֹדְעִים שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם, אֲבָל אֵין זָכָר כָּלֵל לְחֲסִידֵי יוֹתֵר הַלְלוּ. וְדָבָר

רַבְּנוּ ז"ל רוֹאִים שְׂכָבָר חֲלָפוּ מֵאָה וּשְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְהוּא הוֹלֵךְ וּמִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי דָבָר נִצְחִי אֵי אֶפְשֶׁר לְבַטֵּל, וְעַל-כֵּן דָּבָר רַבְּנוּ ז"ל יַעֲבֹר גַּם עַל ... וְאֵין אָנִי מִתְפַּחַד מֵהֶם, אֲךָ לֹא נִעִים לְהִתְעַרֵּב בְּרִיב לֹא לוֹ, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר שְׁלֹא יֵצְאוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ הַחֲוֻצָה, אֲבָל לֹא צְרִיכִים לְחַנֵּף אוֹתָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִגָּן עַל עֲצֻמְנוּ. וְלָכֵן רָאָה אֲתָה לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן רָאָה לְהִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וּתְתַמִּיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים כִּסְדָּרָן וְשְׁעוּר אֶחָד שְׂיִהְיֶה לָךְ לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֵז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַסּוֹף יִהְיֶה, שְׂתִּהְיֶה לָהֶם מַפְלָה, הַעֲקֹר לֹא לְהִתְפַּחַד כְּלָל.

וְאוֹדוֹת מֵה שְׁעָשׂוּ נִזְקִין, צְרִיכִים לִילֵךְ בְּתַקְוָה וּבְעֵז וְכוּ', וְלֹא לְהִתְפַּחַד כְּלָל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְשִׁיב לָהֶם כְּגִמּוּלָם.

הַעֲקֹר רַק לְחֻזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי מֵרַב עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, הֵם נֶאֱבָדִים לְגַמְרִי, וּבְאַמַּת הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת-רוּחַ, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דָּבָר, הַמְּקוֹם יִתְהַפֵּךְ לְעִיר בְּרִסְלָב עַל אַפְס וְחֻמָּתָם, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲךָ שְׂעֵדִין לֹא רוֹאִים, אֲבָל כְּפִי הַרוּחַ סִעָרָה שְׂנַעֲשֶׂה עִכְשָׁו, אָנִי מִבִּין וּמֵאַמִּין מִרְחֹק, שְׂיִהְיוּ נַעֲשִׂים דְּבָרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, כִּי לְאֵט לְאֵט נִכְנָסוֹת עוֹד מִשְׂפַּחָה וְעוֹד מִשְׂפַּחָה וְקוֹנִים בְּשִׁקֵּט בְּשִׁקֵּט דִּירוֹת, וּבְעֲצֻמוֹ הוֹדָה, כִּי שְׁלֵשִׁים וְחֲמִשׁ מִשְׂפַּחוֹת זֶה כְּבָר כַּח ... וּבְאַמַּת יֵשׁ לָנוּ כְּבָר יוֹתֵר, וְיִכְנָסוּ, בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עוֹד יוֹתֵר, וְלֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוּם דָּבָר. וּבְאַמַּת תְּאַמִּין לִי, שְׁלֹא כְּדָאֵי אֶפְלוּ לְדָבָר מִכָּל זֶה, אֲךָ מִחֻמַּת שְׂאַנִּי רוֹאָה שְׂאַתָּם סוֹבְלִים שָׁם, לָכֵן אֲמַרְתִּי לְהַרְיִץ דְּבָרֵי אֱלֹהֵי אֱלֵיכֶם, לְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אֶתְכֶם, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר כְּעָנָן כְּלָה וּכְאֶבֶק פּוֹרֵחַ וְכוּ'.

רָאָה לְדוּחַ מָה הִיְתָה הָאֶסְפָּה בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת עִם ... וְכֵן בְּעֵינַן הַסִּיּוּם ... מִסְכָּנִים, לוֹקְחִים אָדָם שְׁלֹא קָרָא וְלֹא שָׁנָה, רַק פּוֹתֵחַ אֶת הַסִּעִיף הָאֲחֵרוֹן מִהַרְמַב"ם וְהוּא עוֹשֶׂה סִיּוּם ... פְּלָאֵי פְּלָאִים בְּאִפְן כְּזֶה אֶפְלוּ ... יְכוֹל לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשִּׁי"ס ... אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי

לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, וּבְכָלֵל אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךָ לֹא מִתְבַּיְשִׁים לְהִתְפָּאֵר, שְׁעוֹשִׂים סִיּוּם, הוּא הַמְסִים וְהוּא הַמִּתְחִיל... בְּשַׁעַה שְׁשֻׁנִּיהֶם לֹא לְמַדּוֹ כָּלֵל וְזֶה בְּרוּר, אִךְ מַה לַּעֲשׂוֹת? זֶה חֶלֶק מִהַגְּלוּת, שֶׁהִסְתַּרָּה כָּל-כָּף גְּדוּלָּה מְאֹד, וּמִטְעִים אֶת הַבְּרִיּוֹת בְּכָל מִינֵי הַטְּעִיּוֹת, אַבְּל גַּם לְזֶה יִהְיֶה סוּף.

הַעֲקָר לֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקָר שְׁלֹא יִחְסַר לָךְ לִילָה אֶחָד בְּלִי אַמִּירַת חֲצוֹת, כִּי אַמִּירַת סֵדֶר תִּקְוֶן חֲצוֹת הוּא מִמֵּתִיק כָּל הַדֵּינִים.

לְפָנַי שְׁלֹשָׁה שָׁבועוֹת שְׁאַלְתָּ אוֹתִי כַּמָּה עֲנִינִים בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת הַדֵּינִים, וְרָצִיתִי לַעֲנוֹת לָךְ, אַבְּל גַּעְלָם מִמֵּנִי מִכְתָּבְךָ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה שְׁאַלְתָּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁיִמְתְּקוּ מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינִים, וְנִזְכֶּה כָּבֵד לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, שֶׁזֶּה יִהְיֶה מְשֻׁהוּ מִיַּחַד בְּמִינוֹ, וְכִפִּי הַנִּרְאֶה כָּבֵד אוֹחֲזִים בְּסוּף, כִּי ... מְאֹד לוֹחֵץ, כִּי הוּא פֶּשׁוּט רוּצָה לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, מוֹצֵאי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חַי־שָׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵל תִּחְלַשׁ דַּעְתְּךָ כְּרַגַּע, אֵינִי מִבִּין אוֹתְךָ, הֲרִי אֲתָה מִתְפָּאֵר שְׁהֵיִיתָ בִּיחִידַת קוֹמְנָדוֹ גּוֹלְנִי, מִדּוּעַ לֹא תִזְכֹּר, אֲשֶׁר גּוֹלְנִי הוּא כְּמִסְפֵּר יִבְנֵא"ל שֶׁהוּא מְסֵפֵר 95... עֲלֶיךָ לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּפְחַד כָּלֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה אֶתְךָ נְסִים נִגְלִים מִמֵּשׁ מַעֲשֶׂה בַעַל-שֵׁם-טוֹב זִי"ע עִם קְנִיַת הַדִּירָה, וּבְיַדֵּי עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה

לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבִנְיַת הַקוֹמָה הַתְּחַתּוֹנָה, מֵה לָךְ לֵהוֹיֹת כָּל-כֶּף בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, רְאֵה לְצֵאת בְּכָל לַיְלָה עִם אֲשֶׁתְךָ עַל הַהָר, וּלְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה, כִּי אוֹי וְאֹבִי לָנוּ אִם אֲנַחְנוּ נִבְטַח עַל אֵיזָה אָדָם, כִּי "שׁוּא תִשׁוּעַת אָדָם" (תְּהִלִּים ס, יג), וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר (שֵׁם קִיח, ו): "ה' לִי לֹא אֵירָא מֵה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל-כֵּן לָמָּה תִּפְּל כָּל פֶּעַם בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת אַחֲרַת, הָעֵקֶר לֹא לְהַפְּנֵס בְּוִפּוּחִים עִם אֵף אָחֵד, רַק לְהַגִּיד לְכָל־שְׁלוֹם, לְשִׂמְחָה וּלְבִדּוּחַ אֶת כָּל מִי שְׁפּוֹגְשִׁים בּוֹ, אֲבָל לֹא לְהַפְּנֵס בְּשׁוֹם וּפּוּחִים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְגַלוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִתְּבַרְךָ מְהֵרָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְּבַרְךָ, וְאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיָדוֹ יִתְּבַרְךָ, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט כְּבָר נַחֲזֹר אֵלָיו וְכוּ', אֲזַי מֵה יֵשׁ לְהַפְּנֵס בְּוִפּוּחִים.

אוֹדוֹת הָעֲתוּנִים, תִּדַע שְׁאֵין שְׁפָה אַחֲרַת שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם וְחִבְרִי מְבִינִים רַק שְׁפָה זוֹ, וְהִרְאָיָה שְׁזָה מְשַׁגֵּעַ אוֹתָם לְגַמְרִי, כִּי אַחֲרַת הָיוּ הוֹרְסִים אוֹתָנוּ לְגַמְרִי, וְהַיּוֹם הִזָּה יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי מְבַעֲלָזָא מְהֵרִי"ד זי"ע, וְהוּא אֲשֶׁר עוֹרֵר אֶת חֲסִידָיו עוֹד לְפָנַי שְׁמוּנִים שְׁנָה לְהוֹצִיא עִתּוֹן "מִחֲזִיקֵי הַדַּת", כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לְחֲרָדִים קוֹל שׁוֹפֵר מְשַׁלְּהֵם לְהַרְיֵעַ נֶגֶד הַמְשַׁכִּילִים, וְכֵן הַיּוֹם כָּל חֲסִידוֹת יֵשׁ לָהּ עִתּוֹן בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְהַיּוֹם זֶה נַעֲשֶׂה כְּבָר חֶלֶק מֵהֶם, וּבְכַפְרֵט פֹּה בִּיבְנָאֵל, הוּא כְּבָר אֵינוּ יְכוּל לְקַפֵּץ, כִּי כָּל הַשְּׁחִיתוֹת וְכָל הַנִּזְבָּל וְכוּ' יִקְבַּל חֲזָרָה עַל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ, וְרַק זֶה יִפְחִיד אוֹתוֹ, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לֵהוֹיֹת כָּל-כֶּף בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבָּה עִכְשָׁו עֲלֶיךָ לְהַתְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁנִכְנָסֹת בְּכָל פֶּעַם מְשַׁפְּחָה אַחַר מְשַׁפְּחָה, וְעוֹד תִּרְאֶה אֵיךְ הַמְּקוֹם יִתְּהַפֵּף לֵהוֹיֹת לְגַמְרִי "עִיר בְּרִסְלָב", עַל אִפְס וְחִמְתָּם שֶׁל כָּל הַמַּתְנַגְּדִים, וְעוֹד תִּרְאֶה אֵיךְ הַמְּקוֹם יְהִיָּה מְקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, צְדָקָה וְחֲסֵד מִמֶּשׁ, יְהִיָּה נַעֲשֶׂה יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגִּלְגַּל, וְאֵף שְׁזָה חֲלוּם, אֲבָל הַחֲלוּם כְּבָר הַתְּחִיל לְהַתְּגַשֵּׁם בְּעֲזָרְתוֹ יִתְּבַרְךָ, וְהָעֵקֶר לֹא לְפַחַד כָּל-כֶּף, כִּי הַפְּחַד הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל

תחלש דעתך מכל מה שעובר עליך, כי סוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר לא להתפחד כלל, ובפרט שהיית בפלוגת גולני, ועכשו אתה נמצא בחזית שנקראת יבנאל. אל תפחד, עוד תראה איך שהמקום ישגשג בתורה ובחסד, יהיה לנו בית-ספר לבנות "בית פייגא", ותלמוד-תורה לבנים "ילדי חן", ועוד מוסדות של צדקה וחסד, צרכניה "עזר שבת", ועל-כן ראה לשמר את עצמך לא לפל בעצבות ובעצלות, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ראה לחזק את כל אנשי שלומנו, כי כלם צריכים עכשו חזק גדול, ואם אתה לא תחזק אותם, מי יחזק אותם?! על-כן אל תהיה בטלן! קח את עצמך בידך, וראה להתמיד בשעורים כסדרן בכל יום שעור במשניות, שעור בגמרא, שעור בשלחן ערוך, שעור ב"לקוטי-הלכות", שעור ב"לקוטי-מוהר"ן", שעור ב"לקוטי-תפלות", ושעור באמירת תהלים, שעור בזהר, ושעור בתקונים בתמימות ובפשיטות, אפלו מעט דמעט, והעולה על הכל — שעור ברקודים, שתרקד בכל יום עם אנשי שלומנו אחר כל תפלה, כי הרקודים ממתיקים את הדינים, וכמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'), שעל-ידי הרקודים והמחאת כף ממתיקים את הדינים, אשרי מי שמקיים את זה בתמימות ובפשיטות גדולה.

כל אנשי שלומנו כותבים לי איך קדשת שם שמים, ועל-כן חילף לאוריתא, ובמקום לדבר אתם, ראה לדבר עם אנשי שלומנו, וכן תסע ממקום למקום לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ותפיץ את הקונטרסים, ועוד תראה את השפע שיכנס לך.

את הבן ... גרו יאיר, לא כדאי להחזיק בבית, כי הוא צריך להיות בישיבה, ואפלו בכתה נמוכה, העקר שילמד באיזו ישיבה, כי אסור להניח בן בבית שישתובב סתם כף, כי הבטלה מביאה לידי שעמום וכו'.

ראה מה שאנחנו סובלים מהסמ"ך-מ"ם, וכיצד עוד תחלש דעתך וכו', ממה ששמעת עליו, הלא זה אחד ממליון מקפת

הַשְּׂרָצִים שֶׁתְּלוּיָה עָלָיו, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֹד לֹא נִצְטָרֵךְ לָזֶה, אֲלֵא נִזְכֶּה לַעֲבֹר גַּם עַל קִלְפָּה זוֹ, וְנִבְנֶה תַלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר בְּיַבְנָאֵל.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תִּקְרָא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה בְּכָל יוֹם, לְמַעַן תִּחְזַק אֶת עֲצָמָךְ וְאֶת אֲשֵׁתְךָ, וּרְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּוֹרָה רַב נַחַת מִכָּל יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֶר חַיִּי-שְׁרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת הַמְדוֹר הַלְכָה, וּכְבֹד מְדַפְיִסִים אֶת זֶה.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל תּוֹעֵלַת הָעִנְיָן וְגְדֹל הַחֲשִׁיבוֹת הַזֶּה, שֶׁאַתָּה לוֹמֵד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, הֲלֵא אַתָּה מַצִּיל אוֹתָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזּוֹק אוֹתָם בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַכְנִים בָּהֶם הַרְבֵּה תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם, וּבְכַפְרֵט הַמְקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם מְאֹד צָרִיכִים אֶת זֶה, וְתַתְּאֹזֵר בְּעִזּוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדָּשָׁה, וְאֵל תִּפְחָד מֵאֶף אֶחָד, רַק תִּלְמַד כְּמָה וְכְמָה שְׁעוּרֵי תּוֹרָה — הֵן עִם הָאֲנָשִׁים וְהֵן עִם הַנְּשִׁים וְהֵן עִם הַטָּף, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוֹכֵל לְחִזּוֹק אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁלֹּא תִפְחָדְנָה כָּלֵל, כִּי אֲשֶׁה בְּדַרְךָ כָּלֵל פְּחָדְנִית, וְתַכְף-וּמִיד כְּשֶׁרַק שׁוֹמְעוֹת אֵיזָה קוֹל רַעַשׁ, הֵם חוֹשְׁשׁוֹת וְרוֹצוֹת לְבָרַח, וּמְצִיקוֹת לְבַעֲלֵיהֶן, וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְחִזּוֹק אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְלִהְחַדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִדְעוּ אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק נִכְנָסוּ לְגוֹר יְהוּדִים חֲרָדִים לְדְבַר ה', הָיּוּ לָהֶם צָרוֹת צְרוּרוֹת מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְזֶה הָיָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּלְבִסּוּף

תושבי המקום עָקְרוּ מָשֶׁם, כִּי הַתּוֹרָה עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהַעֲקָר נֶקַח לְהַבְדִּיל מִדְרָכֵי הָרְשָׁעִים, וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ שׁוּם שְׂיִכּוּת אֲלֵיהֶם כָּלֵל, וְלֹא צְרִיכִים אוֹתָם, וְאֶפְלוּ הַחוּגִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהֵם 'פְּרוּה'... שְׁגָם הֵם יַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּמִקּוֹמָם, וְיַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ, יֵשׁ מִסְפִּיק מְקוֹמוֹת בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיִלְכוּ לְשָׁם, וְיִשְׁפִיעוּ עַל הַחִילוּנִים וְלֹא עֲלֵינוּ, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, כִּי נָשִׁים דַּעֲתָן קָלָה, וְתַכְף-וּמְיָד עַל-יְדֵי אִיזוֹ מֵהוּמָה קְטָנָה, הֵן כְּבָר מְצִיקוֹת לְבַעֲלֵיהֶן, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּסְפָּר לָהֵן הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים וְתַחֲזִקָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה מְנוּחַ לְבַעֲלִים... כִּי הַגְּבָרִים מוֹכְנִים לְלֶכֶת בְּאֵשׁ וּבַמִּים וּלְהִשָּׂאֵר בְּיַבְנָאֵל, אֲשֶׁר אָנִי בְּטוֹחַ וּמֵאֲמִין בְּאַמוּנָה בְּרוּהָ וּמְזַכֶּכֶת, שְׂיַבְנָאֵל תַּתְּהַפֵּךְ לְעִיר בְּרָסֶלַב, עַל אִפְסֵי וּחְמָתָם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, הַעֲקָר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ בְּעַבּוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, כִּי עֲלֶיךָ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְתַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְדְבוּרֵי חֲזוּקָה, וְתִשְׁלַח אוֹתָם אֲלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ נִדְפָּסִים אֶת זֶה בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתִי עִם אַבְרָכִים יְקָרִים, אֲשֶׁר מְשַׁתְּדֵלִים שְׁכָל גְּלוּיוֹן "אוֹר יַבְנָאֵל" יֵצֵא יוֹתֵר יָפָה מִחֲבָרוֹ, וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, שְׂתִשְׁלַח בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת מְדוּר הַהֶלְכָה וּמְדוּר אַגְדָּה, וְכֵן דו"ח מִמָּה שְׁקוּרָה בְּאִפְּן שְׂיִדְפָּס, הַעֲקָר לֹא לְהַתְּפַחַד כָּלֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה וּמִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר חַיֵּי-שְׂרָה, כ"ב חֶשְׁוֹן ה'תּשׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְסֵים שְׂבַעוּלָם, אֵל תִּירָא וְאֵל

תִּפְחַד כָּלֵל, וְאִם הֵם הוֹלְכִים בְּאֲלִימוֹת הַסֶּמֶף-ף-מ"ם וְכַת דְּלִיָּהּ,
תִּרְאֶה לָהֶם שְׂאֵפֶשֶׁר גַּם לְמַנַּע אוֹתָם מִזֶּה, הֶעָקֵר אֶל תִּפְחַד מִשׁוֹם
דְּבַר שְׂבַעוּלָם.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תּוּכַל לְלַכֵּת אֶל שְׁעוּרֵי תוֹרָה שֶׁל הָרֵב
... וְעַל-כָּל-פְּנִים תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לומר בְּכֹל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, בְּאֶפֶן
שְׁתוֹזֵקָה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעָה אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר אֲמִירַת תְּהִלִּים
הִיא סִגְלָה לְפִרְנֶסָה וּשְׁמִירָה מִכָּל הַרוּחוֹת וְהַשְּׂדִינִן וּמִכָּל מַרְעִין
בִּישׁוּן.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל מִיִּדְעִיךָ רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה
פְּרָטִית, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ לֹא
צָרִיכִים אֶת אֵף אֶחָד, רַק אוֹתוֹ יִתְּבַרֵךְ [חֲסֵר].

אֲנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה מִפְּלֵה גְדוּלָה לְכָל
שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ נַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְהֵם יִרְדּוּ מִטָּה
מִטָּה, וְעַל אִפְסֵם וְחִמְתָּם תִּבְנֶה יִבְנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וּבְקָרוֹב יִתְחִילּוּ
לְבַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל בְּנִסֵּי נְסִים, וְהַשְּׁנָה תִּהְיֶה בְּאֵמַת שְׁנַת
אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבַת-קִדּוּשׁ לְסֵדֶר חַיִּי-שְׂרָה, כ"ב חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂאִתָּה אֲרַגְנָת מִנֶּנּוּ
לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמִנְחָה בְּשַׁעַה אַרְבַּע, וְכֵן מִנֶּנּוּ לְמַעְרִיב בְּשַׁעַה
אַחַת-עֶשְׂרֵה.

מָה אָמַר לְךָ! זְכוּתְךָ גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂהַמְנִין שְׁלָהֶם בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וּבְפִרְט מִנֶּנּוּ בִּיבְנְאֵל — אִין

למעלה מזה. ועל-כן חילף לאורייתא, ותשתדל בכל מיני אפנים שבעולם, שיהיה מנזן בכל יום, והזכות נופלת עליך, אשריך ואשרי חלקך!

אודות האלימות, שהסמ"ך-מ"ם וכת דליה הולכים בה, אל תירא ואל תפחד מהם כלל, הם כמו חתולים ועכברים הבאים בחשף, אם רק מראים להם שאין מפחדים מהם, אזי הם נכנסים אל חוריהם... העקר צריכים להתגבר על שקוץ תועבותם ומעשייהם הרעים שעשו, שהוציאו אור מהמכוניות, והדביקו מודעות לשמצה וכו', ולא לפחד כלל [חסר].

העקר ראה לחזק את עצמך להיות עם אנשי שלומנו ביחד באהבה, אחנה ורעות, ותשתדל ללמד שעורי תורה עמהם, ותעשה שלום בין אנשי שלומנו, שאף פעם לא יהיו שום מריבות ביניהם, כי הבעל-דבר אורב מאד, שיהיו ריבות ומדנים בין אנשי שלומנו, ואנחנו צריכים עכשו להתאחד להיות באהבה, אחנה ורעות, ועל-כן ראה לחזק ולשמח את כל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה לשמר מאד על אשתך, כי, תהלה לאל, יש לך אשה יקרה מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם הרבה נחת מהילדים, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ולא תצטרך לדאג כלל, רק ביתך יהיה בית ועד לחכמים, ותצליח דרכך תמיד.

ראה לכתב דו"ח ממעשיך ופעלותיך הטובים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ג חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד מאז ומקדם הרב הגאון ר' ... שליט"א.

מֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע מִיַּדֵּי ר' ... שְׁדַבְּרָתֶם יַחַד בְּעֵינַי
עֲסֻקְנוּ בִּיבְנָאֵל וְכוּ'.

וְהִנֵּה לְהֶאָרִיף לָךְ יִקְצְרוּ הַמוֹן יְרִיעוֹת, וְעוֹד נִדְבֵר פְּנִים אֶל פְּנִים
בַּפְּרִטִי פְּרִטִיּוֹת הַכֹּל, אִךְ הַהֶכְרַח לֹא לָךְ, כִּי נִפְלְאוֹת תְּמִימִים דְּרָכֵי
ה', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב סְבוֹת, וְהַכֹּל לְטוֹבָה, וַיֵּשׁ דְּבָרִים אֲשֶׁר
בּוֹ בַּיּוֹם, אוֹ בּוֹ בְּשַׁבּוּעַ, אוֹ בּוֹ בַּחֹדֶשׁ, אוֹ אֶפְלוּ בָּהּ בְּשָׁנָה אֵינָם
מְבִינִים, אִךְ לְבִסּוּף נִתְגַּלָּה, כִּי הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
טוֹב לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו (תְּהִלִּים קמ"ה, ט), וּמִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּהַשְׁגָּחָה נֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ קֵשׁ וְתִבְּנָן אֵינָם
מִתְּהַפְּכִים בְּלִי רְצוֹן הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כְּאֲשֶׁר מוֹכֵא בְּאֲרִיכוֹת בְּתוֹרַת
הַבְּעַל-שֵׁם טוֹב זי"ע, בּוֹדְאֵי הִנֵּה אֲצִלִּי תָמִיד פְּלֵא, אִיךְ נִתְגַּלְגַּלְתָּ
וּבָאָתָּ עַד חֲב"ד. הֵן אָמַת שְׂדִדוּעַ לָךְ, שְׂאֲנִי מֵאֵז חֲתַנְתִּי לֹאמֵד וְשׁוֹקֵד
בְּכָל סִפְרֵי חֲב"ד בְּשִׁקְיָדָה נִפְלְאָה, וַיֵּשׁ בְּבִיתִי כָּל הַסִּפְרִים מִכָּל
הָאֲדָמוֹרִי"ם לְדוֹרוֹתֶם לְרַבּוֹת כָּל סִפְרֵי הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאֵנוּיִטְשׁ שְׁלִיט"א,
כְּאֲשֶׁר רְאִיתָ בְּעֵינֶיךָ אֲצִלִּי, וַיִּמָּה גַם שֶׁתִּשְׁאֵל אֶת אַחֲיָךְ הַיִּקְרָה, הַרְבֵּ
הַגָּאוֹן ר' ... שְׁלִיט"א, שֶׁפַּעַם הִנֵּה בְּעָרֵב שֶׁבַת בְּאִיזוֹ עֲיָרָה, וְצִלְצֵל
לִי, הֵיּוֹת שֵׁישׁ לוֹ בְּשֶׁבַת בְּרִ-מְצוֹנָה, וְלֹא הִכִּין לְעֲצָמוֹ שׁוּם תּוֹרָה,
שְׂאֲחֹזֵר לוֹ אֵינָה דְּבַר תּוֹרָה מִלְּקוּטִי-שִׁיחוֹת, אֲשֶׁר אֵין לוֹ תַּחַת יָדוֹ,
וְתַכְף-וּמִיד הוֹצֵאתִי וְחֹזְרִתִּי לְפָנָיו וְהוֹדָה לִי, וְדַבֵּר זֶה יְכוּלִים לְבַרֵּר
אֲצִלוֹ, עַל-כָּל-פְּנִים אֵינִי בָּא לְשַׁבַּח אֶת עֲצָמֵי בְּדַבֵּר חֲב"ד, כִּי תִהְיֶה
לְאֵל, יַעֲדוּ כָּל תְּלַמִּידֵי, אֲשֶׁר כִּמְעַט אֵין שִׁיחָה וְתוֹרָה וְלִמּוּד שְׂאֲנִי
לֹאמֵד בְּרַבִּים, שְׁלֵא אֲזַכִּיר אֶת אֶחָד מִנְּשִׂאֵי חֲב"ד, וְזֶה גְלוּי וּבְרוּר
אֲצִל כָּל תְּלַמִּידֵי, אֲשֶׁר כָּלֵם יוֹדְעִים שְׂאֲדַרְבָּה, שְׁקַדְתִּי כָּל יָמַי בְּסִפְרֵי
חֲב"ד, וּבַפְּרִט בְּסִפְרֵי הַצִּמְח צְדָקָה, וְכָל חֲלָקֵי אוֹר הַתּוֹרָה, כִּי בָּזָה
נִמְשָׁךְ לְבִי מְאֹד, וְזֶה כְּבָר שָׁנִים, שְׂאֲנִי שׁוֹקֵד הַרְבֵּה בְּסִפְרָיו, יוֹתֵר
מִכָּל סִפְרֵי חֲב"ד, עַל-כָּל-פְּנִים תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי יְדִיעָה רַבָּה בְּסִפְרֵי
חֲב"ד.

וְעַכְשָׁו נִגְשׁ אֶל הָעֵינַי, אֵתָהּ יוֹדַע בְּאִיזוֹ מְסִירוֹת נִפְשׁ נִכְנָסְתִּי
לִיבְנָאֵל, לֹא הַסְמְךָ-מ"ם הַכְּנִיס אוֹתִי לְשֵׁם, אֲדַרְבָּה מִהַרְגֵּעַ
הָרֵאשׁוֹן שְׁבָאתִי לְשֵׁם, עֲשֵׂה לִי מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת בְּכַמָּה וְכַמָּה

לבושים, אֲשֶׁר אין כּאן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיף בְּזֵה, וְיִסְפֵּר לְךָ קֶצֶת ר' ... מִמֶּשׁ עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה עִמָּד לִי כְמוֹנֵעַ, וְתָמִיד אָמַר, שֶׁהַחִילוּנִים עוֹשִׂים אֶת זֶה, כְּשֶׁרְצִיתִי לִפְתּוֹחַ גַּן חֲרָדִי, הִיָּה הוּא הַמּוֹנֵעַ, וְלֹא רֹאשׁ הַמּוֹעֵצָה הַחִילוּנִי, וְכֵן בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט. וְהֶרְאִיָּה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַסֵּתֶרְנֵנוּ עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם זֶה כְּבָר שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים וְיִשְׁנֵנוּ שֶׁקָּט, וּבְרִגְעַ שֶׁלֹּא רְצִינוּ לְקַבֵּל אֶת גְּזֵרוֹתָיו, כְּבָר הִפְּךָ עוֹלְמוֹת, וְהִתְחִילוּ עוֹד פַּעַם כַּמָּה מְסִיתִים וּמְדִיחִים לְמָרַר אֶת חַיֵּינוּ, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ רוֹאִים בְּחוּשׁ, אִיךָ שֶׁהוּא הַשְּׁלִיט וְהַמּוֹשֵׁל עַל כָּלֵם. וּבְאַמֶּת לֹא יִפְּלֵא מִמֶּנִּי מַה וְלָמָּה כָּל-כֶּף שׁוֹנְאִים אוֹתוֹ תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כִּי אֵינוּ טְלִית שֶׁפְּלֵה תְּכַלֵּת, וְגַם בְּזֵה אין כּאן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיף, עַל-כָּל-פָּנִים זֶה הַתְּחִיל בְּעֵנֵן הַמְּקַנָּה, שֶׁהִיָּה מְאֹד מְזֻנָּח וּמְלַכְלָךְ, הֵן בְּתוֹךְ הַפִּיִם, וְכָל מִינֵי רְמָשִׁים וְקוֹרֵי עֶפְכִישׁ, וְהַצְּבַע נִפְּל לְתוֹךְ הַפִּיִם, וְכֵן עֲקָרְבִים רְאוּ כְּבָר, וְעַכְבָּרִים וְכוּ', מִכָּל זֶה תִּתְאַר לְעֶצְמָךְ מַה קוֹרָה שָׁם בְּעֵנֵן הַשְּׁהָרָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, אֲנַחְנוּ כְּבָר קְרוֹב לְחַמְשִׁים מִשְׁפָּחוֹת שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת חֲרָדִים, אֲנִי הַצַּעֲתִי לוֹ עוֹד לְפָנֵי שְׁנֵתִים, שֶׁאֲנִי מְשַׁלֵּם מִכִּסֵּי חֲצֵי הוֹצָאוֹת הַמְּקַנָּה, וּבִקְשָׁתִי מִמֶּנּוּ מִמֶּשׁ בְּתַחֲנוּנִים — בּוֹא נִבּוֹא וְנִתְמַקֵּן אֶת הַמְּקַנָּה, שֶׁהוּא הַיְסוּד בְּטְהָרַת יִשְׂרָאֵל, וְהוּא תָּמִיד הַתְּחַמֵּק, וְאֲנִי בְּתַמִּי הִלְכָתִי וְהֶאֱמַנְתִּי לוֹ, וְכֵן זֶה הִלֵּךְ בְּכָל פַּעַם, שֶׁבָּאתִי וּבִקְשָׁתִי אוֹתוֹ, וְהוּא הִתְחַמֵּק, וְכֵן כְּהִיּוֹם יֵשׁ לָנוּ כְּבָר מְאֹד וְחַמְשִׁים יְלָדִים שִׁיּוֹרְדִים בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד בְּטְבָרְיָה בְּקִיץ, שֶׁחַחֵם בְּלִתִּי נִסְבֵּל, וּבַחֲרֹף הַגֶּשֶׁם וְהַקּוֹר חוֹדְרִים לְעֶצְמוֹת, וְהַסְּבוּבִים מְסַכְּנִים, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ וּמְפִיר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת הָאֲזוּר הַהוּא, וְהִלֵּךְ וְרָמָה אוֹתָנוּ, וְנִתֵּן אֶת הַבֵּית-סֵפֶר לְאַחֲרִים, וְכָל זֶה עַל לֹא דְבַר מִמֶּשׁ, אָדָם עֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת בְּלִי שׁוּם טַעַם וְהַגִּיוֹן שְׁכָלִי; כִּי בְּאַמֶּת קִבֵּל אֲצִלְנוּ אֶת כָּל הַכְּבוֹד הַרְאוּ לִי, וְאֲנִי אִישִׁית חִלְקָתִי צְדָקָה לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם שְׁנֵתִים, וְהַכֵּל עֲבַר הַרֶךְ יָדוּ, כִּי רְצִיתִי שֶׁתִּהְיֶה לְאַנְשִׁים שִׁיְכוֹת וְקֶשֶׁר עִמוֹ, וְתָמִיד הַזְהָרְתִי אֶת כָּלֵם לְכַבְּדוֹ, עַל אִף שֶׁהֵם הַכִּירוּ אוֹתוֹ יוֹתֵר מִמֶּנִּי, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּתַמִּי, וְעַד שֶׁאֲנִי לֹא מוֹצֵא כֶּתֶם עַל אָדָם, אֲנִי מְאַמֵּן לוֹ, כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת טְבַעֲי, וְהִנֵּה מְאַחַר שֶׁהִתְחִיל לְמָרַר אֶת חַיֵּינוּ, וְיִצֵּא נִגְדָנוּ אַתָּה יוֹדֵעַ וּמְפִיר אוֹתִי, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַכֵּנִים בִּי עֲזוּת וְעֲקֻשְׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְאֵין

טבעי כָּלֵל לְהִתְפַּחַד מֵאֵף אֶחָד, וּמִכָּל שֶׁפֶן לְחַנֵּף אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי אִישׁ אֲמִתִּי מְנַעוּרִי, וְעַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן אֲגַלֶּה וְאֶפְרָסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוֹ וְ"ל בְּעוֹלָם, יְהִי מָה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיף שְׂיִהְיֶה, אֶפְלוֹ שֶׁכָּבֵר קָמוּ עָלַי מִי שֶׁקָּם, לְבִסּוֹף נִפְלוּ, בֶּן הַדָּבָר יְהִי אִתּוֹ, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, לֹא בְּאִתִּי לְחַלֵּק עִם שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲנִי הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי לְגִלוֹת וּלְפָרְסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶת הַלְמוּדִים שֶׁקִּבַּלְתִּי אֶצֶל רַבְּנוֹ וְ"ל, וּמֵאֲחֵר שֶׁהוּא מְעַכֵּב אוֹתִי, אִזְּכָרְנִי עַל הַרְכָּבַת שְׁנוֹסַעַת עַל הַפְּסִים, וּמִי שֶׁמְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל הַפְּסִים, הַתּוֹצְאוֹת מוּבְנוֹת מֵאֲלִי, שֶׁנִּחְתָּף לַגּוֹרִים, בֶּן הָיָה כֹּל הַזְּמַן עִם הַמְתַּנַּגְּדִים שְׁלִי, אִף לְאַחֲרוֹנָה רָאָה שֶׁהוּא לֹא יוּכַל לָנוּ, וְהַחֵל לְסַכְסֵף בֵּין חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב לְבֵין חֲסִידוֹת ... אֲשֶׁר בְּאַמַּת רַק מִי שֶׁהוּא שׁוֹטֵה יְכוּל לְסַכְסֵף בֵּין שְׁתֵּי חֲסִידוֹת, כִּי חֲסִידוֹת הַהוֹלְכֹת עַל-פִּי תוֹרַת הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זי"ע, וְכַנֶּנְתֶּם לְשָׁמַיִם, לֹא לְשֵׁם תִּקְצִיבִים וּשְׁחִיתוֹת, הֵם אִף פָּעַם לֹא יִרְיֵבוּ, וְזֶה בְּרוּר. וּמֵאֲחֵר שֶׁרָאָה שֶׁנִּגְדִי הוּא לֹא יוּכַל, עַל-כֵּן הוּא הִתְחִיל לְהוֹצִיא שֵׁם רַע כְּאִלוֹ אֲנַחְנוּ נִגְדָּה ... אֲשֶׁר זֶהוּ דָּבָר שֶׁקָּר וְכֹזֵב, וְאַתָּה לְבַדְּךָ יוֹדֵעַ דָּבָר זֶה, וְכָל תִּלְמִידֵי יוֹדְעִים אֶת זֶה, אִף כִּבְּרָה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים עַל לְשׁוֹן-הָרַע, שֶׁנִּחְתָּקֵב תִּכְף-וּמִיד מִבְּלִי לְחַקֵּר כָּלֵל, וּבְאַמַּת גַּם עַל זֶה מְצִאתִי עֲצָה, כִּי שְׁלַחְתִּי אֶת חֲתָנִי הַיָּקָר ר' ... בְּיּוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁעָבַר (הֵינּוּ יוֹם רֵאשׁוֹן חֲיֵי-שְׂרָה, ט"ז חֶשְׁוֹן), בְּתוֹר שְׁלוּחֵי הָאִישִׁי, וּלְסַפֵּר לְרַבִּי מָה קוֹרָה כָּאֵן, וּפְלֵא אֲחֵר פְּלֵא, אִיף שֶׁעָמַד בְּהַתְּעַנְיָנוֹת, וְשָׁמַע כֹּל מָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ לּוֹמֵר, וְאַחֲרֵי-כֵן בִּרְךָ אוֹתִי בְּכִמְהָ בְּרִכּוֹת, אֲשֶׁר אֵינֶן שְׂגוּרוֹת אֶצְלוֹ, וּבְפִרוֹשׁ אָמַר לוֹ לְמַסֵּר לִי אֶת זֶה, וְאַבְרָכִים הַדְּפִיסוֹ הַכֹּל בְּעֵתוֹן "אוֹר יִבְנֵאל", גְּלִיוֹן מְסַפֵּר 9, וְתִהְלֶה לְאֵל, מְגַלִּים לְכֻלָּם אֶת הָאַמַּת כְּמוֹת שֶׁהִיא, אֲשֶׁר זֶה סֵתֵם לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וּשְׁקָרִים, שֶׁהוּא בּוֹדֵה עָלַי, כִּי הוּא יוֹדֵעַ, שְׁאוֹתִי אִישִׁית הוּא אֵינּוּ יְכוּל לְנַצַּח. עַל-כֵּן הוּא מְשַׁתְּדֵל לְסַכְסֵף בֵּין חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב לְחֲסִידוֹת... וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא יוּכַל בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, עַל-כָּל-פְּנִים מְצַדְּנוּ זֶה לֹא יִלָּךְ, כִּי אֲנַחְנוּ אִף פָּעַם לֹא נִסְתַּכְסֵף עִם ... כִּי אֵינֶן לָנוּ אֲתֵם, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוֹם דָּבָר, אֲדַרְבֶּה, כֹּל אֶחָד עוֹבֵד עַל אוֹתָהּ מִתְּכּוֹנֵת כִּפְיוֹעַ לָךְ, אֲבָל זֹאת אֲגִיד לָךְ, שֶׁעַכְשָׁיו אֲנִי מִתְחִיל לְהִבִּין אֶת הַהִשְׁגָּחָה הַנּוֹרָאָה

והנפלאה של הקדוש-ברוך-הוא, ששלח אותך אל תוך חב"ד... מאחר שאתה קרוב אצלנו מאד מאד, ואתה יודע היטב היטב את מהותנו. וכן אתה יודע היטב היטב את מהות חסידות ברסלב האמתית, ועל-כן עכשו אני מבין למה הצרכת להכנס אל ... פי עכשו הגיעה השעה שלך להוציא את השליחות של השגחה העליונה להסביר לזקני ... שהאדם הזה עושה כל מיני שחיתות, ויש פה ענין של מחלקת פרטית שמרמה אותנו על זמין ועל שמאל, ורואה שלא יכול לנו, פי תהלה לאל, נכנסת בכל פעם לגוו' עוד משפחה ועוד משפחה, ובאמת נהפך את המקום לעיר ברסלב על אפס וחקמתם של כל שונאי, והוא רואה שאבד במלחמה, לזאת אמר לאחותו ... שהיא פתכת בעתון ... שתכתב איזו פתכה של השמצה עלי וכו', והנה קדמונינו ו"ל אמרו (רא"ש שבועות ו, ג): הרוצה לשקר — ירחיק ערותו; ופה תהלה לאל, יכולים לראות מה אני מדפיס, ועל-כן אבקש אותך מאד, שתשתדל לעשות כל מה שביכלתך לגלות שהאדם הזה הוא סתם מחרחר ריב, ובמשך שבע-עשרה שנה שהוא גר במקום אחד, לא עשה שום דבר בשביל היהדות, ממש שום דבר, ונאנחנו תהלה לאל, בשלש שנים הכנסנו כבר חמשים משפחות, ויש לנו גן ילדים חרדי, וכולל אברכים וחוגים לבנים ולבנות, ואם לא היה מונע מאתנו, כבר היה לנו תלמוד-תורה לבנים ובית-ספר לבנות, אך מה נעשה? הכל ממנו יתברך.

לזאת אני מבקש אותך מאד, שתראה ותשתדל לעזור בענין הזה, שלא יצא חס ושלום, חלול השם, ומאד מאד רציתי, שתכתב את כל הספורים שאתה יודע, ואפלו ראשי פרקים, והאברכים שלנו כבר יפענחו את הכתובים, והם כבר יסדרו הפל דבר דבור על אפניו, רק תכתב והם ידפיסו את זה, פי תהלה לאל, התחילו השנה להוציא לאור עתון "אור יבנאל", וזהו חסד גדול להקדוש-ברוך-הוא, פי מה היינו עושים בלי עתון, שהוא היה יכול להגיד עלינו כל מיני שקרים, ולא היה לנו אפלו דרך ואפן איך להכחיש את זה, וכך בעזרתו יתברך, יש לנו את היכלת, לזאת, ראה לעזר בכל הענינים בכל יכלתך.

וְעַכְשָׁו אָנִי מְבִין וְרוֹאֶה אֶת הַהִשְׁגָּחָה הַנּוֹרְאָה וְהַנִּפְלְאָה, שְׂאֵתָה קָשׁוּר גַּם אֶל חֲסִידוֹת ... וְגַם אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְהַכֹּל בְּהִשְׁגָּחָה, כִּי עַכְשָׁו הַגִּיעָה עֵת, שְׁתִּנְּצַל אֶת כַּחַךְ וּמַעֲמֻדָּךְ, וְאִזּוּ הַכֹּל יַעֲלֶה, וְהָאֲמֵת תִּצּוּף לְמַעְלָה, וְהַשֶּׁקֶר יֵרֵד מִטָּה מִטָּה וְיִתְבַּטֵּל לְגַמְרֵי.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂכַל זֶה אָנִי כּוֹתֵב לָךְ בְּשִׁכְרוֹן לֵב גְּדוֹל, אִךְ מַה לַעֲשׂוֹת?! כִּפִּי הַנּוֹרְאָה זֶהוּ הַבְּרוּר הָאֲחֵרוֹן לְפָנַי בֵּיאת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ג חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתָנִי בְּעֵנִין ר'. ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הוּא תְלֻמִּיד שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" כְּבָר שָׁנִים עַל גְּבֵי שָׁנִים, וְעַל-פֶּן רָאָה לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה, אִם אֶפְשָׁר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְצָרִיכִים לְקַצֵּץ לוֹ אֶת הַרְגָּלִים לְפָנַי שְׁיִוִּכַל לִילֵךְ וּלְסַכֵּסֵךְ וְכו', אִךְ שְׂבָאֲמֵת אֵינִי מִפְחַד מֵאִךְ אֶחָד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבָל תְּמִיד צָרִיכִים לְקַיֵּם (מְשַׁלֵּי כֹא, לֹא): "סוֹס מוֹכֵן לְמַלְחָמָה וְלֹהֵ' הַתְּשׁוּעָה", וְעַל-פֶּן רָאָה לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה אִישִׁית.

מֵרַב טְרֵדוֹתַי עַכְשָׁו, אִי אֶפְשָׁר לִי לְהַאֲרִיךְ, הָעֵקֶר רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מֵאִךְ אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, בְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת, וְכִבֵּר נִזְכָּה לְרֵאוֹת נִסִּים נִגְלִים וְיִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְדוֹחַ מַה קָרָה עִם הָאִסְפָּה בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת וְכֵן בְּסוּיָם...
[תְּסַר].

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִצְטַעְרָתִי, שְׁנִכְשַׁלְתָּ וְכוּ',
אֲבָל לְדַעְתִּי, אֵין דְּבָר רַע יוֹצֵא מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי כָּבֵר רְאִיתִי הַרְבֵּה
פְּעָמִים בְּחַיִּים דְּבָרִים שְׁנִדְמָה שְׁנָה לְרַעָה, וּלְבִסְפוֹף יֵצֵא לְטוֹבָה, כִּי
מִי יוֹדֵעַ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, שֶׁהוּא פָּשוּט רָשַׁע מְרָשָׁע
וּמוֹסֵר, שְׁאֵין כְּדִגְמָתוֹ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הִיָּה עוֹשֶׂה לָךְ רַעָה עֲכָשׁוּ
אִם הִיָּה לָךְ רִשְׁיוֹן, וְכֵן תַּעֲזֹב אֶת זֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְנַסֶּה
עוֹד פְּעַם, וְתִרְאֶה יְשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ, כִּי
תִּהְיֶה לְאֵל, אֵין לָנוּ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי
עֲצוֹת רַבְּנֵינוּ וְ"ל, שְׁמִגְלָה לָנוּ אֶת הַעֲצָה הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה הַזֹּאת —
לְכַרֵּחַ תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרַךְ. לְזֹאת רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּגִי
אֲפָנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתְּךָ כְּרַגַּע, וְאֲנִי מְקַנְהָ שֶׁלְּסֵמ"ך-מ"ם
תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה מְאֹד, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ עֲכָשׁוּ קִטְנוֹת וְיִרִידוֹת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי הִרְשָׁעִים כְּפִים נִגְרָשׁ הַשֶּׁקֶט לֹא
יִוָּכְלוּ (יִשְׁעִיָה כ, נו), וְהִרְשָׁע מְרָשָׁע הִזָּה חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת אֵיךְ לַעֲקֹר
אוֹתָנוּ וְכוּ' (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), הוּא יַעֲקֹר אֶת עֲצָמוֹ קֹדֶם שְׁיִרְצָה
לַעֲשׂוֹת לָנוּ אֵיזָה רַע וְכוּ'.

אוֹדוֹת הַדִּין תּוֹרָה, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, הוּא אֵינוּ יָכוֹל
לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבָּה שְׁיִקְרָא לְמִשְׁפָּט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשׁוֹפֵט צָדֵק, יִשְׁפֹּט אוֹתוֹ, שְׁכַבֵּר יִפֹּל נִפְלִיָה אַחֵר נִפְלִיָה.

בְּקֶשֶׁר לְשִׁפוּץ הַמְקוּוֹה, מִצַּד אֶחָד אֲנִי מְאֹד שֹׂמֵחַ שֶׁבָּאוּ לְבִדְק, כִּי לְכָל הַפְּחוֹת עוֹמְדִים לוֹ עַל הָרֹאשׁ, שְׁלֹא יִחְשַׁב שֶׁזֶה הַפְּקָר. אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי הֵם בְּעֶצְמָם סוֹתְרִים אֶת עֶצְמָם בְּתוֹךְ הַמְכַתֵּב, שְׁכוּתֵבִים שְׂאֵחַר הַחֲגִים נִתְחִיל בְּעִבּוּדַת הַשִּׁפוּץ... אִם הַכֹּל מְאֵה אֲחוּז, לְמָה צָרִיךְ לְשַׁפֵּץ לְגַמְרִי?! מִצְטוּט זֶה אֲנִי רוֹאֵה אִיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד גַּם עֲלֵיהֶם, כִּי הָרִי הָאֲחֻרָאִית כֹּל-כֶּף רְחוּקָה מֵהִלְכוֹת אֱלוֹי כְּרַחוּק מִזְרַח מִמְעַרְב, כַּאֲשֶׁר הֶעֱדוּ לִי כַּמָּה נְשִׁים וְכו', וְעַל-כֵּן אֲנִי רוֹאֵה שְׁגָם זֶה מְשַׁחֵד, וְעַל-כֵּן אֵין לָנוּ מָה לַעֲשׂוֹת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלִהְיוֹת עִירֵיךְ עַל עֶצְמָנוּ עֲרֵבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאִזּוֹ בּוֹדָאי עַל-יְדֵי-זֶה נִרְאָה יְשׁוּעָה. כִּי תִדַע, שֶׁזֶה הִיָּה עֶקֶר עִבּוּדַת הַצַּדִּיקִים בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים תָּמִיד בֵּין הָרִים וּגְבָעוֹת, וְהִתְבּוֹדְדוּ שָׁם בְּשִׁמוֹת וַיְחוּדִים, וְצָעְקוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁיַחֲוֶם וַיִּרְחַם עֲלֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכוּ סוּף כָּל סוּף לְהִגִּיעַ אֶל מָה שֶׁהִגִּיעוּ, כֹּל אֶחָד כְּפִי מְסִירוֹת נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּרוֹ יִתְבַּרְךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל כֹּל-כֶּף בְּדַעְתְּךָ, הֵן אֲמַת כִּי אֲנִי מְרַגֵּשׁ הַיֵּטֵב אֶת דְּחֻקֵיךָ וּמְכַאוֹבֵי לְבָבְךָ וּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, כִּי עוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם תִּתְמַיֵּד מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּהִתְבּוֹדְדוֹת, וּבְשַׁעַה שְׂאֵף אֶחָד אֵינוֹ נִמְצָא בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ, תִּכְנָס שָׁמָּה, וְתִשְׁפָּךְ אֶת נִפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִכְפֶּה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁיַחֲוֶם וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, וְתִתְמַיֵּד בְּזֶה, אִזּוֹ תִרְאֶה מָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי אֲצַלּוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד חֲשׂוּבָה תִּפְלָה וּבִקְשָׁה, וּבְכַרְט כְּשֶׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם מְרִירוֹת דְּמִירוֹת וְכו', וּמְעַקְמִים לוֹ אֶת לְבוֹ וְכו' וְכו', וְהוּא מְלֹא חוֹבוֹת וְצָרוֹת וְכו' וְכו', וְסוּבֵל חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין וְכו' וְכו', אִזּוֹ הוּא הַזְּמַן לְבָרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה, אֲהוּבֵי, יְדִידֵי הַיָּקָר, בְּטָלָן! רַק תִּכְנָס אֶל בֵּית-הַכְּנֶסֶת בְּשַׁעַה שְׂאֵין שָׁם אֶף אֶחָד, וְתִפְתַּח אֶת אַרְוֶן-הַקְּדוֹשׁ, וְתִכְפֶּה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, שְׁיַחֲוֶם וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תִּפְלָה עִם דְּמַעוֹת.

רָאָה לוֹמֵר בְּכָל לַיְלָה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר תִּקּוֹן חַצוֹת, וּתְבַקֵּשׁ וּתְתַחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁנוֹזֶפֶה כָּבֵר לְבָנוֹת אֶת הַבֵּית-מִדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וּמָה שֶׁעָבְשׁוּ נְדָמָה לָךְ כְּדָבָר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקָרוֹת, תֵּאֱמִין לִי, כִּי מַחֲכוֹת עָלֵינוּ יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, אִם רַק נִזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וּלְהִתְחַזֵּק.

נָא וְנָא רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, וּבִשְׁלַחַן עֲרוּף, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתּוֹרָה, הֶעָקֵר אֶל תִּפְחָד כָּלֵל מִהֲרָשַׁע מִרְשַׁע הַזֶּה, כִּי בְּנֵדָאֵי תִהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה גְדוֹלָה, וּמָה שֶׁרַק יֹאמֵר, אֲסוּר לְהֵאֱמִין לוֹ, כִּי הוּא רָשַׁע כְּזֶה, עֲרֻמוּמֵי כָל-כֶּף, שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל אֶחָד כְּשֵׁיִשׁ לוֹ אִיזוֹ טַעֲנָה וּמַעֲנָה עַל זוּלְתוֹ, הוּא בָּא וְשׁוֹטֵחַ אֶת הַטַּעֲנָה וּמַעֲנָה שְׂיִישׁ לוֹ, וּלְבִסוּף מְשָׁלִימִים, אֲבָל הֲרָשַׁע הַזֶּה כָּל הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא רוֹצֶה, הוּא רַק לְהַכְנִיס אוֹתָנוּ בַּפֶּחַ, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְאַחֲדוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְיִתְבַּדְּלוּ מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַקְּלָפָה הַזוֹ, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַמַּחֲוֹת כָּל-כֶּף חֲלָשִׁים, שְׂיִכּוּלִים לְעִשׂוֹת לָהֶם תִּכְף-וּמִיד שְׁטִיפַת מַח, הִנֵּה יִרְאָה אֱלֹקוֹת, הִנֵּה יִרְאָה נְסִים נְגָלִים, הִנֵּה יִרְאָה שְׂדוּד הַטַּבֵּעַ, הִנֵּה יִתְחַיֵּל וְיִלְמַד סֵדֶר-דְּרָף-הַלְמוּד עַל-פִּי דַעַת רַבְּנֵי ז"ל, וְיִרְוִיחַ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְהִנֵּה בָּא אֵינָה שׁוֹטָה, וּכְבָר עוֹשָׂה לוֹ שְׁטִיפַת מַח, וְהוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמְדַבֵּר עָלֵי כָּל דְּבָר אֲסוּר, וְהַבְּחִירָה כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, שְׂמַנִּיחַ אֶת הַכֹּל וּבֹרַח כּוֹ וְכוּ', מָה נַעֲשֶׂה? הַכֹּל בַּשְּׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִחְזֵק אֶת עֶצְמוֹ בַּעֲתִים הַלְלוּ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אִיזוֹ תּוֹרָה מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְלוֹמֵר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְתִשְׁתַּדַּל לְחַדֵּשׁ בָּהּ אֵינָה חֲדוּשׁ, כִּי חֲדוּשִׁין דְּאוּרִיתָא מְזוּכָרִים אֶת הַמַּח מְאֹד מְאֹד; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַכְנִים אֶת עֶצְמוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, אִתָּהּ רָאָה רַק לְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם, וְאִזּוֹ גַם אִתָּהּ תִּתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה שִׁתְּחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, גַּם לָךְ תִּהְיֶה הַתְּחַזְקוֹת.

הַעֲקֹר שְׂאֵתָהּ לֹא תִהְיֶה בְּחַלְישוֹת הַדַּעַת, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה מְאֹד
קָשָׁה וְכוּ', וּבִפְרֹט שְׂנוֹכְשֵׁלֶת בְּטַעֲסֻט, אֲבָל תֶּאֱמִין לִי שְׂזָה לְטוֹבָתָךְ,
כִּי הַרְשָׁע הַזֶּה הִיָּה חוֹתֵר תַּחַת הַאֲדָמָה לְפֶסֶל לְךָ אֶת הַרְשִׁיזוֹן, וְאִז
כָּבֹר בְּאֵמֶת לֹא יִהְיֶה לְךָ אֵף פַּעַם, חַס וְשְׁלוֹם, רְשִׁיזוֹן, וְכִכָּה יַעֲבֹר
זְמַן, וְתִהְיֶה לוֹ מַפְלָה גְדוֹלָה, עַל-כֵּן אֵל יַחֲלֵשׁ לְבָבְךָ וְדַעְתְּךָ מִשׁוֹם
דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, וְתִרְאֶה נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְעַקֵּר
הַהֶתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, שְׂתִשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׂבָעוּלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַדְבִּיק אֶת מַחְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵף שְׂזָה קָשָׁה
מְאֹד, כִּי טַבַּע הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ אַחֵר הַגְּשָׁמִיּוֹת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה
לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַדְּבִיקוֹת תִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ אוֹר
וְזִיו וְחַיּוֹת, וְתִבִּיא לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂאֲנֹו יוֹדְעִים מְרַבִּי אֵמֶת כְּזֹה, רַבִּי נִפְלָא
כְּזֹה, וְמָה הִיָּינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְאֵל
תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַצַּעַר, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מָה שְׂיִהְיֶה,
סוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת נְסִים נְגָלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נִרְגַל אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵת אֲמִירַת חֲצוֹת לִיְחַד יְחוּדִים קְדוּשִׁים:
ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, מַעֲלִיא לְתַתָּא וּמַתַּתָּא לְעִילָא, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה
מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם זִיו וְחַן וְאֲרִיכוֹת יָמִים, וְעוֹזֵר לוֹ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין

ברוחני, ואם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַיְחודִים, הָיָה תָּמִיד מֵיַחַד יְחודִים קְדוֹשִׁים, אָבֵל אֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לָזֶה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וְזוֹ הִיְתָה מְדַרְגַּת הַנְּבִיאִים, שֶׁתָּמִיד הָיוּ שְׂמִיחִים וְעַלִּיזִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִיחַדוּ יְחודִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים [חֶסֶד].

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְלֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ מְרַב טְרִדוֹתַי בְּכָל יוֹם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרִט מִהֶסֶם"ף-מ"ם, כִּי לֹא יָכוֹל לְעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וּכְבָר צָעֵק פֶּעַם מוֹהֲרֵנִי ת"ז לְבָזוּ הַלְשׁוֹן: "דָּעַר בְּעַל-דְּבָר אִיזו גְּרוֹיִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אִיזו נָאֵךְ גְּרַעֲסָעַר", "בְּעַל-דְּבָר אִיזו גְּרוֹיִם דָּעַר רַבִּי אִיזו נָאֵךְ גְּרַעֲסָעַר", וְעַל-כֵּן אֵין לְךָ כָּלֵל מֵה לְהִתְפַּחַד מִמֶּנּוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יְרֵאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וּרְאֵה לְדַוּחַ לִי מֵה קוֹרָה עִם הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גְּרוּ יְאִיר, אֲנִי מִקְנָה שְׁעוֹד יְהִיָה לְךָ מִמֶּנּוּ עוֹד הַרְבֵּה נַחַת.

עכָּשׁוּ בְּאַתִּי לְהַצִּיעַ לָךְ יַעֲסֵק גְּדוֹל, שְׁמַהֲשָׁבוּעַ הַזֶּה לְכָל
 מִשְׁפָּחָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַמְתַּפְּלִלִים בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּקָבִיעוּת, כָּל
 מִי שֵׁישׁ לוֹ מִחֲמֹשֶׁה יְלָדִים וְמַעְלָה, תַּתֵּן לוֹ שְׁלֹשָׁה עוֹפוֹת כָּל שַׁבָּת,
 וּמִי שֵׁישׁ לוֹ פְּחוֹת יְלָדִים, לוֹ תַּתֵּן שְׁנַי עוֹפוֹת לְשַׁבָּת, וְזֶה תִסְדֵּר אִיךָ
 שְׂיוֹתֵר נוֹחַ לָךְ בְּיוֹם חֲמִישֵׁי אוֹ בְּיוֹם שְׁשִׁי, הֶעָקֵר שְׂיִהְיֶה לְשַׁבָּת,
 וְזֶה יִהְיֶה עַל חֻשְׁבוֹנִי, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ עַל זֶה אִישִׁית. וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה
 לִי חֻשְׁבוֹן כְּמֵה בְּדִיּוּק יֵשׁ מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכַמֵּה עוֹפוֹת זֶה בְּיַחַד,
 וְכַמֵּה צְרִיף לְעָלוֹת. וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁכָּל אֱלוֹ הַזּוּגוֹת צְעִירִים, שְׁעַדִּין
 אֵין לָהֶם יְלָדִים, תַּתֵּן לָהֶם עוֹף אֶחָד לְשַׁבָּת. וְרָאֵה לְעִשׂוֹת חֻשְׁבוֹן,
 וּלְדוּחַ דְּרָף הַפֶּקֶס, וּלְהַתְּחִיל מִהַשְׁבוּעַ, אֲבָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ,
 שְׂיִהְיֶה בְּגֵדֵר מִתֵּן בַּסֵּתֵר, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵדַע שְׂזֶה בָּא מִמֶּנִּי, אֲלֹא
 אַתָּה נוֹתֵן אֶת זֶה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל בְּאַיְזָה אֲפֵן לְשַׁלַּח לָךְ אֶת הַכֶּסֶף.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי,
 שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי תָמִיד
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, רָאֵה לְעִשׂוֹת אֶת הַחֻשְׁבוֹן תַּכְּף-וּמִיד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
 שְׁתַּתְּחִיל עוֹד מִהַשַּׁבָּת הַזֶּה, וּתְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל
 בְּעַדִּי, כִּי אֲנִי צְרִיף יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מִהַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תקצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם וּתְבָרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ה חֲשׁוֹן ה'תּנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי ... גֵּרוּ
 יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּכְּתֹב לִי מִכְּתָב אִיךָ אַתָּה מְסַתְּדֵר וּמֵה אַתָּה
 עוֹשֶׂה, כִּי חָבַל שְׂיִנְתַּק הַקָּשׁוּר, וּבִפְרִט שְׁבִלִית פֹּה כְּמֵה שָׁנִים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ בְּחַיִּיךָ, הֶעָקֵר

רְאֵה לְהִיּוֹת יַחַד עִם הָאָבָא, וּתְקִיַם מְצֻוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם בְּשִׁלְמוֹת,
וְאִז יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת ב, ב): טוֹב תּוֹרָה עִם דִּרְךְ אֶרֶץ,
שְׂיִגִיעַת שְׂגִיָּהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן; וְעַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּעֲבֹד
יַחַד עִם אָבִיךָ, וְכִף תִּלְמַד אֶת אֲמֻנוֹת הַשְּׁחִיטָה, וְתִדַּע, כִּי אֲמֻנוֹת
הַשְּׁחִיטָה הֵיא אַחֲרֵיּוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת יִרְא שְׁמַיִם
גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְהַקְפִּיד לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְנֹה, וְכֵן רְאֵה
לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְכֵן רְאֵה
לְהַמְשִׁיךְ לֹמֵר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר אֶפְלוּ
שְׂיִהֶיָּה לְךָ קֶשֶׁה, תִּהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה, וְאַתָּה יְכוֹל לְחַלֵּק אֶת
הַח"י פְּרָקִים לְשִׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: פְּעַם שְׁשָׁה פְּרָקִים לְפָנֵי הַצְּהָרִים,
וּפְעַם שְׁשָׁה פְּרָקִים בְּלִילָה, וְכֵן תִּתְמִיד הַרְבֵּה בְּקִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף,
וּמְלַבֵּד זֹאת תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י, שְׁמַבִּיא אֶת הָאָדָם
לְיִרְאֵת שְׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב בְּדִיוֹק מָה שְׁקוֹרָה שֵׁם בֵּיבְנָאֵל בְּכָלֵל, וְעַם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּפָרְט, וְתִשְׁלַח אֶת זֶה בְּדֵאָר דִּיקָא.

ט"ז תקצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשָׁנׁן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהַשְׁאִיר אֶת זֶה כְּמוֹ שְׁהֵיָה עַד עַכְשָׁו, הִינּוּ אוֹתוֹ גֵּיָר וְלֹא

לשנות, רק בסוף השנה נדפיס את זה עוד פעם עם ניר לבן, והעקר
שאתה תחזיק את הפלאטיס, שלא נצטרך עוד פעם לעשותם.

בשבוע הבא תקבל "אור יבנאל" גליון 11, וזה יהיה עשרים
וארבעה עמודים, וזהו נסיון, אנחנו רוצים לראות איך זה יוצא, וכן
אשלח לך שלשה עלונים: שמות, וארא, בא, מפרשת שמות, אני
מזמין אצלך אלה עלונים, שיבואו לכאן להפיץ אותם, פי מבשלח
כבר ממילא יש לך משנה שעברה, ופה לא הפיצו, על-כן רציתי
שידפיסו אלה מכל השבועות, וכך אביא לכאן את כלם, ובכל שבוע
נפיץ את זה פה. ובענין האלה קונטרסים, מאחר שהשליח לא לקח
יותר מחמש-מאות, זה מספיק בינתיים, אם היה לי שליח, הייתי
מקבל עוד קונטרסים, כי הקונטרסים החדשים שהדפסו שמה, אין
להשיגם פה. גם אני מצרף עוד שני קונטרסים: "נעיונות החיים",
ו"נעיונות התורה" עם הנ"ל, וכן הגהות על "שיחות-מוהרא"ש",
חלק ו', ונא להדפיס רק לפי ההגהות, כדי שלא יצא עוד פעם
בלבול.

מה טוב ומה נעים, אם אתם יכולים לשלח כל מיני תמונות
שרק אפשר להשיג בחניות קברי הצדיקים בכל ארץ ישראל, וכן
כל מיני תמונות אחרות, כגון: רבי שלומד עם ילדים וכל מיני
מחזות ששיך לעשות עליהם כתבות, כי כשמדפיסים כתבה
ומצרפים תמונות, זה נותן חיות לכתבה, אני מקנה שאתה מבין
למה אני מתכוון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תקצט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ובוודאי אני מצטער על מה שקורה

שָׁם אֶצְלָכֶם, אִךְ אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵה שְׂיִכְנְסוּ מֵה שְׂיֹתֵר דְּתֵימִים, וּבִפְרָטִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לִיבְנָאֵל, בְּאִפְן שְׂיִהְיֶה לָנוּ קְבוּץ גָּדוֹל, וּלְבִסוּף יִהְיֶה לָנוּ הָרֵב, וְלֹא נִצְטָרֵךְ אֶת הַטּוֹבוֹת שְׁלֵהֶם, כִּי אִם תִּפְנְסְנָה לְכָל הַפְּחוֹת מְאֵה אוּ מְאֵה וּחֲמָשִׁים מִשְׁפָּחוֹת, כְּכֹר יִהְיֶה לָנוּ כַּח גָּדוֹל גַּם בְּמוֹעֶצָה הַמְקוֹמִית, וּמִכָּל שְׁפָן בְּמוֹעֶצָה הַדְּתִית.

רְאֵה לְבָרֵר אֶצֶל ... אִיךְ הוֹלְכִים הַעֲנִינִים כָּאֵן, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהִתְכַוֵּן לְזֶה, וּבְעֵנִין הַדִּין תּוֹרָה וְכוּ', אֵל תִּבְהַלּוּ כָּלֵל, כִּי הַהֲלָכָה הַיָּא שֶׁהַתּוֹבֵעַ הוֹלֵךְ אַחַר הַנְּתַבֵּעַ, וּרְשׁוֹת בְּיַדְכֶם לְקַחַת כָּל בֵּית-דִּין שְׁבַעוֹלָם, כְּפִי שְׂאֲתָם רוֹצִים, וְזוֹ הַלְכָה מִפְּרָשַׁת, וְעַל-כֵּן כָּל הָאִיּוֹמִים זֶה סֵתָם שְׁחִיתוֹת מִצַּד הַרְבֵּנוֹת הַקְדוּשָׁה... שְׂכָבֵר לִפְנֵי מְאֵה שָׁנָה אָסְרוּ אוֹתָם גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים, וְגִזְרוּ יוֹם תְּעֻנִית בְּשַׁעַה שְׁנֹקְבָעָה רַבְנוֹת הָרֵאשִׁית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּיִּדוּעַ בְּהַסְטוֹרִיָּה, וְעַל-כֵּן אֵינִי לְהִתְיַחַס אֲלֵיהֶם כָּלֵל. אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְלַכֵּת אֵל בֵּית-דִּין חֲרָדִי וְנִטְרָאֵלִי, וְלִכֵּן אֵינִי לְכֶם שׁוֹם דִּין שֶׁל מְסַרְבִּים לְדִין, כְּמוֹ שֶׁהֵם כּוֹתְבִים, וְזוֹ בְקִשְׁתָּ עֲלֵיָהָ לְלַכֵּת לְעַרְכָּאוֹת, וְאִם הוּא דוֹקָא רוֹצָה לְלַכֵּת לְמִשְׁפָּט, לְדַעַתִּי, יֵשׁ הַרְבֵּה הוֹכָחוֹת נְגִדוּ, וְאֲנִי מוֹכֵן לְהִתְמוֹדֵד אִתּוֹ בְּבֵית-מִשְׁפָּט, אֲנִי רַק מְחַפֵּה עַד אַחַר הַבְּרִי-מִצְוָה שֶׁל בְּנֵי ... גִּרוֹ יְאִיר, וְאִז תִּכְף-וּמִיד אֶסַע לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח תְּמוֹנוֹת שֶׁל ר' ... וְנִדְפִיס אֶת זֶה עִם הַכְּתָבָה שְׁלוֹ. אֲנִי מִקְנֶה שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְלִסְמ"ךְ-מ"ם תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְּדוּלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד לְפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הָעֵקֶר רָאָה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תִּפְל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵף שֵׁשׁ לָךְ הַרְבֵּה חֲלִישוֹת הַדַּעַת, עֲלִיךָ לְדַעַת
כִּי כֵן עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הַרוֹצֵה לְהִתְקַרֵּב אֵלָינוּ.

רַק חִזָּק וְאַמֵץ עִם עֲזוֹת דְּקַדְשָׁה, וְתִרְאֶה לְלַמֵּד עִם אַחֲרִים אֶת
דַּרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִסְפֹּר לָהֶם סְפּוּרִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים שְׂרָאִית
וְשִׁמְעַת, וְזֶה יְחִזָּק אוֹתְךָ, וְיִחִזָּק אֶת אַחֲרִים.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהִתְאַחֵד בְּיַחַד פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, אִם אֲפֹשֶׁר בְּמוֹצָאֵי-
שַׁבָּת — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים עַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַמִּים בְּחֹדֶשׁ, כִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל צְרִיכִים חִזּוּק מְאֹד, וְעַל-כֵּן רְאוּ לָכֶם לְהִתְנוּעֵד יַחַד, וְאִז
תִּצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בַּעֲדָךְ וּבַעֲדַ אֲשֶׁתְּךָ וּבַעֲדַ לְדָיִךְ, שְׂתִהְיֶה בְּרִיאִים
וּמְצַלְחִים בְּחַיֵּיכֶם, וְתִזְכּוּ לְהִיּוֹת דְּבוּקִים תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה
הָעֵקֶר, כִּי מְלַבֵּד הַדְּבֻקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מַה שְׁוִים כָּל הַחַיִּים; וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִז זֶהוּ טוֹב
אִין סוּף לְנִשְׁמָתוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא !

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט"ז תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, כִּי
אַתָּה צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ
כָּלֵל, כִּי כָּךְ הוֹלֵךְ בְּהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׁסוּבָלִים בְּזִיּוּנוֹת
וּשְׂפִיכוֹת דְּמִים, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים, וְכָל מִי שֶׁרַק רָצָה לְהִתְקַרֵּב אֶל
רַבְּנוּ ז"ל, סָבַל בְּזֶה הָעוֹלָם מְרִירוֹת כְּזוֹ, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתֵאָר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי אֵלּוּ שֶׁזָּכּוּ לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְזָכּוּ וְזָכּוּ אֶת אַחֲרֵים,
אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקָם!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, כִּי זֶה
הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֶר הָרָע לְגַמְרֵי, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחִיּוֹת מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְהַבֵּית יוֹסֵף זְכָה לְמַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם רַק בְּזָכוֹת שֶׁהִיָּה רְגִיל
בְּאַמִּירַת מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, כַּמּוּבָא בְּסִפְרוֹ "מַגִּיד מִשְׁרִים".

רְאֵה לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר קְבוּעַ בַּשְּׁלֶחֶן עָרוּף עַל-כָּל-פְּנִים
מִחֲבֵר רַמ"א, וְתַתְּחִיל מִתְחִלַת אֲנַח חַיִּים, וְתִלְמַד סִימָן אַחַר סִימָן,
עַד שֶׁתִּסֵּים אֶת כָּל אַרְבָּעָה חֻלְקֵי שְׁלֶחֶן עָרוּף, וְתַתְּחִיל עוֹד פַּעַם.
וּמַעֲלַת לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים, סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מְלֵאִים מֵהֶם, וּבִפְרָט
בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֻלְק א', סִימָן ח', וּבְסִימָן ס"ב, וּבְסִימָן רפ"ו, וְשֵׁם
מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל מִמַּעֲלַת לַמּוֹד פּוֹסְקִים, שְׂמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד פּוֹסְקִים,
נַעֲשֶׂה בַעַל-הַבֵּית בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמוֹצֵא אֶת הַשְּׁעָרִים בְּתוֹךְ הָעוֹלָם,
וְכֵן זוּכָה לְגַלּוּי אֱלֻקוֹת, אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמוֹצֵקָת, וְזוּכָה לְבָרֵר אֶת
הַטוֹב מִהָרַע, עֵינֵן בְּשִׁלְשׁ תּוֹרוֹת אֵלּוּ, וְתִרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת, שֶׁרַבְּנוּ
ז"ל מְדַבֵּר שֵׁם מִמַּעֲלַת לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים.

וְעַל כָּלֵם — רָאָה לְשִׁמְחָה, שְׂאֵתָהּ יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֲמַת כְּזָה, וְאֵל
תִּירָא וְאֵל תִּפְחָד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רַק הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא
הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁחֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת — לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּירוֹ יֵאִיר.

כָּבֵר חֲכִיתִי זְמַן רַב לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ וְלֹא זִכִּיתִי, רָאָה לְכַתֵּב
לִי מִכְּתָב אַחָד עַל-כָּל-פְּנִיִם פַּעַם אַחַת בְּשָׁבוּעַ, וְאֶפְלוּ כַּמָּה שׁוֹרוֹת,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

וְהַעֲקֹר רָאָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִתּוֹעֵד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ
בְּמִלְוֵה-מִלְכָּה, אוֹ פְּעֻמִּים בְּחֻדָּשׁ, וְתִדְבְּרוּ אִישׁ עִם רֵעֵהוּ אֶת
הַדְּבוּרִים שְׁשִׁמְעֵתֶם פֹּה אֶצְלִי, וְתַחֲיוּ עֲצָמְכֶם, אֲשֶׁר זֶה הַעֲקֹר.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלֶּה אֶת יְמֶיךָ בְּהִבָּל וּבְרִיק, רַק רָאָה לְהִדְבִּיק אֶת
עֲצָמְךָ בַּתּוֹרָה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב יוֹתֵר מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּאֲשֶׁר
כָּבֵר דְּבַרְנוּ מִזֶּה יָמִים וְשָׁנִים, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה עֲקֹר דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל —
לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבַכְּפֹט חֶתָּן בְּשָׁנָה
הַרְאֵשׁוֹנָה יְכוּל לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמוֹ אִם אֵינוֹ בְּטָלָן, וְעַל-כֵּן רָאָה
לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלָךְ, וְלֹא תְּבַלֶּה אוֹתוֹ בְּהִבָּל וּבְרִיק.

רָאָה לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים
לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּלֹא הַתְּבוּדוֹת, הָאָדָם הוּא מְבַהֵל
וּמְבַלְבֵּל לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד קְבוּעַ

בְּהִתְבוּדוֹת. וּכְבָר דִּבְרָנוּ מְזֵה, שְׂיִכּוּלִים לְהִתְבוּדוֹד אָפְלוּ חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְכֵן לְהִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִפְּעַם לְפַעַם עוֹד חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, בְּאִפְּן שְׂבִמְשֵׁף הַיּוֹם יִצְטָרְפוּ כָּל הַחֲמֵשׁ־דִּקּוֹת לְשַׁעֲה אַחַת. נָא וְנָא אַל יִהְיוּ דְבָרִים אֱלוֹ קָלִים בְּעֵינֶיךָ, כִּי הִתְבוּדוֹת הַיָּסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל. רְאֵה לַעֲשׂוֹת בַּיּוֹם הַזֶּה הַתְּחִלָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ. וּבִכְפָּרֵט כְּשֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְבַד בְּדֶרֶךְ, רְאֵה אִזּוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרֶךָ, כִּי אֵין לָנוּ טוֹב מְזֵה, וְאִם לֹא זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲלֵא לְהִתְנוּדַע מִעַנְיֵן הִתְבוּדוֹת, כְּכָר הִיָּה כְּדָאֵי. עַל־כֵּן רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב סְפוּרִים מִהַפְּצָה מַה שְׁאַתָּה זוֹכֵר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֲשׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעְעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע תִּרְאֶה טוֹב, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּעֵתִים הִלְלוּ מַה שְׂעוֹבֵר, וְהַכֵּל בְּשִׁבִּיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן לְרְאוֹת אֲצֵל מִי זְרוּץ הָאָדָם, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְבוּדוֹד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יְתַבְּרֶךָ, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יְתַבְּרֶךָ, וְכָל מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת — הַכֵּל תְּסַפֵּר אֱלִיו יְתַבְּרֶךָ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַדְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֱלִיו יְתַבְּרֶךָ, הוּא כְּלִי לְהִמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה, וְהוּא כְּלִי לְהִמְשִׁיף לְעֲצָמוֹ בְּרַכָּה וְיִשׁוּעָה עַל הַכֵּל, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וּבִכְפָּרֵט בְּעַנְיֵן תְּפִלָּה וּבְקִשָּׁה, עַל זֶה תְּבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶךָ, הִינּוּ שְׂתוּכַל לְהִתְפַּלֵּל, כִּי עַל זֶה בְּעֲצָמוֹ צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל, שְׂיִהְיוּ לוֹ כַּחוֹת וְסִבְלָנוֹת לְהִתְפַּלֵּל, כִּי גַם עַל תְּפִלָּה

וּבִקְשָׁה הַבַּעַל-דָּבָר אוֹרֵב מְאֹד לֹא לְהַתְפַּלֵּל, וְעַל-כֵּן רָאָה לְהַתְפַּלֵּל שְׂתוּכַל לְהַתְפַּלֵּל, וְאִזּוּ בְּאַמַּת תּוּכַל לְהַתְפַּלֵּל; כִּי אֵין לָנוּ רַק תְּפִלָּה, אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אַמַּת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, הַמַּעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְתַפִּלָּה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ״ז חֶשְׁוֹן ה'תנש״א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר לְשִׁמְעַמָּה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיַן הַבְּרִיאוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפִּלָּתִי, שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִרְחַב לָךְ — בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה בְּרִיא, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת מֵהִילָדִים וְהַנְּכָדִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּגִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים וְאַרְיִכוֹת יָמִים (מְנַחֵת מֵה), וְכֵן שְׂמִירַת שֶׁבֶת מְזַכֶּה לְעֲשִׂירוֹת רוּחָנִית וְעֲשִׂירוֹת גְּשָׁמִית.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט״ז תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ״ז חֶשְׁוֹן ה'תנש״א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקְּשָׁה מִמֶּה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ — עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת.

הנה תקנתי, שֶׁבֶשֶׁר וְחִלּוֹת יִהְיֶה לָכֶם עַל כָּל שַׁבָּת, וּבְקָרוֹב
אֲרָאָה לְהוֹסִיף עוֹד מִצְרָכִים, בְּאִפֶּן שְׁלֹא תִהְיֶה לָכֶם שׁוּם דְּחִקוֹת
בְּעֵנִין אֲכִלְהָ וּמְזוּן.

בְּעֵנִין דִּירָה, הַעֲקָר רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִם בְּאֵמֶת תִּבְקָשׁוּ
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, תִּרְאוּ נִסִּים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרֵּךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תִּפְלָה, וְעַל תִּפְלָה צָרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי נִכְנָסִים לְאָדָם כָּל מִינֵי
חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, עַד שְׁנֹשְׁבָר בְּכָל פַּעַם, וְאִינוּ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל. וְעַל-כֵּן
רְאִי לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת,
לְעַמֵּד בְּקֶרֶן זְוִית בְּמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, אוֹ כְּשֶׁבַע לָךְ אִינוּ
נִמְצָא בְּבֵית, וְאִזּוּ לְפָרֵשׁ אֶת כָּל מֵה שְׂמַעִיק לָךְ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוּ
תִּרְאִי נִסִּים נְגִלִים מִמֶּשׁ, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאִי לְהִיּוֹת חֲזָקָה בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, וְאִזּוּ תִרְאִי נִסִּים נְגִלִים, כִּי
מֵה שְׂתִפְלָה פּוֹעֵלַת, שׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם אִינוּ פּוֹעֵל.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרו.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזְקָ אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ
גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׂמִיּוֹת

ובין ברוחניות. הן אמת, כי אני מבין את צערך מרחוק ואת הפאבים שיש לך, אבל ראה להשתדל להיות בשמחה, כי השמחה תעזור לך להקל את המכאובים, ותזכה לבריאות השלמה; כי השמחה היא פלי לבריאות. ורבנו ו"ל גלה לנו (עין סיי-מוהר"ן, סימן קפד), אֲשֶׁר גַם חכמי הרופאים אמרו, שֶׁהַשְּׂמֵחָה מְמַשְׁכֶּת רְפוּאָה, וְלִהְפֹּךְ — הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת מְבִיאֹת אֶת כָּל הַחֲלָאִים, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה. וְעַקֵּר הַעֲצָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה הוּא — לְחֻזֵק וּלְשִׂמְחָה לְבוֹת נִשְׁפָּרִים וְכוּ', וְעַל-יְדֵי שְׂמֵחָתְךָ אֶת אַחֲרִים, נִמְשָׁכֶת גַּם עֲלֵיו הַתְּחִזְקוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה כֵן, וְטוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אודות מה שקורה ביבנאל וכו'. מה אמר לך! זה נורא ואים ממש, האדם הזה הוא פשוט מפקר, ולא אכפת לו שום דבר מהדת ובפרט מעקרי הדת, מקנה שהיא טהרת המשפחה, טהרת ויסוד כל ישראל, הוא כל-כף מזניח, וכן תפסנו אותו בהמון מכשולים שהכשיל את תושבי המקום זה שנים באכילת טרפות ונבלות, ולאט לאט מתגלה שאביו היה שתף וכו' לזה שהתיר ממזרים וכו', פידוע ספור זה בארצנו הקדושה, על-כל-פנים איך שהוא בענין יהדות אני עקשן גדול, ולא אכניע את עצמי אליו בשום פנים ואפן, ובפרט שזכיתי להכניס שם קרוב לחמשים משפחות, ואני יודע שאחד מאנשי שלומנו שהיה גר באשדוד, נכשל שם באכילות אסורות, בשר טרפה וכו' וכו', והכל מפני שהיה בטוח שזה ההכשר שלו, לזאת אמרתי לצאת בחרב ובחנית וכו' נגדו, ואני מתפחד ממנו כלל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לטהר את המקום, ולעשות את יבנאל "עיר ברסלב", שיהיו שעורי תורה, ובית-ספר לבנות וצניעות, וכן תלמוד-תורה לבנים, ועוד נזכה להקים שם עיר ברסלב על תלה.

אין מלים בפי להודות לך על החסדים שעשית עמדי, שהבאת לי את כל הספרים ביבנאל, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות שם בקרוב, ולי חסרים ספרים כמו אויר לנשימה, אם אתה

אָשֶׁר ט"ז תרוז בַּנְחַל רלג

יכול להשיג לי כל ספר חדש שרק נדפס, אהיה לך אסיר תודה.
ראה לכתב לי בדיוק כמה אני חיב לך.

הכפל הדבר, ראה לעבד על נקודת השמחה, וזה יחזק לך את
העצבים, שיהיה לך כח ומח וסבלנות לילדים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדה ובעד אשתך ובעד ילדיך, שתהיו בלכם
בריאים, ונשמע רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרוז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנשא.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמין לי, ידידי הנקר! שאיני שוכח אותך כלל, כי אתה חקוק
בפנימיות לבבי. בודאי כואב לי על כל הספור שלך, שלא יכלתי
לעשות שלום בינך ובינה, על אף שהייתי בטוח וחזק בדעתי, שהיה
ביכלתי לעשות שלום, כי עליו הראיה, שאמרתי, שהאשה אף פעם
לא תבוא אלי ליבנאל, והתעקשתי שתביא אותה וכו', ולבסוף אני
הייתי צודק, והיא באה וכו', והנה נתהפכה הקערה על פיה וכו',
היות שנהגת שלא כשורה, והנה מה דהנה וכו'.

על-כל-פנים איני שוכח ממך וכו', וראה להתבודד אליו
יתברך, כי לא ישאר מהאדם רק מה שמדבר בכל יום אליו יתברך,
כי כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר
ואין לשער כלל. ועל-פן אל תבלה את זמנך בהקבל וריק, אלא חזק

בנחל

ט"ז תרח

אשר

רלד

וְאָמַץ בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, וְאָז סוֹף כָּל סוֹף תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים
שְׂעִשְׂעָה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאָה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

ט"ז תרח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ לְ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ —
אֵינְךָ לְתֵאָר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר כָּלֵל.

רֵאָה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה, כִּי
הַתּוֹרָה מְמַשְׁכֶּת לְאָדָם חַיִּים, "אֲרַךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ, בְּשִׂמְאֵלָהּ עֲשֶׂה
וְכַבּוֹד" (תְּהִלִּים כ"א, ה).

רֵאָה לְהִיּוֹת סְבֻלָּן גָּדוֹל, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמֶיךָ מְאֹד מְאֹד, לֹא
לְהִיּוֹת כְּעֶסֶן, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הַכַּעַס הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי,
וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ שְׂיִהְיֶה סְבֻלָּן, וּבִפְרָט בְּבֵיתוֹ,
שְׂאֵז צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת כְּעֶסֶן, חֵס וְשְׁלוֹם.

רֵאָה לְכָתֹב לִי, וְאָז אֲשִׁיב לְךָ בְּאַרְיִכוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנש"א.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומה גם באמצע שמעתי את הבשורה לא טובה, שאביך שבק חיים לכל חי.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים וכו', וכבר לא תדעו משום רע ומשום צרה, ותהינה השמחות מצויות בביתכם.

ראי להתחזק בבטחון חזק בו יתברך, ועוד תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד, שתצליחו בחייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אָל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, פי יש לך, תהלה לאל, פחות עצומים להאיר את אור האמונה בעולם, ובשביל זה הבעל-דבר לוקח את עצמו כל-כך

עליך, על-כן ראה להתחזק בנקודת השמחה, ועקר העצה לזה — לשמח אחרים, ואז תראה באמת ישועות גדולות שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מקנה לפניו יתברך לקבץ לכם, שהגשמיות לא תחסר לכם, הינו שיהיה לכם אכל על שבת-קדש, כי כבר הזמנתי בשר וחלות, שיהיה לכם על כל שבת ושבת, ובקרוב אראה לצרף לזה גם ירקות ושאר צרכים וכו'.

העקר תוציא את עצמך מקטנות המחין, קטנות הדעת, פי גדול אדוננו ורב להושיע. ראה להדביק את מלחך ודעתך בו יתברך, ואז תראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, פי העקר היא הדבקות בו יתברך, וכשאדם זוכה לדבק את עצמו בו יתברך, זוכה לכל טוב אמתו ונצחיו, אשרי מי שזוכה להיות דבוק בו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

ראה להתבודד בכל יום ובפרט בלילה בין ההרים, פי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לשער ולתאר כלל.

העקר אל תפחד כלל, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ועוד תראה נסים נגלים איך שיתהפך המקום ליבנאל "עיר ברסלב", ותכנסנה כמה מאות משפחות לגור שמה, ויהיה נעשה המקום ירושלים של הגליל, בלי שום גזמא, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תריא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשוון ה'תנשא.

שלום רב אל ... תחיה.

אַשֶׁר ט"ז תריב בנחל רלז

מָאד מָאד נְצַטְעֶרְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה לֹא טוֹבָה שְׁנִסְתַּלַּק אָבִיךָ,
עָלִיו הַשָּׁלוֹם.

הַמָּקוֹם יִנַּחַם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׁאָר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְכוּ', וְכַבֵּר
לֹא תִשְׁמְעוּ מִשׁוֹם צַעַר וְצָרָה, רַק שְׂמֵחוּת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלָל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתִּזְכְּרֵי לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים,
וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׂפְעֵךְ, וְלֹא יִחְסַר לָכֶם אִף פַּעַם שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּתְכַבֵּד מָאד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מָאד מָאד עַל
דְּבָר זֶה וְאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד מָאד אֶת
הָאִשָּׁה, כִּי בְּגִמְרָא אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ, כִּי הֵיכִי
דְּתַתְּעִתְרוּ, תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ, כִּי רַק בְּזֵה תְלוּיָהּ
הַעֲשִׂירוֹת, כְּפִי שְׂמִכְבְּדִים אֶת הָאִשָּׁה, בֵּן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי־מוֹתְר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט).

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵל
תַּפְּחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׂאָר אִף וְרַק בִּיבְנָאֵל, כִּי פֹה הוּא
מְקוֹמְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ בְּקָרוֹב דִּינָה
מְשֻׁלָּה, וְלֹא תִצְטָרֶךְ לְגוּר אֲצֵל אַחֵרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בֵּין אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִזּוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תריג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנש"א.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, פי השמחה היא היסוד בדעת רבנו ו"ל, ותראה לשמח את אשתך ותכבדה מאד, פי רבנו ו"ל הקפיד מאד על דבר זה לכבד את אשתו, ובזכות זה תהיה לך עשירות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו, פי היכי דתתעתרו, תכבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו; פי בזה תלויה העשירות, בן מובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוה"ר), חלק א', סימן ט), עין שם.

ראה להצטרף עם השעורים של הרב ... ובכלל טוב מאד שתתחבר עם אנשי שלומנו, ותדבר עמם ותספר להם ספורים, ותשמח אותם והם ישמחו אותך, ותצא להפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, ואל תפחד כלל, פי סוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, פי הרי סוף כל סוף זכית כבר לאשת חיל, לאשה יקרה כמו שאתה מצאת. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיו לכם ילדים בקרוב.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תריד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנש"א.

שלום רב אֵל ... תחיה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַה טוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל מִכְתָּב שֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת לִי, אֲנִי מֵאֵד
 מִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה.

נָא וְנָא תּוֹצִיאִי אֶת כָּל הַדְּאָגוֹת מִלְּבָבְךָ, כִּי בְּיָדַי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹד תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִהְיוּ לָכֶם בָּנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְתִדְבְּרֵי עִמָּהֶן,
 וּבִפְרָט עִם חֲבֵרוֹתֶיךָ, וְאִז תִּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים, כִּי הָעֶקֶר בִּיבְנֵאֵל הוּא
 הָאֵהָבָה וְהָאֲחָדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תִּרְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוֹם
 בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִּהְיֶה לָכֶם
 רַק הַצְּלָחָה.

רְאֵי לְכֹתֵב מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שְׁבוּעָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן צְלִצְלֵת אֵלֵי כָּבֵד פְּעַמִּים וְכו',
 בְּעֵנִין צְרִתְךָ וְכו'.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גִּדְל צְעָרִי
 שֶׁיֵּשׁ לִי מִצְעָרְךָ הַקָּשָׁה, שְׁנִסְתַּבְּכֵת בְּעֵנִין הָעֲרֹבוֹת, עַד שְׁלוֹקָחִים לָךְ
 אֶת הַכֶּסֶף וְכו' וְכו', אֵתְּהָ לְבַד יוֹדַע כְּמָה בִּקְשָׁתִי אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

שָׁאף פֿעם לא יפֿנסוּ בַּעֲנֵן עֲרֵבוֹת, אָבֵל הָעֶבֶר אֵין וְהַעֲתִיד עֲדִין, רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ וְלְחֹזֵק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתַעֲשׂוּ אֵילֹו פְּעֻלוֹת לְצִאֵת מֵהַפֶּח הַזֶּה. וְעַקֵּר הַפְּעֻלוֹת הוּא רַק שְׂמִיחָה וְתַפְּלָה.

רָאָה לְחֹזֵק וְלֵאמֹץ אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵל תַּכְנִיס אוֹתָהּ לְמַתַּח, וְכֹל שֶׁכֵּן שְׂלֵא תִזְרַק עָלֶיהָ אֶת הָאֲשָׁמָה, כִּי הִיא בְּאֵמֶת אֵינָה אֲשָׁמָה בְּכֹל זֶה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂתַצְלִיחוּ, וְתִהְיוּ בְּרִיאִים, וְהִילָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רָאָה שְׂאֵנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ? תֵּאֲסַפּוּ מִפְּעַם לְפַעַם, וּבִפְרָט בְּלֵיל שַׁבָּת תַּעֲשׂוּ עֲנֵג שַׁבָּת, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי מוֹהֲרֵנוּ"ת ז"ל אָמַר, אָשֶׁר בְּלֵיל שַׁבָּת יְכוּלִים לְפַעַל אֲצֵלוּ יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ בְּלֵיל יוֹם כְּפוּר, וְעַל-כֵּן אֲשַׁרְיֶכֶם וְאֲשַׁרְיֶכֶם כְּשֶׁמִּתְאֲסַפִּים יַחַד אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵיל שַׁבָּת, וְעוֹשִׂים עֲנֵג שַׁבָּת, וּמְדַבְּרִים דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֲלֵיהֶם.

רָאָה לְדוּחַ הַכֹּל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרטז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם, שְׂתִזְכְּרוּ לְהוֹצִיא מֵהַפֶּח אֵל הַפְּעַל, וְלְהַפְּנֵס לְדִירָה הַחֲדָשָׁה, הָעַקֵּר הוּא תְּפִלָּה, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֲמָנוּת אֲבוֹתֵינוּ, וְהִיא תְּפִלָּה — לְהַרְבוֹת בְּתַפְּלָה וּבְתַחֲנוּגִים, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כֹּל מַה שְׂצָרִיכִים, וְאִם הָאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו

אֲשֶׁר ט"ז תריז בַּנְחַל רמא

יִתְבַּרְךָ, וְלִבְקֶשׁ מִלְּפָנָיו כָּל צְרָכָיו, הוּא הִכִּי מְאֹד אֶשְׂרֵךְ בְּחַיִּים. עַל-כֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תַּשְׁנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּנְחַח
אֲצִלְּךָ הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד
תִּרְאֶה גְּסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תּוֹצִיא
אֶת עֲצָמְךָ מִקְּטָנוּת הַדַּעַת, וְתִבּוֹא לְגִדּוּלוֹת הַמַּחֲיָה, וְלִזְהַר תּוֹצִיא
עַל-יְדֵי שְׂתִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְכֵן תִּשְׂמַח אַחֲרַיִם, כִּי בְּזֶה שְׂמֵשְׂמְחִים
אַחֲרַיִם, זוֹכִים שֶׁנִּשְׁפָּעַת גַּם עָלָיו שְׂמֵחָה.

גַּא וְנָא תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לֹא לְהַתְעַרֵּב עִם אֶף אֶחָד, רַק
לֶךְ לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְאִז תִּרְאֶה הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פָּרָשָׁה כ"א, סִימָן ב'): כָּשֶׁם שֶׁפָּרְצוּפִיהֶם שׁוֹנִים, כֵּן דַּעוֹתֵיהֶם
שׁוֹנוֹת; הַהֲכָרַח לְסִבַּל מְכַל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-כֵּן רְאֵה לֹא לְהַתְעַרֵּב
עִם אֶף אֶחָד, וְאִז תִּרְאֶה גְּסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכו לקנות את הדירה, ותצליחו בין
בגשמיות ובין ברוחניות, ותתעלו בתורה ועבודת השם ותברך שנה
הוא העקר, כי אין טוב יותר מתורה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לבשר בשורות משמחות תמיד.

ט"ז תריח.

בעזרת השם תברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשנ"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם, איך שאתם מחזקים את עצמכם. יעזר הקדוש-ברוך-הוא,
שתהיי תמיד שמחה ועליזה, ותעזרי לבעלך, ועוד תראו נסים נגלים
שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא לא להתערב בשום ריב, הקדוש-ברוך-הוא השומר את
עם ישראל, הוא ישמר אותנו מכל רע, ולכל השונאים שלנו תהיה
מפלה גדולה. לא כדאי לך להתערב, ותראי איך שנצליח, בעזרת
השם תברך. העקר רק להיות חזק ואמיץ מאד, ולא להתפעל
משום ברירה שבעולם יהיה מי שיהיה ויהיה מה שיהיה, סוף כל
סוף הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם בחסד וברחמים, ובנדאי
יוציא לאור משפטנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי,
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכי לראות ישועה גדולה מן
השמים, ואז הכל יתהפך לטובה.

אֲשֶׁר ט"ז תריט — ט"ז תרכ בנחל רמג

נא ונא ראי להיות שמחה ועליזה, ולשמח את בעלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תריט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפי להסביר לך את גדל התועלת שפעלת אצל ציון יוסף הצדיק, כי קבלתי פמה מכתבים מפמה שהיו אתך יחד, ומאד שבחו אותך, על כל זה אתה צריך להיות מאד מאד שמח על נעם חלקך, ובנדאי סוף כל סוף תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק ראה להחזיק מעמד, ואז הכל יתהפך לטובה.

ראה להתבודד עצמך בכל לילה עמו יתברך, ותספר לו יתברך את כל מה שמעיק לך, כי העקר הוא תפלה והתבודדות, וזה קבלנו מרבנו ז"ל; אשרי מי שמתבודד עצמו בכל יום אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תירא ואל תפחד משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותכניס את עצמך

בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי אֶצֶל רַבְּנֵינוּ וְ"ל
הִיָּה הַעֲקָר וְהִסּוּד אֱמוּנָה, וְעַל-כֵּן אָשֶׁר מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל
יוֹם בְּעִבוּרֵת הַתַּפְּלָה, שֶׁזֶּה הַכְּלִי לְזוֹכוֹת לְהַגִּיעַ לְאֱמוּנָה, כִּי כָּל מָה
שֶׁאֵדָם יוֹתֵר מִתְחַזֵּק בְּתַפְּלָה, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְחַזֵּקת הָאֱמוּנָה אֶצְלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרכא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבֵּק אֶת
עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בָּאֵין סוּף יִתְבָּרַךְ, וְתַדַּע, אָשֶׁר אֵין לָנוּ שׁוּם בְּרִיָּה
שְׁיִכּוֹלָה לַעֲזוֹר לָנוּ מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְמָסוֹר אֶת
נַפְשֵׁנוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה — לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר
אֵין עֲרוֹף אֵלָיו.

מֵאַחַר שֶׁזָּכָה אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַתָּה בְּכָל יוֹם בְּכַתֵּל
הַמַּעֲרָבִי, אָנִי עוֹשֶׂה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ, שֶׁתְּבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
עָלִי, שֶׁאֲזָכָה כְּכֹר לְבוֹא לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְלִבְנוֹת אֶת יְבִנְאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב", וְשִׁתְּהִיָּה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנֵינוּ וְ"ל.

רָאָה לְהִתְמִיד בְּלַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ, וְאֲשֶׁתְךָ תִּלְדֵּ
בְּנִקָּל, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל הַבְּנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רָאָה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד אִם קַבְּלָתְ אֶת מַכְתָּבִי זֶה.

ט"ז תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּעֲבִרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּשְׁלוֹם, וְתוֹלִידֵי
בְּנֵקֵל, וְהַפֵּל יַעֲבֹר בְּקַל וּבְנֵקֵל.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְכֵן תִּבְקָשִׁי בְּכָל יוֹם
מִמְּנֹו יִתְבַּרֵךְ בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְדוּשִׁים, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּאֵמֶת תִּזְכְּרֵי
לְהוֹלִיד בְּנֵקֵל, כִּי אֲמִירַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים סְגֻלָּה נִפְלְאָה לְהוֹלִידָה
בְּנֵקֵל.

הַמֵּאֲחִיל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמְּךָ.

אֵל תִּדְאָג כָּלְלֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה ב.):
אַרְבָּעִים יוֹם קָדָם יִצְרִיחַ הַגּוֹלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמְרַת: בַּת פְּלוֹנִי
לְפְלוֹנִי. עַל-כֵּן לָמָּה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִדְּבָרִים אֵלֶּה, בּוֹדֵאי יֵשׁ לְבַתְּךָ
בֶּן זוּג, וְעוֹד תִּרְוֶה הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם, הַעֲקָר תּוֹצִיא אֶת עֲצֻמְךָ

מקטנות הדעת, ותראָה עוד נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

נא ונא ראה להרגיל את עצמך לדבר עמו ותברך בכל יום על־כָּל־פְּנִים חַמֵּשׁ דְּקוֹת, ותספר לוֹ תְּבָרַךְ אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים גְּלִיִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא; כִּי מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו תְּבָרַךְ בְּאַמֶּת, וְרֹאֶה נִסִּים גְּלִיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִזַק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרכד.

בעזרת השם תברך, יום חמישי לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל־הַקְּדוֹשׁ", הַגְּרָמִים בְּעִירַת יְבִנְאֵל, הַגּוֹי"ה יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם שְׂכִינַת עוֹז, וְיִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וַיִּשְׁמֹר אֹתָם מִכָּל רָע, וְתִמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מאד מאד במדת האהבה, לאהב את כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל, כי כך אמר החכם מכל האדם (משלי י, יב): "שנאה תעורר מִדְּנִים, וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה", כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם מְסֻתוֹבֵב עִם מִדַּת הַשְּׂנֵאָה, שֶׁהוּא שׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, הוּא מְעוֹרֵר מִדְּנִים, אֵךְ "וְעַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה", אֲפִלוּ מִי שְׂמָלָא פְּשָׁעִים, אֵךְ הוּא גַם מְלֵא אֲהָבָה, הַאֲהָבָה מְכַסֶּה אֶת כָּל הַפְּשָׁעִים. וְעַל־כֵּן עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שְׂאֵם אַתֶּם רוֹאִים אָדָם, שֶׁהוּא מְלֵא שְׂנֵאָה, וּמְעוֹרֵר מִדְּנִים וּמְרִיבוֹת וּמַחְלָקֵת, תִּדְעוּ שֶׁהוּא שׁוֹנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְעַל־כֵּן לֹא יוּכַל לְסַבֵּל אֶת זוּלָתוֹ, וְלִכֵּן הוּא מְעוֹרֵר מִדְּנִים, לֹא־כֵן אִם רוֹאִים אָדָם שֶׁהוּא תְּמִיד מְלֵא אֲהָבָה,

ומוכן להקריב את עצמו בעבור זולתו, אפלו שיהיו אצלו כל מיני פשעים, האהבה מכסה את כל הפשעים.

ועל-כן, אחי ורעי היקרים! ראו להחזיק תמיד במדת אהבה, שזה היסוד והעקר ביהדות, לאהב את כל בר ישראל בלי יוצא מן הכלל, ורננו ו"ל גלה לנו (ספר-המדות, אות אהבה, סימן א'): כשאין אהבה בין בני אדם, על-ידי-זה הם הולכי רכיל, ועל-ידי רכילות באים לליצנות, ועל-ידי ליצנות הם דוברים שקר; ועל-כן ראו לברח מבעלי מחלקת כמו שבורחים מאש שורפת, כי כיון שיוצאת האש, אינה מבחנת בין רעים לטובים, ועל-כן שנואה המחלקת אצלו יתברך, ולכן הדביקו את עצמכם במדת האהבה, כי כף אומר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: בני, מה אני מבקש מכם? אלא שתהיו אוהבים זה את זה ומכבדים זה את זה (תנא דבי אליהו רבה, פרק כו); וזה עקר גדלת בר ישראל — כשהוא מלא אהבה, ואוהב את זולתו, ומשתדל לעזור לזולתו.

על-כן ראו, אחי ורעי היקרים! להתחזק מאד מאד לאהב אחד את זולתו, ולאהב את כל תושבי המקום, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, ואל תסתכלו על אלו אשר מעוררים מחלקת ומדנים, כי ממילא לא יעזר להם כבר שום דבר, כי מי שאוחז את עצמו במדת האהבה, הרי הוא אוחז את עצמו באחדותו יתברך, כי אהבה עולה כמספר אחד, כי זה תלוי בזה, כפי שאדם מדבק את עצמו באמתת מציאותו יתברך, ויודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, הוא אוהב את כל בר ישראל, כמאמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: כשאוהבים את האב אוהבים את בנו. וזה הסימן שאדם אוהב את הקדוש-ברוך-הוא — אם הוא אוהב ישראל. ועקר אהבת ישראל תלוי בארץ ישראל; ועל-כן כל מי שרוצה לגרש את אחד מארץ ישראל, סימן שאין לו שום שיכות אל עם ישראל, כי זה תלוי בזה, כי מי שיש לו שנאה אל עם ה', סימן שהוא אינו מעם ה', ועל-כן הוא רוצה שיצא מנחלת ה'.

לְכֵן רְאוּ, אֶהוּבֵי אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לְחַזֵּק אֶת עַצְמְכֶם בְּמַדַּת
הָאֱהָבָה, וְתַרְבוּ בְּשַׁעוֹרֵי תוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל
מֵה שֶׁתִּכְנִיסוּ אֶת עַצְמְכֶם יוֹתֵר בְּחֻכְמַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשָׁךְ
עֲלֵיכֶם הַשְּׂגָחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ; כִּי עֵקֶר הַמְּשַׁכֵּת
הַהַשְּׂגָחָה תְּלוּיָה כְּפִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת עַצְמוֹ אֶל תּוֹרַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה (עֵין
לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יג); וְלִכֵּן רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִלְמַד בְּיַחַד
הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְשִׂיתֶהֱפֹךְ הַמְּקוֹם לְעִיר תּוֹרָה. וְאַל תֵּאָבֹו וְאַל
תִּשְׁמְעוּ לְאֵלוֹ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים, כִּי כְּבָר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(פְּסָחִים מ:ט): גְּדוּלָה שְׁנֵאָה שְׁשׁוֹנָאִים עִמִּי הָאָרֶץ לְתַלְמִידֵי חֻכְמִים
מִשְׁנֵאָה שְׁשׁוֹנָאִים אַמּוֹת הָעוֹלָם אֶת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהֵם
אֵינָם רוֹצִים אֶתְכֶם שָׁם, אֲבָל כְּבָר לֹא יוֹעִיל לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, כִּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֵּל שָׁלוֹ, וּבַחֲרָ אֶת אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל וְנָתַן אוֹתָהּ לְעַם יִשְׂרָאֵל.

וְלִכֵּן רְאוּ לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד, שֶׁזִּכְּנוּ לְהַבְרִיא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵין
בָּנוּ שׁוֹם שְׁנֵאָה נֶגֶד אֵף אֶחָד מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵין אָנוּ רוֹצִים לְגַרֵּשׁ,
חַס וְשָׁלוֹם, אֶת אֵף אֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל וּמֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבִזְזָה רְאוּ
לָכֶם לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אַתֶּם שׁוֹכִים לְעַם יִשְׂרָאֵל; כִּי בְּרַגַע
שֶׁאֵדָם רוֹצֵה לְגַרֵּשׁ אֶת זְוִלְתּוֹ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים לְבֹדֵק אִם אֵין
אֶצְלוֹ אֵיזָה גִיד מִגּוּיֵי הָאֲרָצוֹת, וְאֵין לוֹ שׁוֹכּוֹת כָּלֵל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר לְבַסּוֹף תִּקְיָא אוֹתוֹ אֲרַצְנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁזִּכְּנוּ לְהִתְוַדַּע
מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֻכְמָה זי"ע, אֲשֶׁר רָצָה וְהִשְׁתּוֹקֵק
שֶׁיְקִימוּ עִיר עַל שְׁמוֹ בְּאֲרַצְנוּ הַקְּדוֹשָׁה.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, שֶׁאָנוּ גָרִים בְּעִירוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַנְי"ה
עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר תולדות, כ"ח חשון ה'תנשא.
 שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
 גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הצ'ק 365 דולרים בעבור
 הישיבה, ותשואות חן לך בעבור זה. ויעזר לך הקדוש־ברוך־הוא,
 שתזכה להוסיף כהנה וכהנה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לך לשמח מאד על נעם חלקך,
 אשר אתה יהודי ומאמין בו יתברך, וראוי לך לשמח בכל יום שלא
 עשני גוי; כי באמת עם השמחה הזו יכולים לשמח כל ימי חייו.
 ועל־כן עשה מה שתעשה להיות תמיד בשמחה, כי השמחה הוא
 היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל רצה מאד, שנעבד על
 נקדת השמחה; ועל־כן ראה, אהובי, ידידי היקר! לשמח תמיד, ואז
 תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא, כי השמחה
 מרחבת את הדעת, שיוכל לעבר על הכל.

מה אמר לך, ידידי היקר! אני יודע את מכאובי נפשך ומה
 שעבר עליך, ומה שסבלת כבר יסורים, עם כל זאת ראה להתחזק
 בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה,
 העקר אל תעזב את עצמך, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך
 הקדוש־ברוך־הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵינוּ הַיְקָר ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָנוּ פְּעָמִים צ'ק בְּעֵבוֹר חֲמֵשׁ־מְאוֹת דּוֹלָר לְצִדְקָה.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּזִכּוֹת הַצִּדְקָה שְׁעֲשִׂיתֶם עִם
יְשִׁיבְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה וְעִם עַנְיֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁנַתְחַלְקוּ הַמַּעֲוֹת בְּעֵבוֹרֵם,
שְׁתַּזְכּוּ לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, בְּרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת, שְׁפַע אֹר
רוּחָנוּ יִשְׁפַע עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עַל
נַעַם חֲלֻקָנוּ עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֱמֶת פְּזָה,
מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל. וּבִפְרָט אַתָּה, שְׁפָכָר עֶבֶר עֲלֶיךָ מָה
שְׁעָבַר בְּזֶה הָעוֹלָם, "כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלֵי עַבְרֵנוּ" (תהלים מב, ח),
בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאַתָּה עֹדִין מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, בְּזֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי
לְךָ לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה שְׁלוֹם בָּנְךָ הַיְקָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעָדוֹ, שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְיִצְלִיחַ מְאֹד בְּלַמּוּדוֹ,
וְיִזְכֶּה לְהֵיוֹת צַדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹטֵר הַבְּרִית.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבְכָל
פַּעַם שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְבַד מִבֵּיתְךָ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְכֵן מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת חֲזָרָה תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבְכָל לֶךְ לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מְקוֹם שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה גְּצָחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלל; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְתַמֵּיד בְּדְבוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַתְּמִיד מְאֹד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה מְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֵה
לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רְאֵה לְחֻזַק וּלְאַמֵּץ אֶת אִשְׁתְּךָ, וּתְחַזְּקֶהּ וּתְשַׁמְּחֶהּ, וְאֵז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים; כִּי חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ
לְנִשְׁכֵּיכוֹ, כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שְׂתַתְּעֶשְׂרוּ; וְזֶה כָּלל — בְּכָל מְקוֹם שֶׁחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים
עַשִּׂירוֹת, זֶה סוֹבֵב עַל עַשִּׂירוֹת רוּחָנִית, וְעַל עַשִּׂירוֹת גְּשָׁמִית, אֲשֶׁרִי
מִי שֶׁמְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר מִי שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה, הוּא יְכוּל לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, אֲפִלּוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנח), אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אַמוּנָה, יֵשׁ לוֹ כַּח הַגְּדֵל וְכַח הַצּוּמָח, וְזוֹכֶה לְאֲרִיכוֹת אַפִּים, הֵינּוּ לְמַדַּת הַסְּבָלָנוּת. וְאֵל תִּקַּל בְּעֵינֶיךָ מַדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי זֶה עֵקֶר הַחַיִּים, וּבִפְרָט בְּחַיֵּי יוֹם יוֹם יֵשׁ כָּל מֵינֵי מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וּפְכוּחִים וְכוּ' וְכוּ', וְאֲשֶׁרֵי שְׁזוֹכֶה לְשִׁתְּק אֹז. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין פ.ט): אָמַר רַבִּי אֵילְעָא: אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, אֲלֵא בְּשִׁבִיל מִי שְׁבוּלָם אֶת עֲצָמוֹ בְּשַׁעַת מְרִיבָה, שְׁנֹאֲמַר (אִיב כו, ז): "תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה", כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל כְּשֵׁיִשׁ מְרִיבָה, כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהַצְדִּיק אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכְנָסִים בּוֹפְכוּחִים, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֵׁאֲדָם שׁוֹתֵק, אֲזִי אֵף אֶחָד אֵינּוּ יְכוּל לְנַצַּח אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה): מִי שֶׁעָצוֹר בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם; וְיֵשׁ מֵאֲמַר הַחֲכָם: "הַסְּבָל אוֹ הַשְׁתִּיקָה בַּעַת הַמְּרִיבָה, אוֹת הִיא עַל שְׂרֵשׁ הַטּוֹב שְׁבוּ". וְלִכֵּן שָׁמַע בְּקוֹלִי, וְהִדְבַק אֶת עֲצָמְךָ בּו יִתְבַּרְךָ, תְּמִיד תִּצְוֶה לְפָנַי עֵינֶיךָ אֵיךְ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ רַק אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִתָּה נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, אֲשֶׁר אֵין עוֹד נַעַם וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, וְאַמוּנָה חֲזָקָה בּו יִתְבַּרְךָ, עַד שְׁרוּאָה כְּבִיכּוֹל אֲלַקוּתוֹ יִתְבַּרְךָ, זֶה עֵקֶר הַטְּהָרָה. אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמִּגִּיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ, שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה מִשׁוּם דְּבָר רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.

הָעֵקֶר תְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר תְּמִיד עִם כָּל אֶחָד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וּבְכָל שִׁיחָה שֶׁאִתָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, תְּמִיד יִהְיֶה שָׁם שְׁמִים שְׁגוּר בְּפִיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּחְדִּיר אַמוּנָה גַם בְּאַחֲרִים, אֲשֶׁר זוֹ הַמְּצוּהָ הִכִּי גְדוּלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'), אֲשֶׁר הַמְּצוּהָ לְהוֹלִיד יְלָדִים, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א, כח): "וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ", אֲשֶׁר צָרִיךְ כָּל אֶחָד לַעֲסֹק בְּיִשׁוּבוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁיִּהְיֶה הָעוֹלָם מְמֵלָא מְבִנֵי-הָאָדָם, וְכְמוֹ שֶׁפְּתוּב (יְשַׁעְיָה מֵה, יח): "לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתַּת יְצָרָה"; וְהַשְּׁלֵמוֹת הִיא לְהוֹלִיד יְלָדִים, כְּדִי לְהַכְנִיס

בָּהֶם אֶת הַדַּעַת הָאֲמֵת (דְּבָרִים ד, לט): "וַיִּדְעֶתָ הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לְבָבְךָ כִּי הַיְיֹנֵה הוּא הָאֱלֹקִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד", שְׁגָם הֵם יִדְעוּ אֶת הַדַּעַת הַזֶּה, שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, כִּי הָעֵקֶר לְהַעֲמִיד תּוֹלְדוֹת מִמֵּין בְּנֵי הָאָדָם דִּיקָא, וְלֹא מִמֵּין בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת בְּדַמּוֹת אָדָם, כִּי מִי שְׁאִינוֹ מְכִיר אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא כְּמוֹ בְּהֵמָה וְחַיָּה וְכוּ', עֵינֵן שָׁם; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּעַצְמוֹ וְכֵן בְּאַחֲרִים, וְתַמִּיד כְּשֶׁמְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וּמְסַפֵּר סְפוּרִים, וּמְדַבֵּר עַל דָּא וְעַל הָא, שְׁיִרְאֶה תַּמִּיד לְהַזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדִי־זֶה יִמָּצֵא חֵן בְּעֵינַי כָּל, וַיֵּשׁ מְאֹמֶר הַחֲכָם שְׁאָמַר: "מִי שֶׁיְדַבֵּק בְּאֲמוּנָה, יְדַבֵּק בּוֹ רְצוֹן בְּנֵי אָדָם, וּמִי שֶׁתַּתְמַעֵט אֲמוּנָתוֹ יִרְבוּ אוֹיְבָיו", וְלִכֵּן צְרִיכִים תַּמִּיד רַק לְדַבֵּר מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֶה מְכַנֵּס לְבַנְי־אָדָם הַתַּחֲזָקוֹת עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד הַתַּחֲזָקוֹת כְּמוֹ הַתַּחֲזָקוֹת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, אִזְ הוּא מִתְחַזֵּק בְּכַשְׁחוֹן חֲזָק, וְאִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר רַע, וְזֶה שֶׁשָּׁר דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּעֵת צָרָתוֹ (תְּהִלִּים כג, ד): "גַּם כִּי אֵלֶיךָ בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא אֵירָא רַע, כִּי אַתָּה עֲמַדִּי", תְּכַנֵּס הַיֵּטֵב דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד, הַרוּצָה לְהֵאִיר אֶת נַפְשׁוֹ בְּאוֹר הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצָחוֹת, הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

צְרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִמָּתִיק אֶת כָּל הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת, וְלְהַמְשִׁיךְ חֲסֵדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, הֵינּוּ כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה

הוא סוד הדינים והגבורות, כי הטב"ע עולה כמספר אלהי"ם, כי כֵּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם נִדְמָה שֶׁהַכֹּל טַבֵּעַ, מְקַרָּה וּמְזַל, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרוֹת, שְׁבָנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים, שְׁכָל מֵה שֶׁהֵם סוֹבְלִים זֶה רַק מִפְּנֵי פְלוּנֵי אוֹ אֶלְמוּנֵי, מֵאַחַר שֶׁתּוֹלִים הַכֹּל בְּטַבֵּעַ, וְלִכֵּן הֵם תָּמִיד בְּכַעַס וּבְמַרְיבוֹת וְצָרִים וּמְרִים לָהֶם הַחַיִּים, שְׁזֶה נִקְרָא דִּינִים וְגְבוּרוֹת, וְצָרִיכִים לְהִמָּשִׁיךְ אֶל תּוֹךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ הֵיחָד, הוֹה וַיְהִי, וְאִין דְּבַר כְּזֶה שֶׁל טַבֵּעַ, מְקַרָּה וּמְזַל, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, עַד כַּדִּי כֹף שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה, אֶלָּא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עֲלָיו מִלְּמַעְלָה; וְאִמְרוּ (יּוֹמָא לַח): בְּשִׁמְךָ יִקְרָאוּךָ וּבְמִקוּמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאִין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חֲבֵרְתָּהּ אֶפְלוּ כְּמֵלָא נִימָה; וְלֹא שִׁיךְ שְׁאָחַד יְכוֹל לְקַחַת דְּבַר מֵהַשְּׁנַי בְּלֵי רְצוּנוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִמְרוּ (בְּרֻכוֹת נח): אֶפְלוּ רִישׁ גְּרָגִיתָא מִשְׁמַיָּא מוֹקְמִינָן לִיהּ (הֵינּוּ זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבְּיּוֹבִים, שְׁזֶה נִרְאָה כְּמוֹ מְשָׁרָה פְּחוּתָהּ, גַּם זֶה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ).

הַכֹּל, שְׁאִין שׁוּם טַבֵּעַ כָּלָל, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, וּכְשֶׁמְכַנִּים יְדִיעוֹת אֵלוֹ בְּתוֹכוֹ, זֹו שְׁלֵמוֹת הַבְּרִיאָה, שְׁזֶה (בְּרֵאשִׁית א, א): "אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ", שְׁעוֹלָה הַרְאֵשִׁי תְבוֹת כְּמִסְפַּר טו"ב, כִּי זֶה עֵקֶר הַטּוֹב, שְׁאָדָם יוֹדַע שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ מְחַבְּרִים יַחַד, הֵינּוּ הַטַּבֵּעַ הוּא כְּפֹא לְהַשְּׁגָחָה, וְהֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת מְחַבְּרִים יַחַד, כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שְׁצָרִיכִים לְזַכֵּר תָּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, הֵינּוּ בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, תָּמִיד לְזַכֵּר גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא רוּחַנִיּוֹת חַיּוּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ.

וְזֶה סוֹד אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׁאִמְרוּ רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שֶׁהוּא אֱמוּנָה, כִּי בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל נִתְגַּלָּה עֶצֶם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים יא, יב): "אָרֶץ אֲשֶׁר הִנֵּי אֱלֻקִּיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי הַנֵּי"ה אֱלֻקִּיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה", וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כג, סִימָן ז'): אִמְרוּ לִיהּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַשָּׁה, הֵן הָאָרֶץ חֲבִיבָה עָלֵי, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים יא, יב): "אָרֶץ אֲשֶׁר הִנֵּי"ה אֱלֻקִּיךָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד", וַיִּשְׂרָאֵל

חביבין עלי, שְׁנֵאמַר (שם ז, ח): "כִּי מֵאַהֲבַת הַיְיָ אֶתְכֶם", אָמַר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָנִי אֶכְנִיס אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵן חֲבִיבִין עָלַי לְאַרְץ שְׁחֲבִיבָה עָלַי, שְׁנֵאמַר (במדבר לד, ב): "כִּי אִתְּם בָּאִים אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן", וְזֶה שֶׁטַעֲנֵנוּ בְּנוֹת צִלְפַּחַד, שְׂרוּצוֹת גַּם-כֵּן חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁשֵׁם מְאִיר סוּד הַמְּלָכוֹת, גְּלוּי אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהַתְגַּלוֹת נִפְלְאָה מְאֹד.

והנה בנות צלפחד היו חמש בנות: מַחֲלָה, נַעֲוָה, חַגְלָה, מְלָכָה וְתַרְצָה, וְהֵן חֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת, לְכֵן הָיוּ חֲמֵשׁ בְּנוֹת צִלְפַּחַד, פְּרוּשׁוֹ: צ"ל פַּח"ד, שֶׁהוּא שְׂרֵשׁ הַגְּבוּרוֹת, שֶׁהוּא מִפְּחַד מִכָּל צֶל, כִּי שׁוֹכַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי נִדְמָה לוֹ שֵׁשׁ טַבַּע, מְקַרְהָ וּמְזַל, וְלְכֵן הוּא מִפְּחַד מֵהַצֵּל שְׁלוֹ, וְזֶהוּ צִלְפַּחַד — צ"ל פַּח"ד, וְאֵלוֹ הֵן אוֹתֵן הַחֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת שֶׁנִּשְׂאָרוֹ בִּיסוּד דְּזַעִיר אֲנַפִּין, וְאַיִנָּן יוֹרְדוֹת אֶל הַנוֹקְבָא, רַק בָּאִים אַחֲרֵים חֲדָשִׁים וְנִתְּנִין בְּנוֹקְבָא כְּנוֹדַע, לְכֵן הָיָה מִשֶּׁה מְסַפֵּק אִם יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק בְּנַחֲלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא הַמְּלָכוֹת, כִּי שֵׁם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ יְחִוּד עֲלִיוֹן בֵּין יִסוּד וּמְלָכוֹת שֶׁנִּמְתַּקִּים הַחֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת, כִּי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נִתְּגַלָּה הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרָטִית, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְלְכֵן הָיָה מִשֶּׁה מְסַפֵּק אִם שֵׁיף שֶׁהַחֲמֵשׁ גְּבוּרוֹת תְּהִיֵּינָה גַם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ עֲנִיִּן הַטַּב"ע שֶׁעוֹלָה אֱלֹהִים, וְהַשִּׁיב הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: בֵּינָן שֶׁהֵם מְאִירִים בְּמְלָכוֹת, רְאוּי לַתַּת לָהֶם חֵלֶק בְּאַרְץ.

ואלו הן מהחמש גבורות, שלש מהן ממתקות ושתיים מהן אינן ממתקות, השלש ממתקות הן: חַגְלָה, מְלָכָה וְתַרְצָה. חַגְלָה פְּרוּשׁ ח"ג ל"ה שֶׁהִיא מִתּוֹק, הֵינּוּ כִּי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבִטּוּל כָּל הַרְגָּשׁוֹתָיו, לוֹ כָּל יוֹם כָּל שְׁעָה וְכָל רִגַע אֲצִלוֹ חַג, כִּי הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מְלָכָה הַשֵּׁם מוֹרָה עָלֶיהָ, שֶׁהִיא סוּד הַמְּלָכוֹת, שֶׁהִיא כְּמוֹ מְלָכָה הַמוֹלַכֶת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן תַּרְצָה מְלִשׁוֹן רְצוֹן וְרַחֲמִים, שֶׁזֶה מִתְּגַלָּה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִכָּל הָאֲרָצוֹת, אֵךְ הַשְּׂתִימִים שֶׁאַיִנָּן מִמִּתְּקוֹת הֵן מִחֲלָה וְנוֹעָה — מְלִשׁוֹן נו"ע תְּנוּ"ע, מִחֲלָה מְלִשׁוֹן וַיִּמ"ח (עֵינִי לְקוּיִי תוֹרָה פִּנְחָס).

והפֿלל, שְׁבָאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל — שָׁם נִמְתָּקִים כָּל הַדִּינִים, כִּי שָׁם
מֵאִיר גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגְלוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד, וְצָרִיכִים רַחֲמִים
מְרַבִּים שָׁם יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ; כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְהִתְאַחַז
רַק בְּאוֹר הַכִּי גְדוֹל, וְלִכֵּן עוֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלוֹקֵחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל
אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל, כִּי עוֹזֵב אֶת כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם, וְלוֹקֵחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל
נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂרוּצָה לְעַקֵּר מֵהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְכִמוֹ
שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים הַיּוֹם, אֵיךְ שֵׁשׁ מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹתֵר מִכָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ, לְעַקֵּר אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַשְׁפִּיחַ אֶת הַתּוֹרָה מֵעַם
יִשְׂרָאֵל.

וְכֵן בְּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל גַּם-כֵּן כָּל מְקוֹם שֵׁשׁ יוֹתֵר קְדוּשָׁה, שָׁם
מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יוֹתֵר, כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּמַצִּיאוֹת בִּיבְנֵאֵל,
הַשׁוֹכְנֵת בְּחֵלֶק שְׁבֻט נַפְתָּלִי, וּמִשָּׁם עֲתִידִין לְהִגָּאֵל, עַל-כֵּן יוֹשֵׁב שָׁם
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ. וְיִדוּעַ, אֲשֶׁר יִבְנֵאֵל הִיא מֵהַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבֵרְיָה.

וְאָמַר הַרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִנְחָם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְפֶּסֶק זי"ע כְּשֶׁהָיָה
בְּטְבֵרְיָה: חֲשַׁבְתִּי שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם נִמְצָא בְּחוּץ לְאֲרֵץ, וּבְאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל
נִמְצָא רַק שְׁלוּחֹו, וְהִנֵּה בְּאֵתִי פֹה לְעִיר טְבֵרְיָה, וְאֲנִי רוֹאֵה שְׁפָה
מִשְׁכַּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וּבְחוּץ לְאֲרֵץ הֵם שְׁלוּחִיו; וְלִכֵּן צָרִיכִים מְאֹד
לְהִתְחַזֵּק בְּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל בְּאֱמוּנָה יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כִּי שָׁם פְּלִטִין
שֶׁל מֶלֶךְ, וְצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה בְּזִהִירוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד,
וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יְבוֹא הַטּוֹב, שֶׁיִּתְבַּטֵּל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי,
וְיִקָּיֵם (זְכַרְיָה יג, ב): "וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן הָאֲרֵץ".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שְׁמֵר מְאֹד מִכָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת שֶׁהַדְּבִיקוֹ בָּךְ, כְּאִלוּ יֵשׁ אֵיזָה
 מְכַשֵּׁף שְׁעוֹשֶׂה לְךָ אֵיזָה כְּשׁוֹף וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ וְכוּ',
 בְּנֻדָּאֵי יֵשׁ דְּבַר כְּזָה, אָבֵל אִם אָדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וַיִּוְדַע וְעַד, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא רְגִיל לֹאמֵר בְּכָל פְּעַם:
 "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא", אֲזִי מֵיֵד יִתְפָּרְדּוּ
 כָּל פּוֹעֲלֵי אֲוֶן (תְּהִלִּים צב. י), וְהַכֹּל יִהְיֶה כְּלֹא, כִּי עַל-יְדֵי אַמוּנָה
 פְּשׁוּטָה אֵין מַה לְפַחַד מִדְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטִיּוֹת אֱלוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), שְׁעַל-יְדֵי אַמוּנָה עוֹבְרִים אֶת הַכֹּל;
 וּמוֹצֵאִים אֱלֻקוֹת אֶפְלוּ בְּחֻלָּל הַפְּנוּי וְכוּ'. וְלִכֵּן כֵּלֶךְ מִהַדְּמִיוֹנוֹת
 שְׁרוּצִים לְהַפְחִיד אוֹתְךָ, כְּאִלוּ מְכַשֵּׁף עֲשֶׂה לְךָ כְּשׁוֹף וְכוּ', וְאַתָּה לֹא
 קוֹלֵט שְׂבָא לִיצֵן מְכַשֵּׁף, וּמִבְקֵשׁ מִמֶּךָ כֶּסֶף שֶׁתִּתֵּן לוֹ לְפִדְיוֹן אֶלְךָ
 שְׁקָלִים, וְהוּא יוֹרִיד מִמֶּךָ כְּשׁוֹף... הָאֵם זֶה לֹא מְגַתְּךָ... שְׁכַל-כֶּךָ
 מִטְעִים אוֹתְךָ, הֵיכֵן הַשְּׁכָל שֶׁלְּךָ? ! מִמֵּי לְמִדַּת אֶת זֶה? ! עַד כְּדֵי כֶּךָ
 שֶׁתִּשְׁרֶה בְּפַחַד כָּל-כֶּךָ גְּדוֹל? ! וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת כְּשׁוֹף,
 סִימָן ג'): אֵין הַכְּשׁוֹף מִזִּיק אֶלָּא לְבַעַל גְּאוּהָ; כִּי בְּאַמַּת מִי שֶׁמְבַטֵּל
 אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא שִׁיף שְׁכַשׁוֹף יִזִּיק לוֹ,
 לֹא שְׂאִין דְּבַר כְּזָה כְּשׁוֹף, אֶלָּא שֶׁהַכְּשׁוֹף אֵינוֹ מִזִּיק. מִכָּל שֶׁכֵּן
 כְּשֶׁעוֹשִׂים צָחוּק מִמֶּךָ, שְׁמִכְשֵׁף אֶחָד מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ סְכוּם כֶּסֶף, כְּדֵי
 לְהוֹרִיד אֶת הַכְּשׁוֹף שֶׁמְכַשֵּׁף אַחֵר שֵׁם עֲלֶיךָ, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתְּכַנִּיס אֶת
 הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְלֹא תִפְחַד מִכָּל מִינֵי מְכַשְׁפִּים וְכוּ' וְכוּ'.
 וְדַע לְךָ, אִם אָדָם נִזְהָר בְּטְבִילַת מְקוּהָ, אֵף פְּעַם לֹא יְכוּל לְקָרוֹת לוֹ
 כְּשׁוֹף, וְזֶה בְּרוּר בְּדוּק וּמְנַסָּה, שְׂמִי שְׁנִזְהָר בְּטְבִילַת מְקוּהָ בְּכָל יוֹם,
 שׁוּם כְּשׁוֹף לֹא יִזִּיק לוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּל־כֶּךָ חִבַּל לִי שְׂאֵתָה מִסְתּוֹכֵב בְּלֹא מַעַשׂ, וְאֵינְךָ עוֹשֶׂה דְבָר, עַד שְׁמִסִּיתִים אוֹתְךָ שְׁתַּלְּךָ לְכָל הַרוּחוֹת וְכוּ' וְכוּ', לַעֲזוֹב אֶת הַיְהוּדוּת וְלִהְיוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת וְהַזְקֵן וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אַתָּה לֹא רוֹאֶה אֶת הַכַּח שֶׁל הַטְּמֵאָה שְׁמַתְגַּבֵּר עָלֶיךָ. לְדַעֲתִי, תֹאמֶר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, זֶה יִקַּח לְךָ פַחַמ־שֶׁעֲשֶׂרָה אוֹ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה תִּטְהַרְנָה אוֹתְךָ מִכָּל הַהִבְלִים וְהִבְלֵי הַבְּלִים שְׁמִסִּיתִים אוֹתְךָ, וְכֵן תִּתְמַיֵּד בְּאַמִּירַת הַמוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת כָּל יוֹם, וְכֶךָ לֹא תַלְּךָ בְּלִי מַעַשׂ, תִּמְיֵד תִּהְיֶה עֲסוּק, וְתֹאמֶר הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל הַשְּׁגִיוֹנוֹת וְהִבְלִים וְהִבְלֵי הַבְּלִים וְכוּ' וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר שְׁפָגַם־הַבְּרִית שְׁעֵבַרְתָּ זְמַיִם וְשָׁנִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מְשַׁנֵּעַ אוֹתְךָ לְגַמְרִי, אֲבָל אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁתַּגִּיד בְּכָל יוֹם פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיוֹת, זֶה יַצִּיל אוֹתְךָ — בְּדוּק וּמְנוּסָה!

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּשְׁלוֹם־בֵּית, וְתִדַּע שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה עֲנִיָּן שְׁלוֹם־בֵּית עֶקֶר גְּדוֹל, וְאֵל תִּחַשְׁבֵּשׁ שְׁבִנְקֵל יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לָזֶה, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שַׁבַּת סב.): נְשִׁים עִם בְּפָנֵי עֲצָמָן הֵן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם בְּשִׁלְמָה הַמְּלָךְ, כְּדֵי לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית. וְכֶךָ אָמַר שְׁלִמָה הַמְּלָךְ (קַהֲלַת ז, כח): "אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶיךָ מְצֵאתִי, וְאִשָּׁה בְּכָל אֵלֶּה לֹא מְצֵאתִי". רוֹאִים מְזֶה, שְׂאֲפֹלוּ

אָחַד מִיְנֵי אֶלְפֵי אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְתַּדֵּר, וְאֵין בֵּית שְׁלֵא יְהִי שֵׁם חֲלוּקֵי דְעוֹת, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּבֵיתוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית וְלֹא יָרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ, כִּי צְרִיכִים הִרְבֵּה סְבָלָנוּת, וְלִכֵּן מַה דְּהִנֵּה הִנֵּה, עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ מְרִיכָה בִּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ שְׂאֵפְלוֹ שֶׁהִיא תִּבְנֶה אוֹתְךָ — אֵל תַּעֲנֶה לָּהּ, אֵלֹא תִשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִתְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא עֲצָם מֵעֲצָמֶיךָ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְתִתְחַנֵּן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-נָה גַם הִיא תִשְׁתַּנֶּה.

הַעֲקֹר תִּשְׁמֹר מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּוִפּוּחִים עִם אֲשֶׁתְךָ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים חַיִּים וְנֹעִימִים, שְׁמֹר מְאֹד לֹא לְהִתּוֹפֵחַ, כִּי הַוִּפּוּחִים אֵינָם מְבִיאִים אֶל שׁוֹם דְּבָר, וְכִמוֹ שְׂמוֹסִיף שְׁמֵן עַל הַמְדוּרָה.

אָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִית. וְכִכֵּר אָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קִהְלַת ז, ה): "טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעֵרַת חֶכֶם מֵאִישׁ שׁוֹמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים", הִינּוּ כְּסִיל לֵךְ יֹאמַר לֵךְ שֶׁהַכֵּל בְּסִדֵּר וְאֵל תִּדְאָג, אֲבָל הַחֶכֶם מוֹכִיחַ אוֹתְךָ בְּאַמְתּוֹ, כִּי יוֹדֵעַ אֶת הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה — אֵיךְ הַחַיִּים. וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאֵחַל לֵךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְשְׁמֹר מְאֹד עַל יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּחַשְׁבֵּ שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ

יְלָדִים טוֹבִים, אִם אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ לֹא תִשְׁקִיעוּ בָהֶם, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ וְי"ל (ספֿר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סימָן סד): צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרַךְ אֶרֶץ מְנַעֲנֵוּרָיו; וְצָרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִסּוּר לְהַכּוֹתָם, כִּי רַבֵּנוּ וְי"ל הִחְמִיר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד, רַק לְדַבֵּר עִמָּהֶם כְּמוֹ שְׂמֻדָּבְרִים עִם מְבַגְרִים, וְלְהַסְבִּיר לָהֶם כְּפִי שְׂמֻסְבִּירִים לְאָדָם מְבַגֵּר. וְרַק בְּדֶרֶךְ זוֹ יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ. וְלִכֵּן תִּכְנִים בְּיְלָדִים הַרְבֵּה אֲמוּנָה, וְתַמִּיר תּוֹזֵכִיר אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּבִיתְךָ, וְשֵׁם שָׁמַיִם יִהְיֶה שְׂגוּר עַל פִּיךָ, וְאֵל תִּחְשַׁב מֵה זֶה כְּכֹר יוֹעִיל לְיְלָדִים! אֵל תֹּאמַר כָּךְ, כִּי הַיְלָדִים שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם אֶת שְׁמוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶה מְטַפְטֵף לָהֶם בְּנִשְׁמָה, שֶׁהִיא חֵלֶק אֲלוֹךְ מִמַּעַל, וְעַל־יְדִי־זֶה גַם הֵם יִזְכּוּ, שֶׁתֹּאִיר לָהֶם נִשְׁמָתָם.

וְצָרִיךְ שְׂתַדַּע, שְׂעַקֵר הַחֲנוּךְ הוּא חֲנוּךְ עֲצָמֵי, הַיְלָדִים מְסַתְּפָלִים אִיךְ הַהוֹרִים מִתְּנַהֲגִים, וְאַחֲר־כֵּן הֵם מְחַקִּים אוֹתָם, וְלִכֵּן לֹא יִמְלֹט שָׂאֵם אַתָּה תּוֹלְזֵל בְּאִשְׁתְּךָ, אוֹ אִשְׁתְּךָ תּוֹלְזֵל בְּךָ, שְׂמִבֵּית כְּזֶה יֵצְאוּ יְלָדִים נוֹרְמָלִים וְכוּ', בְּעַלִּי מִדּוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', אֲדַרְבֵּה מִבֵּית שְׂיִשׁ שֵׁם מְרִיבוֹת וְכוּ', קָלְלוֹת וְנִבּוּל פֶּה, שְׂאָחַד מְנַבֵּל עַל הַשָּׁנִי, וּמְכַל שְׂפֵן מִכּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן וְכוּ' וְכוּ', מִבֵּית כְּזֶה יֵצְאוּ יְלָדִים בְּעִתֵּינִים, לוֹקְחֵי סָמִים, גּוֹנְבִים וּמְלַסְטָמִים אֶת הַבְּרִיּוֹת וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר בְּלִי שׁוּם סָפֵק וְסָפֵק סָפֵקָא. וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׂגִיכָם — אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ לְהִשְׁקִיעַ בְּיְלָדִים, וְהַעֲקֵר תִּשְׁקִיעוּ בְּעֲצָמְכֶם, וְעַל־יְדִי־זֶה תִּחְסְכוּ הַמוֹן עֲבוּדָה בְּלִהִשְׁקִיעַ בְּיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֶשְׁוֹן ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאִי לְכַבֵּד מְאֹד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כָף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תנא דבי אליהו, פֶּרֶק ט'): אֵין לָךְ אִשָּׁה כְּשֶׁרָה בְּנָשִׁים, אֶלָּא אִשָּׁה שְׁהִיא עוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; אִם אַתָּה רוֹצֶה יַחַס מִבְּעֵלְךָ — תִּתְּנֵי לוֹ יַחַס, כִּי כָף אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כו, יט): "כַּפִּים הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", וּפְרָשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים כִּי הַפִּים הֵם כִּמּוֹ רְאִי, אִם תִּסְתַּכַּל בְּתוֹךְ הַפִּים תִּרְאֶה אֶת הַפְּנִים שְׁלֶךְ, הֵינּוּ כְּפִי שְׂאֵת תִּתְּנֶהגִי עִם בְּעֵלְךָ, כָּף בְּעֵלְךָ יִתְּנֶהג אֶתְךָ. וְהִהְכַרְח לומר לָךְ, שְׁהַפֵּל מִתְּחִיל עִם הָאִשָּׁה, כִּי אִם הָאִשָּׁה יֵשׁ לָהּ שְׂכָל, וּמְכַבֶּדֶת אֶת בְּעֵלָהּ, אֲזִי תִקְבַּל חֲזוּרָה מִמֶּנּוּ יַחַס וְאֶהְבָּה, אֲבָל אִם הִיא תִתְּפָרַע וְתִצְעַק עַל בְּעֵלָהּ, וְתִגּוֹל אֶת פִּיהָ וְתִקְלַל אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְבַטֵּיחְךָ שְׁהוּא יוֹדֵעַ אֶת הָעֲבוּדָה יוֹתֵר טוֹב... וּמָה יֵצֵא לָךְ מִזֶּה? רַק חֲרֻבָן בְּבֵית, וְלִכְּן הָיִי פְקֻחִית, וְתִקְבְּלִי אֶת בְּעֵלְךָ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְתִכְבְּדִי אוֹתוֹ מְאֹד, וְאֲזוּ תִרְאִי אֵינָה בְּעַל טוֹב יֵשׁ לָךְ, כִּי הַפֵּל תְּלוּי בְּאִשָּׁה, כִּי אִם אִשָּׁה חֲזָקָה וְרוֹצֶה רַק אֶת טוֹבַת בְּעֵלָהּ, אֲזִי בְּמִשְׁךָ הַזְּמַן הַבְּעַל יִתְּהַפֵּךְ לְגַמְרֵי אֵלֶיהָ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה; כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים מְאֹד, וּבָזָה אֶת תִּגְרָמִי נַחַת הַרְבֵּה לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים, שְׁהוּא יִתְּבַרֵךְ רוֹצֶה לְגוֹר בֵּין זוּג שְׁיֵשׁ שָׁם אֶהְבָּה וְאֶחָדוּת. וְלִכְּן הָיִי פְקֻחִית וְלֹא צוֹדְקָת, וְאֲזוּ תִצְלִיחִי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרלה.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר תּוֹלְדוֹת, כ"ח חֲשׁוֹן ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד מְשֻׁנָּה, וְאֲזוּ תִהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, כִּי מְשֻׁנָּה הוּא בְּדִיוּק כְּמִסְפָּר פְּרֻנְסָה, כִּי מִי שְׁלוּמֵד הַרְבֵּה מְשֻׁנָּה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁפֵּיעַ עָלָיו פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ, אֲדַרְבֵּה תְּנִסָּה וְתִרְאֶה. וּמִלְבָּד זֹאת, זֶה מְקַרֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה,

פְּרָשָׁה ז', סימן ג'): אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְקַבְּצוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת
הַמְּשֻׁנִּיּוֹת; וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁגִּירָס בְּכָל יוֹם הִרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.
וְהַבֵּית־יּוֹסֵף זָכָה לְמַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁגָּלָה לוֹ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, רַק
בְּזִכּוֹת שֶׁלְמַד הִרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת, עַד שֶׁזָּכָה לְמָה שֶׁאָף אֶחָד לֹא זָכָה —
לְחַבֵּר אֶת הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ שֶׁנִּתְקַבֵּל אֶצֶל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד כְּדֵי
כֶּף, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת יְהוּדֵי בְּלֵי הַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ. וְאֵל כָּל זֶה זָכָה
עַל־יְדֵי רַבּוּי לְמוֹד מְשֻׁנִּיּוֹת. וְרַבְּנּוּ ו'ל גַּתֵּן תְּקוּן לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיֵּאמְרוּ בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן גַּתֵּן אֶת הַתְּקוּן
הַזֶּה לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת (עֵין
שִׂיחוֹת־הַר"ן, סימן קפה); וְזָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר מְשֻׁנָּה הֵם אוֹתִיּוֹת
מְשֻׁנָּה, שֶׁמְשַׁנֵּה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי מִהַקְצָה אֶל הַקְצָה, וְאֶפְלוּ אִם
יֵשׁ לָהּ מִדּוֹת רְעוּת וְכוּ' וְכוּ', עַל־יְדֵי רַבּוּי גִּרְסָה בְּמְשֻׁנִּיּוֹת, תִּזְכָּה
לְשִׁנוֹת אֶת הַמִּדּוֹת הַרְעוּת שֶׁלָּהּ. אֲנִי מֵאֵד מְקַנְיָה שֶׁתִּצִּיֵּת אוֹתִי, וְלֹא
תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שֶׁפֶן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל אֵלוּ
שֶׁצּוֹחֲקִים מִזֶּה וְכוּ', תִּזְכֹּר מַה שֶׁאָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מְשַׁלֵּי ט,
יב): "אִם חֲכַמָּת — חֲכַמָּת לָהּ, וְלִצְפָת — לְבִדְדָה תִּשָּׂא"; מִי שֶׁחֲכָם
— הוּא חֲכָם לְעֶצְמוֹ, מִי שֶׁעוֹשֶׂה לִיצְנוּת מִזֶּה, הוּא נִשְׂאָר הַטֶּפֶשׁ
בַּחוּץ, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, שֶׁתִּצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם בְּלֵי שׁוּם סִפְקָ וְסִפְקָ
סִפְקָא, וּמַה יִּלְוֶה אוֹתָהּ? רַק הַשִּׁשָּׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה שֶׁזָּכִיתָ לְסִיִּם כַּמָּה
וְכַמָּה פְּעָמִים בִּימֵי חַיֵּי הַבְּלָהּ. וְכָל אֵלוּ הַלִּיצְנִים, שֶׁעָשׂוּ מִזֶּה
לִיצְנוּת, גַּם הֵם יֵצְאוּ מִזֶּה הָעוֹלָם, וּבַמָּה? עִם הַלִּיצְנוּת שֶׁלָּהֶם.
וְעַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתָהּ — הֲאִם אַתָּה צָרִיף לְהַתְּפַעֵל מִכַּמָּה לְצִים
שֶׁעוֹשִׂים מִזֶּה לִיצְנוּת?! הֲלֹא אִם אַתָּה לֹא תִצִּיֵּת וְכוּ', מֵאוּמָה לֹא
יִהְיֶה בְּיָדֶיךָ. וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פֶּרֶק ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם
לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֶלָּא תּוֹרָה וּמִצְוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד. וְלִכֵּן אֶת מִי אַתָּה צָרִיף לְצִיֵּת — אֶת הַתַּנָּא
הַקְדוּשׁ, אוֹ כַּמָּה לְצִים וּבוּרִים, הַדְּיוּטִים הַקּוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, וְקוֹרְאִים
אֶת עֶצְמָם מְנַהֲיָגִים וְכוּ'? הֲלֹא הֵם נְדָמִים בְּעֵינֵי כְּסִנְדֵּלָר שֶׁנִּכְנָס
לְבֵית חוֹלִים, וְרוֹאֶה שֶׁחוֹלָה זֶה מִחֻבֵּר אֶל כָּלֵי הַנִּשְׁמָה וְכוּ', וְחוֹלָה
זֶה מִחֻבֵּר אֶל כָּלֵי שְׁמִכְנִיסִים בּוֹ מְנַת דָּם וְכוּ', וְחוֹלָה זֶה מִחֻבֵּר
לְאִינְפוּזִיָּה וְכוּ', וְכַדּוּמָה בְּכָל חֶדֶר מְנַח חוֹלָה אַחַר שֶׁמִּחֻבֵּר אֶל כָּל

מיני מכשירים וכו' וכו', ובא הסנדלר ואומר: מה קורה פה? ונגש אל כל אחד, ומזה מוציא את האינפוזיה, ומזה מוציא את מנת הדם, ומזה מוציא את החמצן וכו' וכו', ולא יארף הרבה זמן, עד שהרג את כלם, כן אלו ההדיוטים הקופצים בראש, האם הם יודעים מה שעובר עליך? האם הם יודעים מה עובר היום על בחורים צעירים?! שיכולים לדבר מה שמדברים וכו' וכו', הלא הם בעיני רוצחים, כמו הסנדלר, שהורג כמו ידיו את החולים בבית-חולים וכו'. לא צריכים להיות יותר חכמים מרבנו ז"ל, אם הוא נתן תקון לגרס ח"י פרקים משניות, למה צריכים להתלוצץ מזה?!

העקר נראה דבר מי יקום לבסוף, ולכן אל תהיה בטלן! אתה תסתפל רק על עצמך, ותברח מכל אלו הלצים שקוראים את עצמם מנהיגים וכו', אף אחד אינו יודע באיזה מצב אתה נמצא וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמיד תזכר כשפאה שבת, צריכים להיות בשמחה כל השבת, ולרקד על הזכות שזכה להברא מזרע ישראל, ולא עשני גוי כגויי הארצות, פי (סנהדרין נח:): עובד כוכבים ששבת — חייב מיתה, שנאמר (בראשית ח, כב): "יום נלילה לא ישבתו", ואנחנו עם ישראל מחזקים לשמר שבת, והקדוש-ברוך-הוא נתן לנו את השבת מתנה, כמאמרם ז"ל (שבת י:): אמר לו הקדוש-ברוך-הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש לתנה לישראל — לך והודיעם; ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד עם המתנה היקרה

שָׁנָתָן לָנוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַשַּׁבָּת. וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כה, סִימָן טז): לָעֵת שְׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת — גִּזְרָה גִּזְרָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַיְמָה; וְלָכֵן רְאוּי בְּשַׁבָּת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה רַחֲמִים עָלָיו וְעַל בְּנֵי בֵיתוֹ וְעַל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת — רְצוּיָהּ, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת — רָחוּק מִן הָעֵבֶרָה; וְלָכֵן אֶתָּה צָרִיךְ לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת, וְלִהְיוֹת רַק שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ עַל נַעַם חֻלְקֶךָ. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֻלַּק ב', סִימָן ב'), שְׁצָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂמִיחַת הַשַּׁבָּת עַל שֵׁשֶׁת יְמֵי הַחַל; וְלָכֵן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! בָּאָה עֲכָשׁוּ שַׁבָּת, הֵינּוּ מֵהַשַּׁבָּת הַזֶּה תִּתְחַיֵּל לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַז תִּזְכֶּה לַעֲשִׂירוֹת גְּדוּלָּה; כִּי כֹּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי פָּרָק ב', הַלָּכָה ח'): "בְּרַפְתָּ הַיּוֹ"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זו בְּרַפְתָּ שַׁבָּת; וְדַע לָךְ, אִם הָיָה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחוֹת וְעֲלִיזוֹת בְּשַׁבָּת, לֹא הָיָה שׁוֹם אָמָה וְלִשׁוֹן יְכוּלוֹת לָהֵן; כִּי בְּשַׁבָּת אָדָם נִכְלָל לְגַמְרֵי בָּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאַז הוּא מְקַבֵּל נִשְׁמָה יְתֵרָה, כְּמֵאמָרָם ו'ל (בִּיצָה טז): נִשְׁמָה יְתֵרָה נוֹתֵן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאָדָם עֲרַב שַׁבָּת, וְלִמְצוֹצֵי שַׁבָּת נוֹטְלִין אוֹתָהּ הַיְמָנוּ; וְלָכֵן רְאֵה לְשִׂמְחַת כָּל הַשַּׁבָּת, וּבִזְכוּת זֶה יִמְחַל לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וּכְמֵאמָרָם ו'ל (שַׁבָּת קיח): כָּל הַמְשִׁמֵּר שַׁבָּת כְּהִלְכָתָהּ, אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה פְּדוּר אָנוּשׁ — מוֹחֲלִין לוֹ; וְכָל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שָׂרֵב רַבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵינָם עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה, בּוֹדָאֵי רְאוּי לָהֶם לְשִׂמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְפֹּר לָהֶם עַל הַכֹּל. וְצָרִיךְ שֶׁתִּשְׁמַר כָּל הַשַּׁבָּת, שְׁלֹא תִדְבֹּר דְּבָרִים בְּטָלִים וּמְבַטְלִים, כִּי חָבֵל מְאֹד, כִּי בְּשַׁבָּת-קִדְשׁ מְאִיר הָאוֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִם הָיִיתָ שְׂמִיחַ כָּל הַשַּׁבָּת, וְהָיִיתָ מְשִׂיחַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ, הֵייתָ הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם. וְזָכַר דְּבַר זֶה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת כָּלָם, שְׁלֹא יִרְגִישׁוּ מֵה זֶה שַׁבָּת, וּמְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת הָאָדָם, שְׂשַׁבָּת כָּל-כּוֹף גְּדוּלָּה, אֲשֶׁר לָךְ אֵין שׁוֹם שְׂיָכוּת לְקִדְשַׁת שַׁבָּת וְכוּ', וּבְכֹאמֶת הֶבֶל הַבְּלִי הַבְּלִים דְּבַרְיָהֶם, כִּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֻלַּק אֵלוֹךְ מִמַּעַל, וְהֵם גַּם-כֵּן שְׂיָכִים כָּלָם לְשַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת הִיא אוֹת בֵּין הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֵין עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (שְׁמוֹת לא, יז): "בִּינֵי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹת הִיא לְעַלְמָם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה

הַיְיָ אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׂ; אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלָל, וְשֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ כָּל הַשָּׁבַת. וַרְבֵּנוּ ו'ל הַזֶּהִינּוּ מְאֹד עַל שִׁמְחַת שָׁבַת (עֵינֵי לְקוֹטֵי-מוֹחָרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן יז); וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַמַּאֲמָר הַזֶּה, כִּי זֶה יִכְנִיס בְּךָ הַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹלָה לְקַבֵּל אֶת הַשָּׁבַת בְּשִׂמְחָה.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַקֶּדֶשׁ שֶׁל גְּלוּי אֱלֻקוֹת, לְגִלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל שׁוֹמְעֵי דְבָרֶיךָ, וְאֵל תַּתְּבַיֵּשׂ מְאֹד אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קיט, מו): "וַאֲדַבְּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נִגְדֵּ מְלָכִים וְלֹא אָבוֹשׁ". וּבְאֲמַת זֶה הִיְתָה הָעִבּוּדָה שֶׁל הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁכָּל אֶחָד חָפַר בְּאָרוֹת, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וְהִפְלִשְׁתִּים שֶׁהֵם הַלִּיצָנִים סְתָמוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית כו, טו): "וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בִּימֵי אֲבֹרָהּם אָבִיו, סְתָמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עָפָר", וְדָבָר זֶה שֵׁיף בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כִּי כָּל אֶחָד מֵהָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים פָּתַח בְּאֵר מִים חַיִּים, לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל הַצְּמָאִים לְדַבֵּר הַשֵּׁם. וְאַחֲרֵיכֶן בָּאוּ פְּלִשְׁתִּים שֶׁהֵם הַלִּיצָנִים, וּסְתָמוּם עִם לִיצְנוּתָם; וְלִכְּן אֵל תַּתְּפַּעַל מִכָּל אֵלֹו הַלִּיצָנִים, שְׁעוֹשִׁים לִיצְנוּת מִמֶּךָ, שֶׁאֲתָה מְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל אֵלֹו הַלִּיצָנִים הֵם נוֹאֲפִים גְּדוֹלִים, כִּי מִי שֶׁמְתַלְוֶצֵן מִדְּבוּרֵי אָמוּנָה, מְגַלֶּה אֶת מַעֲשָׂיו הַמְזוּהָמִים שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּהַעֲלֵם וּבְהַסְתֵּר, שֶׁאֵף אֶחָד אֵינוּ יוֹדֵעַ, וְלִכְּן אֵל תַּתְּפַּעַל מֵהֶם כָּלָל, רַק תַּחֲפֹר בְּכָל יוֹם בְּאָרוֹת חַדְשִׁים, בְּאֵר מִים חַיִּים, אֵיךְ לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל הַצְּמָאִים הָרוֹצִים לְשִׁתּוֹת וּלְהַתְחַזֵּק מִבְּאֵרְךָ, וְתִהְיֶה חִזָּק בְּזֶה

מאד מאד. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, שֶׁעַכְשָׁיו הַזְמַן רַק לְדַבֵּר מְאֻמוּנָה, וְכָל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁאֵדָם מְחֻדָּשׁ — בֵּין בְּנִגְלָה וּבֵין בְּנִסְתָּר, צָרִיכִים לֵהִיּוֹת רַק עַל קֶטֶב שֶׁל גְּלוּי אֱלֻקוֹת, גְּלוּי הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִזּוּ יֵשׁ מִמֶּשׁ בַּחֲדוּשֵׁי הַתּוֹרָה שְׁלוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלח.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא רֵאשׁ הַדָּשׁ פֶּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזַק מֵאֵד לֹא לְהַכְנִס בְּוִכּוּחִים עִם שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא תִהְיֶה חֲזַק בְּאֻמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר, אֲשֶׁר מֵה שְׁאֵתָה צָרִיךְ — יָבוֹא אֵלֶיךָ, לְכֵן אֵין לָךְ מֵה לְהַתְּפַעֵל מִמֶּה שֶׁבְּנִי-אָדָם אוֹמְרִים וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן מֵה שֶׁבְּנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים וְכוּ', מֵה יֵשׁ לָךְ עִם אַחֲרִים?! אֵתָה הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע בְּאֻמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁכָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ אוֹתָךְ — יָבוֹא אֵלֶיךָ בְּלִי שׁוּם הַשְׁתַּדְּלוּת, וּמִי שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְבוֹא אֵלֶיךָ, לֹא יָבוֹא אֶפְלוּ עִם כָּל הַהִשְׁתַּדְּלוּת שֶׁבְּעוֹלָם. וְלִכֵּן לְמֵה אֵתָה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מְזֵה אוֹ מְזֵה וְכוּ' וְכוּ', אִם הֵייתָ מְכַנִּים אֶת עֲצָמְךָ בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה זוֹ, שֶׁדָּבַר גְּדוֹל וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, הֵייתָ חַי חַיִּים נְעִימִים, חַיִּים טוֹבִים, וְלֹא הֵייתָ מִתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲשֶׁר כָּל צַדִּיק בּוֹנֶה לְעֲצָמוֹ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא שְׁלוֹ, וְכָל אֶחָד כְּפִי שְׁחִי אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּף הוּא בּוֹנֶה לְעֲצָמוֹ עוֹלָמוֹת לְמַעְלָה מֵעוֹלָמוֹת, לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ' וְכוּ', אִם תַּעֲסֵק הַרְּבֵה בַתְּפִלָּה וּבַקְּשָׁה בְּהַתְּבוֹדָדוּת, וְתִתְמַיֵּד הַרְּבֵה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִתְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבְזֵה תַעֲסֵק כָּל הַיּוֹם, וְאֶפְלוּ בְּעֵת שְׁאֵתָה צָרִיךְ לְבַטֵּל וְכוּ', גַּם אִזּוּ הַבְּטוּל שֶׁלָּךְ זֶה רַק עֲשִׂיתָ חֲסֹד עִם הַזּוּלָת וְכוּ' וְכוּ', כִּף יִהְיֶה נִרְאָה הָעוֹלָם

הָבָא שְׁלֵף, כִּי מָה שְׁעוֹשִׁים בְּזֶה הָעוֹלָם — עוֹשִׁים לְמַעַלָּה, אִם מִתְפַּלְלִים וְלוֹמְדִים תּוֹרָה, וּמְקַיְמִים אֶת מִצְוֹתָיו בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְעוֹשִׁים חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּן יִרְאֶה הָעוֹלָם הָבָא שְׁלֵף. וְהַהֶפֶךְ מוֹבֵן מִמִּילָא, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְאִיזוֹ חֲרָפָה תִּהְיֶה לוֹ אִזּוֹ?!

וְיִזְכֵּר דְּבַר זֶה, וְיִכָּבֵר לֹא תִצְטַרֵּף סֵפֶר מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל, הִינּוּ תִסְתַּכַּל עַל עֲצָמָךְ בְּמָה שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּן תִּעֲסֵק לְמַעַלָּה בְּעוֹלָם הָבָא. וְלִדְעָתִי, אַחֲרֵי דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם נִסְיוֹנוֹת, וְתִרְאֶה מָה לְפָנֶיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּעֵינַי שְׁשָׂאֵלְתָּ וְכוּ', אֵיךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂרָצִיתִי שֶׁתִּבְדּוּדוֹ כֹּל הַיּוֹם כְּלוֹ וְכוּ', וּמָה עִם תּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת? עָלִי לְעֲנוּת לָךְ, שְׁבִאָמַת זֶה כְּבָר הַקָּדִים רַבִּי יוֹחָנָן, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת כ"א): וְלוֹאֵי שִׁיתְפַּלֵּל אָדָם כֹּל הַיּוֹם כְּלוּ; וְהַפְּרוֹשׁ הַפְּשוּט הוּא, שְׂאָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל-כֹּף חִזָּק בַּתְּפִלָּה, שְׂמֵהֲרַגַע שְׂפּוֹקֵחַ אֶת עֵינָיו מִהַשְׁנָה עַד שְׂסוּגֵר אוֹתָן בְּעַת שְׁהוּלָף לִישָׁן, רַק יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִתּוֹף הַתְּפִלָּה הוּא בֵּין כֹּף הוּלָף לְמַקְוֶה, הוּא בֵּין כֹּף הוּלָף לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִית, הוּא בֵּין כֹּף אוֹכַל וְעוֹסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, הוּא בֵּין כֹּף לוֹמֵד תּוֹרָה בְּהַתְּמַדָּה, אָבַל הַכֹּל בְּתוֹף הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, וְאִם יִתְנַהֵג כֹּף, כֹּל הַחַיִּים שְׁלוֹ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת, כִּי מֵאֲחֵר שְׂמֵהֲרַגַע שְׂפּוֹקֵחַ אֶת הָעֵינַיִם בְּעַת קוּמוֹ בְּבִקְרָה, וְעַד הֲרַגַע שְׂסוּגֵר אוֹתָן בְּעַת שְׁהוּלָף לִישָׁן בְּלִילָה, רַק מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא שֵׁישׁ לוֹ הַתְּבוּדוּת כֹּל יוֹם כְּלוּ, אֲשֶׁרִי הָאָדָם

שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּה כְּזוֹ — לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַד שֶׁלֹּא יֵרָאֶה שׁוֹם דְּבָר לְפָנַי עֵינָיו, וְכֵן אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ הוּא חַי אֵת הַחַיִּים שְׁלֹו, וְאִינֹו צָרִיף אֵת חַיֵּי אַחֲרִים, שֶׁזֶהוּ סוּד מֵה שֶׁרְבִנּוּ וְ"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן טו) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קמז, ב): "אֶהְלֶלְךָ אֵת הַנְּי"ה בְּחַיֵּי", הֵינּוּ שְׁאֲנֵי מֵהֵלֵל אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחַיֵּי, בְּחַיִּים שְׁלֵי, אֵין אֲנִי מְקַנָּא בְּאַף אֶחָד, וְאִינִי מְסַתְּפֵל עַל אֵף אֶחָד, וְאִינִי מִתְרַשֵּׁם מֵאַף אֶחָד, וּבְצוּרָה כְּזוֹ הָאָדָם הַזֶּה יְכוּל לְהִיּוֹת בֵּין אֲלֵפֵי אֲנָשִׁים, וְאֵף אֶחָד לֹא יִרְגִישׁ, שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הוּא בְּטֵל וּמִבְטָל לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרִי לוֹ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ הָאָרְךְ.

פְּלֵא גְדוֹל בְּעֵינַי עַל שְׁאַתָּה מְפַלְּפֵל פְּלִפּוּלִים לְכָאן וּלְכָאן וְכוּ', בְּאֵילוֹ נָשִׁים אֲסוּר לְהִרְהֵר, אֲשֶׁה פְּנוּיָה, אוֹ אֲשֶׁה נְשׁוּאָה, אוֹ נְכָרִית, אוֹ אֲשֶׁתוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֵף שֶׁפְּלִפּוּלֵי דְאֹרִיָּתָא טוֹב מְאֹד, כִּי כָּל פְּטוּטָא בִישִׁין אֲבָל חוּץ מִפְּטוּטָא דְאֹרִיָּתָא, שְׁזוֹ מְצוּה לְחַדָּשׁ, אֲבָל לֹא בְּדַבְּרִים כְּאֵלוֹ מְכַנִּיָּסִים אֵת הָרֵאשׁ וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁאֲסוּר לְהִרְהֵר בְּשׁוֹם אֲשֶׁה, הַמַּח צָרִיף לְהִיּוֹת נָקִי לְגַמְרִי, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עַבּוּדָה זָרָה כ.). מֵהַפְּסוּק (דְּבָרִים כג, י): "וְנִשְׁמַרְתֶּם מִכָּל דְּבָר רַע", שְׁאֵין לְהִרְהֵר, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לִידֵי טְמֵאָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין הַפְּרֵשׁ בְּאִיזוֹ אֲשֶׁה מְדַבְּרִים, אָדָם צָרִיף תָּמִיד לְהַכְנִיס בְּמַחוֹ וְכֵן אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אֲתָה צָרִיף כָּל-כָּף לְפַלְּפֵל פְּלִפּוּלִים שֶׁל הֶבֶל וְשֶׁל סָרְק, וְאֵף שְׁאַתָּה מְבִיא כָּל מִינֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת וְכוּ', וְנִכְנָס לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עַל אִיזוֹ אֲשֶׁה מִתֵּר לְהִרְהֵר וְעַל אִיזוֹ אֲשֶׁה אֲסוּר לְהִרְהֵר וְכוּ', תְּדַע, כִּי אֲסוּר

להרהר בשום אשה! הממח של האדם צריך להיות נקי, רק לחשב מהקדוש-ברוך-הוא! ולכן פלא בעיני על שאתה עוסק בדברים כאלו, ואל תאמר שזה מובא בספרי שאלות ותשובות, אלא אסור להרהר בשום אשה שבועולם, והממח של האדם צריך להיות נקי לגמרי, ואשרי אלו שמחננים את הילדים בגיל צעיר, באפן שהממח שלהם לא יהיה שרוף בתאות נאוף ובהרהורים רעים. והרמב"ם כותב (פרק כ"א מהלכות אסור ביאה, הלכה כ"ה): מצות חכמים להשיא אדם בניו ובנותיו סמוך לפרקם, שאם יניחן — יבואו לידי זנות או הרהור וכו', עיין שם; ולכן אשרי מי שזוכה לחתן את ילדיו בגיל צעיר, וזו הרחמנות הכי גדולה שהורים יכולים לעשות לילדים — לחתן אותם מה שיותר מהר, כדי שלא יהיו פרוצים בנאוף, ולא יצטרכו לבוא אל הפלפולים שלך וכו', אלא ידעו שאסור להסתפל על שום אשה! ואסור להרהר בשום אשה! ולכן פלא בעיני, שאתה כותב כמה דפים של חדושים וכו' וכו' בדברים אלו.

ולכן דע לך, שהממח של האדם צריך רק לחשב מהקדוש-ברוך-הוא, ולא ממחשבות אחרות, אשרי מי שזוכה לזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרמא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש כסלו ה'תנש"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו ויירדפו אף...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים, ואתה מפיץ את אור רבנו ז"ל לנשמות

ישראל, זו המתנה הכי יפה, ואתה צריך מאד מאד לשמח בזה. ובפרט שיש לך הרבה מה לתקן: לקחת סמים וכו', עברת על עריות וכו', ולכן חזר בתשובה.

ועקר התשובה שלך — רק להפיץ את אור רבנו ז"ל, לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל לכל בר ישראל. ואתה צריך לנסע לארצה ולרחבה של ארץ ישראל, ולזכות את הרבים.

ראה לשמר בכבוד אשתך, ותשמר מאד מאד לא לעבר על אסור כריתות, אשר מאד מאד חמור, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך, ובזכות זה שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל, תתברך מפי אל עליון.

רק חזק ואמץ, ותעזר עוד חברים שילכו להפצה, כי אין עוד תקון יותר גדול בפגם-הכרית כמו להפיץ את אור רבנו ז"ל. אשרי מי שיאחז בזה, ואז טוב לו כל הימים!

רק תהיה בשמחה, ותשמח את כל אחד ואחד שאתה רק מוצא, ותדבר אתו איזה דבור של אמונה, זה גם-כן חלק מהפצה — לחיך לכלם, ולהגיד לו מלה טובה, וזה מה שרבנו ז"ל רצה, שאנשי שלומנו יחיו ויחזקו ויעודדו וישמחו את כל בר ישראל, ואם תעשה את זה, יהיה לך תקון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרמב.

בעזרת השם ותפריך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש פסלו ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו גיעו וירדפו אף...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך מאד מאד להתחזק, ולהיות בשמחה, שאתה עוזר לי בכל

פֶּרֶט וּפְרֵט, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ, שְׂיֵשׁ לָךְ זְכוּת לְעֹזֵר לִי לְפִתּוֹחַ אֶת
הַקְּהָלָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם אִשָּׁה טוֹבָה וַיְלֵדִים
חַמוּדִים, בְּזֶה אֶתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵחַ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן
לָכֶם בַּיִת מְשֻׁלָּכִים, רֶכֶב מְשֻׁלָּכִים, וַיְהִיֶּה לָכֶם שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַעֲקָר תִּרְאֶה לְשֹׁמֵחַ אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי בָּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(ראש השנה ו:): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה; וְלָכֵן תְּשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד
אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי בְדַרְךָ כָּלֵל אִשָּׁה נְמֻשְׁכָת אַחֵר הַעֲצֹבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְכוּ',
כִּי הִיא כָּל הַיּוֹם עִם הַיְלָדִים, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְשֹׁמָחָה, וּבְזְכוּת הַשְּׁמָחָה
שְׂתַהֲיֶה בְּתוֹף בֵּיתְךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׂפַע כְּזֶה,
שְׂתַרְקֵד מְרֹב שְׁמָחָה, וְנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ וַיְרַדְפוּ אֵל...
נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֲסוּר לָךְ לִפְלֵ בְיָאוּשׁ, כִּי אִם תִּהְיֶה
בְיָאוּשׁ, אַף פֶּעַם לֹא תֵצֵא מִשָּׁם. יָאוּשׁ זֶהוּ הַשְּׂאוּל תַּחֲתִית, וְלָכֵן
עָלֶיךָ לְהִשָּׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת בְיָאוּשׁ, וְתִהְיֶה לָךְ תִּקְוָה טוֹבָה, שְׂהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ. וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה, אֲזִי יוֹצִיאָךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים, רַק שְׂיִהְיֶה לָךְ בְּטָחוֹן. וְעַקֵּר
הַבְּטָחוֹן — לְבַטֵּחַ רַק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא בְּבְנֵי-אָדָם, וְתִשְׁמֹר
אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי מְשַׁגְּעִים וּמְטַרְפִּים וְכוּ' וְכוּ', תְּמַהוּנִיִּים, אֲנָשִׁים
מְפַקְפָּקִים, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֵהֶם, וְאִם תִּהְיֶה זֶהִיר בְּזֶה,
יְהִיֶּה לָךְ שְׂפַע וְהַצְּלָחָה.

נא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאִם אַתָּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, גַּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵינוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחַ בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמִיחַ בּוֹ; שְׂנֵה סוּד (תהלים קד, לא): "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו, יִשְׂמַח הַגּוֹי"ה בְּמַעֲשָׂיו", אִם בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחַ עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂמִיחַ אִתּוֹ. וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ, וְלִלְמַד הַרְבֵּה מְשֻׁנָּה, מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפָּר פְּרָנְס"ה, אִם אָדָם לֹמֵד הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת, זוֹכֵה לְהַרְבֵּה פְּרָנְסָה.

הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְס"ה זֶהוּ סוּפֵי-תְבוּת שֶׁל פּוֹתַח' אֶת' יְדִיד', וְגַם וְהִיט' אֶת' שְׂמִיח' — סוּפֵי תְבוּת הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה. וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּהְיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשִׂפְעַ, וּבּוֹדָאי תִּשְׁתַּדֵּל הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְבוֹא אֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׁלֹא תְבוּא, וְאַתָּה מְכַרְח לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵינוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן, שְׂאֵמַר רַבְּנֵינוּ ו"ל, שְׂאִין לְמַעֲלָה מְזֵה.

כָּל הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שְׁנִכְנְסוּ בְּךָ, זֶה בָּא מִפְּגַם-הַבְּרִית, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה, אֵינן לוֹ שׁוֹם סְפָקוֹת. רַבְּנֵינוּ ו"ל חֵי וְקַיִם, כִּי צְדִיקִים נִקְרָאִים חַיִּים, וּפְעַם שְׂאֵלוֹ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ אֶת הַרְבֵּ הַחֲסִיד רַבִּי יִצְחָק בְּרִיטְטֶער ו"ל: מַה פְּרוּשׁ הַמִּלָּה רַבְּנֵינוּ ו"ל? וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: רַבְּנֵינוּ ו"ל הוּא רֹאשֵׁי תְבוּת: רַבִּי ו"ל לְיִיבֵן, רַבְּנֵינוּ ו"ל חֵי, אִם תִּחְדִּיר בְּעֶצְמְךָ דְּבַר זֶה, יִהְיֶה לָךְ כָּל טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וַיֵּצֵא רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּךָ, שְׂאֵתָה זוֹכֵה לְהִיּוֹת שְׂמֵשׁ אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל.

סוף פֿל סוף אַנחנּו נצא מִזֶּה העוֹלָם, לא יקח הַרְבֵּה זְמַן, רַבְּנוּ ז"ל
 אוֹמֵר (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן סא), שֶׁשְׁבַע־עִים שָׁנָה הֵם כְּמוֹ רַבֵּעַ
 שָׁעָה, וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, אֲנָשִׁים רָצִים וּמִתְרוֹצְצִים, בַּעֲסָקִים וּבַחֲבוּבוֹת וְכוּ'
 וְכוּ', וּמָה לֵא, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ זֹכִים לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים אֶצֶל רַבְּנוּ
 ז"ל, בֵּן רוֹצִים אוֹ לֹא רוֹצִים, אֲבָל בֵּין כֶּךָ מִתְפָּרֵס הַשֵּׁם שֶׁל רַבְּנוּ
 ז"ל בַּעוֹלָם, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְאֹד שׁוֹנֵא אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם
 שְׂעוּבֵר עֲלִינוּ מַה שְׂעוּבֵר, אֲבָל אֲנִי לֹא הֵייתִי מִתְחַלֵּף עִם אֶף אֶחָד.
 הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂזוֹכִים לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַכַּנִּים אֶת עֲצֻמְךָ בְּמַרְץ יוֹתֵר
 חֲזָק, וְתִרְאֶה שְׂנַפִּיץ בְּכָל מְקוֹם שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם,
 וּבַפֶּרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי מִכְּתָב מִמִּפְּיָךְ, שְׂכּוֹתֵב לִי, שֶׁהַפִּיץ לְרוֹסְיָה
 קוֹנְטֵרס בְּרוֹסִית, הִיא הֵיטָה גּוֹיָה, וְכָל-כֶּךָ נִתְעוֹרְרָה, עַד שֶׁהַתְּנִיחָה
 וְהַתְּחַתְּנָה עִם בַּחוּר, וְהַיּוֹם הִיא אִמָּא שֶׁל שְׁלֹשָׁה יְלָדִים, וּמִתְנַהֶגֶת
 פִּיהוּדִיָּה לְכָל הַדְּעוֹת, חֲרָדִית, רוֹאִים מַה זֶה קוֹנְטֵרס אֶחָד, כִּמְהָ
 עֲמוּדִים בְּלָבָד, מַה זֶה עוֹשֶׂה, כִּמְהָ מֵאוֹת וְאַלְפִים הַתְּקַרְבוּ דִּיקָא
 עַל-יַדֵּי הַקּוֹנְטֵרסִים הָאֵלוּ, אִם-כֵּן רוֹצִים וְאִם לֹא רוֹצִים, וְאַפְלוּ אֵלוּ
 שֶׁהַיּוֹם קוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם מְנַהִיגִים בְּבִרְסָלָב, גַּם-כֵּן חֲזָרוּ בַתְּשׁוּבָה
 בְּזָכוֹת הַקּוֹנְטֵרסִים, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְחַזֵּק אוֹתָךְ, שְׂתַכַּנֵּס בְּמַרְץ
 יוֹתֵר גְּדוֹל, וְתִלְהִיב אֶת כָּל הַמִּפְּיָצִים, וְתִתֵּן לִי כִמְהָ יַעֲזוּת אִיךָ
 יְכוּלִים לְהַכְנִיס יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִפִּיָצִים, כִּי זֶה לִי בְּנַפְשִׁי — לְמַלֵּא אֶת
 כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ עִם קוֹנְטֵרסִים וְעִם סְפָרִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יַעֲזֹר, שְׂנִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָק בְּנִקְדָּה שְׁלֵף — לְשַׁמֵּשׁ
 אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ הַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל, וּבְזֵה מְקַרְבִּים יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תְּהִיָּה מְאֹד
 חֲזָק בְּזֵה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַעֲלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ פְּסָלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְךָ מִשְׁגַּח מֵה זֶה הַפְּצָה, וְעֲלִיךָ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שֶׁהַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא עֶזְרָ לְךָ, וְאַתָּה שָׁמַשׁ אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּשְׁמַשׁ
אֶת רַבְּנוּ ז"ל כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וּבְזִכְרוֹת זֶה יִמְחַלוּ לְךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל כְּבוֹד אֲשֶׁתְּךָ, וְלִכְּל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים
בְּשָׂבוֹעַ רְאֵה לְהִשָּׁאֵר בְּבֵית וְלַעֲזוֹר לָהּ, וְלִתֵּת לָהּ תְּשׁוּמַת-לֵב, וְלַצָּאָה
אֶתָּה קִצְצָה לְטִיִּל, סוּף כָּל סוּף אֲשֶׁתְּךָ בְּתוֹךְ הַבֵּית כְּלוּאַה כָּל הַיּוֹם
עִם הַיְלָדִים, וְהִיא צְרִיכָה קִצְצָה אֲרוּרָה, לְכֵן תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד חֲזוּק
בְּדַבָּר זֶה, לְתַמְךָ בָּהּ וּלְהוֹשִׁיט גַּם עֲזָרָה, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַזְּמִין
לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה יְקָרָה, אִשָּׁה שְׂרוּצָה אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, אֲזִי
תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְלָה דְּבָר זֶה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְאַפְלוּ קִצְצָה,
וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, וְתִבְשֵׁר לִי תָמִיד
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִהְיֶה
שְׂמֵחַ, אֵין אֶתָּה יוֹדֵעַ אִיזוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה אֶתָּה עוֹשֶׂה, וּבְשִׁבְלִי זֶה
הַסֵּמֶךְ-דְּמ"ם רוּצָה לְשָׁבֵר אוֹתְךָ, כִּי כָּל מִי שֶׁשָּׁמַשְׁמַשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל,
עוֹמֵד עֲלָיו הַסֵּמֶךְ-דְּמ"ם וְרוּצָה לְעַקְרוֹ מִזֶּה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיךְ
לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזוּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת זֶה שְׂמֵחָה, לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְתַחֲזֹק וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבֵּיתְךָ יִהְיֶה
תָּמִיד רַק שְׂמֵחַ.

אָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ, וְלֵא לְהַסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד.

ש'בית' זהו ראשי תבות: ש'מח ב'חלקו ת'מיד; אדם צריך להיות תמיד שמח בחלקו, והקדוש-ברוך-הוא ימתיק ממה כל הדינים על-ידי פלא עליון, ואני אתפלל עליך בכל יום, שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות, שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, וישפע עליכם פרנסה בשפע, רק תהיה שמח, אשר זו התרופה לכל הצרות והיסורים שעוברים על כל אחד ואחד, אבל אף אחד אינו רוצה לקחת את התרופה הזו מהרופא הכי גדול בעולם, שזה רבנו ז"ל, ולכן תקח את התרופה ותהיה בשמחה, ואל תפחד מאף אחד, ותמיד תשמיע לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש כסלו ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר תהיה תמיד שמח, כי השמחה היא רפואה לכל, ותשמח את אשתך, כי הקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה נהדרת, הדואגת לילדים, ושומרת עליהם, שילכו כראוי, בלבושים נקיים, ושיהיה להם אכל, אשתך אין מבזבזת, אדרבה היא מטפחת את הבית שיהיה הפל על הצד הכי טוב, ועליך להודות להקדוש-ברוך-הוא על החסדים הגדולים שעשה עמך.

אני מתפלל לפניו יתברך כל יום, שישפיע עליך שפע כזה, שלא תצטרך ללכת כבר נע ונד לחוץ לארץ, ותגור בבית, ותוכל להרחיב את ביתך, ונשמע בשורות טובות אצלך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אודות וכו', כָּבֵר אִמְרָתִי לְבַעֲלָךְ, שְׂאֲתָם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה, וְלֹא לְלֶכֶת בְּיַד קָשָׁה עִם הַיְלָדִים, יֵשׁ לָכֶם יְלָדִים חֲמוּדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתֵהִיָּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְתִצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְכָל הַיְסוּרִים, וְתִזְכּוּ לְהִרְחִיב אֶת הַבַּיִת, שְׂתֵהִיָּה מְטַפָּח, וְשְׂתֵהִיָּה הַכִּי מְאֻשְׂרִים.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף תּוּכְלוּ לְמַכֵּר אֶת הַבַּיִת הַזֶּה, וְלִקְנוֹת וְיִלָּה עַל הַהָר מוֹל בַּיִת-הַכְּנֻסֶת, הָעֵקֶר רַק תִּפְלָה, וְתִתְחַזְּקִי מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזִכּוֹת הַשְּׁלוֹם-בַּיִת שְׁלָכֶם שְׂתַעֲזְרִי לְבַעֲלָךְ, שְׂתֵהִיָּה לָכֶם שִׁפְעָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חדש כסלו ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִנֵּה הָיִיתָ אֶצְלִי הֶרְבֵּה זְמַן, וְשִׁמְשַׁתְּ אוֹתִי וְעִזְרָתְ לִי, אֲנִי מְאֹד מִכִּיר לָךְ טוֹבָה, אֲבָל אֲנִי חוֹשֵׁב, שְׂאֶצְלִי קַבְלָתְ הֶרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם. אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַשֵּׁב עַל הַתְּכָלִית הַנְּצָחִית, שְׂיִבֹּא הַיּוֹם וְיִצְטַרֵּךְ לְמוֹת, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, אִף אֶחָד אֵינּוּ יָכוֹל לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִזֶּה, וְיִקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּקִבְרָה, וְאִזּוֹ מִתְחִילוֹת הַצָּרוֹת. אָדָם חוֹשֵׁב — מֶה אֶכְפֵּת לִי מֶה יִהְיֶה שָׁמָּה, אִף אֵינּוּ יוֹדֵעַ, שְׂאִזּוֹ מִתְחִילוֹת כָּל הַמְּרִירוֹת

והדאגות, כי רבנו ז"ל אמר, שזה מה שהתנא אומר: "ואל תאמר שהשאול בית מנוס לך", אל תגיד שהקבר, זהו המקום היכן לנוח, ומה אכפת לי מה יהיה, אלא אז מר מאד, עכשו כשאדם מקבל איזו עקיצה, הוא אפלו אינו מרגיש, אבל שם שומעים את התולעים איך שהן רוחשות, וכן את העכברים והנחשים והעקרבים, עכשו אדם אומר שהוא אינו מפחד, כך הוא אומר עכשו, אבל אז יהיה מאחר, ולכן פשהיית אצלי, שמעת לא פעם אחת מהתכלית הנצחית.

הנה כל אלו שמורידים את הפאות ומקצצים את הזקן, רחמנא לצלן, וחושבים שטוב להם, עובר יום אחר יום, ואינם מתפללים שחרית, מנחה, מעריב, ואפלו אינם מניחים תפלין, עד כדי כך, ויש שמזלזלים גם בשבת, וחושבים שטוב להם, עובר יום, עובר שבוע, עובר חודש, עוברת שנה, בוא תפתח את היד, מה יש לך בה, כסף? ! תאמין לי, מי ששומר שבת, מי שמתפלל שלש פעמים ביום בצבור, מי שמניח תפלין, הולך עם ציצית — לו יש כסף, לו יש רכב, לו יש מפל טוב, יש לו בית. וראית את זה במו עיניך.

ולכן אני רוצה מאד שתתחתן, אבל גם אל תהיה בטלן, אני לא אומר שאתה מחיב ללמד שמונה-עשרה שעות, אבל שעה שעתים אפלו, זהו המזון הנצחי שלך, אתה לומד חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, זה לוקח חמש-עשרה דקות, אתה לומד דף כמה פרקים משניות, לוקח עוד חמש-עשרה דקות, אתה לומד דף גמרא אפלו בגרסא, כמה זה לוקח? עשר דקות, הנה כבר שעה, אבל בשמים זהו דבר גדול מאד, אנשים אינם יודעים מה זה מקרא, משנה, גמרא, מה זו הלכה, וחושבים מי יודע מה, כל יום זהו יום, כל יום עולה למעלה בשמים, מה שעשית אתמול הכל עלה למעלה לשמים, ועכשו אם היית הולך לישן עם קריאת שמע שעל המטה מתוך הסדור והיית מתנדב, הקדוש-ברוך-הוא היה מוחל לך על כל מה שעשית.

ולכן אל תהיה בטלן! אני רוצה רק את הטוב שלך, אין לי

פּה שׁוּם אִינְטֶרְסִים, אָנִי רוֹצֶה רַק שְׁיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכֵּל שְׁכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן אֵל תְּתִיחַס לְמָה שֶׁהָאֵח מִסִּית אוֹתְךָ, אַחִיךָ מִסְכֵּן גְּדוֹל מְאֹד, לֹא פֶעַם אַחַת הוּא חוֹשֵׁב לְהִתְאַבֵּד מִרַב שְׁעִמוּם וּרְיָקוּנוֹת שְׁיֵשׁ בוֹ, וְלֹא רַק הוּא, עוֹד הִרְבֵּה כְּאֵלוֹ, אֲבָל צַר לִי מְאֹד שֶׁקָּרָו אוֹתָם.

וְלִכֵּן אַתָּה אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה, וְאָנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם תִּקְבֵּל אֶת הַדְּבָרִי — תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, אֲבָל הַדְּבִוּרִים הָאֵלוֹ שְׁלֹא יִהְיוּ סֶתֶם דְּבִוּרִים שְׂאֵמֶרְתִּי וְכַתְּבֶתִּי, אֲלֵא תַחֲקֵק אוֹתָם הֵיטֵב הֵיטֵב עַל לִבְךָ, כְּמוֹ שֶׁשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ג, ג): "כְּתַבְּם עַל לוֹחַ לִבְךָ", וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! אַתָּה יְכוּל לַחְיוֹת חַיִּים טוֹבִים, לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בַּיִת, וְיִהְיֶה לְךָ רֶכֶב, וְיִהְיֶה לְךָ הַכֵּל, רַק אֵל תְּהִיָּה קִמְצָן, תְּהִיָּה עֲשִׂיר גְּדוֹל. וְעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת תְּלוּיָה בְּרֵאשׁ, וְהִנֵּה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנִי עֲשִׂיר הַכִּי גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָם, אָשֶׁר אֵין עֲשִׂיר כְּמוֹנִי, כִּף זֶה בְּרֵאשׁ שְׁלִי, וְלִכֵּן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אִינִי נֹצֵרֶךָ לְבְּרִיּוֹת, אִינִי צָרִיךְ מְאֹד אֶחָד שׁוּם דְּבָר, אַדְרָבָה אָנִי נוֹתֵן לְזוּלָת, וְתִלְמַד מִמֶּנִּי אֶת אֵלוֹ הַנִּקְדוֹת, וְאֵז תְּהִיָּה הַכִּי מְאֹד אָשֶׁר.

הַתְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהִיּוֹת יֵרֵא שָׁמַיִם, לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרַבִּית — בְּמִנְיָן דִּיקָא, לְהַקְפִּיד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְלֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַפְּאוֹת, לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַצִּיצִית, לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ לְלֶכֶת עִם תְּפִלִּין, וּכְמוֹ שְׂאָדָם אֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, אוֹכֵל בְּכָל יוֹם לֶחֶם, חֲמֻצָה, גְּבִינָה, אוֹ אֲכָל בְּשָׂרִי, וְאֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ, כִּף אֵין לְךָ מָה לְהִתְבַּיֵּשׁ בְּרוּחַנִיּוֹת, תְּפַס פּה וְשֵׁם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, זֶה מָה שְׁיִשְׂאָר מִמֶּךָ, הַלֶּכֶת אִתִּי כְּמָה פְּעָמִים לְלוּיּוֹת, רוֹאִים מָה זֶה סוּף הָאָדָם, וְלִכֵּן אִם תְּהִיָּה לְךָ כּוֹנֵן בְּאַמַּת לְבָנוֹת בַּיִת גְּאָמָן, תִּצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, וְאָנִי בְּטוֹחַ בְּזֶה.

אָנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתַּחֲדִיר אֶת כָּל הַדְּבִוּרִים הָאֵלוֹ הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזִכּוֹת הַצְּדָקוֹת שֶׁתַּעֲשֶׂה, שִׁיתְרַחֵב לְךָ מְאֹד, כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַהִי מַעֲלַת הַצְּדָקָה, וְעַקֵּר הַצְּדָקָה לְתַת לַעֲנִיִּים וְלָרַעֲבִים לְאָכֹל, וּבְזִכּוֹת הַצְּדָקָה הַזֹּאת שֶׁעֲזַרְתָּ לִי וְעוֹד תַּעֲזֹר לִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שִׁיפְתַּח לְךָ צְנוּר הַשֶּׁפַע, וְלֹא תִהְיֶה מְסֻבָּךְ בְּשׁוּם סְבוּף, וַיְהִיֶה לְךָ שֶׁפַע גְּדוֹל מְאֹד. הַעֲקֵר אֶל תִּשְׁכַּח מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוּ חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, שְׁכָל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית.

וְלִכֵּן אֶל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רְאֵה לְהַכִּין אֶת עֲצֻמָּךְ כָּל יוֹם חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר-דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יְכוּלִים יוֹתֵר — עֲשִׂרִים דְּקוֹת, חֲצִי שָׁעָה, אַרְבָּעִים דְּקוֹת, זֶה בְּיָדָאֵי יוֹתֵר, אֲבָל אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת אֲמִתִּי, לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּמָּה שָׂרָק יְכוּל, אֲצֹל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאָדָם כָּא כִּמוֹ בֵּן אֶל אָבָא. וְלִכֵּן אֶל תִּהְיֶה בְּטָלָן! מַה שֶּׁאַתָּה צָרִיף תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה מַה שֶּׁרַבְּנוּ וַיֵּל לְמַד אוֹתָנוּ, וְעֲלִינוּ לִהְיוֹת מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה.

עַל זֶה יֵשׁ לָנוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמַה שֶּׁאַנְחֵנוּ צָרִיכִים עֲלִינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא אָב הַרְחֵמֵן וְהַחַיִּים הֵם בְּיָדוֹ, וְזֶה מַה שֶּׁרַבְּנוּ וַיֵּל לְמַד אוֹתָנוּ — רַק לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לִהְיוֹת מְאֹד חֲזָק, וְתַעֲזֹר לִי לְתַת אֲכָל לַעֲנִיִּים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזִכּוֹת זֶה, שִׁיפְתַּח לְךָ הַמַּזֵּל.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲלִיךָ עֲכָשׁוּ לְדָאג מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִהְיִיד אֶת הַתְּפִלָּה שְׁאוּמְרִים אַחַר הַנִּפְטָר בַּיּוֹם כְּלוֹת הַשְּׂבָעָה, וְתַתְּחִיל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנֵיּוֹת מִהַתְּחִלָּה, כְּדֵי שְׂתַעֲשֶׂה סִיּוּם בַּיּוֹם הַשָּׁנָה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, פֶּרֶק אֶחָד עוֹשִׂים שְׁעוֹר לְעֹלָי נִשְׁמַת הַנִּפְטָרָת, וְאַחֲר־כֵּן אוּמְרִים אֶת הַתְּפִלָּה, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ הַתְּפִלָּה שְׁאוּמְרִים לְנִפְטָר, וְלִהְקַפִּיד מְאֹד עַל הַקְּדִישִׁים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהַיֶּה לָּהּ עֲלִית נְשָׁמָה.

כֹּל אָדָם יֵשׁ לוֹ אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ וְהַזְּמַן שְׁלוֹ, וְלֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל כָּלֵל, הַתְּקוּן שֶׁל נִפְטָר לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַקְּדִישִׁים, לֹאמַר אֶת כֹּל הַקְּדִישִׁים בְּשִׁחְרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מֵהַשְּׁלֵחַן עֲרוּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

זֹאת תִּדְעַ, אֲשֶׁר אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה לְרְאוֹת אֶת הַחֲתֻנָּה שְׁלֶךָ, וְלִשְׁמַח בְּשִׂמְחָתְךָ, רַק תַּתְּחִינֵק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אַנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּלְמַד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם, וְהִרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְזֶה תִלְמַד יוֹתֵר מֵהַכֵּל, כִּי עֲדִין לֹא לְמַדְתָּ, אֲזַי מִמִּילָא תִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתַּרְגוּם לֹאט לֹאט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְמַן לְךָ שְׂדוּף טוֹב.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מֵהַדְּפֶסֶה וְהַפְּצָה, לְהַפְיִין אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל לְכָל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — זֶהוּ הַדְּבַר הַכִּי גָדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּגְמַר אֶת הַשְׂדוּף בְּכִי טוֹב וְנִשְׁמַח בְּיַחַד.

רַק תִּהְיֶה שְׂמֵחַ כִּי זֶה הַעֲקָר, וְשְׂלֵא יִמְלֵאוּ לָכֶם אֶת הָרֹאשׁ עָלֶי כָּל דְּבַר אָסוּר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֹאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁיֵשׁ לָנוּ קִהְלָה קְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֱמוּנָה, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלֶי צְרוּת וַיִּסּוּרִים מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁמוּסֵר אוֹתִי וְאֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא יוֹעִיל לוֹ כְּלוּם, כִּי סוּף כָּל סוּף גַּעֲבַר עַל הַכֵּל, וְנִבְנָה פֶה בְּמִקוֹם הַקְדוּשׁ הַזֶּה דִּיקָא קִהְלָה מִיַּחַדָּת בְּמִינָה. וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׁיַעֲזֹר לִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא): עַל-יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת הַמַּח שְׁלוֹ כְּמוֹ שְׂרוּצִים, לֹא לְיָמִין וְלֹא לְשְׂמָאל, אֲלֵא לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ הַיִּשְׁרָה. וְלָכֵן אִם מִתְחַזְּקִים בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים, אֲזַי יִשְׁאָרוּ פֶה, אַבְּל כָּל אֵלוֹ שְׂאִין לָהֶם אֱמוּנַת חֲכָמִים, הֵם

יִבְרָחוּ מִפֶּה, וְהִפְסֵד כָּלוּ שְׁלֵהֶם, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, מִי שֶׁגָּר בְּיִבְנָאֵל, וּמִקְשָׁר לְקִהְלָתָנוּ, הוּא יִלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וַיִּסִּים אֶת ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן בְּכָל חֹדֶשׁ, וְעוֹד מִתְּנֹנֹת רַבּוֹת שֶׁיִּקְבֹּל, אֲשֶׁר לְבִסּוֹף יִנְכַח, שְׁהֵיה חָבֵל שֶׁיַּעֲזוּב אֶת הִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, כִּי אַחֲרֵת גַּם אִתָּה תֵּצֵא מִפֶּה לְבִסּוֹף. וְהִתְחַרְחַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁאֲצַלְנוּ זֶה הָעֵקֶר — אַמוּנַת חֲכָמִים, לְהֶאֱמִין בְּרַבְּנוּ ז"ל וּבְתַלְמִידוֹ מוֹהַר"ן ז"ל, וּתְהִלָּה לָּאֵל, הִקְהֵלָה שֶׁלָּנוּ מִתְּנַהֲגָת רַק עַל-פִּי דַעְתָּם הַקְּדוּשָׁה.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז): אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה, וְאָמְרוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מִי שֶׁאִינוּ שְׂמֵחַ עִם זֶה, סִימָן שֶׁאִין לוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ הִתְנַשֵּׂא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

וַיְבַנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), שְׂיֵשׁ אַרְבַּע מִדּוֹת רְעוֹת, שֶׁנִּמְשָׁכוֹת מִהָאֲרַבְּעָה יְסוּדוֹת, עֲצָבוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן נִמְשָׁכִין מִדּוּמִם, תְּאֵאוֹת רְעוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן נִמְשָׁכִין מִצּוּמָח, דְּבָרִים בְּטִלִּים

וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן נִמְשָׁכִין מִחֵי, גְּאֹנָה וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן נִמְשָׁכִין מִמַּדְבָּר, וּמִי שְׂרוּצָה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַקֹּדֶשׁ, צָרִיךְ לִשְׁבֹּר כָּל הַמַּדּוֹת רְעוֹת, וַיִּסְפָּר לִפְנֵי הַתְּלַמִּיד-חֶכֶם אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, הֵינּוּ וְדוּי דְבָרִים, וְהַתְּלַמִּיד חֶכֶם יִפְרֹשׁ וַיִּבְרַר לוֹ דֶּרֶךְ לִפִּי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ.

וְהִנֵּה מוֹבָא בַּסֵּפֶר "מִנְחַת עֲנִי" עַל מֵאֲמָרָם ו'ל (בְּבֹא קָמָא ב.):
 אַרְבַּעַת אַבּוֹת נִזְיָקִין, הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר, הַמְּבַעָה וְהַהֲבַעַר, לֹא הָרִי הַשּׁוֹר
 פְּהָרֵי הַמְּבַעָה, וְלֹא הָרִי הַמְּבַעָה פְּהָרֵי הַשּׁוֹר, לֹא זֶה וְזֶה שְׂיֵשׁ בְּהֵן
 רוּחַ חַיִּים פְּהָרֵי הָאֵשׁ שְׂאִין בֵּה רוּחַ חַיִּים, וְלֹא זֶה וְזֶה, שְׂדַרְכוּ לִילֵךְ
 וּלְהִזִּיק פְּהָרֵי הַבּוֹר, שְׂאִין דְּרָכוּ לִילֵךְ וּלְהִזִּיק, הַצַּד הַשְּׂוֹה שְׂבָהֶן,
 שְׂדַרְכֵן לְהִזִּיק וּשְׂמִירְתֵן עָלֶיהָ, וּכְשֶׁהִזִּיק, חִיב הַמִּזִּיק לְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי
 גִּזְק בְּמִיטַב הָאָרֶץ, וּבְאֵר, שְׂהַאֲרַבְעָה דְבָרִים שְׂנִזְכָּרִים בְּמִשְׁנֵה זֶה,
 הֵם מְרַמְזִים עַל אַרְבַּע מַדּוֹת רְעוֹת שְׂנִמְשָׁכוֹת מִהַאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת,
 וְהֵם שְׂמְבִיאִין אֶת הָאָדָם לִיְדֵי עֲבָרוֹת: א. גְּאֹנָה וְגִסּוֹת הַרוּחַ. ב.
 עֲצָלוּת בְּעִסְקַת הַתּוֹרָה, עַד שְׂנִשְׁאָר בּוֹר וְלֹא יִדַע לְהִזְהַר מִעֲבָרָה
 לְבַלְתִּי הַכְּשָׁל. ג. אֲהָבָה וּרְדִיפַת הַנְּאוֹת הָעוֹלָם. ד. הַתְּלַהֲבוֹת יִצְר
 הָרַע, שְׂמְבַעִיר בְּלִבּוֹ הַתְּשׁוּקָה לְחֵטָא. וְכָל אֵלֶּה מְרַמְזִים בְּאַרְבַּעַת
 נִזְיָקִין: הַשּׁוֹר מְרַמֵּז לְגְּאֹנָה וְגִסּוֹת הַרוּחַ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים, שְׂהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּגַאֵה עַל הַגְּאִים, שְׂהֵם: הַשּׁוֹר
 בְּפִהֲמוֹת, וְהַנִּשְׁר בְּעוֹפּוֹת וְאָרִי בַּחַיּוֹת, וְעַל-כָּל-פָּנִים הַשּׁוֹר הוּא
 הַגְּרוּעַ מִכָּלֶם, שְׂאִין לוֹ שׁוּם מִדָּה טוֹבָה שְׂנִזְנֵגַח וּמִזִּיק לְכָל סְבִיבּוֹ.
 הַבּוֹר מְרַמֵּז לְרִיקְנוּת מִתּוֹרָה וּמִהַמַּדּוֹת הַיִּשְׁרוֹת, עַל דֶּרֶךְ שְׂאֲמַר
 הַתַּנָּא (אַבּוֹת, פְּרָק ב'): "וְלֹא בּוֹר יִרָא חֵטָא", הַמְּבַעָה מְרַמֵּז עַל תַּאֲנוֹת
 הַנְּאוֹת שְׂבַעַר בְּשָׂדֵה אַחַר, שְׂאִינוּ מְבַחֲחִין בֵּין הַמַּתָּר לְבֵין הָאָסוּר,
 בֵּין מַה שְׂנִתֵּן לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבֵין מַה שְּׁלֹא נִתֵּן לוֹ, הַהֲבַעַר
 מְרַמֵּז עַל כִּי תַצֵּא אֵשׁ (שְׂמוֹת כב, ה), הַיִּצְר הָרַע הַבּוֹעֵר כְּאֵשׁ, וְתוֹפֵס
 בְּלִהְבֵּתוֹ כָּל הַיָּקָר אֲשֶׁר לְאָדָם, לְעוֹלָם עַל הָאָדָם לְהַשְׁמֵר לְבָל יִהְיֶה
 נִזְוֵק בְּאַרְבַּעַת אַבּוֹת נִזְיָקִין הָאֵלֶּה, שְׂבָהֶם יֵשׁ גַּם אֶת הַבְּחִינּוֹת לְתַקּוֹן
 וְיִזְהִירוֹת מִפְּנֵי הַמִּזִּיקִין: הַשּׁוֹר מְרַמֵּז לְמִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת יז): סוּף אָדָם לְמוֹת, וְסוּף בְּהֵמָה לְשַׁחִיטָה; אֲשָׁרֵי
 אָדָם שְׂגָדַל בַּתּוֹרָה וְעִמְלוֹ בַּתּוֹרָה, וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ, וְגָדַל

בְּשֵׁם טוֹב, וְנִפְטָר בְּשֵׁם טוֹב מִן הָעוֹלָם, וְעָלְיוֹ אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֻכְמָתוֹ (קִהְלֵת ז, א): "טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב", הַבּוֹר מִזִּכִּיר אֶת הַקָּבֶר, אֲשֶׁר יוֹבֵא לְתוֹכוֹ הַמֵּת, הַמְבַעֵה זִכִּיר אוֹתוֹ, שְׁסוּפוֹ לְהִיּוֹת רַמָּה וְתוֹלְעָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר עַקְבָּא בֶן מִהֲלָלָאֵל (אָבוֹת ג'): זָכַר לְאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ — לְמִקּוֹם עֶפְרָי, רַמָּה וְתוֹלְעָה, וּבְמָה שְׁמַרְבֵּה הַנְּאוֹתָיו עַד שִׁישְׁמֵן, מַרְבֵּה עָלְיוֹ הָאוֹכְלִים הָאֵלֶּה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא (אָבוֹת ב'): מַרְבֵּה בְּשֶׁר מַרְבֵּה רַמָּה; וְהַהֲבָעַר זִכְרֵךְ בְּאֵשׁ שֶׁל גִּיהֵנוֹם, שֶׁעַל יָדוֹ תִּצְרָף נִשְׁמָתוֹ אִם יִחַטָּא, וְלֹא יָשׁוּב אֶל בּוֹרְאוֹ. וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְרֵאוֹת לְעַבְדֵי עַצְמוֹ לְשִׁבְרֵי אֶת כָּל הַמַּדּוֹת רַעוֹת הָאֵלֹהִים, הַנוֹבְעוֹת מִהָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת שָׁלוֹ: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפְרָי. וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיַחֲסוּ וִירַחֲסוּ עָלָיו, וְלֹא יִפְלֵךְ בְּפִי שְׁשֵׁם תַּחְתָּיו הַסֵּמִיּוֹת־מ"ם. וְאִם הִיִּתּוּ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַתַּפְּלָה, לֹא הִיִּתּוּ עוֹזֵב אֶת חֶרֶב הַתַּפְּלָה, וְהִיִּתּוּ עוֹסֵק בְּזֵה, כְּדֵי לְכַבֵּשׁ אֶת הַמְּלַחְמָה (עֵין לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'); וְצָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת לַתַּפְּלָה, הַעֲקָר לְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּגִים, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרְעָה יָבוֹא הַטוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי אֲשֶׁה שְׁמִכְנֻדָּת אֶת בְּעֵלְךָ, הִיא מְתַחַלְקָת עִם הַתּוֹרָה שֶׁהוּא לוֹמֵד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַחוֹת יז): גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים, כִּי הָאֲשֶׁה מוֹסְרָת אֶת נַפְשָׁהּ, פֶּשׁוּטוֹ

כַּמְשָׁמְעוּ, מְגַדֵּלֶת אֶת הַיְלָדִים, מְסַדֶּרֶת אֶת הַבַּיִת, וּמוֹרִידָה אֶת כָּל הָעַל הַכָּבֵד בַּתּוֹךְ הַבַּיִת מִבְּעֵלָה, כִּי בְּזֶה שֶׁהֵן מְכִינּוֹת אֶת הַיְלָדִים, שְׂיִלְכוּ לְתַלְמוּד־תּוֹרָה וּלְבֵית־סֵפֶר, וְכֵן הַבְּעַל הוֹלֵךְ לַכּוֹלֵל לְלַמֵּד, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בַּשָּׁמַיִם, וְלִכֵּן הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַבְּטִיחַ לַנָּשִׁים שָׂכָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִהָאֲנָשִׁים, וְלִכֵּן אָסוּר לָהּ לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה, אֲדַרְבָּה אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד, שְׂיֵשׁ לָהּ בְּעַל בֶּן תּוֹרָה, וּבַפֶּרֶט שְׂיֵשׁ לוֹ מֵדוֹת טוֹבוֹת, אָשׁר זֶה עוֹלָה עַל הַכָּל, כִּי, לְצַעֲרָנוּ הָרַב, יֵשׁ הַיּוֹם בְּעָלִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים אִיךָ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְהוֹלְכִים עִמָּה בְּתַקִּיפוֹת פִּיזִית וּמְלוּלִית וְכוּ', אָשׁר הֵם רְשָׁעִים אַרְוָרִים, כִּי בְּעַל שְׂמִגְבִּיָּה אֶת יָדוֹ עַל אִשְׁתּוֹ, הוּא רָשָׁע גָּמוּר, וְכֵן בְּזֶה שְׂמַצְעֵר אוֹתָהּ, וּמְתַגָּרָה בָּהּ בְּדַבּוּרִים וְכוּ', וְדוֹקֵר אוֹתָהּ בְּחֶרֶב לְשׁוֹנוֹ וְכוּ', הוּא מִמֶּשׁ רוֹצֵחַ. וְרַבְּנּוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר (שִׁיחֹת־הַר"ן, סִימָן רס"ד), שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, כִּי הִלֵּא הַנָּשִׁים סוֹבְלוֹת צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֶיהָ, צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כִּי אָשׁר יְדוּעַ לְכָל עַצֵּם מִכְּאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אָפְנִים הַקָּשִׁים וְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד. עַל־כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עָלֶיהָ וּלְיַקֵּרָהּ וּלְכַבְּדָהּ. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נ"ט): אוֹקִירוּ לַנְּשִׁיכוּ כִּי הִיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ; וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת ס"ג): דִּינּוּ שְׂמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ, וּמִצִּילוֹת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא; וְלִכֵּן שְׂאָף אֶחָד לֹא יֵגִיד לָהּ דְּבַר כְּזֶה, שְׂבַבְרָסְלָב יֵשׁ שִׁיטָה לֹא לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, כִּי זֶה הַפֶּךְ דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל. וְלְצַעֲרָנוּ הָרַב כָּל טַפְּשׁ וְבוּר תּוֹלָה בּוּקִי סְרִיקֵי בְּרַבְּנּוּ ז"ל. וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת מִי בְּאֵמֶת חֲסִיד בְּרָסְלָב? מִי שְׂמַקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי רַבְּנּוּ ז"ל בְּשִׁיחֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וּמְקַיָּם אֶת הַשְּׁלָחַן עָרוּךְ.

רק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד, וְתַתְּפַלְלִי אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְהוּא בְּוַדָּאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, כִּי אֲצִלוּ יְתִבְרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּפִלָּה שֶׁל אִשָּׁה, כִּי גְּלָה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם, וּמָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, וּמָה גַם שְׁפָכְרִי שְׁלַחְתִּי דְרָךְ הַדָּאָר לְשִׁנֵיכֶם מַכְתְּבִים בְּמִיחָד.

אוֹדוֹת שְׁאַתֶּם שׁוֹאֲלִים בְּעֵנֵי קִנְיַת הַדִּירָה לְאַמָּא בִּיבְנָאֵל, בְּיִדְאֵי טוֹב וְיִפְהָ הַדְּבָר, שְׁתִּהֵי סְמוּכָה אֲלֵיכֶם, וּמָה גַם שְׁאַנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַחוֹתְכֶם ... תַּחֲוִיהָ תִמְצָא בְּקִרְוֹב זְוִיג הַגּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְגַם הִיא תִפְגֵּס לְגוּר בִּיבְנָאֵל בְּדִירָה הַזֹּו, וְעַל-כֵּן עָשׂוּ מָה שְׁתַּעֲשׂוּ הָעֶקֶר לְקִנּוֹת דִּירָה לְאַמָּא בִּיבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְרַכְכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּכַפּוּד אִם, וּמָה גַם שְׁהִיא אֲלִמְנָה, שְׁאַז הַמְצָנָה כְּפּוּלָה וּמְכַפְּלָת. אִף מְצַד שְׁנֵי אֶסוּר לְכֶם לְהַמְשִׁיף אַחֲרֶיהָ רְגִשִׁית וְכוּ', הֵינּוּ מְצַד אֶחָד צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, הֵן שְׁהִיא אִמָּא וְהֵן שְׁהִיא לְבַד, אֲבָל מְצַד שְׁנֵי עֲלִיכֶם לְשִׁמּוֹר מְאֹד, שְׁלֹא תִנְהַל לְכֶם אֶת הַחַיִּים וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲכָם גְּדוֹל בְּזָה — לֹא לְהַמְשִׁיף אַחֵר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׁלָה, אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַרִס אֶתְכֶם פִּיזִית וְנַפְשִׁית. אֲקַנְהָ שְׁאַתֶּם מְבִינִים דְּבַר מִתּוֹף דְּבַר מְדַבְּרֵי אֵלָה.

רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, אִף שְׁהַמְצָב הוּא עֲכָשׁוּ קָשָׁה מְאֹד, אֲבָל אֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד מְעֻט הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלִכְל שׁוֹנְאֵינוּ תִהֵי מְפֹלָה גְּדוֹלָה, מְפֹלָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתָאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הָעֶקֶר תְּשַׁתְּדְלוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמַחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְכַנְיֶסָה בְּאָדָם בְּשַׁחוּן חֲזָק לֹא לְפַחַד מֵאַף אֶחָד, כִּי הַשְׁמַחָה הִיא הַיְסוּד וְהָעֶקֶר בְּחַיִּים, וְכֹל מָה שְׁהָאָדָם שְׁמַח יוֹתָר — מְצַלִּיחַ

יותר, ועל-פּן צריכים לעבד הרבה על נקדת השמחה, ולחזק את אנשי שלומנו, שיהיו תמיד שמחים ועליזים. תהלה לאל, אנחנו יהודים חרדים לדבר ה', מאמינים בו יתברך, ומקיימים את מצוותיו יתברך, ואין לנו להסתכל כלל על דרכי פורקי העל, אשר באמת הם המסכנים הכי גדולים, כי מי שאין לו אמונה, הוא המסכן הכי גדול, כי מה ישאר ממנו, הלא סוף כל סוף ההכרח לצאת מזה העולם, ולא נשאר לאדם אלא מה שהוא לומד ומתפלל, ומקיים את מצוותיו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא ראש חודש כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מצטער ממה שעובר עליכם בין בגשמי ובין ברוחני, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שאם תחזיקו את עצמכם ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, אזי תהיה להם מפלה גדולה. כי עקר ההצלחה הוא רק כשאוהבים את עצמם ביחד באהבה, אחנה ורעות, ומשתדלים שיהיה שלום, כי כשהצבא חלש, אזי גם הרמטכ"ל אינו יכול לעשות שום דבר...

העקר ראה לחזק ולנחם את אנשי שלומנו, ואשתדל, בעזרת השם, לכתב בלי גדר לכל הפחות פעמים בשבוע מכתב לכל נשות אנשי שלומנו לחזקן ולאמץן ולעודדן, כי באמת זו רק תופעה עוברת, כי מי שמסתכל בהסטוריה של יבנאל, היו שם צרות צרורות מהבדואים, שחנו וגרו על הקר של פוניה, והיו פראי אדם, וגרמו להזקים ולנזקים גדולים, כל אשר חרשו וזרעו, עלו עם הצאן ואכלו וכלו את הכל וכיו, ומה גם שרצחו, רחמנא לצלן, וגנבו כמעט בכל לילה, ואף-על-פי-כן היו עקשנים גדולים, ולא עזבו את עצמם, ולבסוף הגיעו למה שהגיעו, לעירה נפלאה כזו, שהכינו את

זאת בְּעִבּוּרֵנוּ... וְעַל-כֵּן עֲכָשׁוּ עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִהִבְדּוּאִים שֶׁל הַסְּמ"ךְ-מ"ם, תִּאֲמִין לִי, שֶׁנֶּעֱבֹר גַּם עֲלֵיהֶם, וְעוֹד נִסְפָּר הַכֹּל בְּשִׂמְחָה.

כֹּל מֵה שְׁקוּרָה — רְאֵה לְבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁיחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְצֵאת מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּמִכָּל הַחַוְבוֹת שֶׁלָּךְ, וְיִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנְיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ וְכו'.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אַתָּה חָקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, כִּי בְּאַמַּת אִם הִזְיָה לָךְ פֶּעַם יָשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, תִּרְאֶה אֵיךְ מְסִרְתִּי אֶת נַפְשִׁי בְּעִבּוּרְךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְגִלְגְּלָתִי עִמָּךְ כְּמֵה סְבוּבִים וְגִלְגּוּלִים, עַד שֶׁהִבֵּאתִי אוֹתְךָ לְמֵה שֶׁהִבֵּאתִי וְכו' וְכו', זָכֹר כְּמֵה יְגִיעוֹת וּטְרַחוֹת הָיוּ לִי עִמָּךְ, וּבְרוּךְ הַשָּׁם, זָכִיתָ לְסִיִּים אֶת כָּל הַשָּׁם בְּהִיוֹתְךָ אֶצְלָנוּ, וְהִתְמַדְתָּ מְאֹד מְאֹד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵף שֶׁעֲבַר עָלֶיךָ מֵה שֶׁעֲבַר וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת הַתְּחַזְקָה וְהֵייתָ לְאִישׁ, וְסוּף כָּל סוּף עֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִתְחַתְּנָתָ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה יְשָׁרָה, אִשָּׁה תְּמִימָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֵׂה עִמָּךְ נְסִיִּים וְנִפְלְאוֹת, וְנִלְדוּ לָךְ יְלָדִים, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲשֶׁר מִכָּל זֶה רְאוּי לָךְ לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעֲשָׂה עִמָּךְ.

והנה אַתָּה הֵייתָ אִתִּי יַחַד הַרְבֵּה שָׁנִים, וְאַתָּה יוֹדֵעַ מַה שְּׁעָבַר עָלַי יָמִים וְשָׁנִים — מְרִירוֹת דְּמִרִירוֹת, מִמָּשׁ לֹא הָיָה לִי יוֹם אֶחָד מְנוּחָה, כִּי לַחֲמַתִּי מִלְחַמַת ה', וְאֲנִי עוֹסֵק לְהַכְנִיס אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה קָם עָלַי הַסֵּמ"ך-מ"ם כָּל הַשָּׁנִים, וְרָצָה לְהַרִס אוֹתִי, וְהִיתָה עָלַי מַחְלָקָת, וְעַדִּין יֵשׁ עָלַי מַחְלָקָת וְשִׁנְאָת חֲנָם, עִם כָּל זֹאת מְנַעֲרֵי אֲנִי אִישׁ מִלְחָמָה, וְעַד יוֹמֵי הָאֲחֵרוֹן בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא אֶעְזֹב אֶת עֲצָמִי, וְאִמְשִׁיךְ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, תְּהִלָּה לְאֵל, הַדְּפַסְתִּי כָּבֵד אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, וְהַפְּצָתִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי מַה שְּׁעוֹבֵר בְּעוֹלָם, וּבַפְּרָט עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, נִסְכַּם בְּדַעְתִּי לְהַדְפִּיס אֶת הַקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּכָר הַדְּפָסָנוּ כַּמָּה מְלִיוֹן, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, וְהַפְּצָנוּ אֶת זֶה בְּכָל קִצְוֵי תֵבֵל, וּמַה גַּם שְׁלֹא-אֲחֵרוֹנָה כְּכָר תַּרְגָּמָנוּ הַמּוֹן קוֹנְטְרָסִים בְּאַנְגְלִית, בְּאִיִּדִישׁ, בְּרוֹסִית, בְּצַרְפֶּתִית בְּסִפְרֵי־דִית, בְּפִרְסִית, וְעוֹד יְדִינוּ נְטוּיָה לְתַרְגָּמָם בְּשִׁבְעִים לְשׁוֹנוֹת — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם לְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, וְאַתָּה בְּעֲצָמְךָ יוֹדֵעַ אֶת כָּל זֹאת, כַּמָּה כְּכָר סְבֻלְתִּי מִבֵּית וּמִבְּפָנַי, שְׁמַמָּשׁ הַבְּאִישׁוֹ אֶת רִיחִי וְשָׁמִי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לֹא הִנַּחְתִּי אֶת עֲצָמִי, וְלֹא אֲנִיחַ אֶת עֲצָמִי.

והנה זֶה כְּשֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, שְׁזָכַנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַכְנִיס לִי-בְנֵי-אֵל, אֲשֶׁר מִכַּמָּה טְעָמִים וּבַפְּרָט מְטַעְמִים הַכְּמוּסִים אֲנִי שָׂם, שְׁעוֹד יְבוֹא הַיּוֹם וְיִתְגַּלֶּה הַכֹּל, וּמִהֲרַגַע הָרֵאשׁוֹן שְׁנֹכְנֵסְתִּי לְשָׂם, הַיּוֹ לִי צָרוֹת נוֹרְאוֹת, וְקָמוּ עָלַי וְהִשְׁמִיצוּ אֶת שָׁמִי, וְלֹא הָיָה עֵתוֹן בְּעוֹלָם, שְׁלֹא כָּתַב מְזֶה, וַיֵּשׁ בְּזֶה הַרְבֵּה אַרְיכוֹת, אֵךְ לֹא תִפְסְתִּי כָּל הַזְּמַן מִי עוֹמֵד תַּחְתָּיו, כִּי תָמִיד אָמְרוּ שֶׁהַחִילוּנִים שׁוֹנְאִים אוֹתָנוּ, וְאֲנִי הֶאֱמַנְתִּי לְזֶה, וּבְאֲמַת הַכֹּל הָיָה שָׁקֵר, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא הָיָה תַחַת זֶה, לֹא רַק שֶׁהוּא לֹא הִבִּיא אוֹתָנוּ לְשָׂם, כְּמוֹ שֶׁהוּא מְסַפֵּר, אֲלֵא הוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שְׁמֹנַע אוֹתָנוּ, וְהִלְךְ בְּחֻכְמָה עֲצוּמָה, כִּי הוּא חָכָם לְהִרְעֵ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי בְּתַמִּי לֹא תִפְסְתִּי אֶת זֹאת, אֲדַרְבֶּה חֲשַׁבְתִּי תָמִיד, שֶׁהוּא יָדִיד גְּאָמֵן, וְהִלְכְתִּי עִמוֹ בְּדוֹרוֹן, שְׁעִשִׁיתִי כָּל

מיני אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם שֶׁהַמְשַׁפְּחוֹת מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁנַכְנְסוּ לְגוֹר שָׁם, יִהְיוּ עִמּוֹ בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, חֲלֻקְתִּי לָהֶם צְדָקָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַנּוֹת מִכִּסְפֵי צְדָקָה, וְעַל־כֵּן אֶת כָּל כִּסְפֵי הַצְּדָקָה מְסַרְתִּי דְרָכוֹ, שֶׁהוּא יַחֲלַק לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כָּל חֲדָשׁ, תְּלוּשֵׁי מְזוֹן, אֶצֶל ... וְכוּ', וְכָל זֶה הֵיטָה פְּנִימִי, בְּבַחֲיַנֵּת דוֹרוֹן לְפִיָּסוֹ וְכוּ', וְהִלְכְתִּי עִמּוֹ מִמֶּשׁ בְּעֵדֵינוֹת, אִף שְׂרָאִיתִי הִרְבָּה מְחַדְלִים, הֵן בְּעֵנֵי הַכִּסְפִּים שֶׁהִיא חֶסֶר וְכוּ', וְהֵן בְּעֵנֵי הַדָּת שֶׁהִיוּ מְחַדְלִים גְּדוֹלִים, וּבְכַרְט הַמְקַוָּה, רְאִיתִי תַכְף־וּמִיד שְׂאִינְנוּ כְּשׁוֹרָה וְכוּ', אִף־עַל־פִּי־כֵן הִלְכְתִּי עִמּוֹ בְּדוֹרוֹן, וּבְקִשְׁתִּי אוֹתוֹ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים: הִנֵּה אֲנִי אֶעְזֹר לָךְ, אִם אַתָּה צְרִיךְ כִּסֶּף, בּוֹא וּנְתַקֵּן אֶת הַמְקַוָּה כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ, וְהוּא תְּמִיד הַתְּחַמֵּק.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁבוֹדָאֵי עֲסַקְתִּי גַם־כֵּן בְּתַפְלָה, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי עוֹסֵק בְּתַפְלָה, וְאִינִי עוֹזֵב אֶת עֲצָמִי, כִּי רַק זֶה מִבְּטָחִי, אֵין לִי אַחַר — רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁזֶה הוֹלֵךְ, אֲנִי יְכוּל לְגַדֵּל אֶת מִישֶׁהוּ, וְלִהְכַנִּים בּוֹ הַתְּחַזְקוֹת, וְלִהְעַמִּידוֹ עַל מְקוֹמוֹ, שֶׁיְהִיָּה עֲצָמָאֵי, וְיַעֲסֵק בְּתוֹרָה, וְיִפְרִינֵס אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדִיו, וְיִלְבְּסוּף בּוֹעֵט בִּי, וְאַחַר שְׂאִינּוֹ נוֹתֵן כְּלוּם וְכוּ', רַק לְשׁוֹן חֲלַקְלָקוֹת, הוּא תַכְף־וּמִיד בָּא וּמְדַבֵּר עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, וּבְגִי־אָדָם גַּמְשָׁכִים אַחֲרָיו... כְּאֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַ אִיךְ זֶה נַעֲשֶׂה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְּפַעֵל, כִּי אֵין לִי רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֲנִי עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וְהַשְּׁעָה הָאֲחֵרוֹנָה וְהַרְגַע הָאֲחֵרוֹן, אֲדַבֵּר מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וּמִרְבֵּנוּ וְיִמְהַתּוֹרָה, וּמִתַּפְלָה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה יִרְדְּתִי לְעוֹלָם — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ וְאֶת דַּעַת רְבֵנוּ וְיִלְבְּעוֹלָם. לֹא אֶכַּפֵּת לִי כָּלֵל, אֲפִלּוֹ שְׂיָקוּם עָלַי מִי שְׂיָקוּם, אֲפִלּוֹ כָּל תַּלְמִידֵי בְּעֲצָמָם יִתְחִילוּ לְרַדֵּף אוֹתִי, אֲנִי בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

וְהִנֵּה עָבְרוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים, וְהוּא חָשַׁב שְׂאֵנְחָנוּ כְּבָר בְּיַדִּיו, כִּי כָף הַתְּפָאָר כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים לְ... שְׂאֵת הַבְּרִסְלָבִים יֵשׁ לוֹ בְּפִיס, אִם צְרִיכִים בְּחִירוֹת, יֵשׁ לוֹ אוֹתָם בְּכִיסוֹ, כָּף הַתְּפָאָר לְהִרְבָּה אֲנָשִׁים, עַד שְׁזַכְּנִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּל"ג בְּעֶמֶר תַּש"ן לְתַפֵּס אֶת הַשְּׂקָר וְהַצְּבִיעוֹת שְׁלוֹ, וְאִזּוֹ נִפְקָחוּ עֵינַי, וְרְאִיתִי מִי הוּא בְּאֲמַת שׁוֹנָאֵי, וּמִי

בְּאֵמֶת עוֹמֵד כֹּל הַזְּמַן בְּדַרְכֵּנוּ כְּאֶבֶן נֶגֶף, רַק הוּא, וְעוֹד פְּעַם רַק הוּא, וְעוֹד פְּעַם רַק הוּא וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', הַחִילוּנִים כֹּל-כֶּף רְחוּקִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מֵהִיָּדוּת שְׂאִינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשְׂמֹאלָם, רַק הוּא הַמְּסִית וְהַמְּדִיחַ, וְהֵלֵךְ וְרָמָה אוֹתָנוּ הֵן עִם הַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, שְׂכָבָר הַיּוֹם יֵשׁ לָנוּ מֵאָה וְחֲמֵשִׁים יְלָדִים, וּבְכֹל יוֹם וְיוֹם מְכַרְחִים לְטִלְטֵל עֲצָמָם בְּטִלְטוּל הַקֶּשֶׁה מִיְּבִנְאֵל אֶל טְבֵרְיָה, בַּחֲרָף קָר מְאֹד, וְהַכְּבִישִׁים חֲלָקִים מֵהַגְּשָׁמִים, וְהַסְּבוּבִים מְאֹד מְסַכְּנִים כִּידוּעַ לָךְ, וּבִקְיֵץ הַחֹם מַחְנִיק מְאֹד, וְהִילָדִים סוּבְלִים מֵה שְׂסוּבְלִים, וְאִין לָךְ יוֹם שְׂלֵא יִשְׂאָרוּ כַּמָּה יְלָדִים בְּיְבִנְאֵל, כִּי הַפְּסִידוֹ אֶת הָאוֹטוֹבוֹס, וְהַסְּבֵל שְׁהַנְּשִׁים סוּבְלוֹת, זֶה כְּבָר תִּשְׂאֵל אֶת אֲשֶׁתְּךָ... מָה אִמָּא סוּבְלַת כְּשֶׁהֵבֵן אוֹ הַבַּת אֵינָם הוֹלְכִים לַחֲדָר אוֹ לְבֵית-סֵפֶר... וְכֶף זֶה סוּבָב, וְהַכֹּל מִפְּנֵי רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת, אִין עַל זֶה שׁוֹם פְּרוּשׁ כָּלֵל, וְאִנִּי לֹא יוֹדֵעַ מֵה נִכְנָס בּוֹ, עַד שְׁנִסְכַּם אָצְלִי, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, הָעוֹמֵד עָלֵינוּ לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה עַל כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט, וְכֶף עֵבֶר כֹּל הַקְּיֵץ, רְאִיתִי שֶׁהַמְּצָב נַעֲשֶׂה יוֹתֵר רְעוּעַ, וְנִכְנָסוּ, תַּהֲלֵה לְאֵל, בְּקִיץ הַזֶּה לְגוֹר יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים מִשְׁפָּחוֹת, וְכֹל הַנְּשִׁים כְּאוֹ אֵלִי בַתְּלוּנָה, שֶׁהַמְּקוֹה אֵינּוּ בְּסִדֵּר, רַמַּת הַנְּקִיּוֹן וְהַסְּנִיטְרִיּוֹת נוֹרָא וְאֵים, וְהַלְּכוּדָה זוֹעֵק מִכֹּל פִּנָּה וְכוּ', וְרַבֵּן כֹּכְלֵן צְרִיכוֹת לְרַדַּת לְטְבֵרְיָה אוֹ לְכַפֵּר תְּבוֹר, וְגִדְל הַבְּזִיוֹנוֹת שִׁישׁ לְהֵן וְהֵאִי צְנִיעוֹת — תִּתְאָר לְעֲצָמָךְ.

וְרְאִיתִי שְׂאִין לִי שׁוֹם בְּרָרָה רַק לְצֵאת נִגְדוֹ בְּמִלְחָמָה גְלוּיָה, כִּי דוֹרוֹן כְּבָר קִמְתִּי שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, תְּפִלָּה אֲנִי תְּמִיד עוֹסֵק, וְעֲכָשׁוּ הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁל מִלְחָמָה.

וְהֵנָּה בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּאֵמֶת, שְׁתַּהֲיֶה רְצִינִי, וְתַגְּלֶה לִי אֶת הָאֵמֶת אַחַת וּלְתַמִּיד, הֲלֵנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ (יְהוֹשֻׁעַ ה', יג); כִּי עֲדִין לֹא שְׂכַחְתִּי אֵיךְ הִלְכְּתָ אֵלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְתִאֲמִין לִי, שְׂפָאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי הִרְשַׁע הַזֶּה הוֹצִיא נִגְדֵי כְּתָבִי פְּלִסְתֵּר יוֹמִים לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל לֹא דְבָר, אֲז עֲדִין לֹא הִיָּה לָנוּ שׁוֹם יְעֶסֶק אֶתוֹ, שְׂלֵא יִסְפֵּר כְּזָבִים, הוּא הַתְּחִיל בְּזֶה שֶׁהוֹצִיא כְּתָב פְּלִסְתֵּר נִגְדֵי עִם לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּנָאִי וּבְזִיוֹן, וְחַתוּמִּים שֵׁם שֶׁשָּׂה רִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וְאֲז רְאִיתִי אֵיךְ

הָאָדָם הַזֶּה הוּא פְּשׁוּט רָשָׁע, וְחַרְף וְגַדְף אוֹתִי בְּרַבִּים. לְזֹאת אָמַרְתִּי —
נְרָאָה מִי יִצְלִיחַ, מִי יִגְרֵשׁ אֶת מִי...

וְעַל-כֵּן כְּשֶׁתִּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" הוֹצִיאוּ נִגְדוֹ מוֹדְעָה בְּשֵׁם
"הַבְּדֹלוֹ", כְּוִנָּתָם הָיְתָה בְּאֵמֶת לְהַבְדִּיל מֵהָאָדָם הַרַע הַזֶּה, שְׁחַרְף
וּבָזָה אוֹתִי עַל לֹא דָבָר, וּבּוֹדָאֵי יִשְׁלַם מְחִיר יִקָּר עַל זֶה, כִּי בְּשִׁבִיל
הַמְּכַתֵּב הַגְּלוּי שֶׁהִדְפִּיס נִגְדִי, הוּא יֵאָבֵד אֶת הַרְבֵּנוֹת פֹּה, וְלֹא יוֹעִיל
לוֹ שׁוּם דָּבָר, שׁוּם זְכוּיוֹת לֹא יוֹעִילוּ לוֹ, מִקֶּדֶם אוֹ אַחֲר־כֶּף, הוּא
יֵעָקֵר מִפֹּה.

וְעַל-כֵּן פֶּלֶא גָדוֹל אֶצְלִי, מֵאַחַר שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶצְלִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה
בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְכַמָּה שֶׁעֲזַרְתִּי לָךְ עִם אֲשֶׁתְּךָ שְׁעוֹת
עַל גְּבֵי שְׁעוֹת, לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ לָךְ עִמוֹ,
וְאִם הָעֵנִין בְּשִׁבִיל הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", תֵּאֱמִין לִי שִׁיְהִי כַּפָּרָה...
אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶת זֶה כָּלֵל, אֵינִי רוֹצֵה כָּלֵל לְהִתְעַסֵּק עִם מְצוּרַע כְּזֶה.
וְתֵאֱמִין לִי, שִׁיְהִי לוֹ סוֹף מְאֹד מֵר כְּסוֹפוֹ שֶׁל קִרְח בְּלִי שׁוּם סִפְק,
וְאוֹי וְאֲבוֹי לְמִי שִׁיְהִי עִמוֹ בְּיַחַד, כִּי כָּל כְּוִנָּתִי רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם
אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאֵין לִי שׁוּם כְּוִנָּה אַחֲרַת, אֵין לִי שׁוּם
דָּבָר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה לִי שׁוּם דָּבָר, וְאֵף פֶּעַם לֹא
יְהִי לִי שׁוּם דָּבָר וְכוּ' וְכוּ', לֹא נִחַת וְכוּ', לֹא כְּסוֹף וְכוּ', לֹא כְּבוֹד
וְכוּ', אֶלָּא בְּזִיווּנוֹת, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים מִנַּת חֲלָקִי, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ'
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינִי מִתְלוֹנֵן עַל אֵף אֶחָד, וְאֲנִי לֹא
צָרִיךְ אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁל אֵף אֶחָד, כִּי אֲנִי תְלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרְךָ, וְזֶה
רַק מַה שֶּׁאֲנִי מוֹכֵר, וְעַל-כֵּן שְׂאוּל אֲשָׁאֵל אוֹתְךָ אַחַת וּלְתַמִּיד אֶת
שְׂאֵלַת אֵלֶיהוּ הַנְּבִיא, שֶׁהַכְרִיז (מְלָכִים-א' יח, כו): "וַיֹּאמֶר עַד מָתַי
אַתֶּם פּוֹסְחִים עַל שְׁנֵי הַסְּעָפִים, אִם הַיְוִי"ה הוּא הָאֱלֹקִים לְכוּ אַחֲרָיו,
וְאִם הַבַּעַל הוּא לְכוּ אַחֲרָיו" וְגו', כְּמוֹ-כֵן אֲנִי שׂוֹאֵל אוֹתְךָ — אִם
אַתָּה רוֹצֵה לְלַכֵּת אַחֲרָי — מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה
לְלַכֵּת אַחֲרָיו — מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, עֲשֵׂה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה רוֹצֵה, אֵינִי
מְכַרִּיחַ אֶת שׁוּם בְּרִיָּה לְלַכֵּת הֵיכָן שֶׁהֵם רוֹצִים, אֲבָל זֹאת אָמַר לָךְ,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל לְאֶחָד מִתְלַמִּידָיו, שֶׁהִלֵּךְ אֶל מִתְנַגְדּוֹ, וּבְזוֹ
הַלְשׁוֹן אָמַר לוֹ: "לוֹמַר לָךְ שְׂלֵא תִלְךָ אֶצְלוֹ, זֶה אֲנִי לֹא יְכוֹל, אֲבָל

זאת אני אומר לך: אם אתה הולך אצלו אל תבוא אצלי"; זאת אמר מוהרנ"ת ו"ל לר' נחמן טולטשינר, שהלך אל אחד שגמר מחלקת על מוהרנ"ת ו"ל. ועל-כן ראה, אהובי, ידידי היקר! להתבונן היטב בדבורים אלו, אין לי שום פגנה אחרת, רק לעזר לך כמו שאתה יודע, ותאמין לי, כי בשעה שכתבת לי, שנתקו לך את הטלפון, היתה מאד מאד פליאה בעיני, מאחר שעזר לך הקדוש-ברוך-הוא כל-כף הרבה — בין בגשמיות ובין ברוחניות, וראית אצלנו נסים נגלים, שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא יותר מכל אנשי שלומנו, והכל מפני שעזרת לי כל-כף הרבה, עד שזכית לבנות בית יפה ביבנאל, וכמעט שאינך חיב על זה שום חובות, והכל בזכות שזכית לשמש אותנו כל-כף הרבה במסירות נפש, ועל-כן אשאל אותך — האם בשביל הלשון חלקלקות שלו, שמשחד אותך בדבוריו הארסיים... כדאי לך ללכת אליו, הלא הוא רשע מרשע, תאמין לי, שאף פעם לא אמרתי על אף אחד דבורים כאלו, ועליו אני יכול להגיד את זה בפה מלא, כי אדם המאכיל טרפות ונבלות, כאשר אמר לי... זה שהיתה לו מסעדה מול הבנק, וספר לי בתמו מה הוא מוכר שם — חלב ובשר וכו' וכו', והכל בהשגחתו של... ושאלתי אותו: מתי הוא בא? ענה ואמר לי: פעם בחדש וכו' וכו', אדם חילוני, שעזב את אשתו ושני ילדיו, וברח עם רופאה מפוריה, ומוכר במסעדה הזו חלבי והן בשרי, ואין שם שום השגחה, רק פעם בחדש באים לקבל את הצ'ק... זה נקרא רב?! בחנות ירקות תפסו כמה מאנשי שלומנו, שאף פעם אין מעשרים שם, ובעל החנות הודה בזה, ואמר: זה על הראש של הרב... האם זה נקרא רב בישראל?! היום, תהלה לאל, אנחנו מונים כבר כמעט חמשים משפחות, ואין לנשים מקוה טהרה היכן ללכת, וצריכים להטלטל עד טבריה או עד כפר תבור, והכל למה וכו', מפני שצריכים להכניס את התקציבים לפיס וכו', האם זה נקרא רב?! אדם שלא אכפת לו כלל מטהרת המשפחה, ועושה עמנו כל מיני קונצים, מה אתה חושב שנתן למחל לו?! או אי פעם אשלים עמו?! אדם שהוא קל שבקלים, והכניס גזרה חדשה, שכל אשה ההולכת אותו יום למקוה, צריכה לחתם את שמה אצל

הַבְּלִגְיָה, הֵיכֵן שָׁמְעוּ דְבַר כְּזֶה, שָׂרַב מְקוּמֵי צָרִיךְ לְבִישׁ אֶת הַנְּשִׁים, הֵיכֵן הִצְנִיעוֹת? ! וְאֵין לָהֶן בְּרָרָה, אֶלָּא לְצִיָּה. וּבְנֻדָּאֵי כָּל הַחֲתִימוֹת הָאֵלוּ, הוּא אַחֲר־כֶּף רוֹצֶה לְפַרְסָמָן — תִּרְאוּ מִי כֵן הוֹלֶכֶת לְמִקְוֵה פַּה וּמִי לֹא וְכוּ' וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְאוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה! וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אַתָּה יְכוֹל לָלֶכֶת עִמוֹ? ! וּכְשֶׁאֲמַרְתָּ לִּי שְׂרַכְשַׁתְּ בְּרַב־תְּהוֹמוֹן, תִּכְף-וּמִיד עָלַה בְּדַעַתִּי — מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הִדְפַּסְתָּ אֶת זֶה בְּשִׁבְלִי... וְשִׁתְּקֵתִי. אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה, אֵיךְ שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם הֵזָה הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל, אֲנִי מִגְּלָה לָךְ פַּה פְּתוּחַ, שְׂיִהְיֶה לָךְ זֹאת בְּבַחֲיַנֵּת רוּח־הַקֹּדֶשׁ, הַסּוֹף יִהְיֶה שְׂיִשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ, שְׁגָם הֵם לֹא יִרְצוּ, שְׂיִהְיֶה לָהֶם מִגָּע וּמִשָּׂא, תִּזְכּוּ מֵהַ שְׂאֲמַרְתִּי לָךְ, הִנֵּה יֵשׁ לָךְ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְתִחַבֵּיא אוֹתוֹ, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה לְיָמִים הַבָּאִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ מֵהַ יֵלֵד יוֹם, כִּי בְּכָל פַּעַם בָּאִים וּמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבַר רַע עַל לֹא דְבַר וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֵין לִי הֵיכֵן לְהִתְחַבֵּא רַק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַאֲרַכְתִּי מְאֹד בְּמִכְתָּבֵי זֶה, אֲבָל תִּאֲמִין לִי, שְׂהֵיִיתִי יְכוֹל לְכַתֵּב לָךְ מְאֹה עִמוּדִים, תִּחַבֵּיא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, וְתִקְרָא אוֹתוֹ פְּעָמִים אֵין מְסֻפָּר — אַתָּה וְאַשְׁתְּךָ בְּיַחַד. מָה אֵמַר לָךְ, הַכָּאֵב שֶׁכּוֹאֵב לִי, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהִיּוֹת בְּחֻלְקֵי וּבְנַחֲלָתִי, רְאֵה לְנַתֵּק כָּל הַקְּשָׁרִים עִמוֹ, וְאַל תֹּאמַר שְׂאַתָּה מְכַרַח וְכוּ', שְׂיִהְיֶה כַּפָּרָה כָּל הַכּוֹלֵל "אוֹר הַמְּאִיר", אִם צָרִיכִים אַתָּה הַטּוֹבוֹת שְׁלוֹ, וְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר לָךְ בְּפֶה מְלֵא.

רְאֵה לְצִיָּה אוֹתִי וּלְהִתְבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן תִּתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִכְנֹסוּ דְבוּרִים אֵלָה בְּלִבְךָ וְתִצְלִיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי.

רְאֵה תִכְף-וּמִיד לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה שְׂלַחְתִּי לָךְ גַּם בְּדַאָר, וּמְרַב צְעָרִי וְעִגְמַת נַפְשִׁי אֲמַרְתִּי לְשַׁלַּח אֶת זֶה גַּם דֶּרֶךְ פֶּאקֶס, אֲף שְׂזָה עוֹלָה לִי הוֹצָאָה מְרַבָּה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְאֹד

חשוב אצלי, ואתה חקוק בפנימיות לבי, ועל-כן אמרתי, שתוף שניות יהיה אצלי, ועל-כן מאד מאד אבקש אותך, שתחשב כמה פעמים, ותתישב היטב מה לפניך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תאמין לי, שכל המכתב הזה כתבתי בדם לבי ולא בדיו, כי כואב לי מאד כל הספור, והוא סתם התחיל עמי על לא דבר, וכודאי עמו אני כבר לא אשלים בשום פנים ואפן. ועל אפם ועל חמתם של כל השונאים שלי, נכנסות לגור משפחות חדשות, וכל שבווע בשקט בשקט קונה עוד ועוד משפחה בית, אף יש תנאים מהפעלי בתים, זה — אינו יכול לצאת רק עוד חצי שנה, וזה — רק עוד שנה, וזה — רק עוד חדשים וכו', אבל לאט לאט קונים בתים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שעד שרק יביט ימינה שמאלה, יראה שכל המקום מלא מאנשי שלומנו, וממש היתה לו צפור בכיס, והוא בידיים אבד אותה, אף מה לעשות? ! חכמינו הקדושים אומרים (סוטה ג.): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנס בו רוח שטות; והנראה, שהוא סתם שוטה, כי אחרת לא היה עושה עברה כזו — לקחת את עצמו על אנשי שלומנו על לא דבר. ועכשו שמקבל חזרה מנה אחת אפים וכו', ועל כל דבר קטן יקבל אלה פעמים ככה, אז הוא עושה את עצמו מסכן, כאלו אנשי שלומנו מכים אותו ולועגים לו וכו'.

ולכן ראה מה לפניך, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את הדבורים האלו אל תוף לך, ותעזוב אותו לגמרי, אני את שלי עשיתי, ונפשי הצלתי, ואתה עשה עכשו מה שאתה רוצה, אבל ראה להתבונן היטב היטב מה לפניך.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

ט"ז תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ב' כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהַעֲבִיר אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה תַּכְּף-וּמְיָד, וְאֵל תֹּאמַר
שֶׁהַסְּתַפְּלֵת בְּתוֹךְ הַמִּכְתָּב הַזֶּה וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יָבֹוא הַטוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה דְבָרִים נִפְלְאִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, אַתָּה רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדְתָךְ עֲבוּדַת-הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא
לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוּם דָּבָר, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וַיִּהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, רְאֵה
לְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא לְהַחֲלֵשׁ כָּלֵל, חֵס
וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֵתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם, שְׁתִּהְיוּ בְּרִיאִים, וְהִיָּלְדִים יִהְיוּ
מְצַלְחִים בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת הַשֵּׁם, בְּחֵן וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם וּבְחֻסֵּיחוֹת,
וַיִּזְכּוּ לְהַתְעַלּוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה תְּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהִכָּנָה הַדְּדִית, וְאַחַד יַעֲזֹר
לְשֵׁנִי, אַתָּה לְאִשְׁתְּךָ וְאִשְׁתְּךָ לְךָ. וּבְאַמַּת אָנִי מְקַנָּא בְּכֶם עַל גְּדֹל
הַזְכוּת שְׁיֵשׁ לְכֶם בְּזֶה שְׁאַתֶּם זֹכִים וּמְזֻכָּים אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת
הַרְבִּים תְּלוּיָה בְּכֶם.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, מְאֹד מְאֹד לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, כִּי כֵן עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם — כָּל מִינֵי מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת,

וְכָל מִינֵי חַלִּישוֹת הַדַּעַת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחְזִיק מִעֲמֹד, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם דְּבָר, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רֵאָה לְצַלְצֵל ל... שְׂיִקַּח מִמֶּךָ אֶת הַ"אֹר יִבְנֵאל" מִסֵּפֶר 10.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלוֹ הַתְּנַשׁ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי כַּמָּה הוֹדְעוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵם, תְּהִלָּה לְאֵל, חֲזָקִים בְּדַעְתָּם, יוֹסֵף ה' עֲלֵיהֶם אֶלְךָ פְּעָמִים כְּכֹה וְכוּ'.

וְכֵן שִׁמְעֵתִי, שֶׁהֵאֱבָרְךָ מִפֶּתַח תְּקוּנָה, קִנְיָה כְּבֹר בֵּית, רֵאָה לְדוֹת אִם זֶה נָכוֹן.

אֲנִי מְקַנְיָה, שְׂיִכְנָסוּ כַּמָּה שְׂיִוִּתֵר מִשְׁפָּחוֹת בְּכָל חֻלְקֵי יִבְנֵאל, וְזֶה יִכְנִיעַ אוֹתָם לְגַמְרֵי, כִּי רַק זֶה עֲכָשׁוּ הָעֲצָה לְהַכְנִיס עוֹד וְעוֹד מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

עֲכָשׁוּ דְבַרְתִּי עִם ... וְהוּא מְאֹד שְׁבוּר, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֵׁם רְגָלִים בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק יָכוֹל, וְהוּא כְּבֹר מוֹכֵן (...). לְקַחַת עוֹרֶךְ-דִּין וְכוּ', אֵף עֲדִין עוֹמֵד וּמְנַסָּה וְכוּ' כִּי ... וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוֹלְכִים עֲכָשׁוּ יַחַד, וְגַם סֵפֶר לִי, שֶׁאֲתָמוּל שְׁמַע שְׁעוֹשִׁים "בְּדוֹקָא", וּמְצָרִים וּמְצִיקִים ל... שְׁלֹא יוֹכֵל לְבָנוֹת, וְכֵן סֵפֶר לִי, שֶׁעַל אֵף כָּל תְּחַבּוּלוֹתָיו לְהַכְפִּישׁ שְׁמֵנוּ, נְהַפְכָה הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ, וְדַעַת הַקְּהֵל הִיא דוֹקָא לְטוֹבָתָנוּ. אֲבָל בְּכָל זֹאת אֲנִי רוֹאָה, שְׂצָרִיכִים עוֹד לְרַחֲמִים רַבִּים.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַחֲדָשׁ "מֶר-חֶשְׁוֹן" עֶבֶר, וְהָיוּ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, עַד שְׁלֹא יְדַעֲתִי אֵיךְ יַעֲבֹר הַחֲדָשׁ. וְהִנֵּה הַחֲדָשׁ כְּבֹר מֵאַחֲרָנוּ, וְעֲכָשׁוּ נִכְנָס חֲדָשׁ כֶּסֶלוֹ, חֲדָשׁ שָׁבוּ הָיוּ נִסִּים גְּדוֹלִים, אֲשֶׁר רַבִּים נִפְּלוּ בְּיַד מְעֻטִים, וְטִמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְכוּ', כֵּן יִהְיֶה

אֶצְלָנוּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הָעֵקֶר רְאוּ פְּלִכֶם רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת
בְּיַחַד, וְנוֹצִיא עִתּוֹן אַחַר עִתּוֹן, וְלִבְסוּף נִבְעֵר אֶת הַקְּלִפָּה וְהַטְּמָאָה
מִיִּבְנָאֵל, וְיִתְהַפֵּף לְמָקוֹם תּוֹרָה.

רְאֵה לְהִתְרַדֵּעַ מָה עִם ר' ... גֵּרוֹ יָאִיר, פִּי אֵינִי יוֹדֵעַ הֵיכֵן
מִתְאַכְסֵן חֲתָנוּ, וְכֵן מָה קוֹרָה עִם ... אֲנִי מְקַנְהָ, שְׂאֲבָרְכִים יִכְתְּבוּ
עוֹד פְּתוּבוֹת חַיּוּבִיּוֹת עַל ... בְּאִפְּן שְׁלֵא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָנוּ שׁוּם דְּבָר,
וְלֹא יִכְנִיס אוֹתָנוּ בְּאִיזָה פֶּח וְכוּ'. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַחּוּס וְיִחְמַל
עָלֵינוּ, וְיִשְׁלַח מַפְלָה לְסִמּוֹן-מ"ם וְכַת דִּילָהּ, יִמַּח שְׁמוֹ, וְיִכְבֵּר נִזְוָה
לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ [חֲסֵר].

עֲלִיף לְדַעַת, פִּי הַכֹּל הִסְתָּתוּ שֶׁל הַסִּמּוֹן-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, פִּי
הָרְאִיָּה שְׁעַד עֲכָשׁוּ הָיָה שְׁקֵט, וּפְתָאֵם נִתְעוֹרְרוּ. רְוִאִים מְזָה אֶת כַּח
הַטְּמָאָה שְׁלוֹ, יִמַּח שְׁמוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִפְּחַד מִמְּנוֹ, פִּי עֲמוּ
אֲנִי כְּבָר אֶף פְּעַם לֹא אֲשַׁלֵּם, וְאֵינִי לִי כְּבָר שׁוּם עֵסֶק אֶתוֹ לְגַמְרִי,
הָעֵקֶר צְרִיכִים לְהִתְדַיֵּר אֶת זֹאת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲשֶׁר הֵם אֲנָשִׁים
תְּמִימִים, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא מְרָא דְאַתְרָא... וְעַל-כֵּן אָסוּר לְהִתְחַיֵּל
אֶתוֹ, אֲשֶׁר בְּאֵמַת הוּא אָפְלוֹ אֵינּוּ מְרָא וְחֻצִּינָא... כִּי לֹא כְּדָאֵי
הָאֲדַמָּה שְׁיִפְגַּס שֵׁם וְכוּ' [חֲסֵר].

רְאֵה לְדוּחַ מָה קוֹרָה בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְבוֹא אַחַר חֲנֻכָּה, וְאֵז אֲבַקֵּר אֶת הַתְּלִמוּד תּוֹרָה.

כְּדָאֵי לְקַחַת אֶת הָעִתּוֹן גְּלִיּוֹן מִסְפֵּר 10 מ... וְלְהַפִּיצֵם עוֹד
הַשְּׁבוּעַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיֵּצֵא, ב' כֶּסֶלּוֹ ה'תּנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לַנְכוּן קַבְלַתִּי הַיּוֹם אֶת מִכְתָּבְךָ וְגַם אֶת הַפֶּאֶקֶס, וְהִנֵּה בּוֹדְאִי
 כָּל הַמַּחְלָקֶת שְׁקוֹרִית עֲכָשׁוּ בֵּין הַיְלָדִים, זֶה בְּלַתִּי נִסְבֵּל, וְצָרִיכִים
 לַעֲשׂוֹת סוּף וְקֶץ לְזֶה אַחַת וּלְתַמִּיד, אַחֲרַת מִי יוֹדֵעַ מַה יִּקְרָה.
 וּמוֹהַרְנֵי'ת ז"ל הָיָה רָגִיל תַּמִּיד לֹאמֹר: אֲנִי מְצַטְעֵר יוֹתֵר מִהַמַּחְלָקֶת
 מִבְּפָנַיִם מִהַמַּחְלָקֶת שֶׁבַחּוּץ, וְכֵן הוּא אֶצְלִי, מִסְפִּיק יֵשׁ לָנוּ צְרוּת
 מִבַּחּוּץ מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר הוּא קִלְפָה עֲצוּמָה, וְעוֹשֶׂה הַכֹּל לְהַצִּיר
 לָנוּ עַל כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, כִּי רַק הוּא עוֹמֵד תַּחַת הַכֹּל, לוֹ יֵשׁ
 קְשָׁרִים עִם ... , וְכֵן עִם ... אֶפִּיקוֹרְסִים כָּאֵלֶּה, שְׂאִינָם מְאַמִּינִים כָּלֵל
 בְּמִצִּיאוֹת הַנְּיָ"ה, וְלֹא בַחֲנָם הַלֵּךְ הָעוֹרֵב אֶצֶל הַזְּרִזִיר, אֲלֹא מִפְּנֵי
 שֶׁהוּא מִינּוּ, זוֹ נִבְלָה וְזוֹ טֵרְפָה, וְזֶה בְּרוּר, כִּי הַסְמָ"ךְ-מ"ם יֵשׁ לוֹ
 יָד בַּכֹּל, כִּי אֵין דָּבָר שֶׁלֹּא יֵלֵךְ דֶּרֶךְ יָדוֹ, הוּא עֲרַמוּמִי בְּזֶה, חֲכָם
 לְהִרְעוּ, וְהִרְאָיָה, שֶׁכָּל הַזְּמַן הָיָה שֶׁקֵּט, וּפְתָאֵם עֲכָשׁוּ הוּא הַתְּחִיל
 לְהִסִּית, וְכַמוֹ-כֵן הָיָה כְּשֶׁבָּאנוּ בַּהַתְּחִלָּה, גַּם הוּא הִיָּתָה לוֹ בְּזֶה יָד.

וְהִנֵּה צָר לִי מְאֹד לְכַתֵּב מִזֶּה, אֲךָ עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין זֶה כָּלֵל
 לְשׁוֹן-הִרְעוּ, כִּי הָאָדָם הַזֶּה רוֹצֶה רַק לְגַרְשָׁנוּ לְגַמְרֵי מִכָּאן, (הָיָה לֹא
 תַהֲיָה), וְהוּא קָל שֶׁבְקָלִים, אָדָם שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוֹם דָּבָר בַּיְהוּדוּת
 — כְּמוֹ מְקַנְהַ טְהָרָה, אוֹ כְּשֵׁרוּת, אוֹ מַעֲשָׂרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּמַה גַּם
 שֶׁהוּא מוֹסֵר, אֲשֶׁר מִסֵּר כְּבָר כְּמָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲזַי אֵיךְ שִׁיף
 שֶׁהוּא הוּא בְּכָלֵל רַב? ! וְאֲנִי מְקַנְהַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּהֲיָה לוֹ
 מִפְּלֵה גְדוֹלָה כְּמָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר.

רְאִי לְהַתְּחִיזֵק, כִּי הַמְּצַב לֹא כָל-כָּף רַע כְּמוֹ שְׂאֲתָם חוֹשְׁבִים,
 כִּי, תַהֲלָה לְאֵל, רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מְאֻשֵׁר עִמָּהֶם, וְזֶה בְּרוּר. וְעַל-כֵּן
 אֵין עֲלִיךָ לִפְלַי בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יַתְּהַפֵּף לְטוֹבָה
 .[חֲסֵר].

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ג' פְּסָלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּעִירַת יְבֵנָאֵל, הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמֹר אוֹתָם מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְחֹזֶר תָּמִיד תָּמִיד, פִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר — כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וַיְרִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאֵלְמָלָא שְׁהָאֲדָם יִחְזַק אֶת עֲצָמוֹ, הוּא יְכוּל לְפַל לְגַמְרֵי, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא בְּטַחֲוֹן, לְבִטָּח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, פִּי בְּאֵמֶת מִי שְׁמֵאֲמִין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית בְּאֵמֶת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּדְע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם נַעֲשֶׂה מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בּוֹטָח תָּמִיד רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, פִּי מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם?! וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחוֹת כ"ט): כָּל הַתּוֹלָה בְּטַחֲוֹנוֹ בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָרִי הוּא לוֹ מַחְסֵה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא; פִּי כְּשֵׁאֲדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוֹ בּוֹטָח בְּשׁוּם אָדָם רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, פִּי "שְׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם" (תְּהִלִּים ס, כא), עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַחְסֵה לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, פִּי אֵין לָהּ אָדָם הַמְּאֲשֵׁר בְּעוֹלָם כְּמִי שְׁדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, חַיּוֹת, זִיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵז אֵינוֹ בּוֹטָח בְּשׁוּם אָדָם רַק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵמֶת כְּשֵׁאֲדָם זוֹכָה לְהֵאֲמִין בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַבְּטַחֲוֹן שְׁלוֹ מְאֹד חֻזַּק רַק אֱלֹו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׂזוֹ מְדַרְגַּת הַצְּדִיקִים, שְׂזָכוּ לְמְדַרְגַּת הַדְּבָקוֹת כָּל-כָּף, עַד שְׂאֵינָם בּוֹטָחִים בְּשׁוּם אָדָם רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, וְעַל-כֵּן הֵם זוֹכִים לְהַפְלִל בּוֹ לְגַמְרֵי, וְזֶה

מה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ה'): כָּל מִי שֶׁבוֹטַח בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זוֹכֶה לְהִיּוֹת פְּיוֹצָא בּוֹ; כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם בּוֹטַח רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִכְלָל לְגַמְרֵי רַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְעַל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לִירָא וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם בֶּן אָדָם כָּלֵל, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לָכֶם אָדָם, רַק רָאוּ לְדַבֵּק אֶת עַצְמְכֶם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִתְבּוֹדְדוּ עַצְמְכֶם בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעהוֹ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה הַכְּלִי וַיֵּן שְׁלָנוּ — רַק לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה וּבִכְבֻּטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּיְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ, וּבִפְרֻט אֶתֶם שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר מֵאִינְשֵׁי דְלָא מְעֵלֵי, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם אוֹרְב עֲלֵיכֶם מְאֹד, עֲלֵיכֶם לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּמִדַּת הָאַמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי עַל-יְדֵי הָאַמוּנָה נִתְעַוְרוֹת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם כְּלִיל יַחֲלֶף, כִּי הַכֹּל הוּא בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, לְרְאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה הָאָדָם בְּעֵת צָרְתוֹ, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַמוּנָה וּבִכְבֻּטְחוֹן חֲזָק בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאִז תִּרְאוּ יְשׁוּעוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵל יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם דְּבָרִים אֱלוֹ פְּשׁוּטִים, כִּי הֵם עֲקָרֵי הַיְהוּדוּת, כִּי הָאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה לְהֵאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, הוּא יְסוּד וְעֶקֶר בִּיְהוּדוּת, וְכָל הַמְצוּוֹת תְּלוּיּוֹת בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (תְּהִלִּים קִיט, פו): "כָּל מְצוּוֹתֶיךָ אַמוּנָה", כָּל הַמְצוּוֹת צָרִיכוֹת לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם לְיְדֵי אַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַפְכָּת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁאָדָם חֲזָק וְאֵמִיץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבוֹטַח בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּמִדְּבַר רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אִזִּי אֵינּוּ מִפְּחַד מִשׁוּם בֶּן אָדָם כָּלֵל, כִּי מֵה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֵךְ בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתֵּן כַּחוֹת לְסִטְרָא אַחְרָא וְלַסְמִ"ךְ-מ"ם לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת אִוְרוֹ, וּמִי שֶׁאֵינּוּ זוֹכֶה לְהִתְחַזֵּק, עַל-יְדֵי-זֶה נוֹפֵל וְנִתְבַטֵּל לְגַמְרֵי.

וְעַל-כֵּן הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ וְי"ל כָּל-כֶּף, שְׁנוֹזְפָה לַחֲזוֹר בְּכָל יוֹם עַל
הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כִּי זֶה הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעְתּוֹ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה
פְּשוּטָה וּבְכַטְחוֹן חֲזָק, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וִירוּשָׁלַיִם בְּרָכוֹת, פָּרָק
ה'): לְעוֹלָם אַל יִהְיֶה הַפְּסוּק הַזֶּה זָו מִפִּיךָ, "הַיְוִ" הַצְּבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בּוֹטַח בָּךְ", כִּי אָדָם צָרִיף תָּמִיד לַחֲזוֹר עַל אֲמוּנָה וּבַטְחוֹן, אֲשֶׁר
זֶה הוּא הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּחַיֵּי הָאָדָם, וּכְשֶׁאָדָם חֲזָק בְּאֲמוּנָה וּבַטְחוֹן,
אִז הוּא תָּמִיד מְצַלִּיחַ, וְעוֹלָה מְעֻלָּה מְעֻלָּה, אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְבַטֵּל אֶת
עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
יִשְׂרָף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַפְּטָרִין בִּישִׁין, שְׁנִתְלַבְּשׁוּ בְּבִנְיָ-אָדָם עַל-יְדֵי
חַטָּאֵי הַמְּרַבִּים, וְיִזְכָּה לְשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה אֲמִתִּית, וְיִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי
אֹן, וְיִכְנָסוּ בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְשׁוּם דְּבָר
שְׁבַעְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אַדְרָבָה רְאוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת
הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִז תַּצְּלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כֶּסֶל ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוּמָנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה
שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִמְשִׁיף לָהֶם בְּרָכָה
וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, הֵן אֲמַת שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ וּמְבִין מִרְחוֹק אֶת

צַעֲרֶכֶן וּמְכַאוֹבְכֶן מֵהַ שְׂאֵתָן סוֹבְלוֹת עֲכָשׁוּ מְאִינְשֵׁי דְלָא מְעַלִּי, אִיךְ תִּאֲמִינּוּ לִי, שְׂבִדֵּיעָבֵד תִּצָּא טוֹבָה גְדוֹלָה מִכָּל זֶה, כִּי לְכָל הַפְּחוֹת אֲנַחְנוּ רוֹאִים מִי עוֹמֵד תַּחַת כָּל זֶה, כִּי בְּקִרְוֹב תִּתְרַבֵּינָה הַמְּשֻׁפְּחוֹת בִּיבְנָאֵל וְנִגְיַע לְכַמָּה מֵאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, כִּי לְאַחֲרוֹנָה כַּמָּה מְשֻׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת קָנוּ בְּתִים, וְעוֹד מְעַט גַּם הֵן תִּפְנֹסְנָה לְגוֹר, וְכֵן לְאֵט לְאֵט יִתְמַלֵּא הַמְּקוֹם תּוֹשְׁבִים חֲרָדִיִּים, וְכִי לְכָל הַפְּחוֹת אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים אִיךְ לְהִזְהֵר וּלְהִשָּׁמֵר מִהָאָדָם הַזֶּה שְׂנֵקְרָא "רַב", כִּי אִם הוּא מְסַגֵּל לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, אֲזִי לְכָל הַפְּחוֹת אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים הֵיכֵן אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּרְאוּ יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הַמְּקוֹם הַזֶּה יִתְהַפֵּף לְעִיר תּוֹרָה, צְדָקָה וְחֶסֶד, עִיר שֶׁל חֲסִידוֹת וְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, מִמֶּשׁ בְּעוֹד שְׁנַתִּים שְׁלֹשׁ לֹא יִפִּירוּ אֶת כָּל הַעֲיָרָה כָּלֵל, בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ.

אָבֵל לַעַת עֵתָה רְאִינָה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבַעוֹלָם, וְאִשָּׁה תִּחַזַּק אֶת רַעוּתָהּ, כִּי בְּהִכְרַח לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל כַּמָּה אֲנִשֵׁי שׁוֹלִים שְׂעוֹשִׁים עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּהוּמָה, וּבִפְרֹט ... אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אִם הוּא בְּכָלֵל יְהוּדִי, כִּי כָּבֵד צִיר צְלָבִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, וְזֶה בְּרוּר שְׂדָבֵר זֶה לֹא יַעֲשֶׂה מִי שְׂיֵשׁ לוֹ גִּיד מְזַרַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵין עֲלֵיכֶן לְהַתְפַּחֵד כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִשִׁים כְּאֵלוֹ הָאָרֶץ תִּקִּיא אוֹתָם, וּבִפְרֹט עֲזִירַת יִבְנָאֵל, שְׁשָׁם טְמוּנָה קְדָשָׁה עֲצוּמָה מְאֹד, וּמִשָּׁם יִתְגַּלֶּה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, בְּוֹדֵאֵי הַמְּקוֹם יִקִּיא אוֹתָם, לְכֵן אֵין לָכֶם לְפַחֵד כָּלֵל, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָלֵלִיּוֹת וּבִפְרֹטִיּוֹת, וּלְכָל אַחַת וְאַחַת תִּהְיֶה פְּרֻנְסָה בְּשַׁפַּע, וְתִזְכֶּה לְגַדֵּל וּלְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה "יְלָדֵי חַן", וּבְבֵית-סֵפֶר "בֵּית פֵּיגָא" שְׂנָקִים כָּאֵן בִּיבְנָאֵל עַל אַפָּם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וּבְעֲלֵיכֶן יִזְכוּ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה בְּפוֹלְלִים "כּוֹלֵל בְּקָר", וְ"כּוֹלֵל לְפָנֵי הַצְּהָרִים", וְ"כּוֹלֵל עֲרַב", וְיִזְכוּ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר הָאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וּיְקַרְבוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִחַזְרוּ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע

בַּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶן, שְׂתִזְכּוּ לְהַנְצִיל מִכָּל רָע,
וּתְמַשִּׁךְ עֲלֵיכֶן בְּרָכָה וְהַצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיכֶן.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תַּשְׁנִ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁלֹא
תִצְטָרֵךְ כְּבָר לַלוּוֹת מְאַחֲרִים, אֲלֵא אֶתָּה תּוּכַל לְהַלוּוֹת לְאַחֲרִים,
וַיְהִי לְךָ שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתַעֲשֶׂה מְזֵה
הַעֲתָקוֹת, וּתְחַלֵּקֵם לְכֻלָּן, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְשַׁלַּח לְהֵן בְּכָל יוֹמִים שְׁלֹשָׁה
מִכְתָּבֵי חֲזוּקָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְחַזַּק לְבָבְךָ וְלֹא תִפְחַדְנָה
כָּלְלִי, כִּי זֶה, לְדַעֲתִי, רַק ... וְכוּ' שְׁאָבִיו מִשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא בְּחַנּוּם
הַלֵּךְ הַזְרִזִיר אֲצִל הָעוֹרֵב, אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִיֵּנוּ, זֶה נִבְלָה וְזֶה
טְרָפָה, כִּי אָבִיו שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִתִּיר אֶת הַמְּזוּרִים לְפָנָי שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה בְּעֶרְךָ, וְכָל הָאָרֶץ רָעָשָׁה אֲזוּ, וְעַל-כֵּן אֲנִי מִבִּין עֲכָשׁוּ אִיךָ הֵם
נִתְחַבְּרוּ יַחַד נִגְדִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִהְיֶה לְשִׁנְיָהֶם מִפְּלֵה
מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּתְהִיָּה
רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק זֶה יִשְׁאָר לָנוּ, וְכֵן תִּתְמַיֵּד מְאֹד בַּתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, וּתְחַזַּק אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וַיְהִיָּה מֵה
שְׂיִהְיֶה.

תִּכְתֹּב לִי כַּמָּה רוֹצִים עַל הַבְּנִיָּן שֶׁל ...

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַהוֹדָעוֹת וְהַבְּרָכוֹת, וּמְסִרָתִי אֶת זֶה לְ... וְעָשָׂה מִזֶּה דְבַר יְפֵה מְאֹד, וְכֵן תַּעֲשִׂי תָמִיד, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּחֻקְמָה עֲצוּמָה עִם תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כְּשֶׁהֵם בּוֹנִים בְּתֵימִים לְבָרֶךְ אוֹתָם... כְּשֶׁנוֹלָדִים לָהֶם יְלָדִים אוֹ נְכָדִים לְבָרֶךְ אוֹתָם בְּרַפְת "מִזֶּל טוֹב"... אוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁנֶּאֱרַע אֵיזָה אֶסוֹן — לְנַחֵם אוֹתָם וְכִדּוּמָה, כָּל דְבַר קָטָן שֶׁרַק קוֹרָה בְּיַבְנָאֵל, כְּדָאֵי לְדוּחַ, וַיַּעֲשׂוּ מִזֶּה דְבָרִים יְפִים כְּאֲשֶׁר תִּרְאִי בְּעֶצְמָךְ, וּבְזֶה נִקְרַב אֶת כָּלָם. וְכִמוֹ שֶׁהֲרַבִּי הַרַי"ץ מְלִיּוּבֵאוּוִיטְשׁ זי"ע הִיָּה רְגִיל לֹמֵר: בְּשִׁבִיל נְשִׁיקָה לֹא נוֹתְנִים סְטִירָה... וְעַל-כֵּן בְּזֶה שָׁנְעַבְד עֲלֵיהֶם רַק בְּדֶרֶךְ אֲהַבָּה, זֶה יִקְרַב אוֹתָם.

הַעֲקָר לֹא לְפַחַד כָּלָל, וּלְחַזֵּק אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲזוֹ תִרְאוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דְּמִים, כִּי זֶה לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וַיְהִיָּה לָכֶם תָּמִיד טוֹב בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְתִכְנְסוּ בְּקִרְוֹב לְבֵיתְכֶם, וַיְהִיָּה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחֻקְמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ וְאֶת מַכְתַּב אֲשֶׁתְּךָ, וּמִמֶּשׁ הַחַיִּיתָם
 אוֹתִי, כִּי מְאֹד מְאֹד הָיִיתִי שָׁבוּר מְכַל הַסְּפוּר, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב
 לִי, בְּאֲשֶׁר הִשְׁקַעְתִּי בְּכֶם, וּבִפְרָט בְּךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה יָמִים וְשָׁנִים,
 וְעַכְשָׁו יָבוֹא אֵיזָה קֵל שְׁבַקְלִים, שְׁקוֹרָאָה אֶת עֲצָמוֹ 'רַב', וַיַּעֲשֶׂה
 שְׁטִיפַת מַח וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שְׁפַתְכֶם לִי שְׁנִיכֶם מַכְתָּבִים, מִמֶּשׁ
 הַחַיִּיתָם אוֹתִי, וַיַּחֲיֶה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שֶׁהַחַיִּיתָם אוֹתִי,
 כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנַפְשֶׁךָ.

אודות עבודת הצדקה שאתה עוסק, תדע כי אין לך דבר גדול
 מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה צדקה, וכל פרוטה ופרוטה
 שאתה נותן לי, מתחלקת לעניים הגונים, ואם היית יודע את מעלת
 הצדקה וחסד שאתה עושה, היית שש ושמח אפה ואשתך. ונחמנינו
 הקדושים אמרו (מדרש תנחומא, פרשת משפטים): אמר הקדוש-ברוך-
 הוא, נפשו של עני היתה מפרקסת לצאת מן הרעב, ונתת לו פרנסה
 והחייית אותו, חייך שאני מחזיר לך נפש תחת נפש, למחר בך או
 בתך באין לידי חלי, ואזכר אני להם את המצוה שעשית עם העני,
 עין שם; כי אני לוקח את הכסף, ומחלק אותו בין אנשי שלומנו,
 שהם ברחוקות גדולה. ולכן ראוי לך לשמח מאד על חלקך, כי
 בזכות הצדקה תהיה נסתר בצל כנפי שכינת עזו יתברך, כמאמרם
 ו"ל (רות רבה, פרשה ה', סימן ד'): בוא וראה כמה גדול כחה של צדקה
 וכחן של גומלי חסדים, שאין חסין לא בצל שחר ולא בצל כנפי
 ארץ ולא בצל כנפי שמש, אלא בצל מי שאמר והיה העולם, עין
 שם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתִי,
 שאני מתפלל בעדך ובעד אשתך ובעד ילדיך, שתזכו לתורה וגדלה
 במקום אחד, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ותזכו להכנס מה
 שיותר מהר לגור בדירה שלכם, ויהיו בניהם ובנותיהם שמורים מן
 החטא כל ימי חייהם, ויהיו לך בנים תלמידי חכמים וחתנים
 תלמידי חכמים, ותרוה מהם רב נחת דקדושה.

אודות האלף דולר שאתה שואל למי לתת, תמסור את זה לר'

... שְׁאֵנִי חָיֵב לוֹ, וְרָאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, וְתִמְסַר אֶת
הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְאַשְׁתְּךָ, כִּי גַם אֵלַיָּה נִאֲמְרוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, ט' כֶּסֶלּוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל מַעְלַת הַגְּאוּנִים חֲבָרֵי בֵּית דִּין
צְדֵק בִּירוּשָׁלַיִם שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַהַזְמָנָה מִיּוֹם ד' כֶּסֶלּוֹ לְדִין תּוֹרָה.

רֵאשִׁית, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה יֵּשׁ לְאָדָם הַזֶּה עִמִּי אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים
וְכוּ', וְאִם יֵשׁ לוֹ אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים, זֶהוּ עִם הַנָּשִׁים, נָשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו חֲסִידֵי בְּרִסְלָב פְּדֻלְקָמָן.

וְעַל-כֵּן אֲנִי מוֹכֵן לְעַמֵּד בְּדִין רַק בְּתֵנְאֵי שְׁתַּהֲיָה רְשׁוֹת לְכָל
הַנָּשִׁים הַנ"ל לְהִיּוֹת נוֹכַחֹת בְּדִין תּוֹרָה, כִּי בְּאֶמֶת הַדִּין תּוֹרָה עִמָּן,
וְלֹא עִמִּי, כִּי לִי אֵין שׁוֹם שְׂיָכוֹת לְכָל הַעֶסֶק פְּדֻלְקָמָן.

פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה בְּעֵינַי, אֵיךְ אַתֶּם מְצִינִים בְּהַזְמָנָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:
"וְחִלְלָה מְלַהֲשֵׁתִי בְּדַרְכֵי תַקִּיפוֹת אוֹ הַשְּׁמָצוֹת וְכוּ' בְּכָל צוּרָה,
שֶׁהִיא הָרִי מִלְּבַד הָאָסוּר שֶׁבְּדָבָר, יֵשׁ, חַס וְשָׁלוֹם, חֲלוּל הַשֵּׁם,
הַחֲמוּר מְאֹד" וְכוּ', פְּלִיאָה דַעַת מְמַנִּי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכַל לָהּ — אֵיךְ
אַתֶּם כּוֹתְבִים דָּבָר כֵּזֶה, לְפָנַי שֶׁשְּׂמַעְתֶּם אֶת הַצֵּד הַשְּׁנִי?! אֵינִי יוֹדֵעַ
אֵיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לְהַתּוֹבֵעַ, שֶׁקַּבְּלֶתֶם אֶת דְּבָרָיו כְּתוֹרָה מְסִינֵי שְׂכָךְ הוּא,
כְּמוֹ שֶׁהוּא צִיר אֶת הַתְּמוּנָה, אוּלַי יֵשׁ לוֹ זְכוּת אָבוֹת... שְׁאָבִיו הִלֵּךְ
בְּיַחַד עִם ... וְהִתִּיר אֶת הַמְּזוּרִים הַיְדוּעִים לְשִׁמְצָה לְפָנַי יוֹתֵר
מִעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, וְאֶת הַזְכוּת הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת אַתֶּם מְנַצְּלִים לְקַבֵּל
קִדְּם אֶת דְּבָרָיו, לְפָנַי שֶׁאַתֶּם שׁוֹמְעִים אֶת דְּבָרֵינוּ?! אוֹ אוּלַי יֵשׁ לוֹ
זְכוּת, שֶׁהוּא רַב מִטַּעַם הַרְבֵּנוֹת הַרְאֵשִׁית, וְהוּא קָל שֶׁבְּקָלִים

(פְּדֻלְקָמֶן), זֶה הוּא שְׁעֻמְדָה לוֹ, שְׁתִּשְׁמְעוּ אֶת תְּלוּנוֹתָיו וְכֹל
הַשְּׂמֻצוֹת שֶׁמִּשְׁמִיץ אוֹתָנוּ?!

אֲנִי מַחֲכָה לְשִׁמְעַתְשׁוּבָה מִכֶּם — אִיזוֹ מִשְׁתֵּי הַזְּכִיּוֹת הַנִּלְעָמְדָה לוֹ, שְׁתִּשְׁמְעוּ קֹדֶם אֶת הַצֵּד שֶׁלוֹ לְפָנַי שֶׁשְׂמַעְתֶּם אֶת הַצֵּד
שֶׁלָּנוּ.

וְעַכְשָׁיו נִגַּשׁ אֶל הַנְּדוּן, אֵף שֶׁהוּא רַק קֶצֶה הַמְזוּלָג מִמָּה שֶׁיֵּשׁ
לְהֶאָרִיף וּלְסַפֵּר, וְזֶה נַעֲשֶׂה לְפָנֶיכֶם, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּרַגַע שֶׁהִגַּעְנוּ לַעֲרֵת יִבְנָאֵל, שֶׁם לָנוּ הָאָדָם הַזֶּה רְגָלִים, עַל-יְדֵי
הַסֵּתֶת הַתּוֹשְׁבִים הַחִילוּנִים לְגַרְשָׁנוּ מִשָּׁם, וּכְשֶׁרָאָה שֶׁאֲנַחְנוּ אֵיתָנִים
בְּדַעְתָּנוּ וּחְזָקִים בְּרוּחָנוּ, אֲזִי הִתְחִיל בְּעַקִּיפִין, אֲבָל כָּל הַזְּמַן לֹא נָח
וְלֹא שָׁקֵט כְּרַגַע לְהַצִּיר לָנוּ. בְּרַגַע שֶׁבָּאָנוּ לְשָׁם, פִּתְחָנוּ בְּמִסִּירוֹת נִפְשׁ
הַכִּי גְדוּלָה גַּן חֲרָדִי, וְהִזִּיהוּ הוּא וְרַק הוּא, שֶׁמִּנַּע אוֹתָנוּ בְּכָל מִינֵי
דְרָכִים, וְעָמַד עַל דְרָכָנוּ עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל, אִם מִצַּד הַחִילוּנִים,
וְאִם מִצַּדוֹ, בְּכָל מִינֵי אִיוּמִים לְסַגֵּר אֶת הַגֶּן הַחֲרָדִי, וְלֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ
כָּלֵל.

וּבַעֲנֵן הַמְקוּוֹה, מִהֲרַגַע שֶׁבָּאָנוּ, הִיא הִיָּתָה מְזוּנַחַת בְּכָל מִינֵי
הַזְּנַחוֹת, מְלַבֵּד זֹאת שֶׁהַבְּלִיָּת כָּלֵל לֹא הִתְאַיְמָה לַעֲבוֹדָתָהּ, מַחֲמַת
שֶׁהוֹלֶכֶת בְּגִלּוּי שַׁעַר, וּבְכַפְרִיּוֹת כְּפוֹרְקַת עַל, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בּוֹשֶׁה
וְחֶרְפָּה שֶׁלֹּא אִשָּׁה כְּזֹאת מוֹסְרִים אֶת עַנְיָנֵי הַבְּדִיקָה, כְּשֶׁהִיא אֵינָה
יודעת בין יְמִינָה לְשְׂמָאלָהּ וְכוּ', וְכֵן הַמְצַב הַסְּנִיטְרִי שֶׁל הַמְקוּוֹה
יְרוּד מְאֹד, מִסְּתוֹבְבִים שֶׁם רְמָשִׁים לְמִינֵיהֶם וְעַכְבִּישִׁים וְאֶפְלוֹ
עַכְבָּרִים וְכוּ', אֶת הָאִמְבִּטְיוֹת אֵף פַּעַם לֹא מְנַקִּים וְכוּ', הַכֹּל מְלֵא
לְכִלוּף וְשַׁעַר וְכוּ', לְתוֹף הַמַּיִם שֶׁל הַמְקוּוֹה נוֹפֵל צָבַע מִהִתְקַרְהוּ וְכוּ',
וּמֵאֵז שֶׁהִגַּעְתִּי לְשָׁם מִשְׁךָ שְׁנַתִּים וְחֻצִי, בְּקִשְׁתִּי אֶת הַפּוֹחַז הַזֶּה בְּכָל
מִינֵי בְקָשׁוֹת — "הִיִּתְכֵן, אֵיךְ תִּזְנִיחַ מְקוּוֹה טְהוּרָה?! אֲנִי מוֹכֵן
לְשֵׁלֶם לְךָ חֻצִי מִהַהוֹצָאוֹת", וְהוּא תְּמִיד הַתְּחַמֵּק מִמִּנִּי בְּכָל מִינֵי
אִמְתָּלוֹת, וְאֲנִי בְּתַמִּי הִלְכְּתִי, וְלֹא יָדַעְתִּי מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, כִּי
תְּמִיד הִבְטִיחַ — "עוֹד מְעַט הַכֹּל יִתְקַן"... וְהִנֵּה הַמְצַב כִּיּוֹם,
שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְנִים בְּחַמְשִׁים מִשְׁפָּחוֹת חֲרָדִיּוֹת, וּבְמִקוֹם לְתִקּוֹן אֶת

הַמְקַוָּה, הוּא עוֹמֵד בְּמַרְדּוֹ, וְזֶה אֲשֶׁר גּוֹרֵם שָׂרֵב רַבֵּן שֶׁל הַנְּשִׁים, הַהֲכָרַח לָהֶן לְהַטְלִיט לְמַרְחָקִים — לְטַבְרִיָּה אוֹ לְכַפֵּר תְּבוּר בְּעֵבוּר מְקַנָּה, וְגִדְל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת גִּפְשׁ וְהַחֲלוּל הַשֵּׁם הַזֶּה" — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי לֹא לְכָל אַחַת יֵשׁ רֶכֶב וְכוּ', וּמִצָּב הַצְּנִיעוּת הַכְּרוּךְ בַּדָּבָר, זֶה מוּבָן מִמִּילָא וְכוּ', וְכֵן בְּלֵילוֹת הַחֲרָף הַקָּרִים וְכוּ', לֵילוֹת הַקִּיץ הַחֹמִים וְכוּ', וּמָה עִם לֵילוֹת שְׁבַת-קִדְשׁ?!

וְכֵן הַלְּאָה, לְגַבֵּי מִצַּב הַפְּשָׁרוֹת בְּעֵינֶיהָ, אֲשֶׁר הוּא יְרוּד מְאֹד מְאֹד, הוּא תוֹלָה עַל הַחֲנוּת פֶּתֶק: "הִירְקוֹת מְעֻשָּׂרִים", וּבַעַל הַחֲנוּת בְּעֻצְמוֹ מְעִיד, שְׂאֵף פַּעַם לֹא מְעֻשָּׂרִים, וְהוּא אוֹמֵר: "עַל הָרֹאשׁ שְׁלוֹ", וּמִצָּבִיעַ בְּאֶצְבָּעוֹ עַל תַּעֲדַת הַהֲכָשֶׁר... וְכֵן נוֹתֵן כָּל מִינֵי הַכְּשָׁרִים עַל נְבֻלוֹת וּטְרָפוֹת, אֲשֶׁר יִתְבָּרַר וְיוֹכַח.

וְעוֹד הַמוֹן דְּבָרִים, שֶׁתְּקַצֵּר הִירִיעָה מְקַצֵּר הַזְּמַן.

וְעַכְשָׁו אוֹדוֹת הָאֱלִימוֹת וְהַשְּׁמִצוֹת וְכוּ', אֵינִי מִבִּין אֵיךְ הָאָדָם הַזֶּה אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְהַפְּךְ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיָּה, הִנֵּה הוּא הָרֹאשׁוֹן שֶׁיֵּצֵא נְגִדֵי אִישִׁית עַל לֹא דְבָר יוֹמִים לְפָנָי רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּמִכְתָּב גְּלוּי, מְלֹא הַשְּׁמִצוֹת וְזִלְזוּלִים אִישִׁיִּים עַל לֹא דְבָר, כַּמּוּבָן שֶׁחֲתָמוּ עַל הַמִּכְתָּב כַּמָּה עֲזִים... כִּי מִי שֶׁמְכִיר אֶת הַחוֹתָמִים יוֹדֵעַ, שְׁלֹא רַק שְׂאִינָם יְכוּלִים לְכַתֵּב, אֶלְא גַּם אֵינָם יוֹדְעִים לְקַרֵּא, וְהַמִּכְתָּב זֶה הַנְּסוּחַ שְׁלוֹ, מֵאִז אַחַר סְפוֹת שׁוֹלַח הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֻצְמוֹ בְּכָל לַיִל-שְׁבַת כַּמָּה בְּרִיוֹנִים לְהַדְבִּיק מוֹדְעוֹת שְׁמִצָּה בְּכָל הַעֵינֶה עֲלֵינוּ, וּמִצָּוָה לְחַתֹּךְ אֶת הַצְּמִיגִים שֶׁבְּרִכְבֵּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כַּמּוּבָן שְׂאִינוֹ עוֹשֶׂה זֹאת בְּאֶמְצַע הַשְּׁבוּעַ, אֶלְא שׁוֹכְרֵם דִּיקָא בְּלַיִל-שְׁבַת, הַנִּרְאָה שְׁסוּבֵר, שְׂאֵין שְׁלִיחַ לְדַבֵּר עֲבָרָה, וּמְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמַת, זֶה אֵינוֹ סוֹכֵב עֲלָיו, וְעַבְדָּה שֶׁבְּשְׁבַת שְׂאִינוֹ נִמְצָא בְּעֵינֶה, אֵין שׁוּם מוֹדְעוֹת וְהַשְּׁמִצוֹת, וְאֵין שׁוּם אֱלִימוֹת, וְיֵשׁ עוֹד הוֹכְחוֹת רַבּוֹת וְעֵדוּת אֲשֶׁר יוֹבֵאוּ לְפָנֶיכֶם, אֲשֶׁר הוּא הַשׁוֹכְרֵם, וְעַל-כֵּן תִּמָּה תִּמָּה אֶקְרָא — אֵיךְ אַתֶּם כּוֹתְבִים לִי: "וְחַלְלֶיהָ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּדַרְכֵי תַקִּיפוֹת אוֹ הַשְּׁמִצוֹת אוֹ פְּרִסְמַת בְּכָל צוּרָה שֶׁהִיא, הֲרִי מְלַבֵּד הָאִסוּר שֶׁבַדְבָּר,

יש חס ושלום, חליל השם... האין זה גחוק, האין הפוחז הזה עושה מכם חוכא ואטלולא?

והלא הוא הלך ומסר לערכאות (אשר דיניהם כדיני עכו"ם לכל דבר) את הרב החסיד... גרו יאיר, וצפוי למשפט גדול (היה לא תהיה, כי השופט צדק לא יעשה משפט! ואותו יתברך לא יכולים לשחד). ועכשו אשאל אתכם — האין לאדם הזה דין 'מוסר'?! אשר דינו מפדוש בחשן משפט, סימן שפ"ח, ולא עוד אלא שהתפאר ואמר: "אלף ואמסר עוד את כל מי שאוכל", האם אין דינו מפדוש בסימן הנ"ל?! האם מתר לישב עם 'מוסר' כזה בדין?!

אני מחכה לתשובה ולהבהרה מכם על כל הנ"ל.

והנה הגם שהלכה מפדושת היא בחשן משפט, שהתובע הולך אחר הנתבע, והיה צריך לקרות אותי לדין בפני בית-דין פה בארצות-הברית, עם כל זה למען האמת שאני רוצה לברר, כשאהיה בארץ ישראל, אני מוכן ללכת בנוכחות כל הנשים אליכם לדין, רק שהפוחז הזה ישלח שלוחו או באי כחו, כי אני רוצה להסתכל בפני אדם רשע בשום פנים ואפן!

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת, שאני מבקש ומתפלל ממנו יתברך, שהאמת תתגלה בעולם, ותענינו היטב בדין, ויצא לאור המשפט.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבלו רצוף מכתב ששלחו נשות אנשי שלומנו חסידים ברסלב, אל המרפז הארצי לטהרת המשפחה, ומה השיבו לנו... שהכל בסדר, המקנה למהדרין, אחזקת הנקיון והסדרים במקנה הם ברמה טובה... ואיך אמר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, שאפלו החוטא והשקרן, ההכרח להכשל בלשונו... ותמצאו בתוך המכתב צטוט שצינתי בהדגשה: "אנו מקווים שבקרוב בס"ד נתחיל בעבודת

הַשְּׁפוּץ", אִם הַכֹּל מֵאֵה אָחוֹז וּבְתַכְלִית הַנִּקְיוֹן וְהַסֵּדֶר, מֵה צְרִיכִים שְׁפוּץ בְּכָלֵל?! אֵת הַתְּרוּץ תֹּאמְרוּ אַתֶּם...

ט"ז תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי שֶׁהִצְלַחְתָּ בְּמִבְחָנִים וְכוּ', כִּי תֵאֱמִין לִי שֶׁבְּלִילָה הָיִיתִי בְּשִׁבְרוֹן לֵב גָּדוֹל — לְמָה מַעֲשֶׂה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִצְלִיחַ, וַיַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ וְכוּ', וְכֵן דִּבַּרְתִּי עִם ... וְגַם הוּא אָמַר, שֶׁהוּא כָּבֵר בְּתֵהֱלִיכִים סוּפִיִּים, וּמִי יִתֵּן שְׂיִהְיֶה כָּכָה וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְשִׁיךְ לָנוּ יְשׁוּעוֹת, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּל אֶת תְּפִלַּת הַלִּילָה, כֵּן יִקְבַּל אֶת כָּל תְּפִלוֹתֵינוּ, עַד שֶׁנִּזְכֶּה לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְכַנּוֹת, וְשִׁיכְּנִסּוּ לְפָה כַּמָּה מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְגוֹר, וְתִהְיֶה בְּאַמַּת "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפֶּס וְעַל חֻמַּתֶּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

שְׂמַעְתִּי שֶׁ... הַתְּחִיל לְחַפֵּר לְמַעַלָּה בְּהֵר, כְּדִי לְהַכִּין אֶת הָעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה יַחֲדוֹת דִּיּוֹר, אִם אֶפְשָׁר לְצַלֵּם אֶת זֶה אֵיךְ שְׁעוֹבָדִים, וְלִשְׁלַח אֶת הַתְּמוֹנוֹת — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים; וּבְאַמַּת כָּל מֵה שֶׁהֵם טוֹרְחִים וַיִּגְעִים, זֶהוּ רַק בְּשִׁבְלֵנוּ, כִּי הַסּוּף שֶׁכֻּלָּם יִבְרָחוּ מִשָּׁם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שֶׁחָשׁוּב לְחִילוּנֵים מֵאֵד, שְׂיִצְאוּ הַדְּבָרִים לְטוֹבָתָנוּ... וְלֹא יַעֲזֹר לָהֶם שׁוּם דְּבָר, כָּל יִבְנֹאֵל הַהִכְרַח שְׂיִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה. וְשְׂמַעְתִּי כְּבָר מִכַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֶעֱתוֹן "אוֹר יִבְנֹאֵל" מִחֲדִיר בְּהֵם טְפוֹת מֵהִיֶּהְדוּת, כִּי הֵם רוֹאִים שֶׁבֶת וְעִירוֹבִין וְדַבְרֵי תּוֹרָה, וְאֵף שְׂאִינָם מְבִינִים בְּזֶה, עִם כָּל זֹאת טְפוֹת טְפוֹת נִכְנָסוֹת בְּהֵם [חִסָּר]. לְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל שָׁבוּעַ לְשַׁלַּח אֶת הָעֵתוֹן לְכָל הַתּוֹשָׁבִים, וְאֶשְׁלַח לְךָ כָּל הַהוֹצָאוֹת שֶׁל הַדָּאָר.

הַעֲקֹר רֵאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבַעוֹלָם, כִּי כְּמוֹ שֶׁעָשִׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים עַד עַכְשָׁו, הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ עוֹד

נסים גלויים, והמשפט שפתח נגדך הסמ"ך-מ"ם, יתבטל ויתהפך על ראשו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ט"ז תרסח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וישלח, י' כסלו ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵוִית אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, "תְּלִמִידֵי הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיִלֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּנְיָחוּ שֶׁהַמְּסִיתִים וּמְדִיחִים יִסִּיתוּ אֶתְכֶם מִדָּרְךְ הַחַיִּים וּמִדְּבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם תְּכִלִּית אַחֲרֵת בְּזֵה הָעוֹלָם — רַק לְדָבֵק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֵה זוֹכִים — עַל-יְדֵי תַקְיָה הַשְּׂמֻחָה. וְהַסְּמ"ך-מ"ם הוּא הַהַפּוּךְ מִזֵּה לְגַמְרִי, כִּי הוּא מְקוֹר הַעֲצֻבוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהַחֲשֵׁךְ וְהַשְּׁקֵר, וּבְשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן נִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָהֶם כַּחוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל כְּדֵי שִׁיבְחָר הָאָדָם אִם לְדָבֵק אֶת עֲצֻמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה הָאֵמֶתִית, וְלִהְתָּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ יִמְשֵׁךְ אַחַר הָרַע וְהַחֲשֵׁךְ וְהַשְּׁקֵר וְכוּ'. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר הַיּוֹם כָּל מְשַׁנְּע... כְּבָר גַּם-כֵּן יָכוֹל לְדַבֵּר וּלְכַתֵּב... לְהִסִּית וּלְהַדְרִיחַ... וְעַל זֶה צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם, שְׁלֹא יִכְנַס בְּכֶם אֵיזָה אָרֶס שֶׁל אֵיזָה רֵיק וּפּוֹחַז. וּבְאֵמֶת כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצֻמוֹ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְמָשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן כְּשֶׁמְתָמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְטִיל בְּכֹל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה, לְדַעְתִּי, אֵין שׁוֹם בְּחִירָה וְנְסִיּוֹן כָּלֵל, כִּי תַכְּף-וּמִיד רוֹאִים הֵיכֵן הָאֵמֶת, אֲבָל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה

וְהַנְּסִיּוֹן, וְעַל-כֵּן נִתְּן רְשׁוֹת לְכָל עֶבְכִישׁ, שְׁיִרְק מִפִּי הַטָּמֵא, וַיֵּאָרֶג קוֹרֵי עֶבְכִישׁ וְכוּ', וְכַמוֹ-כֵּן הוּא הַיּוֹם כָּל כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת וְהַעֲתוּנִים כּוֹתְבִים כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת וּשְׁקָרִים, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין נֶגֶד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן. וּבִאֲמַת מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וּמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְּבַרֵךְ, אִין לּוֹ שׁוֹם נְסִיּוֹנוֹת כָּלֵל.

וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְּכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסְפֹתוֹת, וְתַתְּפַלְלוּ בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן שְׁחָרִית, מִנְחָה, מְעִרִיב, וְתַתְּבוֹדְדוּ עֲצַמְכֶם בֵּין הַהָרִים בְּלִילָה לְקַיִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת אֲפִלוּ עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְאִזּו, לְדַעֲתִי, כְּבָר לֹא יִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם נְסִיּוֹן כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאוּ לְהַתְּחַזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְעוֹד תִּרְאוּ אֶת הַנְּסִיּוֹת נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַמְּקוֹם הַזֶּה יִתְּהַפֵּף לְהִיּוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" — עַל אִפְס וְחֻמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, וְהַעֲקָר תִּלּוּי כְּפִי שְׂתֵאֲחִזּוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפַלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְכֶם, שְׂיַצְלִיחַ דְּרַכּוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וּרְאוּ לְכַתֵּב כָּל אֶחָד מִכְּתָב פֶּעַם בְּשַׁבּוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינוּ.

נָא וְנָא הַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים בְּנִקְדַת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בִּיְהוּדוֹת, וּבְלֵי שְׂמֻחָה הָאָדָם אֲבוּד לְגַמְרִי, וְלִהְפּוֹף — עַם שְׂמֻחָה יְכוּלִים לְשַׂמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צֹא, סִימָן ה'): בְּזִמְן שְׂאָדָם עֲשִׂיר, יֵשׁ לוֹ פָּנִים שְׂמֻחוֹת לְרֵאוֹת אֶת חֲבֵרוֹ, וּבִאֲמַת עַקֵּר עֲשִׂירוֹת הוּא כְּשֵׂאָדָם שְׂמֻחַ בְּחֻלְקוֹ, וְעַל-כֵּן כְּשֵׂתְהִיּוּ שְׂמֻחִים,

תּוֹכְלוּ לְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשִׂמְחָה, וַיְהִי לָכֵם כָּל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י' פְּסָלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַיְוֵנִי עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂפָעוּלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַּהֲיֶה תָּמִיד שִׂמְחָה בֵּינֵיכֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יוּכַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אֶתְכֶם, וּבְזֶה שִׂתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בַּיַּחַד, תִּצְלִיחוּ מְאֹד בְּכָל הָעֲנִינִים.

נָא וְנָא לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם, שְׁנֹזֶפֶה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל, כִּי כָפִי הַנִּרְאָה לֹא נִגִּיעַ אֶל זֶה רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה. וּרְבֵנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְעַל-כֵּן תִּרְאִינָה לְהַתְחַזֵּק לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל בְּנֵי בֵּית-הַמְדַרְשׁ, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכְּינָה לְרוֹוֹת רַב נַחַת מִיְלֻדִיכֶן, כִּי הַיְלָדִים מְסֻתוֹבְבִים תָּמִיד בְּבֵית-הַמְדַרְשׁ הַגָּדוֹל, וַיִּשְׁמְעוּ קִדְשָׁהּ וּבְרָכוּ וְאָמֵן יְהִי שְׂמֵהּ רַבָּא וְכו'.

תִּשְׁתַּדְּלֵנָה תָּמִיד לְדַבֵּר עִם הַשִּׁכְנוֹת מֵהִיָּדוּת, וְאֵל תִּכְנֹסְנָה בְּשׁוֹם וּכְפֻחִים עִם אִף אֶחָד, רַק לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּנִדְאוּת וְאִז תִּצְלַחְנָה, כִּי עִם וּכְפֻחִים אֵין מִצְלִיחִים כָּלֵל.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיֶה הַיְרָה וּבֵית מִשְׁלוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְגוֹר אֲצֵל שְׂכֵנִים. וְחִכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד'): שִׂמְחָה לְאָדָם בְּשַׁעָה שֶׁהוּא דָר בְּתוֹךְ שְׁלוֹ, וְזוֹ תִּהְיֶה שִׂמְחַתְכֶן, שְׂיִהְיֶה לְכֶן בֵּית

דִּירָה וּפְרָנְסָה בְּרוּחַ וּבְשִׁפְעַ, וְתַכְנִיסוּ אוֹרְחִים הַגּוֹנִים, וַיְהִיָּה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וַיְהִיָּה לָכֶם תָּמִיד רַק טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשַׂמַּחַת, שֶׁקַּבְּלָתָ אֶת הַרְשִׁיזוֹן, רַק רְאֵה לְנַהֵג בְּזִהְרִירוֹת, עַל-פִּי כָּל כְּלָלֵי הַחֶק וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְשַׁפֵּט יֵרֵד מִמֶּךָ לְגַמְרִי, וַיִּמְתַּק הַכֹּל.

הַעֲקָר מַה שְּׁצָרִיכִים הוּא רַק לְחַזֵּק וּלְשַׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: כָּשֶׁם שֶׁפָּרְצוּפִיָּהֶם שׁוֹנִים כֶּף דַּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; וְאִי אֶפְשָׁר שֶׁכֹּלֶם יַחְזִיקוּ בְּאוֹתוֹ כּוּוֹן, וְעַל-כֵּן הַהֶכְרַח לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת. וְאֶצֶּל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה הָעֲנָנָן שֶׁל לַמּוֹד זְכוּת עֲקָר וּיְסוּד גְּדוּל, כִּי בְּלִי זֶה אִי אֶפְשָׁר כָּלֵל לְהַתְקִים, וּבְכַפְרֵט מִי שֵׁיִשׁ לוֹ עֶסֶק עִם הַצְּבוּר, הַהֶכְרַח לוֹ לְהִיּוֹת מֵיֵשֵׁב, וְלְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת ... שְׂיִכְתְּבוּ חֲדוּשִׁים יָפִים, וַיַּעַן שְׂהֶאֱפָרִים וְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם אֵין לָהֶם שׁוֹם הַשְּׁגָה בְּדַבְרֵי תוֹרָה רַק בְּשִׁטּוֹת, עַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַבְעִיר בָּהֶם הַגְּחָלָת. אֲנוּ נִמְשִׁיף לְהַתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אַחֲרֵים עַל אָפֶס וְחֻמְתָּם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ...

אַתּמול בּלִילָה אַחַר שְׁקִבְלִיתִי מִמֶּדָּה אֶת הַפֶּקֶס, דְּבִרְתִּי בְּאַרְיֵכוֹת
עִם ... וְהוּא הִסְבִּיר לִי, כִּי כָּבֶד אוֹחֲזִים בְּסוּף, וְאֵת הַחֲתִימָה
הָאֲחֻרוֹנָה צָרִיף אַחַד בְּשֵׁם ... בְּטִבְרִיָּה לְחַתֵּם, וַיֵּשׁ עָלָיו לַחֵץ מְאֹד
חֲזָק מִהַסָּמ"ךְ-מ"ם, עַל-כֵּן הוּא מִתְחַבֵּא מִמֶּנּוּ, זֹאת הוּא כָּבֶד גְּלָה
לָנוּ, וְזוֹ הַמְצִיאוֹת, אֲבָל הוּא מְקַנְיָה לְנִדְנָד לֹו בְּכָל יוֹם, וְאַפְלוּ לְגִסְעַ
אֵלָיו כַּמָּה פְּעָמִים, עַד שִׁיתַּפֵּס אוֹתוֹ, וְהָהוּא לֹא יוּכַל לְהִתְחַמֵּק יוֹתֵר.

אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַעֲקָר הוּא תְּפִלָּה, וְסוּף כָּל סוּף כְּשִׁיגִיעַ הַיּוֹם
וְהַשְּׁעָה וְהַרְגָע מִן הַשָּׁמַיִם יָבִיאוּ לִי אֲשׁוּר וְהַתֵּר בְּנִיָּה, וְאִין לָנוּ עַל
מִי לְהַשְׁעֵן, אֲלֹא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, כִּי כָּבֶד הִגְעֵנוּ עַד כָּאן, וְלֹא
כִּדְאִי לְהִתְחַיֵּל עִם אַחֵר.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תנשא"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", הַגָּרִים
בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיף
עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! בְּאַמַּת הַיִּיתִי צָרִיף לְכַתֵּב לְכָל אַחַד וְאַחַד
מִכְּתָב פְּרֻטֵי כְּרָצוֹנְכֶם וְכוּ', אִף לְאַחֲרוֹנָה טְרֻדוֹתֵי רַבּוֹ מֵעַל הָרֵאשׁ,
וּכְבָּר מְחַפִּים לְתַשׁוּבָה כַּמָּה אֲלֵפֵי מִכְּתָבִים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, וְאִי
אֶפְשָׁר לִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְעֲנוּת לְכָל אַחַד, כִּי הַזְּמַן אֵינּוּ בְּיָדִי,
וּבְפְּרֻטִיּוֹת שְׁאֲנִי עָסוּק עֲכָשׁוּ לְסֵדֶר אֵת הַסְּפָרִים הַגְּדוֹלִים, כְּגוֹן:
"שְׁפַת הַנַּחַל" עַל "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן, "תּוֹרַת נֶתָן" עַל הַתּוֹרָה, וּבְפְּרֻט
כָּל חֲלָקֵי "אַשֶׁר בְּנַחַל", שְׁמֻסְדָּרִים אֵת זֶה עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְזֶה
יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֲלֵף מִכְּתָבִים, וְהַפֵּל לֹקַח זְמַן, וּבְפְּרֻט קוּוֹטְרִסִים
חֲדָשִׁים, לְזֹאת אֲקַנְיָה שְׁפָל אַחַד וְאַחַד מִכֶּם יִמְחַל לִי.

עם פל זאת מאד אַני רוצה, שפּל אַחד מכם יכתב לי מכתב אַחד פעם בשבוע, וממש תחיוני, כי נפשכם קשורה בנפשי, באשר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע את רצוני וכסופי וחשקי כבד להוציא מהפח אל הפעל, לבוא ולגור עמכם ביחד, אף ההכרח לי לחפות עד בנית בית-המדרש הגדול.

ראו להתחזק להיות ביחד באהבה, אחנה, ברעות ובשלום, כי חכמינו הקדושים אמרו (פלה ובתי פ"ב): כל הרודף שלום, אין תפלתו חוזרת ריקם; ועל-כן תשתדלו שיהיה תמיד שלום ביניכם. ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית ובה, פרשה לח, סימן ו'): גדול השלום, שאפלו ישראל עובדים עבודה זרה ושלום ביניהם, אמר המקום, כבניכול איני יכול לשלט בהם, בין ששלום ביניהם וכו', עין שם; עמדי וראו מהי מעלת גדלת השלום. ועל-כן תשתדלו שתהיה מאד מאד האהבה והשלום מצויה ביניכם.

ותדעו ותזכרו מי הם שונאיכם וכו', כדי שתשמרו את עצמכם מהם וכו', ועליכם לדעת, כי הסמ"ך-מ"ם אינו יושב בשקט כרגע, ועכשו הוא קרא לי אישית לדין תורה וכו', והאדם הזה פשוט מתפרע, ורוצה רק לעקר אותנו משם (היה לא תהיה), לזאת בקשתי אליכם כבקשת מוהרנ"ת ז"ל לתלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל (שהלך פעם אל מתנגד מוהרנ"ת ז"ל), ענה ואמר לו בזו הלשון: לומר לך שאל תלך אצלו — זה אני לא יכול (כי לכל אדם יש בחירה), אבל זאת אמר לך, אם אתה הולך אצלו, אל תבוא אלי, אותה בקשה אני מבקש את כל אַחד ואַחד מכם. אם הוא כל-כף רודף אותי על לא דבר, איני רוצה שיהיה לו שום שיכות עמי — לא בזה ולא בבא, ובפרט שהוא המעפב בענין בית-המדרש, באשר הוכחתי כבר בכמה משרדי הממשלה, אבל אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, אשר בנדאי לא יעזב אותי, ובקרוב אקבל רשיון לבניה, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובנדאי נזפה לראות בקרוב ישועות גדולות מן השמים, ויכנסו לגור עוד המון משפחות מאנשי שלומנו, ויתרבה הקבוץ שלנו שם, ולא נצטרף שום טובות מאן אַחד, ותהיה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה, עיר של חסד

יצדקה, עיר של תורה ותפלה, עיר של דבורי אמונה והתחזקות, ותהיה פנת יקרת והמשכת אור האמונה הקדושה בכל העולם כלו.

לזאת באתי לחזק את כל אחד ואחד מכם, שהעקר תכניסו את עצמכם בתוך למוד התורה הקדושה, ותלמדו שעורים קדם התפלה וקדם הצהרים ובלילה, וכן תתפללו במגן ערב ובקר וצהרים, שחרית, מנחה, מעריב, והעולה על הכל — תתבודדו בין החרים, ובזה תקימו את רצון רבנו ז"ל, שמאד רצה, אשר כל אחד ואחד מאנשי שלומנו ירגיל את עצמו ללכת בלילה יחידי בין החרים, ולהתבודד בינו ובין קונו.

ובאמת מי שמרגיל את עצמו לדבר בכל יום עמו יתברך, וכל מה שעובר עליו הוא מפרש את שיחתו אליו יתברך, הוא כבר אינו צריך את אף אחד, כי המרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, נעשה פלי להמשכת השכינה בעולם, ובפרט בתוך ביתו. ועל-כן ראו לעסוק בהתבודדות בכל יום חק ולא יעברו, ועל-ידי-זה תמשיכו על עצמכם אורו יתברך, ויהיה השלום בביתכם, פי שמו של הקדוש-ברוך-הוא הוא שלום (שבת י.); וצריכים להשתדל להמשיך את השלום בתוך הבית, ולמסור את נפשו על שלום-בית, ולדון את אשתו ואת ילדיו לכף זכות תמיד. וחקמינו הקדושים אמרו (אבות דרבי נתן, פרק כח): כל המשים שלום בתוך ביתו, מעלה עליו הכתוב כאלו משים שלום בין ישראל על כל אחד ואחד, לפי שכל אחד ואחד מלך בתוך ביתו; ועל-כן תשתדלו לעשות שלום בביתכם בכל מחיר, כי השלום הוא הפלי להמשיך בו את כל הברכות, כמאמר ז"ל (עקצין פרק ג'): לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי המתחזק ברכה לישראל, אלא השלום, שנאמר (תהלים כט, יא): "הגוי"ה עז לעמו יתן, הגוי"ה יברך את עמו בשלום."

נא ונא ראו למסור את נפשכם לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה לכל העולם כלו, בפרט בארצנו הקדושה, אשר בעוונותינו הרבים, המסיון, ימח שמם וזכרם, עובד מאד חזק, וממלאים את כל הארץ עם כפירות ואפיקורסות ואמונות כוזבות, וכל פלי

הַתְּקַשְׁרֹת מְסִיתִים וּמְדִיחִים נֶגֶד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן
 עָלִינוּ לְמָסוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וּלְגַלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ
 בְּהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, לְהַחֲדִיר אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בְּתוֹךְ
 נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִי שְׂזוּכָה לְזֶה, הֲרִי הוּא
 נֶעֱשֶׂה, כְּכִיכּוֹל, מְשֶׁרֶת וְעֶבֶד ה', כְּדִגְמַת מְשֶׁרֶת וְעֶבֶד, שֶׁהוּא לְגַמְרֵי
 מְסוֹר אֶל אֲדוֹנָיו, וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבָר, רַק מֵה שְׂאֲדוֹנָיו מְצַנֶּה,
 כְּמוֹ-כֵן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַזּוֹכֶה לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ,
 וּמְשַׁתְּדֵל לְעֲשׂוֹת לוֹ יִתְבַּרְךָ דִּינָה בַּתְּחֻמוֹנִים, וּמְשַׁתְּדֵל לְהַחֲדִיר אֶת
 הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בְּכָל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
 כְּשֶׁמְחַדִּירִים הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּלִבָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֲרִי הֵם נֶעֱשִׂים
 קֵן לְשִׁכְנָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי הַשְׁכִּינָה מְסֻתָּבֶכֶת כְּצִפּוֹר הַנּוֹדֶדֶת מְקַנְנָה
 וְכוּ', וּכְשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שֵׁם לְבוֹ, וּמְכִין אֶת עַצְמוֹ לְקַבֵּל אֶת הָאֱמוּנָה
 הַקְּדוֹשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה נֶעֱשֶׂה קֵן בְּלִבָּהּ שֶׁל הַשְׁכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁעוֹסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה — לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל
 בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבֹא!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלוֹ ה'תּשנ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְדוֹחַ מָה אֶתָּה מְדַפֵּס עֲכָשׁוּ, וְאֵיךְ כָּל הָעוֹנֵינִים מְסַתְּדִירִים,
 וְאֵילוֹ קוֹנְטְרָסִים הַדְּפֻסָּת מְחֻדָּשׁ, וְכֵן כְּמֵה כֶּסֶף יֵשׁ לִי אֲצִלָּה, וְאִם
 אֲנִי עוֹד חַיֵּב לָךְ?! הַכֹּל רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּאֹר הַיֵּטֵב.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֲשֶׁדוֹד יֵשׁ לָהֶם טְעֵנוֹת — לְמָה אֵינָךְ שׁוֹלַח
 לָהֶם אֶת הָעֵתוֹן "אֹר יִבְנָאֵל".

רְאֵה לְכַתֵּב עוֹד, וְכֵן אִם יִהְיֶה לָךְ שְׁלִיחַ תִּשְׁלַח לִי עוֹד אֶלְךָ
 קוֹנְטְרָסִים מְכֹל הַסּוּגִים, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לָךְ כְּמֵה שְׁמַגִּיעַ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ בְּעִבּוֹדְתְכֶם עִבּוֹד־תְּהַקְדָּשׁ,
וְעוֹד תִּרְאוּ דְבָרִים נִפְלְאִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְמִסֹּר אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים הָאֵלֶּה, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים.

ט"ז תרעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א כֶּסֶלֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, כִּי אֶשְׁתָּךְ הִיָּתָה עַל הַקּוֹ וְכוּ',
וְחֻשְׁבֹּתִי עוֹד לְדַבֵּר עִמָּךְ בְּפָרְטִיּוֹת וְכוּ', לְדַעֲתִי, כְּדָאִי לָךְ לַעֲשׂוֹת
אֶת הַצַּעַד הַזֶּה וְכוּ', כִּי מָה לֹא יַעֲשֶׂה אָדָם בְּשִׁבְלֵי הַשְּׁלוֹם,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר (שְׁבַת קטז): יִמַּח שָׁמַי עַל הַמַּיִם, כְּדִי
לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן כְּדָאִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַצַּעַד
הַזֶּה, וְאֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וּמִי
יִוָּדַע אוֹלֵי מְחִכָּה לָךְ בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית אֵיזוֹ עֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה וְכוּ'...
הַעֲקָר רְאֵה לְדוֹחַ עֲכָשׁוּ מַה בְּדַעֲתָךְ וְכוּ', וּמַה הַלְּאָה וְכוּ', כְּדִי
שְׂאוּכַל לְיַעֲצֶךָ לְטוֹבָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תִּקְוָה-וּמִידָה אֶת הַכֹּל בְּפָרְטִיּוֹת, וְאֲזוֹ אֶכְתֵּב לָךְ
בְּאַרְיִכוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּשְׁלַח, י"א פְּסָלו ה'תנשא".

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת קוֹלְךָ אֶתְמוֹל, וּמִמָּשׁ הַחַיִּית אֹתִי
עִם הַטְּלָפוֹן שֶׁטְּלַפְנָתָ אֵלַי, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹכֵל
לְבַשֵּׁר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, לְבַשֵּׁר תָּמִיד
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הָעֵקֶר רָאָה לְמֵלֵא בְּקִשְׁתּוֹ שֶׁל ... וְלִקְנֹת לוֹ כָּל מִינֵי תְמוֹנוֹת
שְׁנוּמָצְאוֹת בְּשׁוּק, כְּגוֹן: תְּמוֹנוֹת הַצְּדִיקִים מִהַדּוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים,
תְּמוֹנוֹת שֶׁל נוֹפִים, תְּמוֹנוֹת שֶׁל מְקוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה
וְכַדוּמָה, שְׂדֵה כְּמַדְמָנֵי נֶדְפָס בְּגִלְיוֹת, וְכֵן תְּמוֹנוֹת קֶדֶם הַמְּלַחְמָה
מִבְּתֵי כְּנַסְיוֹת וְחַיֵּי הַיְּהוּדִים בְּאִירוּפָּה וְכוּ' וְכוּ', כִּי צָרִיךְ אֶת זֶה
לְעֵתוֹן, וּבְכָל פֶּרֶט שֶׁהוּא כּוֹתֵב, הוּא רוֹצֵה לְהַכְנִיס תְּמוּנָה, וְזֶה נוֹתֵן
אִפִּי חַי לְכַתּוּב, וְכֵן רָאָה לְהַשִּׁיג סְפָרִים, כְּגוֹן: חֵד וְחֵלֶק, פְּנִינֵי
חֻקָּה וְכוּ' וְכוּ', וְכַדוּמָה סְפָרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁגַּם לְחִילוּנִים תִּהְיֶה בְּזֶה
אִיזוֹ הַשְּׂגָה, כְּגוֹן: סְפוּרֵי צְדִיקִים בְּשִׁפְהָ קֵלָה, כִּי אֲנִי מָאד מְעַנֵּן
שֶׁגַּם תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם בִּיבְנָאֵל יִמְשְׁכוּ אַחַר הַדְּבוּרִים, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
כָּל הַכְּתוּבוֹת הֵן דְּבָרֵי תוֹרָה, וְאִין לָהֶם בְּזֶה שׁוּם הַשְּׂגָה, וְעַל-כֵּן טוֹב
לְהַדְפִּיס גַּם בְּעִבְרוֹת. וּבְאַמֶּת עֵקֶר כְּנֻגַת הָעֵתוֹן הִיא בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד, אֲבָל מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שֶׁיִּהְיֶה
מְשֻׁהוּ בְּשִׁבִילָם, וּבְפֶרֶט לְהַמּוֹן-עַם הַפְּשׁוּטִים, שֶׁאִין לָהֶם שׁוּם
הַשְּׂגָה רַק בְּסְפוּרִים וּפְתָגְמִים יְפִים, וְאֶת הַכֹּל אֶתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח עִם
... אֲשֶׁר צָרִיךְ לְזֶה מָאד, וְעַל-כֵּן תִּזְדַּרְזְרוּ בְּזֶה, וְתַעֲשֶׂה חֶסֶד גָּדוֹל,
פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

הָעֵקֶר תִּחְזַק אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּנְחַח
אֲצִלְךָ הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרַגַע, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, שֶׁזְּכִיתָ לְאִשָּׁה וּלְדִים,

וְעוֹד מְעַט יִגְמַר הַבַּיִת שְׁלֹף. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי מוֹעֵד קָטָן, פָּרָק ב', הַלְכָה ד'): שְׁמִחָה לְאָדָם בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא דָר בְּשָׁלוֹ, וְאִין עוֹד שְׁמִחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, שְׁאָדָם דָר בַּבַּיִת שְׁלוֹ, וְאִינוּ צָרִיף לְגוֹר בְּשִׁכְרוּת.

רְאֵה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם קָצַת קְצוֹר שְׁלַחַן עֲרוּף, וְקָצַת 'עֵין יַעֲקֹב', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלּוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּעִירַת יַבְנָאֵל, הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּזְכּוּ לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמָם הָאֵרֶת זֵיו אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַפְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם, לְמִשְׁף אֶת עֲצָמְכֶם רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֵמַת כְּשִׁאָדָם זוֹכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, יִרְאֶה וַיִּתְבּוֹנֵן, אָשׁר אִין שׁוּם תַּכְלִית אַחֲרַת בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק לְרוּץ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אָשׁר אִין לָנוּ טוֹב מִתּוֹרָה. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, פָּרָק ד', הַלְכָה ח'): כִּיִּן שְׁקַבְּלַתֶּם עֲלֵיכֶם עַל תּוֹרָה, מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם, כְּאֵלוֹ לֹא חֲטָאתֶם מִימֵיכֶם. וַיְדוּעַ אִיף שָׂרְבָנוּ וְ"ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד עַל לַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבְכַפְרוּשׁ אָמַר (שִׁחוּת-הַר"ן, סִימָן יט): נִכְסַפְתִּי מְאֹד לְהַמְשִׁיף אֶת הָעוֹלָם אֶל הַעֲשִׂיָה, שִׁיְהִיָה חַיִּיב אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כָּף וְכָף בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר. וּבְכַפְרוּשׁ אָמַר, שְׁאֲפָלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקְדוּשָׁה מְאֹד, וְנִלְכְּדוּ בַּמְצָדָה רָעָה עַד שֶׁרְגִילִים בַּעֲבֻרוֹת, חַס וְשָׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַפְּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּל-כָּף, עַד שֶׁיְכוּל לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הַעֲבֻרוֹת

שְׂרָגִילִים בָּהֶם, חֵס וְשָׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לְעֶצְמָם חֶק קָבוּעַ וְחַיִּיב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם נְיוֹם כֶּן וְכָן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בְּנִדְאֵי יִזְכּוּ לְצִאת מִמְּצוּדָתָם הַרְעָה עַל־יַדֵּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוּל מְאֹד מְאֹד.

וְעַל־כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִקּוֹלוֹת שֶׁל הַסְטֵרָא אֲחֵרָא הַמִּפְחִידִים אֶתְכֶם בְּכָל פַּעַם בַּפְּחָדִים אֲחֵרִים, אֶל יִרְךָ לְבַבְכֶם, אֶל תִּירָאוּ וְאֶל תַּחֲפֹזוּ וְאֶל תַּעֲרֻצוּ מִפְּנֵיהֶם, כִּי הַיְקָרָה אֱלֹקֵיכֶם הוֹלִיךְ עִמָּכֶם וְגו' (דְּבָרִים כ, ד), הָעֵקֶר לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְכָל מֵה שֶׁתְּכַנְיִסוּ אֶת עֶצְמָכֶם בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, עַל־יַדֵּי־זֶה תִזְכּוּ לְזַכּוֹת אֶת מַחְכֶּם וְדַעְתְּכֶם וּלְבַבְכֶם, וְתִזְכּוּ לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֻקְמַתּוֹ יִתְבַּרְךָ.

מָה אָמַר לָכֶם, יְדִידֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עֲלִינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁתְּרַבְּנוּ אֶל רַבְּנוּ ו'ל, וְגָלָה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר עִם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שָׁלוֹ, עִם כָּל עֲצָה וְעֲצָה שָׁלוֹ, יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בְּתַכְלִית הַדְּבִקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְהָעֵקֶר מֵה שֶׁצָּרִיכִים הוּא — רַק לְהַתְּחַזֵּק וּלְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם סְפָרֵי רַבְּנוּ ו'ל, כִּי זֶה חַיּוּתָנוּ. וְרַבְּנוּ ו'ל רָצָה מְאֹד שֶׁנִּתְמַיֵּד בְּלַמּוּד תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּנְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבַּרְךָ, שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם אֶת דְּבָרָיו, כִּי לֹא הַמְּדַרְשׁ עָקֵר אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה (אָבוֹת א, יז); וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בְּסְפָרֵי רַבְּנוּ ו'ל, בְּאִפְּן שֶׁיִּזְכָּה לְקַיֵּם הַלְּכָה לְמַעֲשֶׂה, וְאֵז נְכוּן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שֶׁיִּזְכָּה לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֶצְמָכֶם מְאֹד מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֶזֶק, וְתִדְבְּרוּ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְתַחֲזְרוּ לְעֶצְמָכֶם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו'ל (תִּיִּי־מוֹהֲרָן, סִימָן שֵׁנַח), אֲשֶׁר עִם כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שָׁלוֹ, יְכוּלִים לְהִיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְאוֹר רַבְּנוּ ו'ל, תְּהִלָּה לְאֵל, מְאִיר וְזוֹרֵחַ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוֹ, וּבַפְּרָט כָּאֵן בְּמוֹשְׁבַת יְבִנְאֵל, עֲלֵיכֶם לְהַתְּחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְצִאת בְּלִילָה

עַל הַהָר, וְלִהְתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת בְּכָל יוֹם — דְּאֵגוֹת וְקִטְנוֹת הַמַּחִין, אֲכָל עַל-יְדֵי שְׂאָדָם זוֹכֶה לִילֵךְ בְּלִילָה לְהִתְבוֹדֵד עַצְמוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְהִגִּיעַ לְגִדְלוֹת הַמַּחִין, וְלִהְשִׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיַצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּדָבָר זֶה — לְהִתְבוֹדֵד עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְגִדְלוֹת הַמַּחִין, וְלֹא יִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יְרֻשָׁתָנוּ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמַּחִיָּה וּמַחֲזֵק אוֹתָנוּ, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פְּעַם אֲשֶׁרֵנוּ. וְרֵאוּי לָנוּ לְחֹזֵר כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ אֲשֶׁרֵנוּ וְעוֹד פְּעַם אֲשֶׁרֵנוּ, שְׂאִין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וְיִשְׁלַח, י"ג כֶּסֶלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקִּדְשׁ", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, כִּי זֶה עֵקֶר הָעֲצָה בְּעַתִּים הַלְלוּ — רַק לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה, אֲחֻנָּה, וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יֹאמֵר חֲזֹק, וְכִשְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמָכֶם בְּיַחַד, אִזּוֹ דִּיקָא תְּצַלִּיחוּ, שְׂשׁוּם רוּחַ רְצָה, רוּחַ זְרָה, לֹא תוּכַל לָכֶם; כִּי עֵקֶר שְׂלִיטַת הַסַּמ"ךְ-מ"ם הוּא רַק עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקָת וְהַפְּרוּדִים, וְזֶה מֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה — שְׂתַהֲיָה מַחְלָקָת וּפְרוּדִים בִּינֵיכֶם. וְעַל-כֵּן אָסוּר לְתַת לוֹ אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת הַזֶּה, שְׂיִהְיוּ בִּינֵיכֶם אֵילוּ חֲלוּקֵי דְבָרִים אוֹ מַחְלָקָת

וּפְרוּדִים, כִּי אַז הוּא יִנְצַח. וְעַלֵּיכֶם מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תּוֹרַת כְּהֻנִּים וּיְקָרָא, פְּרָשָׁה כו'): "וְיָרְדוּ בְּכֶם שׁוֹנְאֵיכֶם", אֵינִי מַעֲמִיד שׁוֹנְאִים, אֶלָּא מִכֶּם וּבְכֶם, שֶׁבִשְׁעָה שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם עוֹמְדִים עַל יִשְׂרָאֵל, אֵינָם מִבְּקָשִׁים אֶלָּא מֵה שֶׁבְּגָלוּי, אֲבָל בִּשְׁעָה שְׂאֵעֲמִיד עַלֵּיכֶם שׁוֹנְאִים מִכֶּם וּבְכֶם, הֵם מְחַפְּשִׁים אַחֲרֵי מִטְמוּנֵי שְׂלָכֶם וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְזוֹ הֵיטָה הַטְּעוֹת שְׁלָנוּ כָּל הַזְּמַן, שֶׁחֲשַׁבְנוּ שְׂיִכּוּלִים לְסַמֵּךְ עָלֵינוּ, וְעַל-כֵּן גָּלִינוּ לוֹ אֶת מִצְפוֹן לְבַנּוּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הָרַס אוֹתָנוּ מִבְּפָנִים. וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְנַתֵּק מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי קִשְׁרִים, וְלֹא לְהִיּוֹת אִתּוֹ בְּשׁוּם מַגַּע וּמִשָּׂא וּמִתָּן.

עַלֵּינוּ רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְיוֹת חֻזַּק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, וְלִטַּיִל וְלִהְיוֹת בְּכָל מְקוֹמוֹת תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה הֵיִסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵן לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמָנוּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְנוּ וְכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר עַלֵּינוּ בְּפָרְטֵי פְּרָטִיּוֹת אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי רַק זֶה כָּל עֲגִינֵינוּ — תּוֹרָה וְתַפְלָה. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁאָדָם נוֹפֵל וְנִכְשָׁל בְּמָקוֹם שְׁנוּפֵל וְנִכְשָׁל וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲדִין רַחֲמֵי יִתְבַּרֵךְ מְרַבִּים עָלֵינוּ, וְיִכּוּל לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה אֲמִתִּית, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ מִקְּבֵל אֶת כָּל אֶחָד בְּתַשׁוּבָה, אֲבָל צְרִיכִים לְבָרַח מִמְּלִשְׁיָנִים. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מִסְכָּתָא כְּלָה, פָּרָק ג'): אַל תִּלְשִׁין אֶת חֲבֵרְךָ, כִּי כָּל הַמְּלִשִׁין אֵין לוֹ רְפוּאָה; וְאִנְחָנוּ רוּאִים, שְׁמֵי הִיָּה הַמְּלִשִׁין הָרֵאשׁוֹן? הַנְּחַשׁ הַקְּדָמוֹנִי שֶׁיִּשָּׁב עָלָיו הַסֵּמ"ךְ-מ"ם. כְּמוֹכָא בְּזוּהַר הַקְּדוּשׁ. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים נח): מֵה עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא לְנַחֵשׁ? שֶׁבֵּר אֶת רַגְלָיו וְאֶת שְׁנָיו, כִּי יַעֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא לְמַלְשִׁינִים וְכוּ'. הַמְּלִשִׁינִים, כִּינּוֹן שְׂאוּמְרִים דְּבַר שֶׁל מְלִשְׁיָנוֹת, שׁוֹב אֵין הַדְּבֹר חוֹזֵר אֵלֵיהֶם וְכוּ'; וְעַל-כֵּן כִּינּוֹן שֶׁהָאָדָם הַזֶּה הוּא מְלִשִׁין, צְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ וְלִהְיוֹת מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִפְלִנוּ בְּאִיזָה פַח יְקוּשׁ.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא, שְׂאֵם תְּחִזִּיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְתִדְבְּרוּ תָמִיד רַק מַעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲזַ אֶפְלוּ אִם

נְפִלְתֶם בְּמָקוֹם שְׁנִפְלִתֶם, תּוֹכְלוּ לְצֵאת מִשָּׁם, הֶעֱקָר רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְאַסֵּף יַחַד בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וּלְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה שׁוֹרֵף אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי, כִּי זֶה לְעַמַּת זֶה, כְּמוֹבֵא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת (מַעֲשֵׂה מֵהִבּוֹב וְהַעֲבִישׁ), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ קוֹדֵם שִׁירְדָה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאָמַר: אִם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תִּרְדֶּה, אֵין לִי כֹכֵר מֵהַלְעֵשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם. וְהַשִּׁיבֵנו לּוֹ, שֶׁהַנִּשְׁמָה הַזֹּאת הִתְחַרְחַח שֶׁתִּרְדֶּה, וְאִתָּהּ צָא וּמָצָא לָךְ עֵצָה. הִלֵּךְ וּמָצָא לְעֲצֹמוֹ עֵצָה וְכוּי, וְהַעֲצָה שֶׁלוֹ הִיְתָה מִחֻלְקַת וְלִיצְנוּת וְכוּי. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְשַׁמֵּר אֶת עֲצֻמְכֶם מֵאֵד מְכַל מִיָּנִי בְּעַלֵּי מִחֻלְקַת וּמְכַל מִיָּנִי לְצִיִּים, וְרָאוּ לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם רַק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה, כִּי רַק זֶה רְצוֹנֵנוּ וְכִסּוּפֵינוּ, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְבִנְיָאֵל — לְהַפְּיֹךְ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה לְמָקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שִׁיְהִיָּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ, כִּי אֲצַל רַבֵּנוּ ז"ל הָיָה יְסוֹד וְעֶקֶר שְׁלוֹם-בֵּית, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוֹר שְׁלוֹם, כִּי הַשְׁלוֹם הוּא הַכְּלִי הַמְּחַזֵּק בְּרִכָּה, וְלֹא מָצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלִי הַמְּחַזֵּק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְׁלוֹם (עַקְצִין ג, יב); עַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם, שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְכֵן שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ, כִּי הַמְּחַלְקַת בְּבֵית-הַמְּדַרְשׁ גּוֹרְמַת לְהִרְבֵּה צָרוֹת. תָּמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְאַסֵּף יַחַד, וְכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ לְהַחֲלִיט — תַּחֲלִיטוּ בְּיַחַד, וְלֹא שֶׁאֶחָד יִשְׁתַּלֵּט עַל הַשָּׂנִי, רַק תִּרְאוּ שֶׁתִּהְיֶה אַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּינֵיכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ גִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם שִׁפְעַת לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַת וְנַחַת מֵהִלְדִּים.

הֵן אָמַת, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם כְּזָב לָנוּ הִרְבֵּה מְאֹד עִם הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר, עַד שֶׁהִילְדִים מְכַרְחִים לְהַטְלִיל בְּכָל יוֹם לְטְבִרְיָה, אֲבָל אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד נִזְכָּה לְרֵאוֹת יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת — תְּלִמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת. הֶעֱקָר רָאוּ לְחַזֵּק וּלְאַחַד בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תָּמִיד, וּבְזֵה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחַתֵּנוּ.

אָנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְאַסֵּף יַחַד
בְּעֵנֵג שִׁבְתִּי, וְתִשְׁרִיּוּ יַחַד, וְתִדְבְּרוּ יַחַד מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר הוּא
אוֹר הָאוֹרוֹת, אוֹר הַמַּאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

אֲשֶׁרֵי הַמְּקִיִּים אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדֵּר וַיִּשְׁלַח, י"ד כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לַיִּדִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּרִ"צ וְכוּ', לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, כִּי אָנִי כָּכָר
כְּתִבְתִּי לָהֶם מִכְתָּב, תִּקְבְּלוּ רְצוּף פֹּה, יוֹתֵר מִזֶּה לֹא צְרִיכִים. אֲקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיְהִיָּה לְסִמְ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ מִפְּלֵה גְדוּלָּה.
הַעֲקָר שְׁלֹאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא תִהְיֶה שׁוּם שִׁיכוֹת עִם הַרְשָׁע הַזֶּה, אָנִי
רוֹאֶה שֶׁעֲקָר הַמַּקָּל בְּשִׁבִּיל הַסִּמְ"ךְ־מ"ם הוּא רַק עֵתוֹן "אוֹר
יִבְנָאֵל", כִּי זֶה שׁוֹרֵף אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

תִּכְתֹּב לִי אִם אַתָּה כָּכָר נוֹהֵג לְבַד? הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ
לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מַצּוּוֹת עִם הַרְכָּב שְׁלֹךְ.

אִם יֵשׁ מִשֶּׁהוּ לְשַׁלַּח לְכָאן ... נוֹסֵעַ לְכָאן בְּיוֹם שְׁנֵי בְּלִילָה, אִם
אֲפֹשֶׁר לְקַבֵּל תְּמוּנָה, מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי תְמוּנָה מְצֻרְפֶּת לְזֶה,
עוֹשֶׂה רֶשֶׁם מְאֹד חַיִּיבִי. וְכֵן אִם יֵשׁ תְּמוּנוֹת אֵיךְ חוֹפְרִים בְּיִבְנָאֵל
כְּדֵי לְבַנּוֹת יַחֲדוֹת הַדִּיּוֹר, אָנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁכָּל
הַדִּירוֹת הָאֵלוּ בּוֹנִים רַק בְּשִׁבִּילֵנוּ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב אֶת שֵׁם אֲשֶׁתוֹ שֶׁל ... וְשֵׁם בֵּיתוֹ שְׁנוֹלְדָה לוֹ
לְמִזְל־טוֹב.

חֲסֵדִי ה', שְׁזַמֵּן לְךָ אֲבָרָה יָקָר ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יָכִין מִכָּאֵן
וּלְהֵבֵא פְתִיבוֹת יְפוֹת. וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם לְךָ אֶת כָּל דְּמֵי הַדָּאָר בְּעֵבוֹר
הַמְּשָׁלוּחַ.

הַדְּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ט"ז תרעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כְּסֵלוֹ ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַשִּׁי שְׁקָלִים, וְכֵן קִבְּלָתִי פְעַם
שְׁעֵבְרָה גַם-בֵּן מִכְתָּבְךָ עִם שִׁי שְׁקָלִים, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁימְתִּקּוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אוֹר הַכֶּתֶ"ר, שֶׁהוּא פְּעַמִּים
שִׁי. וַיִּשְׁפַּע עֲלֶיךָ אוֹר גְּדוֹל מִמְרוֹם, וַתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
בְּאַמֶּת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׁאֲנוּ
זוֹכִים לִידַע מְרַבְּנוּ ו"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלֵי רַבְּנוּ ו"ל. וְכֵן רְאוּי
לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זוֹכִים לְהַפְּיץ
אֶת אוֹרוֹ הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, כִּי זוֹ הַזְּכוּת הַכִּי גְדוֹלָה בְּעוֹלָם —
לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲסֹק בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְלַעֲזֹר לִיהוּדִים
אֲחֵרִים.

הִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתַּרְשֵׁם אֶת סְפוּרְךָ אֵיךְ אֶתָּה הִתְקַרְבַּת עַל-יְדֵי
קוּוֹטְרֵס, וְכֵן סְפוּרִים אֲחֵרִים מְהַפְּצָה, בְּאִפְּן שִׁיִּדְפֵּס ב"אֹר יִבְנֵאל".

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, וּמְבִיאָה אֶת הָאָדָם לִידֵי יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמִתִּי, וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה
יְכוּלִים לַצָּאת מִהַגְּלוּת וּמִהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבָרֶת עַל הָאָדָם.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר

לְפָנָיו אֵת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּפָרְטֵי פָרְטֵיּוֹת, כִּי הַדְּבֹר שְׁמַדְבָּרִים
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא כָּלִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן מַה
טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהִרְבוֹת בְּכָל יוֹם בְּעִבּוּדֵה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה,
וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֻלְקָנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מַעֲצָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ
— סֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד, שְׁעַל יָדוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֻלְקֵי
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּזֵה, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִפְעַם לְפַעַם מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כֶּסֶל ה'תנשא.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁמְרוּ
שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְאִז הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עֲלֵיכֶם, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּמְשָׁכוֹת
לְאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי-חַיּוֹת, בָּאוֹת בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְעַל-כֵּן
עֲלֵיכֶם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת-קִדְשׁ. וְרְאֵה שְׂאֲשַׁתָּךְ תִּדְּלִיק
בְּכָל עָרֹב שַׁבַּת-קִדְשׁ אֲרַבְּעָה גֵרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת,
וּלְבַקֵּשׁ אִז כָּל מַה שֶׁהִיא צְרִיכָה — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי-חַיּוֹת,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד רְצוּיָה
וּמְקַבְּלַת בְּשָׂמִים.

וְכֵן אַתָּה רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ, וְתַנִּיחַ בְּכֹל יוֹם תְּפִלִּין
בְּשֵׁרוֹת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפִלֵּל עִרְבֵי וּבִקְרֵי בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וּבִזְכוּת
זֶה יִפְלוּ כָּל שׁוֹנְאֵיךָ וְכָל הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרֵאתָ, וְתִזְכֶּה לְחֹזֵר בְּאַמַּת
בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכְּוּ לְעֵבֵר וּלְגוֹר בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב".

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ו כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְשַׁלַּח לִי אֶת כָּל הַתְּמוּנוֹת שֶׁבְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ, וְכֵן אֶת
הַסְּפָרִים. וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה,
וְעוֹד מְעַט תִּגְמַר אֶת בְּנֵי בֵיתְךָ, וְתִכְנַס לְגוֹר שָׁם בְּשִׂמְחָה, וְתִצְלִיחַ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וּזְכֹר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁעָשָׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הִיִּית בְּחֹר צְעִיר אֲצִלְנוּ וְכוּ', וְעַכְשָׁו תְּהִלָּה
לְאֵל, יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה עִם יְלָדִים, וְאַתָּה זוֹכֵה לְבָנוֹת לְעֲצָמְךָ בֵּית,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינּוּ עוֹזֵב אוֹתְךָ, בְּזֶה רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קֶצֶת 'עֵין יַעֲקֹב' כְּסֵדֶרֶן, אֲשֶׁר הוּא
סִגְלָה לְיִרְאֵת שְׁמִים.

אִם אֲפָשֶׁר לָתֵת עוֹד טְשֶׁעַק עַל סֵף 500 שְׁקָלִים לְ... (אֲפֹלוּ
טְשֶׁעַק דְּחֻוּי לְכַמָּה יָמִים), כִּי הוּא הַלְוָה לִי בְּעֵבֹר חֲלָקַת יַיִן וְחִלּוֹת

אָשׁר ט"ז תרפ"א בַּנְחַל שְׁלֵא

לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לַעֲשׂוֹת תְּמִיד רַק
צְדָקָה וְחֶסֶד עִם עַנְיִים.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְאִזּוּ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ...

ט"ז תרפ"א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בִּישׁוּב, ט"ו כִּסְלוֹ ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

מָה אָמַר לְךָ! אֵין מְלִים בְּפִי לְחַזַּקְךָ וּלְאַמְצָךָ עַל גְּדֹל פְּעִילוֹתֶךָ,
שְׂאֵתָה פּוֹעֵל וְעוֹסֵק בְּהַדְפָּסַת וְהַפְצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. וְתֵאמִין
לִי, שְׂאֵנִי מְקַנָּא בְּךָ בְּעִבּוּדְתֶךָ עֲבוּדַת הַקְדָּשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא
יִהְיֶה נִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ רַק דְּבַר זֶה — שְׂאֵנוּ מַחְדִּירִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה
בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי יָמֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט
נִהְיֶה שָׁם וְכוּ'. אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמִּיד תַּעֲסֵק בְּזֶה,
וְאִךְ שֵׁשׁ לְךָ עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נַפְשׁ, אֲבָל זֶה
לַעֲמִית זֶה אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַב רַבּוֹת יְהוּדִים מְחִיִּים עֲצָמָם מִן הַסְּפָרִים
שְׂאֵתָה מְדַפִּיס, וְזֶה מִמֶּשׁ הַחַיִּים שְׁלָהֶם, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק
וְאַמִּיץ מְאֹד אֶתָּה וְאֶשְׂתֶּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי יִרְחִיב לָכֶם בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק חֲזָק וְאַמִּץ, וְאַל תִּסְתַּכֵּל עַל אַף אֶחָד, וְאַם הִיִּית יוֹדֵעַ מַה
שְׂעֵבֵר עָלֶי בַּחֲדָשׁ שְׂעֵבֵר, הִיִּית נִבְהַל וְנִשְׁתוּמָם אִיךָ הַחֲזָקָתִי מְעַמֵּד.
הִיִּיתִי כְּבָר בְּטוֹחַ שְׂזָהוּ זֶה, וּכְבָר הַנְּחַתִּי צְנוּאָה לְ... וּבְרוּךְ הוּא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, שְׂעֵבֵרְתִּי אֶת הַחֲדָשׁ מִרְ-חֲשׁוֹן.

רְאֵה רַק לְחַזֵּק עֲצָמְךָ אֶתָּה וְאֶשְׂתֶּךָ לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס וּלְנַקֵּד אֶת
הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, רְאֵה לְדוֹחַ אִיךָ הוֹלֵךְ הַעֲתוֹן "אוֹר יִבְנָאֵל", כִּי

... מכניס כל הכשרונות שלו בזה, ויתהלה לאל זה יוצא להפליא. וכפי הנראה מהשבוע כבר יהיו 32 עמודים, והוסיף כמה דברים יפים באשר תראה.

וכן התחילו להדפיס את ספר "פעלת הצדיק" כל שבוע עמוד או שני עמודים, ואחר-כך תוכל אשתך לנקד את זה בנקל.

אם יש לך מה לשלח — תשלח עם ... העקר תחזק את עצמך מאוד מאוד אהה ואשתך, כי אני מקבל בשורות טובות מארץ ישראל, שבתקף כל הצרות שעוברות עכשו מהערכים, ימח שמם, אנשים מאוד מאוד מתחזקים מהקונטרסים. מה טוב ומה נעים, אם המפיצים ישלחו ספורי הפצה.

אני מצרף אל ה"אור יבנאל" גם "עלון ברסלב" שמות וארא יתרו, וכן קונטרס "נעימות החיים", וכן אני מצרף כסף להדפסה.

גא ונא ראה רק לשמח את עצמך ואת אשתך, ואני מקנא אתכם על זכותכם הגדולה.

בזה ש... מפיץ את ה"אור יבנאל", זו טובה גדולה, פי כן יוריד ממני את הלחץ של ההוצאה. ראה להדפיס תכף-ומיד גליון 12.

הדורש שלומך...

ט"ז תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר וישב, ט"ז כסלו ה'תנשא.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

ראה להודיעני אם שלחת לאנשי שלומנו את המכתב פללי מאתמול.

וכן בענין לתקן את התאורה על גג ביתי, ראה לדעת, ואני

אֲשֶׁלֶם לָךְ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת הַכְרוּכוֹת בְּזֶה. וּמִי יִתֵּן, שְׂכָבֵר אֲזַכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ הַגָּדוֹל, וְשֵׁם נִקְבַּע מְנוּרָה עֲנֻקִית, שְׂיֻכְלוּ לְרֹאוֹתָהּ מִמְרַחֵק רַב מְאֹד וְכוּ'.

אֵין שׁוֹם יַעֲזֶה אַחֲרֶת, רַק לְחִכּוֹת וּלְקוֹוֹת לְתִשׁוּעַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר בְּיָדָיו בּוֹא וְבוֹא וְלֹא יֵאָחֵר, כִּי עֲדִין לֹא נִבְנְהָ הַבְּנִיָּן בְּרוּחַנִיּוֹת וְכוּ', וּמִמִּילָא אֵין רִשְׁיוֹן וְאִשׁוּר. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁתִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְדָּרֶשׁ כְּבָר, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא וּלְגוֹר בְּיַבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּשָּׁב, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תּש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם קִבַּלְתָּ כְּבָר אֶת "אוֹר יַבְנָאֵל" גְּלִיוֹן 12, וְאִם כְּבָר נִדְפַס, וְכֵן מֵה שְׁלַחַתָּ עִם ... גֵּרוֹ יֵאִיר. הָעֵקֶר לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׂבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְאִסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוֹם דְּבַר יְהִיָּה אִיךְ שְׂיִהְיָה.

תֵּאֱמִין לִי, כִּי הַנְּסִיווֹנוֹת הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שְׂאֲנִי עוֹבֵר, זֶה אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם, וְכֵן לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים. וְעַל-כֵּן רָאָה גַם אֶתָּה וְאִשְׁתְּךָ לְהִתְחַזֵּק בְּעִבוּדְתְּכֶם עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַדְּפִסָּה וְהַפְּצָה, אֲשֶׁר הִיא עוֹלָה עַל הַכֹּל.

רָאָה לְכַתֵּב לִי כַּמָּה שׁוּרוֹת מִהַנְּעִשָּׂה עִמָּךְ, וְאִיךְ אַתֶּם מִתְחַזְּקִים, וּמָה אַתֶּם מְדַפְּסִים.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — בְּרַגַע שֶׁתִּקְבַּל אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל" גְּלִיּוֹן
מִסְפָּר 12, לְהוֹדִיעַ לִי כִי נִשְׁלַח כָּבֵר לִפְנֵי שָׁבוּעַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...

ט"ז תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כִּסְלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיְבִנְאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח לָהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד בְּמַדַּת
הַשְּׁלוֹם, וְתַגּוּרוֹ יַחַד רַק בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל
הַצְּלָחָתְנוֹ. וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבּוֹר שְׁלוֹם, וְאֵף שְׂיֹדְעִים
שֶׁהַזּוֹלָת אֵינּוּ צוֹדֵק, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְהִיּוֹת מַעֲבִיר עַל מְדוּתָיו
וְלִמְחֹל לוֹ. וּבְזָכוֹת זֶה יִמְחַל לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי כָּל הַמַּעֲבִיר
עַל מְדוּתָיו, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַעֲבִיר מִמֶּנּוּ כָּל פֶּשַׁעוֹ וְחַטָּאָיו (יוֹמָא
כג.); וְזֶה נִסְיוֹן מְאֹד גָּדוֹל לְאָדָם, שֶׁמִּנְסִים אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, אִם הוּא
בְּאַמַּת יְהוָה מַעֲבִיר עַל מְדוּתָיו, כִּי בְּרַגַע שֶׁאָדָם מַעֲבִיר עַל מְדוּתָיו
וּמוֹחַל לְזוֹלָתוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ אֶת כָּל פֶּשַׁעָיו. וְלִכֵּן
תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד לֹא
לְדַבֵּר אֶחָד עַל הַשָּׁנִי. וְחֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (דָּרָךְ אֶרֶץ זִיטָא, פָּרָק
ט'): אִם שְׁמַרְתָּ פִיךָ מִלְּשׁוֹן-הָרַע, תִּהְיֶה כָּל יְמֶיךָ לְשְׁלוֹם; כִּי בְּאַמַּת
מֶה וְלָמָּה לָנוּ לְדַבֵּר מִזוֹלָתְנוֹ? ! עֲלִינוּ רַק לְהִתְקַבֵּץ יַחַד וּלְדַבֵּר אֶת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַדְּבּוּר מִמֶּנּוּ הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שֶׁאֵינָן לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל. כִּי הָאוֹר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא אוֹר הַגְּנוּזִי,
שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ. כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה לָנוּ אֶת אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי כְּזֶה, עַד שֶׁנִּרְגִישׁ אֶת אֲמַתּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל

פְּנִינוּ, בְּאֶפֶן שְׁנֹזְפָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, שְׁזֶה סוּד גְּלוּי שְׂכִינָה; כִּי בְּרֹגַע שְׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ אִתּוֹ, עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, וְאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתָּח פִּיו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְהַמְדַּרְגָּה הַזֹּאת יִכְנִיס מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (צַפְנִיָּה ג'): "כִּי אִזְ אֶהְיֶה לְכָל הָעַמִּים, שְׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְאָ אֶל ה'"; כִּי אִזְ יִהְיֶה גְּלוּי אֶלְקוֹת בְּמַדְרָגָה כְּזוֹ, עַד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִדְבֵּר רַק עִמוֹ יִתְבַּרְךָ. וְכִמוֹ שֶׁהַתְּבַטָּא פֶּעַם מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל וְאָמַר: כְּשִׁיבֹא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ, יִהְיֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת דְּבָר פְּשׁוּט אֶצֶל הַמּוֹן-עַם, כְּמוֹ שְׁאֶצְלָנוּ דְּבָר פְּשׁוּט לְלֶכֶת בְּכָל יוֹם עִם טְלִית וְתַפְלִין לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי אִזְ יִהְיֶה גְּלוּי שְׂכִינָה כְּזוֹ, עַד שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד יִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ. וּבְאַמַּת חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ג'): בְּתַחֲלָה קָדָם שְׁחָטָאוּ יִשְׂרָאֵל, הִיָּתָה שְׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, פִּינּוֹן שְׁחָטָאוּ, נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם. וְזוֹ כָּל עֲבוּדָתָנוּ — לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל כָּל חַטָּאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְּרַבִּים, שְׁגָמְרָנוּ לְסַלֵּק מֵאִתָּנוּ אֶת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי שְׁנֹזְפָה בְּאַמַּת לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת וְהַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים. אֲבָל דְּבָר זֶה תְּלוּי כְּפִי הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שְׁבִין בְּנֵי-אָדָם. וְכַמְּאֲמָרָם ו"ל (פְּלֵה רַבְתִּי, פָּרָק ב'): כָּל הַרוֹדֵף שְׁלוֹם, אִין תְּפִלְתּוֹ חוֹזֶרֶת רִיקָם; כִּי זֶה הַסִּימָן שֶׁהָאָדָם בְּאַמַּת מְאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר מְשַׁתְּדֵל לִהְיוֹת בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה אֲחֻוּהַ וְרַעוּת. וְזוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת עֲבוּדָתָנוּ — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת הַנּוֹרְאוֹת שְׁקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל. וְרַק זֶה צְרִיף לִהְיוֹת כָּל רְצוֹנָנוּ וְכַסּוּפֵינוּ, וּבְזָכוֹת זֶה יִשְׁפַע עָלֵינוּ שְׁפַע רוּחָנִי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי.

הַעֲקָר רְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרוּצָה לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם, וְלַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בִּינֵיכֶם. אֵל תִּתְּנוּ לוֹ אֶת הַהִזְדַּמְנוֹת הַזֹּאת, אֶלֶּא תִתְּאֲחַדּוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַהֲבָה, אֲחֻוּהַ וְרַעוּת. וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ בִימֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, רְאוּ לַעֲשׂוֹת בְּכָל לִילָה מְסִבַּת חֲנֻכָּה, וּתְדַבְּרוּ אִזְ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי תוֹרָה עַל-פִּי הַהַקְּדָמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא תִהְיֶה סַעֲדַת רְשׁוּת,

ותשתדלו לפרסם את גם חנכה לכל תושבי המקום. הן שתדליקו בפומבי את גרות חנכה, והן שתשתפפו את תושבי המקום לתן להם גרות וחנפיה, באפן שיהיה פרסומי נסא גם חנכה בכל יבנאל. ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיתהפף להיות בעזרתו יתברך שמו סוף כל סוף ל"עיר ברסלב" — על אפם ועל חמתם של כל שונאינו, ועל אף שהסמ"ך-מ"ם חורק את שניו ולוטש עיניו עלינו, כבר לא יעזר לו שום דבר. ולכן תשתדלו אימתי שאתם רק שומעים על איזו דירה או בית לשכירות או למכירה, להודיע לאנשי שלומנו שרוצים להכנס לשם, באפן שיתרבו התושבים החרדיים. אבל אתם ראו להתחיל את עצמכם ביחד, ובפרט עכשו בימי חנכה הקדושים, לראות שאור הגנוז של חנכה יאיר עליכם. ותשתדלו לעשות התחלה חדשה בלמוד התורה הקדושה, כי ימי חנכה הקדושים הם יום טוב של תורה שבועל-פה, כי היונים, ימח שמם וזכרם, רצו להכניס את תרבותם הרעה בעם ישראל, ורצו לעקר מהם את האמונת חכמים, שזה כלל תורה שבועל-פה. ועל-כן דיקא עכשו בימי חנכה הקדושים, צריכים לעשות התחלה חדשה ללמד תורה שבועל-פה, ולכן מדליקים ל"ו גרות, פנגד ל"ו מסכתות שיש לנו, וכנגד ל"ו שעות שהאיר האור הגנוז לאדם הראשון.

נא ונא ראו ללמד קדם התפלה בכולל "שומרים לבקר", כי כשלומד קדם התפלה משניות, זהר וגמרא, אפלו קצת דקצת, התפלה הולכת כבר אחרת לגמרי, פי מטהרים את המחשבה על-ידי-זה. ומכל שפן שזוכים קצת להתבודדות קדם — אין למעלה מזה. וכן תשתדלו ללמד קדם הצהרים בכולל "אור המאיר", על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ו"ל, כל אחד ואחד סדרו במקרא, משנה, גמרא, מדרש, זהר ותקונים, וכן תשתדלו לבוא בליזה אל כולל "אור הגנוז", כי למוד תורה בליזה עולה על הכל, כמובא בשלחן ערוך ובמב"ם, אשר אין אדם קונה ומשלים את עצמו בלמוד תורה אלא הלמוד שבליזה. ולכן מה טוב ומה נעים, שתצטרפו אל השעור בליזה, שלומד אז הרב ...

ועל כלם — ראו להתאסף בכל ליל שבת-קדש אל "הענג

שֶׁבֶת", שָׁאז מֵאִיר אֹרֹו יִתְבַּרְךָ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמִּתְאַסְּפִים לְדַבֵּר דְּבָרֵי תוֹרָה, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, יְהִי חֶלְקִי בְּחֻלְקְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי, שְׁפָכָר אֲזַפָּה לְהַתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלָבוֹא וְלָגוֹר עִמָּכֶם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כְּסֵלוֹ ה'תנש"א.

שְׁלוֹם רַב לְכֹל נִשְׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּצְיִלֵם מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח לָהֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאִינָה לְהַתְאַסֵּף יַחַד וּלְהַתְחַזֵּק, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חֲזוּק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִחֲדָשׁ, כְּפִי פְגָעֵי וּמִקָּרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִיל מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂמֵתֶאֱחָדִים יַחַד. וְתִשְׁתַּדְּלֵנָה לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ, וְלָדוֹן אַחַת אֶת הַשְּׂנֵיָה לְכַף זְכוּת, יְהִי־הִיא אִיף שְׂיֵהִיָה, וַיְהִי־מָה שְׂיֵהִיָה, וְאֵל תִּסְתַּפְּלֵנָה אִם יֵשׁ מִיִּשְׁהִי קְשׁוּתָה, אֲתָן רְאִינָה מְצַדֵּקֵן לְהִיּוֹת עִמָּה בְּשְׁלוֹם וְזֶה הַכֹּל, וַיּוֹתֵר מִזֶּה אֵל תַּחֲשַׁבְנָה כָּלֵל, כִּי לֹא צָרִיכִים לְהַפְגִּס בְּפִרְטוּיּוֹת וּבְפִרְטֵי פִרְטוּיּוֹת וְכוּ', רַק לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם כָּלֵם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲכוּת פָּרָק א'): הָיִי מִתְלַמְּדֵינוּ שֶׁל אֶהְרֵן אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִקָּרְבָן לְתוֹרָה. וְזֶה מָה שְׂאֲתֵם צָרִיכִים — רַק לְקָרֵב אֶת הַשְּׂכֵנִים שְׁלָכֶם, וְלָדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פִּרְטוּיָה, וּבְפִרְטוּיּוֹת עֲכָשׁוּ, שְׂנֹכְנָסִים יְמֵי חֲנֻכָּה הַקְּדוּשִׁים, תִּשְׁתַּדְּלֵנָה לְעִשׂוֹת בְּכָל לַיְלָה מִסְבוֹת חֲנֻכָּה לְהַתְאַסֵּף יַחַד בְּכָל לַיְלָה בְּבֵית אַחֵר, וְלָדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פִּרְטוּיָה, וּלְקָרֵב אֶת הַשְּׂכֵנִים, וְלְעִשׂוֹת "מְבַצֵּעַ חֲנֻכָּה" בְּהַדְּלָקַת הַנְּרוֹת בְּפוּמְבֵי, שְׂדָבֵר זֶה יֵאִיר אֶת אֹרֹו יִתְבַּרְךָ בְּכָל יַבְנָאֵל. וְאִנִּי מִקְּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָנוּ חֵלֶק בְּגֵאֲלָהּ הַשְּׁלֵמָה, שְׁתִּהְיֶה עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, כִּי בְּזֶה שְׁמַגְלִים וּמְפַרְסְמִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוֹלְכִים וְנוֹסְעִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וּמְפִיצִים אֶת הָאֲמוּנָה הַפְּשׁוּטָה בֵּין גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבִּים אוֹתָם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְקַרֵּב אֶת הַגֵּאֲלָה, אֲשֶׁר אָנוּ צְרִיכִים אֶת זֶה כָּל-כָּף כָּל-כָּף, כִּי אֵין יוֹם שֶׁלֹּא יִשְׁמְעוּ אֵיזוֹ צְרָה שְׁעוֹבֶרֶת עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שָׁם עֵינֵי הַיְי"ה בָּהּ מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה וְגו', וּבּוֹדָאֵי אִם קוֹרִים מְקָרִים כְּאֵלוֹ, בּוֹדָאֵי אֵין זֶה מְקַרָּה, אֲלֵא בָּא לְעוֹרֵר אוֹתָנוּ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה. וְעַלֵּינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרֵס לְעַם יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָכֵן רָאוּ לְעוֹר לְזֶה — הֵן עַל-יְדֵי שְׁתַּעֲזוּרָנָה לְבַעֲלִיכֶן, לְעוֹרְרֵם וּלְחַזְקֵם וּלְאַמְצֵם, שְׁיַפְיִצוּ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו' ל' לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵן שְׁאֲתֵן בְּעֶצְמָכֶן תַּתְּחַבְּרָנָה יַחַד, וְתִדְבָּרְנָה דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְסַפּוּרֵי צְדִיקִים, וְתִשְׁמַחְנָה וְתִרְקַדְנָה בְּיַחַד, וְתַעֲזוּרְנָה אַחַת לַשָּׁנָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֵן, שְׁתַּרְוִינָה רַב גַּחַת מִיְלֻדֵיכֶן, וְתַגְדְּלִנָּה אוֹתָם בְּנֶקֶל, וְתַרְאִינָה עוֹד בְּנִים לְבְנֵיכֶם וּלְבָנוֹתֵיכֶן, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶן כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי.

נָא וְנָא לְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת תְּכֵנִיּוֹת עַל "מְבַצֵּעַ חֲנֻכָּה" בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֵן שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ט"ז תרפ"ו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְר וַיֵּשֶׁב, ט"ז כֶּסֶלּוֹ ה'תַּנְש"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ זָאִיר.

לְנֹכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי שֶׁהַשְּׂגָת מְמַנּוּ אֶת הַתְּמוּנוֹת, כִּי מִהַשְּׁבוּעַ הַזֶּה הֵם כְּבָר מִתְחִילִים לְהַדְפִּיס אֶת הַעֲתוֹן "אוֹר יַבְנָאֵל" שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם עֲמוּדִים, וַיֵּשׁ בָּהֶם כְּתוּבוֹת מְאֹד יְפוֹת, כְּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֶצְמָךְ.

אם אֶפְשָׁר לְסַדֵּר אִיזוֹ חֲנֻכָּה גְדוֹלָה אֶפְלוּ שֶׁל חֲשַׁמַּל עַל גַּג הַדִּירָה שְׁלִי — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה פְּרָסוּמִי נָסָא, וּנְגַלָּה וּנְפָרְסִם לְכֻלָּם אֶת אֹר חֲנֻכָּה, שְׁאַנְחֲנוּ בְּאֵנוּ פֶּה לְהַשְׁאֵר, וְזֶה יִהְיֶה בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ "יִבְנֵאל עִיר בְּרִסְלָב" עַל אָפֶס וְעַל חֲמָתֶם שֶׁל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ.

אם אֶפְשָׁר לְהִתְפַּשֵּׁר וְלַעֲשׂוֹת אֵיזָה שְׁלוֹם עִם מִשְׁפַּחַת ... מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, כִּי מֵה חֲסָר לָנוּ צְרוּת וּבְעִיּוֹת... וְאֵיךְ אָמַר אָכִישׁ מְלֶךְ גַּת — הַחֲסָר מְשַׁגְעִים אֲנֹכִי... אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתַּפְּעַל כְּחֻכְמָתְךָ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם.

אם אֶפְשָׁר לְבָרַר בְּבִנְק כְּמֵה יֵשׁ לִי שָׁם, כִּי אֲנִי חַיֵּב הַרְבֵּה חוֹבוֹת, וְאֲנִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם אוֹתָם.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹאֶשֶׁר רְאִיתָ עַד עַכְשָׁו נְסִים גְּלוּיִים, עוֹד תִּרְאֶה נְסִים רַבִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפִרְטִיּוֹת וְעַם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָל־לֵיּוֹת.

הַבְּר־מְצוּה שֶׁל בְּנֵי, גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא בְּנֵר שְׁנֵי שֶׁל חֲנֻכָּה, הֵינּוּ בְּלִיל רְבִיעִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵי כָּבֵד, וַיִּמְשִׁיךְ עָלַי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְכֵן בְּעֶנְיָן בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁזָה לִי עֲכוּב גְדוֹל מְאֹד מְכַל הַבְּחִינּוֹת, וְאַנְחֲנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ לְהַשִּׁיג אֶת הַמְּעוֹת בְּעִבּוֹר הַבְּנִיָּה, וְלַעֲת עֲתָה עֵינֵי כָּלוֹת כָּל הַיּוֹם לְאֲשׁוֹר וּלְהִתַּר בְּנִיָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַחֲבּוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ ע"ו. יִזְכְּנוּ הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ לְסַדֵּר עַכְשָׁו לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ ע"ז לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות, ויהיה להם פרנסה

בניקל ובהרחבה,

ויזכו להדפיס את כל חלקי

שו"ת "אשר בנחל"

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

כ"ק הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שם נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹת

חֵלֶק ע"ו

ג פְּתַח דְּבַר

ה הַקְדָּמָה

יא ט"ז תל

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנִין זְכוּרֹן עֲלֵמָא דְאַתִּי, וּמִלְמוֹד שְׁלַחַן עָרוֹף הַקְדוֹשׁ,
שְׁעַל-יְדֵי-זוֹכִים לִירְאָה, וַיַּעֲזֹר עַל זֶה מְאֹד.

יג ט"ז תלא

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׁתַּחֲפֹשֵׁט בְּכֹל קוֹמָתוֹ וְאִיבָרְיוֹ,
וּבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּבְאֵר עֲנִין שְׁצָרִיף לְהַסְתַּכֵּל עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה
עִמּוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּכְנָגֵד כָּל הַסִּבָּל דֵּהֲאֵי עֲלֵמָא וְכוּ' לְבְרִיחַ רַק
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

טו ט"ז תלב

יְדַבֵּר מֵאִיזָה מִכְּתָב קוֹל קוֹרָא בְּעֲנִין טְהֵרָה, וַיַּעֲזֹר שְׁעוּרִים קְבוּעִים.

טז ט"ז תלג

יִבְקֹשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֹדוֹת לַמּוֹד בְּמַסְכַּת סְכָה פְּסָגְלָה לְהַנְצִיל מִמְרִיבָה.

טז ט"ז תלד

יִתֵּן עֲצָתוֹ כִּי־צַד לְנֶהֱגַע עִם הַתּוֹשָׁבִים הַנּוֹתִיקִים, וְעֲנִין לַמּוֹד מַסְכַּת סְכָה,
וַיִּתְרָה בּוֹ שְׁלֵא יִהְיֶה רָשָׁע.

יז ט"ז תלה

יְדַבֵּר מִהַקְשִׁיִּים שֶׁהָיוּ בְּעַת יְסוֹד קְהֵלְתֵנוּ, וְאֹדוֹת הַעֲתוּן שֶׁהוֹצִיאוּ אֹז,
וַיִּחַק עַל חַג הַסְּכוֹת עִם לַמּוֹד הַמַּסְכַּת.

יח ט"ז תלו

יְדַבֵּר מִסְבָּלְנוֹת לְקִרְאֵת הַנְּסִים שֶׁיִּבּוֹאוּ וּמְכִירַת דְּגָלִים, וַיְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה
פְּשוּטָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

- ט"ז תלז יט
 ידבר מהמערכה אודות המקוה שהתנהלה אז, ויחזק את אנשי שלומנו
 מאד.
- ט"ז תלח כא
 יחזק אדם בעת צרותיו לברח אליו? תברך, ודוקא אז יכול להמשיך על
 עצמו אור וזיו שכינת עזו? תברך.
- ט"ז תלט כב
 יחזק על שמחה בכל יום אשר בזכותה ישפע שפע על כל השנה.
- ט"ז תמ כב
 ידבר מאמונה פשוטה, ויזהיר שלא לקבל לשון-הרע ויעורר על שעורין
 פסדרן.
- ט"ז תמא כד
 יחזק את אנשי שלומנו פנגד כל ההסתות שמסיתים נגדם, וידבר
 מהנסים שעושה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, ויעורר על התבודדות ועל
 אחדות בין הנשים, ולחדש חדושי תורה ולהדפיסם, ויזהיר מללכת אל
 הקפות שניות, אשר יש שם תערוכות.
- ט"ז תזמב כה
 יחזק אשה שהיא בעלת השפעה, ויעוררנה להשפיע לנשים, ויזהירה
 להיות בשמחה תמיד.
- ט"ז תמג כו
 יחזק על שמחה ועל שעורים פסדרן.
- ט"ז תמד כז
 ידבר מהתארגנות אנשי שלומנו סביב העתון, שישמיע דברים ברמה,
 ויתנה רעת מקום שאין הטהרה שם על תקוניה, ויחזק בדקי הבית
 להכניע את הסמ"ך-מ"ם לגמרי.
- ט"ז תמה כח
 יחזק מאד על מצות השמחה, אשר היא יסוד ההצלחה.
- ט"ז תמו כט
 ידבר מענין "גם ענוש לצדיק לא טוב", ויותר טוב שיחזרו המונעים
 בתשובה, וידבר מענין הוצאת עתון, ואיך שפמה צדיקים הוציאו
 בעצמם עתון, כדי שיהיה שופר לקול האמת והאמונה.

תִּכְוֵן הָעֲנֻנִים

3

ט"ז תמוז ל

יִחְזַק מְאֹד אֶת הַנְּמָעַן שְׁמוֹסֵר שְׁעוּרֵי הַלֶּכֶה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַתּוֹשָׁבִים
הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁל יְבֻנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", וַיִּחְזְקוּ מְאֹד עַל זֶה, וְעַל מִכְחַן
הַרְאָה, וַיִּרְגְּלֵנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ט"ז תמוז לב

יִחְזַק לְצֵאת מִן הָעֲצָבוֹת, וְלִהְתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת.

ט"ז תמוז לב

יַעֲזֹר עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים, וַיִּגְלֶה מַעֲלָתָהּ.

ט"ז תמוז לג

יִדְבֹר מֵאֲמִירַת הַי"ג עֲקָרִים, שְׂזוּ סִגְלָה לְאַמוּנָה, וּמַחְמַרַת הַמְּאֵבֵד עֲצָמוֹ
לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצַלְן.

ט"ז תמוז לד

יִדְבֹר מִכְבוֹד שֶׁבַת שְׁעָדִיף מְאֹלֶף תְּעֵנִיּוֹת, וַיַּעֲזֹר לְכַבְּדָהּ וְלַעֲנֹגָהּ, וַיְכִיֵּא
פְּרוּשׁ הַרֵב הַקְּדוֹשׁ מִמְּעֵזְבוֹת זִי"ע עַל "כָּל מְקַדְּשׁ שְׁבִיעִי" וְכו', וַיְבִיעַ
שִׁמְחַת הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר יִסּוֹד נְעֻמָּתוֹ הִיא תְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

ט"ז תמוז לה

יִבְאֵר, שְׁעָקֵר הַצִּלְחַת הָאָדָם הִיא רַק לְעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְלִהְתְּמִיד בָּהּ בְּכָל
חִלְקֶיהָ.

ט"ז תמוז לו

יִדְבֹר נִפְלְאוֹת מִכָּף שְׂזוּכָה לְזֶרֶק תְּפִלוֹת בְּלֵי הַרְף עַד שְׂזוּכָה לְנֹצֵחַ
הַמְּלַחְמָה.

ט"ז תמוז לז

יִדְבֹר מִשְׁמִירַת הַדְּבוּר וּמִכְבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, וְלֹא לְעַרְף בַּקֶּרֶת לְעוֹלָם בְּבֵית,
וַיִּבְרִיף לְדַבֵּר מִעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית.

ט"ז תמוז לט

יִדְבֹר מִפְּרוּשְׁיוֹ עַל 'עֵץ חַיִּים' עַל דְּרָף גִּלּוּי אֲלֻקוֹת וְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה,
וַיִּגְלֶה, שְׁהַעֲקֵר הוּא הַתְּחִזְקוֹת.

ט"ז תמוז מא

יִדְבֹר מִמַּעֲלַת הַהִתְמַדָּת בַּטּוֹר וּבֵית יוֹסֵף, וַיַּעֲזֹר הַנְּמָעַן שֶׁלֹּא יִהְיֶה
עֲצָבָנִי בְּבֵיתוֹ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- ט"ז תנו** מא
 יגלה מעלת הלומד ספרי רבנו ז"ל, שעליו לא נתן לעבד ולרחקו מרבנו
 ז"ל.
- ט"ז תנח** מד
 יחזק הנמען שכתב לו דברי יאוש, ויחזקו למצא הרחבות בתוך הצרות,
 וידבר מחדושי תורה וכו', שצריך להחשיב כל חדוש.
- ט"ז הנט** מה
 ידבר משמירת הבריאות, ומענין הסבל שסובלים בני אדם, וזהירות
 מבטלה וכו'.
- ט"ז תס** מו
 יגלה מעלת המרגיל את עצמו לומר 'יום תהלים' בכל יום, שדוד המלך,
 עליו השלום, לא יתן לו לישן, ויעורר הנמען שלא להתיאש כלל.
- ט"ז תסא** מז
 ידבר מענין הנקדה של כל אחד, וכל אחד יחדש כפי כחו בתורה.
- ט"ז תסב** מח
 יגלה כל הרעות שעשה צורר אחד לעניני הדת ביבנאל, ויפרט בפרטיות
 טענותיו — הן בענין מקנה, והן בענין השחיטה והחנוף והערוכ.
- ט"ז תסג** מט
 יגלה מעלת וחיוב אכילת סעדת מלוה-מלכה, וסדר ההתנהגות אז.
- ט"ז תסד** נ
 יחזק וירגיע מי שנמצא בעמק העצבות, היאוש והדפאון, ויתן לו עצות
 קדושות איך יזכה להנצל ממחשבות התאבדות שאופפות אותו.
- ט"ז תסה** נב
 יחזק לבטל עצמו לגמרי אליו יתברך, ומאמר הבעל-שם-טוב הקדוש
 על זה, וזה עקר החכמה, וידבר מדבורו הקדוש של הרב הקדוש
 מקראסנא זי"ע בענין ה'חכמה'.
- ט"ז תסו** נג
 ידבר מאסור יחוד, ומהנהגתו הקדושה של הרב הקדוש מבעלז זי"ע
 בענין פשוטנות אשה לחדרו.

ט"ז תסז נד
 יַעֲוֹרר לְלַמַּד אֶת תּוֹלְדוֹת הַצְּדִיקִים — אִיךָ הִתְנַהֲגוּ, וּמָה עָבַר עֲלֵיהֶם,
 וּלְלַמַּד מִמַּעֲשֵׂיהֶם.

ט"ז תסח נה
 יִבְאָר דְּבוּר שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי זוֹשָׁא מְאַנְיִפּוּלֵי אוֹדוֹת אֱלוֹ שְׁזוּכִים לְבִטֵּל אֶת
 עֲצָמָם.

ט"ז תסט נה
 יִבְאָר דְּבוּרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל, שֶׁעַל-יְדֵי שְׂאִין יֵשׁוּב הַדַּעַת, אֵין זוּכִים
 לְשִׁמְחָה, וַיִּדְבֵּר מִהֲנַהֲגַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּעֵנֵן צָעָקָה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ
 אוֹדוֹת תְּקוּן הָעֲצָה.

ט"ז תע נו
 יֵשֵׁבַח אֵיזוֹ יְצִירָה, וַיִּדְבֵּר מֵעֵנֵן שְׂרַפַת הַמְּכוּנָה וְרַמּוּזָה.

ט"ז תעא נז
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ לְנִמְעָן, וַיַּחֲזִקוּ אוֹדוֹת הַפְּסִדִים בַּהַדְּפָסָה, וַיִּסְפֹּר לוֹ עַל
 מַחֲסָנָיו הַמְּלֵאִים, וְעַם כָּל זֹאת אֵינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וַיִּבְשֹׁר אוֹדוֹת שְׁעוֹר בֵּין
 מְנַחָה לְמַעְרִיב.

ט"ז תעב נח
 יִסְפֹּר אֶת כָּל הַתְּלָאוֹת שֶׁקָּרוּ בִּיבְנֵינָאֵל בַּעַת חֲבֵלֵי הַלְדָּה שֶׁל "עִיר
 בְּרִסְלָב", וְעַל מָה יֵצֵא הַקָּצֵף וְכוּ', וַיִּשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל פְּעֻלוֹתָיו, וְעֵנֵן
 כְּתִיבַת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

ט"ז תעג נט
 יִדְבֵּר מֵעֵנֵן מוֹסֵר וְעֹנֵשׁוּ, וַיַּחֲזִק לְלַמַּד אוֹדוֹת הַמִּתְקַת הַדִּין.

ט"ז תעד סא
 יִדְבֵּר בְּאַרְיכוֹת מֵעֵנֵן הַדְּפַסַת דְּבָרֵי הַלְכָה לְבִטְאוֹן שְׂיֵצֵא אֹז בִּיבְנֵינָאֵל,
 וַיַּחֲזִק הַנִּמְעָן שְׂיִפִּיץ שֵׁם הַלְכָה.

ט"ז תעה סג
 יִדְבֵּר מִהַדְּבָקוֹת הָאֲמִתִּית בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל הַצְּרוֹת מְקַרְבוֹת אוֹתָנוּ יוֹתֵר
 אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲוֹרר לְצֵאתָ לְהַתְּבוֹדֵד בַּחוּץ בֵּין הַהָרִים.

ט"ז תעו סה
 יַחֲזִק מְאֹד הַשְּׁמוּעָה טוֹבָה שֶׁל הַתְּחִזְקוֹת, שֶׁמִּגִּיעָה מֵרֵאשׁוּנֵי הַמְּתִישְׁבִים
 שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֵׁם, וַיַּחֲזִק מְאֹד.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

- ט"ז תעז** סה
 יִחְזַק תּוֹשֵׁב חֹדֶשׁ בְּיַבְנָאֵל אֹדוֹת הַתְּעַלּוֹתוֹ בְּדַרְךְ ה', וַיַּעֲזְרוּ אֹדוֹת
 לְמוֹד הַלְכָה, וַתִּפְלֵה בְּמַנְיָן.
- ט"ז תעח** סו
 יְדַבֵּר מִלְמוֹד כָּל הַשָּׁמַיִם בְּדַרְךְ מֵתוֹף קִלְטוֹת, וַיַּעֲזְרוּ עַל כָּל דְּבוּר אֱלֹהֵי
 יִתְבַּרְךָ, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאַחֲדוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְחִזּוּק שֶׁלֹּא
 לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.
- ט"ז תעט** סח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַגָּאֵלָה וּבִטּוֹל הַפְּחָדִים, עַל-יְדֵי שְׁנוֹכְנֵס בְּאַמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וּבִגְנִין בֵּיתוֹ שֶׁל הַנְּמָעַן בְּיַבְנָאֵל, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין זְרִיזוֹת וְהַתְּבוּדוֹת
 בְּלִילָה.
- ט"ז תפ** סט
 יִתֵּן הַדְּרָכָה פִּיצוֹד לְעֶרְףְךָ תְּקוּן מִיַּחַד לְזִכּוֹת לְהַעֲבִיר רַעַת הַגְּזֵרָה בְּיַבְנָאֵל.
- ט"ז תפא** ע
 מִכְּתָב לְנָשִׁים, שֶׁתְּבַאֲנָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּעֶצְרַת לְבִטּוֹל הַגְּזֵרָה הַנַּ"ל.
- ט"ז תפב** ע
 יְדַבֵּר מִהַחֲזוּק שֶׁצָּרִיף כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲנִין הָאַחֲדוֹת הַנְּדַרְשָׁת, וַיִּזְכִּיר
 תְּקִנַּת לְכַתֵּב תּוֹלְדוֹתֶיהָ שֶׁל יַבְנָאֵל.
- ט"ז תפג** עא
 יְדַבֵּר מֵהוּצָאת עֵתוֹן בְּיַבְנָאֵל וּמִמְטָרְתּוֹ, וְעֲנִין טְכָנִי שֶׁל גִּירוֹת פֶּקֶס,
 וְשֶׁלֹּא לִירֵא מִכְּלוּם.
- ט"ז תפד** עב
 יְדַבֵּר מֵהַשְּׁבוּעוֹן "אוֹר יַבְנָאֵל", וּכְתִיבַת פְּרָשִׁיּוֹת לְתַפְלִין.
- ט"ז תפה** עג
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תּוֹשְׁבֵי יַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וַיִּחְזַקֵם
 אֹדוֹת לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּלִילָה, וְהַתְּנַהֲגוֹת עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- ט"ז תפו** עה
 יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַּת מְזִכָּה הַרְבִּים, וְנוֹתֵן מִכֶּסֶף לְהַדְּפֵסֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ
 ז"ל, וַיִּבְאֵר שֶׁזֶה שְׁלֵמוֹת הַצְּדָקָה, וַיִּגְלֶה גְּנוּת מַעֲשֵׂיו שֶׁל זֶה שֶׁמְדַבֵּר
 עֲלָיו.

- ט"ז תפז** יגלה ויבאר מעלת ונחיצות הזוכה להיות מכיר את מקומו, ובטל אליו יתברך.
- ט"ז תפח** ידבר מענין קדוש השם, ופרנסה בהרחבה, ויתן סגלה לזה, ולידבר עמו יתברך בכל יום.
- ט"ז תפט** יגלה, שאסור להאמין לאף אדם זולת צדיק אמת הדבוק בו יתברך, וידבר מהגאון הקדוש רבי משה פיינשטיין זי"ע ומגדלתו בתורה.
- ט"ז תצ** יבאר חשיבות התפלות במנין דיקא, שאז הוא עת רצון גדול מאד, ומעלת פונת פרוש המלות בתפלתו.
- ט"ז תצא** יגלה מעלת הזוכה למצא הרחבות בתוך כל הצרות.
- ט"ז תצב** יזהיר שלא להפגס בדרך של ופוחים, רק לדבר בנעם דבורי אמונה.
- ט"ז תצג** יחזק ויאמץ מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ולא להתבלבל מבני-אדם, רק לדבק באמונה ובהשגחה פרטית.
- ט"ז תצד** יבאר איך רבנו ז"ל גואל את כל העולם, על-ידי חרב התפלה, ויסביר זאת לעבדה ולמעשה, ויחזק על-פי זה מאד.
- ט"ז תצה** יחזק לבטח בו יתברך, ולא לחשב מחשבות של רחוק מהשם יתברך, ויבאר ענין זכה — עוזרתו, לא זכה — פנגדו.
- ט"ז תצו** יחזק שלא לפל בדתו כלל משום דבר, ויעורר על למוד גמרא הרבה אפלו בגרסה, שמבטל הקלפה לגמרי.
- ט"ז תצז** יחזק באמונה פשוטה בו יתברך בלי לזוז, ולהתפשר על קוצו של יוד בתורה הקדושה, ואסור ללמד זכות על התרחקות מתורה, אמנם על

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

הָאֲנָשִׁים בְּעֶצְמָם צְרִיךְ לְלַמֵּד זְכוּת, אֲכַל לֹא עַל עֵצֶם הָעֵבֶרָה וְכוּ',
וְאֶמוּנָה וְשִׁלְחָן עֲרוּף הֵם אֶחָד.

ט"ז תצח **פט**

יְדַבֵּר מִכָּף שֶׁהֵיִדְעַע מִגְדֵּלֶת רַבְּנוּ ו"ל, צְרִיף לְמִסֵּר נִפְשׁוֹ לְפָרְסֵם דַּעְתּוֹ
בְּעוֹלָם, וְלֹא לְכַפֵּר בְּטוֹבַת הַסֵּפֶר שֶׁהִיָּה לוֹ טוֹבָה מִמֶּנּוּ, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת
הָאֶמוּנָה, וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

ט"ז תצט **צא**

יְבַאֵר מֵאִמְרָם ו"ל בְּעִבּוּדָה זָרָה י"ד: וַיַּחֲזֵק מֵאִד בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיְדַבֵּר
מִתְּפִלַּת "עֲלֵינוּ לְשִׁבְח".

ט"ז תק **צב**

יְדַבֵּר מִנְעֵם מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, לְסִבֵּל כָּל הַעוֹבֵר עָלָיו, וּמִדְּבוּר מִה'תִּפְאָרֶת
שֶׁלִּמָּה' עַל סְבָלְנוּת, וּמִגְדֵּלֶת מוֹהֲרֵנ"ת ו"ל, וְאֵלּוֹ אוֹצְרוֹת שֶׁהִשְׁאִיר.

ט"ז תקא **צג**

יַחֲזֵק לַעֲשׂוֹת קְבִיעוֹת בְּאֶמִּירַת זֶהָר וְתִקוּנִים.

ט"ז תקב **צד**

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִקְדָּשֶׁת הַמִּחְשָׁבָה וְזִהִירוֹת בְּשִׁמְרִתָּהּ.

ט"ז תקג **צה**

יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׁמוֹת שְׁמַעֲנִיקִים לִילְדִים שְׁנוּלְדִים, וְאִיף צְרִיף לְנִהַג
בְּחֻמָּה, וְלִהְזַהֵר מִמַּחְלָקַת בְּמִשְׁפָּחָה, וּמִעֲנִין הַשֵּׁם יוֹסֵף.

ט"ז תקד **צו**

מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזֵקֵם עַל לְמוּד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה וְעַל שְׁמִירָה מֵאֲכָל לֹא כָּשֶׁר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וַיְדַבֵּר מִהַדְּבָקוֹת
בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִהַגְלוֹי אֱלֻקוֹת שְׁמִכְנִים בּוֹ רַבְּנוּ ו"ל.

ט"ז תקה **צח**

יְדַבֵּר מִרְבוּי צְרוּתָיו, וְיַגִּילָה הַמְּקוֹם שָׁבוּ רוֹצֵה לְהַטְמִין לְאַחַר אֲרִיכוֹת
יָמִים וְשָׁנִים.

ט"ז וזקו **צט**

יַגִּילָה מִהַצְרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עָלָיו בִּיבְנָאֵל בְּחֻבְלֵי הַלְדָּה הָרֵאשׁוֹנִים, וַיְבַאֵר,
שֶׁכָּל הַתְּחִזְקוֹתָיו הֵיא בְּה' אֱלֻקָיו.

- ט"ז תקז קב
 יְדַבֵּר מִצָּרָה פְּרִטִית שֶׁל הַנִּמְעָן עִם בְּנוֹ, וַיִּחְזְקוּ מְאֹד אִיף לְהִתְנַהֵג עִמוֹ
 בְּעֲדֵינּוֹת.
- ט"ז תקח קב
 יְדַבֵּר מִעֲנָן בֵּית־הַפְּנֹסֶת שֶׁבֶת אַחִים בְּיַבְנָאֵל.
- ט"ז תקט קג
 יָשִׁיב לְעֲנָן עֲזִיבַת הָעֲבוּדָה וְלִהְיוֹת מְלַמֵּד.
- ט"ז תקי קג
 יְדַבֵּר מֵאלוֹ שְׁאִין מִסְתַּכְּלִים עֲלֵינוּ בְּעֵין טוֹבָה, וּמַעֲנֵן לֹא תַעֲמֵד עַל
 דָּם רָעָד, וַיַּבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב".
- ט"ז תקיא קה
 יִבְאֵר, שֶׁמִּפְּאֵת קֶצֶר הַזְּמַן יַעֲנֶה תְּשׁוּבָה בַּמְּכַתֵּב הַבָּא.
- ט"ז תקיב קה
 מְכַתֵּב פְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יִתְאַר אֶת צְמֵאוֹנָם שֶׁל הַתּוֹשָׁבִים
 הַיְתִיקִים שֶׁל יַבְנָאֵל, שֶׁגָּדְלוּ עַל מִדְּבַר צְחִיחַ מִלְחֻלּוֹחִית שֶׁל יְהוּדוֹת,
 וְעַתָּה מִתְגַּעְגְּעִים מְאֹד אַחַר דְּבָרִים שֶׁבִקְרָשָׁה, וְעֲלֵינוּ לְהַעֲנִיקָם מֵהַ
 שְׁהַחֲסִירוּ מֵהֶם, וְזוֹ עֲבוּדַתְנוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהִיּוֹת רְגִילִים
 מְאֹד בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת.
- ט"ז תקיג קז
 יְדַבֵּר מֵאִיזָה עֶסֶק בֵּישׁ שֶׁל אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וַיִּחְזְקֵנוּ מְאֹד לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת
 הַהִתְחַזְּקוֹת, וְלִקְבֹּעַ קְבִיעוֹת עִתִּים לַתּוֹרָה.
- ט"ז תקיד קח
 יְדַבֵּר מֵאַמוּנָה פְּשוּטָה, וּמִשְׁנֵי הַיְסוּדוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, שֶׁהֵם: שְׁלַחַן עֲרוּף
 וְהַתְּבוּדָּוֹת.
- ט"ז תקטו קט
 יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי מְחָאָה, אִיף הַדְּרָף לְמַחוֹת עַל הַרְעוֹת שְׁעוֹשִׁים הַמְּצִיקִים,
 וְעֲנִינָנוּ הוּא רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.
- ט"ז תקטז קי
 יוֹרֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים, וְהַכֵּלֵל וְהַעֲקֹר שֶׁלֹּא לְהִתְפַּחַד פְּלָל.
- ט"ז תקיז קיב
 יִחְזַק אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ בְּעִיר אֲשֶׁדוּד עַל לְמוּד בְּצוֹתָא בְּרַבִּים, וַיַּעֲוֹרֵם

תָּכֵן הָעֲנִינִים

על התמדת התורה הקדושה, וסדר דרך הלמוד, והפצת ספרי רבנו ז"ל, וזהירות ממאכלים אסורים, ולקנות משוחט מאנשי שלומנו דיקא, וענין "שויתי ה' לנגדי תמיד".

ט"ז תקיח קיד

יחזק אשה פשרה אודות למוד התורה של בעלה וכו', ויגלה לה מעלת תפלת הנשים, שחשובה מאד.

ט"ז תקיט קטו

יבאר ענין כל המשתף שם שמים בצערו, כופלין לו פרנסתו לעבדה ולמעשה, וידבר בענין קדשת העיר יבנאל.

ט"ז תקכ

. . . קיז ידריך את אחד העסקנים בענין התיסדות יבנאל "עיר ברסלב", איך להתנהג עם האכרים התושבים הותיקים, ויגלה את עתיד המקום, שכאן יקום מקום של תורה ויראת שמים.

ט"ז תקכא קיט

ידבר מענין יבנאל "עיר ברסלב", וממה שקורה שם בענין הקשיים של ההתחלה.

ט"ז תקכב קכא

ידבר מהתיסדות הפוללים: כולל בקר וכולל יום, ויזהיר שלא להכנס בוכוחים עם תושבי המקום.

ט"ז תקכג קכב

ידבר מענין משלוח העתון ודרך פעלה.

ט"ז תקכד קכב

ידריך את המדפיס בכמה ענינים הנוגעים להדפסה, ויחזק להיות בשמחה, ולשמר על בריאות הגוף.

ט"ז תקכה קכג

ידבר מענין הפצת העתון, ומהדחקות הגדולה שיש לו אז, וידבר מהתבודדות, שצריך להיות עקשן על זה.

ט"ז תקכו קכד

יחזק בקצרה אשה פשרה על סבלנות.

ט"ז תקכז קכה

יחזק על למוד והפצה, וידבר אליו יתברך.

ט"ז תקכח קכה
יחזק בקצרה אשה פשרה על המתקת מרירות עולם הזה.

ט"ז תקכט קכו
יעורר על אחדות עם אנשי שלומנו, ולהצטרף לשעורים בהלכה
והתבודדות.

ט"ז תקל קכז
ישבח הנמען על רמזי יבנאל שחבר, ויחזקו על שמחה והשתתפות
בשעורים, ולדבר אליו יתברך.

ט"ז תקלא קכח
ידבר מענין שתוף פעלה עם אנשי המקום.

ט"ז תקלב קכח
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו הדרים ביבנאל, בו יחזקם בענין
התנהגות נאותה בין אנשי המקום הותיקים, שבפנימיות לבכם חשים
באמת שלנו, ויזריכם בדרך ישרה.

ט"ז תקלג קל
מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו, בו ידבר מענין קדשת ארץ ישראל,
שהיא כספה, וענין תפלין והסח הדעת השיף לזה, וענין יבנאל בחלקו
של נפתלי — אותיות תפלין, ויחזקם מאד.

ט"ז תקלד קלב
ידבר מהדין ודברים שיש ביבנאל עם המהרסים, ויביע שאיפתו ותקנתו,
שלמרות כל השנאה מסביב, תעמד על תלה קהלה מפארת על
מוסדותיה.

ט"ז תקלה קלג
ידבר מכף, שהעקר הוא שלום-בית, ויבשר על תפלתו בעדו.

ט"ז תקלו קלד
ידבר ממשלוחים של עניני הדפסה טכניים, ויזכיר מה שעובר עליו.

ט"ז תקלז קלה
יחזק על נסים, ויקשר בנין בית-המדרש למפלת השונאים, ואין
להתיחס למעשי רשעים.

- ט"ז תקלח** קלה
 יְדַבֵּר מִכַּמֶּה עֲנִינִים שֶׁל אֹר יִבְנֶאֱל שְׂיֶצֵא אֹז בְּאִפְּן סְדִיר, וְיִתְבַּע הַבְּהָרָה,
 שְׂאִין לָנוּ עֶסֶק נָגַד אִיזוּ חֲסִידוֹת מְסִימָת.
- ט"ז תקלט** קלו
 יְדַבֵּר מִעֲנִין עֵתוֹן "אֹר יִבְנֶאֱל", וְתִלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׂכַח הַטּוֹבוֹת שֶׁקָּבַל
 אֶצְלוֹ.
- ט"ז תקמ** קלז
 יְדַבֵּר מִעֲנִין פְּרָטִי הַשִּׁיף לְקַהֲלָה בִּיבְנֶאֱל, וְיִתְנֶה רְעֵת הַשּׁוֹנֵא שְׁלֵהֶם.
- ט"ז תקמא** קלח
 יִתֵּן עֶצֶה פְּרָטִית בְּעֲנִין אִיזוּ קְנִיַת דִּירָה.
- ט"ז תקמב** קלח
 מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוּ יְדַבֵּר מִהֲזָכוֹת לְגוֹר בְּאֶרֶץ
 הַקֶּדֶשׁ, וּבִפְרָט בִּיבְנֶאֱל, וְיִזְכִּיר אֶת עֲקֻרוֹנוֹת הַמִּיִּסְדִּים שֶׁל מוֹשֶׁבֶה זוּ,
 שֶׁרָצוּ לְהִיּוֹת עֲצָמָאִים, וְלֹא כְּפוֹפִים וּמְקַבְּלִים, וְיִוָּצִיא מִזֶּה רָמֵז שֶׁצְרִיף
 לְהִתְנַהֵג כִּי, שְׁלֹא יִהְיֶה לָנוּ רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- ט"ז תקמג** קמא
 יְדַבֵּר מִמַּדַּת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁהִיא מְקוֹר הַקֶּדֶשׁה, וְיַחֲזֹק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
 בּוּ יִתְבָּרֵךְ.
- ט"ז תקמד** קמא
 יְדַבֵּר מִהֲרַעוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת עַל-יְדֵי מוֹסֵר אֶחָד, וְעוֹד קַהֲלָתְנוּ
 תִּרְבֶּה עַד לְמָאֵד.
- ט"ז תקמה** קמב
 גִּלְגָּה נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת לְמִי שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַדְּפֹאוֹן וְהַעֲצָבוֹת, אִיף יִזְכֶּה
 עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק וְהַלִּיכָה בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשׁוֹת בְּאַמָּת, לְזָכוֹת לְצֵאת
 לְגַמְרֵי מִמְּצָבוֹ, וְלִהְיוֹר עַל עֲצָמוֹ בְּאוֹר הַחַיִּים.
- ט"ז תקמו** קמה
 עוֹרֵר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל צָרְתוֹ מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ.
- ט"ז תקמז** קמה
 גִּלְגָּה הִרַע שֵׁשׁ בִּיבְנֶאֱל לְעַמַּת הַטּוֹב, וְזוֹ עֲבוּדַת תְּפִקִּידוֹ לְכַרֵּר הַקְּלָפָה.
- ט"ז תקמח** קמו
 גִּלְגָּה נְחִיצוֹת הַהִתְחַזְקוֹת, וּמַעֲלַת הַמְּזֻכָּה אַחֲרֵים בְּזוּהַ, וְלֹא לְהַכְפִּיד עַל

הַזִּילָת, רַק לְשִׁמְחוֹ וּלְחִזְקוֹ. וְעַל-כֵּן לֹא שָׁיף זְכוּיֹת עַל סְפָרָיו וְעַל סְפָרֵי רַבְנֵי ז"ל, אֲשֶׁר כָּלָם יוֹנְקִים חֲזוּק מִהַקּוֹנְטְרָסִים הַנִּפְלְאִים.

ט"ז תִּקְמַט קמז

יִחְזַק תּוֹשֵׁב טְבַרְיָה אֹדוֹת הַלִּיכָה עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים שְׁבַעֲעִירוֹ, וַיִּדְבֵּר מִנְחִיצוֹת וּמַעֲלַת אַמוּנַת חַכְמַיִם, וְשָׁלָא לְהַלְעִיג עַל סְפָרֵיהֶם.

ט"ז תִּקְנָה קמט

יִרְחִיק מִזְאוּשׁ, וַיִּחְזַק בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, וּלְהַתְּפַלֵּל בְּדֶרֶךְ שֶׁל תַּחֲנוּנִים, וַיִּדְבֵּר מִסְגֻלַּת הַקֶּפֶה שֶׁל רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַגֶּס.

ט"ז תִּקְנָא קנ

יִדְבֵּר מֵאַמוּנָה, לִידַע שֶׁהַפֶּל לְטוֹבָה, וּמַעֲנִין הַתְּפִלוֹת שֶׁקֹּדֶם הַתְּפִלָּה, וְשִׁיחַת הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנוּ זי"ע.

ט"ז תִּקְנַב קנב

יִחְזַק אַחַד אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ נַפְשׁוֹ לָמוּת, וַיַּעֲזִרוּ שְׁלָא יִכְנַס אֶל יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן, וַיִּשְׁמַח בְּשִׂמְחַת שְׁלָא עֲשֵׂנִי גוֹי, וַיִּסְפֹּר הַמַּעֲשֵׂה מִרַבִּי אַבְרָהָם מִקְּאֲלִיֶּסֶק.

ט"ז תִּקְנַג קנג

יִחְזַק מְאֹד עַל הַשְּׁנֵחָה פְּרֻטִית, וּלְבַקֵּשׁ שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ.

ט"ז תִּקְנַד קנד

יְבָאָר, שֶׁעַקֵּר הַמוֹנֵעַ מִשְׁלוֹם-בֵּית הַיָּא מַדַּת הַגְּאֻוָּה שְׁבָהֶם, וּמַדַּת וַתְּרַנוּת בְּאָה מַעֲנָה.

ט"ז תִּקְנָה קנד

יִחְזַק עַל-פִּי הַגְּלוּי שֶׁל רַבְנֵי ז"ל עַל-פִּי אַחַד הָיָה אַבְרָהָם, שְׁלָא לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאַף בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם.

ט"ז תִּקְנָה קנה

יְגַלֶּה נִפְלְאוֹת מַעֲנִין פְּנִימִיּוֹת הַבְּרִיאָה, שֶׁהַכֹּל אֵינן סוּף בְּרוּף הוּא, וַיִּדְבֵּר מִיְרָאָה וְאַהֲבָה, וַיִּסְפֹּר מִהַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי צְבִי מְרִימְנוּב, שֶׁהַעִיד עָלָיו הָרַב הַקְּדוֹשׁ מִשִּׁנְאוּוָּא, שֶׁהוּא גְּאוֹן בְּהַלְכוֹת אַהֲבָה וַיְרָאָה.

ט"ז תִּקְנָז קנז

יִחְזַק שְׁלָא לְפַחַד פְּלָל, וְעֵנִין כְּבוֹד הָאִשָּׁה לְבַעֲלָהּ.

- ט"ז תקנח** קנז
 יספר מעשה נורא מהרב הקדוש מקאליב זי"ע, איך התנהג בליל הסדר,
 ויבאר הספור על-פי ספרי רבנו ז"ל.
- ט"ז תקנט** קס
 ידבר באריכות, שיהיה איך שיהיה, עלינו לשמח בשמחת התקרבותנו
 לרבנו ז"ל, ויארץ לתאר מהו ענין התקרבות וענין אמונת חכמים, וענין
 רבנו ז"ל אינו תלוי אצל יחיד, ויספר סכום ענינים של חלוקי דעות
 שהיה בין אנשי שלומנו, וכל אחד צריך להפיר את מקומו, ולא לקפץ
 בראש.
- ט"ז תקס** קסד
 ידבר מקבול תפלות, ושמירת הלשון, והתמדה במשניות, ושלחן ערוך.
- ט"ז תקסא** קסה
 יחזק לילך עם הגלוי שגלה רבנו ז"ל על הפסוק: "אחד היה אברהם",
 שלא הסתפל על אף אחד וכו', רק לעבד את השם באמת ובאמונה.
- ט"ז תקסב** קסו
 יזהיר מאד על כבוד אב ואם, שהיא מהמצוות החמורות שבתורה.
- ט"ז תקסג** קסו
 יעזר לקנות דינה ביבנאל, ואל ההורים לנסע מפעם לפעם ברכב פרטי.
- ט"ז תקסד** קסז
 יעזר שלא להתפעל כלל, ויחזק באמונה פשוטה בו יתברך, שאז
 יתפרדו כל פועלי און.
- ט"ז תקסה** קסח
 יגיע השוחט אודות שמתנפל בו איזה ממנה, ויגלה לו, שלהוא לא
 תהיה שום שליטה עליו, וידבר מבנית בית מדרשנו ביבנאל.
- ט"ז תקסו** קע
 ידבר מענין הדפסת רבע מליון קוונטרסים, וגדל הזכות שבזה, ויחזק
 על אמונה פשוטה, שהיא עקר הבית מנוס.
- ט"ז תקסז** קעא
 ידבר מרשע מרשע החותר כנגד כל דבר שבקדשה, ומענין ועד הפשרות
 של חסידי ברסלב, שאינו מכיר בהכשר של הנ"ל.

ט"ז תקסח קעב

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו ידבר נוראות נפלאות ממעלות התשובה בשלמות, ויחזק אודות הענין של יחיד שעשה תשובה, שמוחלין לכל העולם פלו, וידבר מענין התבודדות, ומפיר את מקומו, ויחזק ויאמץ מאד.

ט"ז תקסט קעד

בדרך ויאחל וידבר אודות נסים, ויזרו ישיבת ומגורים ביבנאל.

ט"ז תקע קעה

ידבר מהפצת קונטרסים, והשבת ספרי תורה למקומם ולשמח את אפרי יבנאל.

ט"ז תקעא קעו

ידבר מפמה הנראות בענין יבנאל, ויזהיר לדבק המחשבה בו יתברך.

ט"ז תקעב קעו

ידבר מפרשיות התפלין לבנו, והדפסת מציאת הזיווג באנגלית והפצת הגליונות של השבועות והעלונים.

ט"ז תקעג קעז

ידבר מענין "רב", שצריך זהירות יתרה בענין זה.

ט"ז תקעד קעה

ידבר למשפחה פעילה מאד מאנשי שלומנו, שנוכסו לדור ביבנאל "עיר ברסלב", וייריכם בדרך חזוק ותקנה טובה לעתיד טוב יותר, ויחזק להיות בשמחה, ולצאת מכל מיני קטנות המחין, וידבר מענין המקנה, שאסור להוציא לעז, חס ושלום, רק כל המאבק הוא על שפור ויעול וכו', ויחזקם לבנות ולהתרחב.

ט"ז תקעה קפ

יחזק להיות בשמחה על הזכות לגור ביבנאל, וישבח הנמען על השעורים שלו, ויתבע הוספה, וכן סכום בשביל הדפסה בעתון "אור יבנאל", וידבר מדבקות השם יתברך.

ט"ז תקעו קפא

ידבר מאור האין סוף ברוך הוא, שהכל כנגדו כלא ממש, ומענין יבנאל שתהיה "עיר ברסלב", ויבשר על התשובות משפחות חדשות וכו', ויעורר ויחזק מאד לדבק עצמו בו יתברך.

ט"ז תקעז **קפב**
 יִצְרָף לְמַכְתָּבו מְשֻׁלֹחַ הַשְּׁתַּתְּפוּת בְּעִבּוּר אַכְרָכִי הַפּוֹלָל, וַיִּחְזַק עַל בְּסוּם
 וְקִיּוּם הַכּוֹלָלִים: כּוֹלָל בְּקָר, לְפָנֵי הַצְּהָרִים וְאַחַר הַצְּהָרִים וְכו'.

ט"ז תקעח **קפג**
 יִחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד עַל הַתִּישְׁבוּת חֲרָדִית בֵּין הַמּוֹן חִילוּנִים,
 שְׁלִבְסוּף הַצְּלַחְתָּנוּ מִבְּטַחַת, וַיִּזְכִּיר שְׁנֵי צְדִיקִים זִ"ע, שֶׁשָּׁנוּ פָּנֵי
 אַמְרִיקָה, הֵגֵם שְׁזָה הָיָה אִז בְּלִתִּי זְאֲמֵן וְכו'.

ט"ז תקעט **קפד**
 יִחְזַק בְּחוֹר אֶחָד בְּעֵת נְסִיוֹנוֹתָיו הַקָּשִׁים, וַיִּחְזְקוּ עַל אֲמִירַת הַסֵּפֶר תְּהִלִּים
 וְהַתְּמִדָּה בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לִישׁוּעָתוּ.

ט"ז תקפ **קפו**
 יִזְהִיר לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת הַגּוּף, וְלֹא לְהִתְעַנּוֹת וּלְסַגֵּף עֲצָמוֹ, וּבִפְרָט אַחַר
 שְׂרַבְנוּ וְ"ל גְּלָה לָנו אֵת עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוֹדוֹת.

ט"ז תקפא **קפז**
 יִחְזַק וַיֵּאֱמַץ מְאֹד בְּחוֹר שְׁקֻשָּׁה לוֹ מְאֹד לְמַצָּא זְוִיגוֹ, וַיִּחְזְקוּ עַל סְבָלְנוֹת,
 וַיִּחַבֵּר בְּעֵדוֹ שְׁתֵּי תְּפִלוֹת נְאוֹת, וַיִּדְבֵּר מִמֵּדַת הַתְּמִימוֹת, שֶׁהִיא עֲקָר
 הַיְהוּדוֹת.

ט"ז תקפב **קצ**
 יִחְזַק וַיַּעֲזִיד בְּחוֹר צְעִיר עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּגְלֶה לוֹ
 בְּאַרְיִכוֹת — אִיךָ יְכוֹל לְזַכּוֹת לְגַן נִצְחֵי בַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-יְדֵי נִצּוֹל
 הַזְּמַן הַיָּקָר.

ט"ז תקפג **קצה**
 יִזְהִיר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁזָה עֲקָר שְׁבַעֲקָרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה יְחִוּד
 גְּדוֹל לְמַעֲלָה, וְהַהֲפֹךְ, חֶסֶם וְשְׁלוֹם, וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין לְמַהֵר לְהַנְשֵׂא בְּגִיל
 צְעִיר, כְּדֵי שְׁלֵא יָבוֹא לִיְדֵי חֶטָּא.

ט"ז תקפד **קצז**
 יִזְהִיר לְבָרַח מִבְּנֵי-אָדָם, אֲשֶׁר מְסַגְּלִים לְהַחֲטִיאוֹ וּלְרַחֲקוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
 וַיִּדְבֵּר מִעֲנִין עֲשִׂיָה דְקַדְשָׁה, שֶׁהוּא לְשׁוֹן רַבְנוּ וְ"ל עַל קְבִיעוֹת עֲתִים
 לַתּוֹרָה, וַיִּחְזַק עַל-פִּי זֶה מְאֹד.

ט"ז תקפה **קצט**
 יִדְבֵּר מִעֲנִין הַתְּגַבְרוֹת עַל הַיִּצָּר הַרְע, שְׁמַנּוֹל אֵת הָאָדָם לְגַמְרֵי בְּעֵת

הַתְּגַבְרוּתוֹ, וּמַעֲנֵן חַ"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וַיְבִיא כַּמָּה מְקוּרוֹת לְמִנְהָג קְדוֹשׁ זֶה.

ט"ז תקפו רא

יְדַבֵּר מִחֲבוּט הַקֶּבֶר, וּמִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה עִם הָאָדָם לְאַחַר מִיתָה, וְחֲמָנָא לְצִלָּן, וְהַעֲצָה לָזֶה — לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם בְּנֵי-אָדָם — הֵן חֶסֶד גָּשְׁמִי וְהֵן חֶסֶד רוּחָנִי וְכוּ', וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן זְכִירַת הַשֵּׁם לְאַחַר מִיתָה.

ט"ז תקפז רג

יִוְרָה לְחִזָּק אֶת עַצְמוֹ וְאֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

ט"ז תקפח רה

יְחִזֵּק מְאֹד אֶחָד מִמְּקַרְבָּיו, שֶׁהוּא אֶחָד מֵהַמְּתִישְׁבִים הָרְאשׁוֹנִים, וַיֵּאמְרוּ עַל עֲתִיד טוֹב שְׂיִבֹא, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן הַתְּבוּדוֹת עַל הָהָר בְּיַבְנָאֵל, וַיְבָאֵר לוֹ עֲנֵן נְחִיצוֹת הַעֲתוֹן, וַיַּעֲוֹרְרוּ לְחִזָּק אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיְדַבֵּר מַעֲנֵן רַקוּדִים.

ט"ז תקפט רח

יְחִזֵּק אֶת הָאִישׁ בְּעַל הַהִשְׁפָּעָה שְׂיִרְחִיב גְּבוּלֵי שְׁעוּרֵי הַתּוֹרָה שְׁלוֹ בְּיַבְנָאֵל, וַיִּתֵּן הַדְּרָכָה בְּיַצֵּד לְחִזָּק אֶת הַנְּשִׁים שֶׁלֹּא תִפְחַדְנָה מִהַרְוִחַ סְעָרָה שְׁעוֹבְרַת אֹז.

ט"ז תקצ רט

יְחִזֵּק עַל הַשְׁתַּתְּפוּת בְּשְׁעוּרֵי תּוֹרָה, וְאֲמִירַת תְּהִלִּים שֶׁמִּמְשִׁיכָה יְשׁוּעָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְכוּ'.

ט"ו תקצא רי

יִשְׂבַּח מְאֹד אֲרֻגוֹן הַמְּנִינִים קְבוּעִים בְּיַבְנָאֵל, וַיְחִזֵּק כְּנֶגֶד הָאֱלִימוֹת שֶׁל הַשּׁוֹנָאִים, וְעַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

ט"ז תקצב ריא

יֵאָרִיף לְדַבֵּר מִיִּשְׂרָיִם לְתַלְמִידוֹ, שֶׁנִּתְקַשֵּׁר מְאֹד גַּם לְחִסְדוֹת נוֹסֶפֶת, וַיִּגְלֶה לוֹ שֶׁהוּא יֵגַע שָׁנִים בְּסַפְרֵי רַבּוֹתֵיהֶם, וַיִּבְקַשׁ שְׂיִנְצַל הַשְּׁפָעָתוֹ לְהַזִּים הַשְּׂמוּעוֹת כְּאֵלוֹ הוּא עוֹשֶׂה מַחְלָקַת עִם הַחֲסִידִים, וְאֵגִב יִכְתֹּב לוֹ מָה בְּאֵמַת עוֹמֵד מֵאַחֲרֵי כָּל הַמְּהוּמָה.

ט"ז תקצג ריז

יְדַבֵּר מַעֲנֵן הַנְּמָעֵן הַקּוּדִים וְעֲנִינֵנוּ, וְסַבַּת הַשְּׁתַדְּלוּתוֹ בְּהַנְּ"ל, וַיֵּאחַל וַיְבַרְךָ.

ט"ז תקצד ריז

יְדַבֵּר מִכִּמָּה עֲנִינִים הַשֵּׂיכִים לְרִשְׁעוֹת שֶׁל אֶחָד שֶׁעָמַד כְּנֹגְדָנוּ, וּמַעֲנִין לְבָרַח תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִישֵׁב בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ רִיךְ עִם אַרְוֶן קֹדֶשׁ פְּתוּחַ, וְלִשְׁפֹּךְ נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְדַבֵּר מִשְׁפוּץ הַמִּקְנֵה וְכוּ'.

ט"ז תקצה רכ

יְדַבֵּר מִהַתְחִזְקוֹת הַשְּׂמִחָה וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא, וּמִשְׂמַחַת הַתְּקַרְבוֹתָנוּ לְרַבְּנוּ וְ"ל, וְלִיְחַד יְחֻדִים לְאַחַר חֲצוֹת וְכוּ', וְלִהְיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ט"ז תקצו רכא

יְדַבֵּר מִשִּׂיחַת רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהִבְעֵל־דָּבָר גְּדוֹל, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹתֵר גְּדוֹל, וַיִּבְקֹשׁ לְקִנּוֹת מִכִּסְּפוֹ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹפוֹת עַל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

ט"ז תקצז רכב

יְדַבֵּר מִעֲנִין קָשֶׁר עִם תְּלִמִּידוֹ, וַיַּעֲזֹר עַל כְּבוֹד אָב וְאִם, וַיִּמְלִיץ עַל אֲמֵנוֹת הַשְּׂחִיטָה, וַיִּתֵּן הַדְּרָכָה פִּיצַד לְהַתְּנַהֵג.

ט"ז תקצח רכג

יְדַבֵּר מִכִּמָּה תְּכֵנִיּוֹת בְּעִנִּין הַדְּפָסָה וְהַגָּהָה שֶׁל הַפְּרוֹסוּמִים בְּעִנִּין חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן.

ט"ז תקצט רכד

יְדַבֵּר מִדְּרָכֵי הַתְּנַהֲגוֹת עִם מְשֻׁפְּטִים וְדִינֵי תוֹרָה, שֶׁהֵיְתָה קְהֵלָתָנוּ צְרִיכָה לְהַתְּמוֹרֵד עִם זֶה.

ט"ז תר רכו

יְחֻזַּק מְאֹד כְּנֹגֵד כָּל חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין עֲזוֹת דְּקִרְשָׁה וְהַתְּאַחְדוֹת שְׁבוּעִית, וּמִהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ט"ז תרא רכז

יְחֻזַּק כְּנֹגֵד כָּל מִינֵי בְּזִיוּנוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל כָּל מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב, וּמַעֲנִין ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, וְשַׁעוֹר קְבוּעַ בְּפוֹסְקִים, וְכָל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית.

ט"ז תרב רכח

יְדַבֵּר מִנְחִיצוֹת הַתּוֹעֲדוֹת שְׁבוּעִית עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְהַדְּבִיק עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת קְבוּעַ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

- ט"ז תרג רכט
יחזק מאוד בענין התפלה והשיחה בינו לבין קונו.
- ט"ז תרד רל
יאחל ויעורר על תפלין ושבת.
- ט"ז תרה רל
ידבר משאיפתו לספק צרכי שבת לאנשי שלומנו, ויעורר על תפלה אודות דירה, שאז יזכו לנסים נגלים.
- ט"ז תרו רלא
יעורר על מדת השמחה, אשר היא רפואה לכל, ויתנה הצרה הגדולה בביבנאל, הלא הוא ה'רב' המקומי, אשר מזניח את כל עניני הקדשה וטהרה.
- ט"ז תרז רלג
ידבר מפעילות אודות שלום בית שלא הצליח, ויחזק על כל דבור ודבור אליו יתברך.
- ט"ז תרח רלד
ידבר מלמוד התורה ומסבלנות.
- ט"ז תרט רלה
מכתב של נחום אבלים והתחזקות בכשחון.
- ט"ז תרי רלה
יחזק להאיר את אור האמונה, ויבשר על פעילותו להרחבה בפרנסתם, וידבר מהדבקות בו יתברך והתבודדות בין הקהרים.
- ט"ז תריא רלו
יביע אחולי תנחומיו וכרכתו על זרע של קימא.
- ט"ז תרבי רלז
יעורר על כבוד אשתו, וינגיל לדבר דבורי אמונה ומגורים בביבנאל.
- ט"ז תריג רלח
יחזק להיות בשמחה, ויעורר על כבוד אשתו והתחברות עם אנשי שלומנו.

- ט"ז תריד** רלח
יעורר להסיר דאגה מן הלב, והתחברות עם אנשי שלומנו ואחדות
ביניהם.
- ט"ז תרטו** רלט
ישתתף בצער הנמצען שהסתברו באיזו ערבות, ויזהיר מלהכנס לדבר
כזה, והעקר לחזק אשתו, וישבח ענין התאספות אנשי שלומנו בליל
שבת.
- ט"ז תרטז** רמ
יחזק מאד להיות חזק ואמיץ בעבודה הקדושה של תפלה והתבודדות.
- ט"ז תריז** רמא
יחזק להמשיך את עצמו תמיד אל גדלות המחין, ולא להתערב עם
זולתו, רק לעשות את שלו בתורה ובתפלה.
- ט"ז תריח** רמו
יזהיר שלא להתערב בשום ריב וכו', ויאחל ויכרך.
- ט"ז תריט** רמג
ישבח הנמצען מפעלותיו הטובות בסביבות ציון יוסף הצדיק, ויעורר על
התבודדות בכל לילה.
- ט"ז תרכ** רמג
יחזק על אמונה ועל עבודת התפלה.
- ט"ז תרכא** רמד
ידבר מאמונה ודבקות בו יתברך, ותפלה בשער השמים.
- ט"ז תרכב** רמה
יאחל על הולדה בנגל, ויפליג במעלות אמירת שמות הצדיקים.
- ט"ז תרכג** רמה
יחזק אודות נסים נגלים בענין מציאת הזיוג, ולספור בכל יום הכל אליו
יתברך על-כל-פנים חמש דקות.
- ט"ז תרכד** רמו
מכתב כללי לאנשי שלומנו תושבי יבנאל "עיר ברסלב", ויעורר ויחזק
מאד על מדת אהבת ישראל, ולהפוך עיר זו לעיר של תורה ואהבה,
וידבר מענין קדשת ארץ ישראל.

ט"ז תרכה רמט
יחזק ויאמץ מאד על נקדת השמחה, וענן יסורים, והפל יתהפך לטובה.

ט"ז תרכו רנ
יאשר קבלת ההמחאה לצדקה, ויאחל ויברך תמונת הצדקה.

ט"ז תרכז רנ
יחזק לשמח ברכנו ז"ל, אף שעבר מה שעבר משפרים וגלים, ויבשר על תפלתו בעבור בנו, ויחזק לחטף דבורים אליו יתברך, והתמדת הלמוד וכבוד האשה.

ט"ז תרכח רנא
יחזק ויאמץ מאד אודות האמונה הקדושה, שעל ידיה יש לאדם סבלנות, ושותק בשעת מריבה, ויעורר להרגיל את עצמו להפיץ סביבו בדבוריו ושיחו ושיגו אמונה פשוטה בו יתברך, שהיא התחזקות עצומה.

ט"ז תרכט רנג
יחזק מאד בדבורים נוראים על-פי פנימיות התורה בענן טבע ואלקות, שהטבע הוא כפסא להשגחה, ויגלה נפלאות מענן בנות צלפחד, שהן הגבורות הממתקות, וענן ארץ ישראל, ששם מאיר גלוי אלקותו באפן גלוי, ודיקא שם מתפשט הסמ"ך-מ"ם וכו'.

ט"ז תרל רנו
ידבר מענן כשוף שמישהו טוען שעשו לו, ויזהיר מלילה שולל אחר שקרנים, שענינם להוציא כסף וכו', וידבר מכלליות ענן זה.

ט"ז תרלא רנז
יזכח אחד שמסתובב ללא מעשה, ויחזקנו ויעוררנו מה יעשה עם הזמן, כדי שיתרפא ממצוקתו שנגרמה על-ידי הבטלה.

ט"ז תרלב רנח
ידבר מענן שלום-בית, ויעורר להשתדל בזה גם אחר מריבה, ויזריף כיצד להתנהג, ויעורר מאד על התכלית הנצחית.

ט"ז תרלג רנט
ידבר נפלאות מענן חנוף הילדים, וכיצד ינהג האדם, ויהיו לו ילדים מצלחים.

- ט"ז תרלד** רס
 ידבר לאשה כשירה כיצד תנהג כראוי, כדי ששלום ביתה יהיה משלם וכו'.
- ט"ז תרלה** רסא
 יחזק מאד על למוד משנה, ויגלה שזוהי סגלה לפרנסה, ויאריך לעוררו שלא יסתפל על המסיתים אותו כנגד זה, כי הרי אינם יודעים באמת מה עובר עליו.
- ט"ז תרלו** רסג
 ידבר מקדשת השבת-קדש ומסגלתה העצומה וכו' נורא נוראות, ויעורר ויזהיר מאד להיות בשמחה כל השבת-קדש.
- ט"ז תרלז** רסה
 יחזק מאד על גלוי אלקותו, שאסור להתבייש עם דבורי אמונה כלל, ויגלה מהותם של הפגומים שמתלוצצים מדבורי אמונה.
- ט"ז תרלח** רסו
 יחזק שלא להתבלבל מאף בריה שבעולם, רק להיות דבוק בהשם יתברך תמיד. ויבאר, שאיך שחי אדם בעולם הזה, כך בונה את עולמו העליון, וזה המוסר השפל הכי גדול.
- ט"ז תרלט** רסז
 יבאר רצון רבנו ו"ל, שיהיה לנו כל היום התבודדות, וכמאמר רבי יוחנן, ויגלה שזו דרך של דבקות בה' מהרגע שפותח את העינים עד שהולך לישן.
- ט"ז תרמ** רסח
 יבאר, שאסור להרהר הרהורי נשים כלל, ויתפלא על אחד שהכניס עצמו לפלפולים הלכתיים בענין זה.
- ט"ז תרמא** רסט
 יחזק מאד על הפצה, ויגלה, שזהו תקון על מעשיו הרעים.
- ט"ז תרמב** ער
 ידבר משמחה בתוך הבית, והאשה — בעלה משמחה, מתוך הודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל הטוב.
- ט"ז תרמג** רעא
 יגנה היאוש, ויזהיר ממנו מאד, ויחזק מאד על מדת השמחה, ועל למוד

מִשְׁנֵיֹת, וּשְׁנֵיהֶם מְסֻגָּלִים לְפָרְנֶסָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנַן הָרֵאשִׁית הַשְּׁנֵיהֶם שֶׁל רַבְּנֵי
ו"ל בְּאוֹמֵן בְּלִי שׁוֹם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל.

ט"ז תרמד ערב

יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת הַזּוֹכָה לְהַפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וַיִּגְלֶה מַעַלֵּת הָעֲנָן הַזֶּה,
עַד שְׁאִין לְשַׁעַר.

ט"ז תרמה רעד

יְדַבֵּר מֵעֲנַן הַפָּצָה וַיְכַבֹּד אֶשְׁתּוֹ, וְהַסְפִּיעַ לָהּ, וְלִמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י, וְלֹא
לְהַשְׁבֵּר מִשׁוֹם דָּבָר, בַּקְּשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעֲנִין שְׂמֵחַ בְּחֻלְקוֹ תְּמִיד.

ט"ז תרמו ערה

יְחַזֵּק הַנִּמְצֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עַל שֶׁהִזְמִין לוֹ ה' אִשָּׁה הַמְטַפַּחַת אֶת בֵּיתָהּ
וַיְלֵדֶיהָ.

ט"ז תרמז רעו

יְחַזֵּק הָאִשָּׁה עַל יְלֵדֶיהָ וְעַל עֲתִיד טוֹב, שְׂיִזְכּוּ ה' לְדִירָה מְשֻׁלָּהִים.

ט"ז תרמח רעו

יְחַזֵּק בְּחֹר שְׂשֻׁמֵשׁ אוֹתוֹ כְּמֵה שְׁנַיִם, וַיִּזְכְּרֵנוּ מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית בְּעוֹלָם
הַבָּא, וְאִיךָ שְׁצָרִיף לְהַכִּין עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וְשִׁלָּא לְהַתְקַרֵּר מִהַיְהוּדוֹת
וְשַׁעוּרִים כְּסֻדְרָן.

ט"ז תרמט רעט

יְשַׁבַּח הַנִּמְצֵן שֶׁהֶעֱבִיר לוֹ צְדָקוֹת לְפָרְנֶס עֲנִיִּים, וַיִּגְלֶה מַעַלֵּת הָעֲנָן
הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, וַיְלַהֵב הַלֵּב לְדַבֵּר אֵלָיו יְתֻבָּר, וּמֵה שְׁצָרִיכִים מִבְּקָשִׁים
מִמֶּנּוּ.

ט"ז תרנ רפ

יְעוֹרֵר לְלַמֵּד מִשְׁנֵיֹת, וְלוֹמַר קְדִישׁ אַחַר הַנִּפְטָרֶת, וַיְחַזֵּק מְאֹד.

ט"ז תרנא רפ

יְחַזֵּק עַל עֲתִיד טוֹב שֶׁל הַנִּמְצֵן, וַיְחַזֵּקוּ לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וּמִשְׁנֵיֹת, וַיְדַבֵּר
מֵעֲנַן הַפָּצָה.

ט"ז תרנב רפא

יְדַבֵּר מִהַקְהֵלָה שְׁנִבְנִית בִּיבְנָאֵל עַל אֲדִנֵי הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, וּמִי שִׁישׁ
לוֹ אֲמוּנַת חַכְמִים יִשְׁאָר שֵׁם, וַיְחַנְּהוּ עַל־פִּי דָרְךָ רַבְּנֵי ו"ל וּמוֹהַרְנֵיֹת
ו"ל.

ט"ז תרנג רפב

יְדַבֵּר מִסּוּד הָאֲרָבַע מִדּוֹת רְעוּת, שְׁנֵי מִשְׁכּוֹת מִהָאֲרָבַע יְסוּדוֹת, וְיַעֲתִיק קָטַע נִפְלָא מִהֶסְפֵּר "מִנְחַת עֲנִי", שְׁבָאֵר רְמִיזִים נִפְלָאִים עַל-פִּי אֲרָבַע אֲבוֹת נְזִיקִין הַשֵּׁיף לְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְיַחֲזֵק עַל-פִּי זֶה מְאֹד לְאַחֲזוֹ בְּחֻב הַתְּפִלָּה.

ט"ז תרנד רפד

יְגַלֶּה מַעֲלַת הָאִשָּׁה הַמְּכַבֶּדֶת אֶת בַּעֲלָהּ, וְיַבְשֵׁר לְנִמְעָנַת מַעֲלַת בַּעֲלָהּ הַחֲשׂוֹב וְהַנְּכַבֵּד שְׁמִכְבֻּדָּהּ, כִּי עַל-פִּי חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב צָרִיכִים לְכַבֵּד הָאִשָּׁה וְלֹא הַהֶפֶךְ.

ט"ז תרנה רפו

יְדַבֵּר מִעֲנִין כְּבוֹד הָאֵם הַאֲלֻמָּנָה לְצַד הַזְּהִירוֹת מִתְּלוֹת יְתָר, וְיַחֲזֵק אוֹדוֹת הָעֲנִין שֶׁל יִבְנָאֵל, וְיַדְבֵּר מִשְׁמַחָה וּבִטְחוֹן לְעֲמַת חַיִּיהֶם שֶׁל פּוֹרְקֵי הָעַל.

ט"ז תרנו רפז

יַעֲזֹר אֶת אַחֲדוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, וְלַחֲזֵק זֶה אֶת זֶה, וְיִבְקֹשׁ לְלַמַּד לְקַח מִהַמְּתִישָׁבִים הַמְּיֻסְדִּים, אִיף הַתְּעַקְשׁוּ לְבָנוֹת לְמֵרוֹת הַהַתְּנַפְלוֹת מִהַבְּדוּאִים שְׁבִסְבִּיבָה, כֵּן עֲלִינוּ לְהַתְּנַהֵג בְּעֲנִינֵנוּ.

ט"ז תרנז רפח

יֵאָרִיף לְדַבֵּר אֶל אֶחָד שֶׁהִיָּה שׁוֹתֵה מִיָּמִיו כְּפֵה שְׁנַיִם, וְיִבְקֹשׁ לְהַפְרֵד מִהַשְׁנָא מַחְרִיב הַדַּת בְּיִבְנָאֵל, וְיִתְאַר בְּפִרוּטְרוּט עַל מַה יֵּצֵא הַקְּצָף, אִף שֶׁהֲלָכוּ עִמּוֹ בְּדוֹרוֹן וּבַתְּפִלָּה, וְהִגִּיה עִתָּה עַת מְלַחֶמֶת ה', וְיִבְרַר אֲצִלוֹ בְּלִשׁוֹן שֶׁל 'הֲלֵנוּ אִתָּה אִם לְצָרֵינוּ'.

ט"ז תרנח קצו

יַחֲזֵק אֶת הַמְּדַפִּיס, שֶׁלֹּא תַחֲלֵשׁ דַּעְתּוֹ מִשׁוֹם דְּבָר, וְקַיֵּם שֵׁיף בְּעִבּוֹדַת הַקֶּדֶשׁ, וְיַדְבֵּר מִעֲנִין שְׁלוֹם וְהַבְּנָה בְּבֵית, וְלְהַתְּחַזֵּק מְכַל מִיָּנִי מְרִירוֹת דְּהֵאֵי עֲלָמָא.

ט"ז תרנט קצז

יְדַבֵּר מִמַּה שְׁעָבַר עֲלֵיהֶם אֲזוֹ מִצַּד הָאֵשׁ בְּדַבְרֵי, שְׁנֵי מִלְּבַשׁ בּוֹ הַסְּמִיָּף-מ"ם, וּמִמַּה שֶׁקּוֹרָה מִתּוֹף תַּקְוָה טוֹבָה.

ט"ז תרס קצח

יַעֲזֹר לְהַשְׁקִיט מִחֻלְקַת שְׁבִפְנִים, שְׁגֻרְעָה הִיא מְאֹד, וְיִגְלֶה מִי עוֹמֵד מֵאַחֲרֵי כָּל הַהֶסְתּוֹת וְעֲנִינוֹ הָאֲמִתִּי, וְיַחֲזֵק שְׁהַמְצָב לֹא בְּכִי רַע, כִּי אִם יַתְּהַפֵּף לְטוֹבָה.

ט"ז תרסא ש

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו תושבי יבנאל "עיר ברסלב", ויחזק בדבורים נוראים ונפלאים אודות האמונה והבטחון בו יתברך, ויעורר מאד להכניס עצמו בזה.

ט"ז תרסב שב

מכתב פללי לכלליות נשות אנשי שלומנו תושבות יבנאל על המצב הפללי, ועל חבלי הבניה הקשים.

ט"ז תרסג דש

יאחל הרחבה בפרנסה, וידבר ממשלוח מכתבי החזק שלו, ויחזק מאד באמונה פשוטה.

ט"ז תרסד שה

יחזק אשה פעילה אודות הקשר הטוב עם תושבי יבנאל, שרק טוב יכול לצאת מזה, והעקר שלא לפחד כלל.

ט"ז תרסה שה

יביע שמחתו על מכתב הנמצא, שבשר לו שעודנו עמנו, ולא הלא אחר הכל ההסתות וידבר מענין עבודתו בצדקה, ומעלתו שהכסף מתחלק בישר בין עניי אנשי שלומנו.

ט"ז תרסו שז

מכתב מפרט לבד"ץ בירושלים, כמענה למה שהתייחסו לדברי וטענות איזה פורק על, שתבע אותו אליהם וכו', ויפרט מה עבר עליו ממנו, ולמה הלכו אתו בדרך מאבק, ואיך עשה שחוק מפל עניגי דת תורתנו הקדושה.

ט"ז תרסז שיא

יתפלל להצלחת המקום יבנאל "עיר ברסלב", שתפתח לעיר של תורה וחסידות.

ט"ז תרסח שיב

מכתב פללי לכלליות אנשי שלומנו, בו יחזקם אודות שלא יתפתו אחר הנסינות, שלמען הבחירה נתנו פחות לכל אהד לכתב מה שרוצה וכו', ויחזק אודות תורה ותפלה.

- ט"ז תרסט** **שיד**
מִכְתָּב כָּלְלִי לְנָשִׁים, בּוֹ יִבְקֹשׁ תְּפִלָּתוֹ בְּעֵד בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל
בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב.
- ט"ז תרע** **שטו**
זְוֵהִיר לְהַקְפִּיד עַל חֻקֵי הַנְּהִיגָה, וּמִי שְׂעוֹסֵק עִם רַבִּים, עָלָיו לְלַמֵּד זְכוּת
עֲלֵיהֶם, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין פְּרָסוּם דְּבַרֵי תוֹרָה בֵּין תּוֹשְׁבֵי יבְנָאֵל הַנְּתִיקִים,
וְעוֹד אֵיזוֹ חֲתִימָה שְׁנֹצְרֶכֶת לְהַתְקַדְמוֹת הָעֲנִינִים.
- ט"ז תרעא** **שטז**
מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יְדַבֵּר מִהַשְּׁלוֹם, אַהֲבָה
וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁהַשְּׁלוֹם גּוֹרֵם לְכָל הַטּוֹבוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת,
וַיִּזְהִיר לְהִתְרַחֵק מִהַרְשָׁע הַשׁוֹנֵא אוֹתְנוֹ, וְעֵינֵינוּ צָרָה בְּהַתִּישְׁבוּתְנוֹ בִּיבְנָאֵל
"עִיר בְּרִסְלָב", וְהוּא הַמְעַכֵּב בְּנֵין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וּלְפָרְסָם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה.
- ט"ז תרעב** **שיח**
יִבְקֹשׁ דו"ח עַל הַהִדְפָּסָה, וַיְדַבֵּר מִהַעֲתוֹן "אוֹר יבְנָאֵל", וַיַּחֲזֵק בְּעֲבוּרֵת
הַקִּדְשׁ.
- ט"ז תרעג** **שכ**
יְעוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה.
- ט"ז תרעד** **שכא**
יְדַבֵּר מִכְּמָה הַדְּרָכוֹת פְּרָטִיּוֹת כִּיצַד עוֹרְכִים שְׁבוּעוֹן שְׂיִתָּאִים אַף לְפִשׁוּטֵי
עַם, וַיִּבְקֹשׁ מִהִנְמָעֵן סִיּוּעַ טְכְנֵי בְּהַשְׁגַּת חֲמֵר לְהַדְפָּסַת הַפְּתֻבוֹת, וַיַּחֲזֵק
שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, וַיִּבְקֹשׁ שְׂיִלְמַד אֵלוֹ שְׁעוּרִים קְטַנִּים.
- ט"ז תרעה** **שכב**
מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ תּוֹשְׁבֵי יבְנָאֵל, בּוֹ יַחֲזֵק לְהַחֲזִיק
עֲצָמָם בְּיַחַד, וּלְכַרְח מִהַמְלָשִׁין שְׂרָצָה לְהַרְס אוֹתְנוֹ, וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל שְׁלוֹם בְּבֵית וּבְחוּץ, וַיְבִיא שְׂאִיפָתוֹ לִישׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת בְּעֲנִין הַמוֹסְדוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁלָנוּ.
- ט"ז תרעו** **שכד**
מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזֵק עַל אַהֲבָה
וְאַחֲדוּת, וּלְכַרְח רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְהַתְחַזֵּק בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּלְהַרְבוֹת בְּשְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר הַשְּׁלוֹם הוּא הַכְּלִי הַמְּחַזֵּק בְּרַכָּה לְיִשְׂרָאֵל.

ט"ז תרעז שכז
 יוֹרָה לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם שְׂכִיחוֹת עִם הַרְשָׁע.

ט"ז תרעח שכח
 וַיְדַבֵּר מֵאוֹר הַכֶּתֶר שֶׁהוּא הַמְתַקֵּת הַדֵּינִים, וַיְגַלֶּה שְׂמֵחַתְנוּ עַל הַמְתַקֵּת הַדֵּינִים, וַיִּבְקֹשׁ לְרֹשֶׁם סְפוּר הַהֶתְקַרְבוֹת, וַיְדַבֵּר מִשְׂמֵחָה וְהַתְבוּדוֹת.

ט"ז תרעט שכט
 וַיְדַבֵּר מִשְׂמִירַת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וַיַּעֲוֹרֵר לְשִׁמְרָהּ וּלְשִׂמּוֹחַ בָּהּ, וַיַּחֲזֵק עַל הַנִּחַת תְּפִלִּין וְתַפְלָה בְּבֵית־הַמְדָרֶשׁ.

ט"ז תרפ של
 יִזְכִּיר הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וַיַּחֲזֵק עַל לְמוֹד "עֵין יַעֲקֹב".

ט"ז תרפא שלא
 וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלַת הַזִּוְכָה לְהַדְפִּיס אֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיַּחֲזֵק אֶת הַמְדָּפִיס מְאֹד וְעַל גְּדֹל זְכוּתוֹ, וַיִּתֵּן כַּמָּה הַדְרָכוֹת טְכְנִיּוֹת לְמַעֲשֵׂה.

ט"ז תרפב שלג
 וַיְדַבֵּר מִתְקוֹן אֵיזָה עֲנָנָן בְּבֵיתוֹ, וַיְדַבֵּר מִבֵּית־הַמְדָרֶשׁ הַגְּדוֹל שְׂיִבְנָה בִּיבְנָאֵל.

ט"ז תרפג שלג
 יַחֲזֵק מְאֹד עַל הַדְּפָסָה, וַיִּרְמֹז מֵהַתְחַזְקוֹתָיו עַל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

ט"ז תרפד שלד
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תוֹשְׁבֵי יְבִנְאֵל, בּוֹ יַחֲזֵקֵם עַל שְׁלוֹם וְנַתוּר זֶה לָזֶה, וְאוֹדוֹת הַתְבוּדוֹת וְעוֹד כַּמָּה דְבָרֵי הַתְחַזְקוֹת נוֹרְאִים בְּעֲנָנָן חֲנֻכָּה וְלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

ט"ז תרפה שלז
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְנִשּׁוֹת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דִּיבְנָאֵל, בּוֹ יַחֲזֵקֵן אוֹדוֹת מְבַצֵּעַ חֲנֻכָּה.

ט"ז תרפז שלח
 וַיְדַבֵּר מִמְּנוֹרַת הַחֲנֻכָּה הַגְּדוֹלָה, שֶׁעַל הַגַּג, וַיְדַבֵּר מִעֲנָנֵי נְסִים, וַיַּמְהַבֵּר־מִצְנֵה שֶׁל בְּנוֹ, גֵּרוֹ יְאִיר.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

ישעיה ברוך בן גאלדה

הקדוש ברוך הוא ימשיך
עליו ברכה והצלחה בכל
מעשי ידיו,

ויזכה להצלחה בגשמיות
וברוחניות,

ושמחה ואריכת ימים
ושנים טובות,
ולכל הישועות.

סוד ה' לִירָאֵיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְצַלָן

*

וּמְסַגְל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גִּלּוֹ וְצִוְיָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא אֹרֵר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵינוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבֵא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עֵיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף
ה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ו יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ז חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי:
ח אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
ב ליותי: ה שויתי יהוה לנגדי תמיד פי מימיני
ט בל אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף
בשרי ישבן לבטח: י פי א לא תעזב נפשי לשאול
יא לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁרִי־אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הִחָרְשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְדָּךְ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֲתָ עוֹן חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מַיִם רַבִּים
 אֱלֹוֹ לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצֵּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי סָלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבֵּין בְּמַתְנֵי־וֹרְסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵוֹ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוִי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכָתָה
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מַתִּי יָמוּת
 וְאֲבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אֶזְנוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שָׂנְאֵי עָלַי | יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר-בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: י גַּם-אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיעַ אֲבִי
 עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מִשְׁפִּיל לְבָנֵי-קִרְחָ: ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
 ג צְמֵאָה נִפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הִיְתָה-לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בִּסְף
 אֲדָדָם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹגֵג: ו מֵהַתְּשִׁתּוּחַחִי | נִפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִו יִשׁוּעוֹת פָּנִיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נִפְשֵׁי תְשִׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְנִגְלִיךָ עָלַי עֲבָרוֹ:
 ט יוֹמָם | יִצְוָה יְהוָה | חֲסִדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלְעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אֹיִבִים: * בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי עוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֵלֶיךָ: י מה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהִי:

נט * לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיִּבִי | אֵלֶיךָ מִמַּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנִי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֶזְרוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתִי יִהְיֶה: ה בְּלִי־עֶזְרוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנֹנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
 אֵלֶיךָ יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחַן
 כָּל־בְּנֵי אֶזְרוֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַחְמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנִי: יא אֵלֶיךָ חֲסָדִי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרִי: יב אֶל־תִּתְּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנָי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יַהֲמוּ כַכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הִמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵזְךָ וְאַרְיִן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמָנוֹס בַּיּוֹם צָר-לִי: יח עֵזִי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדִי:

עז * לְמַנְצֵחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דָרְשֵׁתִי יָדִי | לִלְלָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיטָה רוּחִי סְלָה: ה אֲחֹזֶת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַלִּילָה
 עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֵפֶס לְנֹצֵחַ
 חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׂכַח חֲנוּת אֵל
 אִם-קִפְּץ בָּאֵף רַחֲמֵי סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרָה מַעֲלִילֵי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל-פְּעֻלָּךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקוֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עֵזְךָ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרְעַ עֲמֶךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עָבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
 אֶף־חֲצִצְיֹהַּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָהּ | בְּגִלְגַּל הָאֵירוֹ
 בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דָּרְכָהּ
 וּשְׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
 כא נַחֲתָ כַּעֲזָן עֲמָהּ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אֶתָּה
 הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲזִיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמַעֲזוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
 ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
 ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
 וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
 כְּחֹצִיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יֶצֵֶן וְחֲלֶף לָעָרֵב יִמּוּלֵל
 וַיֵּבֶשׁ: ז כִּי־כָלֵינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ:
 ח שָׁתָה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עָלְמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנוּיָהּ: ט כִּי
 כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלֵינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
 י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
 שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חֵישׁ וְנָעָפָה:
 יא מִי־יֹדַע עֹז אִפְךָ וּכְיֹרְאָתְךָ עִבְרָתְךָ: יב לְמִנּוֹת
 יָמֵינוּ כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבַּ חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
 עַד־מָוְתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסִדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל־
 עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלָּהּ וְהִדְרֶךְ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר כרת את-אברהם ושבעתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שֶׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַר יוֹסֵף: יח ענו
 בכָּבֵל רָגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שֶׁלַח מֶלֶךְ
 וַיִּתִּירָהוּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אֲדוֹן
 לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

וְזָקְנָיו יִחַפּוּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב זָר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמְהוּ
 מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֲהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
 בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּיּוֹם בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 חֲשֵׁד וַיִּחַשֵּׁד וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרֵץ אֲרָצָם
 צִפְרֹדָעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 בָּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרַד אִשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גְּפָנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עַץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וּזְהָב וַאִין בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי־נָפַל פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלְהָ: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר
 וַיִּזְוְבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּעֵצוֹת נְהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
 בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
 חֲקָיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלם תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שנמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הפלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו | גל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם פי חסו בו: